ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

யதீந்த்ரப்ரவணரான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆர்த்தி பிரபந்தம்.

[illegible] சதுரரான

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த

[illegible] பதவுரையும்

[illegible] முத்ராபக்ஷ [illegible] ரான

பு[illegible]பட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

[illegible] பரிசோதிக்கப்பட்டு

[illegible] முத்ராபக சபையாரால்

[illegible] ராக்ஷரசாலையில்

[illegible]ப்பட்டது.

[illegible]தாரம்

[illegible]

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை

(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

	ரூ.அ.ப.		ரூ.அ.ப.
1. ராமசரமஸ்லோகம்	0-1-6	19. மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0
2. பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	0-2-6	20. நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
3. துவ்வயஸ்லோக டிப்பணி	0-2-6	21. திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபததாத்பர்யம்)	1-14-0
4. பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் (தாத்பர்யஸஹிதம்)	0-7-0	22. திருவாசிரியம்	0-3-0
5. திருப்பல்லாண்டு	0-7-6	23. பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
6. பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யாநம் 1 & 2 பத்து	2-0-0	24. திருவெழுகூற்றிருக்கை	0-3-0
7. „ 3 to 5 „	3-5-0	25. சிறியதிருமடல்	0-4-6
8. திருச்சந்தவிருத்தம்-வ்யாக்யாநம்	1-6-0	26. பெரிய திருமடல்	0-5-0
9. திருமாலை-வ்யாக்யாநம்	0-14-0	27. இராமாநுச நூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0-8-0
10. திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0	28. உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
11. அமலனாதிபிரான்	0-7-6	29. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
12. பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0	30. ஷண்மததர்ஸிநி	0-1-6
		31. யதிதர்மஸமுச்சயம்	0-9-0
13. „ 4 to 7	2-13-0	32. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸதாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
14. „ 8 to 11	2-10-0		
15. திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6	33. ஞானஸாரம்-ப்ரமேயஸாரம் வ்யாக்யாநம்	0-8-0
16. திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0		
17. முதல் திருவந்தாதி (அரும்பத ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-9-0	34. ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகையென்கிற பரதாலங்கார ரஹஸ்யம்	1-3-0
18. இரண்டாம் திருவந்தாதி	0-6-0	35. ஆர்த்திப்ரபந்த வ்யாக்யாநம்	0-6-0

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பங்கிண்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

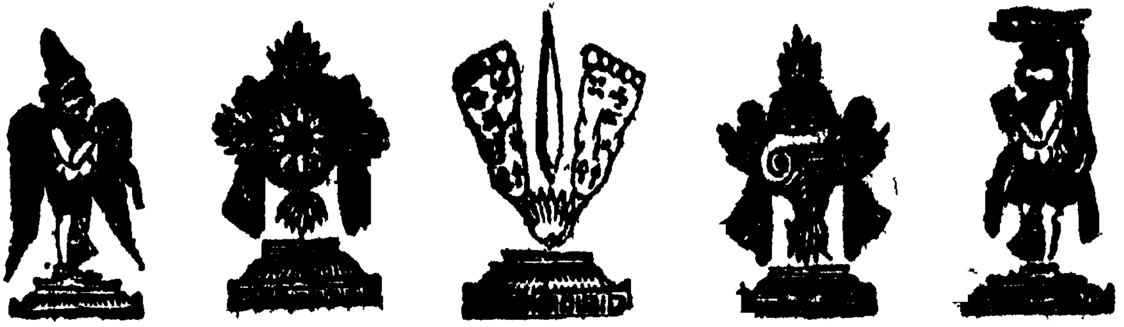
இப்படிக்கு,

திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதரிசி அதிகாரி,

செ. உக, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் ।
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம் ॥
லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் ।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தேகுருபரம்பராம் ॥

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாயமேநே ।
அஸ்மத்குரோர்ப்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே ॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம் ।
ஆத்யஸ்யந:குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா ॥

பூதம்ஸரஸ்சமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந் ।
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகாலயதீந்த்ரமிஸ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மிநித்யம் -

ஸ்ரீமதார்த்திபிரபந்த தனியன்கள்.

தேன்பயிலுந்தாரானெதிராசன்சேவடிமேல்
தான்பரமபத்திதலையெடுத்து—மாந்தர்க்
குணவாக வார்த்தியுடனொண்டமிழ்கள்செய்தான்
மணவாளமாமுனிவன்வந்து. (க)

உரை.—மணவாள மாமுனிவன் = பெரிய ஜீயர், வந்து=திருவவதரித்து, தேன்=மகரந்தத்தை, பயிலும்=ஸ்ரவியாநின்ற, தாரான்=புஷ்பமாலையை தரித்த, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, சேவடிமேல் = சிவந்த திருவடித்தாமரைகளின் விஷயமாய், தான்=தனக்கு, பரமபத்தி= பரமபக்தி, தலையெடுத்து = தலையெடுப்பினாலே, மாந்தர்க்கு= அஜ்ஞருக்கு, உணவாக=அறிவுவிளையும் படியாக, (போக்யமாக) ஆர்த்தியுடன்= ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமான துக்கத்தோடு, ஒண்=போக்யமான, தமிழ்கள் = திரவிடவாக்யங்களைக் கூட்டி, செய்தான்=ஆர்த்தியென்கிற இப்பிரபந்தத்தையருளிச் செய்தனர்.

வம்பவிழ்த்தார்வண்மை மணவாளமாமுனிவன்
அம்புவியிற்கால்பொருந்தாவார்த்தியினால்—உம்பர்தொழும்
விண்ணுலகிற்செல்ல விரைந்தெதிராசன்பதங்கள்
நண்ணியுரைத்தான்நமக்கு. (உ)

உரை.=வம்பவிழ் = அப்போதலர்ந்த, தார் = புஷ்பமாலையாலே அலங்கரிக்கபபட்ட, வண்மை = ஔதார்ய சீலரான, மணவாள மாமுனிவன் = பெரியஜீயர், அம்=அழகிய, புவியில் = பூமியில், கால் = திருவடிகள், பொருந்தா=பொருந்தாத, ஆர்த்தியினால்=துக்கத்தினால், உம்பர்=நித்யஸூரிகளாலே, தொழும்=ஸேவிக்கப்படுகிற, விண்ணுலகில்= பரமபதத்துக்கு, செல்ல=எழுந்தருளும் பொருட்டு, விரைந்து=த்வரைப்பட்டு, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, பதங்கள்=திருவடிகளை, நண்ணி=அத்யவஸித்து, நமக்கு=அஸ்மதாதிகளுக்கு, உரைத்தான்=அருளிச்செய்தனர்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

இப் ப்ரபந்தத்துக்கு வ்யாக்யான மருளிச்செய்த பிள்ளைலோகஞ்ஜீயர் தனியன்.

లోకాచార్యమునిం వందే శమాదిగుణార్ణవమ్ ।
తం శఠారిగురోశ్శిష్య మార్తివ్యాఖ్యాంకరోతియః ॥ (౧)

ఆర్తివ్యాఖ్యాంవరవరమునే రార్తబన్ధోర్మనోజ్ఞాం
లోకాచార్యోమునిరకృత సల్లోకమాహ్లాదయన్సః ।
ఆచార్యాణాంశఠరిపు కృతేరర్థనిర్వాహశక్త్యా
ప్రాచాం పశ్చాద్భువిసు మతయోయంవదన్తిప్రకల్పమ్ ॥ (౨)

శాన్తోపయన్తృయమినో జగదార్యయోగీ
వ్యాఖ్యాత్కృపారసనిధిః కృతిమార్త్యభిఖ్యాం ।
యంభూతలేనిగమశీర్షవిదోవదన్తి
శాన్తోపయన్తృయమినోవతరంద్వితీయమ్ ॥ (3)

லோகாசார்யமுநிம்வந்தே ஶமாதிகுணார்ணவம் ।
தம்ஶடாரிகுரோஶ்ஶிஷ்ய மார்த்திவ்யாக்யாம்கரோதியः. (க)

ஆர்த்திவ்யாக்யாம்வரவரமுநே ரார்த்தபந்தோர்மநோஜ்ஞாம்
லோகாசார்யோமுநிரக்ருதஸல்லோகமாஹ்லாதயந்ஸः ।
ஆசார்யாணாம்ஶடாரிபுக்ருதோர்த்தநிர்வாஹஶக்த்யா
ப்ராசாம்பஶ்சாத்புவிஸுமதயோயம்வதந்திப்ராகல்பம் ॥ (உ)

காந்தோபயந்த்ருயமிநோஜகதார்யயோகீ
வ்யாக்யாத்க்ருபாரஸநிதிः க்ருதிமார்த்த்யபிக்யாம் ।
யம்பூதலே நிகமஶீர்ஷவிதோவதந்தி
தாந்தோபயந்த்ருயமிநோவதாரம்த்விதீயம் ॥ (௩)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீமதார்த்திப்ரபந்த வியாக்யானம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் திருமாலடியார்களென்று ததேக நிரூபணீயரான தன்னடியார்க்கு ஸ்வப்ராப்தியைப்பண்ணிக்கொடுப்பதுப்ராப்யருசியைப் பிறப்பிற்றாயிற்று. அந்த ப்ராப்யருசிதான்பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திரூபையாயிறே பரிணமிப்பது. அப்படிப்பட்ட பக்தியையாயிற்று ஆழ்வாருக்குத் திருமேனியோடே உண்டாக்கி அங்கிகரித்தது. அத்தைப்பற்ற (க) "மயர்வறமதிநலமருளினன்", (உ) "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்று மருளிச்செய்தார். அதுதான் இவர் ஸம்பந்தமடியாக எல்லாருக்கும் ப்ராப்திக்குமுன்னே ஸித்திக்கும்படியாயிருக்கும். தத்ஸித்யர்த்தமாக (ந) "ഭഗവന്തു ഭ മഹിപ്രയച്ഛ മേ-பகவந்பக்திமபிப்ரயச்சமே", (ச) "പരഭക്തിയുക്തം മാം കുരുഷ്വ-பரபக்தியுக்தம்மாம்குருஷ்வ" என்றிறே, ஆசார்யர்கள் அர்த்தித்தருளிற்று. அப்படி, ஸ்வாபிலஷிதத்தை அர்த்தித்துப்பெற்று க்ருதார்த்தராய் (ரு) "கரைகண்டோர்" என்று முக்தராய்ச்சொல்லப்படுகிற பராங்குஶபரகாலாதிகளோடே ஒருகோவையாகவெழுந்தருளியிருப்பாராய், பின்பும், ருசியுடையோரெல்லார்க்கும் ஆஶ்ரயணீயராகைக்காக, ஸ்வாவதாரஸ்தலாதிகளிலும் அர்ச்சாரூபியாயெழுந்தருளியிருக்கிற, எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே, தம்முடைய வாசார்யரான பிள்ளையெப்படியெண்ணித் தம்மை அங்குத்தைக்கு அநந்யார்ஹராம்படி, அறவிலைசெய்துகொடுத்து, தத்விஷய ப்ராவண்யத்தையும், ஜநிப்பித்தருளினரோ? தாமுமப்படியே நிரவதிகவ்யாமோஹத்தையுடையராய், (சு) "കൃഷ്ണതൃഷ്ണാതത്വം-க்ருஷ்ண த்ருஷ்ணாதத்வம்", என்றுமாபோலே, "யதீந்த்ரப்ரவணர்" என்று

(க) தி-வாய்-க-க-க (உ) தி-வாய்-க0-க0-கக (ந) ஸ்தோ-ரத்-
(ச) ஶரணாகதிகத்யம் (ரு) தி-வாய்-அ-ந-க0 (சு) பராங்குஶாஷ்டகம்

தத்தேகநிரூபணீயாரம்படியான ஜீயரும், (௧) "பாலேபோல்சீரிற்பழுத்தொழிந்தேன்" என்கிறபடியே (௨) "கையும்மனமுன்குணங்களையுன்னி" என்று அவருடைய கல்யாணகுணங்களிலே பரபக்த்யைகஸ்வபாவராய், அத்தாலே ப்ராப்தமேஷியாய், சரமபர்வமான எம்பெருமானார் திருவடிகளை (௩)*மெய்கொள்ளக்காணவேணுமென்கிற அபிநிவேஸாதிஸயத்தாலே மெய்வெளுத்து, தத்கார்யமான ப்ராப்தி தஸையை ப்ராப்தராய், இப்படி கரைபுரண்ட வாற்றாமையையுடையராயிருக்கிற தாம், எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தாலே, தமக்குப் பிறந்த பரமபக்தி தஸையைப்பேசி அநுபவித்தருளுகிற முகத்தாலே, சரமபர்வநிஷ்டராய், எம்பெருமானார் திருவடிகளில், ப்ராவண்யத்தை யுடையராயிருக்கும் சரமாதிகாரிகளெல்லார்க்கு மநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, இப்ப்ரபந்தமுகேந அவற்றை வெளியிட்டருளுகிறார்.

(௪) "பத்தியெல்லாம்தங்கியதென்ன" என்னும்படியிறே இவர்க்கு, *எதிராசன்சேவடிமேல் தான்பரமபத்திதலையெடுத்தது. (௫) "పరమాపదమాపన్నః-பரமாபதமாபந்ந:", (௬) "முடிந்தவவா" என்றும் சொல்லும்படியான, †பரமார்த்தியை ப்ராப்தராய், அந்ததஸையைப் பேசினப்பாசுரமாகையாலே, "ஆர்த்தி" என்றிதுக்கு நிரூபகநாமமாயிருக்கிறது. ஆர்த்திதான் ஸம்ஸாரத்திலடிக்கொதிப்பாலும், ப்ராப்தவிஷயாநுபவாலாபத்தாலும் பிறக்குமதாயிறேயிருப்பது. அவையிரண்டையுமாய்த்து, (௭)* முந்நீர்ஞாலத்திலும், (௮)* அறுக்கும்வினையிலு மாழ்வாரருளிச்செய்தது. அத்தைப்பற்றவிறே "வம்பவிழும்தாரான்", "தேன்பயிலுந்தாரான்" என்கிற தனியன்களுமுண்டாய்த்து. அப்படியே இவர்க்கும், ஆகாரத்வயம் நடவாநின்றதேயாகிலும், அதிலநுபவாலாபத்திலுண்டான வார்த்தியிறே, ப்ராசுர்யேண இப்ப்ரபந்தத்தில் நடந்துசெல்லுகிறது. "ப்ராப்திதஸையிலார்த்தியைமுன்னிடும்" என்னக்கடவதிறே.

இவர்தாம் ஸமகாலத்திற்போலே, ஆழ்வான் முதலானவர்களைத் து முதலிகளோடுங்கூடி தழுவி முழுசிப்பரிமாறி *ராமாநுஜபதாம்

(௧) பெரியதிருவ-௫௮ (௨) இரா-நூ-௧0௨ (௩) தி-வாய்-௩-௮-௪
(௪) இரா-நூ-௧0௮ (௫) வி-தர்ம-௬௯-௪௭ (௬) தி-வாய்-௧0-௧0-௧௧
(௭) தி-வாய-௩-௨ (௮) தி-வாய-௯-௮ † பரமபக்தி

போஜத்வந்த்வகைங்கர்யத்திலே அந்வயித்து வாழவேணுமென்று, மநோரதித்தவர்க்கு, அது, மாநஸாநுபவமாத்ரமாய் அதீதகாலமாகையாலே, ப்ரத்யக்ஷயோக்யமன்றிக்கே யொழிகையாலும், இனி இவர் தேசவிசேஷத்திலே, நித்யகைங்கர்யநிரதராயிருக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து, அவர்விஷயத்திலே, தாமுமப்படி வழுவிலாவடிமை செய்து வாழவேணுமென்று, அவர் திருவடிகளிலே இத்தை ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்.

ஆகையிறே "வடுகநம்பிதன்னிலையை யென்றனுக்கு நீதந்தெதிராசாவெந்நாளுமுன்றனக்கேயாட்கொள்ளுகந்து" என்றருளிச் செய்தருளிற்று. (௧) "అహం సర్వం కరిష్యామి-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்ற இளையபெருமாள் நிலை பெம்பெருமானாரது, (௨) "శత్రుఘ్నో నిత్యశత్రుఘ్నః-ஶத்ருக்நோநித்யஶத்ருக்ந:" என்று பேசும்படியானவவர் நிலையாய்த்திவரது.

இனி (௩) "ஆழிதல்வன்" என்னும்படி அவதாரவிசேஷமாயிருந்துள்ள வ்பக்திவிசேஷங்கள், (௪)* முகில்வண்ணனடியையடைந்துய்ந்த ஆழ்வாருட, அந்த மாறனடிபணிந்துய்ந்த எம்பெருமானாரும், அவர் திருவடிகளிலே அநந்யஶரணரான ஜீயருமாயிறேயுள்ளது.

இப்படி இவர்களொருகோவையான வைபவத்தையுடையவிவர், ஆழ்வாருடையவும் உடையவருடையவும் வைபவத்தைத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாலும், உபதேசரத்னமாலையாலும், யதிராஜவிம்ஶதியாலு மருளிச்செய்து, அதிலும் தம் அபிநிவேஶமெல்லாம்தோற்ற (௫) "పరాఙ్కుశ పాదభక్తమ్-பராங்குஶபாதபக்தம்" என்றும், (௬) "சடகோபன்தேமலர்த்தாட்கேய்ந்தினியபாதுகமாமெந்தையிராமாநுசன்" என்றும் முடிந்தநிலமாகச் சொல்லப்படுகிற சரமபர்வமே ப்ராப்யத்தில் சரமாவதியென்று மிச்சரமார்த்தத்தைச் சரமகாலத்திலே சரமப்ரபந்தரூபேண விதிலேயாய்த்து வெளியிட்டருளிற்று. அதில் யதிராஜவிம்ஶதி, (௫) "రామానుజం యతిపతిం ప్రణమామి మూర్ధ్నా-ராமாநுஜம்யதிபதிம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா" என்றுதொடங்கி,

(௧) ரா-அ-௩௧-௨௫ (௨) ரா-அ-௧-௧ (௩) தி-வாய்-எ-௯-௩
(௪) தி-வாய்-எ-௨-௧௧ (௫) யதிராஜவி- (௬)

“ ... - தஸ்மாதகஸ்யமே ஜேபவதீதிமத்வா”
என்று தலைக்கட்டுகையாலே, ப்ராபகபரமாயிருக்கும். இங்கு “வாழி யெதிராசன்” என்று தொடங்கி, “இந்தவரங்கத்தினிதிருநீ” என்று தலைக்கட்டுகையாலே, இது ப்ராப்யபரமாயிருக்கும். ப்ராப்யத்வராநுஸந்தாந பரமாயிருக்கு முத்தரவாக்யம். அதில் தாத்பர்யமாயிருக்குமிது. ப்ராப்யத்தில் முடிந்தநிலமிறே ததீயகைங்கர்யம். இனி அந்த கைங்கர்யவேஷத்தை ஸ்வரூபாநுரூபமாக நிஷ்கர்ஷித்து அறிய வேண்டுமத்தனையிறே யுள்ளது. இவர்க் கிப்ரபந்தத்தில் ஓடுகிறதசை தா னநேகபா(ஞா)வவிருத்திகளையுடைத்தாய், இதுதான் ஓர் சந்தஸ்ஸிலடங்காமையாலே, பலசந்தஸ்ஸுக்களாலும், அவற்றையருளிச்செய்கிறார்.

இதில் முதற்பாட்டில் ஸ்ரீதண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிகளும், பெரியவுடையாரும், பெருமாளைக்கண்டவநந்தரம், (க) “... - ஏஹிபஶ்யஶரீராணி” என்று ராக்ஷஸர்களாலும், ராவணனாலும் நலிவுபட்ட ஸ்வஸ்வதேஹங்களைக்காட்டித் தங்கள்குறை தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு முன்னே, அத்தலையில் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைச்கண்டு கலங்கி, (உ) “... - மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா:” என்றும், (ஙு) “... - ஆயுஷ்மந்?” என்றும், மங்களாசாஸனம் பண்ணினாப்போலே இவரும் தம்மைவிஷயீகரிக்க, *விண்ணின்தலைநின்று மெழுந்தருளின வெம்பெருமானாருடைய, அப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹத்தில், ப்ரகாசிக்கிற ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைக் கண்டுகலங்கி ப்ராக்ருத †நின்றவாத்மாவைக்காட்டி ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை அறிவிப்பதற்கு முன்னே, அத்தலையில் குறைதீரவே, இத்தலையில் குறைத்தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்றறுதியிட்டபடியே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

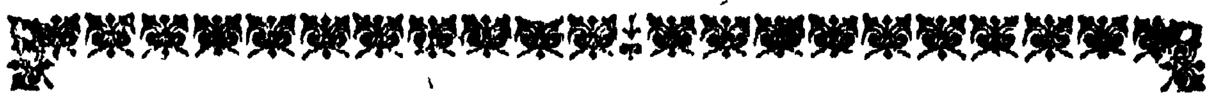
இப்படி தாம் மங்களாசாஸனம்பண்ண, அத்தாலே நித்யஸூரிகளுக்குண்டான வாதராதிஶயத்தைக்கண்டு, (ச) “அன்பால்மயல் கொண்டுவாழ்த்துமிராமாநுசன்” என்கிறபடியே அங்குத்தைக்கு அநந்யராய் ப்ரேமபாரவஶ்யத்தாலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுமவர்

(க) ரா-ஆர-சு-கக (உ) ரா-ஆர-க-கஉ (ங) ரா-ஆர-சுஎ-கரு
(ச) இராம-நூ-சு † என்ற

களுடைய பரம்பரையில் ஸம்பந்தமுடையவர்களை நித்யஸூரிகளா தரிக்கும்படி யிதுவே என்று (க)*சூழ்விசும்பிற்படியே தாம்வித்த(ரு)ராய்ப்பேசியருளுகிறார். (உ)"பலலாண்டுபல்லாண்டு" என்று துடங்கி "அப்பாஞ்சசன்னியமுமபல்லாண்டே" என்றும், (௩) "జయత్యతి బలో రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలః । రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవేణాభిపాలితః - జయత்யதிபலோராமோ லக்ஷ்மணஶ்சமஹாபலஃ | ராஜாஜயதிஸுக்ரீவோ ராகவேணாபிபாலிதஃ" என்றும் ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளினளவும் மங்களாசாஸநமுண்டாயிறேயிருப்பது.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

(க) தி-வாய-௧௦ ௯ (உ) திருப்பல்லாண்டு (௩) ரா-ஸு

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பரமகாருணிகரான பெரியஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தம்.

வாழி யெதிராசன் வாழி யெதிராசன்
வாழி யெதிராசனென வாழ்த்துவார் — வாழியென
வாழ்த்துவார் வாழியென வாழ்த்துவார் தாளிணையில்
தாழ்த்துவார் விண்ணோர்தலை. (க)

ப்ரதிபதம்.

வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், வாழி யெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், என = என்று-இப்படி மூன்றுப்ரகாரமாக அநுஸந்தித்து, வாழ்த்துவார் = மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறவர்களெவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களெவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களெவர்களோ? (அவர்களுடைய) தாளிணையில் = உபய திருவடிகளில், தாழ்த்துவார் = ப்ரணதிசெய்யுமவர்களெவர்களோ? (அவர்கள்) விண்ணோர் = நித்யஸூரிகளுக்கு, தலை = நிர்வாஹக பூதராவர்கள். (க)

(வ்யா) (க) "பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு" என்றும், (உ) "பொலிகபொலிகபொலிக" என்றும், பரமவைதிகராயிருக்குமவர்கள் பகவத்பாகவதவிஷயத்திலே மங்களாஸாஸநம் பண்ணுமாபோலே, இவ்விஷயத்திலு மநந்யராய் அந்தவைதிகநிர்த்தேஸத்தின்படியே "வாழியெதிராசன்" என்று த்ரிப்ரகாரமாக மங்களாஸாஸநம் பண்ணுமவர்களை அப்படியே வாழியென்று மங்களாஸாஸநம் பண்ணுமவர்களை வாழியென்று மங்களாஸாஸநம் பண்ணுமவர்களுடைய பரஸ்பரஸத்ருஸங்களான திருவடிகளிலே பக்நாபிமாநராய் வணங்கி வழிபட்டிருப்பார் நித்யஸூரிகளுக்கு ப்ரஸாவாஹ்யர். அன்றிக்கே, அவர்கட்கு ஸ்ரேஷ்டராவர்களென்றுமாம்; வாழியிடைச்சொல்லும், வாழ்கவெனச்சொல்லும் வாழியென்கையாலே ப்ரபந்தாரம்பத்தில் மங்களாஸாஸநமுண்டாயிறே யிருப்பது.

(க) திருப்பல்லாண்டு (உ) தி-வாய்-மொ உ-க

அவதாரிகை.—அடியிலே, (க) "தொழுதெழென்மனனே" என்றநுஸந்தித்த வாழ்வார் பஜநாலம்பநமான திருநாமத்தை, இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே (உ) "வண்புகழ்நாரணன்" என்று வெளியிட்டாப்போலே இவரும் இப்பாட்டில் அத்தோடொவ்விகல்பிக்கலாம்படியான இராமாநுசனென்கிற திருநாமத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு கீழ்ப்பாட்டில் அந்வயமுகத்தாலே ஸாதித்தவர்த்தத்தை இதில் வ்யதிரேகமுகத்தாலே வெளியிட்டருளி இம்முகத்தாலுமெம்பெருமானார் வைபவத்தை யெல்லைநிலத்தளவும்பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்.

இராமாநுசாய நமவென்று சிந்தித்
திராமாநுசரோ டிறைப்போழ்—திராமாநு
சிந்திப்பார்தாளிணையிற் சேர்ந்திருப்பார் தாளிணையை
வந்திப்பார் விண்ணோர்கள் வாழ்வு. (உ)

இராமாநுசாய = இராமாநுசர்பொருட்டு, நம வென்று = நமஸ்ஸென்று, சிந்தித்திரா = அநுஸந்தித்திராத, மானுசரோடு = மநுஷ்யரோடு, இறைப்போழ்து = க்ஷணகாலமும், இராமாநு = இராவண்ணம், (ஸஹவாஸம் செய்யாவண்ணம்) சிந்திப்பார் = சிந்திக்கிறவர்களுடைய, தாளிணையில் = உபயதிருவடிகளில், சேர்ந்திருப்பார் = சேர்ந்திருக்குமவர்களுடைய, தாளிணையை = உபய திருவடித்தாமரைகளை, வந்திப்பார் = வணங்குமவர்கள், விண்ணோர்கள் = நித்யஸூரிகளுக்கு, வாழ்வு = நித்யஸம்பத்தாவார்கள். (உ)

(வ்யா-ம்) "ராமாநுஜாயநம:" என்று ஸர்வகாலத்திலும் இம்மந்த்ரத்தை மநநம்பண்ணி யிருக்கை ப்ராப்தமாயிருக்க இப்படி ஸதாஜப்யமான வித்தைச்செய்யாதே நித்யஜீவநத்தைவிட்டு ஸத்தையன்றிக்கே அஸத்துக்களாய் பஹுப்ராயரான மநுஷ்யர்கள் ப்ரதிகூலராகையாலே, அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் அல்ஸஹமுமாய் அவர்களுடன் க்ஷணகாலமும் வஸியாதப்ரகாரம் சிந்தித்திருக்கு மநுகூலரானவர்களுடைய திருவடிகளை தங்கட்கு அபாஶ்ரயமாக ஆஶ்ரயித்திருக்குமவர்களுடைய திருவடிகளில் ஸ்துத்யபிவாதநம் பண்ணுமவர்கள் (ங) 'அரும்பேறுவானத்தவர்க்கு"எனகிறபடியே, நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யஸம்பத்தாவர்கள். (உ)

(க) தி-வாய்-க-க-க (உ) தி-வாய்-க-உ-க0 (ங)

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும், "வாழி" என்றும் "நம:" என்றும், அத்தலைக்கதிசயங்களை உபபாதித்துக்கொண்டு இனி இப்பாட்டுதொடங்கி, மேலெல்லாம் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். இதிலடியேனுக்கு ஸர்வவிதபந்துவும் தேவரீரேயாயிருக்க, ஏதந்நிஷ்டைக்கு விரோதியான வித்தேஹத்தை சே(ச்)தித்தருளாததற்கு ஹேதுவெதென்கிறார்.

தந்தைநற்றாய் தாரந்தனயர் பெருஞ்செல்வம்
என்றனக்குநீயே யெதிராசா—இந்தநிலைக்
கேராத விவ்வுடலையின்றேயறுத்தருளப்
பாராத தென்னோ பகர். (ங)

தந்தை = பிதாவும், நற்றாய் = வாத்ஸல்யத்தையுடைய அன்னையும், தாரம்=மனைவியும், தனயர்=புதல்வரும், பெருஞ்செல்வம் = மஹைதைச்வர்யமும், என்றமக்கு = அஸ்மதாதிகளுக்கு, நீயே=தேவரீரே, (ஆகின்றீர்) எதிராசா=யதீந்த்ரரே! இந்த=இவ்வாறான, நிலைக்கு=நிஷ்டைக்கு, ஏராத = சேராத, இவ்வுடலை = இந்தசரீரத்தை, இன்றே-இப்போதே, அறுத்து = சே(ச்)தித்து, அருள = க்ருபைசெய்ய, பாராதது = கடாக்ஷியாதது, என்னோ = யாதுகாரணமோ? பகர்=உரைசெய்தருளவேண்டும். (ங)

(வ்யா-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க)"சேலேயகண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களுமேலாத்தாய்த்தந்தையுமவரேயினியாவாரே" என்றும், (உ) "பிதா மாதா ச-த்வமேவமாதாச" இத்யாதியாலும் சொல்லுகிறபடியே ஹிதபரனானபிதாவும் ப்ரியபரையான மாதாவும் போக்யையான ஸ்த்ரீயும் நிரயநிஸ்தாரகரான புத்திரரும் மற்றும் ஸகலவிதபுருஷார்த்தஸாதநமான மஹைதைச்வர்யமுமெல்லாம் தேவர்க்குச்ரிய:பதியான பெரியபெருமாளேயாகிறாப்போலே (ங) "மாதா பிதா யுவதய: - மாதாபிதாயுவதய:" இத்யாதிப்படியே அடியேனுக்கிவையெல்லாம் தேவரே; வஸ்துஸ்திதி இதுவாயிருக்க, இந்தநிஷ்டைக்கநுரூபமின்றியே விரோதியாயிருக்கிற இந்ததேஹத்தை காலாந்தரே கழிக்கிறோமென்னாமல் விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாகையாலே இத்தைக் கழிக்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற விந்தநிவஸத்தில்தானே சே(ச்)தித்தருளத் திருவுள்ளத்தாலே போக்கடிகாணுதி

(க) தி-வாய்-ரு-க-அ (உ) ஶரணாகதிகத்யம் (ங) ஸ்தோ-ரத்ந-

ருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அத்தை ஸர்வஜ்ஞானதேவரே அருளிச்செய்யவேணும்; அதுவருத்தமாயிருந்ததோ; அதுக்குமொருகால் சிந்தைசெய்யுமத்தனையன்றோவுள்ளது. நல்லெனன்கிறவித்தை எல்லாத்திலுங் கூட்டிக்கொள்ளவுமாம். (உ)

(அ-கை) கீழே விரோதியாக வருளிச்செய்த தேஹந் தன்னையே ஆத்மாவுக்குச் சிறைக்கூடமாக வநுஸந்தித்து, தத்விமோசகருமவரேயென்று அவர்பக்கலிலே அத்தை பிரார்த்தித்தருளுகிறார்.

இந்தவுடற்சிறை விட்டெப்பொழுது யானேகி
அந்தமில் பேரின்பத்துளாகுவேன்—அந்தோ!
இராங்காயெதிராசா என்னை யினியுய்க்கை
பரங்காணுனக் குணர்ந்துபார். (௩)

இந்தவுடல்=இந்தசரீரமாகிற, சிறை = காராக்ருஹத்தை, விட்டு=நீத்து, எப்பொழுது=எப்போது, யான்=அடியேன், ஏகி = அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று, அந்தம்=முடிவு, இல்=இல்லாத, பேரின்பத்துள்=மஹாநந்தத்துக்குள், ஆகுவேன் = ஆவேன்? அந்தோ = ஐயோ! இரங்காய்=கிருபை செய்தருளீர், எதிராசா=யதிகுல ஸார்வபௌமரே! என்னை=அடியேனை, இனி=இனிமேல், உய்க்கை = ரக்ஷிப்பது, உனக்கு=தேவரீருக்கு, பரங்காண்=பரமன்றோ? உணர்ந்து=ஆலோசித்து, பார்=பார்த்தருளீர். (௩)

(வ்யா-ம்) "ഇദംശരീരം-இதம்ஶரீரம்" என்றும்படி பராக(X)ர்த்தமாய் "இந்தவுடற்சிறை" என்று ஆத்மாவுக்கு காராக்ருஹம் போலே பந்தகமாயிருக்கிற தேஹபந்தம் முக்தமாய் எப்போதுதான் நானர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று * அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடு ஒருகோவையாய், நிரதிஶயாநந்தஜநகமானவர்கள் பரிஷதந்தர்ப்பாவத்தையுடையனாய் ஸம்ஸாரவெக்காயம்தட்டாதபடியாகக் கடவேன்? அய்யோ! யதிகளுக்கு நாதரான நீர் அகதிகளுக்குமிரங்கியருளவேண்டாவோ?; ஈஶ்வரனும்கூட "க்ஷிபாமி" என்று கைவிட்டவரவைச்சிறையானவடியேனை யினியுஜ்ஜீவிப்பித்து ரக்ஷிக்கை *பல்லுயிர்க்கும்வீடளிப்பானாயவதரித்த தேவர்க்கே பரங்காணும். இவ்வர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றிப் பார்த்தருளீர். (௩)

(அ-கை) கீழ் "உணர்ந்துபார்" என்கிறஸம்பந்தம்தானேது? நீர் அவர்ஜநியான்கக்கு ஹேதுவேதென்று அவர்க்குக் கருத்தாக,

அத்தைநிர்ஹேதுகத்தாலே வெளியிடாநின்றுகொண்டு தேவர்க்க வர்ஜநீயனென்கிறார்.

தன்புதல்வன் கூடாமல் தான்புசிக்கும் போகத்தால்
இன்புறுமோ தந்தைக்கெதிராசா—உன்புதல்வன்
அன்றோ யானுரையாயாதலா லுன்போகம்
நன்றோவெனை யொழிந்தநாள். (ரு)

தன் = தன்னுடைய, புதல்வன் = புத்ரன், கூடாமல் = கூடாத போது, தானபுசிக்கும் = தான் அநுபவிக்கும, போகத்தால = ஐஶ்வர்யாதி போகத்தாலே, தந்தைக்கு = பிதாவுககு, இன்பம் = ஆநந்தம், உறுமோ = உண்டாகுமோ ? (ஆதலால்) எதிராசா = எம்பெருமானாரே ! உன் = தந்தையாகிய தேவருடைய, புதல்வன் = புத்ரன், யான = அடியேன். அன்றோ = அல்லவோ ? உரையாய = பகர்ந்தருளீர்; ஆதலால் = ஆகையாலே, உன்போகம் = தேவருடைய போகம், எனையொழிந்தநாள் = அடியேனை யொழிந்ததிவஸம், நன்றோ = நல்லதாமோ ? ஸரஸமாயிருககுமோ? (அப்படி யிராதாகையால் அடியேனையும அருளப்பாடிட்டு அழைத்துக் கொண்டருளவேணும்) (ரு)

(வ்யா-ம்) தன்பிரியபுத்ரனானவன் ஸங்கதனாகாமல் தேஶாந்தரஸ்தனாயிருக்க அவனையொழியத் தானேஏகனாய் புஜிக்குமைஶ்வர்யாதிபோகத்தாலே அந்தப்பிதாவானவன் அப்படி புஜிக்கிறவந்தபோகத்தாலே ஸுகத்தையடையுமோ?; யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அப்படியே அடியேனும், (க) "xxx-கரீயாந்ப்ரஹ்மதஃபிதா" என்னும்படியான தேவர்க்கும் அவர்ஜநீயனான புத்திரனன்றோ? இதில் ஸந்தேஹமில்லை யென்கிறதை தேவரீரருளிச்செய்தருளீர். இப்படி ஸம்பந்தம் அவர்ஜநீயமாகையாலே, (உ) "கட்டெழில்வானவர்போகம்" என்கிற தேவருடையபோகம் அடியேனை யொழிந்த திவஸம் ஸரஸமாயிருந்ததோ ? அப்படி யிராதாகையாலடியேனையு மருளப் பாடிட்டழைத்துக்கொண்டருளவேணும். (ங)"xxx-யத்விநாபரதம்த்வாஞ்சஸௌமித்ரேபுஜ்யதேஸுகம்" என்னக்கடவதிறே. உறுதல் = கிட்டுதல். (ரு)

(அ-கை) "உன்போகம்நன்றோவெனையொழிந்தநாள்" என்று நம்பேரிலேபழியிடாநின்றீர் ; காலக்ரமத்திலே அதுக்கீடானபாகம்

(க) (உ) தி-வாய-சு-சு-கக (ங) ரா

விளைந்தவாறே அப்படியே செய்கிறோமென்று திருவுள்ளக்கருத்தாக, அந்த அநுகூலராணர்க்கன்றோ வப்படியாம்; ப்ரதிகூலனான வெனக்கு அரைக்ஷணம்தாழ்க்கிலும் ப்ராதிகூல்யமே கைவிஞ்சி வரும், ஆகையால் ஹேயகுணவர்த்தகமான தேஹத்தைத் தத்பூர்வமே போக்கும்படி பண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

வேம்புமுற்றக் கைப்புமிகுவதுபோல் வெவ்வினையேன்
தீம்புமுற்றுந் தேகமுற்றிச்செல்லுங்கால்—ஆமபரிசால்
ஏற்கவேசிந்தித் தெதிராசா விவ்வுடலைத்
தீர்க்கவேயானவழிசெய்- (சா)

வேம்பு = வேப்பமரமானது, முற்ற = முற்ற முற்ற, கைப்புமிகுவதுபோல = (நாள்தோறும்) கைப்பே விஞ்சி வருமாபோலே, வெவ்வினையேன் = க்ரூர காமாவாயிருக்கிற அடியேனுடைய, தேகமுற்றி = சரீரம் முற்றி, செல்லுங்கால் = விருத்தி யடையாநிற்கையில், தீம்பு = துஷ்கர்மங்களே, முற்றும் = அதிகமாம்; (ஆகையால்) ஆம்பரிசால்-ஸ்வரூபஸத்தையுண்டாம ப்ரகாரத்திலே, ஏற்கவேசிந்தித்து = முற்கோலிச்சிந்தித்து, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இவ்வுடலை = இந்த ஹேய ஸமுதாயமான தேஹத்தை, தீர்க்கவேயான = முடிக்கைக்கான, வழி = உபாயம், செய் = செய்தருளவேணும். (எதிராசாவென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம) (சா)

(வ்யா-ம்) ஸரஸமான கரும்பாகிலிறே நாள்தோறும் முற்ற முற்றரஸமேறிவருவது; விரஸமானவேம்புமுற்றமுற்ற நாள்தோறும் அந்தவிரஸமானகைப்பே விஞ்சிவருமாபோலே, என்னுடைய தேஹமானது காலக்ரமத்திலே பக்வமாங்காட்டில் க்ரூரகர்மாவாயிருக்கிற வென்னுடைய ஹேயகுணமே அதிகமாம். ஆகையாலிது ஸ்வரூபஸத்தையுண்டாம் ப்ரகாரத்திலே முற்கோலிச்சிந்தித்து,யதிகளுக்குநாதரானவரே! இந்த ஹேயஸமுதாயமான தேஹத்தை முடிக்கைக்கேயான உபாயஞ்செய்தருளவேணும்; வழி உபாயம். யதிராசா வென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம். (சா)

(அ-கை) உம்முடையதோஷத்தை யேற்கவே முற்கோலிநாம் போக்குகைக்கு ப்ராப்தியேது? நீர்தாம் ஸ்வகார்யத்திலஜ்ஞராய் அஶக்தராயிருந்தீரோவென்ன, ஸ்தநந்தயப்ரஜை தன்கார்யத்துக்கு

வேண்டுமவை தானேசெய்துகொள்ளிலன்றோ தேவர்க்கு நித்யஸ்தந்தயமானவடியேனும் ஸ்வகார்யத்துக்கு க்ஷமனாய் செய்துகொள்வதென்கிறார்.

அன்னைகுடிநீரருந்தி முலையுண்குழவி
தன்னுடையநோயைத் தவிராளோ — என்னே!
எனக்காவெதிராசா வெல்லாநீசெய்தால்
உனக்கது தாழ்வோவுரை.　　(எ)

அன்னை = ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்தவாத்ஸல்ய யுக்தையான மாதாவானவள், குடிநீரருந்தி = (ப்ரஜைக்கு ஏதேனுமொரு பிணியுண்டானால், இது நம் குறையாலேவந்ததென்று தான்) தாஹநீர்த்தமுதலான வற்றை ஔஷதத்துக்கு விரோதியாமல்பருகி, முலையுண்குழவி தன்னுடைய = ஸ்வபோஷ்யமா யிருக்கிற ஸ்தநந்தயப்ரஜை யினுடைய, நோயை = வ்யாதியை, தவிராளோ = போக்காளோ? என்னே! = இதென்ன ஆச்சர்யம்! எனக்கா = அடியேனுக்காக, (மாத்ருவத் வத்ஸலரான தேவருக்கு நித்ய ஸ்தநந்தயனாயிருக்கிற வடியேனுக்காக) எதிராசா = யதிபதியே! எல்லா நீசெய்தால் = அடியேனால் அநுஷ்டேயாம்ஸமா யிருப்பனவைகளெல்லாத்தையும் நீரநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால், உனக்கதுதாழ்வோ = தேவருக்கது அவத்யமாமோ? (தேஜஸ்கரமா யிருப்ப தொன்றன்றோ?) உரை = பகர் (இவ்வர்த்தத்தை அஜ்ஞனான வென்னைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர்தாமே அருளிச்செய்யலாகாதோ? என்கிறார்.

(வ்யா-ம்) அதாவது ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்தவாத்ஸல்ய யுக்தையான மாதாவானவள் ஔஷதஸேவைக்கும் க்ஷமமன்றிக்கே அத்யந்தம் ஶைஶவயுக்தமாய் ஸ்வபோஷ்யமாயிருக்கிற ஸ்தநந்தய ப்ரஜைக்கும் ஏதேனுமொரு வனுக்கம் உண்டானால், இதுநம்குறையாலே வந்ததென்று தான்குடிநீர் முதலான ஔஷதஸேவையைப் பண்ணி அதினுடைய வனுக்கத்தைத் தவிர்க்குமே. அப்படியே மாத்ருவத்வத்ஸலரான தேவர்க்கு நித்யஸ்தநந்தயமாயிருக்கிறவடியேனுக்காக யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியேனால் அநுஷ்டேயாம்ஸமாயிருப்பனவைகளெல்லாத்தையு மநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால் தேவர்க்கு அவத்யமன்றே! தேஜஸ்கரமாயிருப்பதொன்றன்றோ? இவ்வர்த்தத்தை, அஜ்ஞனானவென்னைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரானதேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இதென்னவாஶ்சர்யம்! அருந்துதல் = உண்டல்.

ஆசார்யாபிமாநமாவது, இவையொன்றுக்கும் ஸக்தியின்றிக்கே இருப்பானொருவனைக்குறித்து இவனுடைய விழவையும், இவனைப்பெற்றால் ஈஸ்வரனுக்குண்டான ப்ரீதியையுமநுஸந்தித்து, ஸ்தநந்தயப்ரஜைக்கு வியாதியுண்டானால், தன்குறையாக நினைத்துத் தான் ஔஷதஸேவைபண்ணும் மாதாவைப்போலே இவனுக்காகத் தான், உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல பரமதயாளுவான மஹாபாகவதாபிமாநத்திலொதுங்கி, (க) "வல்லபரிசுவருவிப்பரேல தகாண்டும்" என்று சொல்லுகிறபடியே, "ஸகலப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும், அவனிட்டவழக்காக்குகை" என்றுமளவாகவருளிச்செய்த திவ்யஸூக்தியாய்த்து இவரிப்படியருளிச்செய்தது. (எ)

(அ-கை) கீழ்ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு க்ஷமமன்றிக்கேயிருக்கிற ஸ்தநந்தயப்ரஜையை மாதாரக்ஷிக்குமாபோலே உம்மையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று, ப்ராப்திசொல்லாநின்றீர். ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்குக்ஷமராய் ஸத்கர்மங்களினுடைய நிவ்ருத்தியிலும், அஸத்கர்மங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்தியிலும் நிரதராய், ஸ்வவிநாஸத்தை விளைத்துக்கொள்ளுகிற உம்மை நம்மால்ரக்ஷிக்கப்போமோ? என்று எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளமாகக்கருதி, அப்படியானாலும், அடியேனைக் காத்துரக்ஷிப்பதபோது தேவர்க்கே அவத்யமாமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

தன்குழவிவான்கிணற்றைச் சார்ந்திருக்கக் கண்டிருந்தாள்
என்பதன்றோவன்னை பழியேற்கின்றாள் — நன்குணரில்
என்னாலேயென்னாசமேலு மெதிராசா
உன்னாலேயாமுறவையோர். (அ)

(ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட ப்ரஜையினுடைய துர்மரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அஜாக்ரதையினால்வந்ததாக அவளுக்கு தோஷத்தை ஸாஸ்த்ரம் விதிக்கையால்)

தன்குழவி = தன்னுடையசிசு, வான்கிணற்றை = பெருமைபொருந்தியகிணற்றினருகில், சார்ந்திருக்க = சேர்ந்திருக்க, கண்டிருந்தாள் = பார்த்துச்தஙகயாதிருந்தாள், என்பதன்றோ = என்றல்லவோ. அன்னை = தாய், பழி = அபவாதத்தை, ஏற்கின்றாள் = அடைகின்றாள்; நன்குணரில் = நன்றாக விசாரிக்குமளவில், என்னாலே = பாபமாகிற படுகுழியைக்கிட்டின

(க) நா-தி-கO-கO

வென்னுலே,என்நாசமேனும்=என்னுடைய நாஶத்தைவிளைத்துக்கொள்ளப் பார்த்தேனேயாகிலும், எதிராசா = யதிகட்கு நாதரானவரே! உன்னாலே=தேவராலே, ஆம்=ஆகிற, உறவை=ஸம்பந்தத்தை, ஓர் = விசாரித்தருளீர். (அ)

(வ்யா-ம்) அதாவது அஞ்சுவயஸ்ஸுக்குட்பட்ட ப்ரஜையினுடைய தூர்மரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அநவதாநத்தாலே வந்ததாக அவளுக்கு ஶாஸ்த்ரம்தோஷம் விதிக்கையாலே, அப்படி வாராமல் கண்ணிலே வெண்ணெயிட்டு நோக்கவேணுமிறே மாதாவுக்கு; ஆகையாலே தன்னுடைய முக்த(X)ப்ரஜையானது தனக்கு நாஶகரமென்றறியாமல், தன்னளவன்றிக்கே ஆழத்தாலும் அகலத்தாலும் பெருத்திருப்பதானகிணற்றை ஆஸந்நமாகவிருக்கக்கண்டு, அத்தை ப்ரதிஷேதியாம லுபேக்ஷித்திருந்தாளென்கிற மாத்ரம்கொண்டன்றோ, அந்தமாதாவானவள் அபவாதம் ப்ராப்தையாகாநின்றாள்; அப்படியே நன்றாகநிரூபிக்கில், பாபங்களாகிற படுகுழியைக்கிட்டிநின்ற என்னாலே ஸ்வவிநாஶத்தை விளைத்துக்கொள்ளப்பார்த்தேனேயாகிலும், அத்தை நிஷேதித்து ரக்ஷிக்கவேணும்படி, யதிகளுக்கு நாதரான தேவராலேயுண்டாம் ஸம்பந்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும். இத்தால் ஸம்பந்தமடியாக ஸர்வதஶையிலும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்றுகருத்து. (க)"இதத்தாயிராமாநுசன்" என்கிற திவ்யஸூக்தியும், "பிரஜையைக் கிணற்றின்கரையில் நின்றும் வாங்காதொழிந்தால் தாயேதள்ளினுளென்னக்கடவதிறே" என்கிற திவ்யஸூக்தியுமாய்த்திருக்காகரம். (அ)

(அ-கை) (உ) "நோற்றேன்பல்பிறவி" என்கிறபடியே, நீரும் முடையதுஷ்கர்மத்தாலே இஜ்ஜன்மமேயன்றிக்கே இன்னமும் சில ஜந்மம் எடுக்கவேண்டும்படியாய் இப்படி கைகழிந்திருக்கிறவுமக்கு எம்பெருமானாலேசெய்து தலைக்கட்டலாவதேதென்று பார்ஶ்வஸ்தருக்குக் கருத்தாக, அப்படியானாலும் அடியேனுக்காக வின்னமும் அவதரித்து ரக்ஷித்தருளுவரென்கிறார்.

(க) திருவாய்மொழிதனியன் (உ) தி-மொ-க-௯-அ

கூபத்தில்வீழுங்குழவியுடன் குதித்தவ்
வாபத்தைநீக்குமந்த வன்னைபோல்—பாபத்தால்
யான்பிறப்பேனேனு மினி யெந்தை யெதிராசன்
தான்பிறக்குமென்னை யுய்ப்பதா. (கூ)

கூபத்தில்=கிணற்றில், வீழும்=விழுகின்ற, குழவியுடன்குதித்து—சிசுவோடேகூட குதித்து, 'அவ்வாபத்தை=அவ்விடரை, நீக்கும்=போககுகின்ற, அந்த அன்னைபோல்=அந்தமாதாவைப்போலே, பாபத்தால்=அடியேன்பண்ணின பாபத்தாலே, யான்பிறப்பேனேனும்=அடியேன் இன்னும்சில ஜந்மமெடுக்கும்படி யானேனாகிலும், எந்தை = அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசன் = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானார், என்னை = அடியேனை, உய்ப்பதா = உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, தான் பிறக்கும்=தாம திருவவதரித்தருளுவர். (கூ)

(வ்-யா) அதாவது கிணற்றிலேவிழுந்தபின் பன்றிக்கே சற்றுந் தாழாமல் நின்று, பேதைக்குழவியென்னும்படியான முக்த(ப்)ப்ரஜையுடனேகூடக்குதித்தெடுத்து, அதினாலவதாநத்தாலே வந்தவாபத்தைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும் ஸ்நேஹயுக்தையான அந்தமாதாவைப் போலே (க) "சரணமாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம், மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்" என்கிறபடியே, ஏதச்சரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாமபடியான ப்ரபத்திவைபவத்தையும் அழித்து, நான்பண்ணின பாபத்தாலே இன்னமும் சிலஜன்மங்களையெடுக்கும்படியாய் ஆனேனேயாகிலும், இனிஇப்படி கைகழிந்தபின் பெனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் நான் பிறந்த ஜன்மத்துக்கீடாக, தாமுமென்னை யுத்தரிப்பிப்பதாக, *எதிர்சூழல்புக்கு அவதரித்தருளுவர். ஆகையால் அதில் எனக்கொரு நிர்ப்பந்தமில்லை. உடைமைக்கொருமுழுக்கு, உடையவனுக்குடைமைபெறுந்தனையும் முழுகவேண்டுமெபடியிறே யிருப்பது. (கூ)

(அ-கை) எம்பெருமானார், திருவடிகளையகன்று, அந்யமநஸ்கராயிருக்கையாலே யன்றோ ஜன்மத்துக்கடியான கர்மம் புகுருவது. இனி அந்தப்ரஸங்கமில்லாதபடி அவர் திருவடிகளைப் பொருந்திவாழென்று தன்திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளுகிறார்.

(க) தி-வாய-கூ-க0-ரு

பூமகள்கோன் தென்னரங்கர் பூங்கழற்குப்பாதுகமாய்
தாமகிழுஞ்செல்வச்சடகோபர்—தேமலர்த்தாட்
கேய்ந்தினியபாதுகமா மெந்தையிராமாநுசனை
வாய்ந்தெனது நெஞ்சமேவாழ். (க0)

பூமகள் = புஷ்பத்திலே பரிமள மொரு வடிவு கொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியார்க்கு, கோன் = வல்லபரான, தென்னரங்கர் = பெரிய பெருமாளுடைய, பூங்கழற்கு, நிரதிசய போக்யமான திருவடித் தாமரைகளுக்கு. பாதுகமாய = பாதுகைகளாய், (அத்தாலே) தாமகிழும் = தாம் ஆநந்திக்கும், செல்வ = ஸாத்விகஜந ஸம்பத்தான, சடகோபர் = நம்மாழ்வாருடைய, தேன்மலர் = மதுஸ்யந்தியான புஷ்பமென்னலாம்படியான, தாளுக்கு = நிரதிசய போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஏய்ந்து = பொருந்தி, இனிய = ப்ரியமான, பாதுகமாம் = திருவடிநிலைகளாய், எந்தை = அடியேனுக்குத் தந்தையாய், அடியேனுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதரான, இராமாநுசனை = இராமாநுசனென்று நிரூபகநாமத்தையுடையரான எம்பெருமானாரை, வாய்ந்து = ஆஶ்ரயித்து, எனது நெஞ்சமே = எனக்கு பவ்யமான மநஸ்ஸே, வாழ் = இந்த ஸம்பத்தைப் பெற்று வாழ். (ம)

(வ்யா-ம்) (க) "பூமன்னுமாது பொருந்தியமார்பன்" இத்யாதிப்படியே, புஷ்பத்திலே பரிமளம் ஒருவடிவு கொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிஶயபோக்யமான, *பூவார்கழல்களுக்கு (உ) "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" என்று ஸ்ரீசடகோபனாய், இப்படி *முகில்வண்ணனடியையடைந்து அத்தாலே (ங) "உற்றேனுகந்துபணிசெய்து" என்னும்படி தாம்ஹர்ஷிக்கும் ஸாத்விக ஜநஸம்பத்தான நம்மாழ்வாருடைய வகுளாபிராமமாய், மதுஸ்யந்தியான புஷ்பமென்றலாம்படி நிரதிசய போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலே அநுரூபமாய் (ச) "மேவினேனவன்பொன்னடி" என்னும்படி பொருந்தி அத்யந்தாபிமதமான திருவடிநிலைகளாய், என்னுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதராய், இராமாநுஜனென்று நிரூபகத்தையுடையரான வெம்பெருமானாரை (க) "இராமாநுசன்சரணாரவிந்தம் நாமன்னிவாழநெஞ்சே" என்கிறபடியே, எனக்கு பவ்யமான, மநஸ்ஸே! அநந்யப்ரயோஜநதையாலே பாதரேகைபோலேகிட்டி இந்தஸம்பத்தைப்பெற்றுவாழ். இத்தாலெம்பெருமானார்

(க) இரா-நூ-க-(உ) தி-வாய்-சு-க0-க0 (ங) தி-வாய்-க0-அ-ங (ச) கண்ணி-உ

திருவடிகளில் ப்ராவண்யத்துக்கெல்லை நிலம் இவராகையாலே, அவர் திருவடி நிலைகளுக்கும் யதீந்திரப்ராவணரென்று நிரூபகமாக வேணுமிறே. "செல்வச்சடகோபர்" என்கிறதுக்கு (க) "தநம்மதீயம் தவபாதபங்கஜம்-धनं मदीयं तव पादपङ्कजम्" என்கிற செல்வத்தைப் பெற்றவராகவுமாம். ஏய்கை=பொருந்துகை, வாய்கை=கிட்டுகை.

(அ-கை.) (உ)"நிழலுமடிதாறுமானோம்" என்றும், (ந)"மேவினேனவன்பொன்னடி" என்றும் (ச) "ராமாநுஜபதச்சாயா-ராமாநுஜபதச்சாயா" என்றும் பேசும்படி, அத்யந்தபாரதந்த்ரராய் வாழுமவர்கள் பேற்றைப்பெறவேணுமென்று அபேக்ஷியாநின்றீர். அது நமக்கு அத்யந்தமந்தரங்கரான வடுகநம்பிபோல் வார்க்கன்றோ லபிக்கப்படுவதென்று திருவுள்ளக்கருத்தாக, அப்படியே த்வததநந்யதேவரான வடுகநம்பி நிஷ்டையை யடியேனுக்குமுண்டாக்கி, யாவதாத்மபாவி அடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார்.

உன்னையொழிய வொருதெய்வம் மற்றறியா
மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி—தன்னிலையை
என்றனக்கு நீ தந்தெதிராசா வெந்நாளும்
உன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகந்து. (கக)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! உன்னையொழிய=தேவரையொழிய, ஒரு தெய்வமற்றறியா = (தேவர்க்கு உத்தேஶ்யரான பெருமாளையும் த்வதநுபவ கைங்கர்யாதிகளுக்கு நித்யஶத்ருவாகக் கருதி தேவரை யொழிய) வேறொரு பரதேவதையையு மறியாத, மன்னு=ஸ்திரமான, புகழ்=கீர்த்தியை, சேர்=அடைந்த, வடுகநம்பிதன்=வடுகநம்பிதம்முடைய, நிலையை=சரமபர்வநிஷ்டையை, என்றனக்கு=அதிலபேக்ஷையுடைய வடியேனுக்கு, நீதந்து = தேவர் ப்ரஸாதித்தருளி, எந்நாளும் = ஸர்வகாலத்திலும், உன்றனக்கே=தேவர்க்கே, (ரஸாவஹமாம்படி) ஆட்கொள் உகந்து = உகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும். (கக)

(வ்-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய தேவர்க்குத்தேஶ்யரான பெரியபெருமாளையும், த்வதநுபவ கைங்கர்யாதிகளுக்கு நித்யஶத்ருவாகக் கருதி, தேவரையொழிய வேறொருபர

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ)பெரியதிருவ-நக (ந) கண்ணி-உ
(ச) எம்பார்தனியன்

தேவதையையு மறியாதிருப்பாராய் அத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான பரமஸ்வைப்ராப்தராய், இருகரையரன்றிக்கே பெருமதிப்பராயிருக்கிற வடுகநம்பி தம்முடைய சரமபர்வநிஷ்டையை அதில பேக்ஷையையுடைய வடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளி, (க) "எனக்கே யாட்செய் யெக்காலத்தும்", என்கிறபடியே தேவர்க்கே ரஸாவஹமாம்படி, ஸர்வகாலத்திலு முகப்போடே அடிமைகொண்டருள வேணும். அங்கேபோகிலும் அவருகந்தவடிமையேயாக வேணுமென்று கருத்து. மன்னுநிலைசேர் வடுகநம்பி யென்று பாடமானபோது, பொருந்தியிருக்கிற சரமபர்வநிஷ்டையாகவுமாம். (கக)

(அ-கை) நீர்சொல்லுகிறவருந் தேவைகளெல்லாம் நாம் செய்கைக்கடியான வுறவுண்டோ வென்றவருக்குக் கருத்தாக, உண்டென்று, பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸம்பந்தம்பெற்றப்ரகாரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்.

தேசந்திகழுந் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை
மாசில்திருமலை யாழ்வாரென்னை—நேசத்தால்
எப்படியே யெண்ணி நின்பால் சேர்த்தா ரெதிராசா
அப்படியே நீசெய்தருள். (கஉ)

தேசம் = இத்தேசங்களெல்லாம்; திகழும் = ப்ரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தை யுடையராய், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாக வுடையராய், மாசில் = தம்மிடத்திலே ஆசார்யத்வத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுகை முதலான க்ரூர நிஷித்தமான மாசில்லாமலிருக்கிற, திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீஶைலநாதர், என்னை = தம்முடைய தயாபாத்ரமான வடியேனை, நேசத்தால் = கருணாபரிணாமரூபமான ஸ்நேஹத்தாலே, எப்படியே யெண்ணி = இவனெப்படியானால் உஜ்ஜீவிப்பனென்று விசாரித்து, நின்பால் = ப்ராப்த சேஷியான தேவர்திருவடிகளிலே, சேர்த்தார் = சேர்த்தருளினாரோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! அப்படியே நீ செய்தருள் = அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும். (கஉ)

(அ-ம்) ஆழ்வாருடையவும் அவரடிபணிந்துய்ந்த தேவருடையவும் அபேக்ஷைபேக்ஷவ்ருத்தியிலு மந்விதராய், ஜ்ஞாநபக்தி விரக்

(க) தி-வாய்-உ-கூ-கூ

. த்யாதிகளாலும் பூர்ணராய், அத்தாலே "திருவுடைமன்னரில்தேசுடையார்" என்று பேசும்படியான பெருமையையுடையவராகையாலே, திக்தேசங்களெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தையுடையராய், திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடையராய், தம்மிடத்திலே ஆசார்யத்வத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுகை முதலான க்ரூரநிஷித்தமான மாசின்றிக்கே யிருப்பாராயிருக்கிற ஸ்ரீசைலநாதன் தம்முடைய தயாபாத்ரமானவென்னை, கருணைபரிணமரூபமான ஸ்நேஹத்தினாலே, இவனெப்படியானுமுஜ்ஜீவிக்குமென்று விசாரித்து, ப்ராப்தமோக்ஷியான தேவர் திருவடிகளிலெ சேர்த்தருளினார். அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும். (சஉ)

(அ-கை) தாம் †நிர்ப்பந்தித்தபடிகளெல்லாம் ‡கொண்டருளும்படி ஸுலபரான வெம்பெருமானாருடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே தோற்றுத்தாம் மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, அவ்வளவில் நில்லாதே, ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும்சென்று அத்தால்பெற்ற பேற்றை அந்யபதேசத்தியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

எதிராசன்வாழி யெதிராசன்வாழி
எதிராசன்வாழி யென்றென்றேத்தி—சதிராக
வாழ்வார்கள் தாளிணைக்கீழ் வாழ்வார்கள் பெற்றிடுவர்
ஆழ்வார்கள் தங்களருள். (சங)

எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி = யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக, என்றென்று = இப்படி பலகாலும் சொல்லி, ஏத்தி = ஸ்துதித்து, சதிராக = ஸாமர்த்தியமாக, வாழ்வார்கள் = வாழுமவர்களுடைய, தாளிணைக்கீழ் = திருவடிகளின் கீழே, வாழ்வார்கள் = வாழுமவர்கள், ஆழ்வார்கள் தங்களருள் = ஆழ்வார்கள் பதின்மருடைய வருளையும், பெற்றிடுவர் = பத்தும் பத்தாகப் பெற்றிடுவார்கள். (சங)

(வ்யா-ம்) அவர் தாம் திருப்பல்லாண்டுமுகேந பஹுப்ரகாரமாக பகவத்விஷயத்திலே மங்களாஶாஸநம்பண்ணுமதெல்லாம், தாமிவ்விஷயத்திலே, "எதிராசன்வாழி" என்றுதுடங்கி அத்தையே

† அநுஸந்தித்தபடி   ‡ கேட்டருளும்படி

பலகாலும்சொல்லி ஸ்துதித்து, (க) "அடியேன்சதிர்த்தேனின்றே" என்கிறபடியே, சரமபர்வத்திலே நிஷ்டராய், அத்தாலே ஸாமர்த்ய மாகவாழுமவர்களுடைய திருவடிகளின்கீழ், தாய்நிழலிலே யொதுங்குமாபோலே யொதுங்கி, (உ) "நின்தாளிணைகீழ்வாழ்ச்சி" என்னும்படி யதுவே வாழ்வாக வாழுமவர்கள் *மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவர்களாய், அத்தாலே *அருள்கொண்டாடுமடியவராய், அதிலும், (ங) *எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றுமேவுமனத்தனராயிருக்கிற வாழவார்கள் பதின்மருடையவருளையும், பத்தும்பத்தாகப் பெற்றுவிடுவர்கள். (ச) "ஸம்பந்தயோ-தயோ.." என்னக் கடவதிறே. இத்தாலிவர்களுக்கு சரமாவதிதாஸ்யம் நிலைநிற்கும் படி கடாக்ஷிப்பர்களென்றபடி. முதல்பாட்டிலே மங்களாஸாஸந பரருடைய ஸம்பந்தஸம்பந்திகளை *அயர்வறுமமரர்கள் ஆதரிப்ப ரென்றார். இதில் அவர்களை *மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவர்களாதரிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார். (௧௩)

(அ-கை) "தேசந்திகழும்" என்கிறபாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி. நடுவில்பாட்டு ப்ராஸங்கிகம். உம்முடைய வாசார்யர், நம்பக்கலிலே யாஸ்ரயிப்பித்த வந்தவாஸ்ரயணமே, உம்முடைய பேற்றுக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாநின்றீர். அந்தவாஸ்ரயணபலம் போருமோ? ஏதேனும் பேற்றுக்குடலான வதிகாரஸம்பத்து உம் பக்கலிலே வேண்டாவோவென்று, மீளவும் எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளக்கருத்தாக வதுக்கிடான வதிகாரமுண்டாகில், தேவரை யபேக்ஷிக்கவேணுமோ? அப்படிப்பட்ட யோக்யதையில்லாதார்க் கன்றோ தேவரை யபேக்ஷிக்கவேண்டுவது. ஆகையால், அதிகார ஶூந்யரான வசதிகளை தேவரீர் ரக்ஷியாவிடில் வேறு புகலுண்டோ வென்கிறார்.

அதிகாரமுண்டேலரங்கரிரங்காரோ
அதிகார மில்லாதார்க்கன்றோ—எதிராசா
நீயிரங்கவேண்டுவது நீயுமதிகாரிகளுக்
கேயிரங்கி லென் செய்வோம் யாம். (௧௪)

(க) கண்ணி (உ) தி-வாய்-௩-உ-௪ (ங) பெருமாள்திரு-உ-௧0
(ச) ர-ஸ்தக-௪௬

அதிகாரமுண்டேல்=ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந பூர்த்தியாகிற அதிகாரமுண்டானல், அரங்கரிரங்காரோ=பெரியபெருமாள் இரங்கியருளாரோ? அதிகார மில்லாதார்க்கன்றே = அப்படிப்பட்ட அதிகார மில்லாதவர்களுக்கன்றோ, எதிராசா=எம்பெருமானாரே! நீ யிரங்கவேணடுவது = தேவரீரிரங்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டுவது, நீயுமதிகாரிகளுக்கே யிரங்கில் = கதியற்றவர்களுககே கதியாயிருக்கிற தேவரும் அதிகார ஸம்பத்தையுடையவர்களுக்கே க்ருபைபண்ணி ரக்ஷிக்கில், என் செய்வோம் யாம்=அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸ்மதாதிகள் என்னயோகயதையை யுபபாதித்துக்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கப்போகிறோம்? (அநாதி காலத்தோபாதி யிழந்தே போமித்தனையன்றோ?). (௧௪)

(வ்-ம்) (க)"புண்ணாந்துழாமேபொருநீர்த்திருவரங்காவருளாய்" என்றத்தை யர்த்தித்தவர்களுக்கு (உ)"அருள்சூடியுய்ந்தவன"என்னும்படி, தாத்ருஶாதிகார முண்டானவர்களுக்கன்றோ பெரியபெருமாளிரங்கி யருளுவது. அப்படிப்பட்ட வதிகாரமில்லாத மாத்ருஶருக்கன்றோ யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரீரிரங்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டுவது. அகதிகளுக்கே கதியாயிருக்கிற வீத்ருஶஸ்வபாவரான தேவரு மதிகாரஸம்பத்தை யுடையவர்களுக்கே க்ருபைபண்ணிரக்ஷிக்கில், அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸ்மதாதிகளெந்த யோக்யதையை யுபபாதித்துக்கொண்டுஜ்ஜீவிக்கப்புகுகிறோம். அநாதிகாலத்தோபாதி யிழந்தேபோமித்தனையன்றோ? (௧௪)

(அ-கை) (௩)"இராமாநுசன்மிக்கபுண்ணியன்" என்னும்படி பரமதார்மிகராயிருக்கிற வவரை யடுத்தடுத்துப் பழியிடாநின்றோம். நாம் அவர் திருவடிகளை ஸ்நேஹமாக வநுஸந்தித்தால் அவர்தாமே யெல்லாம் செய்தருளுவராகையாலே, தத்விஷயஸ்நேஹந்தானுண்டோவென்று ஆனவளவும்பார்த்து, அது தமக்கத்யா(ஸ)பிஇல்லையென்று விஷண்ணராகிறார்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்

என்பதுவே நாவுரைக்கு மித்தாலென்—அன்பவர்பால்
இப்போதளவும் யாதொன்றுங் காண்கின்றிலேன்
எப்போதுண்டாவதினி. (௧௫)

(க) திருவிரு-உஅ (உ.) தி-வாய்-எ-உ-கக (௩.) இரா-௲

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம் = எமக்கு ஸ்வாமியான யதிராசருடைய திருவடிகளே ரக்ஷகம், என்பதுவே=என்று சொல்லப்படுகிற இந்த வாசகத்தையே, நாவுரைக்கும்=என நாவானது ப்ரேமமின்றிச் சொல்லாநிற்கும். இத்தாலென்=இத்தாலென்ன ப்ரயோஜநம்? அன்பு=ப்ரேம புரஸ்ஸரமான பக்தி, அவர்பால்=அவர்விஷயத்தில், இப்போதளவும்=இந்த க்ஷணபர்யந்தமும், யாதொன்றுங் காண்கின்றிலேன் =(ப்ரேமலேஶமற்றிருக்கிற) அடியேனொன்றுங் காண்கிறிலேன், எப்போதுண்டாவதினி=இப்போதில்லாதது இனியெப்போ துண்டாகப்போகிறது? (கரு)

(வ்-ம்) பிள்ளைகொல்லி காவல்தாஸருக்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநமாயும், ஸோமயாசியாண்டானுக்கு நித்யப்ராப்யமாயுமிருக்கிற "எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்" என்று சொல்லப்படுகிற இந்த வாசகத்தையே, அஹ்ருதயமாக வென்நாவானது சொல்லாநிற்கும்; இப்படி நிஸ்ஸ்நேஹியாகத் திருநாமம் சொல்லுகிறவித்தாலே, (க) "சார்ந்ததென்சிந்தையுன்தாளிணைக்கீழன்பு தான்மிகவும்கூர்ந்தது" என்கிறபடியே, விஷயாநுகுணமாக வென்னுடைய ஸ்நேஹமானது, அவர்விஷயத்திலே சாமதஶாபந்நமான விக்காலத்தளவும், ப்ரேமலேஶமற்றிருக்கிற நான்காண்கிறிலேன். இனி யிப்போதில்லாததெப்போது உண்டாகப்புகுகிறது. இத்தாலென்னென்று-நிஸ்நேஹியாகத் திருநாமஞ்சொல்லுகிற வித்தாலென்ன ப்ரயோஜநமென்னவுமாம். அடியிலே "இராமாநுசாயநம:" என்று உத்தரவாக்ய தாத்பர்யத்தையும், இதில் "எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்" என்று பூர்வவாக்ய தாத்பர்யத்தையும் வெளியிட்டருளுகிறார். (கரு)

(அ-கை) நம்பக்கலுமக்காநுகூல்யமான ப்ரேம லேஶமில்லாவிடில், ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி தானுண்டோவென்ன? அதுவுமில்லை. அப்படிப்பட்ட வஜ்ஞனனடியேனுடைய தோஷத்தை போக்யமாகக் கொண்டருளுகிற தேவர் திருவடிகளை என்று தான் ப்ராபிப்பேனென்கிறார்.

ஆகாத தீதென் றறிந்தும் பிறர்க்குரைத்தும்
ஆகாததே செய்வ னாதலால்—மோகாந்தன்
என்றுநினைத்தென்னை யிகழே லெதிராசா
என்றுன்னடி சேர்வன்யான். (சகூ)

(க) இரா-நூ

ஆகாததை=ஸத்துக்களால் பரித்யஜிக்கப் படுவதான த்யாஜ்யம், ஈதென்று = இன்னதென்று, அறிந்தும் = தெளியவறிந்தும். பிறர்க்குரைத்தும்=(இப்படி யறிந்தவளவின்றிக்கே) பரோபதேசம் பண்ணியும், ஆகாததே செய்வன் = அந்த நிஷித்த க்ருத்யத்தையே நித்யாநுஷ்டாநமாக நடத்தாநிற்பன்; ஆதலால்=இப்படிச் சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்றாகையாலே, மோகாந்தனென்று=மோஹத்தாலே அந்தகனென்று, நினைத்து=திருவுள்ளமபற்றி, என்னை=அடியேனை, இகழேல் = உபேக்ஷிக்க வேண்டாம், எதிராசா=எம்பெருமானாரே! என்று = எப்போது, யான் =அடியேன், உன்=தேவருடைய, அடி= திருவடிகளை, சேர்வன் = அடையக்கடவேன்? (கசு)

(வ்-ம்) ஸத்துக்களால் பரித்யஜிக்கப்படுமதானத்யாஜ்யமின்னதென்று தெளியவறிந்தும், இப்படியறிந்தவளவன்றிக்கே, பரோபதேசம்பண்ணியும், அந்த நிஷித்தக்ருத்யந் தன்னையே நித்யாநுஷ்டமாக நடந்தாநிற்பன். இப்படி சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்றாகையாலே, மோஹாந்தனென்று திருவுள்ளம்பற்றி உபேக்ஷியாமல் ரக்ஷித்தருளுகிறவரே! இனி யிஸ்ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினநான் (க)"எந்நாள் யானுன்னை யினிவந்துகூடுவன்" என்கிறபடியே, என்று தான் தேவர் திருவடிகளை, அடையக்கடவேன். இனி யிழந்தே போமத்தனையன்றோ?; அன்றிக்கே இப்படி மோகாந்தனாய் முன்னடிதோன்றாதே யிருக்கிற வடியேனுக்குத் தளப்பமிரும்படி, ஸர்வஜ்ஞரான தேவரொருநாளவதியிட்டுத் தந்தருளவேணுமென்கிறாராகவுமாம். (கசு)

(அ-கை) கீழ்நாளவதியிட்டுத் தந்தருளவேணுமென்று அபேக்ஷித்தவிவருக்கு, அப்படியே (உ) "மரணமானால்" என்று ஶரீரவியோகஸமயத்திலே பரந்தாமமென்னுந் திவந்தருகிறோமென்று, எம்பெருமானார்க்குக் கருத்தாகவெண்ணி, இப்படி தருகிறோமென்கிற தேவரீர் கடுகச்செய்தருளாமல், தாழ்க்கைக்கு ஹேதுவேது என்கிறார்.

பொல்லாங்கனைத்தும் பொதிந்துகொண்டு நன்மையிலொன்றில்லாவெனக்கு மெதிராசா—நல்லார்கள்

(க) தி-வாய்-கூ-உ-க (உ) தி வாய்-கூ-௧௦-ரு.

நண்ணுந்திருநாட்டை நானந்தருவேனென்ற நீ
தண்ணென்றிருக்கிற தென்ருன். (கஎ)

பொல்லாவகு=துஷ்க்ருத்யங்கள், அனைத்தும் = எல்லாவற்றையும், பொதிந்துகொண்டு = தகட்டில் பதித்தாப்போல் பதித்துக்கொண்டு, நன்மையில்=ஸத் க்ருத்யங்களில், ஒன்றில்லா=லவலேசமுமில்லாத, எனக்கும் = அடியேனுக்கும், எதிராசா = எம்பெருமானரே! நல்லார்கள் = ஸத்புருஷர்கள், நண்ணும் = அடையத்தக்க, திருநாட்டை = பரமபதத்தை, நான்தருவேனென்ற நீ = (நம்மோடுண்டான ஸம்பந்தமடியாக) நாமே தருகிறேமென் றருளிச்செய்த தேவரீர், தண்ணென் றிருக்கிறதென்ருன் = விளம்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்னகாரணம்? (அநந்ய கதியாய் அகிஞ்சநனுயிருக்கிற வடியேனுக்குப் பரமபதத்தை ஶீக்ரத்தில் ப்ராபிததருள வேணுமென்று கருத்து). (கஎ)

(வ்-ம்) (க)"நீசனேன்நிறைவொன்றுமிலேன்" (உ)"అకృతసుకృ తః-அக்ருதஸுக்ருதகஃ" இத்யாதிபடியே, அநாத்மகுணபரிபூர்ணனுய், ஆத்மகுணலேஶகந்தரஹிதனுய், அத்யந்தநிக்ருஷ்டனுயிருக்கிற வெனக்கும் (ங)"ప్రాప్యమర్చిః పథా సద్భిః స్థానం విష్ణోః పరమం పదమ్-ப்ராப்யமர்ச்சிஃபதாஸத்பிஸ்தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்" என்று ஸத்துக்களாலே ப்ராபிக்குமதாயிருக்கிற திருநாட்டை, நம்மோடுண்டான ஸம்பந்தமடியாக நாமேதருகிறேமென்று அருளிச்செய்த தேவரீரிப்போது தாழ்த்திருக்கைக்கு ஹேதுவெதுதான்; வேறேசிலர் ரக்ஷகருண்டென்றே? தானே ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிவருகிறனென்றே? எத்தாலேதான் தாழ்க்கிறது. அநந்யகதியாய் அகிஞ்சநனுயிருக்கிற வடியேனுக்கு ஶீக்ரமாக ப்ராப்யதேஶத்தை ப்ராபித்தருளவேணுமென்று கருத்து. (கஎ)

(அ-கை) இவருடைய வபேக்ஷிதத்தை அவரும் செய்வாராக வநுமதிபண்ணியிருக்க, (ச)"அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லாது" என்கிறபடியே க்ரமப்ராப்திபற்றமல், (ரு)*ஊரெல்லாந்துஞ்சியிலவஸ்தையை ப்ராப்தராய்என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற *விடியாவெந்நரகமான காளராத்ரிக்கு என்ருெரு நல்விடிவு பிறக்குமென்று மீளவும் *ரர்மாநுஜதிவாகராானவவர் தம்மையே கேட்கிருர்.

(க) தி-வாய்-ரு-ரு-ச (உ) வரத-ஸ்த- (ங)
(ச) தி-வாய்க-க ரு (ரு) தி-வாய்-ரு-ச

என்றுவிடிவதெனக் கெந்தா யெதிராசா
ஒன்றுமறிகின்றிலே னுரையாய்—குன்றாமல்
இப்படியே யிந்தவுயிர்க்கென்று மிருளைவிளைக்கும்
இப்பவமாம் நீண்டவிரவு. (கஅ)

எந்தாய்=அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! குன்றாமல்=குறையாமல், இப்படியே=இந்தப்ரகாரமே, இந்த உயிர்க்கு = இந்த ஆத்மவஸ்துவுக்கு, என்றும் = எக்காலமும், இருளை விளைக்கும் = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைக்கும், இப்பவமாம் = இந்த ஸம்ஸாரமாகிற, நீண்டவிரவு = பெரிய நீளிரவு-காளராத்ரி, என்று விடிவதெனக்கு = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தி லகப்பட்டுக்கொண்டு வழிதெரியாமல் திகைத்துக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுக்கு ராமாநுஜ திவாகரராகிய தேவருடையதர்சநயோக்யமான ஸுப்ரபாதமாக எப்போதாகும்? ஒன்றுமறிகின்றிலேன் = ஏதத் விஷயமான ப்ரதிக்ரியை யொன்றுமறிகிறிலேன், உரையாய = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் இதுக்கொரு நல்விடிவு கண்டருளிச் செய்யவேணும். (கஅ)

(வ்-ம்) எனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தன்னுடைய வாகாரத்தில் சற்றும் குறைதலின்றிக்கே, ஏவம்விதரூபேண விந்தவாத்மாவுக்கு ஸர்வகாலத்திலும் ஜ்ஞாநோதய லேஸமின்றிக்கே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைப்பதான (க) "𑌭𑌵𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇-பவதுர்திநம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற பெரியநீளிரவானது, (க) "𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌘𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧𑌦𑌿𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇-அவிவேககநாந்ததிங்முகே" இத்யாதிப்படியே பதஸ்கலிதனாய் வழிதிகைத்தலமருகின்ற வெனக்கு எந்தகாலம் த்வத்தர்சநயோக்யமான ஸுப்ரபாதமுண்டாவது! அஜ்ஞாநதிமிராந்தனான நான், ஏதத்விஷயமான ப்ரதிக்ரியை யொன்றுமறிகிறிலேன். (உ) "𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌰𑍍𑌵𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃-நிகிலகுமதிமாயாஸர்வரீபாலஸூர்ய:" என்னும்படி ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் (ங) "𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑌜𑌨𑍀-ஸுப்ரபாதாத்யரஜநீ" என்னும்படி இதுக்கு ஒரு விடிவுகண்டருளிச்செய்யவேணும். குன்றுதல்=குறைதல்; பவம்= ஸம்ஸாரம். (கஅ)

(அ-கை) கீழ் ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்ரிக்கு அவதிகண்டருளிச்செய்ய வேணுமென்றார். இதில் தத்கார்யமான தே[illegible]

(க) ஸ்தோ-ரத். (உ) யதிராஜஸப்ததி (ங) வி-பு-இ-கஎ

கரதை முதலான வென்னுடைய நிஷீத்வ்யாபாரமும், தேவர்க்கவத்யாவஹமன்றோ வென்கிறார்.

அல்லும் பகலும் யானுக்கை வழியுழன்று
செல்லுமதுன் தேசுக்குத்தீங்கன்றோ—நல்லார்கள்,
தந்தனயர் நீசர்க்காட் செய்யச் சகிப்பரோ
எந்தை யெதிராசாவிசை. (சக)

அல்லும் பகலும் = இரவும் பகலும், யான் = அடியேன், ஆக்கை வழியுழன்று = சரீரமார்க்கத்தில் சஞ்சரித்து தேஹ கிங்கரனாய், செல்லுமது = ப்ரவர்த்திப்பது, உன் தேசுக்கு = தேவருடைய ப்ரபாவாதிக்யத்துகு, தீங்கன்றோ = ஹாநியன்றோ? (அதெப்படி யெனில்) நல்லார்கள் = ப்ரஹ்ம விதக்ரேஸரரா யிருக்கிற ஸத்புருஷர்கள், தந்தனயர் = தம்புதல்வர், நீசர்க்காட்செய்யச் சகிப்பரோ = அத்யந்த நிஷீநரான நீசர்கு நிஷீந வ்ருத்திகள்செய்யப் பொறுப்பரோ? எந்தை யெதிராசா = அடியேனுக்குத் தந்தையாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இசை = இத்தைத்தேவர்தாமே யருளிச் செய்யவேணும். (சக)

(வ்-ம்) (க)“உன்நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே யல்லும்பகலுமமரும்படி நல்க” என்கிறபடியே தேவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்தநாத் யநுபவகைங்கர்யங்களுக்கு யோக்யமான காலமெல்லாம் (உ) “அந்நாள்நீதந்தவாக்கையின்வழியுழல்வேன்” என்கிறபடியே தேஹ கிங்கரனாய், அதுவே யாத்ரையாய்த்திரிகிறது. (ங)“உனக்குப்பணி செய்திருக்கும்” இத்யாதியிற்படியே தேவர்க்கு தேஜோஹாநியன்றோ? அதுளப்படி யென்னில், ப்ரம்ஹவிதக்ரேஸரராயிருக்கிற ஸத்துக்கள் தங்கள்புத்ராதிகளை அத்யந்தநிஹீநரான நீசர்க்கு நிஹீநவ்ருத்திகள் செய்யக்ஷமிப்பரோ? (இசை), எனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இத்தை தேவரீர்தானே ஸம்மதித்தருளீர். ஆகையாலத்தைத்தவிர்த்து, இவ்வாத்மாவுக்கு ஶேஷியானதேவரே! அநவரத மடிமைகொண் டருளவேணுமென்று கருத்து. தேசு = பெருமதிப்பு. (கக)

(அ-கை) இவரிப்படி “நல்லவர்கள் தய்தநயர் நீசர்க்காட்செய்யச்சகிப்பரோ” என்றவாறே *நல்லார்பரவுமிராமாநுசனை வெம்

(க) இரா-நூ-தனியன் (உ) தி-வாய்-ங-உ-க (ங) பெரி-தி-கு-கு-ங-ங

பெருமானுர் இவரிங்ஙனே சொல்லப்பெறுமோ வென்று அத்தை ஸஹியாமல் *நல்லார்கள் நண்ணும் திருநாட்டிலே நல்லவமரரோடே ஒருகோவையாக்கி, அவர்களநுபவ கைங்கர்யத்தை யிவர்க்குண்டாக்கவேணுமென்கிற வ(ழி)பிஸந்தியை யுடையராயிருக்கிற வாகாரத்தைக்கண்டு, இனிப் பேறுதப்பாதென்றத்யவஸித்து, அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே, தேசவிசேஷத்தேறப்போய், பரமாத்ம ஸத்காரபர்யந்தமான பலபரம்பரைகளையெண்ணி, அத்தைத் தாம்பெற்றதாக ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

போம்வழியைத்தருமென்னு மின்பமெல்லாம்
புசித்துவழிபோயமுத விரசையாற்றில்
நான்மூழ்கி மலமற்றுத் தெளிவிசும்பை
நண்ணி நலந்திகழ்மேனி தன்னைப்பெற்றுத்
தாமமரர்வந்தெதிர் கொண்டலங்கரித்துச்
சற்கரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச் சென்று
மாமலராள்கோன் மடியில் வைத்துகக்கும்
வாழ்வுநமக் கெதிராச னருளும் வாழ்வே. (௨௦)

போம் வழியை = பரமபதத்துக்குப் போயநுபவிக்குமாநந்தம் பரிச்சின்னமாகாதென்னும்படி நிரவதிகபோகயமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தை, தரும் = கொடுக்கும், என்னும் = என்கிற, இன்பமெல்லாம் = அவ்வழியிலுண்டான வின்பமெல்லாம், புசித்து = அநுபவித்து, வழிபோய் = அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் சென்று, அமுதவிரசையாற்றில் = அம்ருதமயமான விரஜாநதியில், நாம்மூழ்கி = தாபத்ரய துக்கங்களெல்லாந் தீர நாம் தீர்த்தமாடி, மலமற்று = ப்ராக்ருதங்களான மலங்களெல்லாம் கழிந்து, தெளிவிசும்பை = பரிசுத்தமான பரமபதத்தை, நண்ணி = கிட்டி, நலந்திகழ் மேனிதன்னைப்பெற்று = ஸ்வரூப குணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி சுத்த ஸத்வமயமான அப்ராக்ருத திவ்யதேஹத்தைப்பெற்று, அமரர்தாம = நித்யஸூரிகள், வந்து = எழுந்தருளி, எதிர்கொண்டு = ப்ரத்யுத்கதராய், அலங்கரித்து = ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே யலங்கரித்து, சற்கரிப்ப = ஸத்கரிக்க, (அவர்களுடனேகூட) மாமணிமண்டபத்துச்சென்று = திருமாமணி மண்டபத்திலே சென்று, மாமலராள்கோன் = ஸ்ரிய:பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், மடியில்வைத்துகக்கும் = மடியிலே வைத்து உச்சிமோந்து உகந்தருளுக்கும், வாழ்வு = ஸம்பத்து, எதிராசன் = எம்பெருமானார், நமக்கருளும் வாழ்வே =

இதில் அபேக்ஷையுடைய நமக்கு அருள்கொடையாக ப்ரஸாதித்தருளும் ஸம்பத்தே! (௨௦)

(வ்-ம்) (க) "போம்வழியைத்தரும்" என்கிறவாழ்வார் திவ்ய ஸூக்திப்படியேபோய்ப்புகுகிற தேசவிசேஷத்தில் ஸத்காரமெல்லாமொருசிறுங்காயென்னும்படி அபரிச்சேத்யமான மார்க்கஸத்கார ஸூகத்தையெல்லாம் அநுபவித்து, கள்வன்கொல்லிப்பிராட்டியைப் போலே அவன்முன்னே வழிநடத்தப்பின்னேபோய், "విరజామమృతాకారాం మాం ప్రాప్య మహానదీమ్ - விரஜாம்ம்ருதாகாராம்மாம்ப்ராப்யமஹாநதீம்" என்கிறபடியே அம்ருதவாஹிநியாய், விரஜையென்று பேரையுடைத்தான வந்நதியிலே தாபத்ரயதுக்கங்களெல்லாந்தீர நாமவகாஹித்து, அநந்தரம் ஸ்வரூபத்துக்கு திரோதா(தா)யகமான ப்ராக்ருதங்களான மலங்களெல்லாம் கழிந்து, *தெளிவிசும்புதிருநாடென்கிற ப்ராப்யதேசத்தைக்கிட்டி, ஸ்வரூபகுணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி ஶுத்தஸத்வமயமான வப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹத்தை லபித்து, பஹுமந்தவ்யரான நித்யஸூரிகள் தாங்கள் ப்ரத்யுத்கதராய், ப்ரம்ஹாலங்காராதிகளாலே யலங்கரித்து ஸத்கரிக்க, அவர்களுடனேகூட திருமாமணிமண்டபத்திலே சென்று, ஶ்ரிய:பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் (உ) "అఙ్కే భరతమారోప్య ముదితః పరిషస్వజే - அங்கே பரதமாரோப்பமுதித:பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே மடியிலேவைத்து உச்சிமோந்து உகந்தணைக்கும் ஸம்பத்தை எதிராசரான வெம்பெருமானார் இதிலபேக்ஷையையுடைய நமக்கருள்கொடையாக ப்ரஸாதித்தருளும் ஸம்பத்தே; இதொரு பேறிருந்தபடியே. (௨௦)

(அவதாரிகை) எத்தனையேனும்மதிஶயித ஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும் அப்ராப்யமாயிருக்கிற பேற்றை நீர்பெற்றதாகப் பேசாநின்றீர். அது நமக்கு ஸுலபமாயிருந்ததோவென்று தம் திருவுள்ளக்கருத்தாக, நம்முடைய வாசார்யரான பிள்ளை நிர்ஹேதுகமாகவுபகரித்தருளின ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு, அவருடைய வபிமாநமே உத்தாரகமென்று நீ அத்யவஸித்திரு. பெறுதற்கரிய பேற்றை எம்பெருமானாரே பண்ணியருளுவர். ஆகையா லிதுவிஷயமாக "నిర్భయో నిర్భరోఽస్మి - நிர்ப்பயோநிர்ப்பரோஸ்மி" என்றிருக்கிற நமக்கு என்னபயமென்கிறார்.

(க) திருவாய்-௩-௯-௩. (உ) ரா-யு ௧௩௦-௪௧.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருமலையாழ்வார் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
தருமதி கொண் டவர்தம்மை யுத்தாரகராக வெண்ணி
இருமனமே யவர்க்கா யெதிராச ரெமைக்கடுகப்
பரமபதந்தன்னிலேற்றுவ ரென்னபயம்நமக்கே. (௨௬)

திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீசைலேசரென்னும் திருநாமத்தையுடைய, திருவாய் மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, சீரருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தரும = ப்ரஸாதித்தருளும், மதி = ஜ்ஞாநத்தை, கொண்டு = ஸாதநமாகக்கொண்டு, அவர் தம்மை = இப்படி மஹோபகாரகரா யிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை, உத்தாரகராக = ஸம்ஸாரத்தில் நின்று முத்தரிப்பவராக, எண்ணியிருமனமே = மநஸ்ஸே! அத்யவஸித்திரு. அவர்க்காய் = இப்படி நமமாசார்யரான பிள்ளைக்காக, எதிராசர் = எம்பெருமானார், எமை = ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மை, கடுக = சீக்ரமாக, பரம்பதந்தன்னில் = பரமபதத்தில், ஏற்றுவர் = ஏற்றியருளுவர். என்னபயம நமக்கே = ஏதத் விஷயமாக நமக்கென்ன பயம? (ஒருபயமும் வேண்டாம். (மார்பிலே கைவைத்து நிர்ப்பயரா யுறங்குமத்தனை யன்றோ வென்று கருத்து). (௨௬)

(வ்-ம்) திருமலை யாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையவராய், பின்பு திருவாய்மொழி யிலவகாஹநத்தாலே தத்தேகநிரூபணீயரா யிருக்கிற பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ப்ரஸாதித்தருளும் "பொருவில்மதி" என்னும்படியான தத்விஷயஜ்ஞாநத்தை ஸாதநமாகக்கொண்டு, அந்த ஜ்ஞாநபலமாக இப்படி மஹோபகாரகராயிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை "[illegible] நகு-உத்தாரயதிஸம்ஸாராத்ததுபாயப்லவேநது" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமவராக மநஸ்ஸே! அத்யவஸித்திரு. இப்படி நம்மாசார்யரான பிள்ளைக்காக யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் தாமே †*ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மையென்றுகொண்டு, சீக்ரமாக (க) "ஏற்றரும்வைகுந்தம்" என்று துஷ்ப்ராபதமாகச் சொல்லப்படுகிற பரமபதத்திலே ஏற்றியருளுவர். (உ) "மணமேனையல்மேவுதற்கே" என்கிறபடியே ஏதத்விஷயமாக நமக்கென்னபயம், ஒருபயமும் வேண்டா.

(க) தி-வாய்-எ-க-௧௦ (உ) இரா-நூ-௯௮ † ஸதாசார்ய

மார்பிலே கைவைத்துறங்குமதற்கனையன்றோ வென்று கருத்து. "ஆவி ஷ்ட்ஸ் ஸ்தநாஷ - அநிந்த்யஸ்த்வாபூமௌ" இத்யாதி. "ப்ரபத்ய ஸ்வாமத்ய - ப்ரபத்ய த்வாமத்ய" இத்யாதி. (௨௧)

(அ-கை) "என்னபயம் நமக்கே" என்று நிர்ப்பயரான விவரிதில் "அஸ்மத்குருதயாயாதயதீந்த்ராங்க்ரிஸம்ஸ்ரயாந்வய: - அஸ்மத்குருதயாயாதயதீந்திராங்கிக்ரியாந்வய:" என்கிறபடியே பிள்ளையுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே எம்பெருமானாருடைய அபிமாநாவாருடனாய், ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, ஸ்ரிய:பதியுடைய ஸ்ரீபாதகூலத்தை ப்ராபிப்பேனென்று நிஸ்சயிக்கிறார்.

தீதற்றஞானத்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
ஏதத்தைமாற்றுமெதிராசர்தம் மபிமானமென்னும்
போதத்தையேறிப் பவமாம் புணரிதனைக்கடந்து
கோதற்றமாதவன் பாதக்கரையைக் குறுகுவனே. (௨௨)

தீதற்ற=குற்றமற்ற, ஞான=ஆத்மஜ்ஞாந குணங்களையுடைய, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை=திருமாலவன் கவியான திருவாய்மொழியிலே அவகாஹநத்தை யுடையராகையாலே அத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான வாதிக்யத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, சீரருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, ஏதத்தை=காமாதி தோஷங்களை, மாற்றும்=போக்கடிக்கிற, எதிராசர்தம்=எதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற வெம்பெருமானாருடைய, அபிமானமென்னும்=அபிமானமென்கிற, போதத்தையேறி=நிரபாயமான விஷ்ணுபோதம் போன்ற வைஷ்ணவக் கப்பலையேறி, பவமாம் புணரிதனைக்கடந்து=ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலைக்கடந்து, கோதற்றமாதவன் பாதக்கரையை="விண்ணோர் பிரானார் மாசில் மலரடிக்கீழ்" என்றும், "தயரதன் மகன் தன்னையன்றி மற்றறியேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அகில ஹேயப்ரத்யநீகமாய் நிரவதிக தேஜோரூபமாய், பரமப்ராப்யமாயிருக்கிற ஸ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீரத்தை, குறுகுவன் = கிட்டப்பெறுவேன். ஏ = பாதபூரணம். (௨௨)

(வ்-ம்) (க)"தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோऽந்யதுக்தம் - தத்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" என்றும், (உ)"வித்யாऽந்யா ஸில்பநைபுணம் - வித்யாந்யாஸில்பநைபுணம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பகவதந்யபரமாம் குற்றமன்

(க) வி-பு. (உ) வி பு.

றிக்கே, (௧) "தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்கிறபடியே ஶ்ரிய:பதியை விஷயமாக வுடைத்தாய் அதுதான் நதிபர்யந்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞானத்தையுடையராய், அதுக்குமேல் வறை முநகலான ஆர்ஷவசநங்களைத் தொணவக்கரித்து திருமாலவன் கவியான திருவாய்மொழியிலே அவகாஹநத்தையுடையவராகையாலே, அத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான வாதிக்யத்தையுடையரான பிள்ளையினுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே, *காமாதி தோஷஹராய் யதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற வெம்பெருமானார் தம்முடைய பவபி(ஷ)மாநரூபமாயிருப்பதாய், "ఇదంహి వైష్ణవంపోతంసర్వపాపౌ ధవార్ణవే - இதம்ஹி வைஷ்ணவம்போதம்ஸம்யகாஸ்தேபவார்ணவே" என்கிறபடியே நியாயமான விஷ்ணுபோதம்போன்ற வைஷ்ணவ போதத்தை யாரோஹித்து, "సంసారసాగరంఘోరమ్-ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம்" என்று சொல்லப்படுவதான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, (௨) "விண்ணோர்பிரானார்மாசில்மலரடிக்கீழ்" என்றும் (௩) "துயரறு சுடரடி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஹேயப்ரத்யநீகமாய், நிரவதிகதேஜோரூபமாய், வேறொருபராப்பாங்கரத்தை யபேக்ஷிக்கும்படியான சோதிமின்னிக்கொண்டிருக்கிற, ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீரத்தைக்கிட்டப்பெறுவன். இது நிச்சயம்.

பிராட்டி கடாக்ஷத்துக்கு விஷயமானபின்பு, திருவடி (௪) "రామస్య లోకత్రయనాయకస్య శ్రీపాదమూలంమనసాజగామ-ராமஸ்யலோகத்ரயநாயகஸ்ய ஸ்ரீபாதமூலம்மநஸா ஜகாம" என்று அடைந்ததாக வத்பவவித்தரிக்கிறது. (௫) "மானேய்நோக்கிமடவாளை மார்பில்கொண்டாய் மாதவா" என்று தொடங்கி "உன்தேனேமலரும் திருப்பாதம்-வினையேன் சேருமாறருளாய்" என்றர்த்திக்கவேண்டிற்றிறே "கோதற்றமாதவன்" என்று கோதறுகையாவது அவனுக்கு விசேஷணமானபோது பிராட்டியோடேகூடியிருக்கையாலே, திருவில்லாத கோதற்றவனென்றபடி மாம்; ஶ்ரிய:பதியிறே நித்யப்ராப்யனாவான்.

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும் ஸ்வாசார்ய பரமாசார்யர்களான பிள்ளையுடையவும் எம்பெருமானாருடையவும் அபிமானத்

(௧) க-திருவ-கூ௭. (௨) திருவிரு-௫௪. (௩) தி-வாய்-௧-௧-௧.
(௪) (௫) தி-வாய்-௧-௫-௫.

தாலே பேறுகப்பாரென்று நிஸ்சயித்து, இப்படி நிஸ்சிதமானபின்பு (க) "வடிவுடைமாதவன்" என்னும்படி புதுக்கணிப்போடே ஸபரிகரனைப், திவ்யாஸ்தானமண்டபத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே திவ்யமஹிஷீபரிவ்ருதனாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கடுக அநுபவிக்கும்படி எனக்குநாதரானதேவர் பண்ணியருளவேணுமெனகிறார்.

அடியார்கள் குழாங்க ளழகோலக்க மிருக்க
ஆநந்தமயமான மாமணிமண்டபத்துப்
படியாதுமில் படுக்கையாயிருக்கு மநந்தன்
பணாமணிகள் தம்மி லொளிமண்டலத்தி னிடையில்
வடிவாரு மாமலராள் வலவருகு மற்றை
மண்மகளு மாய்மகளு மிடவருகு மிருக்க
நடுவாக வீற்றிருக்கு நாரணனைக் கடுக
நானநுபவிக்கும் வகை நல்கென்னெதிராசா. (உசு)

என்னெதிராசா = அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியார்கள் குழாங்கள் = நித்யமுக்த ப்ருந்தங்கள், (அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகரான நித்யவர்க்கமும், பராங்குச பரகால யதிவராதிகள் தொடக்கமான முக்தவர்க்கமும், மணிகளையும் முத்துக்களையும் நிறைத்தாற்போலே) அழகோலக்கமிருக்க = அழகோலக்கமாக வரிசையடைவே ஸேவித்திருக்க, ஆநந்தமயமான மாமணிமண்டபத்து = நிரதிசயாநந்தஜநகமான திருமாமணி மண்டபத்திலே, படியாதுமில = உபமாநமொன்றுமில்லாமல் த்ருபபதான, படுக்கையாயிருக்கும் = திவ்யபர்யங்கமாயிருக்கும், அநந்தன = திருவநந்தாழ்வானுடைய, பணாமணிகள் தம்மிலொளி மண்டலத்தினிடையில = பணாரத்நங்களின் ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் நடுவே, வடிவாரு மாமலராள = "வடிவாய நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கை" என்கிறபடியே, ஸௌந்தர்யத்தால் மிக்க ஸௌகுமார்யத்தையிட்டு நிரூபிக்கும் படியான பெரியபிராட்டியார், வலவருகு = வலதுபக்கத்திலும், மற்றைமண்மகளுமாய் மகளும் = தத்துல்யரான பூமிப்பிராட்டியும், நீளாதேவியும், இடவருகும் = இடதுபக்கத்திலும், இருக்க = ஸேவித்திருக்க, நடுவாக வீற்றிருக்கும் = இவர்களுக்கு நடுவே மூன்று மின்கொடிகளோடே கூடி தாமரை பூத்ததொரு காளமேகம்போலே *வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வெழுந்தருளியிருக்கிற, நாரணனை = ஸ்ரீவைகுண்ட

.நாதனே, கடுக = சீக்ரமாக, நான் = அடியேன், அநுபவிக்கும்வகை = அநுபவிக்கும் ப்ரகாரத்தை, நல்கு = ப்ரஸாதித்தருளவேணும். ("என்னெதிராசா நல்கு" என்றிவ்விடத்திலே ஸம்போதிக்கவுமாம). (உ௩)

(வ்-ம்) அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௧) "அடியார்கள் குழாங்கள்" என்றும், (உ) "மாமணிமண்டபத்தந்தவிபேசின் மக்கடியர்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகரான நித்யவர்க்கமும், பராங்குசபரகாலயதிவராதிகள் தொடக்கமான முக்தவர்க்கமும் மணிமுக்தாதிகளை நிறைத்தாற்போலே அழகோலக்கமாக வரிசையடைவேஸே வித்திருக்க "ஆநந்தமயாயமண்டபரத்நாய நம:-ஆநந்தமயாயமண்டபாத்நாயநம:" என்கிறபடியே, நிரஸ்தாதிசயாநந்தஜநகமான திருமாமணிமண்டபத்திலே, அஸேஷஸேஷவ்ருத்திகளுக்கும், ஸௌத்யமார்த்தவாதிகளுக்கு முபமானமன்றியிலே யிருப்பதான திவ்யபர்யங்கமாயிருக்கிற (௩) "ஆயிரம்பைந்தலையவநந்தன்" (௪) "சிறப்புடையபணங்கள்மிசைச்செழுமணிகள்விட்டெரிக்கும்" என்றும், (௫) "தெய்வச்சுடர்நடுவுள்" என்றுஞ் சொல்லும்படியான பணாரத்நங்களின் ஜோதிர்மண்டலத்தின் நடுவே.

(௬) "வடிவாய்நின்வலமார்பினில்வாழ்கின்றமங்கை" என்றும், (௭) "வடிக்கோலவாளெண்நெடுங்கண் மாமலராள்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸௌந்தர்யத்தால் மிக்குஸௌகுமார்யத்தைவிட்டு நிருபிக்கும்படியான பெரியபிராட்டியார் வலவட்டத்திலும், ஏவம்பூதைகளாய் அவளுக்கு நிழல்போலவனரான மற்றநாய்ச்சிமாரிடவட்டத்திலுமஸேவித்திருக்க, இவர்களுக்குநடுவே மூன்றுமின்கொடிகளோடேகூடி தாமரைபூத்ததொருகாளமேகம் வெள்ளிமலையைக் கிணியப்படிந்திருக்குமாபோலே, *வீற்றிருந்தேழுலகம் தனக்கோல்செல்லவெழுந்தருளியிருக்கிற *வாழ்புகழ்நாரணரான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் காலவிளம்பமின்றிக்கே கடுகநானநுபவிக்குமப்ரகாரம் இவனித்தைப் பெற்றிடவானென்று ஸஸ்நேஹமாக உபகரித்தருளவேணும் "என்னெதிராசாநல்கு" என்றிவ்விடத்திலே ஸம்போதிக்கவுமாம். அடியிலேயாகவுமாம. (உ௩)

---

(௧) நூ-வாய-உ-௩-௧0. (உ) தி-வாய்-௧0-௯-௧௧. (௩) பெரி-திரு-௪-௩-௧0.
(௪) பெரி-திரு-௪-௯-௭. (௫) பெரியதிருமடல்.
(௬) திரு-பல்லா-௬. (௭) உ-திருவ அ௨.

(அ-கை. இதில் தேஹவிமோசநந்தொடங்கி பலத்திலெல்லையான தேசிகரோடொரு கோஷ்டியாயிருக்குமதளவாயிருக்கிற பேற்றை யபேக்ஷித்தருளுகிறார்.

இந்தவுடல் விட்டிரவி மண்டலத்தூடேகி
இவ்வண்டங் கழித்திடையிலாவரண மேழ்போய்
அந்தமில் பாழ்கடந் தழகார் விரசைதனிற் குளித்தங்
கமானவனாலொளிக்கொண்டசோதியும பெற்றமரர்
வந்தெதிர்கொண் டலங்கரித்து வாழ்த்தி வழிநடத்த
வைகுந்தம்புக்கு மாமணிமண்டபத்துச்சென்று
நந்திருமாலடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடும்
நாளெனக்குக்குறுகும் வகை நல் கென்னெதிராசா. (௨௪)

என்னெதிராசா = அடியேனுக்கு ஸ்வாமியும், யதிகளுக்கு நாதருமான வடபெருமாளுரே! இந்தவுடல = ஹேயமான இந்த ஸ்தூலசரீரத்தை, விட்டு = த்யஜித்து, இரவிமண்டலத்தூடேகி = ஸூர்யமண்டலத்தைக் கீண்டு அவ்வருகே போய், இவ்வண்டம = இந்த ப்ரஹ்மாண்டத்தை, கழித்து = கடந்து, இடையில் = நடுவிலுள்ள, ஆவரணமேழ்போய = ஸப்தாவரணங்களையுங் கடந்து, அந்தமில = முடிவில்லாத, பாழ்கடந்து = மூலப்ரக்ருதியைத்தாண்டி, அழகார் = அத்யந்த ரமணீயமாயிருக்கிற, விரசைதனில் = விரஜாநதியில, குளித்து = ஸ்நாநம்பண்ணி, அங்கு = அவ்விடத்தில். அமாநவனால் — அமாநவனுடைய கரஸ்பர்சத்தாலே, ஒளிக்கொண்டசோதியும்பெற்று = நிரவதிக தேஜோரூபமான திவ்யதேஹத்தையும் பெற்று, அமரர் வந்தெதிர்கொண்டு = நித்யஸூரிகள எதிர்கொண்டெழுந்தருளி, அலங்கரித்து = பரப்ரஹ்மத்தை அலங்கரிக்குமாபோல் அலங்கரித்து, வாழ்த்தி = ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, வழிநடத்த = மார்க்கத்தில் நடப்பிக்க, வைகுந்தம்புக்கு = வைகுந்தமாநகரத்தை ப்ரவேசித்து, மாமணிமண்டபத்துச்சென்று = திருமாமணி மண்டபத்தைக்கிட்டி, நம திருமாலடியார்கள் = நமக்கு ஸ்வாமிகளும், ஸ்ரியபதிக்கு அடியார்களுமாகிய நித்யஸூரிகளுடைய, குழாங்களுடன் = ப்ருந்தங்களோடு, கூடும் நாள் = கூடுகிற அந்த திவஸத்து, எனக்கு = அடியேனுக்கு, குறுகும்வகை = ஸமீபமாகிற ப்ரகாரத்தை, நல்கு = ப்ரஸாதித்தருள வேணுமே. (௨௪)

(வ்-ம்) அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க) "இம்மாயவாக்கை" என்னுமாபோலே அத்யந்தம ஹேய

(க) திருவாய்-௧0-௭-௩.

ஸமுதாயமாயிருப்பதாயிருக்கிற லிங்கஶரீரத்தை உபேக்ஷையோடே (க) "மங்க வொட்டு" என்று த்யஜித்து (உ) "மன்னும் கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள் அன்னதோரில்லியினூடுபோய்" என்கிறபடியே, அவன் மண்டலத்தைக்கீண்டு, அவ்வருகேபோய், மற்றுமாதிவாஹிகபுருஷர்களாயுண்டானவர்கள் லோகங்களெல்லாங்கடந்து, (௩) இமையோர்வாழ்தனி முட்டை கோட்டையாய், கோடியோஜனமான வளப்பத்தை யுடைத்தான வண்டகபாலத்தைபேதித்து, அத்தைபொருபடிக்கழித்து, மத்யேயுண்டான தஶோத்தரமான வாவரணஸப்தகத்தையுங்கடந்து, அவ்வருகேபோய் முடிவில் பெரும்பாழான மூலப்ரக்ருதியையுங்கடந்து அத்யந்த ரமணீயமாயிருப்பதாய் விரஜையென்று ப்ரஸித்தமானவந்நதியிலே ஸ்நாநம்பண்ணி, அவ்விடத்திலமானவகர ஸ்பர்ஶத்தாலே (ச) "ஒளிக்கொண்ட சோதியுமாய்" என்னும்படி பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும்பெற்று, (௫) "முடியுடை வானவர் முறைமுறையெதிரொள்ள" என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகள் ப்ரத்யுத்தகராய், ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே அலங்கரித்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டு வழிநடத்தப்போய், ஸ்ரீவைகுண்டமாகிற திவ்யநகரத்தை ப்ரவேஶித்து, பெருந்தெருவாலே யுள்ளேபோய், ஆநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டிச்சென்று, (௬) "அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ!" (௬) ஸத்யோஸௌபரிஜநை ஸஹபக்ஷீய- மதத்தேவஜ்ஞைஃபரிஜநைஸ்தவஸங்கிஷ்ய" என்கிறபடியே, நமக்கு ஸ்வாமிகளாய், ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரராய், அதுவே நிரூபகமாயிருக்கிற ஸூரிஸங்கங்களுடன் கூடுகிற வந்தநிவஸமானது (எ) "குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோ" என்கிறபடியே, அத்தை யபேக்ஷிக்கிறவெனக்கு அதுஸமீபமாம் ப்ரகாரமுபகரித்தருளவேணும். இவ்விடத்தில் நல்கல்= கொடுத்தல் (உ௪)

(அ-கை) நீரோ, உம்முடைய வபராதம் பாராமல் கனத்தவப் பேற்றை வபேக்ஷியாநின்றீர், அதுக்கு நாம்செய்வதென்னென்று,

---

(க) தி-வாய்-க0-எ-க0. (உ) பெரியதிருமடல். (௩) தி-வாய்-௪-௬-அ.
(ச) தி-வாய-உ-௩-க0. (௫) தி-வாய்-க0-௬.
(௬) ர-ஸ்த. (எ) தி-வாய்-௬-அ-க.

எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, அடியேனை யங்கீகரித்தவன்று துடங்கி இன்றளவும் வரவடியேனுடைய வபராதங்களையும் பொறுத்து, உபேக்ஷியாதே மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பாராக வெண்ணியிருக்கிற தேவர் காலவிளம்பம் பண்ணாமலத்தைச் செய்தருளவேணுமென்கிறார்.

என்று நிர்ஹேதுகமாக வென்னையபிமானித்து
யானுமதறிந் துனக்கேயாயிருக்கும் வகைசெய்தாய்
அன்று முதலின்றளவு மநவரதம் பிழையே
யடுத்தடுத்துச்செய்வ தநுதவிப்ப தினிச்செய்யேன்
என்றுன்னை வந்திரப்பதா மென் கொடுமைகண்டு
மிகழாதே யிரவுபக லடிமைகொண்டு போந்தாய்
இன்று திருநாடு மெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்
இனிக்கடுகச்செய்தருள வேண்டுமெதிராசா. (௨௫)

எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! என்று = எந்த தினத்தில், நிர்ஹேதுகமாக = நிர்ஹேதுகமாக-காரணமின்றி, என்னை = அடியேனை, அபிமானித்து = இவன் நம்முடையவனென்றபிமானித்தருளி, யானும் = அடியேனும், அதறிந்து = அந்த அபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, உனக்கே = தேவருக்கே, ஆயிருக்கும் = அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கத் தக்க, வகை = ப்ரகாரத்தை, செய்தாய் = செய்தருளினீரோ? அன்று முதல் = அந்த தினந்தொடங்கி, இன்றளவும் = இந்நாளவரையிலும், (பூர்வ வாஸனை விடாமல்) அநவரதம் = நிரந்தரம், பிழையே = அபராதமே, அடுத்தடுத்து = இடைவிடாமல், செய்வது = செய்துவிட்டு-இப்படிச்செயசோமேயென்று, அநுதவிப்பது = அநுதபிப்பது, (அநுதபித்து) இனி = இனிமேல், செய்யேனென்று = செய்யமாட்டேனென்று, உன்னை = தேவரீரை வந்து இரப்பதாம் = வந்து அர்த்திப்பதாகிற என் கொடுமைகண்டும் = அடியேனுடைய க்ரூரக்ருத்யங்களைக்கடாக்ஷித்தும், இகழாதே = உபேக்ஷியாமல், இரவுபகல் = திவாராத்ரமும், அடிமைகொண்டுபோந்தாய் = தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யங்கொண்டருளினீர், (இம்மாத்ரமேயல்லாமல்) இன்று = இன்றையதினம், திருநாடும் = பரமபதத்தையும், எனக்கு = அடியேனுக்கு, அருள = க்ருபைசெய்ய, எண்ணுகின்றாய் = திருவுள்ளம் பற்றியருளுகிறீர். (இப்படி அபாரகருணாஸம்ருத்தியுடையராகையாலே) இனிக்கடுக = இனிசீக்ரமாக, செய்தருளவேண்டும் = அதை க்ருபை செய்தருளவேணும். (௨௫)

(வ்-யா) யதிகளுக்கு நாதரான தேவரீர் இவ்வாத்மாவை என்று நிர்ஹேதுகமாக, இவன் நம்முடையவனென்று அபிமானித்தருளி அடியேனும் அந்த வபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, தேவர்க்கே அநந்யார்ஹமாயிருக்கும்படி செய்தருளிற்று. அப்படியே அபிமானித்தருளினவன்று தொடங்கி, தேவர் திருவடிகளை ப்ராபிக்கவிருக்கிற வின்றளவும், நிரந்தரமபராதமே இடைவிடாமல் செய்வது இப்படி அக்ருத்யமானதைச் செய்தோமென்று அநுதாபிப்பது. இனி இப்படிப்பட்ட வபராதங்களைச் செய்யேனென்று, தேவரை ப்ரார்த்திப்பதாகிற வென்னுடைய க்ரூரகர்மங்கண்டு உபேக்ஷியாமல் இங்கும் திவாராத்ரவிபாகமற தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் கொண்டருளினீர். அவ்வளவுமின்றிக்கே இன்றுஸத்துக்களுக்கு க(ம)ந்தவ்யபூமியான திருநாட்டையுமதுக்கு யோக்யதையில்லாத வெனக்கு ப்ரஸாதிப்பதாக விச்சித்தருளாநின்றீர். இப்படி செய்யவேண்டியற்ற பின்பு காலக்கழிவு செய்யாமல் கடுகச் செய்தருளவேணும்.

(அ-கை) இவர் தம்மை வங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி இன்றளவாக உண்டான வபராதஸஹஸ்ராதிகளை யாவிஷ்கரித்தவாறே, நம்மையொழிய வேறொருவர் இவர் குற்றங்களைப் பொறுத்து ரக்ஷிக்கவல்லாருண்டோ? இனி இவர்க்கு மேலுண்டான கார்யமும் நாமே செய்து தலைக்கட்டவேணுமென்று, எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, பா(ஶ)வஜ்ஞானத்தாலே அவர் கருத்தறிந்து இப்படி யதிகளுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரையொழிய, என்னுடைய வபராதங்களைப் பொறுத்து ரக்ஷிக்க, எத்தனைக்ருபாவான்களான பெரியபெருமாள் முதலானார்க்குத்தான் முடியுமோ? இனி ப்ராப்யருசியையுமுண்டாக்கி, ப்ராப்யதேசத்திலே சேரும்படிபண்ணியருளவேணுமென்கிறார். அன்றிக்கே அநவரதம் செய்கிற வபராதங்களை *க்ஷமித்து ரக்ஷிக்கும்போது பெரியபெருமாள் முதலானாராகவேண்டாவோ வென்னை? அது †நமக்கன்றி யாவர்க்கு முடியுமென்கிறாராகவுமாம்.

தென்னரங்கர் தமக்காமோ? தேவியர்கட்காமோ?
சேனையர்கோன்முதலான சூரியர்கட்காமோ?
மன்னியசீர்மாறனருள்மாரிதமக்காமோ?
மற்றுமுள்ள தேசிகர்கள் தங்களுக்குமாமோ?

---

†உனக்கின்றி

என்னுடைய பிழைபொறுக்க யாவருக்குமுடியும்?
எதிராசாவுனக்கன்றி யானொருவர்க்காகேன்
உன்னருளாலெனக்கு ருசிதன்னையுமுண்டாக்கி
ஒளிவிசும்பிலடியேனை யொருப்படுத்துவிரைந்தே. (உசு)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! தென்னரங்கர் தமக்காமோ = (அடியேனுடைய அபராதங்களை க்ஷமிக்க) பெரியபெருமாளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? தேவியர்கட்காமோ = பெரிய பிராட்டியார் துடக்கமான நாய்ச்சிமார்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? சேனையர்கோன் = ஸேநாதிபதியாழ்வான், முதலான = துடக்கமான, சூரியர்கட்காமோ = நித்யஸூரிகளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? மன்னிய = நித்யமாயிருக்கிற, சீர் = ஆஶ்ரிதர் விஷயத்தில் வாத்ஸல்யாதி கல்யாண குணங்களையுடையரான, மாறன் = நம்மாழ்வார், அருள்மாரி = சேதனர் விஷயத்தில் க்ருபையை வர்ஷிக்கிற திருமங்கையாழ்வார், தமக்காமோ = இவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? மற்றுமுள்ள = மற்றுமுண்டான. தேசிகர்கள் = நாத யாமுநாதிகளான ஆசாரியர்கள், தங்களுக்கு மாமோ = அவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? என்னுடைய = அடியேனுடைய, பிழைபொறுக்க = அபராதங்களை ஸஹிக்க, யாவருக்குமுடியும் = எவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமாகும்? உனக்கன்றி = தேவரீருக்கன்றி, யான் = அடியேன், ஒருவர்க்காகேன் = மற்றொருவர்க்குச் சேஷபூதனாகேன், உன்னருளால் = தேவருடைய க்ருபையாலே, எனக்கு = அடியேனுக்கு, ருசிதன்னையுமுண்டாக்கி = ப்ராப்ய ருசியையும் விளைத்து, ஒளிவிசும்பில் = நிரவதிக தேஜோரூபமான பரமபதத்தில், அடியேனை = தாஸனை, விரைந்து = அதிஶீக்ரமாக, ஒருப்படுத்து = சேர்த்தருளவேண்டும். ஏ = பாதபூரணம்.

(வ்-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞரான ஸர்வேஶ்வரனாலும் பரிகணித்து முடியாத அடியேனுடைய வபராதங்களை க்ஷமிக்க "దోషోయద్యపి తస్యస్యాత్-தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்" என்றும், (க) "என்னடியார தைசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்று பேசும்படியான பெரியபெருமாளுக்குத் தான் ஶக்யமோ? அவர்க்கும் பொறைக்குவாத்தாய் (உ) "నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి-நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்றும் (ங) "కిమేతన్నిర్దోషః కఇహజగతి - கிமேதந்நிர்தோஷஃகஇஹஜகதி" என்றும் பேசும்படியான பெரியபிராட்டியார் துடக்கமான நாய்ச்சிமார்க்களுக்குத் தான்ஶக்யமோ? இப்படியான இவர்களிருவருடையவும் 'சேர்த்தியிலடிமையை ஆசைப்

(க) பெரி-தி-ச-க-உ. (உ) ரா-யு-கககூ-சச (ங) ஶ்ரீகுணரத்ந.

பட்டவர்களுக்குஅந்த கைங்கர்ய போகபாகிகளாம்படி (௧) "మన్యా భిక్షుల్లీభవతు - அஸ்மாபிஸ்துல்யோபவது" என்று கூட்டிக்கொள்ளும் ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் துடக்கமான நித்யஸூரிகளுக்குத் தான்ஶக்யமோ? இவர்கள் தான் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதை விஹகேந்திரஸம்ஹிதைகளிலே ப்ரபத்திமார்க்க ப்ரதர்ஶகரிறே. நித்யமாய்ப் பொருந்தியிருப்பதான ஆஶ்ரிதவிஷய வாத்ஸல்யாதிகுணயுக்தராய், அத்தை யநுஷ்டாநஶேஷமாம்படி (௨)*பயனன்றாகிலும் பாங்கல்லராகிலும் செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொள்ளும் நம்மாழ்வார், இவரோபாதி சேதநவிஷயத்திலே க்ருபையைவர்ஷிக்கிற திருமங்கையாழ்வார் இவர்களுக்குத் தான்ஶக்யமோ? மற்றுமாழ்வார்கள் க்ருபைக்கு விஷயமாய், க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யர்களாயிருக்கிற நாதயாமுநாதிகளாயிருக்கிற வவர்கள் துடக்கமாக இவ்வருக்குள்ள வாசார்யகளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? அபராதஸஹரான தேவர்க்கொழியக் கீழ்க்கூரான வெத்தனை யதிஶயிததயாவான்களானார்க்குத் தானித்தைச்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ? அது ஒருவருக்கும அஶக்யமாகையாலே (௩)"நிகரின்றிநின்றவென்னீசதைக்கு நின்னருளின்கணன்றிப் புகலொன்றுமில்லை"என்கிறபடியே தயைகஸிந்துவாய், ஸர்வாபராதஸஹராயிருக்கிற தேவர்க்கொழிய, அபராதாநாமாலயனான நான் காகத்தைப்போலே வேறொரு கோஷ்டிக்காளாகேன்—

உபாயதசையில் ரக்ஷித்தவோபாதி, உபேயதசையிலும் தேவர் க்ருபையாலே ப்ராப்யருசியையும் விளைத்து, (௪) "சுடரொளியாய் நின்றதன்னுடைச்சோதி" என்றும், (௫) "தெளிவிசும்பு" என்றும் சொல்லப்படுகிற ப்ராப்யதேசத்திலே அடியேனை (௬) "அங்குற்றேனல்லேன்" என்னும்படி ஆந்தராளிகளாக விட்டுவையாமல் சீக்ரமாக வொருதலைப்பித்தருளவேணும். ஒருகோடியில் சேர்க்கவேணுமென்றபடி. உனக்கன்றி என்கிறவித்தை கீழ்மேலும் கூட்டி நிர்வஹிப்பது. ஒருவேளையிலே, "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்னும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனுக்கும், "క్షమాలక్ష్మీభ్రూజీ సకలకరణాస్వాదనమధు-

(௧) ரா-யு-௧௮-௩௮. (௨) கண்ணி-௧௦. (௩) இரா-௯.
(௪) தி-வாய்-௩-௧௦-௫. (௫) தி-வாய்-௬-௭-௫. (௬) தி-வாய்-௫-௭-௨

க்ஷமாலக்ஷ்மீப்ருங்கிஸகலகாமோநர்மாதநமது" என்றும், (க) "இயிர் கொண்டாலொத்துநிற்கும்" என்றும் பேசும்படி உந்மஸ்தகமான போகத்தாலே மதித்துஸ்தப்தைகளாயிருக்கு மவர்களுக்கும், அச் சேர்த்தியிலேகைங்கர்யநித்யநிரதராய், அஸ்தாநஸ்நேஹாரக்ஷாவ்யஸநிகளாய், *ஆங்காரவாரமதுகேட்டு ழுமியுழுமவர்களாயிருக்குமவர் களுக்கும் அச்சேர்த்தியையநுபவிக்கஆசைப்பட்டு(உ)"சிந்தைகலங் கித்திருமாலென்றழைப்பன்" என்றும்,(௩)"உன்னைக்காணுமவாவில் வீழ்ந்து"என்றும்,(ச)"உன்னைக்காணுமாசையென்னுங் கடலில்வீழ் ந்து" என்றும், பக்திபாரவஶ்யத்தாலே ஆழங்கால்பட்டிருக்குமவர் களுக்கும், மற்றும் க்ருதக்ருத்யராயாக்கை விடும்பொழுதையும், மாக வைகுந்தம்காண்கையையும் மநோரதிக்கிறமுமுக்ஷுக்களுக்கும்,ஸர் வதாபராநர்த்தங்கண்டு பரோபதேஶம் பண்ணுகைகூடாதிறே! தம் மை அழியமாறியும் ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதிகள்கண்டு*அவர்பின்பட ரும்குணருய் அவர்கள் அவிதேயதையைப்பாராமல்,ஸர்வதாபரோப தேஶம்பண்ணியும் அத்தாலே,*ஆளுமாளாரென்கிறவனுடையதனி மைதீரும்படி மங்களாஶாஸநபரரை யுண்டாக்கி பரஸம்ருத்தியே பேறும்படி நடத்திக்கொண்டு போருவரொருவராகையாலே இவர்க் கேயாய்த்திது கூடுவது; (ரு)"அதுதிருக்தலாவதே" என்று கைவிட் டதைதையிறே கைக்கொண்டு திருத்தி *திருமகள்கேள்வனுக்காக்கிய ருளிற்று. ஆகையிறே இவருமிபபடிய ருளிச்செய்தது; (சு) "மருள் கொண்டிளைக்கும் நமக்குநெஞ்சே யிராமாநுசன்செய்யும்சேமங்கள் மற்றுள்ளார்தரமோ" என்றிறே அமுதனாரு மருளிச்செய்தது. "பரம்ஸத்த்ரீயாம்ஸ- பரம்நத்க்ஷரீயாம்ஸம்" இத்யாதி. (உ.௬)

(அ-கை) இவர் "ஒளிவிசும்பிலடியேனை ஒருப்படுத்துவிளாந் தே" என்றவநந்தரம் அவரும், (எ) "வானேதருவானெனக்காய்" என்றும்படி மோக்ஷப்ரதாநத்திலே ஸத்வராயிருக்கிறபடியை ஸா க்ஷாத்கரித்து, இனி த்யாஜ்யமான விவ்விபூதியிலுண்டான் தடங்கலு மநுபாதேயமாய், ப்ராப்யமான வவ்விபூதியிலுண்டான தடங்கலும் உபாதேயமாயற்றபின்பு,அவற்றின் விஸ்மரணஸ்மரணங்களான க்ருத்யாக்ருத்யங்களைத் தமக்கு விதேயமான திருவுள்ளத்தைக் குறித்து விதித்தருளுகிறூர்.

(க) தி-வாய்-௬-ரு-உ. (உ) தி-வாய்-௪-அ-௧௦. (௩) தி-வாய்-ரு-எ-உ.
(ச) தி-மொ-௬-௬-௩. (ரு)பெரியதி-உ-ரு.(௬)இரா-௩௫- (எ)தி-வாய-௧௦-அ-௫

இவ்வுலகிலினியொன்று மெண்ணாதேநெஞ்சே?
இரவுபகலெதிராச ரெமக்கினிமேலருளும்
அவ்வுலகை யலர்மகள்கோ னங்கிருக்கு மிருப்பை
யடியார்கள் குழாங்கடமை யவர்களநுபவத்தை
இவ்வுயிருமதுக்கிட்டுப் பிறந்திழந்துகிடந்த
தென்னுமதனையென்று மதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும்
வெவ்வினையால் வந்தவுடல் விடும்பொழுதை விட்டால்
வினையுமின்பந்தன்னை முற்றும்விடாமலிருந்தெண்ணே.

நெஞ்சே=மநஸ்ஸே, இவ்வுலகில் = இந்த லோகத்தில், இனிஒன்றும்=இனியொன்றையும், எண்ணாதே=சிந்தியாதே, இரவு பகல் = ராப்பகலும், எதிராசர் = எம்பெருமானார், எமக்கு = நமக்கு, இனிமேலருளும்=இனிமேல் ப்ரஸாதிக்கும், அவ்வுலகை=வானுலகான அந்தலோகத்தையும், அலர்மகள்கோன்=புஷ்பவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனான ஸர்வேச்வரன், அங்கு=அந்தப் பரமபதத்தில்,இருக்குமிருப்பை=திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும், அடியார்கள்=நித்யஸூரிகளுடைய, குழாங்கள்தமை=ஸமூஹங்களையும், அவர்கள் அநுபவத்தை=அவர்களுடைய ஹர்ஷத்துக்குப்போக்குவிட்டநுபவிக்கும் அநுபவத்தையும், இவ்வுயிரும்=இந்த ஆத்மவஸ்துவும், அதுக்கு = அந்தபோகத்துக்கு, இட்டுப்பிறந்து = ப்ராப்தனாய்நின்று, இழந்துகிடந்தது=அத்தைப் போககடித்துக்கொண்டு கிடந்தது, என்னுமதனை=என்று சொல்லுமதையும், என்றும்=எக்காலமும், அதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும் = அந்த அநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்க் கிடக்கும், வெவ்வினையால்=க்ரூரகர்மங்களால், வந்த=உண்டான, உடல் விடும்பொழுதை=தேஹவிமோசநமாகும் காலத்தையும், விட்டால்=அந்ததேஹத்தை விட்டபிறகு, வினையும்=பலிக்கும், இன்பந்தன்னை=நிரதிசயாநந்தத்தையும், முற்றும்=இந்தஸமஸ்த விஷயங்களையும், விடாமலிருந்து = இடைவிடாமலிருந்து, எண்ணு=சிந்தித்துப்போரு. (உஎ)

(வ்-ம்) பந்தமோக்ஷங்க ளிரண்டுக்கும் பொதுவான மநஸ்ஸே! "அத தேஹாவஸாநே ச த்யக்த ஸர்வேதரஸ்ப்ருஹ:" என்கிறபடியே இந்தக் கொடுவுலகில் ஹேயமாயிருப்பதான ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்க ளெல்லாம் த்யாஜ்யமென்று நேரேயறிந்த பின்பு அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டமானவைவற்றிலேகதேசமும் அங்கீகாரயோக்யமாக விசாரியாதே, எம்பெருமானார் நமக்கு ப்ராப்யருசியையு முண்டாக்கியருளி,

இனிமேல்வருங்கொண்டையாகவருளும் வானுலகானவந்த லோகத்தையும், அந்தலோகமெல்லாம்நிறம்பெறும்படி (௧) "எழில்மலர்மாதருந்தானு மிவ்வேழுலகை இன்பம்பயக்க வினிதுடன்வீற்றிருந்து" என்கிறபடியே புஷ்பத்தில் பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனை வ்யாவ்ருத்தித்தோற்றவங்கே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும்,

அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கிற (௨) "அடியார்கள் குழாங்களை" என்கிற ப்ராப்யமானவவர்கள் ஸமூஹந்தன்னையும், அவர்கள் ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டநுபவிக்கு மநுபவத்தையும், இவ்வாத்மாவும் அதுக்கு ப்ராப்தனாய்வைத்து அத்தை இழந்துகிடந்ததென்கிறவவற்றையும், அத்யாபி அந்தஅநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்க் கிடக்கும் (௩) "பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்கிறபடியே க்ரூரகர்மத்தாலே யுண்டான தேஹவிமோசந மாங்காலத்தையும், தேஹவிமோசநாநந்தரம் பலிக்கும் நிரதிஶயாநந்தத்தையும் இப்படி யுக்தங்களாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாயுள்ளவை யெல்லாவற்றையும் திவாராத்ரவிபாக (ஶூந்ய) மறவிடைவிடாமல் ஒருப்பட்டிருந்து சிந்தித்துப்போரு. அன்றிக்கே உக்தங்களான வவற்றிலொன்றும் விடாமலொருப்பட்டிருந்து சிந்தித்தென்னவுமாம். "இவ்வுலகிலினியொன்றுமெண்ணாதே" என்கிற விதுக்கு (௪) "மருளொழிநீ" என்று சொல்லுகிற அந்திமதஶா விரோதியான அர்ச்சாவதார ப்ராவண்யமாகவுமாம். (௨௭)

(அ-கை) செய்ததெல்லாஞ் செய்தும் இது நெடுங்காலமில்லாத ப்ராப்யருசி இப்போது எம்பெருமானாருடைய க்ருபையாலே உண்டாயிற்றென்று அந்தலாபத்தைப்பேசி அநுபவிக்கிறார்.

பண்டுபலவாரியரும் பாருலகோருய்யப்
பரிவுடனே செய்தருளும் பலகலைகடம்மைக்
கண்டதெல்லாமெழுதி யவைகற்றிருந்தும்பிறர்க்குக்
காதலுடன்கற்பித்துங் காலத்தைக்கழித்தேன்

---

(௧) தி-வாய்-எ-௧0-௧. (௨) தி-வாய-௨-௩-௧0
(௩) திருவி-௧ (௪) தி-வாய்-௧0-௬-௧-

புண்டரீகைகேள்வனுறை பொன்னுலகுதன்னில்
போகநினைவொன்றுமின்றிப் பொருந்தியிங்கேயிருந்தேன்
எண்டிசையுமேத்துமெதிராசனருளாலே
எழில்விசும்பேயன்றி யிப்போதென்மனமெண்ணாதே.

பண்டு=பூர்வகாலத்தில், பலவாரியரும் = ஆத்மோஜ்ஜீவநதத்பரரா யிருக்கிற பூர்வாசார்யர்களனைவரும், (ஏககண்டமாய்) பாருலகோருய்ய= இந்தப் பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்த சேதநர்களுமுஜ்ஜீவிக்க, பரிவுடனே=இவர்களிடத்திலுண்டான ப்ரேமையினாலே, செய்தருளும் = அருளிச்செய்த, பல்கலைகள் தம்மை=பலப்ரபந்தங்களை, கண்டதெல்லாம்= பார்த்ததெல்லாம், எழுதி=லிகித்து, அவை=அவற்றை, கற்றிருந்தும்= ஆசார்யமுகத்தாலே யப்யஸித்திருந்தும, பிறர்க்கு = அந்யருக்கு, காதலுடன் = ப்ரேமையோடு, கற்பித்தும் = போதித்தும், காலத்தைக் கழித்தேன்=காலத்தைப் போக்கினேன, புண்டரீகை கேள்வன்=நளிநவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார்கு வல்லபனானவன், உறை = நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, பொன்னுலகுதன்னில் = நித்யவிபூதியான பரமபதத்துக்கு, போகநினைவொன்றுமின்றி = போகவேணுமெனகிற ஸ்மரணலேசமுமில்லாமல், பொருந்தியிங்கே யிருந்தேன் = இவ்விபூதியில ஆசையுள்ளவனாய் வஸித்தேன், எண்டிசையும = அஷ்டதிக்கிலுண்டானவர்களும், ஏத்தும் = தன் வைபவத்தைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம பண்ணும்படியான, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, அருளாலே = கருபையாலே, எழில்விசும்பையன்றி=விலக்ஷணமான பரமாகாசத்தையே யொழிய, வேறொன்றை இப்போதென்மனமெண்ணாதே=இப்போதென் மநஸ்ஸானது ஸ்மரியாது.

(வ்-ம்) நல்லடிக்காலமான பூர்வகாலத்திலே, ஆத்மோஜ்ஜீவநதத்பரராயிருக்கிற பூர்வாசார்யர்களனைவருமேககண்டமாய், இந்த பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்தசேதநரு முஜ்ஜீவிக்க, இவர்களிடத்தில் ஸ்நேஹமாகச் செய்தருளும் பலப்ரபந்தங்கள்தன்னை(க)"தெரித்தெழுதி" இத்யாதிப்படியே, ஆதராதிசயத்தாலே தேடிக்கண்டவைகளெல்லாவற்றையும் லிகித்து அத்தை ஆசார்யமுகத்தாலே அப்பஸித்து, தந்நிஷ்டனாயிருந்தும், இந்நிஷ்டையில்லாதவந்யரும் தந்நிஷ்டரா யுஜ்ஜீவிக்கும்படி, அவர்களுக்கு ஆதரத்தோடே அப்யஸிப்பித்தும், காலக்ஷேபம்பண்ணினேன்; (உ)"தாமரையாள் கேள்வன்" என்னும்படி பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன், நித்ய

(க) ௨-திருவ-௬௫ (உ) ௧-திருவ-௬௭

வாஸம்பண்ணுகிற ஸப்ருஹணீயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்துல ம்பாக வேணுமென்கிற ஸ்மரணலேஸமுமின்றிக்கே இவ்விபூதியிலே ஸக்தனாய் வஸித்தேன்.

(௧) *திசையனைத்தும் ஏறுங்குணனுடையாலே அஷ்டதிக்கிலுண்டானவர்களும் தன்வைபவத்தைச் சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியான எம்பெருமானாருடைய க்ருபையாலே விலக்ஷணமான பரமாகாஸத்தையேயொழிய, இப்போதென்னுடைய மநஸ்ஸானது ஸ்மரியாது. இதொரு க்ருபாவிஸேஷமிருந்தபடி என்? என்று கருத்து; இவ்விடத்திலேகாரந்தேற்றத்தில். (உஅ)

(அ-கை) இனித் தம்முடைய ப்ராப்யவிரோதி நிரஸநஸீலரான எம்பெருமானார், ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகளாலே பாஹ்ய குத்ருஷ்டி நிரஸநம்பண்ணி யருளின விஜயபரம்பரைகளைச்சொல்லி அத்தாலுண்டான வீரஸ்ரீக்கு மங்களாஸாஸநம் பண்ணுகிறார்.

தாழிசை.

சாறுவாகமதநீறுசெய்து சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே
சாக்கியக்கடலை வற்றுவித்து மிகு சாங்கியக்கிரிமுறித்திட
மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் வாய்தகர்த்தறமிகுத்துமேல்
வந்தபாசுபதர் சிந்தியோடும்வகை வாதுசெய்த வெதிராசனார்
கூறுமாகுருமதத்தொடோங்கிய குமாரிலன்மதமவற்றின்மேல்
கொடியதர்க்கசரம்விட்டபின் குறுகிமாயவாதியரைவென்றிட
மீறிவாதில்வரு பார்க்கரன்மத விலக்கடிக்கொடி யெறிந்துபோய்
மிக்கயாதவமதத்தை மாய்த்த பெருவீரர் நாளுமிக வாழியே.

சாருவாக மதநீறுசெய்து = "ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக:" என்கிற சார்வாகமதத்தை ஸ்வஸூக்திகளாகிற அக்நிஜ்வாலையாலே பஸ்மமாம்படி பண்ணி, சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே = சமணராகிற செடிக்குஅப்படியே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, சாக்கியகடலை வற்றுவித்து = சாக்கியராகிறஸமுத்ரத்தை ஸ்வஸூக்திகிரணங்களாலே ஸோஷிப்பித்து, மிகுசாங்கியக்கிரிமுறித்திட = அதிகமாயிருப்பதான ஸாங்க்யமலையை வாக்வஜ்ரத்தாலே சேதித்து, மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் = ப்ரதிகோடி

(க) இரா-நூ-

களாய் வாதம்பண்ணுகிற காணாத வாதிகளுடைய, வாய்=வாக்கை, தகர்த்து=தம் வாக்காலே பக்நமாம்படி பண்ணி, அறமிகுத்து மேல்வந்த = அதிக்ரமித்து மேன்மேலும் வந்த, பாசுபதர்சிந்தியோடும்வகை=பாணாஸுர யுத்தத்திலே ருத்ரன் தன பரிவாரத்தோடு ஒடினாப்போலே, தன் பக்தர்களான சிவசமயத்தோர்களும் சிறுபாறுகச் சிதறி யோடும்படி, வாதுசெய்த வெதிராசனார் = வாதம்பண்ணி யருளின யதிராசர், கூறும்=பிதற்றுகிற்பதாய், மா = பெருத்திருப்பதான, குருமதத்தோடு = ப்ரபாகரமதத்தோடு, ஓங்கிய = உயர்ந்திருப்பதான, குமாரிலன் மதமவற்றின்மேல்= பாட்டமதமென்கிற வவைற்றின்மேலே, கொடியதாகச்சரம்விட்டபின் = க்ரூரமா யிருப்பதான தர்க்க ஶரத்தை (பாணத்தை) ப்ரயோகித்த பின்பு, குறுகிமாய வாதியரைவென்றிட=மாயவாதிகளிருந்த விடத்திலே சென்று கிட்டியவர்களை ஜயித்திட்டு, மீறிவாதில்வரும்=மிகுத்துகாவித்து வாதத்திலே வருகிற, பார்க்கரன் மதவிலக்கடிக்கொடியெறிந்துபோய்=பாஸ்கரன் மதமென்கிற வேரகொடிகள் குருக்கிட அவற்றைச் சேதித்தெறிந்துவிட்டு அப்பால்சென்று, மிகக யாதவமதத்தை மாய்த்த = அதிகமான யாதவப்ரகாசன் மதத்தை மாண்டுபோம்படி பண்ணின, பெருவீரர்=மிக பராக்ரமத்தையுடைய எம்பெருமானார், நாளுமிகவாழியே=நித்யாபிவிருத்தமாம்படி மங்களத்தை யுடையராகவேணும். (௨௯)

(வ்-ம்) "ప్రత్యక్షమేకం చార్వాకః-ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக:" என்கிற சார்வாகமதத்தை ஸ்வஸூக்திகளாகிற அக்நிஜ்வாலையாலே பஸ்மஸாத்காம்படிபண்ணி, சமணராகிற செடிக்கு அப்படியே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஶாக்யராகிற ஸமுத்திரத்தை ஸ்வஸூக்திகிரணங்களாலே ஶோஷிப்பித்து; அதிகமாயிருப்பதான ஸாங்க்யகிரியை வாக்வஜ்ரத்தாலேசே (ఛే) தித்திட்டு; ப்ரதிகோடிகளாய் வாதம்பண்ணுகிற காணாதவாதிகளுடையவாக்கை ஸ்வவாக்காலே (భఙ్గ) பக்நமாம்படிப்பண்ணி;

மிகவுமுத்ததராய் மேல்வந்தபாசுபதர், பாணாஸுரயுத்தத்திலே ருத்திரன் ஸபரிகரனாயோடினாப்போலே, தத்பக்தர்களானவிவர்களும், சிறுபாறுகச்சிதறியோடும் பிரகாரம் வாதம்பண்ணியருளினவராய், ஏதேனுமொன்றை ஜல்பியாநிற்பதாய், பெருத்திருப்பதான ப்ராபாகாரமதத்தோடே யுச்சராயமா யிருப்பதான பாட்டமதமென்கிற வவற்றின்மேலே, க்ரூரமாயிருப்பதான தர்க்கஶரத்தை ப்ரயோகித்தபின்பு, எங்கும் பரந்திருக்கையாலே, மாயி

களிருந்த விடத்திலேசென்றுகிட்டி, (க) "வாதில்வென்றான் நம்பி ராமாநுசன்" என்கிறபடியே அவர்களை ஜயித்திட்டு, மிகைத்து வாதத்திலே வருகிற பாஸ்கரனுடைய மதமாகிற வமார்க்கத்தை, ஒருவரும் நடவாதபடி நிரோதித்து, கழியமிக்கிருக்கிற யாதவ மதத்தை மாண்டுபோம்படி பண்ணின வெம்பெருமானாருடைய இதர தர்ஶந நிரஸநத்தாலேவந்த மஹாவீரம், நாடோறுமபி(வ்ரு)த்தமாய் வாழவேணும். குருமதம் = ப்ராபாகரமதம் ; குமாரிலன் மதம்=பாட்டமதம். "கொடியெறிந்துபோய்" என்று - அவ்வளவிலே நில்லாதே கைகழிந்திருக்கிற பாரிப்பேயாகவுமாம். வந்தவாதிய ரென்றும் பாடம்சொல்லுவர். (உக)

(அ-கை) இனி இதர நிரஸநம்பண்ணியருளின ஸம்ப்ரதாய, ஸ்ரீ பாஷ்யம் திருவாய்மொழி முதலான பகவத்விஷயங்களை வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பு தமக்காகர்ஷகமாயிருக்கையாலே, பாதாதிகேஶாந்தமாக வநுபவித்து இவையெல்லாம் தனித்தனியே நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணியருளுகிறார்.

எண்சீர்க்கழி நெடியாசிரிய விருத்தம்.

சீராருமெதிராசர் திருவடிகள்வாழி
திருவரையிற்சாத்திய செந்துவராடைவாழி
ஏராருஞ்செய்யவடி வெப்பொழுதும்வாழி
இலங்கியமுந்நூல்வாழி யிணைத்தோள்கள்வாழி
சோராததுய்ய செய்யமுகச்சோதிவாழி
தூமுறுவல்வாழி துணைமலர்க்கண்கள்வாழி
ஈராறுதிருநாமமணிந்த வெழில்வாழி
இனிதிருப்போடெழில் ஞானமுத்திரைவாழியே. (ங0)

சீர் = கல்யாண குணங்களாலே, ஆரும் = பரிபூர்ணமான, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, திருவடிகள் = பரமபோக்யமாய் நமக்கு ஶிரோபூஷணமாயிருக்கிற திருவடித்தாமரைகள், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்க வேணும், திருவரையில் = கடிப்ரதேசத்தில், சாத்திய = தரித்த, செந்துவராடைவாழி = ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே மிக்கசிவப்பையுடைத்தான காஷாயவஸ்த்ரம் நித்யமங்களமா யிருக்கவேணும், ஏராரும் = அ

(க) இரா-நூ-நிஅ.

முகால் நிறைந்த, செய்யவடிவு = சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்கள விக்ர ஹமும், எப்பொழுதும் = ஸர்வகாலத்திலும், வாழி = நித்யமங்களமாயிரு க்கவேணும். இலங்கிய முந்நூல்வாழி = வைதிகோத்தம மென்னுமத்தை நிறம் பெறுத்துமதாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமான மேகத்திலே மின்கொடி படர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே ப்ரகாசிக்கிற பரஹ்மஸூத்ரம் நித்ய மங்களமாய்ச் செல்லவேணும், இணைத்தோள்கள் வாழி = பொற்கற்பகத் தின் சாகைகளாய், அதற்குமேல் மோக்ஷப்ரதாந தீக்ஷிதங்களாய, ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கி நோவுபடுகிறவர்களை உத்தரிக்கிற ஶக்தியை யுடைத் தாய், இப்படிக்கொடுக்கவு மெடுக்கவு மாம்படியான குணத்தாலே பணை த்து செடித்தாயிருப்பனவாய, அதுக்குமேலே வகுளதுளஸீ நளிநாக்ஷ மாலா லங்க்ருதமாயிருக்கிற பாஹுயுகளங்களானவை நித்ய மங்களமாயிருக்கவே ணும், சோராத-துய்ய-செய்ய-முகச்சோதிவாழி = அநுபாவ்யமாய, பகவத் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆஶ்ரிததாஶநத்தில் ஹர்ஷத்தாலும் அநாஶ்ரித ஶ ரஸநத்தில் அநாயாஸத்தாலும் அஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய, ஶோபாவஹ மாயிருக்கிற, முகஜ்யோதிஸ்ஸானது நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், முறுவலவாழி = ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும். பக வதநுபவப்ரகர்ஷத்தாலுண்டானவாநந்தத்தாலும பூவலர்ந்தாப்போலே ப்ரீ தியைப்ரகாஶிப்பிக்கிற பரிசுத்தமான சிறுநகையும் நித்யமங்களமாய்ச் செ ல்லவேணும், துணைமலர்க்கண்களவாழி = ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும், தாமதிருத்தத் திருந்தினஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுமெப்போதும் கண்டுகளிக்குமதாய், காரு ண்யாம்ருதப்ரஸரண சீலமாய ஆஶ்ரிதரை யமலங்களாக விழிக்குமென் னும்படி கடாக்ஷிக்கிற த்வந்தவாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள் அழ குமாறாமல் நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும்; ஈராறுதிருநாமமணிந்த வெழில் வாழி = கீழ்ச்சொன்ன வெல்லாத்தையும நிறம்பெறுத்துவனவாய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீ சகுவர்த்தகமாயிருப்பதாய், பொன்மலையின் பரிஸரமெங் கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்தாப்போலே சிவந்த திருமேனியில வெள்ளியதான த்வாதசோர்த்வபுண்ட்ரத்தா லுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமங்களமாய்ச செல்லவேணும், இனிதிருப்போடு = பத்மாஸநஸ்தரா யெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்போடு, எழில் = உபயவேதார்த்த ப்ரகாசகமா யிருக்கிற, ஞானமுத்திரை = பரதத்வபோத முத்திரையானது, வாழியே = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும். (௩௦)

(வ்-ம) ஆஶ்ரிதருக்கநுபாவ்யமான ஸ்வரூபரூபகுணங்களோ டுவாசியற வெல்லாத்தாலும் பரிபூர்ணராய், யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானாருடைய (௧) "அமரர் சென்னிப்பூ" என்னுமா.

(௧) திருக்குறு-௧

போலே (௧) "இராமாநுச னடிப்பூ" என்று சொல்லப்படுமதாய், அநவ பரமபோக்யமாய், நமக்குச் சிரோபூஷணமாயிருக்கிற திருவடிப் போதுகள் போது செய்யாமல, ஏவம்விதாகாரத்தோடே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும். அதுக்குமேலே ஆறுபாகாரத்தாலே பரிபூர்ணத்தாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு தத்ஸாம்யமுண்டாகையாலே, (௨) "...-வஹீதாகாஷாயவாஸஸி" என்றும் ... பாரதந்த்ர்ய நிஷ்பார்ஹத்வ ஸூசகமாய் திருவரையூந்தாப்போலே திருவரைக்கலங்காரா வஹமாய், ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே திருவரையிலே சூழச்சாற்றி மிக்கசிவப்பையுடைத்தான திருப்பரிவட்டமும நித் யமாய்ச் செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே ஆச்ரிதருக்கு ஸமாச்ர யமாய், ஸௌந்தர்யாதிகளாலேயிக்கு புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய், (௩) "రూపమేవాస్యైతన్మహిమానమాచష్టే - ரூபமேவாஸ்யைதந்மஹி மாநமாசஷ்டே" என்கிறபடியே, பரமாத்மராகமபுறம்பொசிந்தாப் போலே சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், ஸர்வகாலத் திலும், "நித்யம் நித்யாக்ருதிதரம்-நித்யம நித்யாக்ருதிதரம்" என்னும் படி நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே வைதி கோத்தமரென்னுமத்தை நிறம் பெறுத்துமதாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமானமேகத்திலே மின்கொடிபடர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே ப்ரகாசிக்குமதாய் ப்ரஹ்மஸூத்ரவ்யாக்யாத்ருத்வத்யோதகமா யிருப்பதான ப்ரஹ்மஸூத்ரமபபுகரோடே நித்யமாயிருக்கவேணும;

அதுக்கு அநந்தரம் †மிரண்டிடத்திலு மாவாய், (௪) "బాహుచ్ఛాయామవష్టబ్ధో యస్య లోకో మహాత్మనః- பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தோ யஸ்யலோகோ மஹாத்மநஃ" என்கிறபடியே, ஸர்வர்க்கும் விஸ்ராந்தி ஸ்தாநமான பொற்கற்பகத்தினுடையசாகைகளாய், அதனுவ மோக்ஷ ப்ரதாநதீக்ஷிதங்களாய், விசேஷித்து நிமக்நோத்தாரணசக்தியையுடைத்தாய், இப்படி கொடுக்கவு மெடுக்கவுமாம்படியான குணத்தாலே பணைத்துநெடிதாயிருப்பனவைகளாய், (௫) "தோளார் சுடர்த்திகிரி சங்குடைச் சுந்தரன்" என்னும்படி, தோள்மேலாலாழிசக்ராம்பு ஜங்களையுடைத்தாய், ஆகர்ஷகமான ஆழ்வார்களாலே அங்கிதமா யிருப்பனவைகளாய், அதுக்குமேலே வருளதுளவி நளிநாக்ஷமாலா

(௧) இரா-நூ-௧0அ. (௨.)
(௩) (௪) ரா-ஸு-௩-௯-௧..
(௫) ஜ்ஞாநஸாரம். † இரண்டிட்டத்திலுமுளவாய்.

லங்க்ருதமாயிருக்கிற யுகளபாஹுக்களானவை, உத்தமான குண ங்களோடே நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே (க) "ப்ரஹ்ம இவ ... முகம்போதி-ப்ரஹ்மவித இவ ஸௌம்யதே முகம்பாதி" என்றும், (உ) "முகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ" என்றுஞ் சொல்லு கிறபடியே, அநுபாவ்யமாய், பகவத்ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆஸ்ரிதர்களத்தில் ஹர்ஷத்தாலும் அநாஸ்ரிதநிரஸனத்தி லநாயாஸத் தாலு மஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய், மோபாவஹமாயிருக்கிற முகஜ்யோதிஸ்ஸும் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்.

அதுக்குமேலே (ங) "... ஸலிலாஸஸ்மிதாதாரமபிராணம் முகபங்கஜம்" என்னும்படி ஒரு முகமாய்ச்சேர்ந்து, அந்த முகபத்மத்தினுடைய விகாஸமென்னும் படியாய், (ச) "மின்பன்னிலா முத்தந்தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து" என்கிறபடியே, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும், பகவதநுபவப்ரகர்ஷத்தா லுண்டான வாநந்தத்தாலும், பூவலர்ந்தாப்போலே ப்ரீதியை ப்ரகாசிப்பிக்கிற சாருஹாஸத்தாலுண் டான சந்த்ரிகையைப் ப்ரவஹிக்கிற ஸுஸ்மிதமு மப்படியே யென் றுமுளதாயிருக்கவேணும். அதுக்குமேலே ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும், தாம் திருத்தத்திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையு மெப்போதும் கண்டு களிக்குமதாய், கருணாம்ருத ப்ரஸாரணசீலமாய், ஆஸ்ரிதரை யம லங்களாக விழிக்குமென்னும்படிக் கடாக்ஷிக்கிற, த்வந்த்வாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள், செவ்விமாறுமல் நித்யமாய்ச் செல்ல வேணும்;

கீழ்ச்சொன்னவிவற்றை யெல்லாவற்றையும் நிறம்பெ றுத்துமவையாய், ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீக்கு வர்த்தகமாயிருப்பதாய், பொன்மலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்தாமரை பரப்புமாறப்பூத் தாப்போலே, சிவந்ததிருமேனியிலே வெள்ளியதாய் ஊர்த்வதா ஸ்ரயண ஸூசிதஸக்தியை யுடைத்தானத்வாதசோர்த்வபுண்ட்ரதா ரணத்தாலுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும். கீழ்ச்சொன்ன வெல்லாத்துக்கு மதிஷ்டிகையாயிருந்த வந்தவதிஷ்டா நஸக்தியாலே குத்ருஷ்டிகளாகிற குறும்பறும்படியாய மாஸ்ரிதர க்ஷணத்துக்குறுப்பாயும், கேவல பகவதிச்சையாலே, (ரு) "வைய

(க) (உ) தி-வாய்-ங-க-க. (ங) வி-பு-ரு-கள-உ0.
(ச) தி-வாய-சு-உ-ரு. (ரு) தி-வாய்-ள-ங-கக

மன்னிவீற்றிருந்து" என்னும்படி வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற, ஹம்ஸஸமூஹமத்யே ராஜஹம்ஸமானது ஸாஸமாக விருக்குமாபோலே, பரமஹம்ஸரானதாமும், "ஸம்ஸேவித:" இத்யாதிப்படியே ராமாநுஜார்யவஶகராய் இராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோராயிருக்கிற முதலிகளெல்லாரும் ஸேவித்திருக்க இவர்கள் நடுவே (க) "பத்மாஸநோபவிஷ்டம்-பரமிதிபோதமுத்ரம்-பத்மாஸநோபவிஷ்டம் பாதத்வபோதமுத்ரம்" என்னும்படி, பத்மாஸநஸ்தரா யெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்போடே, உபயவேதாந்தார்த்தப்ரகாசகயாய், உந்நித்ரபத்மஸுபகமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநமுத்திரையானது, காதாசித்கமன்றிக்கே ஸதாதர்ஶநயோக்யமாம்படி வாழக்கடவதாகவேணும். (உ) "அன்னமதாயிருந்தங்கற நூலுரைத்த" என்னக்கடவதிறே †"தோராநுதய்ய செய்ய முகச்சோதி" என்றும் பாடம் சொல்லுவர்; "ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்" என்னுமாப்போலே, சீராருமென்கிறத்தை திருவடிகளுக்கு விசேஷணமாக்கவுமாம். எதிராசருடைய திருவடிகளாகையாலே *வாயிலிவவ்ஜநாநிவத-பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாங்கிதமாயிறே யிருப்பது. (ருo)

(அ-கை) அஸக்ருதாவ்ருத்தி அபேக்ஷாகார்யமாகையாலே மீளவு மாதராதிசயத்தாலே, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிநிரஸநம்பண்ணி யருளினமைக்கும, மற்றும் லோகோபகாரகங்களாகச் செய்தருளினவையெல்லாத்துக்கும், மங்களாசாஸனம்பண்ணியருளுகிறார். கீழ்ப்பாட்டு விக்ரஹபரம். இப்பாட்டு ஸ்வரூபபரம்.

அறுசமயச்செடியதனை யடியறுத்தான்வாழியே
அடர்ந்துவரும் குதிட்டிகளை யறத்துறந்தான் வாழியே
செறுகலியைச்சிறிதுமறத் தீர்த்து விட்டான் வாழியே
தென்னரங்கர்செல்வமுற்றுந் திருத்திவைத்தான்வாழியே
மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய்மொழிந்தான் வாழியே
மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறைவளர்த்தோன் வாழியே
அறமிகுநற்பெரும்பூதூ ரவதரித்தான் வாழியே
அழகாருமெதிராச ரடியிணைகள் வாழியே. (ருக)

அறுசமயச்செடியதனை = பாஹ்யங்களான ஷண்மதங்களாகிற வ்ருக்ஷங்களை, அடியறுத்தான் வாழியே=மூலச்சேதநம் பண்ணினவர் நித்ய

(க) பராங்குஶாஷ்டகம. (உ) தி-மொ-கக-ஶ-அ. † தோராத.

மாக வாழ்ந்தருளவேணும், அடர்ந்துவரும் = கூட்டமாய்க்கூடி மேலிட்டு வருகிற, குதிட்டிகளை = "நான்மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர்" என்கிறபடியே வேதத்தில் குறும்புசெய்கிற இவர்களை, அறத்துறந்தான் வாழியே = ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும், செறுகலியை = "அறுசமயம்போனது பொன்றியிறந்தது வெங்கலி" என்கிறபடியே, இவைத்துக் கெல்லாம் ஹேதுவாய் லோகமெங்கும் காடமாய் மூடிவருகிற கொடியகலியை, சிறிதும் = லேசமும், அற = இல்லாதபடி, தீர்த்துவிட்டான் வாழியே = போக்கடித்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், தென்னரங்கர் = ஸௌந்தர்ய பூர்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, செல்வமுற்றும் = திருச்செல்வமெல்லாவற்றையும், திருத்திவைத்தான் வாழியே = கட்டளைப்படும்படி பண்ணியருளினவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், மறைதனில் = வேதத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிற, பொருளனைத்தும் = ஸகலார்த்தங்களையெல்லாம், வாய்மொழிந்தான் வாழியே = ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண அருளிச்செய்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும்; மாறன் = நம்மாழ்வார், உரைசெய்த = அருளிச்செய்த, தமிழ்மறை = த்ரவிடவேதத்தை, வளர்த்தோன் வாழியே = வர்த்திப்பித்தருளினவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும். அறமிக = அதில் தாத்பர்யமான ஶரணாகதி தர்மம் ஜகத்திலே விருத்தியடைய, நற்பெரும்பூதூர் = விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே, அவதரித்தான் வாழியே = திருவவதரித்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், அழகாரும் = ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, அடியிணைகள் வாழியே = ஸர்வ ஶரண்யமான சரணயுகளங்கள் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும். (௰௧)

(வ்-ம்) (க) "శాక్యోలూక్యాక్షపాదక్షపణకకపిలపతంజలిమతానుసారిణః- சாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணக கபிலபதஞ்ஜலி மதாநுஸாரிண:" என்கிறபடியே, பாஹ்யஷண்மதங்களாகிற மூடிக்கிடக்கிற செடிகளை மூலச்சேதநம் பண்ணியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும். மேலிட்டுவரும் குத்ருஷ்டிகளை (௨) "நான் மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசருமாண்டனர்" என்கிறபடியே, ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும். (௩) "அறுசமயம்போனது பொன்றியிறந்தது வெங்கலி" என்கிறபடியே, இவைத்துக்கெல்லாம் ஹேதுவாய், லோகமெங்கும் காட(காடு)மாய் மூடிவருகிற கலியை, அல்பாவஶேஷமுமில்லாதபடி மு

(க) வேதார்த்தஸங்க்ரஹ. (௨) இரா-நூ-௩௩. (௩) இரா-நூ-௪௧.

டித்துவிட்டவர், வாழ்ந்தருளவேணும். அநந்தரம் "ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்க ஸ்ரியமநுபத்ரவா மநுதிநம் ஸம்வர்த்தய" என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுடைய திருச்செல்வமெல்லாம் கட்டளைப்படும்படி பண்ணியருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும்.

அதுக்குமேலே ப்ரமாணத்தில் வந்தால் வேதத்தில் விப்ரதிபத்திபோக்கினவளவன்றிக்கே, வேதாந்தார்த்தமெல்லாம், ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண வருளிச்செய்தவர் வாழ்ந்தருளவேணும். அதுக்குமேலே ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழியை, (க) "வளர்த்தவிதத்தாய்" என்னும்படி வர்த்திப்பித்தருளினவர். வாழ்ந்தருளவேணும். அதின் தாத்பர்யமான ப்ரபந்நதர்மம் ஜகத்திலே வர்த்திக்க விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே யவதரித்தருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும். ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸர்வஸ்வமான சரணயுகளங்கள் நித்யமாகவாழவேணும் அழகாருமை—அடியிணைகளுக்கு விசேஷணமானபோது இரண்டு தாமரைப்பூவை நிறைத்து வைத்தாப்போலே யிருக்கிற சேர்த்தியழகையும், ஸ்வத: உண்டான ஸௌந்தர்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம். "அறமிகுநல் பெரும்பூதூர்" என்று பாடஞ்சொல்லுவர். அப்போது (உ)"இராமாநுசன் மிக்கபுண்ணியன்" என்கிற தர்மத்தை அதிகமாக உடைத்தென்னவுமாம். வாழியென்பது மங்களச்சொல். (ருக)

(அ-கை) கிழறமிகுநற்பெரும்பூதூர் அவதரித்தாரென்று ப்ரஸ்துதமான திருவவதார திருநக்ஷத்ரவைபவத்தை ப்ரீதியாலே பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்.

சங்கரபாற்கரயாதவ பாட்டபிரபாகரர் தங்கள்மதம்
சாய்வுறவாதியர்மாய்குவனென்றுசதுமறைவாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலியிங்கினி வீறுநமக்கிலை யென்றுமிகத்தளர்நாள்
மேதினிநஞ்சுமை யாறுமெனத்துயர்விட்டு விளங்கியநாள்
மங்கையராளிபராங்குசமுன்னவர் வாழ்வுமுளைத்திடுநாள்
மன்னியதென்ன ரங்காபுரி மாமலை மற்றுமுவந்திடுநாள்

(க) திருவாய்மொழிதனியன். (உ) இரா-நூ-சுஅ.

செங்கயல்வாவிகள் சூழ்வயல்நாளும் சிறந்தபெரும்பூதூர்
சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளியநாள் திருவாதிரைநாளே. (நஉ)

சங்கர=சங்கரன்மதம், பார்க்கர=பாஸ்கரன்மதம், யாதவ = யாதவ ப்ரகாசன் மதம் பாட்ட = பாட்டமதம், ப்ரபாகரர் தங்கள்மதம் = ப்ரபாகரன் மதம், (இவையெல்லாம) சாயவுற=நாசத்தை யடையா நிற்கையில், வாதியர்=வாதியர்களான ஸங்கராதிகளும், மாய்குவரென்று=ஜயமின்றி நசிப்பர்களென்று, சதுமறை=நாலுவேதங்களும், வாழ்ந்திடுநாள்=அர்த்த பௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தாய் அபிவிருத்தமாம் திவஸம்,வெங்கலி=க்ரூரமானகலியும், இங்கினி வீறுநமக்கில்லையென்று = இவ்விடத்தி லினி நமக்கு ஸாம்ராஜ்யம பண்ண ஸக்யமன் றென்று, மிகத்தளர்நாள்=மிகவும் நிலைகுலைந் திருக்கப்பண்ணுவதான திருநக்ஷத்ரம், மேதினி = பூமியும், நம்சுமை = நம்தலைச்சுமை, ஆறுமென = கழியுமென்று, துயர்விட்டு = துக்கத்தைவிட்டு, விளங்கியநாள் = ப்ரகாசியாநிற்கிற திருநக்ஷத்ரம், (இனி பூமியிலுண்டான அர்ச்சாஸ்தலங்களை யாதரிக்கு மவர்களாகையாலே) மங்கையராளி=திருமங்கை யாழ்வாருடையவும், பராங்குச=நம்மாழ்வாருடையவும், முன்னவர் = மற்ற பூர்வாசார்யர்களுடையவும், வாழ்வு= ஸம்பத்து, முளைத்திடுநாள் = அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம், மன்னிய = பெரியபெருமாள் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, தென்னரங்காபுரி = அழகிய அரங்கமாநகரமும், மாமலை=பெரியதிருமலையும், மற்றும் = மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், உவந்திடுநாள் = ஆநந்திக்கும் திருநக்ஷத்ரம். செங்கயல் வாவிகள்= சிவந்தழகிய மத்ஸ்யங்களையுடைய தடாகங்களால், சூழ்=சூழப்பட்டிருக்கிற, வயல்=விளைவயல்களிலுமே, நாளும் = நித்யமாக உண்டான, சிறந்த=நகராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, பெரும்பூதூர்=ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதாரஸ்தலமாகவுடைய, சீமானிளையாழ்வார்=ஸ்ரீமானும் இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையரானவெம்பெருமானார், வந்தருளியநாள்=வந்தவதரித்தருளின திநம், திருவாதிரைநாளே = திருவாதிரைத் திருநக்ஷத்ரம். (இதுவுமொருநாளே! "ஸ்ரீமாநாவிரபூத் பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:" என்னக்கடவதிறே.) (நஉ)

(வ்-ம்) விசேஷணத்தை இல்லைசெய்வாரும், விசேஷ்யத்தை இல்லைசெய்வாருமாய் இப்படி வி(ஷய)பாகத்வயகுதிருஷ்டிகளாய்க் கொண்டு வேதார்த்தாபலாபம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே, வைதிகதர்மம் தலைசாயும்படிவந்து கிட்டியிருக்கிறவாதியர்களான சங்கராதிகளுடையமதம் நாசத்தை யடையுமென்று நாலுவகைப்பட்ட வேதமானது அர்த்தபௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தா யபி(வி)விருத்தமாம் திவஸம்.

(க) "கலியும் கெடுங்கண்டுகொள்மின்" என்றுசொல்லுகிறபடியே, க்ரூரமான கலியானது இவ்விடத்திலினி நமக்கு ஸாம்ராஜ்யம்பண்ண ஶக்யமன்றென்று, மிகவும் நிலைகுலைந்திருக்கப்பண்ணவற்றான திருநக்ஷத்ரம். கலியும், கலிகார்யமான குத்ருஷ்டிகளும் போகையாலே, " ஸர்வம்ஸஹா புண்யவதீ-விஶ்வம்பரா புண்யவதீ " என்றும், (உ) "தவந்தாரணிபெற்றது" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பூமியானது, நம்தலைச்சுமைகழியுமென்று துக்கத்தைவிட்டு ப்ரகாசியாநிற்கிறதிருநக்ஷத்ரம்; இனி பூமியிலுண்டானவர்சாஸ்தலங்களை யாத்ரிக்குமவர்களாகையாலே, திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான திருமங்கையாழ்வார், பராங்குசாதி (ஞீ) தேயரான நம்மாழ்வார் முதலானவர்களுடைய ஸம்ருத்தி அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம்.

அதுக்குமேலே, பெருமாள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில், (ஈ) "அருவிசெய்யாநிற்கும் மாமலை" என்று சொல்லப்படுவதான பெரியதிருமலை, மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், ஸ்வஸ்வ ஸம்ருத்தியையடையுதோமென்று, ஹர்ஷிக்கும் திருநக்ஷத்ரம். இதுக்கெல்லாமடியாய், (ச) "அங்கயல்பாய்வயல் " என்னுமாபோலே, சிவந்தழகிய கயல்களையுடைத்தான வாவிகளாலே சூழப்பட்டிருக்கிற விளைவயல்களினுடே நித்யமாகவுண்டான நகராலங்காரங்களையுடைத்தாயிருக்கிற, ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதாரஸ்தலமாகவுடையஸ்ரீமானும்,இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தையுடையரானவெம்பெருமானு ரவதரித்தருளின திவஸம் திருவாதிரைதிருநக்ஷத்ரம்.

இதுவொருநாளே ! "ஶ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:- ஸ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:" என்னக்கடவதிறே.- "தென்னரங்காபுரிமாமலைமற்று முவந்திடுநாள் " என்கிறதுக்கு, தத்ரஸ்தரான ஜீவேஶ்வரர்கள் ஹர்ஷிப்பார்களென்றபடி; மன்றல் =பொருந்தலும், நிலைப்பாடும். ஆறுதல்=சமித்தல்.(ரு)"உன் நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே யல்லும்பகலும மரும்படிநல்கு" என்கிறபடியே, இவருக்கு தத்வாசகமான திருநாமங்கள்தான் அநுபாவ்யங்களா யிருக்கையாலே, எதிராசனென்றும், இராமாநுச

(க) தி-வாய்-ரு-உ-க (உ)இரா-நூ-சரு. (ஈ) திருவி-
(ச)இரா-நூ-கoஅ. (ரு) இரா-நூ-தனியன்.

னென்றும், எம்பெருமானாரென்றும், இளையாழ்வாரென்று மநுஸந்தித்தருளினார். (௩௨)

(அ-கை) கீழ்ப்ராஸங்கிகமாய் வந்த மங்களாஶாஸநத்திலே மண்டியநுபவித்து, "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌮𑌨𑍁𑌸𑌰𑌤𑌿-ப்ராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருதமநுஸரதி" என்கிறபடியே, மீளவும் ப்ரக்ருதத்திலே இறங்கி, ஸர்வலோகத்திலேயுண்டான ஸர்வதுரிதங்களும் போம்படியவதரித்து ரக்ஷித்தருளினாப்போலே, அடியேனுடைய வஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி யடிமைகொண்டஸ்வாமியானவரே! அடியேனுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிபந்தநமாயுண்டான தேஹஸ்திதிதத்விமோசந காலாதிநியமங்களையெல்லாமறிந்தருளும் ஸர்வஜ்ஞரானதேவர், அஜ்ஞனனவடியேனை விலக்ஷணமானதேசத்திலாரோஹிப்பித்தருளத் திருவுள்ளமாகில், விஸ்மரித்திருக்கிறதுக்கு ஹேதுவேதென்று அவர் தம்மையே கேட்கிறார். (௩௨)

இன்னமெத்தனைகாலமிந்த வுடம்புடன்யானிருப்பன்
இன்னபொழுதுடம்பு விடுமின்னபடியதுதான்
இன்னவிடத்தே யதுவுமென்னு மிவையெல்லாம்
எதிராசா நீயறிதி யானிவையொன்றறியேன்
என்னையினியிவ்வுடம்பை விடுவித்துன்னருளால்
ஏராரும்வைகுந்தத்தேற்ற நினைவுண்டேல்
பின்னைவிரையாமல் மறந்திருக்கிறதென்பேசாய்
பேதைமைதீர்த்தென்னையடிமைகொண்டபெருமானே.(௩௩)

இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைகாலம் = எவ்வளவுகாலம், இவ்வுடம்புடன் = ஹேயமான இந்த தேஹத்தோடே, யானிருப்பன் = இதில் பொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனிருப்பேன், இன்னபொழுதுடம்புவிடும் = இன்னகாலத்திலே தேஹம்விடும், இன்னபடி = இன்ன ப்ரகாரத்திலே, அதுதான் = அந்த தேஹவியோகந்தான், இன்னவிடத்தே = இன்னஸ்தலத்திலே, அதுவும் = அந்த தேஹவிமோசநமாம, என்னுமிவையெல்லாம் = என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயறிதி = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் அறிந்தருளுவுதீர, யான் = அஜ்ஞனனவடியேன், இவையொன்றறியேன் = இவற்றி லேகதேசமுமறியேன், (ஆனபின்பு) பேதைமைதீர்த்து = அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி, என்னை = அடியேனை, அடிமைகொண்டபெருமானே = ஆட்கொண்டஸ்வாமீ! என்னை =

இத்தேஹத்தோடே பொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனை, இனி - உன்னருளால்=இனி தேவர் க்ருபையாலே, இவ்வுடம்பை விடுவித்து= இச்சரீரத்தை விடுவித்து, ஏராரும்=திவ்யாலங்கார பரிபூர்ணமான, வைகுந்தத்தேற்ற=பரமபதத்திலேயேற்ற, நினைவுணடேல் = திருவுள்ளமுண்டாகில், பின்னை=அநந்தரம, விரையாமல்=த்வரியாமல்,மறந்திருக்கிறதென்=நிருத்யோகராய் விஸ்மரித்தெழுந்தருளி யிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? பேசாய்=அத்தை யருளிசெய்தருளீர். (கக)

(வ்-ம்) த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநஸூந்யதையாகிற மௌர்க்க்யத்தைப்போக்கி, சேஷபூதனானவடியேனை, (க) "வினையேனையுனக்கடிமையறக்கொண்டாய்" என்கிறபடியே, சேஷத்வாநுகுணமாக தாஸ்யத்தைக்கொண்டருளின ஸ்வாமியானவரே! இன்னமெத்தனைகாலாவதி இந்தஹேயமானதேஹத்தோடே, இதில் பொருத்தமற்றிருக்கிற நானிருப்பன்; "இன்னகாலத்திலே தேஹம் முக்தமாம், இன்னபிரகாரத்தாலே இந்த தேஹவிமோசநம், இந்த ஸ்தலத்திலே" என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிகளுக்கு நாதராய், ஸர்வஜ்ஞானதேவர் அறிந்தருளுவீர். அஜ்ஞனை நானிவற்றிலேகதேசமு மறியேன்.

ஆனபின்பு, இத்தேஹத்தோடே பொருத்தமற்றிருக்கிறவென்னை, இனிதேவர் க்ருபையாலே இச்சரீரத்தை விடுவித்து, திவ்யாலங்காரபரிபூர்ணமான பரமபதத்திலே ஏற்றத் திருவுள்ளமுண்டாகில், அநந்தரம், (உ)"விண்ணுலகம் தருவானாய் விரைகின்றான்" என்கிறபடியே த்வரியாமல் நிருத்யோகராய், விஸ்மரித் தெழுந்தருளியிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அத்தை யருளிச்செய்தருளீர். தேவர்க்கு க்ருபையுண்டாயிருக்க விளம்பஹேதுவான ஸாதநமித்தலையி லில்லையாயிருக்க, காலவிளம்பம் கார்யமென்னென்று கருத்து; "அமர்ந்திருக்கிற தென்பேசாய்" என்றுபாடஞ்சொல்லுவர். நினைவுண்டேலென்று, விகல்பிக்கிறதாகவுமாம். (கக)

(அ-கை) நமக்கு க்ருபையுண்டானாலும், எத்தனை தயாவான்களையும், நிர்க்க்ருணராம்படி பண்ணுமதான உம்முடைய ப்ரபல ப்ரதிபந்தகங்கள் கிடந்ததேயென்று எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, (ஈ)"ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி"

(க) தி-வாய்-ஏ கக-க. (உ) தி-வாய-க0-க-ரு. (ஈ) கீ-கஅ-கக.

என்கிற ஸர்வேஶ்வரன், தேவர்க்கு விதேயனன்றோ? ஆகையாலே, த்வதநந்யனான நான் பாபபலங்களைபுஜியாமல், முக்தனாம்படி பண்ணவேணுமென்கிறார்.

முன்னைவினைபின்னைவினை யாரத்தமென்னும்
 மூன்றுவகையான வினைத்தொகையனைத்தும்யானே
என்னையடைந்தோர் தமக்குக் கழிப்பனென்னுமரங்கர்
 எதிராசா நீ யிட்டவழக்கன்றோசொல்லாய்
உன்னையல்லதறியாத யானிந்தவுடம்போ
 டுழன்றுவினைப்பயன் புசிக்கவேண்டுவதொன்றுண்டோ
என்னுடையவிருவினையை யிறைப்பொழுதில்மாற்றி
 ஏராரும்வைகுந்தத்தேற்றி விடாய் நீயே. (ருச)

முன்னைவினை = பூர்வாகம், பின்னைவினை = உத்தராகம், ஆரத்தம = ப்ராரப்தம், என்னும் = என்று சொல்லப்படுகிற, மூன்றுவகையான = மூன்று ப்ரகாரங்களான, வினைதொகை = பாபஸமூஹங்கள, அனைத்தும = அகிலத்தையும், யானே = ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ விசிஷ்டனான நானே, என்னை = வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டனான வென்னை, அடைந்தோர் தமக்கு = அநந்யசரணராய் சரணவரணம் பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தங்களுக்கு, கழிப்பனென்னும் = அப்படிப்பட்ட வகிலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்குவ னென்றருளிச்செய்த, அரங்கர் = திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! நீயிட்டவழக்கன்றோ = தேவருக்கு விதேயரன்றோ? சொல்லாய் = அருளிச்செய்யவேண்டும், (இவ்வர்த்தம யதார்த்த மென்னுமது தேவர்தா மருளிச்செய்யலாகாதோ?) உன்னையல்லது = (இப்படி ஈஶ்வரவசீகாரத்தையுடைய) தேவரையொழிய, அறியாத = வேறொரு ரக்ஷகனையுமறியாத, யான் = அடியேன், இந்தவுடம்போடு = இச்சரீரத்தோடு, உழன்று = பொருந்தி அதுவேயாதாரையாக விருந்து, வினைப்பயன் = தத்கார்யமான பாபபலங்களை, புசிக்கவேண்டுவ தொன்றுண்டோ? அநுபவிக்கவேணுமென்றொரு நிர்ப்பந்தமுண்டோ? என்னுடைய = அடியேனுடைய, இருவினையை = ப்ரபலபாபத்தை, இறைப்பொழுதில் = க்ஷணகாலத்தில், மாற்றி = ஸவாஸநமாகப் போக்கி, ஏராரும் = அழகுநிறைந்துள்ள, வைகுந்தத்தேற்றிவிடாய் = வைகுந்தமாநகரத்திலேற்றி விட்டருளீர், நீயே = தேவரீரே யென்கிறார்.) (ருச)

(வ்-ம்) "பூர்வாகமுத்தராகஞ்ச ஸமாரப்தமகம்ததா" என்கிற படியே, பூர்வாகமுத்தராகமாரப்தமென்று சொல்லப்படுகிற, வர்க்கத்ரயமான பாபஸமூஹங்க

ளான வெல்லாவற்றையும், (௧) "మామేకం శరణంవ్రజ, అహంత్వా సర్వ పాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ, அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷனாய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ விசிஷ்டனானானே, வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டனனென்னை அநந்யசரணராய் சரணவரணம்பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வகிலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்குவனென்றருளிச்செய்த செம்மையுடைய திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௨) "వశ్యస్సదాభవతి తే-வச்யஸ்ஸதாபவதிதே" என்கிறபடியே த்வதீ(వధీ)நரன்றோ? இவ்வர்த்தம் யதார்த்தமென்னுமதுதேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இப்படி ஈச்வர வசீகாரத்தையுடைய தேவரையொழிய, வேறொரு ரக்ஷகாந்தரமறியாதே அநந்யகதியாயிருக்கிறநான் இந்ததேஹத்தோடேபொருந்தி அதுவே யாத்ரையாகவிருந்து, தத்கார்யமான பாபபலங்களை புஜிக்கவேணுமென்றொருநிர்ப்பந்தமுண்டோ? பாபங்களுக்குமெனக்குமென்ன சேர்த்தியுண்டு? இப்படியானபின்பு என்னாலே அநுபாவ்யமாயிருக்கிற ப்ரபலகர்மங்களை, (௩) "கடிவார்தீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண்" என்கிறபடியே க்ஷணகாலத்திலேஸவாஸநமாகப்போக்கி நான் தரைக்கிடைகிடவாமல் ஏர்கொள்வைகுந்தமாநகரத்திலே த்வதேகபரமாயற்றபின்பு ஏற்றிவிட்டருளீர். ஏர் = அழகு. ஆர்தல்=மிகுதி. (௩௪)

(அ-கை) அடியேனுடைய ஸகலப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி, ரக்ஷித்தருளுகையிலே யத்நம்பண்ணியருளுகிறதேவர், க்ருபையாலே நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள ஸங்கல்பித்திருக்க, அத்தையு ‡ மதிகரித்துப்போவதான வென்னுடைய ருசிவிரோதியாயிருக்கிற விந்திரியபாரவச்யத்துக் கடியானபாபங்களைப்போக்கி, த்வதேகமநாவாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

அருளாலேயடியேனை யபிமானித்தருளி
அநவரதமடிமைகொள்ள நினைத்து நீயிருக்க
மருளாலேபுலன்போக வாஞ்சைசெய்யுமென்றன்
வல்வினையை மாற்றியுன்பால் மனம்வைக்கப்பண்ணாய்

(௧) கீ-௧அ-௬௬. (௨) யதிராஜவிம்சதி. (௩) தி-வாய்-௧-௬-௧0.
‡ அதிகரமித்து.

தெருளாரும் கூரத்தாழ்வானு மவர்செல்வத்
திருமகனார்தாமு மருளிச்செய்த தீமைத்
திரளானவத்தனையுஞ் சேரவுள்ளவென்னைத்
திருத்தியுய்யக்கொள்ளும வகை தேருமெதிராசா. (௬௫)

அருளாலே = கிருபையாலே. அடியேனையபிமானித்தருளி = அடியேனை அங்குற்றைக்கு அநந்யார்ஹனாம்படி யபிமானித்தருளி, அநவரதம = நிரந்தரம். அடிமைகொள்ள = நித்யகைங்கர்யம் கொண்டருள, நினைத்து நீயிருக்க, = தேவர்திருவுள்ளம் பற்றியிருக்க, மருளாலே = அத்தையறிய வொட்டாத வஜ்ஞானத்தாலே, புலன் = இந்த்ரியங்களினுடைய, போக = விஷயபோகங்களை. வாஞ்சை செய்யும் = அபேக்ஷிக்கின்ற, என்றன் = அடியேனுடைய, வல் = ப்ரபலமான, வினையை = கர்மங்களை, மாற்றி = அதில்நின்றும் முகம் மாறப்பண்ணி, உனபால் = தேவர் விஷயத்தில், மனம்வைக்க = மநஸ்ஸைவைக்கும்படி, பண்ணும் = பண்ணியருளவேணும், தெருளாரும் = ஜ்ஞாநபரிபூர்ணரான, கூரத்தாழ்வானும் = ஸ்ரீகூரேசரும், அவர் செல்வத்திருமகனார்தாமும் = அவர் திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையரான பெரியபட்டரும், அருளிச்செய்த = தந்தம் நைச்யங்களை யருளிச்செய்த, தீமைத்திரளான = பாபஸமூஹங்களான, அத்தனையும் = எல்லாவற்றையும், சேரவுள்ள = சேரவுண்டான, என்னை = அடியேனை, திருத்தி = செயல் நன்றாகத்திருத்தி, உய்யக்கொள்ளும் = உஜ்ஜீவிக்கபண்ணியருளும், வகை = ப்ரகாரத்தை, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தேரும் = சிந்தித்தருளும். (௬௫)

(வ்-ம்) (க) "కూరనాథభట్టాఖ్య దేశికవరోక్త సమస్తనైచ్యమ్, అద్యాస్త్య సఙ్కుచితమేవ-கூரநாதபட்டாக்ய தேசிகவரோக்த ஸமஸ்தநைச்யம் । அத்யாப்ய ஸங்குசிதமேவ" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநபரிபூர்ணரான கூரத்தாழ்வானும், அவர் திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையராய், அதடியாக, (உ) "శ్రీరఙ్గరాజకమలాపదలాళితత్వమ్-ஸ்ரீரங்கராஜகமலாபதலாளிதத்வம்" என்னும்படி, ஸ்ரீமத்குமாரரான பெரியபட்டர் தாமும் ஸ்வஸ்வநைச்யங்களை (௩) "బుద్ధ్వాచశోచ-புத்வாசசோச" (௪) "అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్-அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்" இத்யாதிகளாலே அருளிச்செய்த பாபஸமூஹங்களானவை யொன்றொழியாம லெல்லாஞ்சேரவுண்டானவென்னை (௫) "செயல்நன்றாகத்திருத்திப்பணிகொள்வான்" என்னும்படி, திருத்தி யுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி

(க) யதிராஜவிம்ஶதி. (உ) ர-ஸ்த-க-கஎ. (௩) வர-ஸ்த-எக. (௪) ர-ஸ்த. (௫) கண்ணி-க0.

க்கொண்டருளும் பிரகாரம் சிந்தித்தருளுமவரே! தேவருடைய கேவலக்ருபையாலே, அடியேனை அங்குற்றைக்கு அநர்ஹனாம்படி யபிமானித்தருளி நிரந்தரம் நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள தேவர் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அத்தையறியவொட்டாத வஜ்ஞானத்தாலே, (க) "ஶப்தாதிபோகருசிரந்வஹமேததேஹா" என்கிறபடியே, இந்திரியபரிச்சின்னங்களானவிஷயபோகங்களிலே வாஞ்சையைப்பண்ணும் என்னுடையவநிவர்த்யமான ப்ரபலகர்மங்களை, அதில் நின்றும் முகம்மாறப்பண்ணி, (உ) "தன்பால் மனம்வைக்கத்திருத்தி" என்கிறபடியே, ப்ராப்தவிஷயமான தேவர்விஷயத்திலே மநஸ்ஸைவைக்கும்படி பண்ணியருளவேணும். யதான்வயமாக யோஜிக்கவுமாம். (௬௫)

(அ-கை) "மருளாலே புலன்போகவாஞ்சைசெய்யு மென்றன் வல்வினையைமாற்றி" என்றபின்பு மவைநடையாடக் காண்கையாலே, அத்யந்தஹேயமாயிருக்கிற விஷயாநுபவஸுகவாஞ்சையானது அடியேனுடைய மநஸ்ஸை, பலாத்காரத்தோடே தான் மேலிடாநின்றது. அதுக்குஹேது வாஸநாகர்மங்களின்னதென்றறியே னென்கிறார்.

நேரிசை வெண்பா.

‡வாசனையிலூற்றமோ மாளாதவல்வினையோ
வதென்றறியே னெதிராசா—தீதாகும்
ஐம்புலனிலாசை யடியேன் மனந்தன்னை
வன்புடனே தானடரும்வந்து. (௬௬)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தீதாகும் = இவ்வாத்மாவுக்கு அத்யந்தம் பொல்லாங்காயிருக்கிற, ஐம்புலனில் — பஞ்சேந்த்ரிய பரிச்சின்னமான விஷயஸுகங்களில், ஆசை = அபேக்ஷயானது, அடியேன் = அடியேனுடைய, மனந்தன்னை = மநஸ்ஸை, வன்புடனே = பலாத்காரத்தோடே, தான்வந்து = தானே மேல்விழுந்து வந்து, அடரும் = மேலிடாநின்றது. விஷயங்களில் மூட்டுவதாகத் தான் மேலிடாநின்றது, (இந்த ருசிக்கு ஹேது) வாசனையில் = அநாதிபாபவாஸநையில்பற்றியிருக்கிற, ஊற்றமோ = தார்ட்யமோ, மாளாத = ப்ராயஶ்சித்த விநாஶ்யமாத அநுபவவிநாஶ்யமாத லன்றிக்கே யிருப்பதான, வல்வினையோ = அடியேனுடைய ப்ரபலகர்ம

(க) யதிராஜவிம்ஶதி. (உ) தி-வாய்-க-ரு-கo, ‡ வாதனை.

மோ, ஏதென்று = எதுவென்று, அறியேன் = அறிகிறிலேன், (இதுக்குக் காரணமின்னதென்றறிந்து அதனை தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருளவேணு மென்று கருத்து). (டசு)

(வ்-ம்) இவ்வாத்மாவுக்கத்யந்தம் பொல்லாங்குதானாயிருக்கிற (க) "ஐங்கருவிகண்டவின்பம்" என்னும்படி இந்த்ரியபரிச்சிந்நமான விஷயஸுகங்களிலபேக்ஷை (உ) "ஹரத்யபஸதம் மனஃ-ஹரந்திப்ரஸபம் மநஃ" என்கிறபடியே, தேவர் திருவடிகளைப் பற்றியிருக்கிற வடியேனுடைய மநஸ்ஸை மேல் விழுந்துவந்து, பலாத்காரத்தோடே விஷயங்களிலே மூட்டுவதாகத்தான் மேலிடாநின்றது. இந்த ருசிக்கு ஹேது(ங)"దుర్వాసనాదృఢమతస్సుఖమింద్రియోత్థం హాతుం న మే మతిరలం వరదాధిరాజ-துர்வாஸநாத்ருடமதஸ்ஸுகமிந்த்ரியோத்தம் ஹாதும் நமே மதிரலம் வரதாதிராஜ" என்கிறபடியே அநாதிபாபவாஸநையிலே பற்றியிருக்கிறதார்ட்டியமோ? அன்றிக்கே (ச)"மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோ" என்னும்படி அதுக்குமடியா யநுபவவிநாஸ்யமாதல், ப்ராயஸ்சித்த விநாஸ்யமாதலன்றிக்கே யிருப்பதான வென்னுடைய ப்ரபலகர்மமோ? இதேதென்றறிகிறிலேன்; இதுக்கு நிதாநமின்னதென்றறிந்து, அத்தை தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருள வேணுமென்று கருத்து. அடருகை=மேலிடுகை. "அருளாலே" "வாதனை" என்கிற விரண்டுபாட்டாலும் ஐம்புலனென்று விஷயங்களைச் சொல்லுகிறது. (டசு)

(அ-கை) நீர் இந்த்ரியங்களினுடைய தோஷத்தை யநுஸந்தித்துப் பதறுகிறீர். நாமதாமும் அவற்றின்கையிலே காட்டிக்கொடோம்காணும்; இப்படி யஞ்சுகிறவும்மை ஸம்ஸாரத்திலே வைக்கிறது—"ஆர்த்தி-அதிகாரபூர்த்திக்கென்னுமது முக்யம்" என்கிறபடியே இத்தாலே நிறம் பெறுவதான வார்த்தாதிகாரம் பிறக்குந்தனையும்காணும். ஆகையால் அதுபிறந்தவுடனே உம்முடைய வபேக்ஷிதத்தைச்செய்து தலைக்கட்டுகிறோங்காணுமென்று எம்பெருமானுருக்குக் கருத்தாக, இவ்வளவாகவில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்னவுண்டாக்கப்புகுகிறது. இந்த வதிகாரஸம்பத்தியுமுண்டாக்கி அபேக்ஷிதஸம்விதாநத்துக்கு விரோதியானபாபஸமூஹத்தைச் சேதித்து ப்ராப்யதேசத்தை ப்ராபிப்பியாததுக்கு ஹேது வேதென்கிறார்.

(க) திருவாய்-ச-கூ-கூO. (உ) கீ-உ-சுO
(ங) வர-ஸ்த-எஅ (ச) திருவாய்-க-ச க.

இன்றளவுமில்லாத வதிகாரமேலுமெனக்
கென்றுளதாம் சொல்லா யெதிராசா—குன்றா
வினைத்தொடரை வெட்டிவிட்டு மேலைவைகுந்தத்
தென்னைக்கடுக வேற்றாததென்? (௯௭)

இன்றளவும்=இப்போதளவும், இல்லாவதிகாரம் = இல்லாத அதிகாரம், மேலும்= இனிமேல், எனக்கு = அடியேனுக்கு, என்றுளதாம்= எப்போ துண்டாகும? (இப்போ துண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகப் போகிறது) சொல்லாய்=இத்தை தேவர் அருளிச்செய்யவேணும், எதிராசா=எம்பெருமானாரே, குன்றா=ஒன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான, வினைத்தொடரை = பாபாநுபந்தத்தை, வெட்டிவிட்டு= சேதித்துப் பொகட்டு, மேலை=ஸர்வோத்தரமான, வைகுந்தத்து=பரமபதத்தில், என்னை = அடியேனை, கடுக = சீக்ரமாக, ஏற்றாதது = ஆரோபியாததற்கு, என் = என்ன காரணம்? (௯௭)

(வ்-ம்) "இன்று திருநாடுமெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்" என்னும்படியான இன்றளவுமில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்றுண்டாவதாம். இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகிறது? இத்தை தேவரருளிச்செய்யவேணும். இப்படிருசிவிரோதியாய், ஒன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான (க) "தொன்மாவல்வினைத்தொடர்" என்னும்படியான பாபாநுபந்தத்தைச் சேதித்துப்பொகட்டு (உ) "மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்" என்கிறபடியே ஸர்வோத்தரமான தேசத்திலே, அதிலபேக்ஷையையுடையவடியேனை, அஜ்ஞாநாவஹமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும ஶீக்கிரமாக ஆரோபியாததற்கு ஹேதுவேது? என்னாலே எல்லாம் அஶக்யமாய், தேவராலே எல்லாம ஶக்யமாயிருந்தபின்பு தாழ்க்கைக்கொரு ஹேத்வந்தரமில்லையென்று கருத்து. (௯௭)

(அ-கை) இன்றளவு மில்லாதவதிகார மென்றத்தை, †தார்க்கிகஶப்தநியாயத்தாலே தர்ஶிப்பியாநின்றுகொண்டு, தத்ஹேதுபூர்வமாக வத்தையருளிச்செய்கிறார்.

அஞ்சிலறியாதா ரைம்பதிலும் தாமறியார்
என்சொலெனக்கோ வெதிராசா—நெஞ்சம்

(க) தி-வாய்-௯-௨-உ. (உ) தி-வாய்-அ-௬-கக. † லௌகிக.

உன்தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கவின்றும்
அநுதாபமற்றிருக்கையால். (௩௮)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே, நெஞ்சம் = க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மநஸ்ஸானது. உன = ப்ராப்தசேஷியான தேவருடைய, தாள் = நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளுக்கு, ஒழிந்தவற்றையே = பாஹ்யமாய அப்ராப்தவிஷயங்களான வற்றையே, உகக்க = அநுமோதிக்க, இன்றும் = இப்போதும், அநுதாபம் = இப்படி அப்ராப்தமான விஷயங்களைவிரும்புவதே! என்கிற பஶ்சாத்தாபமும், அற்று = இல்லாமல் இருக்கையால் = இருப்பதினாலே, அஞ்சில் — விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தில், அறியாதவா = அறியாதவர்கள், ஐம்பதிலும் = ஐம்பதுவயஸ்ஸிலும், தாமறியார் = அவர்களறியார்கள், என்சொல் = என்றுசொல்லுகிற இந்த லௌகிகவார்த்தை, எனக்கோ = அடியேன் பொருட்டோ? (௩௭)

(வ்-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௧) "நீமனம்" என்னும்படி க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மநஸ்ஸானது, (௨) "யாதானும் பற்றிநீங்கும்" என்கிறபடியே, ப்ராப்தஶேஷியான தேவருடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை யொழிந்த வப்ராப்த விஷயங்களானவற்றையே யநுமோதிக்க, இப்படி யப்ராப்தமான விஷயத்தை விரும்புவதே யென்றநுதபிக்கவேண்டும்படியான தஶையை ப்ராப்தமாயிருக்கிற வின்றும் அநுதாபஸம்பந்தமாயிருக்கையாலே, (௩) "तस्माद्बाल्ये विवे-தஸ்மாத் பால்யே விவேகாத்மா" என்கிறபடியே, விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தி லஜ்ஞரானவர்கள் தத்பரிணமதஶையான வைம்பதுவயஸ்ஸிலும் விவேகஶூந்யதையாலே அஜ்ஞராவர்களென்று சொல்லுகிற விந்த லௌகிகஶப்தம் எனக்கே அம்ஶமாயிற்றே? ஆகையால். ஸ்வஹிதத்தி லஜ்ஞனான வெனக்கு ஸர்வஜ்ஞரான தேவரொருபோக்குடி கண்டருளவேணுமென்று கருத்து. "நெஞ்சமும் தானொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று பாடமானபோது "அஞ்சிலறியாதா ரைம்பதிலும் தாமறியாரென் சொல்லெனக்கோ வெதிராசா வின்றுமநுதாபமற்றிருக்கையால், நெஞ்சமுந்தா னொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று மிப்படியோஜிக்கக்கடவது. (௩௮)

(அ-கை) நீர் "உன் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று அவர்க்கந்யமா யப்ராப்தங்களாயிருக்கு மவற்றையே பற்றினால்,

(௧) தி-வாய்-௨-௭-௮. (௨) திருவி-௬௫. (௩) வி-பு-௧-௧௭-௭௫.

விரஸமாயிருக்கிற வும்மை அவரெப்படி யங்கீகரிக்கப் புகுகிறு ரென்று பார்ஶ்வஸ்தர்க்கபிப்ராயமாக, ஆஶ்ரயணதசையிலே குண ஹீநனாய், அத்தாலே விரஸனாயிருக்கிற வென்னுடைய தோஷத்தை போக்யமாக விரும்பி யங்கீகரித்தருளின வெம்பெருமானார் என்னை யுபேக்ஷித்தருளாரென்றுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச் செய்கிறார்.

வேம்புகறியாக விரும்பினார் கைத்ததென்று
தாம்புகடாதே புசிக்குந் தன்மைபோல்—தீம்பனிவ
னென்றுநினைத்தென்னை யிகழார் எதிராசர்
அன்றறிந் தங்கீகரிக்கையால். (௫௬)

வேம்பு = வேப்பிலையும், கறியாக = கறியமுதாக, விரும்பினார் தாம = அபேக்ஷித்த தாங்கள், கைத்ததென்று = கைப்பாகவிருக்கிறதென்று, புகடாதே = உபேக்ஷியாதே, புசிக்கும் = புஜிக்கிற, தன்மைபோல = ஸ்வபாவம்போலே, தீம்பனிவனென்று = இவன் துஷ்டனென்று, நினைத்து = விசாரித்து, என்னை = அடியேனை, எதிராசர் = எம்பெருமானார், அன்று = அக்காலத்தில் - அங்கீகாரஸமயத்தில், அறிந்து = தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அங்கீகரிக்கையால் = அந்த தோஷத்தையே போக்யமாகக்கொண்டு அங்கீகரித்தருளுகையாலே, இகழார் = உபேக்ஷித்தருளார்.

(வ்-ம்) அதாவது (க) "வேம்புங்கறியாகுமேன்று" என்கிறபடியே, ஸரஸமானவற்றை யுபேக்ஷித்து, அத்யந்தம் கைப்பையுடைத்தாய், விரஸமாயிருப்பதானவேப்பிலை முடக்கமாயுள்ள தத்ஸம்பந்திபதார்த்தங்களைச் சோற்றுக்கு உபதம்ஶமாகவாதரித்து புஜிக்குமவர்கள், அது விரஸமாய்க்கைத்ததென்று அத்தைவிரும்பிப் புஜிக்கும் தாங்கள் உபேக்ஷியாதே புஜிக்கும் ஸ்வபாவம்போலே அங்கீகாரஸமயத்திலே தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அத்தை போக்யமாகக் கொண்டங்கீகரித்தருளுகையாலே, எம்பெருமானாரிப்போதிவன் தோஷயுக்தனென்று உபேக்ஷித்தருளார். (உ) "ஸந்த்யஜேயம்-நகத²ஞ்சந" என்னும்படி யிதோரங்கிகாரதார்ட்ய மிருந்தபடியென்னென்று கருத்து. (௫௬)

(அ-கை) உம்முடையதோஷம் பாராதே யங்கீகரித்தோமாகில் மேலுள்ளதும் நாமே க்ரமத்திலே செய்கிறோமென்று, எம்பெருமா

(க) திருவ-ச-௩. (உ) ரா-யு-க அ-௩.

ளருக்கு நினைவாக த்வதநுபவயோக்யமான காலத்தை யெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோக்கி, அதுக்கசலான ஸம்ஸாரத்திலிராமல் அநுபவத்துக்குப்பாங்கான தேசத்திலே சேர்த்து, அதுக்கிடைச்சுவர்களைப்போகடவேணுமென்கிறார்.

அவத்தேபொழுதை யடியேன் கழித்துப்
பவத்தே யிருக்குமது பண்போ—திவத்தேயான்
சேருமவகையருளாய் சீராரெதிராசா
போருமினி யிவ்வுடம்பைப்போக்கு. (௪0)

அடியேன்=தாஸபூதனான நான், பொழுதை=தேவருடைய வநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கடைத்த விலக்ஷணமான காலமெல்லாம், அவத்தே= வ்யர்த்தமாக, கழித்து=போக்கி, இப்பவத்தே=விரோதியாயிருக்கிற இந்த ஸம்ஸாரத்தில், இருக்குமது=பொருந்தியிருக்கிறது, பண்போ=தேவருடைய க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குச்சேருமோ? திவத்தே=பரமபதத்தை,யான் =அடியேன், சேருமவகை=அடையும் ப்ரகாரத்தை, அருளாய்=க்ருபை செய்தருளீர், சீர்=ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களாலே, ஆர் = பூர்ணரான, எதிராசா=எம்பெருமானாரே! போரும = ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்பு போரும்-போரும, இனி இவ்வுடமபை=இனி இந்தச் சரீரத்தை, போக்கு =போக்கியருளவேணும. (௪0)

(வ்-ம்) தேவருடைய வநுபவகைங்கர்யங்களுக் கடைத்தவிலக்ஷணமானகாலமெல்லாம் அதுக்கிட்டுப்பிறந்த அடியே னப்படிப்பட்டவந்தப்பொழுதைப்பழுதேபோக்கி, விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்தியிருக்கிறது தேவர் க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குப் போருமோ? ஆகையால் கைங்கர்யவர்த்த(ந)கமாய்.(௧)“பரந்தாமமென்னுந்திவம்” என்னும்படியான தேசத்திலேயபேக்ஷையுடைய நான் கெடுமரக்கலங்கரைசேர்ந்தாப்போலே சேரும்ப்ரகார மிரங்கியருளவேணும்—ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணராய் எதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்புபோரும். இனி பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரியாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநநியாய் ஆத்மாவோடேபொருந்தியிருக்கிற விந்ததேஹத்தைப் போக்கியருளவேணும்; இதுவே புருஷார்த்தம், பண்பு=ஸ்வபாவம், “அடியேன் இப்பவத்தே இருக்குமதுபண்போ” என்று கீழோடே கூட்டவுமாம் (௪0)

---

(௧) இரா-பூ.

(அ-கை) ஆனாலும் முதலிய தோஷபூயஸ்த்வத்தைப்பாராதே அருந்தேவைகளைச்செய்யும்படி சொல்லக்கூடுமத்தனையோ வென்னில்; அஸக்ருதபராதனை வடியேனுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிபந்தனமாய் வருமபராதங்களையெல்லாம் பொறுத்து ரக்ஷித்து மவரானபின்பு, ஸகலஜீவலோகஸமுஜ்ஜீவனார்த்தமாக வவதரித்தருளின தேவர், அதிசபலனானவெனக்கு தயைபண்ணி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார்.

எனைப்போல் பிழைசெய்வா ரிவ்வுலகிலுண்டோ
உனைப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ — அனைத்துலகும்
வாழப்பிறந்த வெதிராச மாமுனிவா
ஏழைக்கிரங்காயினி. (ருக)

எனைப்போல் = அடியேனைப்போல், பிழை = அபராதத்தை, செய்வார் = செய்யுமவர்கள், இவ்வுலகிலுண்டோ = இந்த லோகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தாலும் கிடைப்பரோ? உனைப்போல் = தேவரைப்போலே, பொறுக்கவல்லார் = ஸஹிக்கவல்லார், உண்டோ = உபயவிபூதியிலுண்டோ? அனைத்துலகும் = ஸமஸ்தலோகங்களும், வாழ = உஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக, பிறந்த = அவதரித்தருளின, எதிராச = யதிராச ரென்கிற திருநாமத்தையுடைய, மா = பூஜ்யரான, முனிவா = யோகிஜநாக்ரகண்யரே! ஏழைக்கு = சபலனாயிருக்கிற வடியேனுக்கு, இனி இரங்காய் = இனிதயை பண்ணியருளவேணும். (ருக)

(வ்-ம்) (க) "நிகரின்றி நின்றவென்னீசதைக்கு" என்கிறபடியே அபராதம்பண்ணுமவர்களில் வைத்துக்கொண்டு, மாக்ருதாபராதக்ருத்துக்களாயிருக்குமவர்கள் இந்தலோகமெல்லாந் தேடிப்பார்த்தாலுங்கிட்டுமோ? (க) "அருளுக்குமஃதேபுகல்" என்கிறபடியே அபராத ஸஹரில்வைத்துக்கொண்டு, தேவரைப்போலே ஸஹிக்கவல்லாருபயவிபூதியிலுண்டோ? ஸகலஜீவலோகமு முஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக வவதரித்தருளி, அவர்கள் ரக்ஷணத்திலே மநநம் பண்ணியருளுகிற வெம்பெருமானாரே! இப்படிக்கைகழிந்தபின்பு, பற்றினத்தைவிடாத சபலனாயிருக்கிற வெனக்கு தயைபண்ணியருளவேணும். (உ) "[illegible] - ததஹம் த்வத்ருதே ந நாதவாந்" இத்யாதிவத். (ருக)

(க) இரா-நூ-சஅ.   (உ) ஸ்தோ-ர-ருக.

(அ-கை) "இப்படி யாகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களை யாவிஷ்கரிக்குமதிகாரிகளைப்பெற்றோமே" என்றுகந்து, எதிராசமாமுனியான வெம்பெருமானார் இவர்க்கினிப் பெறவேண்டும்பேறுகளை மநஸ்ஸம்பண்ணுவது, இவருடைய ப்ரேமஸ்வபாவத்தைக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பதாகாநிற்க, அதுபற்றாமல் அவர்க்கும் ரக்ஷித்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி (க)"உண்ணிலாவியவில்" என்றபடியே, இந்த்ரியபயாக்ரோஶமான பாசுரத்தாலே, தம்முடைய வநந்யகதித்வத்தை முன்னிட்டுக் கூப்பிடுகிறார்.

ஐம்புலன்கள் மேலிட் டடரும்பொழுதடியேன்
உன்பதங்கடம்மை நினைந்தோலமிட்டால்—பின்பவைதாம்
என்னையடராம லிரங்காயெதிராசா
உன்னையல்லாலெனக் குண்டோ? (௪௨.)

ஐம்புலன்கள் = பஞ்சேந்த்ரியங்கள், மேலிட்டு = ஆக்ரமித்து, அடரும்பொழுது = ஸ்வ ஸ்வகாரணும்படி ஸ்வ ஸ்வ விஷயங்களைக் காட்டு காட்டென்று துடர்ந்து பாதிக்கும் தசையில், அடியேன் = தேவர்க்கு சேஷபூதனான வடியேன், உன் = தேவருடைய, பதங்கள்தம்மை = திருவடித்தாமரைகளை, நினைந்தே = (ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், தேவஸம்வத்ஸரத்திலே ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரம் முதலை நீருக்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்க வலச்சல்பட்டு, அதுக்குத்தன்னில மாகையாலும், அபிமதவஸ்தியாலும், பலம் வர்த்திக்கையாலும், தனக்குத்தனனில மலலாமையாலும், அபிமதாலாபத்தாலும், பலம் க்ஷயிக்கையாலும் துதிக்கை முழுத்துமபடியான தசை விளைகையாலே, இனி யிதுக்கு வகருக்கில்லை யென்னும்படியான ஆபத்தையடைந்து, இத்தசையில் விரோதிநிரஸநசீலனான ஸர்வேஶ்வரனே நமக்கு ரக்ஷகனென் றநுஸந்தித்து "நாராயணாவோ" என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை) ஸ்மரித்து, ஓலமிட்டால் = ராமாநுஜா! வென்று கூப்பிட்டால், பின்பு = அநந்தரம், அவைதாம் = அப்படி பாதிக்குமவையான அவ்விந்த்ரியங்கள்தான், என்னை = அடியேனை, அடராமல் = மேலிடாமல், இரங்காய = க்ருபைசெய்தருளீர், எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்னை யல்லால = தேவரையொழிய, எனக்கு = அடியேனுக்கு (ரக்ஷகர்) உண்டோ = இனிவேறுண்டோ? (ரக்ஷகாந்தரமில்லை யாகையாலே தேவரே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று கருத்து) "உன்பதங்கள் = தம்மை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறத்துக்கு, "எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்று மநஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து வாக்காலே பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டால்" என்று பொருளாகவுமாம். (௪௨)

(க) தி-வாய்-ள-ச.

(வ்-ம்) (க) "கோவாயைவரென்மெய்குடியேறி" இத்யாதிப் படியே, பஞ்சேந்த்ரியங்களுமாக்ரமித்து ஸ்வஸிங்கரணும்படி ஸ்வ ஸ்வவிஷயங்களைக்காட்டு, காட்டென்று தொடர்ந்து பாதிக்குந்தசையி லேதேவர்க்கே சேஷபூதனானவடியேன் கஜேந்த்ராழ்வான் மடுவின் கரையிலே, (உ) "க்ராஹ ஆக்ருஷ்டே ஜலே-க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே" என்று (௩) *முழுவலிமுதலை நீர்நகருள்ளே பிழுத்துக்கொண்டு போய் நலியும்போது, (௪) "மநஸா சிந்தயந்ஹரிம்-மநஸா சிந்தயந்ஹ ரிம்" என்று சிந்தித்து (௫) "நாராயணாவோ" என்றோலமிட்டாப் போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை ஸ்மரித்து, ராமாநுஜாவென்று கூப்பிட்டேனே,

அநந்தரம் அப்படிப் பாதகங்களானவவை, அடியேனை மேலி டாமல், தயைபண்ணியருளவேணும். யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய வெனக்கு ரக்ஷகராவார்? இனி வேறுண்டோ? வேறு ரக்ஷகாந்தரமில்லையாகையாலே, தேவரே ரக்ஷித்தருளவே ணுமென்று கருத்து. "உன்பதங்கள் தன்னை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறதுக்கு எம்பெருமானார் திருவடிகளை சரணமென்று மநஸ் ஸாலே ஸ்மரித்து, வாக்காலே பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டா லென்னவுமாம். (௪௨)

(அ-கை) "இரங்காயெதிராசா" என்று அவரை வெறுக்கிற தென்? ப்ராப்யபூமியில் பாரவஶ்யமும், த்யாஜ்யபூமியில் ஜிஹாஸையு மதிகாரிக்கவபேக்ஷையாயிருக்கது. அவையிரண்டுமில்லாத நமக்கு அஸத்ருசமானதேசத்தை அவரெப்படித்தந்தருளுவரென் று அதில் நின்றும் நிராசராகிறார்.

இந்தவுலகிற்பொருந்தாமை யேதுமில்லை
அந்தவுலகிற்போகவாசையில்லை—இந்தநமக்
கெப்படியேதான் தருவ ரெந்தையெதிராசர்
ஒப்பில் திருநாடுகந்து. (௪௩)

இந்தவுலகில்=கொடுவுலகமான இந்த த்யாஜ்யபூமியில், பொருந்தா மை=அடிக்கொதிப்பது-அருசி, ஏதுமில்லை=அத்யல்பமுமில்லை, அந்தவு

(க) தி-மொ-எ-எ-க (உ) வி-தர்ம-கக௪௬. (௩) தி-மொ-௫-அ-௩.
(௪) வி-தர்ம-கக-௪எ. (௫) சிறியதிருமடல்.

லகில் = அந்த ப்ராப்யபூமியான பரமபதத்தில், போக = செல்ல, ஆசை யில்லை = ப்ராவண்யமுமில்லை, இந்த நமக்கு = இப்படி யபேக்ஷிதங்களா யிருக்கிற விரண்டிலும் அந்வயமற்றிருக்கிற நமக்கு, எந்தை = தந்தையா கிய, எதிராசர் = எம்பெருமானார், ஒப்பு = உபமானம், இல் = இல்லாத, (வைபவத்தையுடைய) திருநாடு=பரமபதத்தை, எப்படியோதான் = எந்த ப்ரகாரமாகத்தான், உகந்து = ஸந்தோஷித்து, தருவா = உபகரித்தரு ளுவர்? (௬௩)

(வ்-ம்) (க) "கொடுவுலகம்காட்டேல்" என்னும்படியான இந்த த்யாஜ்யபூமியில் அடிக்கொதிப்பு அத்பல்பமுமில்லை. (உ) "வானு லகந்தெளிந்தே என்றெய்துவது" என்னும்படியான அந்த ப்ராப்ய பூமியை ப்ராபிக்கவேணுமென்கிற ப்ராவண்யமுமில்லை. இப்படி யபேக்ஷிதங்களாயிருக்கிற விரண்டிலு மந்வயமற்றிருக்கிற நமக்கு ஜநகரான வெம்பெருமானார் அஸத்ருஶ வைபவத்தை யுடைத்தான (ஙு) "தெளிவிசும்பு திருநாடு" என்கிற திருநாட்டை உகப்புடனே எப்படித்தானுபகரித்தருளுவர். (௬௩)

(அ-கை) "இந்த வுலகில் பொருந்தாமை யேதுமில்லை யந்தவு லகில் போகவாசையில்லை" என்றநுஸந்தித்தவர், நம்மளவிதுவாயி ருந்தது. இனி லௌகிகரளவென்னென்றெவர்களிடத்திலே கண் வைக்க. அவர்கள்படி சாலத்தண்ணிதாயிருந்தவாறே இப்படியிருப் பது இவர்கள் பாபங்களைச் செய்யுமபிரகார மென்றதுக்கு நொந் தருளிச்செய்கிறார்.

மாகாந்தநாரணனார் வைகும் வகையறிந்தோர்க்
கேகாந்தமில்லை யிருளில்லை—மோகாந்தர்
இவ்விடமேகாந்த மிருளென்று பயமறவிருந்து
செய்வர்கடாம் பாவத்திறம். (௬௪)

மாகாந்த = லக்ஷ்மீகாந்தனான, நாரணனார்=ஸர்வேஶ்வரன், வைகு ம்வகை = (நாராயணத்வ ப்ரயுக்த ஸம்பந்தமடியாக ஸமஸ்தசேதநாசேத நங்களிலும உள்ளும் புறம்பும்) வ்யாபித்திருக்கிற, ப்ரகாரத்தை, அறிந் தோர்க்கு=அறிந்த ஜ்ஞாதாக்களுக்கு,ஏகாந்தமில்லையிருளில்லை=தனிமை யில்லை, அந்தகாரமில்லை, சுருதி "நாராயண பரோஜ்யோதி:" என்றும், "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்" என்றும், "அவனே யென்னு

(க) தி-வாய-௬-௧. (உ) தி-மொ-௯-௩-அ. (ஙு) தி-வாய-௯-௭-ஒ.

ள்ளிருள் தானற வீற்றிருந்தான்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமுளனாய் எங்கும் வெளிச்செறிப்பா யிருக்கையாலே, நிஷித்த ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு த்தேட்டமான விருளும் ஏகாந்தமுமற்றிருக்கை. ஆகையாலே அவர்களுக்கொருமைத்திருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை, தாஸ்யயோக்ய மன்றிக்கே ஆவரணாகாரமாய் வ்யாபித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை யென்று கருத்து.) மோகாந்தா = "மோஹாந்த தமஸாவ்ருதா:" என்னும்படி மோஹாந்தராய் முன்னடி தோற்றாதே யிருக்குமவர்கள், இவ்விடம்ஏகாந்தமிருளென்று = இவ்விடமொருவருமில்லாத வேகாந்தம், இவ்விடம் தேஜ: ப்ரசாரமில்லாத விருள என்று, பயமற்றிருந்து = நிர்ப்பயராயிருந்து. பாவத்திறம் = பாபஸமூஹங்களை, செய்வார்கள்தாம் = அஜ்ஞரான தாங்கள் செய்யாநிற்பர்கள் (கூ)

(வ்-ம்) ‡ இதில்(க)"செல்வநாரணன்" என்கிறபடியே, ஸ்ரீயஃகாந்தனை பரமேஸ்வரன் நாராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தமடியாக ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களிலும் அந்தர்ப்பஹிர்வ்யாபித்திருக்கிறப்ரகாரத்தை யறிந்தவர்களுக்கு (உ) "நாராயணபரோ ஜ்யோதி:-நாராயணபரோஜ்யோதி:" என்றும், (ங) "அவனென்னுளிருள் தானற வீற்றிருந்தான்" என்றும் (ச) "பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமுளனாய் எங்கும் வெளிச்செறிப்பாயிருக்கையாலே. நிஷித்தப்ரவ்ருத்திகளுக்குத் தேட்டமான இருளு மேகாந்தமுமற்றிருக்கையாலே, அவர்களுக்கு † ஒருவருந்தமற்றிருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை. தாஸ்யயோக்ய மன்றிக்கே ஆவரணாகாரமாய், ஆவரித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை. (ரு) "హృది నారాయణం పశ్య న్నాప్యగచ్ఛద్రహస్సదా । యస్స్వదారగతో చాపి గోవిన్దం త ముపాస్మహే - ஹ்ருதி நாராயணம் பஶ்யந் நாப்யகச்சத்ரஹஸ்ஸதா । யஸ்ஸ்வதாரகதோசாபி கோவிந்தம் த முபாஸ்மஹே."

இவர்கள்படியன்றிக்கே (சு) "మోహాన్ధ తమసావృతాః-மோஹாந்த தமஸாவ்ருதா:" என்னும்படி மோஹாந்தராய், முன்னடிதோற்றாதேயிருக்குமவர்கள், (எ) "అన్తర్బహి స్సకలవస్తుషు సన్తమీశ మన్ధః పురస్థితమివాహ మవీక్షమాణః- அந்தர்ப்பஹிஸ்ஸகலவஸ்துஷு ஸந்தமீஶமந்த: புரஸ்ஸ்திதமிவாஹமவீக்ஷமாண:" என்கிறபடியே, ஸர்வத்ர தேஜோ

(க) திருவாய-க-கO-அ. (உ) நாரா-கக. (ங) திருவாய-அ-எ-ங.
(ச) உ-திருவ-அக (ரு) (சு) வி-பு- (எ) யதிராஜவிம்ஶதி
† ஒருமைத்திருக்க ‡ சிலபத்ரங்கள் விட்டிருக்கிறது சுத்தப்ரதி காணவில்லை.

மயனான ஸர்வேஶ்வரன் எங்கும் வ்யாபித்திருக்கும்ப்ரகாரத்தை நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே காணமாட்டாதே, இவ்விடம் ஒருவருமில்லாத ஏகாந்தம், இவ்விடம் தேஜஃப்ரசாரமில்லாத இருளென்று நிர்ப்பயராயிருந்து (க) "தஸ்மாத் ஸ்வேதம் [illegible] -தஸ்யாந்திகேத்வம் வ்ரஜிநம் கரோஷி" என்கிறபடியே பாபஸமூஹங்களை அஜ்ஞரான தாங்கள் செய்யாநிற்பர்கள்; இவர்கள்படி இதுவாவதே யென்று கருத்து. வைகல்=சொல்லலும், இருத்தலும்; திறம்= ஸமூஹம். இப்பாட்டுக்கடி, எம்பெருமானாருடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களாயிருக்கும். (சச)

(அ-கை) கீழ் " மாகாந்தநாரணனார் வைகும்வகை " என்று வ்யாப்தியை ப்ரஸ்தாவித்து, இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான வனோடு அநாதியாய் வருகிற ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க, அத்தை அறியாதே கீழ்ச்சொன்ன மோஹாந்தரிலே யந்யதமராயிருந்த நான், ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தாலேயன்றோ உஜ்ஜீவித்ததென்று ஸ்வலாபத்தை எப்போது மநுஸந்தித்துப்போருவென்று, தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

நாராயணன்திருமால் நாரம்நாமென்னுமுறை
யாராயில்நெஞ்சே யநாதியன்றோ—சீராரும்
ஆசாரியனாலேயன்றோ நாமுய்ந்ததென்று
கூசாம லெப்பொழுதுங்கூறு. (சரு)

நாராயணன் திருமால்= "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே ஶ்ரிய:பதியானவன் நாரஶப்தவாச்யங்களான வாத்மாக்களையுடையவன். நாரம நாம் = நித்யமான அநந்தாரங்கள் நாம், என்னும்=என்கிற, உறவு= அந்த அநாதயாந ஸம்பந்தம, ஆராயில் = நிரூபிக்கில், நெஞ்சே = மநஸ்ஸே! அநாதியன்றோ = இன்றாகவுண்டானதன்றே? அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? சீராரும்= அந்தஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுண பரிபூர்ணரான, ஆசாரியனாலேயன்றோ = ஆசார்யனாலே யல்லவோ? நாமுய்ந்ததென்று = நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, கூசாமல்=லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு, எப்பொழுதும்=ஸாவகாலமும், கூறு=பாவித்தமாக வநுஸந்திததுகொண்டிரு. (சரு)

(க) பார-ஶம்ப-எச-தக.

(வ்-ம்) (௧)"திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே, அவன் ஶ்ரிய:பதி நாராயணன். நாம் நாரமென்கிற இந்த வனாத்யயநஸம்பந்தம் நிரூபிக்கில், மநஸ்ஸே இன்றாகவுண்டானதன்றே! அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? ஆயிருக்கவது நெடுங்காலம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமன்றிக்கே, அசித்ப்ராயமா யிழந்தன்றோ கிடந்தது. இப்போது தத்ஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனாயிருக்கிற வாசார்யனாலே யன்றோ நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, (௧) "பெருமையும் நாணும் தவிர்ந்து பிதற்றுமின்" என்கிறபடியே, லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரவஶிதமாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டு போரு. (௨) "இறையு முயிரும்" இத்யாதி. "ஶேஷோஹ்யேஷ ஈஶஸ்ய - ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்ய" இத்யாதி. (௫௫)

(அ-கை) கீழ் ஆசார்யனாலே யன்றோ நாமுய்ந்த தென்கிறவித்தை விஶேஷநிஷ்டமாக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தம்மைக்
குருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு—பொருவில்
மதிதானளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே
எதிராசர்க் காளானோம்யாம். (௫௬)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை="தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்கிறபடியே பூர்வாசாரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஶப்தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸமென்கிற விவற்றை யநுபவித்து, ததேகநிஷ்டராய். தத்வ்யதிரிக்த ஶாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத்ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்குநிரூபகமாக வுடையராய், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைங்கர்யமே யநவரதம் செய்துகொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, தீவினையோந்தம்மை=க்ரூரகர்மாக்களோமா யிருக்கிறநம்மை, குருவாகி=ஆசார்யராயவதரித்து, வந்து=நாமிருந்தவிடம் தேடிவந்து, உய்யக்கொண்டு=உஜ்ஜீவிக்கும்படி யங்கீகரித்து, பொருவில்=ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநாதிகள் போலன்றிக்கே - உபமாந ரஹிதமான, மதி=திருமந்த்ரத்தால் பிறக்குமதான ஜ்ஞாநத்தை, தான்=தாம், அளித்தருளும்=உபகரித்தருளும், வாழ்வன்றோ=ஸம்பத்தாலன்றோ? நெஞ்சே=மநஸ்ஸே! யாம்=நாம், எதிராசர்க்கு=எம்பெருமானார்க்கு, ஆளானோம்=அடிமையாயினோம். (௫௬)

---

(௧) திருப்பல்லா-௧௧. (௨) ஜ்ஞாநஸாரம்.

(வ்-ம்) (௧) "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள் சொ ன்னேன்" என்கிறபடியே பூஸுராரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போ க்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலேயவகாஹித்து, அதில் ஸப் தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸம் என்கிற விவற்றை யநுபவித்து, ததேகநிஷ்டராய் தத்வ்யதிரிக்த ஸாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத்ப்ரதிபத் திபண்ணியிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத் தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடையராய் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே, ஸர்வவிதகைங்கர்யமே யநவரதஞ் செய்துகொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, (௨) "ஒப்பிலாத்தீவினையேனை யுய்யக்கொ ண்டு" என்னும்படி க்ரூரகர்மாக்களாயிருக்கிற நம்மை (௩) "தேனார் கமலத்திருமாமகள் கொழுநன் தானே-குருவாகி" என்கிறபடியே, ஆசார்யராயவதரித்து, நாமிருந்தவிடந்தேடி வந்துஜ்ஜீவிக்கும்படி யங்கீகரித்து ஸாஸ்த்ர ஜ்ஞாநாதிகள்போலன்றிக்கே, உபமாநரஹித மாய் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்குமதானஜ்ஞாநத்தை யுபகரித்தருளும் ஸம்பந்தன்றோ, மநஸ்ஸே! ப்ராப்தசேஷியான வெம்பெருமானார்க் கடிமையானோம் - நாம்; ததந்ரயார்த்தநிஷ்டைதான் ததீயபர்யந்த மாயல்லதிராதென்று கருத்து. (௩௬)

(அ-கை) "எதிராசர்க்காளானோம் யாம்" என்ற ப்ரீத்யுக்தி யாலே, கீழே "மாறன்தனாரணனார்" என்றும் "நாராயணன் திரு மால்" என்றும் ப்ரஸ்துதமான நாராயணஸப்தத்தோடே விகல்பிக் கும்படியாய் அதில் சதுரையாயிருப்பதான ராமாநுஜனென்கிற திருநாமவைபவத்தை வெளியிடவேண்டி அத்தை வ்யதிரேகமுக த்தாலே வெளியிடுகிறார்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

இராமாநுசாயநமவென் றிரவும் பகலும் சிந்தித்
திராமாநுசர்களிருப்பிடந் தன்னி லிறைப்பொழுதும்
இராமாநுசரவர்க்கெல்லா வடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி
இராமாநுசர்தம்மை மாநுசராக வென்கொலெண்ணுவதே.

இராமாநுசாய = இராமாநுசர் பொருட்டு, நமவென்று = நம: என்று, இரவும் பகலும் = திவாராத்ரமும், சிந்தித்து = அநுஸந்தித்து, இரா = இ

(௧) தி-வாய்-௯-௪-௧. (௨) தி-வாய்-௭-௯-௪. (௩) உபதேசர-

ராக, மானுசர்கள் = மனிசருடைய, இருப்பிடந்தன்னில் = வஸிக்கிற ஸ்தலந்தன்னில், இறைப்பொழுதும் = க்ஷணகாலமும் இரா = வர்த்தியா திருக்கிற, (வாழ்வானை போல்வாரான) மானுசவர்க்கு = மநுஷ்யருக்கு, எல்லாவடிமையும் = ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும், செய்யவெண்ணி = செய்யக்கருதி, இரா = அத்தைச செய்யாமலிருக்கிற, மானுசர்தமமை = அறிவற்ற மநுஷ்யர்தங்களை, மானுசராக = பசு ஸமானவர்களை மநுஷ்யராக, என்கொல் எண்ணுவது = எப்படித்தான் எண்ணுவது? ("ஜ்ஞாநேநஹீந: பசுபிஸ்ஸமாந:" என்னுமத்தனை. (சஎ)

(வ்-ம்) (க) "நள்ளிருளளவும் பகலும் நானழைப்பன் நாராயணா வென்னும் நாமம்" என்கிறபடியே, "ராமாநுஜாயநம:" என்று திவாராத்ரவிபாக (ஞூ) மற வநுஸந்திக்க ப்ராப்தமா யிருக்க, அத்தைச்செய்யாதேயிருக்கிற பசு ஸமாநர் மநுஷ்யர்கள் வர்த்திக்கிற ஸ்தலந்தன்னில் க்ஷணகாலமும் துஸ்ஸஹமாய் வர்த்தியாதிருக்கிற வாழ்வான் போல்வாராய், பரஸ்பரைபவ்யரான மநுஷ்யஜந்மாக்களுக்கு (உ) "எத்தொழும்பும் சொல்லால மனத்தால் கருமத்தினால் செய்வன்" என்கிறபடியே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையுஞ் செய்யவெண்ணியிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அத்தைச் செய்யாதேயிருக்கிற க்ருதக்நமநுஷ்யர்தங்களை; (ங) "மானிடவரல்லரென்றென்மனத்தேவைத்தேன்" என்கிறபடியே, பசுஸமானவர்களை மநுஷ்யராக வெப்படி யெண்ணுவது, (ச) "ஜ்ஞாநேநஹீந: பசுபிஸ்ஸமாந:-ஜ்ஞாநேநஹீந: பசுபிஸ்ஸமாந:" என்னுமதத்தனை.

(அ-கை) கீழெல்லாவடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி, இராமாநுசாய என்கிறப்ரஸங்கத்திலே, தமமுடைய வாகாதிகரணங்களை இப்படியே யவர்கள்விஷயத்திலே அநுபார்ஹமாம்படி பெரியபெருமாள் பண்ணியருளினபடியை ப்ரீதியாலே பேசியருளுகிறார்.

எண்ணுதென்னெஞ்ச மிசையாதென்நா விறைஞ்சாதுசென்னி
கண்ணனைவை யொன்றுங்காணாலுறு கலியார்நலிய
வொண்ணுதவண்ண முலகளித்தோ னெதிராசனடி
நண்ணுதவரை யரங்கேசர் செய்தநலம் நமக்கே. (சஅ)

(க) தி-மொ-க-க-ரு. (உ) இரா-நூ-அo.
(ங) தி-மொ-க-க-எ-௩ (ச)

கலியார் = கலியுகத்திலுள்ள சேதநர், நலியவொண்ணாதவண்ணம் = அக்கலியினுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பீடிக்கப்படாதபடி உலகு = லோகத்தை, அளித்தோன் = ரக்ஷித்தவரான, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, அடி = திருவடிகளை, கண்ணுதவரை = கிட்டி ஆஶ்ரயியாதீவர்களை, என்னெஞ்சம் = என்னுடைய மநஸ்ஸானது, எண்ணாது = ஸ்மரியாது, என்னாவு = என்னுடைய வாக்கானது, இசையாது = ஸ்துதியாது, சென்னி = என் சிரஸானது, இறைஞ்சாது = வணங்காது, கண்ணனவை = என் கண்களானவை. ஒன்றும் = ஒன்றையும், காணவுறா = காணவுறாது, அரங்கேசர் = சிந்தையினோடு கரணங்களைத்தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், செய்தநலம் நமக்கே = அக்கரணங்கள் அந்யசேஷமாகாமல் நமக்குச்செய்த நன்மை யிவையாயிற்று. ("கலியார் நலியவொண்ணாத வண்ணம் உலகளித்தோ னெதிராசன்" என்கிறவிடத்தில். கலியார் = கலியானது, நலியவொண்ணாவண்ணம் = தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பாதியாதபடி, உலகளித்தோன் = லோகத்தை ரக்ஷித்த, எதிராசன் யதிபதி என்றும் பொருளாகவுமாம்) (௫௮)

(வ்-ம்) (௧) 'தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து தலமுழுதுங் கலியே யாள்கின்ற நாள்வந்தளித்தவன்" என்கிறபடியே, கலியானது தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பாதி(பாதி)யாதபடி லோகத்தை ரக்ஷித்தவராய், (௨) "பேறொன்று மற்றில்லை" என்கிறபடியே, ப்ராப்யப்ராபகங்களான வெம்பெருமானார் திருவடிகளைக்கிட்டி ஆஶ்ரியாதவர்களை (௩)' நையும்மன முன்குணங்களையுன்னி" இத்யாதியாலும், (௪)''நித்யம் யதீந்த்ர-நித்யம்யதீந்த்ர'' இத்யாதியாலுஞ் சொல்லுகிறபடியே, தத்விஷயத்திலே ப்ரவணமான வென்னுடைய மநஸ்ஸு தொடக்கமான கரணங்களானவைகள் ஸ்மரித்தல், ஸ்துதித்தல், பஜித்தல், தர்ஶித்தலாகிற ஸ்வஸ்வகார்யங்கள் செய்யாது. சிந்தையினோடு கரணங்களைத்தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், அவை அந்யசேஷமாகாமல் நமக்குச்செய்த நன்மை இவையாய்த்து. நலம் = ஸம்பத்து; இங்கு தேஹஸம்பத்திறே. "இசையாது நா" (௫) "மந: பூர்வோ வாகுத்தர: - மந:பூர்வோவாகுத்தர:" என்கிறபடியே, அதுக்கநந்தரபாவியான நாவுடைய வாயானது, (௬) "நாவியலாலிசைமாலைகளேத்தி" என்கிறபடியே, ஸ்துதிரூபமான ஶப்தஸந்தர்ப்

(௧) இரா-நூ-௧௬. (௨) இரா-நூ-௪௫. (௩) இரா-நூ-௧0௨
(௪) யதிராஜவிம்ஶதி (௫) யஜு-௭-௪-௪ (௬) திருவாய்-௩-௫-௪

பதங்களைப் பண்ணமாட்டாது, (இறைஞ்சாதசென்னி) (க) "ப்ரணமாமி மூர்த்நா-ப்ரணமாமி மூர்த்நா" என்று மவருடைய சென்னியிறே. (கண்ணாவையொன்றுங்காணாது) (உ) "கண்கருதிடுங் காணை" (௩) "ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி-ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி" என்னும்படியான திருவடிகளைக்கதேசமும் தர்ஶிக்க வாசைப்படாது; (௪) "காணலுறுகின்றேன்" என்கிறவிடத்துக்கு, காணவாசைப்படுகிறேனென்றிறே யருளிச்செய்தது. கலியாரென்கிறது (௫) "எலினர் கலியார்" என்கிறபடியே பாதகத்வத்தினுறப்பைப் பற்றவாய்த்து. (௪௮)

(அ-கை) "எதிராசனடி நண்ணுதவரை யெண்ணாது" இத்யாதியாலே, தமக்கு ஸம்ஸாரிகளிடத்திலுண்டான வைமுக்யத்தை தர்ஶிப்பித்து, மீள வவர்களநர்த்தத்தைக்கண்டு ஆற்றமாட்டாதே, அவர்களுக்கு மோக்ஷோபாயமாக வெம்பெருமானாருடைய வாஶ்ரயணாதிகளை விதிக்கிறார்.

நந்தாநரகத்தழுந்தாமை வேண்டிடில்நானிலத்தீர்
எந்தாதையான வெதிராசனை நண்ணுமென்றுமவன்
அந்தாதிதன்னை யநுசந்தியுமவன் தொண்டருடன்
சிந்தாகுலங்கெடச்சேர்ந்திரு முத்திபின்சித்திக்குமே.(௪௯)

நந்தா = ஒருகாலு மநுபவித்து முடியாத, நரகத்து = ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே, அழுந்தாமை = மக்நராகாமை, வேண்டிடில் = அபேக்ஷிதமாகில், நானிலத்தீர் = நாலுவகைப்பட்ட பூமியிலுண்டானவர்களே! என் = அடியேனுக்கு, தாதையான = பிதாவான, எதிராசனை = எம்பெருமானாரை, நண்ணும் = ஆஶ்ரயியுங்கோள், என்றும் = ஸர்வகாலத்திலும், அவனந்தாதிதன்னை = மோக்ஷஹேதுவாயிருக்கிறவவருடைய திருநாமத்தைப் பாட்டுகள்தோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய் அதற்குமேல் ப்ரபந்நஜந காயத்ரியாயிருக்கிற வவர்விஷயமான நூற்றந்தாதிதன்னை, அநுசந்தியும் = அநுஸந்தியுங்கோள், அவன் தொண்டருடன் = அவர் திருவடிகளிலே சபலராய தொண்டுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன், சிந்தாகுலம் = த்ரிவித ஸஹவாஸத்தாலுண்டான மனோதுக்கமெல்லாம், கெட = நசிக்கும்படி, சேர்ந்திரும் = ஒருநீராகப் பொருந்தியிருங்கோள், பின் = ஆனபின்பு, முத்தி = மோக்ஷமானது, சித்திக்கும் = ஸம்ஶயமற ஸித்திக்கும் (௪௯)

(க) யதிராஜவிம்ஶதி (உ) இரா-நூ- (௩) யதிராஜவிம்ஶதி-க. (௪) ௪-திருவ-௪௩. (௫) தி-மொ-௧-௯-௮.

(வ்-ம்) (க) "நந்தா நரகத்தழுந்தாவகை" (உ) "நரகத்திடை நணுகாவகை" என்கிறபடியே ஒருகாலும் அநுபவித்து முடியாததாய் (ங) "மற்றை நரகம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே, மக்நராகாமை யபேக்ஷிதமாகில், நாலுவகைப்பட்ட பூமியிலுண்டானவர்களே! எனக்கு ஜநகரான வெம்பெருமானை ஆச்ரயியுங்கோள். ஸர்வகாலத்திலும் மோக்ஷஹேதுவாயிருக்கிறவர் திருநாமத்தைப் பாட்டுகள்தோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய் அதுவே ப்ரபந்தநாயகத்ரியாயிருக்கிறவர் விஷயமான நூற்றந்தாதிதன்னை அநுஸந்தியுங்கோள்; (ச) "உன் தொண்டர்களுக்கே" என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே சபலராய் தொண்டுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் ததீயஸஹவாஸத்தாலுண்டான மநோதுக்கமெல்லாங் கெட ஒருநீராகப் பொருந்தியிருங்கோள் ஆனாற்பின்பு முக்தியானது ஸம்சயமற ஸித்திக்கும்; இத்தாலிவருடைய வாச்ரயணாதிகளுக்குந்தானே, அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுமென்று கருத்து. (ருக)

(அ-கை) அவர்கள் ஆச்ரயிக்கிறோமென்றாறியிருக்க, மீளவுமவர்களைக் குறித்து ஏன் காலத்தை வ்யர்த்தமே போக்குகிறீர்கோள்? அவர் திருநாமத்தை ஸ்மரிக்க, அதி துர்லபமானபலம ஸித்திக்குமென்கிறார்.

அவத்தே யருமந்த காலத்தைப்போக்கி யறிவின்மையாலிப்
பவத்தே யுழல்கின்ற பாவியர்காள் பலகாலம் நின்று
தவத்தே முயல்பவர் தங்களுக்கு மெய்தவொண்ணாதவந்தத்
திவத்தே யும்மைவைக்கும் சிந்தியும் நீரெதிராசரென்றே.

அருமந்தகாலத்தை = திருநாம அநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமாயிருப்பதாய் ச்லாக்யமான காலத்தை, அவத்தேபோக்கி = வ்யர்த்தமேபோக்கி, அறிவின்மையால் = அஜ்ஞாநத்தாலே, இப்பவத்தே = இந்த ஸம்ஸாரத்தில், உழல்கின்ற = பரிப்ரமிக்கிற, பாவியர்காள் = பாபிகளாயுள்ளவர்களே! பலகாலம் = ஸர்வகாலத்திலும், நின்று = ஒருபடிப்படநின்று, தவத்தே = தபஸ்ஸை, முயல்பவர் தங்களுக்கும் = செய்கின்றவர்களுக்கும், எய்தவொண்ணாத = ப்ராபிக்கப்போகாமலிருப்பதான, அந்தத்திவத்தே = "ததக்ஷரே

(க) தி-மொ-கக-அ-க. (உ) தி-மொ-எ-க-ரு.
(ங) தி-வாய்-அ-க-ங. (ச) இரா-நூ-க0எ.

பரமேவ்யோமந்” என்று சொல்லுகிற ஶ்ருதி ப்ரஸித்தியை யுடைத்தாயிருப்பதான அந்தப் பரமபதத்திலே, உம்மை = நித்யஸம்ஸாரிகளான உங்களை, வைகரும்= நித்யரோடே யொருகோவை யாக்கிவைப்பர், நீர்=நீங்கள், எதிராசவென்று= எதிராசாவென்று, சிந்தியும் = மநஸ்ஸிலே சிந்தியுங்கோள். (யத்நம அல்பமாய, பலம் அதிகமாயிருக்கும்). (நி0)

(வ்-ம்) திருநாமம் அநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமாயிருப்பதான ஶ்லாக்யமானகாலத்தை வ்யர்த்தமேபோக்கி, அஜ்ஞாநத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலே பரிப்ரமிக்கிற பாபிகளாயுள்ளவர்களே! ஸர்வகாலத்திலும் ஒருபடிப்படநின்று தபஸ்ஸிலே உத்ஸாஹிக்குமவர்களாயிருக்கு மவர்களுக்கும் ப்ராபிக்கப்போகாமலிருப்பதாய், (க) ‘‘தத்க்ஷரே பரமேவ்யோமந்” என்று சொல்லுகிற ஶ்ருதிப்ரஸித்தியையுடைத்தா யிருப்பதான வந்தப்பரமபதத்திலே, நித்ய ஸம்ஸாரிகளான வுங்களை யேற்றி நித்யரோடே ஒருகோவையாக்கிவைக்கும். அதுக்குடலாக கீழ்ச்சொன்னவைகள்தான் நேர்த்தி யென்னலாம்படி அதிலு மெளிதாயிருப்பதான வெம்பெருமானார் திருநாமத்தை, எதிராசனென்று நீங்கள் மநஸ்ஸிலே சிந்தியுங்கோள். நேர்த்தியல்பமாய், பலமதிகமாயிருக்கும். நேர்த்தி= யத்நம். (நி0)

(அ-கை) இனிஸம்ஸாரிகளிழவைத்தான் சொல்லவேணுமோ? உம்முடைய நிலை இருந்தபடியென்னென்று எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, அவர்களோ பாதி அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோயிருக்க, அதினிழவின்றிக்கே யிருக்கிறவெனக்கு தேவருடைய க்ருபை யுண்டானபின்பு, ததலாபக்லேஶமுண்டாய்த்தென்று ஸ்வலாபத்தைப்பேசியருளுகிறார். இழவு=அலாபக்லேஶம்.

என்றுளனீச னுயிருமன்றேயுண் டிக்காலமெல்லாம்
அன்றளவாகப்பழுதே கழிந்த திருவினையால்
என்றிழவின்றி யிருக்கு மென்னெஞ்சமிரவுபகல்
நின்றுதபிக்கு மெதிராசா நீயருள்செய்தபின்னே- (நிக)

என்றுளன் ஈசன் = (‘‘நானுன்னை யன்றி யிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீ யென்னையன்றியிலை” என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத அவிநா

(க) தை-நாரா.

பாலஸம்பந்தம் நித்யமாக வுண்டாகையாலே) நியந்தாவான ஈஶ்வரன் எப்படி எப்போதும் நித்யஸித்தனாயிருக்கிறானோ?(அப்படியே)உயிரும்=ஈஶிதவ்யனானவாத்மாவும், அன்றேயுண்டு = அப்போதே உண்டாயிருக்கிறான், இக்காலமெல்லாம் = இவ்வநாதிகாலந்தொடங்கி, இன்றளவாக= இப்போதளவாக,இருவினையால்=புண்யபாபரூபமான ப்ரபலகர்மத்தாலே, பழுதேகழிந்ததென்று = வ்யர்த்தமாகவே போயிற்றென்று, இழவின்றியிருக்கும்=இப்படி இழந்தநாளுக் கநுதபியாமலிருக்கிற, என்னெஞ்சம்= அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, எதிராசா =எம்பெருமானாரே ! நீயருள்செய்த பின்னை=தேவர் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளின பின்பு, இரவுபகல் =அல்லும் பகலும், நின்று = இதிலே யொருப்பட்டு நின்று, தபிக்கும் = பரிதபியாநிற்கும். (கக)

(வ-ம்) (க) "நானுன்னையன்றியிலேன்கண்டாய் நாரணனே நீ என்னையன்றியிலே" என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத வஷிநாபாவஸம்பந்தம் நித்யமாகவுண்டாகையாலே, நியந்தாவான ஈஶ்வரன், என்றுதொடங்கி ஸித்தனாயிருக்கும். அப்படியே, ஈஶிதவ்யனானவாத்மாவுமப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணமாகையாலே, அன்றே யுண்டாயிருக்கும். இப்படி யன்றுதொடங்கி தேவர் விஷயீகாரம்பெற்ற வின்றளவாக வுண்டானவென்னுடைய ப்ரபலகர்மத்தாலே ஶேஷஶேஷிஸம்பந்தஜ்ஞாநகார்யமான கைங்கர்யத்துக்கு அடைத்த விந்த அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமே போயிற்றெனறு இழந்தநாளைக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற வென்னுடைய மநஸ்ஸு, தேவர் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினபின்பு, திவாராத்ரவிபாக (ஞா°ஜ) மற விதிலே யொருப்பட்டு நின்று பரிதபியாநிற்கும். இதென்ன ஸ்வபாவம். ஒரு க்ருபாப்ராபல்ய மிருந்தபடியே! இருவினை = புண்யபாபங்களாகவுமாம். (ருக)

(அ-கை) அநந்தாபாதிகளுண்டாகவே, எம்பெருமானாருக்காக, பெரியபெருமாள், "ஶ்ரீமாந் ஸமாரூட பதங்கராஜ:- ஶ்ரீமாந் ஸமாரூடபதங்காராஜ:" என்கிறபடியே எழுந்தருளி யபிமானித்தருளும் பேற்றின் கௌரவத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார்.

கனககிரிமேல் கரியமுகில்போல்
வினதைசிறுவன் மேற்கொண்டு—தனுவிடும்போது

(க) ரா-திருவ-ஏ.

ஏரார்ரங்க ரெதிராசர்க்காக வென்பால்
வாரா முன்னிற்பர் மகிழ்ந்து. (௫௨)

கனககிரிமேல் = ஸ்வர்ணமயமான மஹாமேரு மலையின்மேலே, கரிய முகில்போல் = (படிந்திருக்கிற) நீலமேகம்போலே, வினதை = வினதையென்னும் ஸ்த்ரீயினுடைய, சிறுவன் = புத்ரனை வைநதேயனை-பெரிய திருவடியை, மேற்கொண்டு = வாஹநமாகக்கொண்டு (கருடவாஹநாரூடராய்) தனுவிடும்போது = சரீரம் விடுகிற ஸமயத்தில், (தாய் முகங்காட்டுமாபோலே) ஏர் = ஸௌந்தர்யாதிகளால், ஆர் = பூர்ணரான, அரங்கர் = பெரியபெருமாள், எதிராசர்க்காக = எம்பெருமானுக்காக, என்பால் வாரா = அடியேனிருந்த விடத்தே வந்து, மகிழ்ந்து = ஹர்ஷயுக்தராய், முன்னிற்பர் = முன்னே நிற்பர். இத்தாலெனக்கபேக்ஷிதமான * முகமும் முறுவலும் காட்டி யநுபவிப்பித்தருளுவர்; இது நிஸ்சயமென்று கருத்து. (௫௨)

(வ்ய) (௧) "[Grantha] —காஞ்சநஸ்ய கிரேஸ்ஸ்ருங்கே ஸதடித்தோ யதோயதா" என்றும், (௨) "மஞ்சுயர் பொன்மலைமேலெழுந்ததாமுகில்போன்றுளர்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வர்ணமயமான மஹா மேருவின்மேலே (௩) "பெருமலைமண்டியுண்ட பெருவயிற்றகருமுகிலானது இனியப்படிந்திருக்குமாபோலே. பரபாகரஸாவஹமாம்படி, விநதை சிறுவனென்னும்படியான பெரியதிருவடிமேல்கொண்டு தேஹபாத ஸமயத்திலே தாய் முகங்காட்டுமாபோலே, ஸௌந்தர்யாதிகளால் பூர்ணரான பெரியபெருமாள் எம்பெருமானுக்காக நானிருந்தவிடத்தே வந்து ஹர்ஷயுக்தராய் முன்னிற்பர். இத்தாலெனக்கபேக்ஷிதமான முகமும் முறுவலும் காட்டியநுபவித்தருளுவர். இது நிஸ்சயமென்று கருத்து. (௫௨)

(அ-கை) இப்படிப்பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடிமேல் கொண்டுவந்து திருமுகப்ரகாசம் பண்ணும்படியை யநுஸந்தித்து அதுக்கிடைச்சுவராய் பாபாஸ்பதமேதஹத்துடன் துஸ்ஸஹமான துக்கங்களை யநுபவித்திருக்க முடியாது. ஆகையாலே, ஹிதப்ரவர்த்தகரானதேவர் ஸகலதுக்காஸ்பதமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் அடியேனைச்சீக்கிரமாக உத்தரிப்பித்தருளவேணுமென்கிறார்.

(௧) (௨) தி-மொ-௧ ௨-அ.
(௩) திருநெ-௧௪.

இதத்தாலேதென்னரங்கர் செய்கிறதென்றறிந்தே
இருந்தாலுந்தற்கால வேதனையின்கனத்தால்
பதைத்தாவோ வென்னுமிந்தப் பாவவுடம்புடனே
பலநோவுமநுபவித் திப்பவத்திருக்கப்போமோ
மதத்தாலேவல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த
வல்வினையேன்றன்னை யுனக்காளாக்கிக்கொண்ட
இதத்தாயும் தந்தையுமா மெதிராசா வென்னை
இனிக்கடுக விப்பவத்தினின்று மெடுத்தருளே. (ருந)

இதத்தாலே = ஹிதபுத்தியாலே, தென்னரங்கர் = பெரியபெருமாள் செய்கிறதென்றறிந்தே யிருந்தாலும் = க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிப்பித்தருளுகிறாரென றறிந்தே யிருந்தாலும், தற்காலவேதனையின் கனத்தால் = அந்தந்த காலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே, பதைத்து = துடித்து, ஆவோவெனனும் = அந்த துஸ்ஸஹதையாலுண்டான விஷாததாலே துக்கஸூசகமான ஹா! ஓ! என்கிற சப்தங்களைசசெய்யாநின்ற, இந்த பாவவுடம்புடனே = இந்தப்பாபசரீரத்தோடே, பலநோவுமநுபவித்து = வெகுதுக்கங்களையும் அநுபவித்து, இப்பவத்து = இந்தஸம்ஸாரத்தில், இருக்கப்போமோ = இருக்க முடியுமோ? மதத்தாலே = தேஹமதத்தினாலே, வல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த = ப்ரபல காமத்தின் மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்தித்த, வல்வினையேன் தன்னை = மஹாபாபியான வடியேனை, உனக்கு = ஸத்துக்களுக்கு காஶ்ரயணீயராயிருக்கிற தேவர்க்கு, ஆளாகக்கொண்ட = அடிமையாக்கிக் கொண்டருளின, இதத்தாயும் = ஹிதத்தைநடத்தும் மாதாவும், தந்தையுமாம் = பிதாவுமாயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! இனி = தேவர்ஸம்பந்தத்தை யறிந்தபின்பு, என்னை = அடியேனை, கடுக = சீக்ரமாக, இப்பவத்தினின்றும் = இந்த ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும், எடுத்தருள் = எடுத்துக்கரையேற்றி யருளவேணும்; (அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமடியாக விரோதத்தரிப்பித்தருளுவரென்று கருத்து.) (ருந)

(வ்-ம்) (க) ''ஆரப்பெருந்துயரே செய்திடினும்'' இத்யாதிப்படியே ஹிதபுத்யா பெரியபெருமாள் க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிப்பித்தருளுகிறாரென்றறிந்தே யிருந்தாலும் அந்தவந்தகாலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே துடித்து, அந்ததுஸ்ஸஹதையாலுண்டானவிஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஶப்தங்களைச்சொ

(க) ஜ்ஞாநஸாரம்.

ல்லுமிந்த பாபசரீரத்தோடே பஹுதுக்கங்களை யநுபவித்து துக்காவஹமான விந்தஸம்ஸாரத்தி லிருக்கப்ராப்தமோ? (க) "பாவமேசெய்து பாவியானேன்" என்கிறபடியே, தேஹமநந்தரத்தாலே ப்ராபல்யகர்மத்தின்மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்திக்க மஹாபாபியானவென்னை ஸத்துக்களுக்காஸ்ரயணீயரா யிருக்கிற தேவர்க்கடிமையாக்கிக்கொண்டருளின ஹிதத்தைநடத்தும மாதாவும் பிதாவுமாயிருக்கிற தேவர் ஸம்பந்தத்தையறிந்த பின்பு அடியேனைச்சீக்கிரமாக விந்தஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் (உ) "ஸம்ஸாரஸாகரம்" "மாந்தாரய" என்னும்படி எடுத்துக்கரைபேற்றியருளவேணும். அவர்ஜநீயஸம்பந்த மடியாகவிறே, உத்தரிப்பித்த நருளுவரென்று கருத்து. (நரு)

(அ-கை) இப்படி இவரபேக்ஷித்தபடியே, எம்பெருமானாருமிவரபேக்ஷிதமெல்லாஞ் செய்வாராக வெண்ணியிருக்க, இவர்க்கது பற்றுமல்,(ந) *ஒருபகலாயிரமூழியாய், மீளவும் அவர் தமமைப்பார்த்து, ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிறதேவர். நானிந்ததேஹத்தோடே இருந்து துக்கப்படாமல் என்றுதான் நலமந்த மில்லதோர் நாட்டிலேசேரும்படி ஏற்றியருளுவதென்கிறார்.

இன்னுமெத்தனைநா ளிவ்வுடம்புடனே
இருந்துநோவுபடக் கடவேனையோ
என்னையிதினின்றும் விடுவித்துநீர்
என்றுதான் திருநாட்டினு ளேற்றுவீர்
அன்னையுமத்தனு மல்லாதசுற்றமும்
ஆகியென்னை யளித்தருளநாதனே
என்னிதத்தை யிராப்பகலின்றியே
ஏகமெண்ணு மெதிராசவள்ளலே, (நசு)

அன்னையும் = ப்ரியத்தைப்பண்ணுகிற மாதாவும், அத்தனும் = ஹிதத்தைப்பண்ணுகிற பிதாவும், அல்லாத சுற்றமும் = மற்றும அநுகதமான அசேஷபந்துக்களுமெல்லாம், ஆகி = ஆய, என்னை = அடியேனை, அளித்தருள் = ரக்ஷித்தருளுகிற, நாதனே = ஸ்வாமீ! என் = அடியேனுடைய, இதத்தை = இஷ்டத்தை, இராப்பகலின்றியே = இரவுபகலின்றியே, ஏகமெணணும் = ஒருபடி சிந்திக்கிற, எதிராசவள்ளலே = பரமோதாரராய்,

(க) தி-மொ-க-க-க. (உ) ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம். (ந) தி-வா-கO-க-க.

யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! (தேவருக்கு ஆட்பட்டபின்பும்) இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைநாள் = எத்தனைகாலம், இவ்வுடம்புடனேயிருந்து = இந்ததேஹத்திலே யிருந்து, நோவுபடக்கடவேன் = வேதனைபடக்கடவேன், ஐயோ = அந்தோ! என்னை = அடியேனை, இதினின்றும் = பந்தகமான விந்ததேஹத்தில் நின்றும், விடுவித்து = முக்தனாம்படி பண்ணி, நீர் = தேவர், என்றுதான் = எப்போதுதான், திருநாட்டினுள் = பரமபதத்தில, ஏற்றுவீர் = ஏற்றியருளுவதீா, (இதையருளிச்செய்யவேணும்.) (ருசா)

(வ்-ம்) (க) "அன்னையாயத்தனா யென்னை யாண்டிடும் தன்மையான்" என்கிறபடியே, ப்ரியஹிதங்களைப்பண்ணுகிற மாதாபிதாக்களும், மற்றுமநுக்தமானஸம்பந்துக்களுமெல்லாமாய் என்னை ரக்ஷித்தருளுகிற நாதனே (உ) "என்மனமேக மெண்ணுமிராப்பகலின்றியே" என்கிறபடியே, என்னுடையஹிதத்தை நிவாராத்ரவிபாக (ஞ×)மற வொருபடிசிந்திக்கிற பரமோதாரராய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (ங) "உனக்காட்பட்டு மடியேனின்னு முழல்வேனோ" என்கிறபடியே தேவருக்கு சேஷபூதனானபின்பு இன்ன மெத்தனை காலமிந்ததேஹத்திலே யிருந்து வேதனைப்படக்கடவேன்? ஐயோ? அடியேனை பந்தமான விந்ததேஹத்தில் நின்றும் முக்தனாம்படி பண்ணி, என்றுதான் திருநாட்டினுள் ளேற்றியருளுவதீர்? அந்நாளுமொருநாளாமோ? வள்ளல் = ப்ரத்யுபகாரரஹிதமாக வுபகரிக்கு முதாரர். (ருச)

(அ-கை) செய்தவம்ஸத்தில் க்ருதஜ்ஞதையும் செய்யவேண்டுமம்ஸத்தில் அபேக்ஷையு மதிகாரிக்கு வேண்டுவதொன்றாகையாலே, அந்த க்ருதஜ்ஞதாஸூசகமாக எம்பெருமானாருடைய ப்ரஸாதத்தாலே தாம் பெற்றபேறுகளை அநுஸந்தித்து வித்த (ஃ) ராயருளுகிறார்.

தென்னரங்கர் சீரருளுக்கிலக்காகப்பெற்றோம்
திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப்பெற்றோம்
மன்னியசீர்மாறன்கலை யுணவாகப்பெற்றோம்
மதுரகவிசொற்படியே நிலையாகப்பெற்றோம்

(க) கண்ணி-ச (உ) தி-வாய்-கூ-ங-எ. (ங) தி-வாய்-ரு-அ-கO.

முன்னவராங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம்
முழுதுநமக்கவை பொழுதே போக்காகப்பெற்றோம்
பின்னையொன்றுதனில் நெஞ்சுபோராமற்பெற்றோம்
பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லாப் பெருமையும்பெற்றோமே.

தென்னரங்கர் = தர்ஶநீயமான கோயிலிலே "அருள்கொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வாராய்" அன்பொடு தென்திசை இலங்கைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய, சீரருளுக்கு = நிர்ஹேதுக க்ருபைக்கு, இலக்காகப்பெற்றோம் = லக்ஷ்யமாகப்பெற்றோம், திருவரங்கம் திருப்பதியே = "தென்னாடும் வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கம் திருப்பதி" என்றும் "ஆராமஞ்சூழ்ந்த வரங்கம்" என்றும் "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகில திவ்யதேச ப்ரதானமான திருவரங்கம் திருப்பதியே இருப்பாகப்பெற்றோம் = நித்யவாஸஸ்தானமாகப் பெற்றோம், மன்னிய சீர் = பரபக்த்யாதி கல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற, மாறன் = நம்மாழ்வாருடைய, கலை = தொண்டர்க்கமுதான வகுளபூஷண வாக் அம்ருதத்தை, உணவாகப்பெற்றோம் = போஜ்யமாக புஜிக்கப்பெற்றோம், மதுரகவி = 'தேவுமற்றறியேன்" என்றருளிச்செய்த மதுரகவியாழ்வாருடைய, சொற்படியே = திவ்யஸூக்திப்படியே, நிலையாகப்பெற்றோம் = "யதீந்த்ரமேவ நிரந்த்ரம் விஷேவே தைவதம்பரம்" என்றும், "உன்னையொழியவொருதெய்வமற்றறியா மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி தன்னிலையை" என்றும், நாமும் நம்முடையாரும் பேசும்படியான சரமபர்வ நிஷ்டையே நிஷ்டையாகப்பெற்றோம், முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம் = தத்ப்ரதிபாதகங்களான நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெற்றோம், முழுதும் நமக்கவைபொழுதே போக்காகப்பெற்றோம் = அதில் ஆதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில் பொழுதுபோக்காகாமல் முழுதும் அவற்றையே காலக்ஷேபமாகப் பெற்றோம், பின்னை = இப்படியான வநந்தரம், ஒன்றுதனில் = ததிதர க்ரந்தங்களிலொன்றிலும், நெஞ்சுபோராமல் பெற்றோம் = மநஸ்ஸஞ்சலியாமல் இதிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி யிருக்கப்பெற்றோம், பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லா = இதெல்லாமொருதட்டும் தானொருதட்டுமாயிருக்குமதாய், "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்ற மறிந்துவுகந்திருக்கையும்" என்னும்படி அரிதாயிருப்பதான பரோத்கர்ஷங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத, பெருமையும் பெற்றோமே = மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொரு மஹாலாப மிருந்தபடியே! என்று வியந்தருளுகிறார் (உன்னுதல் = விசாரித்தல்.) (ருரு)

(வ-ம்) தர்ஶநீயமானகோயிலிலே (க)*அருள்கொடுத்திட்டடியவரையாட்கொள்வாராய் (உ)*அன்பொடு தென்றிசைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிறபெரியபெருமாளுடைய நிர்ஹேதுககிருபைக்கு லக்ஷ்யமாகப்பெற்றோம்; (ங) "தென்னாடும் வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கந்திருப்பதி" என்றும், (ச) "ஆராமம் சூழ்ந்தவரங்கம்" என்றும், (ரு) "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேசப்ரதாநமான திருவரங்கந்திருப்பதியே, நித்யமாக வாஸஸ்தானமாகப் பெற்றோம்; பரபக்த்யாதிகல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற வாழ்வாருடைய தொண்டர்க்கமுதான வகுளபூஷணவாகம்ருதத்தை ஆஶநமாக புஜிக்கப்பெற்றோம்.

(சு) "தேவுமற்றறியேன்" என்கையாலே, அவர்களைச் சிரித்திருப்பாரென்னும்படியானமதுரகவிகளுடைய திவ்யஸூக்திப்படியே "యతీంద్రమేవ నిరంధ్రం సిషేవే దైవతం పరమ్-யதீந்த்ரமேவ நிரந்த்ரம் விஷேவே தைவதம்பரம்" (எ) "உன்னையொழிய ஒருதெய்வம் மற்றறியாமன்னுபுகழ்சேர்வடுகநம்பி தன்னிலைமை" என்றும், நாமும் நம்முடையாரும் பேசும்படியான சரமபர்வநிஷ்டையே நிஷ்டையாகப் பெற்றோம். தத்ப்ரதிபாதகங்களான நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்யஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை (அ) "நெஞ்சுதன்னால் தேறலுமாம்" என்னும்படி மேலெழவன்றிக்கே ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெற்றோம்; அதிலாதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில் பொழுதுபோக்காமல் முழுதுமவற்றையே காலக்ஷேபமாகப்பெற்றோம். இப்படியானவநந்தரம் தந்த்ராக்ரந்தங்களிலொன்றிலும் மநஸ்ஸு சலியாமல் இதிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படியிருக்கப் பெற்றோம். இதெல்லாமொருதட்டும், தானொருதட்டுமாயிருக்குமதாய், (கூ) "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந்திருக்கையும்" என்னும்படி அரிதாயிருப்பதான பரோசாயங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொருமஹாலாபம் இருந்தபடியே!; உள்ளுதல்=விசாரித்தல். (ருரு)

(க) பெரி-தி-ரு-கூ-ங. (உ) பெரு-தி-க-க0 (ங) பெரி-தி-ரு-கூ-கக.
(ச) சிறியதி-ம- (ரு) உ-திருவ-எ0. (சு) கண்ணி-உ
(எ) கக. (அ) உபதேச. (கூ) முமுக்ஷுப்படி-௨.

(அ-கை) “மணவாளமாமுனிகளின் சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்” என்று தம்முடைய நிலையை வெளியிடாநின்றுகொண்டு அதுக்கநுரூபமாக வவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷிக்கிறார்.

உன்றனபிமானமே யுத்தாரக மென்று
சிந்தைதெளிந்திருக்கச் செய்தநீ—அந்தோ
எதிராசா, நோய்களாலென்னை நலக்காமல்
சதிராக நின்திருத்தாள் தா. (௫௯)

எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்றன் அபிமானமே உத்தாரகமென்று = (“ஆசார்யாபிமாநமே யுத்தாரகம்” என்கிறபடியே) தேவருடைய அபிமாநமே யிவ்வாத்மாவுக் குத்தாரகமென்று, சிந்தை தெளிந்திருக்கச்செய்தநீ = “தெளிவுற்ற சிந்தையா” என்கிறபடியே, மநஸ்ஸு நிர்மலமாய் தந்நிஷ்டனாயிருக்கும்படி பண்ணியிருக்கும்படி உபகரித்தருளின தேவர், அந்தோ = ஐயோ! நோய்களால் = வேதனைகளால், என்னை = அடியேனை, நலக்காமல் = பாதியாமல், சதிராக = ஸாமர்த்தியமாக, நின் திருத்தாள் = தேவர் திருவடிகளை, தா = ப்ரஸாதித் தருளவேணும். (௫௯)

(வ்-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! “ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்” என்கிறபடியே, தேவருடைய அபிமானமே இவ்வாத்மாவுக்குத்தாரகமென்று (க) “தெளிவுற்ற சிந்தையர்” என்கிறபடியே, மநःப்ரஸாதமுண்டாய், தந்நிஷ்டராயிருக்கும்படிபண்ணி உபகரித்தருளினதேவர், அய்யோ! வேதனைகளாலடியேனை நலக்கேடுபண்ணாமல் (உ) “సుఖేనేమాం ప్రకృతిం స్థూలసూక్ష్మరూపాం విసృజ్య-ஸுகே நேமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய” என்கிறபடியே, ஸாமர்த்த்யமாக (௩) “உன்பதயுகமா மேர்கொண்டவீடு” என்கிறபடியே தேவர் திருவடிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும். சதிர் = விரகு. (௫௯)

(அ-கை) இப்படி நீர் சொல்லுகிற நிர்ப்பந்தமெல்லாங்கேட்டு, நாம் உம் கார்யம் செய்கைக்கு எந்த ஸம்பந்தப்ராபல்யங்கொண்டு தொடருகிறீரென்ன, பிள்ளை திருவடிகளையாச்ரயித்த ஸஹஜகுலமாவுண்டத்தாலே யொருவஸ்து வென்றபிமானித்து, அடியேனுடைய

(க) தி-வாய்-எ-ரு-சக. (உ) ஸாருணகஸித்யம. (௩) இரா-நூ.

அபராதம் பாராததேவர் (க) "ஸம்ஸ்ரூர ஶூல க்லிஷ்ட க்ருபயா பரயா நீவ யதீஶ்வர ஶ்ருணு ஸ்ரீமந் க்ருபயா பரயா த்வ" என்கிறபடியே, அடியேனுடைய முக்த (ஜ) ஜல்பிதத்தைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்டருளவேணுமென்கிறார்.

தேசிகர்கள்போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
வாசமலர்த்தாளடைந்த வத்துவென்று—நேசத்தால்
என் பிழைகள்காணு தெதிராசரே யடியேன்
புன்பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து. (௫௭)

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = தேசிககுல கூடஸ்தரான ஆழ்வாருடைய அசேஷ வ்ருத்தியிலும் அந்விதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டு போருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று, ஆசார்யர்களாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, வாசமலர்த்தாளடைந்த = ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய யுக்தமான திருவடிகளை யாஶ்ரயித்த, வத்துவென்று = சேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துவென்கிற, நேசத்தால் = ஸ்நேஹத்தாலே, என்பிழைகள்காணு = அடியேனுடைய அபராதங்களை தர்ஶியாதே, (அதில் அவிஜ்ஞாதாவா யிருக்கிற) எதிராசரே = எம்பெருமானாரே! அடியேன் = அடியேனுடைய, புன்பகர்வை = அல்பவார்த்தைகளை, பொறுத்து = சீறுமல் ஸஹித்து, கேளும் = ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௫௭)

(வ்-ம்) தேசிககுலகூடஸ்தரான வாழ்வாருடைய வசேஷவ்ருத்தியிலு மந்விதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டுபோருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று ஆசார்யர்களாலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையரானபிள்ளையுடைய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யயுக்தமான திருவடிகளை யாஶ்ரயித்த ஶேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துவென்கிற ஸ்நேஹத்தாலே அடியேனுடைய வபராதங்களை தர்ஶியாதே, அதில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற தேவர் அடியேனுடைய தோஷயுக்தமான முக்த(ஜ)ஜல்பிதத்தைச் சீறுமல் ஸஹித்து நின்று ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௫௭)

(அ-கை) "திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வாசமலர்த் தாளடைந்தவத்து" என்கிற மாத்திரமேயோ? அவராலே லப்தஜ்ஞானனான வெனக்கு த்யாத்யம்பந்தஜ்ஞான மில்லையோ வென்கிறார்.

> எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால்
> உன்றனுறவை யுணர்த்தியபின்—இந்தவுயிர்க்
> கெல்லாவுறவும் நீயென்றே யெதிராசா
> நில்லாததுண்டோ வென்னெஞ்சு. (௫௮)

எந்தை — "திருமந்த்ரம் மாதாவும், பிதாவாசார்யனு மென்றருளிச் செய்வர்கள்" என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, இன்னருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, உன்றனுறவை = தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவித பந்துத்வத்தையும், உணர்த்தியபின் = அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணி ரக்ஷித்தருளின வநந்தரம், இந்தவுயிர்க்கு = இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த வாத்மாவுக்கு, எல்லாவுறவும் = மந்த்ர ப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும், நீயென்றே = தேவரென்றே, (அத்யவஸித்து) எதிராசா = எம்பெருமானாரே! என்னெஞ்சு = அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, நில்லாததுண்டோ? = நிலைநில்லாதே யிருக்குமதுண்டோ? "தந்தை நற்றாய் தாரம் தனயர் பெருஞ்செல்வ மென்றனக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாதசுற்றமுமாகி" என்றுமன்றோ விருப்பது? (௫௮)

(வ்-ம்) "திருமந்த்ரம் மாதாவும், பிதாவாசார்யனுமென்றருளிச் செய்வர்கள்" என்கிறபடியே எனக்கு ஜநகரான திருவாய்மொழிப் பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தையும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணி ரக்ஷித்தருளின வநந்தரம் இப்படி யுண்டானஸம்பந்தத்தை யறிந்த விந்த வாத்மாவுக்கு மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும் தேவரென்று அத்யவஸித்து அதில் நிலைநில்லாதே இருக்குமதுண்டோ என்னுடைய மநஸ்ஸு; "தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ்செல்வமென்றனக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாதசுற்றமுமாகி" என்றுமன்றோ விருப்பது. (௫௮)

[illegible]ப்படி தேஹ இருளில் ஸம்ப[illegible] நடையவிலக்கு [illegible]ப்பிரான் பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டுவந்து முக[illegible]முன்னே[illegible] [illegible]பண்ணி தேஹவிமோசனம் [illegible] இருக்கிறபடியை [illegible]செய்ய வேணுமென்கிறார்.

எந்தை திருவரங்க ரோரார்கருடன்மேல்
வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்த—சிந்தைசெய்து இப்
பொல்லாவுடம்புதனைப் போக்குவதெந்நாள்கொலோ
சொல்லாய் யெதிராசா சூழ்ந்து. (ருக)

எந்தை = அடியேனுக்குத் தந்தையும் தாயுமான. திருவரங்கர் = கோயிலேயிட்டு விரும்பிக்கும்படியான பெரியபெருமாள், ஏரார்கருடன்மேல் = அழகுநிறைந்த பெரியதிருவடியின்மேல், வந்து = எழுந்தருளி, முகங்காட்டி = (சரீரம் விடுகிற ஸமயத்திலே அடியேனுக் கபேக்ஷிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், முறுவலையுடைத்தான திருமுகமண்டலத்தையுங்காட்டி, வழிநடத்த = அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே நடத்திக்கொண்டுபோக, சிந்தைசெய்து = [illegible]ஸங்கல்பித்து, இப்பொல்லா வுடம்புதனை = இந்த ஹேயமான தேஹந்தன்னை, போக்குவ தெந்நாள்கொலோ = தேவர்க்காகப் போக்கி யருளுவதெந்நாளோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! சூழ்ந்து = (அத்தை நான் பெறுமிருக்கும்படி) விசாரித்து, சொல்லாய் = அருளிச்செய்தருளீர்.

(வ்-ம்) எனக்குத்தந்தையும் தாயுமாவாராய கோயிலேயிட்டுவிரும்பிக்கும்படியான பெரியபெருமாள், (க) *அஞ்சிறைப்புள்பாகரான வாகாரந்தோன்ற ஸௌந்தர்யாதிகளால் மிக்கிருக்கிற பெரியதிருவடிமேல்கொண் டெழுந்தருளி ஶரீரவியோகஸமயத்திலே எனக்கபேக்ஷிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், (உ) "நல்கதிர்முத்தவெண்ணகைச்செய்யவாய்" என்ற முறுவலை யுடைத்தான ஒளிமதிசேர் திருமுகத்தையுங்காட்டி யநுபவிப்பித்து (ரு) *ஆறுதெந்துறையுநின்னவனுனதாம் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே கொண்டுபோய்

(க) திருவாய். (உ) பெரு-தி-உ-எ. (ரு) தி-மொ-

[illegible]யாமி'' [illegible] (ஸ) [illegible] அதுக் [illegible] போக்யமாகவுமது" என்றும்; அத்தை நான் [illegible] படி விசாரித்தருளிச்செய்தருளீர். (க) "[illegible] சதுர்த்தமே வர்ஷே" என்று காலவிசேஷிட்டு, பின்பு (உ) [illegible] [illegible]- ஆருமறிந்தைம் ஹ்ருஷ்டஃ" என்று [illegible] [illegible]பேலே அதுகொண்டு நான் ஹ்ருஷ்டனாய் இருக்கலாய்த்து. அன்றிக்கே சூழ்ந்தென்கிறது பெரியபெருமாள் "அவாவறச்சூழ்ந்த படியாகவுமாம். (ரு) "சொல்லு நீயாமறியச்சூழ்ந்து" என்கிறவிடத்துக்கு விசாரித்தென்றிறே வ்யாக்யானம் பண்ணினார்கள். (ருக)

(அ-கை) இனி நம்பேற்றுக்கு நாம் தாம் த்வரிக்கவேணுமோ? பெரியபெருமாள் எம்பெருமானாருக்குப் பண்ணியருளின பேறுக ளெல்லாம் அவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடைய நமக்கு தா(ய)ய ப்ராப்தமாயிருப்பதொன்றன்றோவென்று அத்தைத் தாம் பெற்றாராகத் திருவுள்ளத்தோடேகூடி ப்ரீதராயருளுகிறார்.

இந்தவரங்கத் தினிதிரு நீ யென்றரங்கர்
எந்தையெதிராசர்க்கீந்தவரம்—சிந்தைசெய்யில்
நம்மதன்றோநெஞ்சமே நற்றாதைசொம்புதல்வர்
தம்மதன்றோ தாயமுறைதான்

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

அரங்கர்=பெரியபெருமாள், இந்த வரங்கத்து=இந்தக் கோயிலிலே இனிதிருநீயென்று=("ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ") என்கிறபடியே [illegible] மாகவிரும்மென்று, எந்தையெதிராசர்க்கு=அடியேனுக்கு [illegible] எம்பெருமானார்க்கு, ஈந்தவரம்=ப்ரஸாதித்தருளின வரத்தை, சிந்தைசெய்யில்=விசாரிக்குமளவில், நெஞ்சமே=மநஸ்ஸே, நம்மதன்றோ=நம்முடைய

(க) வராஹசரமம். (உ) தி-வாய்-இ-அ-ஏ. (ரு) கா-அ-பேர[illegible]

[illegible] (அ[illegible]படியென்னில்) [illegible]ருபாதிகபிதாவானவனுடைய,
சொம்=சொத்து[illegible] (ஆகை) [illegible]ப்ராப்தியாலே, புத்
[illegible]மதத்தேருபுத்ரனுக்காயே [illegible]ருப்பது? [illegible]
[illegible]நமே யத்நிக்க[illegible]. எல்லாம் [illegible]
[illegible]ருக்கிறது? இனி அவிடத்திலே ஸ்வஸ்தபரராயிருக்குமத்தனை.

[illegible]கவிதத்தால் உபயவிபூத்யைஶ்வர்யத்தையும் பெரியபெருமாளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமார்க்க [illegible]"ராய், ப்ரபந்ந ஜநகூடஸ்தராயிருக்கிற எம்பெருமானார் திருவடிக ளிலே ருசிகார்யமாக, யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர் பண்ணியருளின ப்ராப்ய [illegible]த்தினை, அவரபிமாநாந்தர்ப்பூத ரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம் பெருமானார் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று நித்யவிபூதியான பரமபதத்திலே நிரந் தரபகவத்அநுபவகைங்கர்ய நிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்று அர்த்தத் தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டிற்றாயிற்று. (௯௰)

(வி-ம்)(க) "த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தா யாவச்சரீரபாதம் அத்ரைவ ஶ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ-த்வய மர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக் தா, யாவச்சரீரபாதமத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்றருளிச் செய்து, அநந்தரம், "ஶரீரபாதஸமயே து ஶரீரபாதஸமயேது" என்று தொடங்கி "[illegible]த்யகிங்கரோ பவிஷ்யஸி, மா தேபூதத்ர ஸம்ஶய:-இதி மயைவ ஹ்யுக்தம்-அத [illegible] தத்த்வதோ மத்ஜ்ஞாநதர்ஶநப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸுகமாஸ்வ-நித்யகிங்க ரோபவிஷ்யஸி, மாதே பூதத்ரஸம்ஶய:-இதி மயைவஹ்யுக்தம்-அத [illegible]த்வதோமத்ஜ்ஞாநதர்ஶந ப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸு [illegible]" என்று மளவாக தேஹபாதந்தொடங்கி கைங்கர்யபர்யந்த மாக வுண்டானபேறுகளெல்லாம், நாமே தலைக்கட்டித்தருகிறோ மென்று, பெரியபெருமாள் நமக்கு ஜநகரான எம்பெருமானார்க்கு வழங்கி யருளினவர்த்தை நிரூபிக்கில், அவர்க்கவர் ஜநகரான நம்ம [illegible]ன்றோ [illegible]லே?

அதெப்படி யென்னில்,-நிருபாதிகபிதாவானவன் ஸ்வத்துக்கு தாய ப்ராப்தியாலே புத்திரனுக்காயே யன்றோவிருப்பது? ஆகையாலே நம்ப்ராப்திக்கு நாமே யத்நிக்கவேண்டும்? எல்லாம் அத்தமரலே [illegible]ன்றோ யிருக்கிறது? இனி அவிடத்திலே ஸ்வஸ்தபரராயிருக்குமத்

(க) ஶரணாகதிகத்யம்.

[illegible]னர். ஆகையால் உபயவிபூதி [illegible] யத்தையும் [illegible] பெருமை னாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே [illegible] ப்ரபந்நருக்கு அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமாகத் தாயிபாய், ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தராயிருக்கிற எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ருசிகார்யமான யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர் பண்ணியருளின ப்ராப்யப்ரார்த்தனை [illegible] ரபிமாநாந்தர்ப்பூதரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று, நித்யவிபூதியிலே நிரந்தரபகவதநுபவைக கார்யநிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற வர்த்தஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டிற்றாயிற்று.

எதிராசா! எதிராசா! என்று ஸம்போதிக்கிறதெல்லாம், தமக்கு மவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாகையாலும், "யச்சிஷ்யஸ்ய ஶிஷ்யா யதயஸ்ஸம்ப்ராப்தஸத்வா:" என்கிறபடியே யதிகளுக்கு நாதனாகையாலும், அத்தை யடிக்கடி யாதரித்தருளிச்செய்கிறார்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

[illegible]

மணவாளமாமுனிகள் வாழித்திருநாமம்;

இப்புவியிலரங்கேசர்க் கீடளித்தான்வாழியே
 எழில்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிணையடியோன்வாழியே.
ஐப்பசியில் திருமூலத் தவதரித்தான்வாழியே
 அரவரசப்பெருஞ்சோதி யனந்தனென்றும் வாழியே
எப்பொழுதும் ஸ்ரீசைலமேத்தவந்தோன் வாழியே.
 ஏராருமெதிராச ரெனவுதித்தான் வாழியே
முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல் தரித்தான் வாழியே
 மூதரியமணவாள மாமுனிவன்வாழியே.

நாள்பாட்டு.

செந்தமிழ்வேதியர் சிந்தைதெளிந்து சிறந்துமகிழ்ந்திடுநாள
சீருலகாரியர் செய்தருணற்கலை தேசுபொலிந்திடுநாள்
மந்தமதிப்புவி மானிடர்தங்களை வானிலுயர்த்திடுநாள்
மாசறுஞானியர் சேரெதிராசர்தம் வாழ்வுமுளைத்திடுநாள்
கந்தமலர்ப்பொழில் சூழ்குருகாதிபன் கலைகள் விளங்கிடுநாள்
காரமர்மேனி யரங்கநகர்க்கிறை கண்கள் களித்திடுநாள்
அந்தமில்சீர் மணவாளமுனிப்பர னவதாரஞ் செய்திடுநாள்
அழகுதிகழ்ந்திடு மைப்பசியிற் றிருமூலந்தனிநாளே.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

నిఖిలజగదుజ్జీవనావతీర్ణ

శ్రీ భగవద్రామానుజ విరచితం

గద్యత్రయమ్

ఇతఱ్కు

శ్రీ శ్రుతప్రకాశికా భట్టరరుళిచ్చెయ్త

సంస్కృత వ్యాఖ్యానముమ్,

పరమకారుణికరాన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై అరుళిచ్చెయ్త

మణిప్రవాళ వ్యాఖ్యానముమ్,

శ్రీ వేదాన్తాచార్యరరుళిచ్చెయ్త

సంస్కృత వ్యాఖ్యానముమ్,

శ్రీవైష్ణవ గ్రన్థ ముద్రాపకసభా పణ్డితరాన

పు. తిరువేఙ్కటాచార్యరాల్

నన్గాక ప్పరిశోధిక్కప్పట్టు,

క. అణ్ణఙ్గరయ్యాచ్చారియారాల్,

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపక సభైయార్ మూలమాక

నళనామ సంవత్సరత్తిల్

కాఞ్చీపురం

శ్రీనివాస ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిడప్పట్టతు.

విజయతేతమామ్.

Title page only Printed at the Sreenikathanum Press, Madras.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్.)

ఈసభలో తెనుఁగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రన్థములు,

	రూ.అ.పై.
౧. రామచరమశ్లోకము	౦-౧-౬
౨. భారతాది తనిశ్లోకము	౦-౨-౬
౩. శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	౦-౯-౦
౪. దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	౦-౨-౬
౫. ముదల్ (తిరువన్దాది) వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రతిపదసహితము	౦-౧౦-౦
౬. రెండో తిరువన్దాది	౦-౬-౦
౭. మూడో డిటో	౦-౬-౦
౮. నాల్గవ డిటో	౦-౭-౦
౯. తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉరై ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము)	౨-౪-౦
౧౦. తిరువాశిరియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	౦-౩-౦
౧౧. పెరియతిరువందాది	౦-౭-౦
౧౨. తిరువెళుకూత్తిరుక్కై	౦-౨-౦
౧౩. శిఱియతిరుమడల్	౦-౫-౦
౧౪. పెరియతిరుమడల్	౦-౭-౬
౧౫. శ్రీవచనభూషణమ్	౧-౧౨-౬
౧౬. శరణశబ్దార్థవిచారమ్	౦-౨-౦
౧౭. ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	౦-౧-౦
౧౮. నాయమాత్మభాష్యమ్	౦-౨-౬
౧౯. ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాది	౧-౧౨-౦
౨౦. యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-౦
౨౧. తిరుప్పల్లాణ్డు	౦-౭-౬

	రూ.అ.పై.
౨౨. తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్బదసహితమ్	౧-౫-౬
౨౩. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	౨ ౦-౦
౨౪. తత్త్వసఙ్గ్రహమ్	౦-౨-౦
౨౫. గురుపరమ్పరాప్రభావమ్	౨-౧-౦
౨౬. యతీన్ద్రప్రవణప్రభావమ్	౦-౧౨-౬
౨౭. తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్	౦-౧౩-౧
౨౮. ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రమాణత్తిరట్టు సహితమ్	౧-౬-౬
౨౯. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 1st	౧-౮-౦
౩౦. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 2nd	౦-౯-౦
౩౧. పరన్దరహస్యమ్	౦-౮-౦
౩౨ సమ్ప్రదాయ అకరాతి	౧-౧౩-౦
౩౩. చతుశ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬
౩౪. నాచ్చియార్ తిరుమొళి	౧-౧౦-౬
౩౫. చరమశ్లోకటిప్పణి	౧-౮-౬
౩౬. స్తోత్రరత్నవ్యాఖ్యానమ్	౦-౭-౬
౩౭. పెరుమాళ్ తిరుమొళి	౦-౧౨-౬
౩౮. తిరుప్పావై ఆఱాయిరప్పడి	౧-౮-౦
౩౯. కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్	౦-౧౫-౬
గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	

పైకనుపరిచిన గ్రన్థములకన్నిటికిని బెన్డుచార్జి ప్రత్యేకము.

ఇట్లు,

మ. తిరువేఙ్గడముడయానయ్యా,

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

నెం. ౩౧. వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பரகாலார்யரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

பரகால நல்லான்.

అస్మద్గురుం నమస్కృత్య వక్ష్యే సౌమ్యవరేశ్వరమ్ ।
రహస్యత్రయసారార్థం యథామతి యథాశ్రుతమ్ ॥.

அஸ்மத்குரும் நமஸ்க்ருத்ய வக்ஷ்யே ஸௌம்யவரேஶ்வரம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தம் யதாமதி யதாஶ்ருதம் ॥

அவதாரிகை.

(க) "స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్—ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்" (உ) "జ్ఞానానన్దమయస్త్వాత్మా శేషోహి పరమాత్మనః—ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோஹி பரமாத்மந:" (ங) "దాసభూతాః స్వతస్సర్వే—தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ் ஸர்வே" (ச) "దాసోహం వాసుదేవస్య—தாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய" (ரு) "యస్యాస్మి—யஸ்யாஸ்மி" (சா) "పరవానస్మి—பரவாநஸ்மி" என்றும், (எ) "குலதொலடியேன்" (அ) "தொல்லடிமைவழிவரும் தொண்டர்" (கூ) "அடியேன்நான்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற படியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாக பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதராய் நித்ய நிர்மல ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராய் நிரதிஶயாநந்தாநுபவ யோக்யரா யிருக்கிற வாத்மாக்கள்,

---

(க)
(உ)
(ங) ஹாரீதஸ்ம்ருதி
(ச)
(ரு) யஜு-ம-உ-அ-ங-எ
(சா) ரா-ஆ-கரு-எ
(எ) தி-வாய-சா-க0-க
(அ) தி-வாய்-கூ-உ
(கூ) தி-மொ-கக-அ-அ

(க) "అనాది మాయయా సుప్తః—அநாதிமாயயாஸுப்த:" என்றும், (உ) "மூதாவியில் தடுமாறுமுயிர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநாத்யசித் ஸம்பந்தத்தாலே அபி (ஹி) பூதராய், அத்தாலே திரோஹிதஸ்வப்ரகாசராய், ஸ்வஸ்வரூபமென்ன, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான பரஸ்வரூபமென்ன, ததநுரூபமான பலஸ்வரூபமென்ன, உபயாநுரூபமான உபாயஸ்வரூபமென்ன இவற்றிலொரு ஜ்ஞாநமின்றிக்கே, இந்த ஜ்ஞாநாநுகுணமான ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதிகளான ஆத்மகுணங்களாலும் விஹீநராய், ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வத்வபாரதந்த்ர்யங்களை அழியமாறி, ஈச்வரனுடையதான ஸ்வாமித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களை ஆரோபித்துக்கொண்டு, அஹம் புத்திவிஷயமாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயமான ஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்த தூரஸ்தமாய், இதம் புத்திவிஷயமாய் மாம்ஸாஸ்ருகாதிமயமான தேஹத்தைத் தானாகநினைத்து, அந்த தேஹமடியாக உத்பந்நரான புத்ரமித்ராதி விஷயாஸக்தமநாக்களாய், தத்தத்க்லேசவிஷயமான சிரர்த்தக சிந்தநத்தாலே பரிதப்தஹ்ருதயராய், ஸ்வஹித விசாரவிமுகராய், அப்ரதிக்ரியமான ஆதி (வி) வ்யாதிகளாலும், இஷ்டாநிஷ்ட வியோக ஸம்யோகங்களாலும், ஸ்வேஷ்டவிகா (ஸ) தங்களாலும் நிர்விண்ணஹ்ருதயராய், அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகதுஃக்கமிச்ரமாய் அநர்த்தோதர்க்கமாய், அப்ராப்தமாய், அபவர்க்க விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரஸுகத்திலே ஸங்கத்தைப்பண்ணி அதினுடைய அலாபத்திலும் அநாதிவாஸநாதார்ட்ட்யத்தாலே விடுகைக்கு அசக்தராய், இப்படி அநந்ததுஃக்கபாஜநமாய் அநாதிபாபவாஸநாமஹார்ணவகார்யமான ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே மக்நராய், அநாத்யவித்யாஸஞ்சிதமாய் அவிச்சிந்நமான கர்மபாசத்தாலே ப்ரக்ர (க்ரு) திகராய், அநாகதாநந்தகாலம் கூடினாலும் அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயராய் அதோபூதராய்க்கொண்டு ப்ரமியா நிற்பர்கள்.

அநந்தரம், (ங) "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే—யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" (ச) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్—யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்றும், (ரு) "సర్వకారణకారణే—ஸர்வகாரணகாரணே

(க)
(உ) திருவிரு-கூ௫
(ங) தை-ப்ருகு-க
(ச) ச்வே-சு-கஅ
(ரு) வி-பு-ச

ண்காரணே" என்றும், (௧) "நான்முகனை முழ்த்த நீருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்" என்றும், (௨) "முதல் தனிவித்தேயோ?" (௩) "வேர்முதலாய்வித்தாய்" (௪) "உலகம்படைத்தவன்" (௫) "உலகுக்கோர் தனியப்பன்" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரணபூதனாய்,

(௬) "యేన జాతాని జీవన్తి—யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி" (௭) "యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై—யோவை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்றும், (௮) "నహి పాలనసామర్థ్యమృతే సర్వేశ్వరం హరిమ్ — நஹி பாலநஸாமர்த்ய ம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்" (௯) "న సమ్పదాం సమాహారే విపదాం వినివర్తనే । సమర్థో దృశ్యతే కశ్చిత్తం వినా పురుషోత్తమమ్ — நஸம்பதாம்ஸமாஹாரே விபதாம்விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தோத்ருஶ்யதே கஶ்சித்தம்விநா புருஷோத்தமம்" என்றும் (௧௦) "மூவுலகை யொருங்காகவளிப்பாய்" என்றும், (௧௧) "வென்றி மூவுலகளித்துழலுவோன்" (௧௨) "எங்குமளிக்கின்ற வாயன்மாயோன்" என்றுமித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வரக்ஷகனாய்,

(௧௩) "పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరమ్—பதிம்விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" (௧௪) "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః— ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர் குணேஶ:" (௧௫) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిణే- அஶேஷசிதசித்வஸ்துஶேஷிணே" (௧௬) "అఖిలజగత్స్వామిన్, అస్మత్స్వామిన్. శ్రీమన్నారాయణ— அகிலஜகத்ஸ்வாமிந், அஸ்மத்ஸ்வாமிந், ஶ்ரீமந்நாராயண" என்றும். (௧௭) "దాసోహం కమలానాథ—தாஸோஹம்கமலாநாத" என்றும் (௧௮) "திருவுடையடிகள்" (௧௯) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியாய்,

---

(௧) தி-வாய்-௩-௧-௭
(௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௯
(௩) தி-வாய்-௨-௮-௧௦
(௪)
(௫) தி-வாய்-௮-௧-௧௧
(௬) தை-ப்ருகு
(௭) ஶ்வே-௬-௧௮
(௮) வி-பு-௧-௨௨-௨௧
(௯)
(௧௦) தி-வாய்-௯-௧-௫
(௧௧) தி-வாய்-௧௦-௧-௩
(௧௨) தி-வாய்-௯-௯-௨
(௧௩) தை-நா
(௧௪) ஶ்வே-௬-௧௬
(௧௫) வேதார்த்தஸங்
(௧௬) கத்யத்ரயம்
(௧௭)
(௧௮) தி-வாய்-௯-௩-௮
(௧௯) தி-வாய்-௯-௩-௧

(௧) "తంహి దేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే — தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதகம் முமுக்ஷுர்வை ஶரண மஹம்ப்ரபத்யே" (௨) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మ - ந்யாஸ இதிப்ரஹ்ம" (௨) "న్యాస ఇత్యాహుర్మనీషిణో బ్రహ్మాణమ్ - ந்யாஸ இதயாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்மாணம்" (௩) "శరణ్యం శరణం యాతాః - ஶரண்யம்ஶரணம்யாதா:" (௪) "సర్వలోకశరణ్యాయ - ஸர்வலோகஶரண்யாய" என்றும், (௫) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (௬) "சரணமாகும தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்," (௭) "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்" (௮) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அகில ஜகதுபாய பூதனாய்,

(௯) "యస్మిన్విశ్వా భువనాని తస్థుః - யஸ்மிந்விஶ்வாபுவநாநிதஸ்து:" (௧௦) "యస్యాయుతాయుతాంశాంశే విశ్వశక్తిరియం స్థితా - யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶேவிஶ்வஶக்திரியம்ஸ்திதா" (௧௧) "అఖిలాధారః పరమాత్మా - அகிலாதார:பரமாத்மா" (௧௨) "నిఖిలజగదాధార - நிகிலஜகதாதார" (௧௩) "మయి సర్వమిదం ప్రోతమ్ - மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம்" இத்யாதிப்படியே அகிலஜகத்துக்கும் ஆதாரபூதனாய், (௧௫ "తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్స్థితః - தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (௧௪) "ఆత్మా హి విష్ణుస్సకలస్య జన్తోః - ஆத்மாஹிவிஷ்ணுஸ்ஸகலஸ்யஜந்தோ:" (௯) "తేనేదం పూర్ణం పురుషేణ సర్వమ్ - தேநேதம்பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்" (௧௬) "సర్వం నారాయణాత్మకమ్ - ஸர்வம்நாராயணாத்மகம்" (௧௭) "ஒருயிரேயோ உலகங்கட்கெல்லாம்" (௧௮) "எல்லாப்பொருள்கட்குமருவாகிய"

(௧) ஶ்வே-௬-௧௮
(௨) தை-நா
(௩) ரா-யு-௯௪-௧௭
(௪) ரா-யு-௧௭
(௫) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧
(௬) தி-வாய்-௯-௧௦-௫
(௭) தி-வாய்-௯-௧-௧௦
(௮) தி-வாய்-௫-௮-௧௧
(௯) தை-நா
(௧௦) வி-பு-௧-௯-௫௩
(௧௧)
(௧௨) தத்யத்ரய
(௧௩) கீதை-௭-௭
(௧௪) ஸ்த-நா-௧௧
(௧௫)
(௧௬)
(௧௭) தி-வாய்-௮-௧-௫
(௧௮) தி-வாய்-௯-௪-௮

என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே அகிலஜகத்ஸந்தாரத்மாவா ய், (க) "மாதாபிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர் நாராயண:-மாதாபிதா ப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" (உ) "தாயாய் தந்தையாய்" (ங) "சேலேய்கண்ணியரும்" இத்யாதிகளில் சொல்லு கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்,

"ஸோஹ்ருதஸம் ஸர்வபூதாநாம்-ஸர்வபூதாநாம் ஸுஹ்ருத்" என்கிறஸௌஹார்த்தம் தோன்ற (௪) "ஶ்ரேயோஹ்யஸ்ய ஶ்ரேய:-ஶ்ரேயோத்யாயதிகேஶவ:" என்கிறபடியே இவர்களுக்கு நன்மையே தேடியிருப்பா னொருவனாகையாலே அவர்ஜநீயமுமாய் நிருபாதிகமுமாய் ஸ்வ கதமாய் அநேகவிதமான இந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக, (ரு) "நர மேத-நரமேத" (சு) "த்ருஷ்ட்வா து:கிதம்-க்ருபாம்பவதிது:கித:" என் கிறபடியே திருவுள்ளம் நோவுபட்டு (எ) "ஜீவே து:காகுலேவிஷ்ணோ: க்ருபா காப்யுபஜாயதே - ஜீவேது:காகுலேவிஷ்ணோ: க்ருபாகாப்யுபஜாயதே" (அ) "கேவலம் ஸ்வேச்சயைவாஹம் ப்ரேக்ஷே கஞ்சித்கதாசந-கேவலம்ஸ்வேச்சயை வாஹம்ப்ரேக்ஷேகஞ்சித்கதாசந" (௯) "என்னையாளும்பிரானார் வெ றிதேயருள்செய்வர்" (௧0) "என்னுயிரை நடுவேவந்துய்யக்கொள் கின்றநாதன்" (௧௧) "எண்டானுமின்றியேவந்தியலுமாறு" (௧௨) "மயர்வற மதிநலமருளினன்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே "ஆஶ்ரயஸத்பாவந்தான் இந்த க்ருபாவிஷயத்வாநந்தரம்" என் னும்படி பரது:க்காஸஹிஷ்ணுத்வ லக்ஷணையான க்ருபையை இப்படி ஸம்ஸரிக்கிற ஆத்மாக்கள் விஷயத்திலே அவ்யாஜமாகப் பண்ணு நிற்கும்.

அநந்தரம் இந்த நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே ஸாம்ஸாரிக ஸகல துரித து:க்கங்களிலும் ஜுகுப்ஸைபிறந்து, வேதாவஷ்டம்ப மாத்ர மன்றியிலே ஆகம ப்ராமாணிக ஸமதிகம்யமான ஸைவாதிதர்ஶநங்க ளென்ன, தத்ஸமமான ஸாங்க்யாதி தர்ஶநங்களென்ன, இவற்

(க) ஸுபாலோப
(உ) தி-வாய-எ-அ-க
(ங) தி-வாய்-ரு-க-அ
(௪)
(ரு) மஹோபநிஷத்
(சு) ரா-அ-உ-சக
(எ) அஹிர்ஸம-கச-உஅ
(அ)
(௯) தி-வாய்-அ-எ-அ
(௧0) தி-வாய்-க-எ-ரு
(௧௧) தி-வாய்-க-௧0-ரு
(௧௨) தி-வாய்-க-க-க

நிருபேக்ஷகனாய், நித்யநிர்தோஷ நிகமப்ராமாண்ய புத்திபிறந்து அந்த ப்ராமாண்யத்திலுடைய தாத்பர்ய ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஆபாதப்ரதீதி தர்ஶநம்பண்ணியிருக்கிற அல்பஜ்ஞசேதநரையு மங்கீகரிக்க வேண்டும்படியான வாத்ஸல்யாதி ஶயத்தாலே அவர்களுடைய குணாநுசிகளுக்கு அநுகுணமாக அதில் விதிக்கக்கடவதான ஶ்யேநவிதி தொடக்கமாக ஸ்வர்க்காநுபவம் நடுவாக ஆத்மாநுபவம் முடிவாக வுண்டான புருஷார்த்தங்களில் அல்பத்வதுஃக்கமிஶ்ரத்வ அபாயபஹுளத்வ அசிரகாலவர்த்தித்வ அப்ராப்தத்வ ஸங்குசிதத்வாதிகளை யறிந்து, அத்தாலே (க) ஏதே வை நிரயா:–ஏதேவைநிரயா:” என்னும்படி அவற்றிலே குத்ஸை பிறக்கையாலே தத்தத் ஸாதநங்களிலும் விமுகனாய், ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸ்வரூபங்களிலுடைய யதாவத்ஶ்ரவணத்திலே உத்ஸாகனாய், ததர்த்தமாக ஏவம்பூதஜ்ஞாநவைஶத்யத்தையுடையனாய், இந்த ஜ்ஞாநவிஷயமான பகவத்விஷயத்திலேபக்தனாய், விமத்ஸரனாய், இந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான மந்த்ரத்திலே ஜ்ஞாநபக்திகளை யுடையனாய், ஏதத் ஜ்ஞாநோபதேஷ்டாவான ஆசார்யவிஷயத்திலே அதிஸ்நிக்தனாய், ஆஶ்ரிதோஜ்ஜீவநைகோத்ஸாகனாய், அவற்றில் ஸ்வகர்த்ருத்வாதி ப்ரதிபத்திரஹிதனாயிருப்பானொரு ஸதாசார்யனை ஆஶ்ரயித்தவதிகாரிக்கு அவஶ்ய ஜ்ஞாதவ்யமாய், ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரதிமந்த்ரம் ப்ரகாஶகமாய், ப்ராமாண்ய பேதத்தாலே அர்த்ததார்ட்ய ஹேதுபூதமான ரஹஸ்யத்ரயமும் ஜ்ஞாதவ்யமாகக்கடவது.

அந்த ப்ராமாண்ய பேதங்கள் எவை யென்னில்; ஸகல ஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாகையும். ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமாகையும், ஶ்ருதிஸித்தமாகையும், ஶிஷ்டாசாரமாகையும், புருஷகார ப்ரதாநமாகையும், ஶரண்யாபிமதமாகையும், உபப்ரும்ஹண ஸித்தமாகையும், உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாகையுமாகிற விவைகள். இப்படி ப்ராமாண்யபேத முண்டாகையாலே மூன்று மநுஸந்தேயங்கள்.

அதுக்குமேலே அகாரவாச்யனுடைய ஶேஷித்வஸித்திஹேதுவான அபார்ஹதா நிவ்ருத்தியைப்பண்ணு நின்றுகொண்டு உகா

(க) பார

ரம் மகாரவிவரண மாகிறுப்போலேயும், இதில் விபக்தியில் சொல்லுகிற சேஷத்வத்துக்கு விஷயவிசேஷ ப்ரகாசகமாய்க்கொண்டு மகாரம் சதுர்த்தீ விவரணமாகிறுப்போலேயும், உகாரோக்தாந்யார்ஹத்வ ஸ்வத்வநிவ்ருத்திமுகேந நமஸ்ஸப்தம் உகாரவிவரணமாகிறுப்போலேயும், சேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவான கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கையாலே ஸவிபக்திக நாராயணபதம் சேஷபூதவஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு விவரணமாகிறுப்போலேயும்,

நமஸ்ஸப்தத்தில் ஆர்த்தமாகவும் ஸாப்தமாகவும் சொல்லுகிற உபாய விசேஷஸ்வரூபத்தையும் அதினுடைய நித்யயோகத்தையும் அதுவுமிகையாம்படியான ஆஸ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய குணயோகத்தையும் ஸுபாஸ்ரய விக்ரஹவத்தையையும் உபாய விஷயசேதநாத்யவஸாயத்தையும் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வவாக்யம் நமஸ்ஸப்த விவரணமாயும், கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணாய வென்கிற பதத்துக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்திஹேதுவான ஸ்ரீமத்தையும் தத்ஸ்வரூப ப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் தத்விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகிற த்வயத்தி னுத்தரவாக்யம் விவரணமாயும்,

உபாயஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்துக்கு ததங்கமான ஸாதநாந்தர த்யாகத்தையும் ஸ்வீகாராநபேக்ஷத்வத்தையும் விதிக்கிற சரமஸ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தம் விவரணமாயும், ப்ராப்ய ப்ரார்த்தனை பண்ணுகிற உத்தரவாக்யத்துக்கு ததவித்திஹேதுவான விரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிற உத்தரார்த்தம் விவரணமாயும், ஆக, இப்படி அந்யோந்ய ஸங்க்ரஹ விவரணமாய்ப் போருகையாலும் ரஹஸ்யத்ரயமு மநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு த்யாஜ்யோபாதேயநிர்ணயஹேது ஸ்வரூபமாகையாலே அந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ப்ரதமபாவியாக வேணுமிறே. தத்ப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூப நிஷேத விதிகளை உகாரநபஸ்ஸுக்களாலே சொல்லுகையாலும் ப்ரதம ரஹஸ்யமான திருமந்த்ரம் ப்ராதமாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இப்படி ப்ரதமாநுஸந்தேயமான திருமந்த்ரம் (க) ஸர்வவேத...

(க) ஸ்ருத்தஹாரீத-௩-௬௯

[Grantha]-இஹ லௌகிகைஶ்வர்யம்" இத்யாதிப்படியே ஸகல புருஷார்த்தைகஸாதநமாய், விஷ்ணுகாயத்ரியிலே நாராயணாயவென்று ப்ரதமோபாத்தமாய் ஈஶ்வரனுடைய ஸகல குணங்களுக்கும் ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலே அல்லாத பகவந்மந்த்ரங்களிலே அதிகமாயிருக்கும். அதுக்குமேலே வ்யாப்யபதார்த்தம், வ்யாபகஸ்வரூபம், வ்யாபகப்ரகாரம், வ்யாபகனுடைய குணம், வ்யாப்திபலம், இவற்றைப்பூர்ணமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகாந்தரங்களிலும் அதிகமாயிருக்கும்.

இவ் வாதிக்யமில்லையேயாகிலும், ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும் வேதாந்தங்களாலும் வைதிகபுருஷர்களாலும், ஆதரிக்கப்படுகையாலும், கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுக்கும் ஸஹகரித்துப் போருகையாலும் ஸகல ஶப்தகாரணமாகையாலும், ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஆதரிக்க வேண்டும்படியான ஆதிக்யமுண்டு.

கர்மாத்யுபாயங்களுக்கு ஜபஹோம தர்ப்பணாதிகளாலே ஸஹகரித்துப் போராநிற்கச் செய்தேயும் இம்மந்த்ரம் பகவதேகோபாயர்க்கு அவ்வுபாயம் இதினுடைய ஶப்தாவ்ருத்தியை ஸஹியாமையாலும், வேதங்களும் வேததாத்பர்ய ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணியிருக்கிற ஆழ்வார்களும் இம் மந்த்ராநுஸந்தாந காலத்திலே (க) "[Grantha]-ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (உ) "எண்பெருக்கந் நலத்தொண்பொருளீறில வண்புகழ் நாரணன்" (ங) "காரணனெம்மான் பாரணங்காளன்" (ச) "நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்" இத்யாதிகளாலே அர்த்தாநுஸந்தாநதத்பராராய் அநுஸந்தித்துப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகையாலும், ததுபாய நிஷ்டாரான நம்மாசார்யர்களும் அர்த்தாநுஸந்தாந தத்பராராய், அர்த்தத்துக்கு நிராஶ்ரயமாக நிலையில்லாமையாலே ஶப்தத்தையுமாதரித்துக்கொண்டு போருவர்கள். (ரு) "அன்று நான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்று இவ்வர்த்தஜ்ஞாந ஜநநமே ஜந்மமென்னுமிடத்தையும், இவ்வநுஸந்தாநமே காலக்ஷேபமென்னுமிடத்தையும் திருமழிசைப்பிரானு மருளிச்செய்தார்.

(க) தை-நா-கக
(உ) தி-வாய்-க-உ-க0
(ங) தி-வாய்-க0-ரு-உ
(ச) தி-வாய-உ-எ-உ
(ரு) தி-ச-வி-கங

இவ்வர்த்தத்தை "திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைகபராணனாவாய்" என்று அனந்தாழ்வா னருளிச்செய்தார். விலக்ஷணரான நம்மாசார்யர்களெல்லார்க்கும் இவ்வர்த்தாநுஸந்தாநமே யாத்ரையாய்ப் போருகையாலே அவர்கள் ப்ரஸாதத்தாலே லப்த (லப்த) ஜ்ஞாநரான நமக்கும் அதிலர்த்தாநுஸந்தாநமே யாத்ரையாகக் கடவது.

இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான இம்மந்த்ரந்தான் (க) "ఓమిత్యేకాక్షరమ్ - నమ ఇతి ద్వే అక్షరే, నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి, ఇత్యష్టాక్షరం ఛన్దసా గాయత్రీ చేతి-ஓமிதயேகாக்ஷரம், நமஇதித்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி-இத்யஷ்டாக்ஷரம் சந்தஸா காயத்ரீ சேதி" (க) "ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్, నమ ఇతి పశ్చాత్, నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్-ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத், நமஇதிபஸ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்" (உ) "ప్రణవాద్యం నమోమధ్యం నారాయణపదాన్తిమమ్- ப்ரணவாத்யம்நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரணவஸஹிதமாகவே அஷ்டாக்ஷரமாய், ப்ரணவம் முதலாக நமஸ்ஸு நடுவாக நாராயணபதம் முடிவாக உச்சரிக்கக் கடவதென்கிற பதக்ரமநியதியை யுமுடைத்தாயிருக்கும்.

ஶ்ருதியிலே (௩) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (௪) "కో హ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్-கோஹ்யேவாந்யாத்கஃப்ராண்யாத்" (௪) "ఏష హ్యేవానన్దయాతి-ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" என்றோதுகிற அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோக்யத்வங்களை அவ்வேத தாத்பர்யமான இம்மந்த்ரத்தில் பதங்கள் மூன்றும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்கையாலே இது ஸர்வதாநுஸந்தேயமாயிருக்கும்.

இம்மந்த்ரம் ஆத்ம பரமாத்மாக்களுடைய ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. இதுக்கு விஷயாபேக்ஷையும் ப்ரதிஸம்பந்த்யபேக்ஷையுமுண்டாகையாலும், அந்த ஶேஷத்வவிருத்திதான் ஸ்வவிரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமானாலாகையாலும், (௫) "[illegible]-அகிஞ்சநத்தர

(க) நாராயணோபநிஷத் (உ) பாஞ்சராத்ரம் (௩) யஜு-அஷ்ட-உ-௩
(௪) தை-ஆநந்த (௫) ஸ்ரீபாஷ்யகாரமுக்தகம்

ஸ்யஶேஷத்வாநுபபத்தி:" என்கிறபடியே கிஞ்சித்காரமில்லாத போது ஶேஷத்வ மநுபபந்நமாகையாலும், அந்த ஸம்பந்தத்துக்கு ஶேஷதயா அவ்வர்த்தங்களும் இதிலே ப்ரதிபாதிதமாகிறன.

அதில் ப்ரணவத்தாலே ஶேஷத்வஞ்சொல்லி, நமஶ்ஶப்தத்தாலே தத்விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்திசொல்லி, நாராயணபதத்தாலே அந்த ஶேஷத்வத்தை ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தமுகேந த்ருடீ(ஸ்தி)கரிக்கிறது. ஆகையாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாயிருக்கும.

இதில் ப்ரதமபதம் அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்திபூர்வகமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. மத்யமபதம் ஸ்வரக்ஷகத்வ நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. அநந்தரபதம் உபேயாந்த(ர)ஸ நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபேயத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஸ்வரூபோபாயோபேய யாதாத்ம்யங்களைச் சொல்லுகிறது. இவ்வாகாரத்ரயமும் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இத்தாலும் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னக் குறையில்லை. இதுதான் இதுக்கு முன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே ப்ராப்தவ்ய மாகையாலே ப்ராப்யம் சொல்லுகிறதென்று மருளிச்செய்வர்கள். ஆகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தமான ஸ்வரூபப்ரதிபாதகபரத்வமும்ப்ராப்யப்ரதிபாதக பரத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இது தனக்குத் தாத்பர்யம் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ பரமபோக்யத்வங்களை ப்ரதிபாதிக்கை. ப்ரணவத்தாலே சொல்லுகிற பகவச்சேஷித்வத்தையும் தத்விஷயமான ஸ்வஶேஷத்வத்தையும் அநுஸந்திக்க, தேவதாந்தர பரத்வபுத்தியும் அந்யஶேஷத்வபுத்தியும் நிவ்ருத்தமையாம. நமஸ்ஸாலே சொல்லுகிற பாரதந்த்ர்யத்தையும் பகவதுபாயத்வத்தையு மநுஸந்திக்க ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தியும், ஸாத்யஸாதந ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். நாராயணபதத்தாலே சொல்லுகிற பகவத்போக்யதாதிஶயத்தையும் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையையு மநுஸந்திக்கவே அப்ராப்தவிஷய கிஞ்சித்காரபுத்தியும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். ஆக, இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரகாரார்த்தமும் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும அநுஸந்தாநார்த்தமும் அநுஸந்தாந ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்கு ப்ரதாநார்த்தம் ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகையென்றும், தாத்பர்யார்த்தம் ஸகல ஶாஸ்த்ரஸாரமாயிருக்கையென்றும், வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யஸ்வரூப நிரூபணமென்றும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸம்பந்தமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

இதுதான் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வகாரணத்வம், ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஶ்ரிய:பதித்வம், ஸர்வஶேஷித்வம், அவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஏதத் ப்ரதிஸம்பந்தி உபாயத்வம், ஸர்வாதா(தா)ரத்வம், ஸர்வாந்தர்யாமித்வம், ஸாவஶரீரித்வம, ஸர்வவிதபந்துத்வம், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

சேதநனுடைய ப்ராகாரத்வம், ரக்ஷ்யத்வம், ஶேஷத்வம், இவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஶேஷபூத வஸ்துவினுடைய ஜ்ஞாநாநந்த(ந்த)த்வம், ஜ்ஞாநகுணகத்வம், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி, தத்விருத்தமான பாரதந்த்ர்யம், தத்ப(ஃ)லதநீயஶேஷத்வம், ஆதே(தே)யத்வம், வ்யாப்யத்வம், ஶரீரத்வம், கைங்கர்யாஶ்ரயத்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிசேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம சொல்லுகிறதென்னவுமாயிருக்கும்.

இதில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவம், (க) "అకారఉకారమకారఇతి, తానేకధాసమభర త్తదేతదోమితి- அகாரஉகாரமகாரஇதி, தாநேகதாஸமபரத்ததேததோமிதி" என்று மூன்றக்ஷரமாய், (க) "ఓమిత్యేకాక్షరమ్- ஓமித்யேகாக்ஷரம்" (உ) "மூலமாகிய வொற்றையெழுத்தை" என்றும ஏகாக்ஷரமாய் ஶேஷிஶேஷ தத்நந்யார்ஹத்வங்களாகிற வர்த்தங்களுக்கு அக்ஷரத்ரயமும் வாசகமாகையாலேமூன்றுபதமாய், ஏவம்பூதமான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஒருவாக்யமாயிருக்கும்.

(ங) "నామరూపఞ్చభూతానాం కృత్యానాఞ్చప్రపఞ్చనమ్। వేదశబ్దేభ్యఏవాదౌదేవాదీనాఞ్చకారసః- நாமரூபஞ்சபூதாநாம க்ருத்யாநாஞ்சப்ரபஞ்சநம் । வேதஶப்தேப்யஏவாதௌதேவாதீநாஞ்சகாரஸ:" என்று லௌகிகஶப்தங்களுக்கு வேதம் காரணமாயிருக்கும். (ச) "ఋచోయజూంషిసామానితథైవాథర్వణానిచ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్స్థమ్- ருசோயஜூம்ஷிஸாமா

(க) நாராயணோபநிஷத் (உ) பெரி-திரு-௪-௫-௪ (ங) வி-பு-க-ரு-சுங
(ச) ப்ருஹத்ஹாரீ-ங

நிதைகவாதர்வணேநிச! ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம்'' என்று வேதந்தனக்குத் திருமந்த்ரம் காரணமாயிருக்கும். இதில்மேலில்பதத்வயத்துக்கும் இப்ப்ரணவம ஸங்க்ரஹமாகையாலே இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரணவம் காரணமாயிருக்கும். (௧) "ప్రణవస్య చ ప్రకృతిరకారః-ப்ரணவஸ்யச ப்ரக்ருதிரகாரஃ" (௨) "తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స మహేశ్వరః-தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்யயஃபரஸ்ஸமஹேஶ்வரஃ" என்று ப்ரணவந்தனக்கு அகாரம் காரணமாயிருக்கும்; இப்படி ஸாவஶ்யப்தகாரணமான அகாரம (௩) "సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్య స్వభావతః । సమస్తవాచ్యమూలత్వాద్బ్రహ్మణోపి స్వభావతః। వాచ్యవాచకసమ్బన్ధస్తయోరర్థాత్ప్రతీయతే-ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாதகாரஸ்யஸ்வபாவதஃ। ஸமஸ்தவாச்யமூலத்வாத்ப்ரஹ்மணோபி ஸ்வபாவதஃ। வாச்யவாசகஸம்பந்தஸ்தயோரர்த்தாத்ப்ரதீயதே" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துவுக்கு வாசகமாகையாலும், (௪) "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే । యేన జాతాని జీవన్తి-யதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே। யேநஜாதாநிஜீவந்தி" என்றும, (௫) "மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகுங்காவலோன்" என்றும் காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களிரண்டும் ஏகாஶ்ரயமாகச் சொல்லுகையாலும், (௬) "అకారో విష్ణువాచకః-அகாரோவிஷ்ணுவாசகஃ" என்று ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானுடைய ஸமஸ்தசிதசித்காரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

இக்காரணத்வந்தான் ஸ்வரூபகாரணத்வமென்றும், ஸ்வபாவகாரணத்வமென்றும் த்விதம்.

அதில் ஸ்வரூபகாரணத்வமாவது - சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூப ஸத்பாவம் பகவத்ஸ்வரூபாதீநமாயிருக்கை. அதாவது—(௭) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (௮) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (௯) "నతదస్తి వినా యత్స్యాన్మయా భూతం చరాచరమ్-நததஸ்தி விநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதமசராசரம" (௰) "యస్య చేతనస్య యద్ద్రవ్యం యావత్సత్తం శేషతాపాదనార్హం తచ్ఛేషతైకస్వరూపమ్ - யஸ்யசேதநஸ்யபத்த்ரவ்யம் யாவத்ஸத்தம் சேஷத்வாபாதநார்ஹம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்" (௧௧) "தன்னுள் கலவாத தெப்பொருளும் தானில்லை" இத்யாதிகளில்

(௧) வேதார்த்தஸங்க (௨) தை-நா-௧௦-௨௫ (௩) வாமநபுரா
(௪) தை-ப்ருகு-௧-௧ (௫) தி-வாய்-௨-௮-௫ (௬) ஹேஷஸம
(௭) யஜு-அஷ்ட-௨- (௮) ரஹஸ்யாமநாயப்ராம் (௯) கீ-௧௦-௩௯
(௰) (௧௧) தி-வாய-௨-௫-௩.

சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூபம் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு விசேஷணதயா சேஷமாய்க்கொண்டு உண்டாய், அல்லாத போது இல்லையாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே, இந்த ஸ்வரூப ஸத்பாவஹேதுவான விசேஷணரூபசேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயா சேஷியான பகவத்ஸ்வரூபம், (க) "முன்னையமரர் முழுமுதலானே" (உ) "அமரர்முழுமுதல்" (௩) "யாவர்க்கும் முன்னோன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே காரணமாயிருக்கை.

ஆனால், (௪) "ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி"-ப்ரக்ருதிம்புருஷஞ்சைவ வித்யநாதீஉபாவபி" என்று சொல்லுகிற இவற்றினுடைய அநாதித்வத்துக்கு பங்கம்வாராதோ வென்னில்; விசேஷணத்வேந ஸ்திதமான வஸ்துக்களுக்கு விசேஷ்ய ஹேதுகோத்பத்தியாக வேண்டுகையாலே விசேஷ்யஹேதுக வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறதித்தனையொழிய ஒருகாலத்திலுண்டு, காலாந்தரத்திலில்லையென்று ஸத்பாவாஸத்பாவங்களை சொல்லுதல், ஏவம் பூததயத்துக்கு ஒரு காலவிசேஷ கல்பனைபண்ணுதல் செய்யாமையாலே அநாதித்வபங்கம் வாராது; ஆனால் விசிஷ்டமாய்க்கொண்டே நித்யமாயிருக்குமாகில் இக்காரணத்வம் அநுபபந்நமாமே யென்னில், அந்ய நிரபேக்ஷமாக ஸித்தமான பகவத்ஸ்வரூபத்தினின்றும் ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டே சிதசித்துக்களினுடைய உதயமாகையாலே உபபந்நம். (௫) "ப்ரதாநபும்ஸோரஜயோ: காரணம் கார்யபூதயோ:-ப்ரதாநபும்ஸோரஜயோ: காரணம்கார்யபூதயோ: " என்று சிதசித்துக்களினுடைய கார்யத்வ நித்யத்வங்கள் ஸ்ரீபராசரபகவானாலும் சொல்லப்பட்டது.

அநந்தரம், ஸ்வபாவகாரணத்வமாவது-சிதசித்துக்களை ஸ்வேச்சாதீநமாகத் தன்னுடைய லீலாபோக (ரூப) விசேஷங்களுக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று ததுபகாரணமான தேஹேந்த்ரியப்ரதானம் பண்ணுகைக்கும், ததநுரூப சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளுக்குமஹேதுபூதனாகை.

இவை கர்மஹேதுகமென்னுநிற்க ஈச்வரன் ஹேதுவென்கிறபடி யென்னென்னில், (௬) "ஏஷ ஏவ ஸாது கர்ம காரயதி-ஏஷஏவஸாது

(க) தி-வாய-க-ள-அ (உ) தி-வாய்-க-ள-கூ (௩) தி-வாய்-அ-அ-க
(௪) கீ-கந-கக (௫) வி-பு-க (௬) கௌஷீதகீ-௩-அ

கர்மகாரயதி" என்று கர்மத்துக்கு உத்பத்தியே பிடித்து ஈச்வரன் ப்ரேரகனாக வேண்டுகையாலும், அசேதநக்ரியை யாகையாலே தான் இவற்றுக்கு உத்பாதக மாகமாட்டாமையாலும், ஒரு க்ரியை தானே காலகர்த்ருபேதங்களாலே புண்யபாபங்க ளிரண்டுக்கும் ஹேதுவாயிருக்கையாலும், இவற்றுக்கு ஈச்வரேச்சை-ஹேதுவா மித்தனையொழிய கர்மம் ஹேதுவன்று.

ஈச்வரேச்சைதான் கர்மஹேதுகமானாலோ வென்னில், அவ னுக்கு கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதத்வமில்லை. ஸ்வேச்சாதீந கர்ம ஹேதுக வ்யவஸ்திதித்வமும் ஸ்வேஷ்டமான ஜ்ஞாநப்ரதாநாதிக ளோடே விரோதிக்கையாலும், போக (ஸ்ரீ) ரஸ வைஷித்ய மில்லா மையாலும் (க) "ஸக்ருத் த்வதாகாரவிலோகநாசயா த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபி:- ஸக்ருத்க்ருதோஞ்ஜலி: ததைவமுஷ்ணாத்யசுபாந்யசேஷத: சுபாநிபுஷ்ணாதி" என்றும், (உ) "ஹேம்யஸ்யஹ்யப்ஸதாகிஸந்தியா தாமராஞ்சலீ-க்ஷாம்யஸ்பஹோாதகபிஸந்திவிராமமாத்ராத்" என்றும், (ங) "தீயி னில்தூசாகும்" (ச) "காணுமொருங்கிற்றும் கண்டிலமால்" என் றும் சொல்லுகிறபடியே அஞ்ஜலிமாத்ரத்தாலே ஸகலபாபங்களை யும் போக்குமென்கையாலே ஆச்ரிதவிஷயத்தில் கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதி குலைகையாலும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுக் கையாலும் ஸர்வஜ்ஞனான ஈச்வரனுக்குக் கூடாது. இனி இங்குள் ளது ஸ்வேஷ்டகார்யோபயோகியான கர்மஸம்பந்தத்தையும் தத் கார்யங்களையும் ஸ்வேச்சையாலே நிர்வஹித்துப் போருகிறானித் தனை, ஆகையாலே கேவலேச்வரேச்சையே ஹேதுவாகக்கடவது.

இவ்வர்த்தத்தை (ரு) "ஸ்ரீதந்தவார்த்தை" (சு) "நீவைத்தமாய வல்லைம்புலன்கள்" (எ) "நடுவேவந்துய்யக் கொள்கின்றநாதன்" (அ) "துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்" (கூ) "கருமமும்கரும பலனுமாகியகாரணன்" (கO) "துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாய்" (கக) "உற்றவிருவினையாய்" இத்யாதிகளிலே ஆழ்வாரருளிச்செய் தார்.

(க) ஸ்தோ-ர (உ) வை-ஸ்த (ங) திருப்பாவை-ரு
(ச) பெரியதிருவ-ருக (ரு) தி-வாய்-ங-உ-க (சு) தி-வாய்-ரு-எ-அ
(எ) தி-வாய-க-எ-ரு (அ) தி-வாய்-ங-கO-எ (கூ) தி-வாய்-ங-ரு-கO
(கO) தி-வாய-ங-சு-அ (கக) தி-வாய-கO-கO-அ

வைதிகபுத்ர வ்ருத்தாந்தத்திலும், அயோத்யாவாஸிகளுடைய மோக்ஷலாபத்திலும், ஶிஶுபால மோக்ஷாதிகளிலும் இவ்வர்த்தம் காணலாம். ஆக, இவ்வக்ஷர ஸ்வபாவத்தாலே பகவானுடைய ஸர்வகாரணத்வமும் ஸர்வப்ரகாரகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இவ்வகாரம், "అవరక్షణే-அவரக்ஷணே" என்கிற தா(து)துவிலே ஸித்தமாய், வகாரலோபம்பண்ணி, "அ" என்று பதமாய், ரக்ஷணதர்மத்தைக்காட்டி (௧) "సహిపాలనసామర్థ్యమ్యేసర్వేశ్వరంహరిమ్-நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்" (௨) "విష్ణుస్త్రైలోక్యపాలకః-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலக:" (௩) "పాలనేవిష్ణురుచ్యతే-பாலநேவிஷ்ணுருச்யதே" என்றும், (௪) "நலகிந்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இத்தர்மத்துக்கு ஆஶ்ரயபூதனுமாய், (௫) "அఇతి-బ్రహ్మ-அ இதிப்ரஹ்ம" (௬) "అకారోవైవిష్ణుః-அகாரோவைவிஷ்ணு:" (௭) "అకారోవిష్ణువాచకః-அகாரோ விஷ்ணுவாசக:" (௮) "అక్షరాణామకారోస్మి-அக்ஷராணமகாரோஸ்மி" (௯) "అఇతిభగవతోనారాయణస్య ప్రథమాభిధానమ్-அ இதிபகவதோநாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்" என்று இவ்வக்ஷரத்துக்கு முக்யவ்ருத்தியாலே வாச்யனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது.

இவ்வகாரந்தான் (௧௦) "అకారోవైసర్వావాక్-அகாரோவைஸர்வா வாக்" என்று எல்லாவக்ஷரங்களுக்கு முயிராய்க்கொண்டு, அவ்வக்ஷர ஸ்வரூபங்களை ஸ்திதிப்பித்துக்கொண்டு நிற்குமென்கையாலே, அவ்வோஶப்தங்களுக்கு வாச்யமான ஸகலபதார்த்தங்களினுடைய வ்யம்ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு அந்தஸ்தி(ஸ்தி)தனான வெம்பெருமானுக்கு வாசகமாகக் கடவதிறே.

ஆக, இத்தால்-அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷகனென்றதாயிற்று. இந்த ரக்ஷணதர்மத்துக்கு விஷயாபேக்ஷையுண்டாகையாலும் விஷயவிஶேஷநியமம் பண்ணாமையாலும், பத்த(பத்த)முக்த நித்யாத்மகமான உபயவிபூதியும் ரக்ஷ்யமாகக்கடவது. இத்தால் ஸர்வரக்ஷகனென்கிறது.

---

(௧) வி-பு-௧-௨௨-௨௧ (௨) (௩) (௪) தி-வாய்-௧-௬-௫
(௫) ருக்வேத-ஐதரேய-ஆரண்ய-௨-௨-௧ (௬) (௭) ஶௌநகஸம்ஹி
(௮) கீ-௧௦. (௯) மஹாபாஷ்யவ்யா (௧௦) ஐதரேய-ஆரண்ய

இந்தபத்த (बद्ध) வர்க்கந்தான், முமுக்ஷுக்களென்றும் அஜ்ஞரென்றும் உபயகோடியாயிருக்கும். இதில் அஜ்ஞகோடியை ஸ்வஶீலக்கும், ஸ்வாதீநமான பூர்வபாக (भाग) ஶாஸ்த்ரத்துக்கும், அவர்களுடைய கர்மத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது- புண்யபாபரூபமான கர்மங்களை அவர்கள் பண்ணப்புக்கால் அநுமதிதாநத்தைப் பண்ணியும், அவை அவர்களுடைய பூர்வ பூர்வ கர்ம கார்யமென்று நினைக்கும்படி உதாஸீநனுமிருந்து, அவை தத்தத் காலங்களிலே ஸ்வஸ்வாநுபவங்களைப் பண்ணும்படி செய்வித்தும், அவர்கள் விமுகரானவன்று அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்தையை நோக்கியும், அவர்களுக்கு விரோதியான ஶத்ருபீடைவ்யாதிபீடாபித்யாதிகளை நிவ்ருத்தமாக்கி, அபேக்ஷிதமான அந்நபாநாதிகளைக்கொடுத்தும ரக்ஷிக்கை.

முமுக்ஷுக்களை ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும்; அதாவது- ஸ்வரூபவிரோதியான அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்வஸ்வகீய ஶேஷத்வத்தைப் பிறப்பித்தும், ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தத்திலே ருசியைப் பிறப்பித்து, ததநுரூபமான ஸாதநவிஶேஷத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்தும், அந்த ஸாதநத்திலே அத்யவஸாயத்தை ப்ராப்தி பர்யந்தமாக்கியும், விபரார்ச்சாவதாரரூபேண நின்று அவர்களுக்கு தர் (धा) ரகனும் அநாதியான ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தையறுத்து அநந்தமான ஸ்வாநுபவத்தை அவிரோதமாகப் பண்ணிக்கொடுத்தும், ஸ்வபோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தமான உத்தரபாக (भाग) ஶாஸ்த்ரத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கை.

நித்யரையும் முக்தரையும போகா (भोगा) நுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது-(க) "அந்நமய:-ஆநந்தமய:" என்கிறபடியே தான் நிரதிஶயாநந்த யுக்தனுமிருக்கையாலே (உ) "ந ஶாஸ்த்ரம் நைவ ச க்ரம:- ந ஶாஸ்த்ரம் நைவ சக்ரம:" என்கிறபடியே க்ரமவிவக்ஷைபண்ண வறியாதே அல்பாநந்த ஸ்ரு(?)த்திலே மக்நராய், ஸத்தையழிந்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாகாத வளவிலே, (ங) "மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே ஸ்வாநந்தத்தை ஸாத்மிப்பித்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாக்கி ஸ்வாநுபவத்தைப் பண்ணிக்கொடுத்தும், தஜ்ஜநித

(க) தை-ஆநந்த (உ) காஶ்யபஸ்ம்ருதி-க (ங) தி-வாய்-க-ரு-ச

ப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டும், அந்தக் கைங்கர்யத்துக்காளாக்கி இவர்களுடைய சைதந்யநிபந்த(ந்த)நமான ஸ்வாஸ்ய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணி, (க) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூ(பூ)தபகவந்முகோல்லாஸவிஷயத்வமே ப்ரயோஜநமென்றும், தத்விஷய ஜ்ஞாநமே சைதந்ய கார்யமென்றும் ப்ரதிபத்தியுண்டாம்படி பண்ணியும் ரக்ஷிக்கை.

ஆக, ஸகல ஶப்தகாரணமான அகாரத்திலே தத்தத் ஶப்த வாச்யங்களாய் ரக்ஷ்யபூதங்களான த்ரிவித சேதநாசேதநங்களையும், ரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரனையும், ரக்ஷணப்ரகாரவிசேஷங்களையும், ரக்ஷணத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வமும், இத்தனையும் ரக்ஷகனை தன்னுடைய ப்ரயோஜந விஶேஷங்களென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(உ) "స్వాధీనత్రివిధచేతనాఽచేతన స్వరూపస్థితిప్రవృత్తిభేదమ్- ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்தார். (ங) "ఇచ్ఛాత ఏవ తవ విశ్వపదార్థసత్తా-இச்சாத ஏவ தவ விஶ்வபதார்த்தஸத்தா" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானுமருளிச்செய்தார்.

ஆனால் இந்த ரக்ஷகனுடைய †விதா (தா) பேதத்தாலும், லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய துக்காநுபவத்தாலும், நித்யவிபூதியிலுள்ளாருடைய ஸுகாநுபவத்தாலும், இவற்றுக்கு ஹேதுபூதனை ஈஶ்வரனுடைய, (ச) "సమోఽహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోఽస్తి న ప్రియః— ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு நமேத்வேஷ்யோஸ்திநப்ரியः" (ரு) "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்" (சா) "எள்கலிராகமிலாதான்" என்கிற ஸர்வஸமத்வத்துக்கும், (எ) "నివాసశ్శరణంసుహృత్-நிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்" (அ) "సుహృదంసర్వభూతానామ్-ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்" என்கிற ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்வத்துக்கும், (கூ) "సదాకారుణికోపిసన్-ஸதாகாருணிகோபிஸந்" என்கிற பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதாரூபையான க்ருபைக்கும் ஹாநிவாராதோ வென்னில் ;

(க) தி-வாய்-உ-கூ-சா (உ) கத்யத்ரயம (ங) வைகுண்டஸ்தவம்
(ச) கீதை-கூ-உகூ (ரு) தி-வாய்-க-சா-ங (சா) தி-வாய்-க-சா-ரு
(எ) ஸுபால (அ) கீ-ரு-உகூ (கூ) லக்ஷ்மீதந்த்ர-கஎ
† (பா) த்விவிதபேத

இது ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபங்களினுடைய யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாதார் சொல்லும் வார்த்தை ; எங்ஙனே யென்னில் ; (க) "ఆనన్దో బ్రహ్మ-ஆநந்தோப்ரஹ்ம" (க) "ఆనన్దం బ్రహ్మణః-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணஃ" (உ) "முழுநலம்" (ங) "எல்லையிலந் நலம்" (ச) "நலமுடையவன்" (ரு) "అపారసచ్చిత్సుఖసాగరే-அபார ஸச்சித்ஸுகஸாகரே" என்கிறபடியே ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களிரண்டாலும் அபரிச்சேத்யமான வாநந்தத்தை யுடையனாயிருக்கையாலும், (சு) "అశేషచిదచిద్వస్తు శేషభూతే-அசேஷசிதசித்வஸ்து சேஷிபூத" (எ) "అశేషచిదచిద్వస్తు శేషిణే-அசேஷசிதசித்வஸ்துசேஷிணே" என்று ஸர்வசேஷியாகையாலும், (அ) "యస్యచేతనస్యయద్ద్రవ్యం సర్వాత్మనాస్వార్థేనియన్తుం ధారయితుఞ్చశక్యంతచ్ఛేషైకస్వరూపమ్- யஸ்யசேதநஸ்யயத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநாஸ்வார்த்தே நியந்தும்தாரயிதுஞ்சஶக்யம் தச்சேஷைகஸ்வரூபம்" என்றும், (கூ) "యథేష్టవినియోగార్హం శేషశబ్దేనకథ్యతే-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் சேஷசப்தேநகத்யதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வார்த்த நியாம்யத்வ தார்யத்வாதிகளாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹமான சேஷவஸ்துக்களைத் தனக்கதிசயவித்யர்த்தமாகத் தன்னிச்சையாலே தனக்கிஷ்டமான ப்ரகாரத்திலேவிநியோகம் கொள்ளுகையும், அப்படியே விநியோகப்படுகையும் (க0)"அம்மாவடியேன்" என்கிற உபயஸ்வரூபத்துக்கும் ப்ராப்தமாய், அதுதானே புருஷார்த்தமுமாயிருக்கையாலே. ஏவம்பூத விநியோக விஷயத்வ ஜ்ஞாநமிறே சைதந்யகார்யம்.

ஆனால் லீலாவிபூதியிலுள்ளார்க்கு இதில் துஃக்கம் நடப்பானென்னென்னில் ; ஏவம்பூதஸ்வரூப யாதாத்மய ஜ்ஞாநமில்லாமையாலே. ஆனால் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவதிகாரிகள், (கக) "மங்கவொட்டு" (கஉ) " இருள்தருமாஞாலத்துளினிப்பிறவியான் வேண்டேன்" (கங) "கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னும் குறுகாதோ" (கச) "நின் மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதென்றுகொலோ" (கரு) "அடைய

(க) தை-ஆநந்த (உ) தி-வாய்-க-க-உ (ங) தி-வாய்-க-உ-ரு
(ச) தி-வாய-க-க-க (ரு) (சு) கத்யத்ரயம்
(எ) வேதார்த்தஸ (அ) ஸ்ரீபாஷ்ய (கூ)
(க0) தி-வாய்-க-கூ-க (கக) தி-வாய்-க0-எ-க0 (கஉ) தி-வாய்-க0-சு-க
(கங) தி-வாய்-சு-கூ-கூ (கச) தி-வாய-ங-உ-ங (கரு) தி-மொ-கக-அ-சு

வருளாய்" இத்யாதிகளாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்தை யாசைப்படுவானென்னென்னில் ;

ஶேஷபூதரான சேதநர்க்கு ஶேஷத்வ பராகாஷ்டாதர்ஶநம் பண்ணினவாறே இந்த லீலாவிஷயம் ப்ராப்தமாயிருந்ததேயாகிலும், (௧) "స్థిత్యుత్పత్తిప్రవృత్తిగ్రసననియమనవ్యాప్త్యనైరాత్మ్యనస్తే శేషీ శేషప్రపఞ్చవపుః-ஸ்தித்யுத்பத்திப்ரவ்ருத்திக்ரஸநநியமநவ்யாப்த்யநைராத்ம்யநஸ்தே ஶேஷீ ஶேஷப்ரபஞ்சவபுஃ" என்கிறபடியே ரக்ஷகத்வ காரணத்வ ப்ரவர்த்தகத்வ ஸம்ஹர்த்ருத்வ நியந்த்ருத்வ வ்யாபகத்வாதி ஸகல ப்ரகாரங்களாலும் இந்த ஸ்தித்யாதி விஷயமான ஸகல ப்ரபஞ்சத்துக்கும் ஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரன், இப்படி ஸர்வப்ரகார ஶேஷமாகையாலே ஸ்வாயத்தஸ்வரூபரூபமாய் ஸ்வாதா(தீ)நக்ரியாகருமாய் ஸ்வபோக்யபூதருமான சேதநரை; (௨) "శబ్దాదివిషయాన్వితదుర్విభవం విస్మార్యదాస్యాత్మకం వైష్ణవ్యా గుణమాయయాత్మనివహాన్విప్లావ్యపూర్వః పుమాన్। పుంసాపణ్యవధూవిడమ్బివపుషా ధూర్తానివాయాసయన్ శ్రీరఙ్గేశ్వరికల్పితే తవపరీహాసాత్మనే కేళయే-ஶப்தாதிவிஷயாநபூர்வஶம்பவம் விஸ்மார்ய்தாஸ்யாத்மகம் வைஷ்ணவ்யா குணமாயயாத்ம நிவஹாந் விப்லாவ்ய பூர்வஃ புமாந் । பும்ஸா பண்யவதூவிடம்பிவபுஷா தூர்த்தாநிவாயாஸயந் ஶ்ரீரங்கேஶ்வரிகல்பிதே தவபரீஹாஸாத்மநே கேளயே" (௩) "அன்புறநிற்கு மதுநிற்கச்சுமடுதந்தாய்" (௪) "உன்னடிப்போது நானணுகாவகைசெய்து போதிகண்டாய்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அவர்களுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமான தாஸ்யைஶ்வர்யத்தை விஸ்மரிப்பித்து அத்தை த்ருணீகரிப்பிக்கும் ஶப்தாதி விஷயங்களிலே ஸங்கத்தைப் பண்ணுவித்து, ஸ்வஶேஷபூதயாஸ்வாதீனையான மாயையாலே கலங்கும்படி பண்ணி, பண்யவது(தூ)விடம்பிவபுஸ்ஸான புருஷனாலே தூர்த்தரை ஆயாஸிப்பித்து ரஸிக்கும் செருக்கரைப்போலே ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு அபிமதையான ஶ்ரீரங்கேஶ்வரிக்குப் பரிஹாஸஹேதுவான லீலைக்கு விஷயமாக்கி, (௫) "క్రీడతే భగవాన్భూతై ర్బాలః క్రీడనకై రివ-க்ரீடதே பகவாந்பூதைர்பாலஃ க்ரீடநகைரிவ" என்றும், (௬) "இன்புறுமிவ்விளை

(௧) ர-ஸ்த-௨-௨௪ (௨) ஶ்ரீகுணரத்ந (௩) தி-வாய்-எ-௧-௧0
(௪) தி-வாய்-எ-௧-௪ (௫) பாரத-ஆரண்ய (௬) தி-வாய்-௩-௧0-எ

யரட்டுடையான்" என்றும், (க) "நளிர்மாமலருந்தியீட்டைப் பண்ணிவிளையாடும்விமலன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவனை இசைவித்து இவனநுமதிப்படியே மோக்ஷப்ரதாநம்பண்ணி, ஸ்வ போக (ஃ)த்துக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று அந்த மோக்ஷரூப போச(ஃ)த்திலே ருசிபிறக்கும் போதைக்கு தத்ப்ரதிப(ஃ)டமான ஸம்ஸாரத்திலே (௨) "நரகத்தைநகு" என்கிற அருசிபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும், அந்த அருசிதனக்கு தத்விஷயமான ஹேய த்வ துஃக்கரூபத்வாதிப்ரதிபத்தி அபேக்ஷிதமாகையாலும், ஸ்வ போகார்த்தமாக அதில ஹேயத்வாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து அதடியாக அருசியை விளைப்பித்து, அதடியாக உபேக்ஷாதிகளை யுண்டாக்குகிறுகையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக போக (ஃ) ரூபமான மோக்ஷத்தை(௩) "மங்கவொட்டு"(௪)"கூவிக்கொள்ளாய்" (௫) "இனியுண்டொழியாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறார்களித்தனை யல்லது,!(௬) "எனக்கேகண்ணனையான் கொள்சிறப்பு-தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றிருக்கிறவர்கள் பகவத்விநியோக விஶேஷவிஷயத்திலுடைய ஸ்வரூபாநுப்ராப்ததையாலே தந்நிவ் ருத்தியை அபேக்ஷித்தார்களன்று;

ஆகையாலே (எ) "ஸோஹம்ஸர்வபூதேஷு-ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு" என்கிறவிடத்தில் வ்யாபகத்வ தா(ஃ)ரகத்வ ஆஶ்ரயணீயத்வ ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களில் ஸாம்யத்தைச் சொல்லுகிற தித்தனை யல்லது, ஸர்வவிநியோகஸாம்யம் சொல்லுகிறதன்று. விநியோக ஸாம்யம் சொல்லுமாகில் விநியோகபேத(ஃ) நிபந்தநமான ரஸ வைவித்யமில்லாமையாலே ஸர்வப்ரகாராநந்த(ஃ) விஶிஷ்டமான ஶேஷிஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. இஷ்டவிநியோகார்ஹதையே வேஷமான ஶேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. நித்யவிபூதியில் குணாநுபவம் விக்ரஹாநுபவம் கைங்கர்யபரதை யென்கிற விஶே ஷங்களுக்கும் சேராது. ஆகையாலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் அநு குணமான வைஷம்யம் தோஷமன்று; ப்ராப்தமான ஸாம்யத்துக்கு ஹாநிசொல்லாமையாலே ஸமத்வஹாநியில்லை. ஏவம் ஸ்வரூப

(க) நாய்ச்சி-தி-மொ-கச- (௨) தி-வாய்-க0-சு-ரு (௩) தி-வாய்-க0-எ-க0 (௪) தி-வாய்-க0-க0-௩ (௫) தி-வாய்-க0-க0-சு (௬) தி-வாய்-௨-க-ச (எ) கீ-௯-௨௯.

ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஸம்ஸாரத்திலே து:க்கப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்குமவர்களுக்கு இந்த ப்ரதிபத்திதான் இந்த ஜ்ஞாநவிரோதியான ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷை பிறக்கைக் குறுப்பாகையாலே அந்த ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பண்ணுதொழிந்தும் ஸௌஹ்ருத்வகார்யமான ஹிதபரதையாலே யாகையாலே ஸௌஹ்ருத்வத்துக்கு ஹாநியில்லை.

ஸம்ஸாரத்தில் வாஸமும் அஜ்ஞாவஸ்தை குலைந்து ஜ்ஞாநம் பிறந்தபோது ததீயத்வாகாரேணவே தோற்றுகையாலே (௧)"தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று அதுதானே புருஷார்த்தமாயிருக்கையாலும், தத்நுகுணமான ஜ்ஞாநவிசேஷத்தை (௨) "ददामि बुद्धियोगं तम् - ததாமிபுத்தியோகம்தம்" என்றும், (௩) "मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनञ्च-மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்றும், (௪) "என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாய்" (௫) "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிர்ஹேதுகமாகத் தானே பிறப்பிக்கையாலும் க்ருபாஹாநிவாராது. ஆகையாலே சேஷபூத ஸகலவஸ்துக்களுடையவும் ஸர்வவ்யாபாரங்களும் பகவத்ப்ரேரிதங்களுமாய் பகவத்ப்ரயோஜந ஹேதுக்களுமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

ஆனால், விதிநிஷேதரூபமான சாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், சாஸ்த்ரமாவது-(௬) "श्रुतिः स्मृतिर्ममैवाज्ञा-ஶ்ருதிஸ்ஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வாமித்வ சேஷித்வ ரக்ஷகத்வாதி விசிஷ்டனான ஸர்வேச்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுக்கு அதிசயரூப ஸகல வ்யாபாராதிகளுக்கு முண்டான ருசிப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு ப்ரதர்சகமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, (௭) "लीलाविषयदेहः-த்வைரகுண்யவிஷயாவேதா:" என்கிறபடியே அவனுக்கு லீலாவிஷயபூதருமாய்க்கொண்டு ஸ்வம்மாயிருக்கிற ஸகல சேதநரையும் விஷயமாகவுடைத்தாயிருக்கும்.

---

(௧) தி-வாய்-௨-௯-௪ (௨) கீ-௧0-௧0 (௩) கீ-௧௫-௧௫
(௪) தி-வாய்-௨-௭-௮ (௫) தி-வாய-௨-௭-௮ (௬) பாஞ்சராத்ரம்
(௭) கீ-௨-௪௫

ஆகையாலே இப்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய பஹுவிதை(டு)யான லீலைக்கு உபயோகிகளாய்க்கொண்டு லீலாவிஷயபூதசேதநர(ர்)களான கர்மவிஶேஷங்களும் பஹுவிதங்களாயிருக்கையாலே அவற்றில் சில கர்மவிஶேஷங்களாலே பாஹிம்ஸாபரராய் நாஸ்திகராயிருப்பாரைக் குறித்து (க) ‘‘[illegible] ப்ரஸி:-ஶட-சித்தஶாஸ்த்ரவைஶ்யதாபாயோபிசாரஶ்ருதி:’’ என்கிறபடியே அவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறக்கைக்குறுப்பாக அவர்களுடைய ருச்யநுஸாரம்பண்ணி அபி(பி)சாரக்ரியையைவிதித்தும், ஶாஸ்த்ரோக்த ததநுஷ்டாநாநந்தர தத்பலலாபத்தாலே ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்து அத்தாலே நாஸ்திக்யஹேதுவான பாபக்ஷயமாய் அந்த க்ரியையில் பரஹிம்ஸாதி நிபந்த(ந்)நமான பயம்பிறந்தவநந்தரம் பாரலௌகிக தத்ஸாதநங்களைவிதித்தும், அநந்தரம் அத்தை நிரூபித்து, ஸுக்ருதத்துக்குஹேது ஸுக்ருதாந்தரமாகவேணும்; அதுக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸுக்ருதம்வேணும்; அப்போது அநவஸ்தை வருமாகையாலும ஸ்வாதீநப்ரவ்ருத்தியில்லாதவனுக்கு ஸுக்ருத யோக்யதையில்லையாகையாலும் ஸுக்ருதஹேதுத்வம் சொல்லவொண்ணாதென்று ஸம்ஶயித்தவனுக்கு ஸுக்ருதஹேது பகவத்க்ருபை யென்னுமிடத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தும், க்ருபாகார்யமான ஸுக்ருதத்தாலே * நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணமான மோக்ஷத்திலே ருசிபிறந்தவனுக்கு மோக்ஷதத்ஸாதநங்களை விதித்தும, அந்த ஸாதநங்களுடைய து்ஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளாலே அதிலே குத்ஸைபிறந்தவனுக்கு ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தை விதித்தும், உபாயபூதனானவனுடைய ஸ்வதோஷ தர்ஶநத்வ அகார்யகரத்வ உத்துங்கத்வதுர்லபத்வாதிகளாலே இளைத்தவனுக்கு அவனுடையவாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தும் இப்படி ஆஶ்ரயணீயனானவனுடைய கார்யகரத்வஹேதுவான ஸார்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வாதிகளை விதித்தும், அவற்றினுடைய அபாதஜ்ஞாந தத்த(த்)ண்டதாத்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலே வெருவினவனுக்கு அவற்றைரக்ஷணோபயுக்த மாக்குகிற பரமகாருணிகத்வத்தை ப்ரகாஶிப்

(க) ரஙக-ஸ்த-௨-

பித்தும், *భగవదాత్మనోః స్వస్వామిభావసమ్బన్ధజ్ఞాననిబన్ధన భగవదుపాయవరణత్వ ప్రాప్యభావత్వాత్ తదిష్టవినియోగత్వేన తదన్తర్భూత - பகவதாத்மநோ: ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநநிபந்தந பகவதுபாயவரணத்வ ப்ராப்யபாவத்வாத் ததிஷ்டவிநியோகத்வேந ததந்தர்ப்பூதரானவர்களுக்குத் தத்தத் ஜ்ஞாநஹேதுக க்ருபாவிதா(ధా)நம்பண்ணியும், ஆக இவ்வளவும்வருந்தனையும் அவர்களுக்குப்பிறந்த பர்வக்ரமாநுஸாரம் பண்ணி கார்யகரத்வஹேதுவான பகவத்க்ருபையை விதித்துத் தலைக்கட்டுவிதொன்றுகையாலே ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநம்.

இவற்றில் பந்தகங்களான பலங்களிலே நின்றவர்கள் விஷயத்திலே ஈஶ்வரனுக்கு லீலாரஸம்நடந்துபோருகையாலும், அல்லாதவிடங்களிலே அநுக்ரஹரஸமும் க்ருபாரஸமும நடந்துபோருகையாலும், பகவல்லீலாஹேதுத்வமும் பகவத்க்ருபா விஶ்வாஸஹேதுத்வமுமா யிருக்கும். இவ்வாகாரத்வயத்திலும் இருவர்க்கும் ப்ரயோஜநமுண்டாகையாலே ஶாஸ்த்ரத்தாலே இருவருடைய ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக இவ்வக்ஷரத்திற் சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

இப்படி ஸர்வகாரணபூதமாய் ஸர்வரக்ஷகமாய் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு நிரூபகமாயிருக்கையாலும், இதிற்சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்துக்கு புருஷகாரத்வாரா இவள்ஸந்நிதி அபேக்ஷிதமாகையாலும, இவ்வக்ஷரத்திலேறின விபக்தியிற் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமாகவேண்டுகையாலும் இவ்வக்ஷரத்திலே லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும ஆர்த்தமாகச் சொல்லுகிறது.

“శ్రయత ఇతి శ్రీః-ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீ:” (௧) “అనన్యా రాఘవేణాహమ్-அநந்யா ராகவேணாஹம்” (௨) “విష్ణోశ్శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ్రீ:” (௩) “తాం శ్రీరిత్యుపసంశ్రయణాన్నిరాహుః-தாம்ஶ்ரீரிதி த்வதுபஸம்ஶ்ரயணாந்நிராஹு:” இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபா(భా)வானை யாஶ்ரயித்திருக்கும் ப்ரபையைப்போலே பிரிவில் ஸ்திதியில்லாதபடி பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸ்திதியாயிறே யிருப்பது.

---

(௧) ரா-ஸு-௨௧-௧௬ (௨) வி-பு-௧-அ-௧௭. (௩)

ஸ்வரூபநிரூபகத்வமாவது - ஸாதாரண தர்மங்களைக்கொண்டு வஸ்துவேதென்று ஶங்கையுண்டானால் இன்னவஸ்துவென்று விஶேஷித்துக்கொடுக்குமது. அதாவது - ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ ஜகத்பதித்வாதிகளாலே வஸ்துவை நிரூபிக்கும்போதைக்கு அவை ஔபாதிகோத்பாதகருமாய், ஔபாதி(ரு)க ரக்ஷகருமாய் ஔபாதிக ஶேஷிகளுமான ப்ரஹ்மாதிசேதநர்பக்கலிலே கௌணரூபேண வர்த்திக்கையாலே அவை ஸாதாரணமாகையாலும், ஶேஷித்வமும் ஸ்வநியோகத்தாலே ஸ்வாங்கீக்ருத சேதநப்ரப்ருதிலக்ஷ்மீபர்யந்தமானார் பக்கலிலே அநுவ்ருத்தமாகையாலும், அதுவும் ஸாதாரணமாகையாலும், விபுத்வமும் ப்ரக்ருத்யாதிகளிலே ஔபசாரிகமாக விபுத்வவ்யவஹாரம நடக்கையாலே ஸாதாரணமாகையாலும் இவை நிரூபகமாகமாட்டாது.

இனி ஓராகாரத்தாலும் வ்யக்த்யந்தர ஸம்பந்தமின்றியிலே அகாரார்த்தபூதனுக்கே அஸாதாரணமாயிருப்பது ஶ்ரிய:பதித்வமாகையாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருக்கக்கடவதென்கை.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் அஸாதாரணமன்றோ வென்னில் (க) "శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయప్రత్యనీక కల్యాణైకతానః - ஶ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேய ப்ரத்யநீககல்யாணைகதாந:" என்று நிகிலஹேய ப்ரத்யநீகமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஶ்ரிய:பதித்வத்தை ப்ரதாநநிரூபகமாக பாஷ்யகாரரருளிச்செய்கையாலும், (உ) "திருமாலின்சீர்" என்று ஶ்ரிய:பதியினுடைய குணங்களென்று விஶேஷிக்கையாலும் லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாய், ஹேயப்ரத்யநீகத்வாதிகள் தத்விஶேஷணமாகக்கடவது. (ங) "ఆత్మా స సర్వభూతానామహంభూతో హరిస్స్మృతః । అహన్తా బ్రహ్మణ స్తస్య సాహమస్మి సనాతనీ । అహన్తయా వినాహం హి నిరుపాఖ్యో న సిద్ధ్యతి । అహమర్థం వినాఽహన్తా నిరాధారా న సిద్ధ్యతి - ஆத்மா ஸ ஸர்வபூதாநாமஹம்பூதோ ஹரிஸ்ஸ்ம்ருத:। அஹந்தா ப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய ஸாஹமஸ்மி ஸநாதநீ। அஹந்தயா விநாஹம்ஹி நிருபாக்யோ ந ஸித்த்யதி। அஹமர்த்தம் விநாஹந்தா நிராதாரா ந ஸித்த்யதி" என்கிறபடியே ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மதயா வ்யாப்தமாய் அஹமர்த்தபூதமான பகவத்ஸ்வரூ

(க) ஸ்ரீ பாஷ்யாவதாரிகை (உ) தி-வாய-எ-க-க (ங) லக்ஷ்மீ தந்-உ

பத்திலே அஹந்தாஶ்ரயணவ்யபதேஶ்யையுமாய், அஹந்தாஶ்ரயண நிரூபகபூதையுமாயிருக்கு மென்கையாலும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாயிருக்கக் கடவது.

அதுக்குமேலே "ச்ரியஃபதிர்நிதிர்-பராத்பர" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்துத் தன்னோடொக்கப் பாடமாய் நித்யனுமாய் நிஜஜகத்ஜநகனுமாய் இவளோடு நிரபாயபூதனுமாயிருக்கிற ஈஶ்வரன் ஸகல ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வாபி(ர்)ஷ்ட விக்ரஹங்களிலே வ்யாப்தனைபோது நித்யத்வ நிஜஜகஜ்ஜநநீத்வாதிவிசிஷ்டையாயிருக்கிற இவளும தந்நிரபாயத்வ ரக்ஷணார்த்தமாகத் தத்தநுரூப விக்ரஹங்களிலே, (௧) "అనయోర్వ్యాప్తిరేకైకశక్తిత్వయోరివ-உபயோர்வ்யாப்தி ராகாஶாதித்யயோரிவ" (௨) "తత్స్వరూపానురూపా-தத்ஸ்வரூபாநுரூப" என்றும், (௩) "గుణాద్వాలోకవత్ - குணத்வாலோகவத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே குணத்வாரா அநபாயேனவசித்து ஸந்நிஹிதையாயிருக்குமென்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபமுள்ளவிடமெங்கும் வ்யாபிக்கக்கடவளுமாய், (௪) "శ్రీమన్మహా-ஶ்ரீமந்மஹாதிஃ" (௫) "నిత్య శ్రీః-நித்யஶ்ரீஃ" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தினுடைய இதரவ்யாவ்ருத்தி ஹேதுபூதையுமாய், (௬) "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" (௭) "విష్ణోశ్శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீஃ" என்கையாலே பகவத்விஶேஷண (த்வ) பூதையுமாயிருக்கும்.

ஆகையாலே வ்யாத்திலக்ஷண விஶிஷ்டமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு ஜாதிலக்ஷண விஶிஷ்டமான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம நிரூபகமென்று பிடம ஸம்ப்ரதிபந்நம்

இப்படி ஸ்வரூபநிரூபகபூதையாமளவின்றியிலே (௮) "తతస్సూ ర్యా-నుశుతివిశేషమశేషితా । శ్రీదేవీపయసస్తస్మాదుత్థితాధృతపఙ్కజా-தத்தஸ் ஸ்ம்புரத்காந்திமதீ விகாஸி காமலேஸ்திதா । ஶ்ரீர்தேவீ பயஸஸ்தஸ்மாதுத்திதாத்ருதபங்கஜா," "ఉద్వమాంల్యాన్యమ్బరధరాం స్నాతాభూషణభూషితా। పశ్యతాం సర్వదేవానాం యయౌవక్షస్థలంహరేః-திவ்யமாலயாம்பரதரா ஸ்நாதா பூஷணபூஷிதா । பஶ்யதாம்ஸர்வதேவாநாம் யயௌ வக்ஷஸ்தலம் ஹரேஃ" (௯) "రాఘవత్వేభవత్సీతా రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని । అన్యేషుచావతారేషు

(௧) (௨) (௩) பாஞ்சராத்ரம் (௪) ஸ்தோத்ரரத்நம்
(௫) ரா-யு-கக௰-கரு (௬) ஸ்ரீஸூக்தம் (௭) வி-பு-க-அ-கஎ
(௮) வி-பு-க-கூ-க௦௫

ஜீவస్య యోగివిన్యాసధాభ్యాం-காசாங்யாத்வாம்ருதேதேவி ஸர்வயஜ்ஞமயம்வபு: । அத்யாஸ்தேதேவதேவஸ்ய யோகிசிந்த்யம்கதாப்ருத:'' (க) ''శ్రీవత్సవక్షా:-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:'' (உ) ''அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா'' இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வாபாவிகமாகவும் ஔபாதிகமாகவும் பகவத்ஸாரூப்யம்பெற்றிருக்கிற நித்யமுக்தவிக்ரஹங்களில் வ்யாவ்ருத்தி தோன்றும்படி திவ்யமங்களவிக்ரஹ நிரூபகபூதையாகையாலும், (உ) ''அகலகில்லேனிறையும்'' என்று பகவத்போக்யதையிலே ஆழங்காற்பட்டு க்ஷணகாலமும் விஶ்லேஷாஸஹையாய்க்கொண்டு போக்யத்வகுணத்தை யவகாஹித்து அநுபவிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (ங) ''భోగో భోక్తా ఘటత ఇతి చ శ్రీరంగ ధామ ... నుభావా-போகோபோக்தாகதேஸ்ரீசுளகித பகவத்வைஶ்வரூப்யாநுபாவா'' என்று வைஶ்வரூப்யத்தைச் சிருங்கிற்றநுபவிக்குமென்கையாலும்,

(ச) ''ప్రకటనబలజ్యోతిర్జ్ఞానైశ్వర్యవిజయప్రథాః ప్రణతవరణ ప్రేమ క్షేమఙ్కరత్వ పురస్సరాః । అపి పరిమళః కాన్తిర్లావణ్యమర్చిరితీన్దిరే తవ భగవతశ్చైతే సాధారణా గుణరాశయః ॥ అన్యేపి యౌవన ముఖా యువయోస్సమానా శ్రీరఙ్గమఙ్గళవిజృమ్భణవైజయన్తి । తస్మిం స్తథాత్వయిచ తస్య పరస్పరేణ సంస్తీర్య దర్పణ ఇవ ప్రచురం స్వదన్తే-ப்ரபகநபலஜ்யோதிர்ஜ்ஞாநைஶ்வர்யவிஜயப்ரதா: ப்ரணதபரணப்ரேமக்ஷேமங்கரத்வபுரஸ்ஸரா:। அபிபரிமள: காந்திர்லாவண்யமர்ச்சிரிதீந்திரே தவபகவதஶ்சைதே ஸாதாரணாகுணராஶய:॥ அந்யேபியௌவநமுகா யுவயோஸ்ஸமாநா ஸ்ரீரங்கமங்களவிஜ்ரும்பணவைஜயந்தி । தஸ்மிம்ஸ்ததாத்வயிச தஸ்யபரஸ்பரேண ஸம்ஸ்தீர்யதர்ப்பண இவப்ரசுரம ஸ்வதந்தே'' இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களும் ஆஶ்ரிதாங்கீகாரதத்ப்ரீத்யாதிகளும் முதலான ஸ்வரூபகுணங்களும், ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்யாதியௌவநமுகங்களான விக்ரஹகுணங்களும் லக்ஷ்மீதத்பதிகளிருவர்க்கும் ஸ்வாதீநமாகவும் பராதீநமாகவு முண்டாயிருந்ததே யாகிலும் ஸ்ரீரங்கமங்கள வைஜயந்தியாயிருக்கிற லக்ஷ்மீபக்ஷத்திலே லக்ஷ்மீபதியினுடைய குணங்களும் லக்ஷ்மீபதியானவன்பக்ஷத்திலே லக்ஷ்மீகுணங்

(க) ரா-யு-கக-சு-கரு (உ) தி-வாய்-சு-க0-க0 (ங) ஸ்ரீகுணரத்ந-ச
(ச) ஸ்ரீகுண-ஙஉ

களும் கண்ணாடிப்புறத்திற்போலே அந்யோந்யம் ப்ரதிபலியாநின் றுகொண்டு பரம்பி மிகவுமினியவாகாநிற்குமென்று பகவத்குணங் களுக்கு இவளோடுண்டான அந்வயத்தையும் அத்தாலேயுண் டான அதிசயத்தையும் சொல்லுகையாலும் பகவத்குணத்துக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும்,

(க) "శ్రియా సార్ధం జగత్పతిరాస్తే - ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே" (உ) "వ్యూహేషు చైవ సర్వేషు విభవేషు చ సర్వశః। తథా వ్యూహభవత్యేషా మమ చైవానపాయినీ - வ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷுவிபவேஷுசஸர்வஶ: | ததாவ்யூஹீபவத்யேஷாமமசைவாநபாயிநீ" (ங) "దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ। విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మనస్తనూమ్ - தேவத்வேதேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ | விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" என்று உபயவிபூதியிலும் இவளு டைய நித்யஸந்நிதி யுண்டாகையாலே பகவத்விபூதிக்கு நிரூபக பூதையாகையாலும், பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு நிரூப கபூ(பூ)தை யென்றதாயிற்று.

(ச) "యద్భ్రూభఙ్గాః ప్రమాణం స్థిరచరరచనాతారతమ్యే మురారేః - யத்ப்ரூபங்கா:ப்ரமாணம்ஸ்திரசரரசநாதாரதம்யேமுராரே:" என்றும், (ரு) "కటాక్షలాభాయ కరోతి లోకాన్ పరాక్రమం తే పరిరంభణాయ। ముక్తిం ముదే మే తత్ర కథం ఫలాభావ కథా స్య కర్తుః - கடாக்ஷலாபாயகரோதிலோகாந் பராக்ரமம்தேபரிரம்பணாய | முதேவமுக்திம்முராரிர்மேதத் கதம் பலாபாவகதாஸ்யகர்த்து:" என்றும் ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ மோக்ஷப்ரதத்வாதிகள் இவளுடைய ப்ரூ(பூ)பங்காநந்தரம் பண் ணுமென்றும், இவளுடைய கடாக்ஷலாபாதிகளுக்குறுப்பாகச் செய் யுமென்றும் சொல்லுகையாலும்,

(சா) "సహ పత్న్యా విశాలాక్ష్యా నారాయణముపాగమత్ - ஸஹபத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்" என்று ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு இவளோடேகூட பூர்வாங்காநுஷ்டாநம் பண்ணினானென்றும் சொல்லுகையாலும், அநந்தரம் ஆஶ்ரிதாபராதங்களைப்பொறுப் பித்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று இவளபேக்ஷிக்க அவர்களை ரக்ஷிக்கு

(க) வாயுபுரா (உ) (ங) வி-பு-க-கூ
(ச) ஶ்ரீகுணரத்ந-ச (ரு) (சா) ரா-அ-கூ-க

மென்கையாலும், காகாதிகள் இவள்ஸந்நிதியாலே உஜ்ஜீவித்தார்க ளென்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்கையாலும் அப்ரிதாங்கீகாரத்துக்கு இவளைப் புரஸ்கரிப்பிக்குமென்னுமிடம் ஸ்ரீகுஹ ஸுக்ரீவ விபீஷணாதிகளளவிலே காண்கையாலும் ரக்ஷணத்துக்கு இவள்ஸந்நிதியே அபேக்ஷிதமென்றதாயிற்று.

(க) "ஸ்ரீ௦ஹ௦ ஸர்வஜ்ஞ - காமேஶ்வரம்கமலாநாத" (உ) "மலர் மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" (ங) "திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (ச) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன் பெருமையுடை யபிரானார்" இத்யாதிகளாலே இவ்விபக்தியிற் சொல்லுகிற மோக்ஷத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமென்றதாயிற்று.

ஆகையாலே இப்பதத்தில் ஶப்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநுஸந்திக்கதில்லை யாகிலும், (ரு) "யத்ர ப்ரஸ்ரீ ஶ-பக்யமிஸர்பித்த:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற குணவித்திந்யாயத்தாலே ஆர்த்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநுஸந்தேயமாகக்கடவது.

இவ்வகாரத்திலே சதுர்த்தீவிபக்தியாய் (சு) "ஸுபா௦ஸுலுக் - ஸுபாம்ஸுலுக்" என்று விபக்திலோபமாய் "ப்ரத்யயலோபே ப்ரத்யயலக்ஷணம் - ப்ரத்யயலோபேப்ரத்யயலக்ஷணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ரத்யயம் லுப்தமானாலும் ப்ரத்யயார்த்தம் கிடக்குமென்கையாலே, ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனான வெம்பெருமான்பொருட் டென்கிறது. அதாவது — இந்த சதுர்த்தி தாதர்த்த்ய சதுர்த்தியாய், இவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி மேஷமாயிருக்கு மென்கை.

மேஷத்வம் துஃக்கரூபமாகவன்றோ நாட்டில்கண்டு போருகிற தென்னில்; அகாரவாச்யவஸ்து ப்ரதிஸம்பந்தியாகைகயாலே ஸ்வரூபவித்திஹேதுவாகையாலும், ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலும், ஜ்ஞாநம பிறந்தால் இதுதானே புருஷார்த்தமாகையாலும் அபிமதவிஷய மேஷத்வத் ஸுகரூபமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால் அகார வாசயனுடைய மேஷித்வம சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில விபக்திவ்யக்தயின்றியிலே யிருக்கச்செய்தே சதுர்த்தி விபக்தியென்று மிடத்துக்கு ப்ரமாணமென் ? ப்ரதமாவிபக்தி யானு

(க) (உ) தி-வாய்-க-ஙு-க (ங) திருப்பல்லா-கக
(ச) தி-வாய்-க-சு க (ரு) தரமிடபாஷ்ய (சு) பாணிநிஸூத்ரம்

லோவென்னில்; அப்போது ஆத்மவாசகமான மகாரமும் ப்ரதமாந்தமாய், பகவத்வாசகமான அகாரமும் ப்ரதமாந்தமானால் இருவருடையவும் ஐக்யபரமாதல், ஸமத்வபரமாதலாமத்தனை. அப்போது ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களுக்கும் சேராது. எங்ஙனேயென்னில்; (௧) "పతింవిశ్వస్య-பதிம்விஶ்வஸ்ய" (௨) "పతింపతీనామ్-பதிம்பதீநாம்" (௩) "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః - ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:" (௪) "కరణాధిపాధిపః-கரணாதிபாதிப:" (௫) "ఈశతే దేవ ఏకః-ஈஶதே தேவ ஏக:" (௬) "పరవానస్మి-பரவாநஸ்மி" (௭) "భగవత ఏవాఽహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (௮) "దాసోఽహమ్-தாஸோஹம" இத்யாதிகளாலே பகவச்சேஷித்வத்தையும் ஆத்மஶேஷத்வத்தையும் சொல்லுகிற ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். இந்த ஶேஷித்வ ஶேஷத்வங்கள்தன்னிலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் சேராதென்னுமிடம் சொல்லிற்று. இவ்வக்ஷரத்திற்சொன்ன கார்யத்வ ரக்ஷ்யத்வங்களோடும் விரோதிக்கும். ஆத்மா நித்யனேயாகிலும் இவனுடைய நித்ய பாஹ்மவிஶேஷணத்வத்தாலே விஶேஷணத்வாரா கார்யத்வம் சொல்லக்குறையில்லை.

(௭) "అహమపి నమమ, భగవత ఏవాహమస్మి-அஹமபி நமம, பகவத ஏவாஹமஸ்மி" என்று ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகபாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகிற நமஶ்ஶப்தத்துக்கும் வைரர்த்த்யம் வரும். ஶரீராத்மபாவத்தைச் சொல்லுகிற நாராயணபதத்துக்கும் பங்கம்வரும். அதில சதுர்த்தியிற் சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கும உதயமில்லை. ஆக ஶாஸ்த்ரத்தோடு ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யத்தோடு ப்ரதிபாதிதவஸ்துவோடு ஶாஸ்த்ரவிஹிதாநுஷ்டானத்தோடு வாசியற ஸகலத்தோடும் விரோதிக்கையாலே இவ்வகாரம் ப்ரதமாந்தமாகமாட்டாது. சதுர்த்த்யந்தமாகக்கடவது.

(௯) "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత- ப்ரஹ்மணேத்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று இந்த ஶேஷத்வத்தை ஸமர்ப்

(௧) தை-நா-௧௧ (௨) ஶ்வே-௬-௭ (௩) ஶ்வே-௬-௧௬
(௪) ஶ்வே-௬-௯ (௫) ஶ்வே-௧-௧0 (௬) ரா-ஆ-௧௫-௭
(௭) யஜு-0 (௮) .. (௯) தை-நா

யணமூகேநச்சொல்லுகிற ஶ்ருதிவாக்யத்தில் "ப்ரஹ்மணே" என்கிற சதுர்த்த்யந்தத்வமும், இதின்விவரணமாய் விஶேஷ்யமான நாராயணபதத்தில சதுர்த்த்யந்தமே இதுக்கு ப்ரமாணமாகக் கடவது.

ஆக இவ்வகாரம் சதுர்த்த்யந்தமாய் அகாரவாச்யனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி ஶேஷமாயிருக்குமென்றதாயிற்று. ஆக அகாரத்தினுடைய ஶப்தஶக்தியாலே காரணத்வமும், தா(து)துவாலே ரக்ஷகத்வமும், அர்த்தபலத்தாலே ஶ்ரிய:பதித்வமும், சதுர்த்த்யந்த பதஶக்தியாலே ஶேஷித்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திற் சொல்லுகிற காரணத்வ ரக்ஷகத்வ ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீஸ்வரூப விஶிஷ்டமாயிருக்கச்செய்தே இதிற்சொல்லுகிற ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களில் லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்துக்கு அந்தர்ப்பாவமுண்டானவோபாதி காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களிலும் அந்தர்ப்பாவமுண்டாகக் குறையில்லையேயென்னில்; காரணத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு அஸாதாரண தர்மதயா லக்ஷணத்வேந நிர்த்தேஶிக்கப்படுகையாலே வ்யக்த்யந்தரத்தில் கிடவாததாகையாலே ப்ராதாந்யேந இவளுக்குக் காரணத்வமில்லை.

இனி காரணத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லும்போது நிமித்தரூபேணவாதல்; உபாதாநரூபேணவாதல்; ஸஹகாரிரூபேணவாதல் சொல்லவேணும். (௧) "సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్, ఏకమేవాద్వితీయమ్-ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத, ஏகமேவாத்விதீயம்" (௨) "స్పష్టేస్సృజతిచాత్మానమ్-ஸ்ருஷ்டௌஸ்ருஜதிசாத்மாநம்" (௩) "కార్యేన హ్యేస్య తనుముఖత స్త్వాముపాదానమాహుః - கார்யேநந்தேஸ்யதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு:" இத்யாதிகளாலே நிமித்தோபாதாநங்களிரண்டும் அவனென்று சொல்லுகையாலே அந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது.

இனி ஸஹகாரி யென்னவேணும். அப்போதைக்கு ஸஹகாரிகள்தான் நிமித்தோபாதாநோபகரணரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும். அதில் நிமித்தரூபஸஹகாரிகளாவன—படநிர்மாண நிமித்தனான குவிந்தனுக்கு ஸஹகாரிகளான குவிந்தாந்தரங்கள். உபாதாநரூப ஸஹகாரிகளாவன—படோபாதாந பூததந்துவுக்கு ரக்தக்ருஷ்ணாதி

(௧) சாந்தோ-௬-௨-௧ (௨) வி-பு-௧-௨-௬௭ (௩) ர-ஸ்த-௨-௩௧

ரூபேண ஸஹகரிக்கிற த்ரவ்யாந்தரங்கள். உபகரணரூப ஸஹகாரிகளாவன—ரதநிர்மாண க்ரியாஹேதுபூதங்களான வாஸ்யாதிகள்.

அவற்றில், (க) "మనసైవ జగత్సృష్టిం సంహారంచ కరోతి యః- மநஸைவஜகத்ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்சகரோதிய:" என்றும், (உ) "ஞானமம்மிதேகொண்டு எல்லாக்கருமங்களும் செய்யெல்லையில்மாயன்" என்றும், நிமித்தபூதனான வீஸ்வரனுக்குத் தன் ஸங்கல்பஜ்ஞாநமொழிய வேறொன்று அபேக்ஷிதமல்லவென்று சொல்லுகையாலும் "அத்விதீயம்" என்று நிமித்தாந்தர நிஷேதம் பண்ணுகையாலும், (௩) "సదేవ-ஸதேவ" (௩) "ఏకమేవ-ஏகமேவ" (௪) "అహమేవ-அஹமேவ" (௫) "బహుస్యామ్-பஹுஸ்யாம்" (௫) "స్వయమకురుత-ஸ்வயமகுருத" இத்யாதிகளாலே ஸச்சப்தவாச்யமான பரவஸ்துவொழிய உபாதாநாந்தரமில்லையென்று சொல்லுகையாலும். (௬) "సృష్టిస్థిత్యన్తకరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్ । స సంజ్ఞాం యాతి భగవానేక ఏవ జనార్దనః- ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம்ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் । ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதி பகவாநேகஏவஜநார்த்தந:" என்று ப்ரஹ்மருத்ராதிரூபேண நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறான் ஜநார்த்தநனொருவனுமே; வேறுஸஹகாரிகளில்லையென்றும், (௭) "அவனே அகல்ஞாலம்படைத்திடந்தான்" என்றும், ஸஹகார்யந்தர நிஷேதம்பண்ணுகையாலும், இவனை நிமித்தோபாதாந ஸஹகாரிரூபேண ஸஹகாரியென்னவொண்ணாது.

சிதசித்துகளிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்து நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கிறவோபாதி இவர்பக்கலிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்தாலும் உபாதாநாந்தர நிஷேதத்துக்கு விரோதம் பிறவாதேயென்னில்; அப்படிச் சொல்லவொண்ணாது. அபரிணாமியாய் பரிஶுத்தமான ப்ரஹ்மத்துக்கு அவற்றினுடைய அநுப்ரவேஶாபாவத்தில் உபாதாநஹேதுகமான பரிணாமித்வமும், அஜ்ஞத்வது:க்கித்வரூபமான அஶுத்தியும் ப்ரஸங்கிக்குமாகையாலே பரிணாமியான வசித்தையும் †அசிதாஶ்ரயபான வாத்மாவையும் அநுப்ரவேஶிக்க வேண்டுகை

(க) வி-பு-௫-௨௨-௧௫ (உ) தி-வாய-௩-௧௦-அ (௩) சாந்தோ-௬-௨-௧
(௪) சாந்தோ-௭-௨௫-௧ (௫) தை-ஆந- (௬) வி-பு-௧-௨-
(௭) தி-வாய-௬-௩-௨- † அவித்யாஶ்ரய

யாலும் இவளுடைய ஈச்வராபிமானித்வத்தில் இப்படி வருவ தொரு விரோதமில்லாமையாலும்,

அதுக்குமேலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை க்ரஹிக்கிற ப்ரமாணந் தான், (க) "யதோ வா இமானி பூதானி ஜாயந்தே-யதோவா இமானிபூதானி ஜாயந்தே" இத்யாதிகளாலே காரணத்வாதி விசிஷ்டமாக க்ரஹிக் கையாலும், (உ) "பஹுஸ்யாம்-பஹுஸ்யாம" என்கிற ப்ரஹ்மஸங்கல் பாநந்தரம் ஜகத்து உண்டாகையாலும், ஸங்கல்பாத்பூர்வம் ஜகத்து இல்லாமையாலும், (ரு) "அஜாமேகாம் லோஹித சுக்ல க்ருஷ்ணாம் பஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம் - அஜாமேகாம்லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணாம்பஹ்வீம் ப்ரஜாம்ஜநயந்தீம்ஸரூபாம்" என்று குணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதி ப்ரஜைகளை உத்பாதிக்குமிடத்தில் தான் அசேதநமாகையாலே, அசேதநமானமஹத்து புருஷப்ரயத்ந ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு க(ஃ) டாதிகளை உத்பாதிக்குமாபோலே (ச) "மயாத்யக்ஷேண ப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதே ஸசராசரம்-மயாத்யக்ஷேணப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதே ஸசராசரம்" என்கிற படியே ப்ரஹ்மாதி(தி)ஷ்டிதமாய்க்கொண்டே ஜகத்தை யுத்பாதிக்கு மென்று சொல்லுகையாலும், (ரு) "விஷ்ணோஸ்ஸகாசாதுத்பூதம் ஜகத் தத்ரைவ ச ஸ்திதம்-விஷ்ணோஸ்ஸகாசாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவசஸ்திதம்" என் றும், (சு) "ஸர்வ காரண காரணே-ஸர்வகாரணகாரணே" என்றும், விஷ்ணு சப்தவாச்யனை ஸர்வேச்வரனே ஜகத்காரணபூதனென்றும்சொல் லுகையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை காரணத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும்,இவள் ஸங்கல்பத்தை யொழியவும் ஜகத் து உண்டாகையாலும், இவள் கூடாதபோது ஜகத்து உத்பந்நமாகா தென்கைக்கு ஒரு அநுபபத்தியில்லாமையாலும், இவள் காரண பூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவ ளுக்கு காரணத்வாந்தர்ப்பாவ சங்கையே பிடிக்கில்லை.

காரணபூத ப்ரஹ்மஸ்வரூப நிரூபகத்வேந இவளுக்கு அவர் ஜநீயஸந்நிதி யுண்டேயாகிலும் அநுபயுக்த விசேஷணங்களோபாதி தத்க்ரியாந்வயமின்றிியிலே தத்விஷயப்ரீத்யாதிகளிலே அந்வயமா கக்கடவது. அப்படியே ரக்ஷகத்வமும் (க) "யேந ஜாதானி ஜீவந்தி-யேந

(க) தை-ப்ருகுவல்லி (உ) தை-ஆநந்தவ-ரு (ங) தை-நா-௪௨-(ரு)
(ச) கீதை-கூ-௧௦ (ரு) வி-பு-௧-௨-ரு௫ (சு) வி-பு-சு ௫ ௭௨

ஜாநாதிஜீவந்தி" இத்யாதிகளிலே ப்ரஹ்மலக்ஷணமாகச் சொல்லப்படுகையாலும், (௧) "ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்" (௨) "విష్ణుస్త్రైలోక్యపాలకః-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலகঃ" (௩) "పాలనేవిష్ణురచ్యుతే-பாலநேவிஷ்ணுரச்யுதே" (௪) "సఏవపాతి-ஸஏவபாதி" (௫) "విష్ణుఃపాల్యఞ్చపాతిచ-விஷ்ணுঃபால்யஞ்சபாதிச" இத்யாதிகளாலே விஷ்ணுபதவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனே ரக்ஷகனாகச் சொல்லுகையாலும், இவனுக்கு ரக்ஷகத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது. இந்த ரக்ஷகத்வவிஶிஷ்டமாய் அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக இஷ்டப்ராப்திப்ரத(ஃ)த்வலக்ஷணமாயிருக்கிற உபாயத்வம் யாதொன்று, அதிலும் இவனுக்கு அந்தர்ப்பாவமில்லை.

எங்ஙனேயென்னில்; (௬) 'మామేకంశరణంవ్రజ-மாமேகம்ஶரணம் வ்ரஜ" (௭) "తమేవశరణంగచ్ఛ-தமேவஶரணம்கச்ச" (௮) "మామేవయేప్రపద్యన్తే-மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (௯) "తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే-தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே" (௧௦) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై । తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదంముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை । தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧௧) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (௧௨) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (௧௩) "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்" (௧௪) "களைகண்மற்றிலேன்" (௧௫) "மூவாத்தனிமுதலாய்மூவுலகும்காவலோன்" இத்யாதிகளிலே வ்யக்த்யந்தரநிஷேதபூர்வகமாக ஸர்வகாரணவஸ்துவுக்கே உபாயத்வத்தை விதிக்கையாலே.

ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸ்வர்க்கஸாதநமாகாநிற்கச்செய்தேயும் ப்ரயாஜாதிகளான கர்மவிஶேஷங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸஹாயமாகிறாப்போலேயும், பக்தி பகவத்ப்ராப்திஸாதநமாகாநிற்கச்செய்தேயும் கர்மஜ்ஞாநங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸாதநமாகிறாப்போலேயும், இவ

---

(௧) கீதை-௧௮-௬௧ (௨) (௩)
(௪) வி-பு-௧-௨-௬௭ (௫) வி-பு (௬) கீ-௧௮-௬௬
(௭) கீதை-௧௮-௬௨ (௮) கீ-௭-௧௪ (௯) கீ-௧௫-௪
(௧௦) ஶ்வே-௬-௧௮ (௧௧) தி-வாய-௫-௧௦-௧௧ (௧௨) தி-வாய-௫-௮-௧௧
(௧௩) தி-வாய்-௯-௧-௧௦ (௧௪) தி-வாய்-௫-௮-௮ (௧௫) தி-வாய-௨-௮-௫

ளுக்கும் ஸஹகாரித்வேந உபாயத்வாங்கர்ப்பாவமுண்டாளுலோ வென்னில்; ஏதேனுமொன்றுக்கு ஸஹகாரித்வ முண்டாவது-ஸ்வரூபோத்பத்திமுகேநவாதல், உத்பந்நஸ்வரூப வர்த்த (ர்) நமுகேநவாதல், வர்த்தி(ஃ) தஸ்வரூப பலப்ரதாநமுகேந வாதலாயிற்று ;

உபாயபூதனுன வீஶ்வரன்(க) "ఉపాయోపేయత్వేతదిహతవతత్వమ్-உபாயோபேயத்வேததிஹதவதத்வம்" என்று ஸித்தஸ்வரூபனுமாய் ஏகரூபனுமாய் அமோக (ஃ) ஸங்கலபனுமாயிருக்கையாலே உத்பத்யாதிகளில் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷதை யில்லாமையாலும, (உ) "களைவாய்துன்பம் களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" என்றும, (ங) "உன்னலல்லாலயாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" என்றும், ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச சொல்லுகையாலும் இவனுக்கு ஸஹகாரித்வமிலலை.

ப்ரஹ்மஸ்வரூப க்ராஹகப்ரமாணம் (ச) "యేనజాతానిజీవన్తి-யேந ஜாதாநிஜீவந்தி" (ரு) 'యోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై-யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை" இத்யாதிகளாலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்ரஹிக்கையாலும (சா) "సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உக்த்யநந்தரம் ஶோகநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும, இந்த வுக்திக்கு முன்பு ஶோகநிவ்ருத்தி பிறவாமையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தி-நிர்ஹேதுகக்ருபாவிஶிஷ்டனை ஸர்வேஶ்வரன் தன்னாலே உபபந்நமாகையாலும், (எ) "సర్వలోకశరణ్యాయ - ஸர்வலோகஶரண்யாய" (அ) "శరణ్యంశరణంయాతః-ஶரண்யம ஶரணமயாதः" (கூ) "శరణంశరణంయాతః-சரணௌஶரணம்யாதः" (ரு) "ముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే-முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று ஸாவஶரண்யனுகச் சொல்லுகையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுடைய உக்தியொழிய கேவலபகவதுக்தியாலே ஶோகநிவ்ருக்தி பிறக்கையாலும, இவள்ஸஹகரியாத போதும் உபாயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், இவள் ஜகத்துக்கு உபாயபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுககு உபாயத்வமில்லையென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

(க) ர-ஸ்த-உ-அள (உ) தி-வாய்-ரு-அ-அ (ங) தி-வாய-ரு-அ-ங
(ச) தை-ப்ருகு- (ரு) ஶ்வே-சா-கஅ (சா) கீ-கஅ-சாசா
(எ) ரா-யு-கஎ-கரு (அ) ரா-யு-கூச-கஎ (கூ)

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணமுகேந கார்யகரனுகிறவோபாதி இவளை யும் ஸஹகாரித்வேந அந்தர்ப்ப(ர்பா)வித்துக்கொண்டு கார்யகரனுகக் குறையென்னென்னில், குணங்கள் கார்யோபயோகியாகையாலும், குணத்வேந உண்டான அப்ருதக்புத்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந் யாநாதாரத்வத்தாலே கர்த்ருத்வநாமாவகாசமில்லாமையாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநி யில்லாமையாலும், இவள் சார்யாநுபயுக்தை யாகையாலும், த்ரவ்யத்வேநவருகிற ப்ருதக்புத்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந்யாதா(தா)ரத்வ நிபந்தந கர்த்ருத்வாதிப்ரதிபத்தியோக்யதை யாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநியுண்டாகையாலும அதுவுமொவ்வாது. ஆகையாலே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவளுக்கு உபாயத்வாந்தர்ப் பாவமில்லையென்றதாயிற்று. ஆகையாலே உபாயதசையில் இவ ளுக்குண்டான ஸ்வரூபாநதர்ப்பாவம் உபாயபூதனவனை உபாயத் வேந ஆஶ்ரயிக்கிறசேதநருடைய ஸ்வாபராதநிபந்தநபயநிவ்ருத்தி ஹேதுபூத புருஷகாரோபயோகியாகக்கடவது.

அப்படியன்றியிலே ஶ்ரிய:பதித்வத்துக்கு ப்ராதிஸம்பந்த்யபே க்ஷை யுண்டாகையாலும், தர்மிக்ராஹகமான ஶ்ரீஶப்தந்தான் "श्रयते-ஶ்ரீ:-ஶ்ரயத இதிஶ்ரீ:" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தை யாஶ்ர யித்திருக்கையாலே ஶ்ரீஶப்தவாச்யை யானுளென்று சொல்லுகை யாலும், "श्रीञ् -सेवायाम्-ஶ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே கர்த்ரிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வாஶ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஸே வித்திருக்குமென்கையாலும், (௧) "अनन्या राघवेणाहं भास्करेण प्रभा यथा - அநந்யாராகவேணஹம பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என் றும், (௨) "निराधारा न तिष्ठति-நிராதாராநதிஷ்டதி" என்றும, பகவத் ஸ்வரூபத்தை யாஶ்ரயித்தபோது தன்ஸத்தையாய், ஒழிந்தபோது ஸத்தையில்லையென்று சொல்லுகையாலும்.ஶ்ரீயையொழிய அவனுக் குஶ்ரிய:பதித்வம் அநுபபந்நமாகையாலும,(௩) "विष्णोः श्रीः-விஷ்ணோ ஶ்ரீ:" (௪) "विष्णुपत्नी-விஷ்ணுபத்நீ" (௫) "ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ - ஹ்ரீஶ்சதே லக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ" (௬) "तवप्रिया-தவப்ரியா" (௭) "மலராள்மணவாளன்" (௮) "நாண்மலராள்நாயகன்" (௯) "திருமக

(௧) ரா-ஸு-௨-௧-௧௬ (௨) லக்ஷ்மீதந-௨ (௩) வி-பு-௧-௩-௮-௧௭
(௪) ப்ரீஸூ-௯-௧ம (௫) யஜு-௩- (௬) ஸ்தோ-ர-
(௭) தி-வாய-௧-௫௦-௪ (௮) தி-மொ-௫-௫- (௯) தி-வாய்-௧-௪-௯

ளார் தனிக்கேள்வன்" இத்யாதிகளிலே இவளை அவனுக்குப் பத்நீத்வேந ஶேஷபூதையாகச் சொல்லுகையாலும், ஶ்ரிய:பதித்வத்தில் அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம.

அப்படியே "శ్రియతశ్రీః - ஶ்ரீயத இதி ஶ்ரீ:" என்று ஸர்வராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்படுமென்று சொல்லுகையாலும் "శ్రిఞ్-సేవాయాం-ஶ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தா(து)துவிலே கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸர்வர்க்கும் ஸேவாவிஷயபூதையாகச் சொல்லுகிறவள் தன்னுடைய மாத்ருத்வரூபமான ஶேஷித்வத்தாலே ஆஶ்ரிதரை அபராதோபகரண பூர்வகமாக ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருமென்று சொல்லுகையாலும், ஏவம்பூத ஶேஷித்வத்தாலே இவளுடைய புருஷகாராந்தர நிரபேக்ஷாஶ்ரயணீயத்வம உபபந்நமாகையாலும், (௧) "అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ - அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ" (௨) "సకలం తద్ధి తవైవ మాధవ-ஸகலம் தத்தி தவைவ மாதவ" (௩) "దాసోஹం కమలానాథ - தாஸோஹம் கமலாநாத" (௪) "திருமாலையல்லது தெய்வமென்றேத்தேன்" (௫) "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (௬) "திருமாலை வணங்குவனே" இத்யாதிகளிலே இவளை ஶேஷித்வத்திலே அந்தர்ப்பவித்துச் சொல்லுகையாலும் இவளுக்கு ஶேஷித்வத்திலே அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆகையாலே நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற ஸகலகுணங்களும் பகவத்ஸ்வரூபாஶ்ரயமாயிருக்கச்செய்தேயும் வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஶ்ரயணத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் கார்யகரத்வத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸௌந்தர்யாதிகள் அநுபாவ்யமாயும் போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், காரணதஶையில சிதசித்துகள் உபாதாநோபயோகியாயும, ஸங்கல்பம நிமித்தபர்யவஸாயியாயும், ஜ்ஞாநாதிகள் ஸஹகாரியாயும போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்திருந்ததேயாகிலும் காரணத்வரக்ஷகத்வாதிகளி லந்வயமின்றியிலே தத்விஷயாநுமோத புருஷகாரத்வ மாத்ரமேயாய்,ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களில் அந்வயமுண்டாமிடத்தில் விரோதமில்லை.

---

(௧) ஶ்ரீஸூக்தம (௨) ஸ்தோ-ரத்ந (௩)
(௪) ௧·திருவ-௬௪ (௫) பல்லாண்டு-௧௧ (௬) திருவிரு-௬௫.

இந்த காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாபேக்ஷை யுண்டாகையாலும், உபயவிபூதி ரக்ஷகனாகையாலும், ஸ்ரிய:பதியாகையாலும், ஸர்வஶேஷியாத் பரனாகையாலும் (க) "காரணந்து த்யேய:- காரணந்துத்யேய:" (உ) "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்- முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்- முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்றும் காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமாகவும் ஶரண்யமாகவும் சொல்லுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே உபாயமாயிருக்கையாலும், இதுதான் இதுக்கு முன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே மேல்ப்ராப்தவ்யமாகையாலும், இந்த உபாஸ்யத்வ ஶரண்யத்வ உபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களுக்கு விலக்ஷணவிக்ரஹாபேக்ஷை யுண்டாகையாலும், இவ்வகாரத்தாலே ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமும் ஸ்ரிய:பதித்வமும் ஸர்வஶேஷித்வமும் பரத்வமும் உபாஸ்யத்வமும் ஶரண்யத்வமும் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், உகாரம் (ங) "தமேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்தது சந்த்ரமா:- தமேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்ததுசந்த்ரமா:" என்று அவகாரத்தையும் உகாரத்தையும் பர்யாயமாகச் சொல்லுகிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவதாரணார்த்தமாய்க்கொண்டு இந்த ஶேஷத்வ விரோதியான அந்யார்ஹதையைக்கழித்து அவனுக்கே ஶேஷமென்று அவதரிக்கிறது.

ஸர்வாதிகனான அகாரவாச்யனுக்குச் ஶேஷமான வஸ்துக்கு அந்யஶேஷத்வ யோக்யதையில்லையாயிருக்க இந்த ப்ரஸக்தப்ரதிஷேதமேதென்னில்; லோகத்திலே ஒருவனுக்கு ஶேஷமான க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள் பிறர்க்கு அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், "ஹிரண்யம் குண்டலாய-ஹிரண்யம் குண்டலாய" என்றிருக்கச் செய்தேயும் கடகமகுடாதிகளுக்கும் அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், (ச) "மாத்ருதேவோ பவ, பித்ருதேவோ பவ, ஆசார்யதேவோ பவ, அதிதிதேவோ பவ-மாத்ருதேவோபவ, பித்ருதேவோபவ, ஆசார்யதேவோபவ, அதிதிதேவோபவ" என்று ஒருவனுக்கு அநேகவிஷய ஶேஷத்வத்தை விதிக்கக்காண்கையாலும்,

(க) அதர்வ (உ) ஶ்வே-ஸு-௬-௧௮ (ங) தை-நா- (ச) தை-ஶீக்ஷாவல்லி

அப்படியே ஈஶ்வரனுக்கு இவ்வாத்மவஸ்து ஶேஷமாமிடத்தில் அந்யர்க்கும் ஶேஷமாய் ஈஶ்வரனுக்கும் ஶேஷமாயிருக்குமோ வென்று ஶங்கையிறக்க, அந்த ஶங்கையைக்கழித்து அவனுக்கே ஶேஷமென்கிறது.

ஶேஷத்வமாகில் அந்யார்ஹமா யிருக்குமென்கிற நியமமாகில் க்ஷேத்ராதிவிஷயமாக அநயார்ஹமாவா னென்னெனனில்; அங்கு ப்ருதக்ஸ்திதியோக்யமான த்ரவ்யமாகையாலே க்ரயவிக்ரயாதிகளாலே அந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையுண்டு. இங்கு ப்ருதக்ஸ்தித்யயோக்யத்ரவ்யமாகையாலே அநயார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையில்லை.

எங்ஙனே யென்னில் ; க்ஷேத்ரம் க்ரயவிக்ரயார்ஹமாகையாலும், புத்ரன் க்ரயவிக்ரயார்ஹனுமாய் மாதாபிதாக்களுக்கும் அநேக தேவதைகளுக்கும் ஶேஷமாயிருக்கையாலும், பார்யை பாணிக்ரஹண பூர்வகாலத்திலே மாதாபிதாக்களுக்கு ஶேஷமாயும் அநந்தரம் ஸோமகந்தர்வாதிகளுக்கும் ஶேஷமாயும் ஶரீராவதி(ீ)யாயும் உபேக்ஷாவதியாயுமிருக்கையாலும், தேஹமும், பார்யாஶரீரம் பர்த்தாவுக்கு ஶேஷமாய, பர்த்த்ருஶரீரம தேவாதிகளுக்கு ஶேஷமாய், க்ரயவிக்ரய யோக்யமாயிருக்கையாலும், குணமும் நிராஶ்ரயமாகநில்லாதே ஓராஶ்ரயத்தைப்பற்றி நிற்கையாலே ஸ்வாஶ்ரய ஶேஷியான வ்யக்திக்குத் தானும் ஶேஷமாகையாலுட க்ஷேத்ரபுத்ர தாரதேஹ குணாதிகளுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

குண்டலாபிமாநியான ஹிரண்யமும் கர்த்தாவினுடைய ருசிவிசேஷத்தாலே கடகாதிகளுக்கும யோக்யமாகையாலே அதுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை. * மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளும் அநேக விஷயவிதியாகையாலே அந்த விஷயபூதனானவனுக்கும அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

இங்கு அப்படியன்றியிலே (க) “[Telugu-script quotation] ஜகத்ஸர்வம் ... நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்” (உ) “தன்னுள்கலவாததெப்பொருளும்தானில்லையே” என்று ப்ருதக்ஸ்திதி யோக்யமன்றென்கையாலும், ப்ருதக்ஸ்திதி சொன்னபோது ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வப்ராகாரித்வாதிகள் பங்க (ங்க) மாகையாலும்,

---

(க) கீதை-௧௦-௩௯ (உ) தி-வாய்-உ-௫-௩

(௧) "ఆత్మైవేదం సర్వం - ஆத்மைவேதம் ஸர்வம்" (௨) "బ్రహ్మైవేదం సర్వం - ப்ரஹ்மைவேதம் ஸர்வம்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லி, தத்வ்யாப்தமான ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தை "ஆத்மைவ" என்று அவத(த)ரித்துக்கொண்டு அஸாதாரணமாகச் சொல்லுகையாலும், (௩) "స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం - ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம்" (௪) "దాసభూతాః - தாஸபூதா:" (௫) "ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావం - ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம்" (௬) "குலதொலடியேன்" (௭) "தொல்லடிமைவழிவரும்தொண்டர்" இத்யாதிகளாலே இந்த ஶேஷத்வத்தை நிருபாதிகமாகவும் அநந்யஸாதாரணமாகவும் ஸ்வாபாவிகமாகவும் சொல்லுகையாலும், இப்படி ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாயிருக்குமென்று மேலே உக்தமாகையாலும், க்ரயவிக்ரயாநர்ஹம், அஸாதாரணம், நிருபாதிகம், நித்யம், ஔபாதிக தேஹவ்யாவ்ருத்தஶரீரம், குணியென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆகையாலே க்ஷேத்ரபுத்ரதார தேஹாதிகளிற்போலே அந்ய ஶேஷத்வஶங்கா ஹேதுவான க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வ ஸாதாரணத்வ ஔபாதிகத்வ அநித்யத்வங்கள் இவ்விடத்திலில்லாமையாலே இங்கு அந்யஶேஷத்வஶங்கையே பிடித்தில்லை.

பூர்வோக்தமான ப்ருதக்ஸ்தித்யநர்ஹதையாலும், அஸாதாரணதையாலும், *மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அநேகஶேஷத்வத்துக்கு உதயமில்லை. குண்டலார்ஹமான ஹிரண்யத்தினுடைய ஸ்வாம்யதீ(தீ)நமான மகுடார்ஹத்வம் இங்கும் ஶேஷ்யதீநமாகவுண்டாக, ஶேஷத்வம் ஶேஷிபூதபகவந்நியோகாதீநமாக வருகிறதாகையாலே பகவச்சேஷத்வமே யித்தனையொழிய அந்யஶேஷத்வமன்று.

இப்படி அந்யஶேஷத்வஶங்கையில்லாமையாலே தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷையில்லையென்றிட்டு தத்வாசகமான உகாரத்துக்கு உதயமில்லை யாகாதோவென்னில்; இப்படி ஶேஷபூதனைச் சொல்லுகிற சேதநன் கர்மஹேதுகமாக உத்பந்நமான ஶரீரஸ்தனாயிருக்கையாலே அந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபிதாக்களென்ன, அந்த ஶரீரத்தைப்பற்ற வுண்டான வர்ணாஶ்ரமநிபந்தநமாக வருகிற க்ரியா

(௧) சாந்தோ-௭-௨௫-௨ (௨) ப்ருஹ-௪-௫ (௩)
(௪) (௫) (௬) தி-வாய்-௬-௰-௧ (௭) தி-வாய்-௩-௨௩

ப்ரதிஸம்பந்திகளான அக்நீந்த்ராதி தேவதைகளென்ன, இவர்களைப் பற்றி வருவதொரு கர்மோபாதிகஶேஷத்வமுண்டாகையாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற உகாரத்துக்கு உதயமில்லையென்ன வொண்ணாது.

ஆனால் கர்மஹேதுக ஶரீரஸ்தனாயிருக்கச் செய்தே தத்கார்யமான அந்யஶேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கும்படி யென்னென்னில்; ஏவம்பூதனான சேதநன்விஷயமாக ஈஶ்வரன் நிர்ஹேதுகாங்கீகாரத்தைப்பண்ணி ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கையாலே ஸ்வாத்மஶரீரங்களிலுண்டான அத்யந்தபேதஜ்ஞாநம்பிறந்து அந்த ஶரீரத்திற்காட்டில் அந்யனாகத் தன்னையநுஸந்தித்திருக்கையாலும், ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்குமென்கையாலே ஸ்வரூபவிருத்தக்ரியாஹேதுவான கர்மத்தை நேராக நிவர்த்திப்பித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தையும் பரிக்ரஹிப்பித்துப்போருகையாலும் ஶரீரஹேதுவாயும் க்ரியாஹேதுவாயும வருகிற அந்யஶேஷத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் குறையில்லை.

(௧) "యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే । తావాన్సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః-யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே । தாவாந் ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநத:" என்று ஆறு பெருகிப் போகாநின்றால் பிபாஸிதனுக்கு ஸ்வதாஹஶாந்திமாத்ர ஜலபாநமே அபேக்ஷிதமானாப்போலே, ஸகலவேதங்களும் ஸகலார்த்தங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும் க்ருஹஸ்ததர்மம் வநஸ்தனுக்கு த்யாஜ்யமானாப்போலேயும, அதுதான் பிக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமாமாபோலேயும், ஸ்வரூபப்ரதாநனானவனுக்கு ஶரீரப்ரதாநனானவனுடைய க்ரியை த்யாஜ்யமாகையாலும், (௨) "దేవర్షిభూతాత్మనృణాం పితౄణాం నకింకరో నాయమృణీ చ రాజన్ । సర్వాత్మనా యశ్శరణం శరణ్యం నారాయణం లోకగురుం ప్రపన్నః - தேவர்ஷிபூதாத்மந்ருணாம்பித்ருணாம நகிங்கரோநாயம்ருணீசராஜந் । ஸர்வாத்மநாயஶ்ஶரணம் ஶரண்யம்நாராயணம்லோககுரும்ப்ரபந்ந:" என்று பகவச்சேஷத்வோபாயத்வ ஜ்ஞாநமுடையவன் தேவதாந்தரங்களுக்கு கிங்கரனுமல்லன், ருணியுமல்லனென்றும், (௩) "బ్రహ్మచర్యేణ ఋషిభ్యః, యజ్ఞేన దేవేభ్యః, ప్రజయా పితృభ్యః-ப்ரஹ்மசர்யேணரிஷிப்ய:,யஜ்ஞேநதேவேப்ய:,ப்ரஜயாபித்ருப்ய:" என்று சொல்லுகிற தேவர்ஷி பித்ரு பூதவிஷயங்க

(௧) கீதை (௨) பாக (௩) யஜு

ளான நிஷேதகார்த்த க்ரியாநிபந்தநமாக வருகிற கிங்கரத்வத்தை அந்த க்ரியாஹேதுபூதமான நிஷித்த விஷேதபூர்வகமாக நிஷேதிக்கையாலும், (௧) "యోవై స్వాం దేవతామతియజతే, ప్రస్వాయై దేవతాయై చ్యవతే, న పరాం ప్రాప్నోతి, పాపీయాన్భవతి - யோவைஸ்வாம் தேவதாமதியஜதே, ப்ரஸ்வாயை தேவதாயை ச்யவதே, ந பராம் ப்ராப்நோதி, பாபீயாந்பவதி" என்று யாவனொருவன் ஸ்வாதீநனான தேவதையையொழிய யஜிக்கிறான்; அவன் அந்த தேவதையின்பக்கல் நின்று ப்ரஷ்டனும். அவனுக்கு பர(ஃ)ப்ராப்தியுமில்லை. பாபிஷ்டனுமாமென்கையாலும், (௨) "సంసేవ్య ఏకో హరిరింద్రియాణాం సేవాన్యదేవే వ్యభిచార ఏవ। అన్యోపి సేవ్యో యది దేవసామ్యాత్ కోవా హృషీకేశపదాభిధానః - ஸம்ஸேவ்ய ஏகோ ஹரிரிந்த்ரியாணாம் ஸேவாந்யதேவே வ்யபிசார ஏவ। அந்யோபி ஸேவ்யோ யதி தேவஸாம்யாத் கோவா ஹ்ருஷீகேஶபதாபிதாந:" என்று ஸகலேந்த்ரியங்களாலும ஸம்ஸேவ்யமானனாயிருப்பான் ஹரிஶப்தவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரனென்றும், இந்த்ரியங்களைக்கொண்டு தத்வ்யதிரிக்த தேவதைகளை ஸேவிக்கானில் பர்த்ருஶேஷமான ஶரீரத்தை அந்யபுருஷோபயோகமாக்கின ஸ்த்ரீக்கு வ்யபிசாரமே பலித்து பாதிவ்ரத்யஹாநி யுண்டாமாபோலே, ஹ்ருஷீகேஶனுடையதான ஹ்ருஷீகங்களை அந்யவிஷயமாக்குகையாலே அந்த ஹ்ருஷீகங்களுக்கும ஸ்வரூபஹாநியாய் அவற்றுக்குக்காரணியான தனக்கும் ஸ்வரூபஹாநி யுண்டாமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு இந்த்ரியங்களுடைய அந்யப்ரஸக்தி காமகாரத்வ விஷேஷபூர்வகமாக பகவத் ப்ரதிஸம்பந்தி கர்மகாத்வத்தை விதிக்கையாலும், அந்யதேவதாப்ராதி ஸம்பந்திகமாய் ஸ்வரூபவிருத்த(ஃ)மான கர்மத்தினுடைய நிவ்ருத்தி-ஸ்வபூத ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனுக்கு ஸ்வத: ப்ராப்தமென்றதாயிற்று.

சிலர், இதினுடைய அப்ராப்தத்வஶங்கையைப்பண்ணி தத்பரிஹாரார்த்தமாக இந்த க்ரியைகள் பகவத்பர்யவஸாநபுத்த்யா அநுஷ்டேயங்களென்றும், அந்த தேவதாநாமங்களை பகவந்நாமங்களாக புத்திபண்ணி அநுஷ்டிப்பாரென்று சொல்லுவர்கள். அவற்றினுடைய விதா(ஃ)நகாலத்தில, "అగ్నయే, ఇంద్రాయ - அக்நயே, இந்த்ராய" என்று அக்நீந்த்ராதிதேவதைகளை ப்ரதிஸம்பந்திகளாகச் சில க்ரி

(௧) 6

(௨) 1125

யைகளை விதிக்கிற வோபாதி "விஷ்ணவே" என்று ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தியாகச் சில க்ரியைகளைவிதித்தும் போராநின்றது.

அக்நீந்த்ராதி தேவதாப்ரதிஸம்பந்தி க்ரியைதானே பகவத்பர்யவஸாயியுமாய், அந்த தேவதாநாமங்கள்தானே பகவந்நாமங்களுமாமாகில் "விஷ்ணவே" என்று தனித்து விதிக்கக்கூடாது. அதுக்குமேலே அந்த க்ரியைகளுக்கு தத்தத்தேவதாப்ரதிஸம்பந்தித்வமில்லையாகில் ஸர்வக்ரியைகளிலும் விஷ்ணவேயென்று வ்யாபகத்வேந ஸர்வவிஶேஷ்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தியாகவிதிக்க அமையும்.

அங்ஙனன்றியிலே அந்த தேவதைகளையும் ஸர்வேஶ்வரனையும் தனித்துவிதிக்கக் காண்கையாலே அந்தவிதிகளுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி அந்த தேவதைகளாகவேணும். ஆகையாலே அந்த தேவதைகள்தான் விஶேஷணத்வேந ஶேஷபூதராய்க்கொண்டு தங்கள் ஸ்வரூபம் ஸித்தமாயிருக்கச்செய்தேயும், "நாமவிஶேஷணத்வேந ஶேஷபூதர்; அவன் விஶேஷ்யத்வேந ஶேஷி" என்கிற ஜ்ஞாநமின்றியிலே "தேவோஹம், ஸ்வதந்த்ரோஹம்" என்று அஹங்காரமமகாரக்ர(ஃ)ஸ்தராயிருப்பார் சிலராகையாலே, பர்த்ருஶேஷபூதையான பார்யையானவள் ஆர்த்தவாதி தூஷிதையானவன்று அந்த பர்த்தாவோடு புத்ரர்களோடு வாசியற ஸர்வாத்ம ஸ்பர்ஶயோக்யதையில்லாதாப்போலே பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநமுடையார்க்கு தத்தத்தேவதா ப்ரதிஸம்பந்திகமான க்ரியைகள் த்யாஜ்யங்களாகையாலும், விதி விஶேஷ்யபர்யந்தமானபோதும் இந்த ந்யாயத்தாலே விஶேஷணத்துக்கு அஜ்ஞாநநிபந்தநமான அந்யதைவமந்நகையாலும், பூர்வோக்த ந்யாயத்தாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாந நிஷ்டனைக்குறித்து விதியில்லாமையாலும், ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமாம்படி நிர்ஹேதுகமாக லப்த(ஃ)ஜ்ஞாநரான ஆழ்வார், (க) "நீராய்நிலனாய்" என்றுதொடங்கி ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வஶரீரத்வத்தை ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அநுஸந்தித்து, தமக்கு அநுபா(ஃ)வ்யத்வத்தை நிர்ணயித்து பேக்ஷிக்கிறவிடத்தில் (க)"கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்வாராய்" என்று அஸாதாரண லக்ஷணமாயிருந்துள்ள ஶங்கசக்ரத(ஃ)ரமானவிக்ரஹத்தோடே வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்கையாலும்,

(க) தி-வாய-௬-௯-௧

யஜ்ஞத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு நித்யகர்மங்கள் த்யாஜ்யமானாப்போலே பகவத்ப்ராப்தி நிஷ்டாவான்களுக்கு இவை த்யாஜ்யமாகையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவான்களுக்கு தத்பரகாராநுஷ்டாநம் அநுபபந்நமாகையாலே இது சொல்லவொண்ணாது.

கர்மஹேதுகோத்பந்ந ஶரீரமேயாகிலும் இந்த ஜ்ஞாநாநந்தரம் கர்மநிராஸபூர்வக கேவல பகவதிச்சாஹேதுவான ஶரீரஸ்திதியாகையாலே இந்த இச்சாஶ்ரயம பகவத்விஷயமாகையாலும், பூர்வஜந்ம மாதாபித் ருஶேஷத்வம் அநந்தரஜந்மத்தி லில்லாதாப்போலே இந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபித் ருவிஷயஶேஷத்வம் இவனுக்கில்லாமை கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுவிருத்தமாகையாலும் தந்நிவ்ருத்தி அத்யந்தம் ப்ராப்தமென்னுமிடம் ஸூசிதம். (க) "ஸஹிவித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம்ஜந்ம" (உ) "அன்றுநான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்றும் இந்த ஜ்ஞாநோத்பத்தியையும் ஜந்மாந்தரமாகச் சொல்லிற்றிறே.

ஜ்ஞாநம் பிறந்தவநந்தரத்திலே ஶரீரவிமோசநம் பிறக்குமாகில் ஒருவர்க்கும் இந்தஜ்ஞாநம் பிறவாதென்றும், இவனாலே அநேக சேதநரைத் திருத்தலாமென்றும், இவனுடைய சரமஶரீரமாகையாலே தனக்குண்டான வாஸநாதிஶயத்தாலும் ஈஶ்வரன் தன்னிச்சையாலே வைக்குமென்று பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்கையாலே பகவதிச்சையே ஹேதுவென்னக் குறையில்லை.

ஆனால் துக்கஹேதுவான வ்யாத்யாதிகளுண்டாவானென்னென்னில், கர்மபலமான வ்யாத்யாதிரூபேணவும், தேவதாந்தரஶேஷத்வரூபேணவும், தேஶகாலாதிநிபந்தநமான ஶீதோஷ்ணாதிகள், அநபாநாதி வாஞ்சையித்யாதிரூபேணவும த்ரிவிதமாயிருக்கும்.

அதில வ்யாத்யாதிகள் தஜ்ஜநிதக்லேஶாதிஶயத்தாலே ததாஶ்ரயமான ஸ்வரூபவிருத்த ஶரீரத்திலே உபேக்ஷைபிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே ஹிதபரனான ஈஶ்வரன் தத்தேதுவான கர்மத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிப்பன். தேவதாந்தரஶேஷத்வம் ஸ்வரூபவிருத்தமாகையாலே ஸ்வரூபாநுகுணரக்ஷணம் பண்ணுகிற ஈஶ்வரன் தத்தேதுவானகர்மத்தினுடைய நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தி

(க) ஆபஸ்தம்பதர்ம-க-   (உ) தி-ச-வி-௬௪-

யைப்பண்ணும். தேஹகாலநிரந்தரமான ஸ்ரீமத்தாஷ்ணுதிகள், அந்த பாநாதிவாஞ்சை, இவை தேவதாந்தர சேஷத்வத்தோபாதி ஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்தம் விருத்தமன்றியிலே வ்யாக்யாதிகளோபாதி ஸரீரோபேக்ஷாதிகள் பிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே தத்ஹேதுவான கர்மத்தை அவன் உபேக்ஷித்திருக்கும். ஆகையாலே இசசா ஹேதுவான ஸரீரஸ்திதிக்கும் குறையில்லை. அநயசேஷத்வநிவ்ருத்தியும் அத்யந்தமநுபபநம். ஆக உகாரத்தாலே ஸாஸ்த்ரீயமான அக்நீந்த்ராதி தேவதாநுவர்த்தநத்தையும மாதாபிதாசகளுடைய அநுவர்த்தநாதிகளையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது.

அங்ஙனன்றியிலே இவ்வுகாரம பகவத்வ்யதிரிக்த சேஷத்வத்திலுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறதென்றுமர்த்தம். தத்வ்யதிரிக்தசேஷத்வத்தில் நிருபாதிக ப்ரஸங்கமில்லாமையாலே நிரஸ்தம். ஆக ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸ்ரிய:பதியாய் ஸர்வசேஷியான அகாரவாச்யனுக்கே அநந்யார்ஹ சேஷமென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், மகாரம் இப்படி சேஷபூதனாய் தேஹேந்த்ரியாதிவிலக்ஷணனாய் ஆநந்தரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபனுமாய் அஹம்ப்ரத்யவாச்யனுமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வாதி குணவிஸிஷ்டனுமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசனுமாய் அணுபரிமாணனான ஆத்மாவைச சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில ; (௧) “பூதாநி-பூதாநிசகவர்கேண” இத்யாதியாலே தேஹோபாதாநமான பூதபஞ்சகங்களும் இந்த்ரியங்களும் விஷயங்களும மநோஹங்காரங்களும் தொடக்கமான இருபத்துநாலுதத்வங்களையும் ககாராதி (௨) பகாராந்தமான இருபத்து நாலக்ஷரத்தாலும் சொல்லி, அநந்தரம்,(௨)“…” … - ஆத்மாதுஸமகாரேண பஞ்சவிம்ஸ:ப்ரகீர்த்தித:” என்று இருபத்தஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மாவை இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமானமகாரத்தாலே இவற்றிற்காட்டில வேறுபடச்சொல்லுகையாலே ; ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனென்னுமிடம்சொல்லிற்று.

ஆத்மாதான் தேஹாதிவிலக்ஷணனானபடி யென்னென்னில், தேஹமாகிறது - அவயவ ஸமுதாயமாகையாலே அந்த வவயவங்களுக்கு, என்னுடைய அவயவங்களென்று அந்யனாயிருப்பானொரு

(௧) பாத்மோத்தரே-௨௨௬- (௨)

னுடைய மமதைக்கு விஷயமாகையொழிய அஹம்புத்திக்கு விஷயமாகையில்லாமையாலும். ஒரு அவயவம் ஆத்மாவென்னும்போதைக்கு தத்தத (ஸ்தூ)பாவத்திலும் * அஹம் வ்யவஹாரமுண்டாகையாலும், அவயவங்களெல்லாம் தனித்தனியே ஆத்மாக்களாமிடத்தில் ஆத்மபூதமாயிருக்கிற பாதத்திலுண்டானக்ஷதி அந்யாத்மாவாயிருக்கிற ஜிஹ்வை அறியக்கூடாமையாலும், (௪) ''దేహస్తావన్నాత్మోద్దృశ్యత్వాద్ఘటవచ్చ భో! ఆత్మా ఉద్దృశ్యోమతోయస్మాత్ప్రిమాణైరేవసర్వదా। ప్రత్యక్షోపలభ్యస్తే యథేన్ద్రియైర్ఘటాదయః । తస్యోపలబ్ధేర్దేహోయ్యతో నాత్మా భవేద్ధ్రువమ్ - தேஹஸ்தாவதநாத்மாபித் ருஶ்யத்வாத்கடவச்சபோ । ஆத்மாத் ருஶ்யோமதோயஸ்மாத்ப்ரமாணைரேவஸர்வதா । ப்ரத்யக்ஷேணோபலப்யந்தேயதைவாத்ரகடாதய:। ததோபலப்யதேதேஹோப்யதோநாத்மாபவேத்த்ருவம்'' என்று அசக்ஷுர்விஷயமென்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகையாலே சக்ஷுர்விஷயமான தேஹம் ஆத்மாவாகக்கூடாதென்று சொல்லுகையாலும், நானும் என்னுடைய உடம்பென்றும் அஹமர்த்தபூதனை வாத்மாவைக்காட்டில் இதமர்த்தபூதமான தேஹத்தைப் பிரியச்சொல்லுகையாலும் தேஹத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

''యోహమద్రాక్షం సోహం స్పృశామి - யோஹமத்ராக்ஷம்ஸோஹம் ஸ்ப்ருஶாமி'' என்று தர்ஶநஸ்பர்ஶநங்களிரண்டுக்கும் ஒருவனே கர்த்தாவென்று சொல்லுகையாலும், ''నభవేచ్చక్షురాద్యాత్మా కరణత్వా త్ప్రదీపవత్ ।తథాత్మా నభవత్యన్యానీన్ద్రియాణ్యపి శోభనే- நபவேச்சக்ஷுராத்யாத்மாகரணத்வாத்ப்ரதீபவத் । ததாத்மாநபவத்யந்யாநீந்த்ரியாண்யபி ஶோபநே'' என்று சக்ஷுராதிகளைப்போலே பதார்த்த தர்ஶநத்துக்கு ஹேதுவாகச்சொல்லுகையாலே கரணபூதமான இந்த்ரியங்களிற்காட்டில் கர்த்த்ருபூதனான ஆத்மா வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆத்மஸந்நிதியுமுண்டாய் இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயஸ்பர்ஶமுமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் அந்த:கரணாபாவத்தாலே விஷயஜ்ஞாநமின்றிக்கே யொழிகையாலே அந்த:கரணாபேக்ஷையுண்டாகையாலும் ''ఆత్మామనోపినభవేత్కరణత్వాత్ప్రదీపవత్ -ஆத்மாமநோபிநபவேத்கரா

ணத்வாத் ப்ரதீபவத்" என்று ஸ்ம்ருதிகளுக்குக் கரணமாகச் சொல்லுகையாலும் கர்த்தாவான ஆத்மாவுக்குக்கரணத்வம் கூடாமையாலும், பாஹ்யேந்த்ரியங்களினுடைய அபாவத்திலும் ஸ்ம்ருதியுண்டாகையாலே அவை ஸ்ம்ருதிகளுக்குக்கரணமாக மாட்டாமையாலும், இவையொழிய அந்தஃகரணாபேக்ஷையுண்டாகையாலே அந்தஃகரணரூபமான மநஸ்ஸிற்காட்டில் கர்த்தாவான ஆத்மா வ்யாவ்ருத்தன்.

"[illegible] - கதைவபுத்திஃஸித்தஞ்ச கரணத்வம்த்ருஶோர்யதஃ" என்று அத்யவஸாயத்துக்கும் தர்ஶநத்துக்கும் புத்திஸித்தங்களைக் கரணமாகச் சொல்லுகையாலே இவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான வாத்மா இவற்றிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தன்.

"[illegible] - ப்ராணோப்யநாத்மா விஜ்ஞேயஸ்ஸுஷுப்தேஶ்சதகோயதஃ" என்றுப்ராணனும் ஆத்மாவன்றென்கையாலும் இதுதான் ஒருவர்க்கு ஶேஷமென்கையாலும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகமாட்டாமையாலும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான ஆத்மா ப்ராணனில் வ்யாவ்ருத்தன்.

ஆசையாலே தேஹேந்த்ரியமநஃப்ராணாதிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

இ(த)தம் ஶப்தவாச்யமான ஶரீராதிகளை கவர்க்கந்தொடங்கி ப(ஞ்ச)காரமளவாகச்சொல்லி, அஹம்ஶப்தவாச்யமான ஆத்மாவை மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே ஆத்மா அஹம்ஶப்தவாச்யனே; அன்றாகில் பராக(ர்)த்தத்திற்காட்டில் ஆத்மாவுக்கு பேத(க)கமான ப்ரத்யக்த்தம ஸித்தியாது. அஹம்புத்தி(கோ)சரம் அஹங்காரரூபஜடம்; அது ஆத்மத்யோதக மென்கிறவிது ஶாந்தாங்காரமானது ஆதித்யதர்ஶநத்துக்கு ஹேதுவாகமாட்டாதாற்போலே இந்த ஜடரூபமான அஹங்காரம் ஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஆத்மாவைத் த்யோதிப்பிக்கமாட்டாதாகையாலும் ஆத்மா அஹம்புத்திகோசரமாகவேணும்.

ஏவம்பூதமான தேஹாதிவைலக்ஷண்யமும் அஹமர்த்தமும் இவ்வக்ஷரஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

---

† (பா) [illegible].

இதுதான் "மந-ஜ்ஞாநே-மந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தா(தா)துவிலே வ்யுத்பந்நமாய் வாச்யமான ஆத்மாவினுடைய (க) "அத்ராயம் புருஷஸ்ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்ப்பவதி-அத்ராயம்புருஷஸ்ஸ்வயம்ஜ்யோதிர்ப்பவதி" (உ) "ஜ்யோதிரஹமஸ்மி - ஜ்யோதிரஹமஸ்மி" (ங) "விஜ்ஞாநகந ஏவ - விஜ்ஞாநகநஏவ" (ச) "விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே-விஜ்ஞாநம்யஜ்ஞம்தநுதே" இத்யாதி ப்ரமாணஸித்தமாய், க(கு)டாதிபதார்த்த ஸத்பாவத்திற்போலே‡ஸம்ஶயமின்றியிலேயிருக்கையாலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. இதுதான் அநுகூலமாகப்ரகாஶிக்கையாலே ஆநந்தரூபமாயிருக்குமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். "அஹமிதம் ஜாநாமி ந ஜாநாமி-அஹமிதம்ஜாநாமிநஜாநாமி" என்கிற ஸ்வவ்யதிரிக்த பதார்த்தஜ்ஞாநத்வ ஸம்ஶயம்போலன்றிக்கே "அஹம்-அஹம்" என்கிற ஸ்வரூபம ஜ்ஞாநாந்தரநிரபேக்ஷமாக நிஸ்ஸம்ஶயமாகத் தோன்றுகையாலே ஸ்வஸ்மைஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால், ஆத்மாவினுடைய அநந்யாதீ(தீ)ந ப்ரகாஶகத்வாஹ்லாதகத்வ லக்ஷணமான ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், "மநு-அவபோதநே-மநு-அவபோதநே" என்கிற தா(தா)துவிலே ஸித்தமாய், (ரு) "நஹி விஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோ வித்யதே-நஹிவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே" (சா) "விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்-விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்" (எ) "ஜ்ஞ ஏவ-ஜ்ஞ ஏவ" என்று சொல்லுகிற ஜ்ஞாநகுணகத்வம் சொல்லுகிறது. எனக்கு ஜ்ஞாநம்பிறந்தது, நஶித்ததென்று ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும், ஜ்ஞாநம் தர்மமல்லவாகில் ஸம்ஸ்ருகயவஸ்த்தையிற்சொல்லுகிற ஜ்ஞாதா(தா)நத்துக்கு விஷயமே தர்மியாய், அதினுடைய ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலும், ஜ்ஞாநம் த(த)ர்மமாகவேணும்.

அநந்தரம், "மாங்-மாநே-மாங்-மாநே" என்கிற தாதுவிலே பரிமாணாஶ்ரயத்வம் ஸித்தமாய், அந்தப்பரிமாணம் மஹத்பரிமாணமன்று; அணுபரிமாணமென்னுமிடத்தை (அ) 'ஏஷோணுராத்மா-ஏஷோ

(க) ப்ருஹ-சு-ங-௯- (உ) தை-நா- (ங ப்ருஹ-ச ச-கஉ
(ச) தை-ஆந (ரு) ப்ரு-சு-ங-க0 (ஈ) ப்ருஹ-ச-ச-கச
(எ) ப்ரஹ்மஸூத் (அ) முண்ட-ங-௯
‡ "ஆத்மஸத்பாவத்தில்" என்றதிகபாடம்

ஞாத்மா" (க) "வாலாக்ரசதபாகஸ்ய சததா கல்பிதஸ்ய ச। பாகோ ஜீவ:-வாலாக்ரஶதபாகஸ்யஶததாகல்பிதஸ்யச। பாகோஜீவ:" இத்யாதிகளாலே சொல்லுகையாலே அணுபரிமாணத்வம் சொல்லுகிறது. உத்க்ராந்திக(ஃ)த்யாக(ஃ)திகள் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும் அணுபரிமாணனாக வேணும். (உ) "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம்-ஸசாநந்த்யாயகல்பதே" என்று பரமமஹத்பரிமாணபூதனாகவும் சொல்லாநின்றதே யென்னில், அப்போது (ங) "அநாஷ்ட்ரோऽஷ்டாத்மா ப்ராப்தோக்ஷம்ஸாந்த:-ஆத்மாப்ராப்தோக்ஷம்ஸாந்த:" என்று சொல்லுகிற ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலே மஹத்பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. முக்தாவஸ்தையில் திரோதா(ந)நிவ்ருத்திபிறந்து ப்ரகாஶிதமான குணத்தினுடைய ஆநந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆனால் ஆபாதசூடம் அநுவர்த்திக்கிற ஸுகது:க்காநுபவம் கூடுமோவென்னில், ஸ்வத(ர்)ர்மமான ஜ்ஞாநம் வ்யாப்தமாய் ஸர்வத்ர உண்டான ஸுகது:க்காதிகளை ஸ்வாஶ்ரயமான தர்மிக்கு ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே கூடும். ஆகையால் அணுபரிமாணனே; ஏவம்பூதமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஜ்ஞாந குணகத்வ அணுபரிமாணத்வங்கள் தா(து)த்வர்த்தாலும் சொல்லுகிறது.

இந்த ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஜ்ஞாநத்தாங்களுக்கு முபலக்ஷணமாய் நித்யத்வம் ஏகரூபத்வம் தொடக்கமான குணங்களையும் சொல்லுகிறது. (ச) "அஜோ ஹ்யேக:-அஜோஹ்யேக:" (ரு) "நித்யோ நித்யாநாம்-நித்யோநித்யாநாம்" என்று நித்யனாகச் சொல்லுகையாலும், தேஹாந்தரக்ருதகர்மஹேதுகமான ஸுகது:க்காநுபவம் காண்கையாலும், நிஷ்கர்மனைபோது ஜந்மாதிகள் கூடாமையாலும் நித்யனாகவேணும். (உ) "அச்சேத்யோऽயம்- ஆத்மாப்ராப்தோக்ஷ:" என்கையாலே ஏகரூபன். இந்த நித்யத்வ ஏகரூபத்வங்கள் இதினுடைய அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்று.

ஆக, ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை அக்ஷரஸ்வபாவத்தாலும், தா(து)துக்களாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ஆத்மாவுக்கு வாசகமாயிருக்கிறது மகாரம். இதில் ஏகவசநம்ஜாத்யேகவசநமாய், (ரு) "நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம்-

(க) ஶ்வே-ரு-அ (உ) ஶ்வே-ரு-அ (ங) வி-பு-உ-கங-ல
(ச) தை-நா-கஉ (ரு) ஶ்வே-சு-கக

நித்யாநாம்சேதநாநாம்ஸஹஸ்ரநாம்" என்று சொல்லுகிற பத்த(ஷ்த)முக்தநித்யாத்மகமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸுகதுக்காதிவ்யவஸ்தாபேதத்தாலும் ஆத்மாக்கள் அநேகராக வேணும். ஆக, மகாரத்தாலே பகவதநந்யார்ஹ சேஷமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் த்ரிகுணத்ரவ்யமான அசித்வர்க்கமும் பகவச்சேஷபூதமாகையாலே, சேஷபூதவஸ்துக்களுக்கு கர்மாநுபோகோபகரணமாயும் கைங்கர்யோபகரணமாயுமிருக்கையாலும், (க) "யஸ்ய ஸ்வத்வஸ்ய யஸ்யாபேதகஸ்ய தத்தநம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே சேஷியான பகவானுக்கு சேஷமாகையாலும், சேஷபூதவஸ்துவாசகமான விபக்தியிலே அந்த அசித்வர்க்கமும் சொல்லப்படுகிறது.

சிதசித்துக்களிரண்டும் சேஷமாயிருக்கச்செய்தே ஸ்வதஸ் சேஷத்வவிஸ்ம்ருதியுள்ளது சேதநவஸ்துவுக்காகையாலும், தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக சேஷத்வ ஜ்ஞாநாபேக்ஷையும் அவனுக்காகையாலும், தத்கார்யமான சேஷவ்ருத்தி ருசிபூர்வகமான தத்விஷயஸ்வீகாரம் பண்ணுவானும் சேதநனேயாகையாலும், ஈச்வரனுக்கு ஸ்வபோக(ஷ்ய) விஷயமாயிருப்பதும் சேதநவஸ்துவாகையாலும், இந்த சேதநனுடைய சேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே அசித்தினுடைய சேஷத்வமும் ஸித்திக்கையாலும் தத்வாசகமான பதத்தாலே அசித்தை உபலக்ஷிக்கிறது. அங்ஙனன்றியிலே இதில் ஸப்தம் அசித்தாகையாலே ஸப்தாம்ஸத்தாலே அசித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறது. அர்த்தாம்ஸத்தாலே சித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம். ஆக, மகாரத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன சேஷத்வத்துக்கு விஷயமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் த்ரிவிதாசித்வர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

சேஷமானவஸ்துக்களை ப்ரதமம் சொல்லாதே வஸ்துகதமான சேஷத்வத்தை ப்ரதமம் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; வஸ்துதான் சேஷத்வேந உத்பந்நமானதாகையாலே சேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி, அநந்தரம் உத்பந்நவஸ்துவேஷத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், சேஷபூதவஸ்துகத வ்யாபாரா

(க)

இகனும் ஶேஷ்யதீநமென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காகவும், ஶேஷபூதபுருஷனுடைய புருஷார்த்தமும் ஶேஷிப்ரியவிஷயத்வமென்று தோற்றுகைக்காகவும், ஏவம்பூத ஜ்ஞாநாபாவத்தால் ஸ்வவிஷயாரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யதாவாநலத்தாலே த(ஃ)ஹ்யமாநமான வஸ்துவை தத்ப்ராப்திபடமான ஶேஷத்வஜலத்தாலே ஆற்றவேண்டுகையாலும் ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி அநந்தரம் தத் வித்தமான வஸ்துவைச்சொல்லக் குறையில்லை.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் உபயவிபூதிநாதனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமானது - தேஹேந்த்ரியாதிவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் அஹம் ஶப்தவாச்யமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் அணுபரிமாணமாய் நித்யமாய் ஏகரூபமாய் அநேகவிதமான ஆத்மவஸ்துவும் அவனுக்கு உபகரணபூதமான அசித்வஸ்துவுமென்றதாயிற்று.

இப் ப்ரணவார்த்தத்தை (க) "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேனொருவர்க்குரியேனோ" என்று திருமங்கையாழ்வாரும் அநுஸந்தித்தருளினார். "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்று அகாரார்த்தத்தையும, "ஒருவர்க்குரியேனோ" என்று உகாரார்த்தத்தையும், "அடியேன்" என்று மகாரார்த்தத்தையும். இப் ப்ரணவந்தான் ஶேஷஶேஷிரூபேண ஆத்ம பரமாத்மாக்களிருவருடையவும் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் பகவத்ஸ்வரூபத்தையும் இரண்டையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில்; அகாரத்திலேறிக் கழிந்த சதுர்த்தீவிபக்தியாலே ஆத்மாவினுடைய ஶேஷத்வத்தைச்சொல்லி, அகாரத்தாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி, உகாரத்தாலே ததந்யார்ஹதாநிவ்ருத்தியைச்சொல்லி, மகாரத்தாலே ஶேஷமானவஸ்து தேஹேந்த்ரியமந:ப்ராணபுத்திவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் நித்யமாய் அணுபரிமாணமாய் ஏகஸ்வரூபமாயிருக்குமென்றுசொல்லி, ஆக இப்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை யதா(வ)வாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

(க) தி-மொ-அ-க-ரு

ஸவிபக்திகமான அகாரத்தாலே பரமாத்மாவினுடைய ஸர்வ காரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஶ்ரிய:பதித்வ ஸர்வஶேஷித்வங்களைச் சொல்லி, உகாரத்தாலே ஶேஷித்வத்தினுடைய அந்யார்ஹதா நிவ்ருத்திசொல்லி, மகாரத்தாலே தத்விஷயத்தைச்சொல்லி ஆக இப்படி பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யதாவாகப்ரதிபாதிக்கையாலே பரமாத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

அகாரத்தாலே ரக்ஷகனைச்சொல்லி மகாரத்தாலே ரக்ஷ்யவஸ்துவைச்சொல்லி † உகாரத்தாலே ரக்ஷ்யரக்ஷகனுடைய அநந்யார்ஹதாரூபமான லக்ஷணம் சொல்லுகையாலே இப்ப்ரணவத்தாலே உபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அகாரத்தாலே ப்ராப்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தைசசொல்லி, மகாரத்தாலே ப்ராப்தாவான ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லி, ஶேஷத்வமானதுஶேஷவ்ருத்திபொழிய வித்தியாமையாலே தத்வாசகமான சதுர்த்தியாலே கைங்கர்யத்தைச்சொல்லி, அவதா(தா)ரணத்தாலே (க) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிற கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அகாரத்தாலே ஶேஷியான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி மகாரத்தாலே ஶேஷமான ஆத்மஸ்வரூபம்சொல்லி அகாரத்தில் தா(தா)துவாலே உபாயஸ்வரூபம்சொல்லி அதில் சதுர்த்தியாலே புருஷார்த்தஸ்வரூபம்சொல்லி அதிலே அந்யஶேஷத்வஶங்காருபேண விரோதிஸ்வரூபம் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே அர்த்தபஞ்சகமும் சொல்லுகிறது. ஆக ப்ரணவத்தாலே பகவத்ஸ்வரூபமென்ன, சித்ஸ்வரூபமென்ன, தத்ஸம்பந்தஸ்வரூப விஶேஷமென்ன, உபாயஸ்வரூபமென்ன, ப்ராப்யஸ்வரூபமென்ன, இத்யாதிகளான ஸகலார்த்தங்களும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே ஸகல ஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹ மென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நமாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தம் இப்படி ஶேஷபூதனான ஆத்மாவினுடைய அஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிநின்றுகொண்டு ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையும் தத்வித்தமான அந்யஶேஷத்வாபாவத்தையும் ஸ்வகதமான ஸ்வாமித்வ

(க) தி-வாய்-உ-௯ ௪ † (பா) சதுர்த்தியாலே

ஶேஷித்வங்களினுடைய ராஹித்யத்தையும் தத்பலிதமான பார தந்த்ர்யத்தையும் தத்பர்யவஸாந பூமியான ததீயஶேஷத்வத்தையும் பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபத்துக்கு* அநுரூபமான உபாயத்தையும் சொல்லுகிறது.

ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தை ப்ரதமம் விவரியாதே ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தமாகைக்கடியென்னென்னில்; இம மந்த்ரந்தான் ஆத்மஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதக பரமாகையாலே உகாரோக்தமான பகவத்வ்யதிரிக்தாந்ய ஶேஷத்வநிவ்ருத்திமாத்ரத் தாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபூர்த்தி பிறவாமையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபண்ணுகை அநந்தரம ப்ராப்தமாகையாலே தத்வாசகமான நமஶ்ஶப்தம முற்படவேண்டுகையாலும், ஸ்வரூபத்தைத ததீயஶேஷத்வ பர்யந்தமாக அநுஸந்தித்து, தத நுரூபபுருஷார்த்தஶிக்ஷை பண்ணவேண்டுகையாலே ததீயஶேஷத்வ வாசகமான நமஶ்ஶப்தம் புருஷார்த்த ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு முன்னேயாகவேண்டுகையாலும், இப்பதத்திற் சொல்லுகிற ஸ்வரூபாநுரூபோபாயவரணம் ஸ்வஸ்வதாந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும ப்ரணவத்தில் சொல்லுகிற ப்ரகாரத்வ ரக்ஷ்யத்வ ஶேஷத்வ ததநந்யார்ஹத்வ ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதிகளுடைய ஸ்வார்த்ததை ஸ்வாதீநதை இவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியையும மேலே நாராயணபதத்திற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தஸ்வரூப கைங்கர்யத்தில்வருகிற ஸ்வகீயத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யாதி நிவ்ருத்தியையும பண்ணும் போதைக்கு காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே இதுநடுவே கிடக்கவேண்டுகையாலும் ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தமாகக்கடவது.

இந்த நமஶ்ஶப்தந்தான் "ந" என்றும், "ம:" என்றும இரண்டு பதமாயிருக்கும. இதில மகாரம்—"மந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தா(தா) துவிலே ஷஷ்ட்யந்தவசநமாய், (தா)தாத்வர்த்தம் ஜ்ஞாத்ருத்வமாகையாலே எனக்கென்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமாகிறது. இங்கு விஷய நியமம் பண்ணுமையாலே (க) "చేతనస్యయదామమ్యం స్వస్మిన్ స్వీయేచవస్తుని మమఇత్యక్షరద్వన్ద్వంతదామమ్యస్యవాచకమ்"-சேதநஸ்யயதாமம்யம் ஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயேசவஸ்துநி । மமஇத்யக்ஷரத்வந்த்வம்ததாமம்யஸ்ய

(க) அஹி-ஸம்ஹி-௫௨-௨0

வாசகம்" "అనాదివాసనారూఢమిథ్యాజ్ఞాననిబన్ధనా। ఆత్మాత్మీయపదార్థస్థాయా స్వాతన్త్ర్యస్వత్వమతిః-அநாதிவாஸநாரூடமித்யாஜ்ஞாநநிபந்தநா । ஆத்மாத்மீயபதார்த்தஸ்தாயாஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வதாமதி:" என்கிறபடியே அநாதிகாலஸஹிதமான விபரீதஜ்ஞாநமடியாக வுண்டாமதாய், "மமாஹம், மமேதம்" என்றிகொண்டு ஸ்வசதமாகவும் ஸ்வகீயசதமாகவும் கிடக்கிற மமதாபூர்வக ஸ்வரூபவிருத்தமாய் நிவர்த்யமான அஹங்காரமமகாரங்களைச் சொல்லுகிறது.

நிஷேதவாசியான நகாரம் அதனைநிஷேதித்து (க) "నాహంమమ స్వతన్త్రోఽహం నాస్మి కృత్యస్వార్థత్వే చ్యుతేన మే దేహాదికం వస్తు సశేషః పరమాత్మనః। ఇతిబుద్ధ్యానివర్తన్తే తాస్తాస్స్వీయా మనీషితాః। అనాదివాసనాజాతైర్బోధైస్తైస్తైర్వికల్పితైః। రూపితంయద్ద్వయంచిత్తే స్వాతన్త్ర్యస్వత్వధీమయమ్। తత్తద్వైష్ణవసార్వాత్మ్యప్రతిబోధసముత్థయా। నమఇత్యనయావాచానఃస్వస్మాదపోహ్యతే- நாஹம் மமஸ்வதந்த்ரோஹம் நாஸ்மீத்யஸ்யார்த்தஉசயதே। நமேதேஹாதிகம்வஸ்து ஸஶேஷ:பரமாத்மந:। இதிபுத்த்யாநிவர்த்தந்தே தாஸ்தாஸ்ஸ்வீயாமநீஷிதா:। அநாதிவாஸநாஜாதைர்போதைஸ்தைஸ்தைர்விகல்பிதை:। ரூபிதம்யத்த்வயம்சித்தம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வத்வதீமயம்। தத்தத்வைஷ்ணவஸார்வாத்ம்யப்ரதிபோதஸமுத்தயா। நம இத்யநயாவாசாநஸ்ஸ்வஸ்மாதபோஹ்யதே" என்றும (உ) "யானே நீயென்னுடைமையும் நீயே" என்றும சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்வகீய பகவச்சேஷத்வத்தை க்ருதகரியாநின்றுகொண்டு ஸ்வாஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறது.

இதில் அஹங்காரநிவ்ருத்தியாலே † ஸ்வசேஷத்வாபாவம் சொல்லிற்று. மமகாரநிவ்ருத்தியாலே ஸ்வாமித்வஸம்பந்தங்களிலுடைய ராஹித்யமும் ஸ்வகீய வ்யாபாராதிகளுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியும் பலிக்கையாலே, இத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களினுடைய நிவ்ருத்திசொல்லிற்று. ஆக நமப்பதத்தாலே (௩) "ద్వ్యక్షరస్తు భవేన్మృత్యుః-த்வ்யக்ஷரஸ்துபவேந்ம்ருத்யு:" (ச) 'మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుః-மமேதித்வ்யக்ஷரோம்ருத்யு:" என்றும், (உ) "யானே யென்றனதே யென்றிருந்தேன்" என்றும், ஆத்மாவுக்கு நாஶகமான

---

† சேஷத்வம்.

(க) அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதை. (உ) தி-வாய-உ-௯-௯ (௩) பார-ஶாந்தி-கரு.

அஹங்கார மமகாரங்களை நிவர்த்திப்பித்து, (௧) "త్ర్యక్షరం బ్రహ్మణఃపదమ్-த்ர்யக்ஷரம்ப்ராஹ்மணஃபதம்" (௨) "నమమేతిచశాశ్వతమ్ - நமமேதி ச ஶாஶ்வதம்" (௩) "అహమపినమమ-భగవతఏవాహమస్మి-அஹமபிநமம-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (௪) "యాఃకాశ్చనకృతయోమమభవన్తి-తాసుమమతానాస్తి-భగవతఏవతాః-யாஃகாஶ்சநக்ருதயோமமபவந்தி-தாஸுமமதாநாஸ்தி பகவத ஏவதாஃ" என்று ஆத்மோஜ்ஜீவநமாயிருக்கிற ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஆத்மஸ்வரூபம் ஶேஷமாய் ஜ்ஞாதாவாயிருக்கையாலே ப்ரதமம் ஶேஷத்வவாசியானபதம உக்த்தாப்போலே அஹங்காராதிகள் நிஷேத்யமாயேயிருக்கையாலே இங்கும் நிஷேத்யத்துக்கு முன்னே நிஷேதம் முற்படுகிறது.

கீழே அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் சொன்னபோதே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமன்றோ வென்னில்,

பார்யைக்கு பர்த்ரு ஶுஶ்ரூஷணம் ஸ்வரூபமாய், அது அவனுக்கு போக்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் போக(భోగ)ரஸத்திலே தனக்கும் அந்வயமுண்டாய், (௫) "పతింయానాతిచరతిమనోవాక్కాయకర్మభిః। సాభర్తృలోకానాప్నోతిసద్భిస్సాధ్వీతిచోచ్యతే - பதிம்யாநாதிசரதி மநோவாக்காயகர்மபிஃ । ஸாபர்த்ருலோகாநாப்நோதிஸத்பிஸ்ஸாத்வீதி சோச்யதே" என்று அந்த ஶுஶ்ரூஷணந்தான் பர்த்ருலோகப்ராப்திக்கு ஸாதநமாயிருக்கையாலே ஶேஷபூதையானவளுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் அநுவ்ருத்தமாயிற்று.

உபாஸகனுக்கு பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து கைங்கர்யருசியும் நடந்து போராநிற்கச்செய்தேயும் ப்ராப்ய ப்ராப்திஸாதநம் ஸ்வப்ரவ்ருத்திரூப கர்மாதிகளாகையாலே பகவச்சேஷமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் அநுவ்ருத்தமாய்ப் போந்தது.

அங்ஙனன்றியே ஸ்வரூப புருஷார்த்தங்கள் ஸ்வ(గ)தமல்லாத வோபாதி ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரமும் ஸ்வகதமல்லவென்றதாயிற்று. "அது ஸ்வரூபம் பரகதம், விரோதிபரகதம், புருஷார்த்தம் பரகதமென்கிற ப்ரதிபத்திஸ்வகதம், அதுவும் பராதீநம்" என்கிற ஆச்சான்பிள்ளைவார்த்தை இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

---

(௧) பரா-ஶாந்தி-௧௩. (௨) (௩)
(௪) (௫)

அதவா, ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாதாவாயிருக்குமென்று மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே அந்த ஜ்ஞாநத்தாலே ஹிதாஹிதவிஷயீகாரமுண்டாய், அத்தாலே ஹிதரூபக்ரியை பண்ணிக்கொண்டு நமஶ்ஶப்தம் அதடியாகவருகிற ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிஷேதிக்கிறதென்னவுமாம்.

ஆகையாலே அங்கு பகவச்சேஷத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணிற்று. இங்கு அநந்யஶேஷத்வத்தினுடைய ஸ்வாதீநகர்த்ருத்வநிவ்ருத்தியையும் ஶேஷிபூத பகவத்ரக்ஷகத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியையும் பண்ணுகிறது.

ஶேஷபூதனான சேதநன் ஸ்வரக்ஷணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனானால் ஶேஷியான விஶ்வரன் ரக்ஷகனுமாகையாலே ஈஶ்வரனுடைய உபாயபாவம் ஆர்த்தமாகத்தோற்றுகிறது, ஆக இப்படி சேதநஸ்வரூபம் பகவதேகஶேஷமுமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமுமாயிருக்கையாலே பகவத்கதமான குணங்களோபாதி ப்ராப்யத்வ ப்ரதிபத்தி பண்ணலாயிருக்கிறது. அவன் குணங்களோபாதி அவன் அபிமாநத்தே கிடக்கையாலே;

இவ்வர்த்தத்தை (க) "அவரைப் பிராயந்தொடங்கியென்றுமாதரித்தெழுந்தவென் தடமுலைகள் துவரைப்பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத் தொழுதுவைத்தேன்" என்று நாய்ச்சியாருமருளிச்செய்தார். (உ) "ఇచ్ఛాత ఏవతవవిశ్వపదార్థసత్తా నిత్యం ప్రియాస్తవతుకేచనతేహినిత్యాః॥ నిత్యంత్వదేకపరతన్త్రనిజస్వరూపాభావత్కమఙ్గళగుణాహినిదర్శనంనః- இச்சாத ஏவதவவிஶ்வபதார்த்தஸத்தா நித்யம் ப்ரியாஸ்தவதுகேசநதேஹிநித்யா:॥ நித்யம்த்வதேகபரதந்த்ரநிஜஸ்வரூபாபாவத்கமங்களகுணாஹி நிதர்ஶநம்ந:" என்று பகவத்ப்ரீதிவிஷயபூதராய்க்கொண்டு ததீய(த்)மாநாந்தர்ப்பூதரானவர்கள் அவன் குணங்களோபாதி ப்ராப்யபூதரென்னுமர்த்தத்தை ஆழ்வானுமருளிச்செய்தார். குணங்களோபாதி பரதந்த்ரர்களாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹரென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று. இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வமாவது - அவன் கொடுத்தார்க்கு ஸ்வம்மாம்படியிருக்கையிறே. அப்போதிறே பாரதந்த்ர்யஸித்தியும். ஆகையாலே (௩) "அடி

(க) நா-தி-௩-௪ (உ) வை-ஸ்த-௩௨ (௩) அமல க.

யார்க்கென்னை யாட்படுத்தவிமலன்'' என்றும், (க) "యాస్త్రీభర్తృకులమా వశ్యమయ్యయోధ్యానివాసినామ్। మత్ప్రియార్థం విశేషేణనరతేసానివేశ్యతామ్-யாப் ரீதிர் ரஹுமாநஞ்சமப்யயோக்யா ரிவாவிநாம் | மத்ப்ரியார்த்தம் விஶேஷேண பாலநீயா பரந்தப" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶேஷிபூத பகவத்ப்ரீதமாய் ஶேஷபூத சேதநபாரதந்த்ர்ய பூர்த்திஹேதுவாயிருக்கிற ததீயஶேஷத்வமும் இப்பதத்திலே சொல்லிற்றாயிற்று.

பகவச்சேஷத்வபூர்த்தி ததீயஶேஷத்வத்தாலேயாகில், அது கீழ்ச்சொன்ன பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்தோடு விருத்தமாகாதோவென்னில்; இந்த ததீயஶேஷத்வம் ஶேஷியான ஈஶ்வரனுடைய நியோகநிபந்தநமாய்க்கொண்டு ஶேஷத்வகார்யமாய் வருகிறதாகையாலே, பதிவ்ரதையானவள் பர்த்ருநியோகத்தாலே தத்பந்துஶுஶ்ரூஷணம் பண்ணினால் பர்த்ருப்ரியகரமாய்க்கொண்டு பாதிவ்ரத்யாபிவ்ருத்தி(ஹே)துவாமாபோலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வாபிவ்ருத்தி(ஹே)ஹேதுவாமத்தனையொழிய தத்விருத்தமாகாது. ஆனாலும், (உ) "உத்தம:புருஷஸ்த்வந்ய:-உத்கட:புருஷஸ்த்வந்ய:" என்கிற ந்யாயத்தாலும், ஈஶ்வரன், (ங) "மனனுணர்வளவிலன், பொறியுணர்வவையிலன்" (ச) "இலதுடையதெனவுனர்" என்கிறபடியே சேதநாசேதநவிஸஜாதீயனாகையாலும், ததீயரோயாகிலும் அநந்யத்வம் வாராதோவென்னில். (ரு) "அநந்யாஶ்சிந்தயந்த:-அநந்யபரஶிந்தயந்த:" என்கிறபடியே இவர்கள்தான் அவனுக்கு அநந்யத்வவிஶிஷ்ட விஶேஷண ஜ்ஞாநவான்களாய்க்கொண்டு அநந்யார்ஹரிக்கையாலும் (சு) "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" என்றும், (எ) "பத்தராவியை" என்றும், ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமான தச்சேஷத்வஜ்ஞாநமுடையவர்கள் ஸர்வாத்மபூதனை தனக்கும் ஆத்மபு(பூ)தராகச் சொல்லுகிற க்ருஷ்ணப்ரகாரத்தாலே ஆத்மஸ்வரூபங்களுக்கு அநந்யத்வமாயிராது.

இந்த ததீயஶேஷத்வம் (அ) "స్వేచ్ఛయోపార్జితస్యాదధీనస్య ఫలార్థినః। భగవద్భక్త శేషత్వం స్వేచ్ఛయాపిక్వచిద్వేత్ - என்வேச்சயையொ்ப்ரஶஸ்யதா

(க) ரா-அயோ-
(உ) கீ-கரு-கசு
(ங) தி-வாய-க-க-உ.
(ச) தி-வாய-க-க-ங
(ரு) கீ-கூ-உஉ
(சு) கீ-எ-கஅ
(எ) தி-மொ-க0-க-அ
(அ)

தநீநயபலாத்துரு: । பகவத்பக்தஶேஷத்வம் ஸ்வேச்சயாபிக்வசித்பவேத்" என்கிறபடியே ஶேஷபூதனை தன்னுடைய அதீநமானதல்லாதாப்போலே ஶேஷபூதப்ரதிஸம்பந்தி நியோகாதீநமாக வன்றிக்கே, (க) "ఇతిసోక్తినయాదీనః స్వభక్తవిషయే ప్రభుః । ఆత్మీయస్య సర్వస్య సఙ్కల్పయతి శేషతామ్ ॥ అన్యోన్యశేషభావోऽపి పరస్వాతన్త్ర్యసమ్భవః । తత్తదాకారభేదేన యుక్త ఇత్యుపపాదితమ్- இதிஸ்வோக்திநயாதீநஸ்வபக்தவிஷயேப்ரபு: । ஆத்மாத்மீயஸ்யஸர்வஸ்யஸங்கல்பயதிஶேஷதாம் । அந்யோந்யஶேஷபாவோபி பரஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பவ: । தத்ததாகாரபேதேந யுக்தஇத்யுபபாதிதம்" என்கிறபடியே ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரீதிவிஷயபூதரானவர்களைப்பற்ற தத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வந்ததாகையாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹதாலக்ஷணமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வ கார்யமித்தனையொழிய அத்தோடு விருத்த(த்)மன்று.

ஸ்வப்ரியவிஷயபூதரைப்பற்ற ஶேஷபூதசேதநரை ஶேஷமாக்கி அதடியாகத்தான் ப்ரியதமனாயிருக்குமென்கையாலே தத்ப்ரீதியே புருஷார்த்தமாயிருக்கும்; அவர்களுக்கு அந்தப்ரீதி ஔபாதிகமாகமாட்டாது. அதுதானே ப்ரயோஜநமாமித்தனை யாகையாலே ததீயஶேஷத்வம் நிருபாதிகமாகக்கடவது.

அங்ஙனன்றியிலே பகவச்சேஷத்வம்போலே ஸ்வத: வருகையன்றிக்கே பகவத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வருகையாலே ஔபாதிகமென்னவுமாம். ப்ரதிஸம்பந்தி விஷயங்களினுடைய புத்யதீநமாக ஏககாலீநமாக ஏகாஶ்ரயஸ்தமாய் வருகிற ஶேஷஶேஷிபாவம் ஆஶ்ரயபேதேந வுண்டாகிறதாகையாலே அந்யோந்யாஶ்ரய தோஷமில்லாமையாலே இந்த ததீயஶேஷத்வம் உபபந்நமென்றதாயிற்று.

ஆக இந்த நமஶ்ஶப்தத்தாலே அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீய ஶேஷத்வமும் பாரதந்த்ர்யாநுரூபமான உபாயமுமாகிற இந்த நாலர்த்தமும் சொல்லிற்று.

ஆனாலும் இது அநந்யஶரணத்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும்; எங்ஙனேயென்னில்; கீழே ஆர்த்தமாக உபாயபாவம் சொல்லாநிற்கச்

(க)

செய்கையும் அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, (க) "యశ్చ దేవో మయా దృష్టః పురా పద్మాయతేక్షణః । స ఏష పృథుదీర్ఘాక్షస్సంబంధీ తే జనార్దనః । సర్వేషామేవ లోకానాం పితా మాతా చ మాధవః । గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః ।
யச்ச தேவோ மயா த்ருஷ்ட: புரா பத்மாயதேக்ஷண: । ஸ ஏஷ ப்ருது தீர்க்காக்ஷஸ் ஸம்பந்தீ தே ஜநார்த்தந: । ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாதவ: । கச்சத்வமேநம் சரணம் சரண்யம் புருஷர்ஷபா:" என்று ஸர்வலோகங்களுக்கும் ப்ரியஹிதங்களை நடத்திக்கொண்டு போருமவனொருவனாகையாலே எல்லார்க்கும் மாதாவுமாய் பிதாவுமாய் (உ) "உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்" என்கிறபடியே அந்த ப்ரியஹிதங்களையெல்லாம் தோன்றும்படி பத்மாயதேக்ஷணனாயிருப்பான் யாவனொருவன்; அவனொருதேவன் முன்பென்னாலே காணப்பட்டான்; அந்த ஜநார்த்தநன் ப்ருதுதீர்க்காக்ஷனாய்க்கொண்டு உங்களுக்கு ஸம்பந்தியாயிருக்கிறான்; அவனைச் சரணம்புகுருங்கோளென்று உபதேசிக்க, அநந்தரவேளையிலே (ங) "ఏవముక్తాస్త్రయః పార్థా యమౌ చ సహ కృష్ణయా । ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్-" ஏவமுக்தாஸ்த்ரய: பார்த்தா யமௌ ச ஸஹ க்ருஷ்ணயா । த்ரௌபத்யா ஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்" என்றிப்படி சொல்லப்பட்ட பாண்டவர்களைவரும் த்ரௌபதியோடே கூடிக்கொண்டு நமஸ்ஸைப் பண்ணினார்களென்கிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலும் உபாயவாசகமாகச் சொல்லுகையாலும்,

(ச) "ఫణ్యాసకారణమిష్టోమః ప్రధానమితీర్యతే । విసర్గః పరమేశస్తు తత్రార్థోఽయం నిరూప్యతే । అనాదిః పరమేశో యశ్శక్తిమానచ్యుతః ప్రభుః । తత్ప్రాప్తిహేతుః ప్రధానోఽయం న్యాసపదనామవాన్-" பந்தாநக: । உத்திஷ்டே...: ப்ரதாந உதீர்யதே । விஸர்க்க: பரமேஸஸ்து தத்ரார்த்தோயம் நிரூப்யதே । அநாதி: பரமே ஸோயஸ்ஸக்திமாநச்யுத: ப்ரபு: । தத்ப்ராப்தி ஹேதுர் ப்ரதாநோயம் ந்யாஸ நாமவாந்" என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகளிற்காட்டில் ப்ரதாநோபாயமாக பகவத்விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது நமஸ்ஸப்தமென்று நிர்வசி(டு)க்கையாலும், இவ்வுபாயாங்கமான ஸ்வப்ரவ்ருத்தி த்யாகத்தை ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திமுகேந இந்த நமஸ்ஸப்தத்திலே சொல்லுகையாலும் இந்த நமஸ்ஸப்தம் அநந்ய ஸாதநத்வ ப்ரதாநமாகக்கடவது.

(க) பா-ஸபா-ராஜஸூ-ம (உ) தி-மொ-எ-௪ (ங) பார-ஸபா (ச) அஹிர்ப்பு-ஸம

ஆக நமஸ்ஸப்தத்தாலே ஸ்வரூபவிருத்த(ஃ)மான அஹங்கார மமகாரங்களினுடைய நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், இந்தப் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீயசேஷத்வமும், பரதந்த்ரனுக்கு அநுரூபமான உபாயமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸ்வரூபம்சொல்லி நமஸ்ஸப்தத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் அகாரவிவரணமான நாராயணபதம்-பகவச்சேஷபூதனாய் பகவதேகசரணனாயிருந்துள்ள ஆத்மாவுக்கு தத்தநுரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் தச்சேஷியான சேஷித்வத்துக்கும் காரணமான ஸர்வாதா(ஃ)ரத்வ ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாந்தர்யாமித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வசரீரித்வாதிகளையுடையவனாய் அநுபாவ்யகுணஸமுத்ரனாய் உபாஸ்யோபேயபூதனாய் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதானத்வ விசிஷ்டனாய் ஸ்ரிய:பதியாய் ஸர்வவிதபந்துவாய் ஸர்வகாரணனான ஸர்வேஸ்வரனைச் சொல்லுகிறது.

அகாரத்திற்சொன்ன ஸர்வரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயமான ரக்ஷ்யாம்சத்தைச் சொல்லுகையாலும் நாராயணபதத்தில் ஸமாஸத்வயத்தாலும் ரக்ஷணப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகையாலும் அகாரவிவரணமாகிறது நாராயணபதம். "நார" என்றும், "அயந" என்றும் இரண்டுபதமாய் மேல் சதுர்த்திவிபக்தியுமாயிருக்கும். அதில நாரபதம் "நர" என்றும்; "நார" என்றும் "நாரா:" என்றுமாய் ஸ்வரூபேணவும் ப்ரவாஹரூபேணவும் நித்யமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில், ரேப(ஃ)ம் "ரிங்-க்ஷயே" என்கிற தா(ஃ)துவிலே ஸித்தமாய் "ர" என்றுபதமாய், க்ஷயிஷ்ணுக்களான வஸ்துக்களைச்சொல்லி, நகாரம் அதனை நிஷேதித்து "நர" என்று நித்யபதார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. க்ஷயப்ரஸங்க நிஷேதமுகேந நித்யத்வம் சொல்லுகையாலே ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களான பதார்த்தங்களும் இந்த நாரபதத்தாலே சொல்லுகிறது.

யஸ்யஸஃ-நாராயணஃ" என்று பஹுஶ்ருதிஸித்தமாய், ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களிலும் அநுப்ரவிஷ்டனைக்கொண்டு ஆகாஶாதிகளைப் போலே ஸ்வரூபைகதேஶத்தாலே வ்யாபிக்கையன்றிக்கே ப்ரதிபதார்த்தம் யாவத்ஸ்வரூபம் பரிஸமாப்ய ஆத்மதயா வ்யாபித்து நின்று நியமிக்குமென்று ப்ரத்யக்ஷமாகச் சொல்லுகிறது.

இத்தாலே, (௧) "యచ్చకించిజ్జగత్యస్మిన్ దృశ్యతే శ్రూయతేపివా। అన్తర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్స్థితః-யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபிவா। அந்தர்ப்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்திதஃ" என்று ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணஸித்தமான ஸகலவஸ்துக்களிலும் உள்ளும்புறமும் வ்யாபித்து நிற்குமென்று ப்ரஸித்தமான அந்தர்வ்யாப்தியும், பஹிர்வ்யாப்தியும் சொல்லிற்றாயிற்று. இந்த வ்யாப்தித்வயமும் (௨) "అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్-அணோரணீயாந்மஹதோமஹீயாந்" என்கிற ஶ்ருதியிலும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்தரூபமான பஹிர்வ்யாப்தியிலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்கள் ஸ்வரூபாஶ்ரயமாய்க் கொண்டிருக்கையாலே தத்வ்யாப்தியிலே அந்வயிக்கக்கடவன. அந்தர்வ்யாப்தியிலும், (௩) "అన్తః ప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా - அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (௪) "శాస్తా విష్ణురశేషస్య జగతః-ஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய ஜகதஃ" என்கிறபடியே நியந்த்ருத்வமாகையாலே, அது குணத்வாரமாகையாலே குணயுக்தனாயே வ்யாபிக்கவேண்டுகையாலும், வஸ்துதான் நிர்க்குணமாயிராமையாலும், தத்குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்கும்போதைக்கு குணகுணிக்கு வ்யாப்யவ்யாபகத்வங்களிரண்டுமுண்டாகையாலே ஆத்மாஶ்ரயதோஷம் வருகையாலும், குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்கும்போதைக்கு அந்தகுணாந்தரங்களிலும் குணிவ்யாபிக்கவேணும், அவைகளிலும் குணிவ்யாபிக்கவேணுமாகையாலே அநவஸ்தைவரும். ஆகையாலே அந்தர்வ்யாப்தியிலே குணங்களுக்கு அந்வயமில்லை.

இந்த ப்ரகரணத்திலே லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அந்தர்ப்ரவிஷ்டமாகையால அப்ருதக்பூதாஶ்ரயமாய் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டமாயிருக்குமென்கிறவர்த்தம் ஸ்வரூபநிரூபகத்வேநவுண்

(௧) தை-நா-௧௧ (௨) தை-நா (௩) யஜு-ஆ-ப்ர-௩
(௪) வி-பு-௧-௧௭-௨௦

டான அவர் ஜந்யஸந்நிதியாலேயாதல். (௧) "జీవత్యేదేవదేహాయాం మను ష్యత్వేచ మానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మన స్తనూమ్ - தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ । விஷ்ணோர் தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ் தநூம்" (௨) "త్వయాచ విష్ణునా చాంబ జగ ద్వ్యాప్తం చరాచరమ్ - த்வயா ச விஷ்ணுநா சாம்ப ஜகத் வ்யாப்தம் சராசரம்" இத்யாதிகளிலே சொல்லுகிற விபூதிபேதங்களையாதலாமத்த ணேயலேது பரமபதநடுவான ஸம்ஸ்லேஷமான விபூதிகதாலன்று.

அப்படியேயாமாகில், ஸர்வாத்மத்வாதி தோஷமவரங்கள். "விஷ் பத்நீ-விஷ்ணுபத்நீ" என்கிற விஷ்ணுவுடைய பத்நீத்வ ப்ரதிபாதிகம், ஸர்வாத்மாவுடைய, (௩) "ఈశానాం-ஈசாநாம் ஸர்வபூதாநாம்"(௪) "సర్వస్య చరాచరాణాం-ஸர்வஸ்ய சராசராணாம்" என்கிற ஈசத்வப்ரதிபாதிகம் விரோதிக்கும். ஆகையாலே ஸர்வபதித்வமும் சொல்லிற்று. அதா ரத்திற்சொல்லுகிற ஸ்ரீயஃபதித்வத்துக்கு ஸேதுத்வப்ரதிஸம்பந்தி த்வமும், இதிற்சொல்லுகிற ஸ்ரீயஃபதித்வத்துக்கு ஸைகர்யப்ரதி ஸம்பந்தித்வமுமாகிற அர்த்தபேதமுண்டாகையாலே பௌநருக்த் யமில்லை. ஆகையாலே வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிசிஷ்ட டமாயேயிருக்கும்.

இதிற்சொல்லுகிற அந்தர்வ்யாப்தி, ஆத்மாவினுடைய நிரவய வத்வ நியந்தநமான அந்தரவகாசாபாவத்தாலே கூடாதென்னில்;- வ்யாப்ய வ்யாபகங்களான உபயஸ்வரூபமும த்ரவ்யமாய்க்கொண்டு தேஜோத்ரவ்யங்களோபாதி ஸூக்ஷ்மங்களாயிருக்கையாலே அவை வற்றுக்கு ஒருநீராகக் கலக்கைக்கு யோக்யதையுண்டு. ஆகையாலே நியந் தாவான வ்யாபகஸ்வரூப நியாம்யமான ஆத்மவஸ்துவை வ்யா பித்து நிற்கக் குறையில்லை.

இதில் பஹிர்வ்யாப்தியாலே ஸர்வா தா(ஈ)ரத்வமும், அந்தர்வ் யாப்தியாலே வ்யாபகத்வமும் ஸர்வாந்தர்யாமித்வமும் சொல்லுகி றது. இத்தாலே இதுக்கு விஷயபூதனான வாக்யாவினுடைய ஆதே யத்வ விதேயத்வ வ்யாப்யத்வங்கள் பலிக்கையாலே தல்லக்ஷணமான ஆத்மாவினுடைய ஸரீரத்வம் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே அவற் றுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியா ஆதாரத்வ வ்யாபகத்வாதி விசிஷ்டனாய் அபாஸ்பதவாச்யனானவனுடைய ஸரீரத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௧) வி·பு·௧·௧. (௨) வி·பு·௧·௧ (௩) ஸ்ரீஸூக்தம்·
(௪)

(௧) “నరదస్థితివా యస్న్యస్మి యాభూతం చరాచరమ్-நரதஸ்திதிர்யத்ஸ்யாந்மபாபூதம்சராசரம்” என்று வ்யாப்யபதார்த்த ஸத்பாவம் வ்யாபகவஸ்த்வதீநமென்று சொல்லுகையாலே இந்த வ்யாப்தித்வயத்தாலும் ஸத்தாதா(தா)ரகத்வ நிபந்தநமான ரக்ஷகத்வம் சொல்லுகிறது.

இதில்சொல்லுகிற ஶரீரஶரீரிபாவத்தாலே ஶரீரியைப்பற்ற ஶரீரம் ஶேஷமாயிருக்குமென்று இந்த ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வத்தை த்ருடீகரிப்பிக்கையாலே ஶரீரியான ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வம் சொல்லுகிறது. இதிலே ஜ்ஞாநாதி குணவிஶிஷ்டனாகவும் சொல்லுகையாலே அநுபாவ்ய குணபூர்த்தியும் சொல்லிற்றாகிறது.

அயநபதம், “இண்-கதௌ-இண்-கதௌ” என்கிற தா(தா)துவிலே ஸித்தமாய்க்கொண்டு ச(க)திவாசியாகையாலே, (௨) “గతిరాలమ్బనం తస్య-கதிராலம்பநம்தஸ்ய” என்றும், (௩) “విష్ణుపోతం వినా నాన్యత్ కించిదస్తి పరాయణమ్-விஷ்ணுபோதம்விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்” என்றுசொல்லுகிற உபாயத்வமும் உபேயத்வமும், “கம்யதே அநேந” என்கிறகரணவ்யுத்பத்தியாலும், “கம்யதே” என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் விதிக்கையாலே இத்தால் ப்ராபகத்வமும் ப்ராப்யத்வமும்சொல்லிற்றாயிற்று. ஹேயநிவர்த்தகஸ்வரூபமான உபாயத்வம் ஹேயப்ரதிப(ட)ட வஸ்துவுக்காகையாலும், உபேயத்துக்கு அநுபாவ்யகுணபூர்த்தியுண்டாக வேண்டுகையாலும், இதில் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வரூபமான உபயலிங்கவிஶிஷ்டத்வமும் சொல்லுகிறது.

உபாயபூதனுடைய ரக்ஷகத்வமும் இந்த ப்ராப்யத்வமும் ஸர்வப்ரகாரவிஶிஷ்டமாகையாலும் பந்துலாபமும் ப்ராப்யமாகையாலும் (௪) “మాతా పితా భ్రాతా నివాసః శరణం సుహృద్ గతిర్నారాయణః-மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:” என்றும், (௫) “எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றமெனக்கரசென்னுடைவாணாள்” என்றும் சொல்லுகிறபடியேப்ராப்யபூதரான ஸகலவிதபந்துக்களும் நாராயண ஶப்தவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரனென்கிறது.

---

(௧) கீ-௧௦-௩௯ (௨) பாதமோத்தரே- (௩) விஷ்ணு-தர்-௧-௫௪
(௪) ஸுபாலோப. (௫) தி-மொ-௧-௧-௬

அங்ஙனன்றியிலே இந்நாராயணபதம் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகமான வஸ்துவைச் சொல்லுகையாலே இதிற் சொல்லுகிற வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யங்களாலே மாத்ருத்வ பித்ருத்வ நிவாஸத்வங்களையும், ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ பரமகாருணிகத்வாதிகளாலே உபாயத்வத்தையும், ஸௌந்தர்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே இந்நாராயணசப்தம் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

(க) "నరాజ్జాతాని తత్వాని నారాణీతి తతో విదుః । తాన్యేవచాయనంతస్య తేన నారాయణస్స్మృతః-நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணீதி ததோவிது꞉ । தாந்யேவசாயநம்தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத꞉" என்று நித்யதவேதநபரசப்தவாச்யனான ஸர்வேச்வரன் பக்கல் நின்றும் உத்பந்நமானவை நாரங்கள்; அவற்றை யிருப்பிடமாக வுடையவன் நாராயணனென்று சொல்லுகையாலே இந்த நாராயணபதத்தாலே ஸர்வகாரணத்வம் சொல்லிற்று.

இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான நாராயணன் ஜகத்காரணனென்று சொல்லுகையாலே, (உ) "నారాయణేనస్పృజ్యంస్తే బ్రహ్మరుద్రాదయోమరాః సంహార్యాశ్చతథైవేమే సర్వేనారాయణాత్మకాః-நாராயணேநஸ்ருஜ்யாஸ்தே ப்ரஹ்மருத்ராதயோமரா꞉। ஸம்ஹார்யாச்சததைவேமேஸர்வேநாராயணாத்மகா꞉" என்று அவனாலே ஸ்ருஜ்யருமாய் ஸம்ஹார்யருமான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு காரணத்வசங்கையே பிறவாதில்லை யெனவுமிடம், காரணவாக்யங்களில் ஸதப்ரஹ்மாதிசப்தங்கள், (ங) "అతస్సామాన్యాత్-அதஸ்ஸாமாந்யாத்" என்கிறபடியே ஸாமாந்யவிசேஷத்தாலே வ்யக்திவிசேஷமான நாராயணன்பக்கலிலே பர்யவஸித்தவோபாதி ப்ரஹ்மசிவாதி சப்தங்களும் சாச்வதசிவ பரப்ரஹ்மபூதனான நாராயணன்பக்கலிலே பர்யவஸிக்குமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திலே சேதநாசேதந சரீரியாகச் சொல்லுகையாலே, (ச) "కార్యేణ నైవ తనుముఖ తస్యాముపాదాన సమాహలః-கார்யேநந்தேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு꞉" என்கிறபடியே உபாதா(ந)நத்வ

(க) நாரஸிம்ஹபு-கூச-(உ) (ங) ப்ரஹ்மஸூ (ச) ர-ஸ்த-

மும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விஶிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலே நிமித்தஸஹகாரித்வங்களும். இதுதன்னாலே தஶைச்யமும், வ்யாப்தியாலே காரயபூதஸமஸ்தவஸ்த்வாத்மகத்வமும், ஹேயப்ரதிபட்யத்தாலே தத்கததோஷ ஸ்பர்ஶராஹித்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஸங்க்ரஹவிவரண (X) தங்களான காரணத்வங்களுக்கு ஶேஷித்வவ்யாபகத்வங்களுக்கு ஹேதுவாகையாகிற ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தபேதங்களுண்டாகையாலே புநருக்தியாகாது.

ஆக, நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆதா(தா)ரத்வ அந்தராத்மத்வ ரக்ஷகத்வ வ்யாபகத்வ ஶரீரித்வ ஶேஷித்வங்களைச் சொல்லுகையாலே தத்விஷயமான சேதநனுடைய கைங்கர்யத்தில் ப்ரார்த்தநாஹேதுவான ஶேஷத்வத்துக்குக் காரணமான ஆதேயத்வாதிகளும் கைங்கர்யத்துக்கடியான ப்ரீதிக்கு ஹேதுவான அநுபவத்துக்கு விஷயமான பகவத்ஸ்வரூபகுணாதிகளும், அநுபவவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அநுபவப்ரதாநம்பண்ணும் உபாயத்வமும், தத்ஹேதுவான உபயலிங்க வைஶிஷ்டியும் இத்தனையும் ஸ்வஸாபயமாகச் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவான ஸர்வவிதபந்துத்வமும் கைங்கர்யத்துக்குக் கர்த்தாவான சேதநர்க்கும் ததுபகரணங்களான பதார்த்தங்களுக்கும் ஹேதுபூதனாகையாலே வந்தகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி தத்ப்ரதிஸம்பந்திகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

மகாரவிவரணமான ப்ரார்த்தநாரூப சதுர்த்தியாலே பகவதநுபவார்ஹ ஶேஷவஸ்துவுக்கு ததநுபவஜநிதப்ரீதிஹேதுவான கைங்கர்யப்ரார்த்தநையைப் பண்ணுகிறதாகையாலே ஶேஷபூத வஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான சதுர்த்தி விவரணமாகக்கடவது.

இச்சதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமானபடி யெங்ஙனே யென்னில்; சதுர்த்தியாவது, "[illegible]-தாதர்த்த்யே சதுர்த்திவக்தவ்யா" என்கையாலே தாதர்த்த்யவாசியாயிருக்கும். அதில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தி ஸ்வரூபதாதர்த்த்யத்தைச் சொல்லுகையாலும், நமஶ்ஶப்தம் அந்தஸ்வரூபத்தினுடைய ஸ்வரக்ஷணஹேதுவான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகையாலும்,

தாதார்த்த்யஹேதுவான ஶரீராத்மபாவத்தினுடைய நித்யத்வத்தாலே தாதார்த்த்யம் நித்யமாகையாலே ஸ்வரூபதாதார்த்த்யம் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டாதொழிகையாலும், இச்சதுர்த்தியாலே தாதர்த்தபூதமான ஸ்வரூபத்தினுடைய ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்த்யமுகேந கைங்கர்யத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், இது தனக்கு ப்ரார்த்தனையும் அர்த்தமாகலாயிருக்கையாலே தாதர்த்த்யப்ரார்த்தனைகளிரண்டையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்த்யரூபகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாவாசகமாயிருக்கையாலே கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமென்னக் குறையில்லை.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஶேஷியினுடைய உத்துங்கத்வத்தாலும், அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வத்தாலும், இவனுடைய ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும், நமஶ்ஶப்தத்தில் உபாயநிஷ்டனான இவன் லப்த(ப்³த⁴)கைங்கர்யனல்லாமையாலும், (௧) "[illegible]-நித்யகிங்கரோபவாநி" (௨) "நின்தாளிணைக்கீழ்வாழ்ச்சியான்சேருமவகையருளாய்" (௩) "வானுயரின்பமன்னி வீற்றிருந்தாய நுனது நின் தாள்களையெனக்கே" (௪) "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" இத்யாதிகளாலே ப்ரார்த்தநாவிஶிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலும், ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும்.

(௪) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்கிறபடியே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுவேனாகவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திவாசகமான நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்யஹேதுவான அபரிச்சிந்நமான அநுபவத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு போக்யபூதனை ஸர்வேஶ்வரனையும் போக்தாவாய் ஶரீரதயா ஶேஷமான வாத்மாவையும், நித்யமாகச்சொல்லுகையாலே கைங்கர்யஹேதுவான போ(ப்⁴)கம் நித்யமாகையாலும், (௫) "[illegible]-நசபுநராவர்த்ததே" (௬) "அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்³தா³த்-அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்³தா³த்" இத்யாதிகளிற்படியே யாவதாத்மபாவி அநுபாவ்

(௧) கத்யத்ரயம் (௨) திருவாய்-௩-௨-௪ (௩) திருவாய்-௮-௧-௩
(௪) திருவாய்-௩-௩-௧ (௫) சாந்தோ-௮ (௬) ப்ரஹ்மஸூ-௪-௪

யமாகையாலும் தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸார்வகாலிகமாகப் ப்ரார்த்திக்கக் குறையில்லை.

இப்பதத்தில் போக்தாவான வாத்மாவை ஶேஷத்வபாரதந்த்ரங்களோடு கூடின ஸ்வரூபாதிகளையுடையனாகச் சொல்லுகையாலே, அநுபவோபகரணமான ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஸங்கோசமில்லையென்கையாலும், போக்யமான ஈஶ்வரனை அபரிச்சிந்நனாகச்சொல்லுகையாலும், போக(ம்) ஸர்வதேஶ விஶிஷ்டமாகையாலும், (க) "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா" (உ) "இமாந் லோகாந் காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸர்வதேஶ விஶிஷ்டமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

அநுபவித்தனுபவித்துக் கொண்டு ஸர்வாவஸ்தைகளையும், நித்யாக்நிஹோத்ரமென்னுமிறகச் செய்வதும் ஸாயம்ப்ராதஃகாலங்களொழிய மத்யகாலவிஶேஷத்திலுடைய வக்நிஹோத்ரம் போலன்றிக்கே அந்தரங்கபரிகரமான ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நடக்குமென்கையாலே இந்த ப்ரார்த்தனை ஸர்வாவஸ்தாவிஶிஷ்டமாயிருக்கும்.

இவனுடைய ஶேஷத்வத்தை ஸர்வப்ரகாரமாக விதில்சொல்லுகையாலும (ங) "நிவாஸஶய்யாஸநபாதுகாம்ஶுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபி: - நிவாஸஶய்யாஸநபாதுகாம்ஶுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபி:" (ச) "சென்றால்குடையாமிருந்தாற் சிங்காசனமாம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதமாகச் சொல்லுகையாலும், ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படிப் பண்ணுமிடத்தில், (ரு) "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி - அஹமநுசரம்" (சு) "க்ரியதாமிதி மாம்வத - க்ரியதாமிதி மாம்வத" (எ) "ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்" (அ) "உனக்கேநாமாட்செய்வோம்" (கூ) "புகழ்பேசுவிப்பணிகொள்ளாய்" இத்யாதிகளில்

(க) தை-ஆ-உ-உ. (உ) தை-ப்ருகு- (ங) ஸ்தோ-ா
(ச) க-திருவ-ருக (ரு) ரா-அயோ-நக-உச (சு) ரா-ஆர-கரு-எ
(எ) தி-மொ-கூ-எ-க (அ) திருப்பா-உக (கூ) தி-வாய்-அ-ரு-எ

ஶேஷபூதனான இவனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியதிலேயொழிய ப்ராப்தியில்லாமையாலே ஶேஷ்யதிஶய கைங்கர்யமே ஸ்வரூபப்ராப்தமாகச் சொல்லுகையாலே உசிதநிவ்ருத்தி காமமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படி நியதப்ரதிஸம்பந்திக கைங்கர்யகர்த்தாவான வாத்மாவை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லுகையாலும் (௧) "அஹமன்னாதঃ - அஹமந்நாதঃ" (௨) "ஸோঽஶ்நுதே ஸர்வான் காமான் - ஸோঽஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" (௩) "அத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே - அத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே" இத்யாதிகளிலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போக்த்ருத்வத்தைச் சொல்லுகையாலும், இதிலே ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸ்வாம்யாதிகள் நடக்கக்கூடுகையாலே தந்நிவ்ருத்தியும் இச்சார்த்தியாலே ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

ஆனால் இந்த நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை கூடும்படி யென்னென்னில், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவிக்கைக்கு உபகரணமான ஜ்ஞாநம் ஆத்மகதமாயிருந்ததே யாகிலும் பகவதீய ஸத்தாகார(்ய)கமானமையாலே ததநுமதியையொழிய அது அநுபாவ்யவிஷய விஷயீகாரக்ஷமமல்லாமையாலும், இந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான வஸ்துதான் பகவத்ஸ்வரூபக(்)ந ருமாய், பகவதீநஸ்வபாவமுமாயிருக்கையாலே தத்ப்ரேரிதமான வநுபவமொழிய ஸ்வாதீநமான வநுபவமில்லாமையாலும், விஷயப்ரகாஶத்வமும் தத்காரியங்களு, (௪) "பக்தானாம் த்வம் ப்ரகாஶஸே - பக்தாநாம்த்வம்ப்ரகாஶஸே" என்றும், "ஸௌந்தர்ய ஸௌஶீல்யாதி குணாவிஷ்காரேண அக்ரூர மாலாகாராதீன் பரமபாகவதான் க்ருத்வா - ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேணாக்ரூரமாலாகாராதிகாந்பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வததீநமாக வேண்டுகையாலும். தத்ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமும் அவனுடைய நியோகாதீநமாக தத்ப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பண்ணவேண்டுகையாலும், ஶேஷைகஸ்வரூபமான வஸ்துவுக்கு ஶேஷி ப்ரயோஜநத்துக்கு உறுப்பான ஶேஷியினுடைய நியமந(ஞ)காரணாதி விஷயகவமொழிய ஸ்வப்ரயோஜநாதிகளில்லாமையாலே ஶேஷபூதவஸ்துகதமாய் ஶேஷத்வஜ்ஞாநநிபந்தநமான வநுபவமென்ன, தத்ஹேதுகமான கைங்கர்யமென்ன, தத்விஷயரஸமென்ன, என்றிவைகளையும் ஸ்வாதீநமல்லாமையாலும், (௫) "ப்ரஹ்ம வித்ஸ்வயம் -

(௧) தை-பரு-க (௨) தை-ஆந-க- (௩)
(௪) ஜிதந-க- (௫) ஶ்வேதா-ரந-

ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௧) "அஹமந்நமஹமந்நமத³ந்நம்-அஹமந்நாதோ³ ஹமந்நாதோ³ஹமந்நாத³:" (௨) "ஏஷஹ்யேவாநந்த³யாதி-நித்யப்ரீதிப்ராஸ்த்ருத:" (௩) "உன்றன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும்" இத்யாதிகளிலே சேஷிப்ரயோஜநமே தங்களுக்கு ப்ரயோஜநமாகக் கொள்ளுகையாலும். (௪) "யஸ்ய சே-அஸ்ய நுசே" (௫) "லோகவத்து லீலாகைவல்யம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற வாக்யத்திற்கு பகவத்ப்ரீதியே ஸ்வரூபப்ராப்யமாகவும்ஷய ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதாகவேண்டுகையாலும், இவ்வாகாரந்தான் சேஷியான ஈஸ்வரனுக்கே ஸித்த(ம்)மாகவேண்டுகையாலும், இந்த ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியை மத்யமபதமான நமஸ்ஸப்தம் காட்டுகையாலும், ஏவம்பூதஜ்ஞாநவிசிஷ்டனான இவனுக்கு ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸ்வாமித்வாதிநிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை அத்யந்த முபபந்நம்.

ஆக ஸவிபக்திகமான நாராயணபதத்தாலே ஸர்வசேஷியான ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவித கைங்கர்யங்களை ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாம்ய நி(ர்)மமமான நிரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறது தலைக்கட்டுகிறது.

ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஈஸ்வரஸ்வரூபமும் த்யாஜ்யமான விரோதிஸ்வரூபமும் சொல்லிற்று.

ஈஸ்வரன் ஸர்வசேஷியாயிருக்கும். சேதநன் அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கும். அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய தேஹாத்மாபி(மா)மாநாதிகள் விரோதியாகக்கடவதென்றும், உகாரமகாரங்களாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்றும் சொல்லிற்று.

ப்ரணவத்திலே ஈஸ்வரனுடைய உபாயத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யசரணத்வமும, உபாயாந்தர ஸம்பந்தமும் ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரவ்ருத்தியும் ஸ்வரூபஹாநியென்னுமிடமும், தந்நிவ்ருத்தியும் சொல்லிற்று. நமஸ்ஸப்தத்திலே ஈஸ்வரனுடைய ப்ராப்யத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யபோக(்ய)த்வமும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தம் அப்ராப்தமென்னுமிடத்தையும ப்ராப்யவிஷயமான ஸ்வகீயத்வ

(௧) தை-ப்ருகு- (௨) ரா-அயோ-க-௧- (௩) தி-வாய்-௧௦-௩-௭
(௪) தை-ஆ-௧ (௫) தை-ஆ

ஸ்வாஸ்யாதி நிவ்ருத்தியுஞ்சொல்லிற்று. நாராயணபதத்திலே இந்த ஶேஷித்வோபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்கள் ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமா கையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபமும், அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ அநந்யஶர ணத்வ அநந்யபோ(க்ய)த்வங்கள் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையா லே ஆத்மஸ்வரூபமும் சொல்லிற்று.

இம்மந்த்ரம் அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வாத்யாகாரத்ரய வாசகமா கையாலே வாக்யத்ரயாத்மகமாயிருந்ததேயாகிலும் (௧) "అకారార్థా య-அகாரார்த்தாய" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே, "అకారార్థాయైవస్వ మహం-அகாரார்த்தாயைவஸ்வமஹம்" என்று அகாரவாச்யனுக்கே ஶேஷம் நானென்று ப்ரணவார்த்தத்தைச் சொல்லி, "అథమహ్యంన-அத மஹ்யம்ந" என்று வாக்யபேதத்தைக்காட்டி நமஶ்ஶப்தார்த்தமான ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையும் தத்கார்யமான ததீயஶேஷத்வ பர்யந் தமான தச்சேஷத்வத்தையும் சொல்லி, "నరనారాణాంనిత్యానామయ నమితినారాయణపదమ్। యమాహ-நரநாராணாம் நித்யாநாமயநமிதிநாரா யணபதம் | யமாஹ" என்று நாரஶப்த வாச்யமாகையாலே நித்யப தார்த்தங்களான சேதநாசேதந ஸமூஹங்களுக்கு அயநமாயிருக்கு மென்று நாராயணபதம் யாவனொருவனைச் சொல்லுகிறதென்று நாராயணபதார்த்தத்தைச் சொல்லி, "అస్తు మే కాలంసకలమపిసర్వత్రసకలా స్వవస్థాస్వావిస్స్యుర్మమసహజకైంకర్యవిధయః - அஸ்துமேகாலமஸகலமபிஸர் வத்ரஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்ஸ்யுர்மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்று அவன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தை களிலும் ஸர்வவிதமான கைங்கர்யவிதிகள் ஆவிர்ப்பவிக்க வேணு மென்று சதுர்த்யர்த்தமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொல் லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஏகவாக்யமாயிருக்குது.

ஆக அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கே ஶேஷம் நான்; எனக்குரியனல்லேன்; சேதநாசேதநங்களுக்கு அயநமான ஸர் வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே என்றும் எங்குமெப்போதும் எல்லா வடிமைகளும் செய்யப்பெறவேணுமென்கிறது.

ஆக, திருமந்த்ரத்தாலே சேதநனுடைய ஶேஷத்வமும், ஶே ஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியும், இவனுடைய அநந்யார்ஹத்வமும், அநந் யார்ஹ ஶேஷபூதனுடைய ப்ரக்ருதேஃபரத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதி

---

(௧) அஷ்டஶ்லோகீ-௩

களும், அவனுடைய அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்த பாரதந்த்ர்யமும், பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீய ஶேஷத்வமும், பரதந்த்ரனுக்கநுரூபமான உபாயமும், ப(்)லமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௪) [దేహాసక్తాత్మబుద్ధిర్యదిభవతిపదం సాధువిద్యాత్తృతీయం స్వాతన్త్ర్యాన్ధో యదిస్యాత్ప్రథమమితరశేషత్వధీశ్చేద్ద్వితీయం । ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమఇతిచ పదం బాన్ధవాభాసలోలశ్శబ్దం నారాయణాఖ్యం విషయచపలధీశ్చేచ్చతుర్థం ప్రపన్నః- தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம் ஸாதுவித்யாத்த்ருதீயம்ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோயதிஸ்யாத்ப்ரதமமிதரஶேஷத்வதீஶ்சேத்த்விதீயம் । ஆத்மத்ராணோந்முகஶ்சேந்நமஇதிசபதம் பாந்தவாபாஸலோலஶ்ஶப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஶ்சேச்சதுர்த்தம் ப்ரபந்நஃ.]

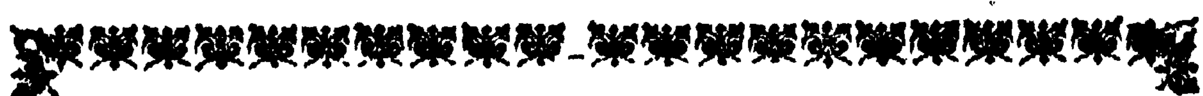
ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது அகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான்; ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஶேஷயந்தர ப்ரதிபத்தி யுண்டானபோது உகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். தேஹாத்மாபி(்)மாநிகளுண்டானபோது மகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஸாத்யஸாதநருசியும், பாகவத ஸஜாதீய புத்தியுமுண்டானபோது நமஶ்ஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஈஶ்வரவிபூதிபூதரோடே ராகத்வேஷமும் ஸ்வபந்துத்வ ப்ரதிபத்தியு முண்டானபோது நாராயணஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ப்ரயோஜநாந்தரருசி யுண்டானபோது சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான்.

திருமந்த்ரப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

(௪) அஷ்டஶ்லோகி-௪.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రియః పురుషకారాగ్ర్యం సచ్చిత్తామోదకారణమ్ ।
పరకాలార్యదాసేన ద్వయతాత్పర్యముచ్యతే ॥

ஶ்ரிய:புருஷகாராக்ர்யம் ஸச்சித்தாமோதகாரணம் ।
பரகாலார்யதாஸேந த்வயதாத்பர்யமுச்யதே ॥

(க) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (உ) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (ங) "కో హ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్-கோஹ்யேவாந்யாத்க: ப்ராண்யாத்" (ச) "యాః కాశ్చన కృతయో మమ భవన్తి, తాసు మమతా నాస్తి, భగవత ఏవ తాః - யா:காஶ்சநக்ருதயோமமபவந்தி, தாஸுமமதாநாஸ்தி, பகவத ஏவ தா:" இதி, (ங) "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" (ரு) "ప్రహర్షయిష్యామి-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய், ஶ்ரிய:பதியாய், ஸர்வஶேஷியாய், அகாரவாச்யனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷபூதமாய், ஆநந்தரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபஸ்வபாவமாய், அத்யந்தபாரதந்த்ரமாய், தததேகபோக(ங்க)மாயிருக்கிற ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தை யதா(தா)வாக ப்ரதிபாதிக்கிற திருமந்த்ரமுகத்தாலே இவ்வாகாரங்களை விஶதமாக ஶிக்ஷித்து, அதில் ப்ரதமத்திலே ஶிக்ஷிதமான ஶேஷத்வத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தம் ஶேஷிபூ(பூ)த பகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யகாரணதந்முகோல்லாஸரஸிகத்வமென்றும், அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையாலே இந்தப் புருஷார்த்தலாபத்துக்கு உபாயம் நிருபாதிகரக்ஷகனாய் நிரவதிகஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளையென்று மறுதியிட்டு, இவ்வதிகாரிக்கு அநுரூபமாகவும் அபி(பி)மதமாகவும் ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரதயா ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாபி(பி)யுக்தோக்திரூபஸகலப்ரமாணங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களாயிருக்கிற உபாயோபேயங்களினுடைய பாதிபத்திப்ரார்த்தனைகளை விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது த்வயம்; இதில் சொல்லுகிற உபாயோபேயங்கள் ஸகலப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களானபடி யெங்ஙனேயென்னில் ;—

(க) யஜு-உ-அஷ்-க-ங (உ) (ங) தை-ஆந
(ச) (ரு) ஸ்தோத்ரரத்நம்

நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகனாய், அஜ்ஞாந து:க்கபரிணாம பர்ஹீந பாரார்த்ந்யபாதிரூப ஹேயங்களுக்கு ப்ரதிப(⁴)டனாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணனாய், விபுத்வநித்யத்வங்களாலே தேஶகாலவஸ்து(ஷ்)பரிச்சேத்யனாய், ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஸுகரூபத்வ ஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஷட்குணங்களாலும் ததுத்பந்நமானஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி குணங்களாலும் பரிபூர்ணனாய், ஸ்வாதீநத்ரிவித சேதநாசேதநஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகனாய், (௧) "[illegible]-ஸர்வமேணாஜகத்ஸர்வம் யமேதஷ்டம்விநியுஞ்ஜயதே" என்கிறபடியே ஸகலவஸ்துக்களையும் ஸ்வார்த்தமாக ஸ்வயமேவ நியமித்து வ்யாபித்து ஆநந்தித்துக்கொண்டு போரக்கடவனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுடைய ஸங்கல்பாகாரத்துக்கு ப்ரகாஶகமாயிருக்கிற ஶாஸ்த்ரம், (௨) "త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః-த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:" என்கிறபடியே அந்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு நிர்வாஹ்யமான விபூதியைகதேஶஸ்த்ராய்க்கொண்டு தத(⁴)ம்ம ஶீலாவிஷயபூதராய் தத்த(த்³)ராய் ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டராய் ஸத்வரஜஸ்தமோரூப குணத்ரயோபேதராயிருக்கிற பத்த(ப³த்³த⁴)சேதநர்க்கு தத்ததபி(⁴)மதபுருஷார்த்தஸாதநங்களுக்கு ப்ரதர்ஶகமாயிருக்கும்.

அதில் தமஃப்ராசுரசேதநர் பரஹிம்ஸையை ஸாதநமாகவும் ஶத்ருநிரஸந த(³)யாப்திகளைப் புருஷார்த்தமாகவும் நினைத்திருப்பார்கள். ப்ரக்ருதியும் அவர்களுடைய ருசிக்கிடாக அபி(⁴)சாரக்ரியையை விதிக்கும்.

ரஜஃப்ரசுரசேதநர் அஹிம்ஸாத்மக க்ரியாவிஶேஷத்தாலே ஐஹிகமான புத்ரபஶ்வாதிகளையும் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதி போகங்களையும்பெற நினைத்திருப்பார்கள். தத்ரூபமாக ஶ்ருதியும் (௩) "వాయవ్యగ్ం శ్వేతమాలభేత భూతికామః-வாயவ்யம்ஶ்வேதமாலபேத பூதிகாம:" (௪) "చిత్రయా పశుకామో యజేత-சித்ரயாபஶுகாமோயஜேத" (௫) "కారీర్యా వృష్టికామో యజేత-காரீர்யாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத" (௬) "జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత- ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககாமோய

---

(௧) (௨) கீ-௨-௪௫ (௩) யஜு:
(௪) (௫) (௬)

ஜேத" இத்யாதிகளாலே, (௪)"ఇహామాముత్ర వా కామ్యం ప్రవృత్తం కర్మకీర్త్యతే । నామకస్తుకృతం కర్మ ప్రవృత్తముపదిశ్యతే-இஹ வா முத்ர வா காம்யம் ப்ரவ்ருத்தம் கர்மகீர்த்யதே । காமதஸ் த்வக்ருதம் கர்ம ப்ரவ்ருத்தமுபதிஸ்யதே" என்கிற லக்ஷணத்தின்படியே பலப்ராப்தாத(௩)யோடே யநுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரவ்ருத்தகர்மவிசேஷங்களை அந்த ஐச்வர்யாதி புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும்.

ஸத்வப்ரசுரரானவர்களை ஸ்வஸ்வரூபப்ராப்திக்கு க்ரமேண ஸாதநமான போக்ஷபுருஷார்த்தத்தை அபி(௪)க்ஷிக்கின்ற நிவ்ருத்திநரர்கள். அதுக்கிட்டாக ப்ரவ்ருத்தியும் (௨)"ధర్మేణ పాపమపనుదతి-தர்மேண பாபமபநுததி" (௩)"యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேந தாநேந தபஸாநாசகேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி" (௪)"జాయతే పాపక్షయాత్ జ్ఞానం ... ஜாயதே ... ஜ்ஞாநஸமாதிபி: நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே" (௫)"... நின்று நின்று நைவ... தொழுதெழும் நின்று நின்னைப் பணிந்து..." என்று ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரநோந்பத்தித்திக்கொண்ட செல்லுகிற விஹிதகர்மத்தை. (௬)"నివృత్తం జ్ఞానపూర்వంతు నివృత్తముపదిశ్యతే-நிஷ்காமம் ஜ்ஞாநபூர்வந்து நிவ்ருத்தமுபதிஸ்யதே" என்று ஆத்மஜ்ஞாநபூர்வகமாக ப(௭)லாபி(௮)ஸந்திரஹிதமாக வநுஷ்டிக்கப்படுகின்ற நிவ்ருத்தகர்மமென்கிற லக்ஷணத்தின்படியே, (௭) "అహరహః సన్ధ్యాముపాసీత-அஹரஹஸ் ஸந்த்யாமுபாஸீத" என்று ஸந்த்யோபாஸநத்தையும், (௮) "... பஞ்சமஹாயஜ்ஞாந் ..." ..."ஸ்வாத்யாய..." என்கிற காம்யவிஷயங்களை, (௯) "సదాత్మా ... -ஸதாசாரபராயண:" என்கிற அப்யாஸநிரதத்துபரிசீலநம், (௧௦) "క్రియావానేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠః-க்ரியாவாநேஷ ப்ரஹ்மவிதாம் வரிஷ்ட:" என்கிற பஞ்சமஹாயஜ்ஞாநுஷ்டாநம். (௧௧) "సత్యేన లభ్యః-ஸத்யேந லப்ய:" என்கிற ஆர்ஜவம் தயை தானம் அஹிம்ஸை அ(௯)ஸ்(௧௦)தித்வத்தை யென்கிற கல்யாணம், (௧௨)"నాయమాత్మా ప్రవచనే

---

(௧)　(௨) மை-௧௨-௭௧　(௩) ப்ருஹ-௬-௪-௨௨

(௪) லக்ஷ்மீதந்த்ரம்　(௫) திரு-௪-௧-௫　(௬)

(௭) சாந்தோ-௭-௨௬　(௮) சாந்தோ-௩-௧௪-௧　(௯) கீ-அ-௬

(௧௦) மு-௩-௧-௪　(௧௧) முண்ட-௩-௧-௫　(௧௨) கட-௧-௨-௨௩

ஸஜ்ஞ:-நாயமாத்மாப்ரவசநேநலப்ய:" என்கிற ஹோகஷார்ஷஹேதுபதிபாதங்களில் அதிகாராகாரதையென்று சொல்லப்படுகிற விவேகாதிஸப்தகங்களோடேகூட (க) "யத்க்ரோஷியதச்நாஸியஜ்ஜுஹோஷிததாஸியத் । யத்தபஸ்யஸிகௌந்தேயதத்குருஷ்வமதர்ப்பணம்- யத்கரோஷியதச்நாஸியஜ்ஜுஹோஷிததாஸியத் । யத்தபஸ்யஸிகௌந்தேயதத்குருஷ்வமதர்ப்பணம்" என்கிறபடியே பகவத்ஸமாராதந புத்த்யாவநுஷ்டித்து, (உ) "ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம்யதந்தஶ்சத்ருடவ்ரதா: । நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யாநித்யயுக்தா உபாஸதே-ஸததங்கீர்த்தயந்தோமாம்யதந்தஶ்சத்ருடவ்ரதா:நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யாநித்யயுக்தாஉபாஸதே" என்றும், (ங)"வாசித்தும்கேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும் பூசித்தும்போக்கினேன்போது" என்றும் சொல்லுகிற பகவத்ப்ரார்ச்சந ப்ரணாம ஸங்கீர்த்தநங்களையும்பண்ணி, அதாலே உத்பந்நப்ரீதி விஶிஷ்டபகவத்ப்ரஸாதத்தாலே (ச) "ஜ்ஞாநமுத்பத்யதே பும்ஸாம் க்ஷயாத் பாபஸ்ய கர்மண:-கஷாயேகர்மபி:பக்வேததோஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே" என்கிறபடியே மனனகமலமான ஜ்ஞாநோத்பத்திவிரோதிபாபக்ஷயம்பிறந்து, அத்தாலே உள்ளியுள்ளம்தூயராய்க்கொண்டு உத்பந்நஜ்ஞாநராய், இந்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய நைரந்தர்யரூபையான அநவரத பா(ரு)வனையுண்டாய், (ரு) "ஞானநற்சுடர்கொளீ — என்பிலெள்கிநெஞ்சுருகி யுள்ளங்கனிந்தெழுந்ததோர்" என்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுகது:க்கராம்படி அவிச்சி(ச்)ந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்ததியான பக்திபிறந்து ஸாக்ஷாத்கார ஸமாநமாய் அந்திமஸ்ம்ருதியுமுண்டாய்நடக்க, அத்தாலே (சு)"பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா: । க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மின் த்ருஷ்டே பராவரே - பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தேஸர்வஸம்ஶயா: । க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணிதஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே" என்று ப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிஶ்ஶேஷ நிவ்ருத்திபிறந்து பகவல்லாபமாயிருக்குமென்று பலாதித்யாகபூர்வகமாக வநுஷ்டேயமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளை மோக்ஷஸாதநமாக விதிக்கும்.

ஶாஸ்த்ரஸத்வ குணோபேதரான சேதநர்,நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்த(த)நிருபபராதீநஜ்ஞாநவத்தையாலே ஸ்வாதக்ஷணோடப்

(க) கீ. (உ) கீ-௯-௧௪ (ங) ச-திருவ-௬௩
(ச) (ரு) ஶா-ச-ஶி-௭௯ (சு) முண்ட-உ-உ௯

ராப்தராய் அத ஏவ பகவதேகபோக(భోగ)ராயிருக்கிற நமக்கு ஸித்த ஸ்வரூபனாய் நிருபாதிகரக்ஷகனாய் அமோக(ఘ)ஸங்கல்பனாய் வாத்ஸல்யாதி குணபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயாபாஸநிவ்ருத்திபூர்வகமாய் அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய் விளம்பரஹிதமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான வுபாயமென்று அத்யவஸித்து, ஆரப்த(ப)ஶரீராவஸாநத்திலே (க) "యత్ర పూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః-யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" (உ) "விண்ணாட்டவர்மூதுவர்" என்று சொல்லப்படுகிற பெரியதிருவடி திருவநந்தாழ்வான் ஸேநைமுதலியார் தொடக்கமானாருடைய கைங்கர்யத்தை லபிக்க நினைத்திருப்பார்கள். அதுக்கு அநுரூபமாக வேதங்களும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் இப்புருஷார்த்தத்துக்கு உபாயம் (ங) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మా-ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்ம" என்று ந்யாஸஶப்தவாச்யனான பகவானே யென்று அறுதியிட்டார்கள்.

எங்ஙனே யென்னில்;—அகில ப்ரதமோபாத்தமான வேதம், (ச) "సత్యం తపో దమశ్శమో దానం ధర్మః ప్రజననమగ్నయో అగ్నిహోత్రం యజ్ఞో మానసమ్- ஸத்யம்தபோ தமஶ்ஶமோ தாநம்தர்ம:ப்ரஜநநமக்நயோக்நிஹோத்ரம்யஜ்ஞோமாநஸம்" என்றுகொண்டு பூதஹிதமான ஸத்யம், ஸ்வதர்மநிரதனாய்க்கொண்டு காயஶோஷணம் பண்ணுகையாகிற தபஸ்ஸு, மநோநியமநமாகிற த(ம)மம், சித்தோபரதியாகிற ஶமம், ஸத்துக்கள் விஷயமாகக்கொடுக்கிற தாநம், விஹிதகரண நிஷித்தாகரணங்களாகிற தர்மம், ரிணபகாண நிர்யாதநஸ்தானஹேதுவான ப்ரஜோத்பத்தி, நித்யாக்நிஹோத்ரம், பலாபி(స)ஸந்திரஹிதமானயாகம், ஆத்மஜ்ஞாநமென்றாப்போலே சொல்லுகிற ஸாதநஸமூஹங்களைச் சொல்லி, இந்த ஸத்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு (ரு) "ఆనృశంస్యం దయా సత్యమహింసా క్షాన్తిరార్జవమ్ । దానం ప్రసాదో మాధుర్యం మార్దవఞ్చ యమా దశ- ஆந்ருஶம்ஸ்யம்தயாஸத்யம ஹிம்ஸாக்ஷாந்திரார்ஜவம் | தாநம்ப்ரஸாதோமாதுர்யம் மார்தவஞ்சயமாதஶ" "శౌచమిజ్యా తపస్సత్యం స్వాధ్యాయోపస్థనిగ్రహమ్ । వ్రతోపవాసో మౌనఞ్చ స్నానఞ్చ నియమా దశ-ஶௌசமிஜ்யாதபஸ்ஸத்யம்ஸ்வாத்யாயோபஸ்தநிக்ரஹ: | வ்ரதோபவாஸமௌனமெள

(க) ஸாம-உ தகா (உ) திருவிரு-உ (ங) ஜைத-கா
(ச) ஜைத-கா-எஅ (ரு)

நஞ்ச ஸ்நாநஞ்ச நியமாஸ்தப:" என்கிற யமநியமங்களையுடையனாய் ஸ்வஸ்திகாஸநாதிகளான ஆஸநங்களிலே யொன்றிலேயிருந்து இடாபிங்களாதி நாடிகளை ரோதிப்பித்து ப்ராணாதிகளான தசவாயுக்களையும் வெல்லுகைக்காக ரேசக(பூ)ரக கும்பகாதிகளாகிற ப்ராணாயாமங்களைப்பண்ணி. (க) "తత్ప్రాణాయామో దేహే యత్ర యత్రపస్థితమ్ । తత్ర తత్ర మనస్స్థైర్యమ్-நநஸ் ஸயாயமோ தேஹே யத்ர யத்ராவஸ்திதைஸ் தத்ர தத்ர மநஸ்ஸ்தைர்யம்" என்கிறபடியே வாயுஸ்தாநத்திலே மநஸ்ஸைநிறுத்தி, (உ) "స్వాధీనేన్ద్రియార్థేషు ప్రవృత్తం మానసం బుధైః । తద్దోషదర్శనాత్తేభ్య స్సమాహృత్య బలేన తు । నివేశనం ధియశ్శ్రీప్రత్యాహార ఇతీర్యతే-ஸ்வபாவேநேந்த்ரியார்த்தேஷு ப்ரவ்ருத்தம் மாநஸம் புதை: । தத்தோஷதர்சநாத்தேப்யஸ் ஸமாஹ்ருத்ய பலேந து । நிவேசநம் தவ ப்ரத்யாஹார இதி ஸ்ம்ருத:" என்று விஷயங்களிலே ஸ்வபாவப்ரவணமான மநஸ்ஸை அவற்றின் தோஷங்களைக்காட்டி மீட்டு பகவத்விஷயத்திலே நிவேசிப்பித்து (ந) "విషయేషు చ వైరాగ్యాదభ్యాసాద్గుణదర్శనాత్ । పరమాత్మని సంరోధో మనసో ధారణా స్మృతా-விஷயேஷு ச வைராக்யாதப்யாஸாத்குணதர்சநாத் । பரமாத்மநி ஸம்ரோதோ மநஸோ தாரணா ஸ்ம்ருதா" என்கிறபடியே விஷயதோஷதர்சநஜந்ய வைராக்யத்தாலும், பரமாத்மபரிசயத்தாலும் அவன்பக்கலுண்டான வைலக்ஷண்யத்தாலும் பரமாத்மாவின்பக்கலிலே பொருந்திநிறுத்தி அவ்வஸ்துவை நிரந்தரமாக த்யாநம்பண்ணி. (ச) "తదేకస్మృతిసన్తాన ఉత్కర్షణక్రమాత్ । అర్థమాత్రావభాసస్తు సమాధిర్యోగినో మతః - ததேகஸ்ம்ருதிஸந்தாந உத்கர்ஷணக்ரமாத் । அர்த்தமாத்ராவபாஸஸ்து ஸமாதிர்யோகிநோ மத:" என்று அநந்யப்ரயோஜநத்தாலே த்யேயவஸ்து ஒன்றுமே தோற்றும்படியான சித்தஸமாதியையுடையனென்றும் சொல்லுகிற க்ரமத்திலே உபாஸித்து தர்சநஸமாநாகாரமான விந்த ஸமாதியாலே வருந்திப்புகுந்தாலும், யோகோபஸர்க்கமான சித்தவிக்ஷேபம் பிறக்குமென்று (ரு) "ఉపసర్గాః ప్రవర్తంతే ఉర్వ్యాంశరత్సముపస్థితే-உபஸர்க்கோபஹதஸ்ஸர்வைர்யோகமுபகச்சேத்" என்று இப்ப்ரகாரந் தன்னிலே விதிக்கையாலும், ஆதிபரதாதிகள்ப்ர(ஷ்)டராகக்காண்கையாலும், இதுதான் துஷ்கரமுமாய் தௌர்லபிகாதிகாரமுமாய்,

(க) (உ) (ந) (ச) (ரு)

ஸாத்யமுமாய் ப்ரமாதபஹுமாநமுமாய் துர்லபமுமாய் விளம்பபலப்ரதமுமாய் அந்திமஸ்ம்ருதிஸாபேக்ஷமுமாய் ஸ்வரூபாப்ராப்தமுமாயிருக்கையாலும், இதந்நிரபேக்ஷமாக பலப்ரதாந ஸக்தியில்லாமையாலும், "తానివాఏతాన్యవరాణితపాంసి-தாநிவா ஏதாந்யவராணி தபாம்ஸி" என்று இந்தஸத்யாதிகளை அவரங்களென்றுசொல்லி "న్యాసఏవాత్యరేచయత్, తస్మాన్న్యాసమేషాంతపసామతిరిక్తమాహుః- ந்யாஸ ஏவாத்யரேசயத், தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்று ந்யாஸ ஸப்தவாச்யமான உபாயமே நமக்கெல்லாருக்கு ஒருபாயமில்லாதபடியானவுபாயமென்றுசொல்லி, அதுதானே இச்சேதநனுடைய ஸர்வா(ந)ரங்களையும் நிவர்த்திக்கைக்குப் ப்ராப்தமாயிருக்கிறபடி தத்விஷயமென்னுமிடத்தை "న్యాసఇతిబ్రహ్మ, బ్రహ్మాహిపరః, పరోహిబ్రహ్మ-ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்மாஹிபர:, பரோஹிப்ரஹ்ம" என்றுசொல்லி, ஆகவிப்படி நிருபாதிகரக்ஷகமான பகவத்விஷயமே ஸர்வாதிரிக்தமான வுபாயம்; வ்யதிரிக்தங்களுடைய அபகர்ஷங்களென்று சொல்லிற்று.

ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்திலே (ச) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై । తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదంముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే- யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை । தம்ஹி தேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வை ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷோபாயமான ப்ரபத்தியையும், ப்ராப்யவிஷய விஸேஷத்தையும் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரியையும் சொல்லிற்று.

எங்ஙனேயென்னில்;—"யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்று சதுர்த்தஸபுவந ஸ்ரஷ்டாவாகவும் தேவாதிகளுக்கோராபத்து வந்தபோது சென்றறிவிக்கும்படி ப்ரதாநனாகையாலே ஸர்வஜ்ஞனாகவும் சொல்லப்படுகிற சதுர்முகனை யாவனொருவன் முன்புண்டாக்கினான்; "யோ வை வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்று ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் அறிகைக்கும், அநந்தரத்தாலே அர்த்தஜ்ஞாநமுண்டாய் உபாஸ்யோபாஸகபேதஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காகவும் யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதங்களைக்காட்டிக்கொடுத்தான். "தம்ஹி தேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்" என்று ஸேஷியானதானே

(ச) ஸ்வே-௬-௮

உபாயமென்று ஏவமாதிகளான வர்த்தங்களில் வ்யவஸாயரூபமான புத்திப்ரஸாதத்தைப்பண்ணித்தந்த அந்ததேவனை. "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷார்த்தியான நான் ஶரணம் புகுகிறேனென்று, ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ருஜ்யராகவும் கர்மவஶ்யராகவும் சொல்லுகையாலும், அவர்களுக்கு வேதபாதாநமுகேந ருசிஜநகனுப் வேதசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து அந்தராத்மதயா நின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுவித்தானென்கையாலும், இவர்கள் ஸம்ஹார்யராகையாலும இவர்களுக்கு ஶரண்யத்வமில்லை. ஆகையாலே அகிலஜகத்காரணபூதனுய் அபேக்ஷிதபலப்ரதனுய் அஸ்ப்ருஷ்டதோஷ (…) கந்தனுய் அநபாய்யகுணஸம்பந்நனுய் அத்யாத்மஜ்ஞாநஜநகனுய் ஶ்ரிய꞉பதியாய் புருஷோத்தமனுய் ஸர்வரக்ஷகனுன நாராயணனே ஶரண்யனென்னுமிடமும், மோக்ஷார்த்தியான நானென்கையாலே முமுக்ஷுத்வமே அதிகாரமென்னுமிடமும், "ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமான பரமபுருஷார்த்தஸித்திக்கு உபாயமென்னுமிடமும் சொல்லிற்று.

ப்ரபத்தியாவது-ப(ந்)ரஸமர்ப்பண மென்னுமிடம் தோற்ற (க) "ஸர்வஸ்ய-ப்ரதிம்விஶ்வஸ்ய" (உ) "ब्रह्मणे त्वा महस ओमित्यात्मानं युञ्जीत-ப்ரஹ்மணே த்வாமஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத"என்றுவிஶ்வபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்வாமியாய் ப்ருஹத்வப்ரும்ஹணத்வ குணயுக்தமான மஹஸ்ஸாயிருக்குமென்கையாலே, (ங) "ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति-ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவதி" (ச) "निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति-நிரஞ்ஜந꞉பரமம்ஸாம்யமுபைதி" (ரு) "ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति-ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" (சு) "मद्भावमागताः-மத்பாவமாகதா꞉" (எ) "मम साधर्म्यमागताः-மமஸாதர்ம்யமாகதா꞉" (அ) "தம்மையேயொக்கவருள்செய்வர்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதர்க்குப் பரமஸாம்யாபத்தியாகிற பலத்தைக்கொடுக்குமதாயிருக்கிற ப்ரஹ்மத்தின்பொருட்டு "ஓமித்யாத்மாநம்"என்று ஶேஷபூதவஸ்துவுக்கு ஶேஷத்வவாசகமான மந்த்ரமாகையாலே ஆத்மஶப்தசேதந ஶப்

(க) தை-நா-கக (உ) தை-நா-எக (ங) முண்ட-ங-உச ங
(ச) முண்ட-ங-க-ங (ரு) தை-நா-அ0 (சு) கீ-பு-சு-எ-சுரு
(எ) கீதை-சச-உ (அ) தி-மொ-கக-ங

தங்களிற்காட்டில் அந்தரங்கவாசகமான ப்ரணவத்தைச்சொல்லி, “யஜ்ஞ-புருஷ” என்று மோக்ஷமான தனக்கு மோக்ஷத்வாரரூபமான போக(ஹ்ய)மாகிற பலப்ரகாரமும் மோக்ஷியாய் ரக்ஷகனானவனுடைய க்ருத்யமென்று அநுஸந்திப்பாரென்று சொல்லிற்று.

இப்ப்ரபத்திதனக்கு ப்ரபந்நனுடைய போக்யதாபாதகத்வாதிகளை பேக்ஷையில்லை. வதார்ஹனுக்கும் இன்றாகிலேயிலே அதிகாரமுண்டு. ஶரண்யன் சேதநனுடைய தோஷங்களைக் கணிசியானென்று இச் ஶரணாகதியினுடைய வாதிக்யம் ப்ரஸித்தம்.

எங்ஙனேயென்னில்; (க) “దేవా వై యజ్ఞాద్రుద్రమన్తరాయన్, సఆదిత్యా నన్వాక్రమత, తేద్విదేవత్యాన్ ప్రాపద్యన్త, తాన్న ప్రతిప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపి వధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతిప్రయచ్ఛన్తి-தேவாஸையஜ்ஞாத்ருத்ரமந்தராயந், ஸஆதித்யாநந்வாக்ரமத, தேத்விதைவத்யாந்ப்ராபத்யந்த, தாந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம்நப்ரதிப்ரயச்சந்தி” என்றும், (உ) “దేవా వై త్వష్టారమజిఘాంసన్, సపత్నీః ప్రాపద్యత, తన్న ప్రతిప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపి వధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతిప్రయచ్ఛన్తి-தேவாஸைத்வஷ்டாரமஜிகாம்ஸந், ஸபத்நீ:ப்ராபத்யத, தந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம் ப்ரதிப்ரயச்சந்தி” என்றும், தேவயாகத்திலே ஹவிர்ப்பாகத்துக்கு வந்த ருத்ரன் அவர்கள் கொடோமென்றவாறே, அவன், நீங்கள் வத்யரென்று அவர்களைக் கொல்லத்தொடங்க, அவர்கள் அஶ்விநிதேவதைகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் எங்கள் பக்கலிலே ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் வத்ய(த்ய)ரேயாகிலும் நாங்கள் அவர்களை விடோமென்று ருத்ரனோடே மலைந்து ரக்ஷிக்கையாலும், தேவயாகத்திலே த்வஷ்டா தனக்கு ஹவிர்ப்பாகம் தரவேணுமென்றுவர, தேவர்களெல்லாருங்கூடி “இவன் அப்ராப்தம் சொன்னான். இவன் வத்யன்” என்று இவனை ஹிம்ஸிக்கத்தேட, அவன் தேவபத்நிகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் “எங்கள்பக்கலிலே ப்ரபத்திபண்ணினவன் வத்யனேயாகிலும் நாங்கள் காட்டித்தாரோம்” என்று தேவர்களோடே மலைந்து நோக்குகையாலும், “வத்ய(த்ய)னேயாகிலும் ப்ரபந்நனை விடுவானல்லன்” என்றிவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தமாகையாலே, இப்படி ப்ரஸித்தமான ப்ரபத(ஸ)நத்தை ப்ருக்யுபப்ருஹ்மணம்

(க) யஜு:　　(உ) யஜு:

பண்ணின ரிஷிகளும் ஸ்ரீராமாயண பஞ்சமவேதாதிகளிலே வ்யக்தமாக வநுஸந்தித்தார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில்; (௧) "கோந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே குணவாந் கஶ்ச வீர்யவாந் | தர்மஜ்ஞஶ்ச-கோந்வஸ்மிந்ஸாம்ப்ரதம்லோகே குணவாந்கஶ்ச வீர்யவாந் | தர்மஜ்ஞஶ்ச" என்று "இந்தலோகத்திலே இப்போது ஶீலவானுமாய்வீர்யவானுமாய் தர்மஜ்ஞனுமாயிருப்பாரார்" என்று ப்ரஶ்நம்பண்ண, இவற்றைமேலே விஸ்த்ருதமாகக் காட்டினதாயிற்று ஸ்ரீராமாயணம். அதில் ஶீலவத்தையாவது-சிறியாரோடே பெரியன்தானேசெறிகை. வீர்யவத்தையாவது-அநாயாஸேந விரோதிநிரஸநஶீலனாகை. தர்மஜ்ஞதையாவது-அகதிகளாய் ரார்த்தபராபந்நராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு நம்மையொழியப் புகலில்லை; இனி நம்மாலே நம்மைப்பெறுமித்தனையென்று ஶரணாகதிதர்மமே பரமதர்மமென்றிருக்கை. இந்த ஶீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், தந்தாமுடைய தண்மையைப்பார்த்து ஆஶ்ரயிக்கக் கூசினவர்களுக்குக்கூசாமல் ஆஶ்ரயிக்கைக்கும், அவர்களிருந்தவிடத்தேசென்று முகங்காட்டி ஆஶ்ரயிப்பிக்கைக்கும், ஆஶ்ரயித்தால் அவர்களுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்கு முறுப்பாகையாலே. இவை மேற்சொல்லப்புகுகிற தர்மஜ்ஞதையாகிற ஶரண்யதைக்கு உடலாயிருக்கும்.

இப்படிக்கு மேல் உபபாதிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில் ;—ப்ரதமத்திலே யஜ்ஞவிக்நத்தைப் பரிஹரித்துத் தரவேணுமென்று வந்த விஶ்வாமித்ரன் பின்னே தன் ஶீலாதிஶயத்தாலே (௨) "கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ-கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ" என்று தானும் தம்பியுடைமையும் சேர அவனுக்குக் காலாளாய்ப்போய் யஜ்ஞவிக்நகரான மாரீசஸுபாஹுக்களை அழியச்செய்து யஜ்ஞரக்ஷணம் பண்ணி ரிஷியினுடைய வாஞ்சிதத்தை ஸ(ஃ)பலமாக்குகையாலும்,

அநந்தரம் அபிஷேகம் உபக்ரமித்து நடக்க, கைகேயிவரவ்யாஜத்தாலே அதுக்கு விரோதமவர, (௩) "வநவாஸோ மஹோதய:-வநவாஸோமஹோதய:" என்று "ரக்ஷகத்வமே ஸ்வரூபமும் ஜீவநமுமாயிருக்கிற நமக்கு ஆர்த்தரிருந்தவிடத்திலே நாமேசென்று விரோதி ரக்ஷிக்கும்படிப்பெறுவதே" என்று மஹைஶ்வர்யம் பெற்றுப்போ

(௧) ரா-பா-௧-௨ (௨) ரா-பா-௩௧-௪ (௩) ரா-அ-௨௨-௨௯

லே முகமலர்ந்து வநவாஸஸாமுகியென்றும் பேர்பெற்று ஸகலகைங்கர்யத்திலேதான் ஸாம்ராஜ்யதீக்ஷிதனை திருவநந்தாழ்வான் தம்பியாய் அடிமைசெய்யப் போந்தவிடத்திலே ததுபகரண(க)நித்ர பிடகைகளும் வில்லுங்கொண்டு பின்சென்றுபோமே ஸர்வரக்ஷண தீக்ஷிதனை தானும் ததுபகரணமான பாகவதபுருஷகாரங்களையும் பின்னிட்டுக்கொண்டு காடேறப்போய் ஜநமஸ்தாநத்தஜந்தாநங்களால் குறையநின்றவன்றான் தன்னிலைமை யறியாதிருக்க, தன்க்ருபையாலேதானே அவனுக்கு (க) "సహైవసహితో రామో లక్ష్మణేన ససీతయా-குஹேநஸஹிதோராமோ லக்ஷ்மணேநசஸீதயா" என்றும். (உ) "மாஜமான்மடநோக்கியுன்தோழியும்பியெம்பியென்றொழிந்திலை, உகந்ததோழன்நீயெனக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பாகவதாங்கீகாரத்தையும் புருஷகாரகடாக்ஷத்தையும் புரஸ்கரிப்பித்து ரக்ஷ்யத்வேந அங்கீகரித்து, "இங்கொழி" என்று சரமாவஸ்த்தமான கைங்கர்யத்திலே அந்வயிப்பித்தும்,

அநந்தரம் தண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிகள்பக்கலிலே சென்று (ங) "ఆవాసన్త్వహమిచ్ఛామి-ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி" என்று அவர்கள்பக்கலிலே தனக்கிருப்பிடத்தை யபேக்ஷித்துத்தாழநின்று அவர்களபேக்ஷிதமறங்களைக்கேட்டு (ச) "ఏహిపశ్యశరీరాణి-ஏஹிபஶ்யஶரீராணி" என்று அவர்கள் தங்களுக்கு ராக்ஷஸராலுண்டான வாத்தியைக்காட்ட ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு, (ரு) "ప్రతిజ్ఞాతమ్మయాతేషాం త్వస్సాయత్తిరక్షసాం- ப்ரதிஜ்ஞாதஞ்சாமேவைவஸ்யமயதிரக்ஷஸாம்" என்று "உங்களுக்குப் பீடாகரரான ராக்ஷஸராகுட்டிக்குலையாய் அறுத்துப் பொகடக்கடவோம்" என்று ஸங்கல்பித்து அதுக்கு அநுரூபாரப்பணமாக கரதூஷணாதிகளை நிரஸித்தும்,

அநந்தரம் ஸர்வலோகஜநநியான பிராட்டிவிஷயத்திலே க்ரூரமானவபராதத்தைப் பண்ணின காகவிஷயமாகத்தம் நெஞ்சாலும் அஞ்சப்பட வக்யனென்று ப்ராஹ்மாஸ்த்ரத்தைவிட, (சா) "సపిత్రాచపరిత్యక్తస్సురైశ్చసమహర్షిభిః। త్రీన్లోకాన్సమ్పరిక్రమ్య తమేవశరణంగతః। సతంనిపతితంభూమౌశరణ్యశ్శరణాగతమ్। వధార్హమపికాకుత్స్థః కృపయాపర్యపాలయత్-

(க) ரா-பா-க-உ-ங (உ) தி-மொ-ரு-அ-க (ங) ரா-ஆ-ரு-ஙங
(ச) ரா-ஆ-ங-கசு (ரு) ரா-பா-க (சா) ரா-ஸு-ரு-அ ஙங

ஸபித்ராசபரித்யக்தஸ்ஸாரைஸ்சஸமஹர்ஷிபி: । த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்யதமேவஶரணங்கத:। ஸதம்நிபதிதம்பூமௌஶரண்யஶ்ஶரணாகதம் । வதார்ஹமபிகாகுத்ஸ்த: க்ருபயாபர்யபாலயத்" என்று பிதாவான விந்த்ரன் முதலாக ஸகலதேவதைகளும் ரிஷிகளும் லோகத்ரயத்திலுமுண்டான ஸகலப்ராணிகளும் இவன்வத்ய(ஸ்ய)னென்று தள்ளிவிட, மதிஶரணயந்தயாலே பூமியிலேவந்துவிழ, அது தன்னை ஶரண்யரானதாம் (க) "[illegible]-ப்ரணதஇதிதயாளு:" என்கிறபடியே தன்க்ருபையாலே ஶரணாகதியாகக் ரக்ஷித்தும்,

அநந்தரம் ப்ராதாவான வாலியாலே ராஜ்யதா(ர)ங்களை இழந்து, இருந்தவிடத்திலும் இருக்கப்பெறாதே பர்வதாக்ரங்கள் தோறும் திரிந்தமஹாராஜருக்கு அவ்விடத்திலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டிக்கு ஆஶ்வாஸகராம்படி பண்ணி, தன்னுடைய ஶீலவத்தையாலே தானேசென்று (உ) "చకార సఖ్యం రామేణ ప్రీతః ప్రీతేనాగ్నిసాక్షికమ్ - சகாரஸக்யம்ராமேண ப்ரீதப்ரீதவாக்நிஸாக்ஷிகம்" என்று அவரோடே ப்ரீதிபூர்வகமாகத் தோழமைகொண்டு அவர் "நம்முடையவிரோதிநிரஸநத்துக்கு இவர் ஶக்தரோவன்றோ" என்று ஶங்கிக்க, (ங) "పాదాంగుష్ఠేన చిక్షేప-பாதாங்குஷ்டேநசிக்ஷேப" (ச) "బిభేద చ పునస్సాలాన్-பிபேதசபுநஸ்ஸாலாந்" என்று ஸாலஸப்தகபே(ஞ்)த(பே)நம் முதலான வ்யாபாரங்களாலே விஶ்வஸிப்பித்து விரோதியான வாலியைநிரஸித்து இழந்தராஜ்யதாரங்களையும் மீட்டுக்கொடுத்தும்,

அதுக்குமேலே ஸ்வகுடும்பத்வாரா பிராட்டிக்கு ஆஶ்வாஸகராய், ராமதாஸபூதனை திருவடியை நலியப்புகுந்த ராவணனைமீட்கையாலே பாகவதாங்கீகாரமுடையனாய், (ரு) "ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిలీ-ப்ரதீயதாம்தாஶரதாயமைதிலீ" என்று "பெருமாளுமஅவருடைமையுமசேரவிருக்கவிசையாய்" என்று ராவணனுக்கு ஹிதம் சொன்ன ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வானை, (சு) "[illegible]-த்வாந்திக்குவபாம்ஸநம்" என்று பரிபவித்துப் புறப்படவிட, (எ) "పరిత్యక్తా మయా లంకా-பரித்யக்தாமயாலங்கா" என்று நெருப்புப்பட்டவகத்

(க) ஸ்தோ-ர (உ) ரா-பா-க-சுக (ங) ரா-பா-க-சுரு
(ச) ரா-பா-க-சுசு (ரு) ரா-யு-கச-ச (சு) ரா-யு-கச-கரு (எ) ரா-யு-கசு-ரு

தில் நின்றும் புறப்படுமாபோலே புறப்பட்டு (க) "रावणो नाम दुर्वृत्तो राक्षसो राक्षसाधिपः । तस्याहमनुजो भ्राता विभीषण इति श्रुतः । चतुर्भिस्सह रक्षोभिर्भवन्तं शरणं गतः-ராவணோ நாம துர்வ்ருத்தோ ராக்ஷஸோ ராக்ஷஸாதிப: | தஸ்யாஹமநுஜோ ப்ராதா விபீஷண இதி ஶ்ருத: | சதுர்ப்பிஸ்ஸஹ ரக்ஷோபிர்ப்பவந்தம் ஶரணங்கத:" என்று சரணமடைய, ராவணனுக்கு அநுஜனுமான ப்ராதா இவன்; விபீஷணனென்று ப்ரஸித்தன். விதகறிந்து தப்பவல்லார் நாலுபேரோடே ஶரணமென்று வந்தான். ஆகையால் இவன் நினைவிருந்தபடியாலும், வந்தகாலமிருந்தபடியாலும், ஶரணாகதருடைய வார்த்தை ஜீவிக்கும் கோஷ்டியென்று ஆனிலே கலந்து நலியலாமென்று வந்து ஶரணம் புகுந்தானித்தனை. ஆபத்து வந்தவளவிலே ப்ராதாவைவிடவும் கூடாது. இவன் நம்முயிர் நிலையிலே நலியவந்தான்" என்று நிஶ்சயித்து (உ) "वध्यतां वध्यतामेष-வத்யதாமவத்யதாம்" என்று ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவனைக் கைக்கொள்ளவொட்டோமென்று நிற்க, (ந) "मित्रभावेन सम्प्राप्तं न त्यजेयं कथञ्चन । दोषो यद्यपि तस्य स्यात् सतामेतदगर्हितम्-மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம்நத்யஜேயங்கதஞ்சந | தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்ஸதாமேததகர்ஹிதம்" என்று "இவனுக்கு நீர் சொன்னதோஷமெல்லாமுண்டாகிலும் அது நம்முடைய லாபங்காணும். நமக்கு குணுதியமுண்டாக்கினுப்பித்தனை. இது நமக்குக்கிடையாது காணும். எங்ஙனேயாகிலும் இவன்பண்ணின ஶரணவரணோக்தி ஆந்தரமான பா(பா)வத்தோடேயன்றிக்கே பாஹ்யமான பாவமேயாகிலும்வருந்தியும் கைவிடேனென்றருளிச்செய்து; "வருந்தியும்" என்றது-ஆஶ்ரிதர்க்கு அநபிமதராயிருப்பாரை "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்றிருக்கிற நாம, யேந கேநாபிப்ரகாரேண அவர்களுக்கு அவர்கள் அபி(பி)மதராம்படி பண்ணியும கைக்கொள்ளுமத்தனையொழியக் கைவிடேனென்கை. இன்னமும் இவனைக் கைவிட்டால ஶரணாகதரக்ஷணமஸ்வரூபமாயிருக்கிற நமக்கு ஸத்பாவமில்லைகாணும். அதுக்குமேலே கபோதாதிகளைப்போலே உக்தாநுஷ்டாநம்பண்ணிப் போருவார் நாலுஸத்துக்களிருந்தவிடத்தேசென்றால் நம்மைக்கண்டு புடைவையொதுக்குவர்களென்றும், (ச) "बद्धाञ्जलिपुटं दीनं याचन्तं शरणागतम् । न हन्यादानृशंस्यार्थमपि शत्रुं परन्तप-ஆர்த்தோவாயதிவாத்ரு

(க) ரா-யு-கஎ-௧0. (உ) ரா-யு-௧எ உ௧. (ந) ரா-யு-௧அ ௩. (ச) ரா-யு-௧அ-உ௮

ப்தஃபரேஷாம்ஶரணாகதஃ। அரிஃப்ராணாந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்யஃக்ருதா த்மநா" என்று ஶரணாகதனாய் வருமவன் ஆர்த்தனாய்வரவுமாம், செருக்கனாய்வருவுமாம், அவன்தான் அநேகாபகாரங்களைப் பண்ணினவனாகவுமாம், ஶரணமென்ற வுக்திமாத்ரத்தாலே அவன் ஶரண்யனை சேதநனால் ப்ராணனைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படும்; ஶரணாகத ரக்ஷணத்துக்கு ப்ராணபரித்யாகம்பண்ணுகை பெரியவார்த்தையன்று காணுமென்றும். (௧) "సకృదేవప్రపన్నాయతవాస్మీతిచయాచతే।అభయంసర్వభూతేభ్యోదదామ్యేతద్వ్రతంమమ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாயதவாஸ்மீதிசயாசதே। அபயம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம" என்று நம்பக்கலிலே ஸ்வகீய(த்)பர ஸமர்ப்பணபூர்வகமாக ஒருகால் ப்ரபந்நனானவனுக்கு ஸர்வபூதவிஷயமாகவும் அபயப்ரதாநம் பண்ணக்கடவோமென்று காணும் நம்முடைய வ்ரதமென்று ப்ரக்ருத்யநுரூபமான ப்ரதிஜ்ஞையைப்பண்ணியும், (௨) "బద్ధాంజలిపుటందీనంయాచంతంశరణాగతమ్-பத்தாஞ்சலிபுடம்தீநம் யாசந்தம்ஶரணாகதம்" என்று சொல்லப்படுகிற காயிகமாநஸவாசிகரூபமான ப்ரபத்தி, (௩) "తేవయంభవతారక్ష్యాభవద్విషయవాసినః-தேவயம்பவதாரக்ஷ்யாபவத்விஷயவாஸிநஃ" என்கிற மத(த)யிமாநமுண்டான தேஶவாஸம், இவற்றிலே அந்யதமமாத்ரமேயுண்டாகிலும் விடேனென்றருளிச்செய்து, ஏதத்அர்த்தமாக கபோதோபாக்யாநம், கண்டுவசநம் தொடக்கமான இதிஹாஸவசநங்களையருளிச்செய்த விடத்திலும் பெருமாள்பக்கலில் பரிவின்கனத்தாலேகலங்கி பொன்றையுமறியாதேயிருந்தமஹாராஜரைப்பார்த்து இவர் ப்ரக்ருதியிருந்தபடியால் இப்படித் தெளியுமவரல்லர். இவர் முன்பு வாலிநிமித்தமான பயத்தாலே வ்யாகுலரானவளவிலும் நம்முடைய ஶக்திகண்டு தெளிந்தாரத்தனை ; இப்போது அப்படியுமன்றிக்கே நம்பக்கலிலே பரிவாலே கலங்கினவர்க்கு நம்முடைய ஶக்தியைக்கண்டாலொழிய தெளிகைக்கு உபாயமில்லை. அதனை ப்ரகாஶிப்பிப்போமென்று பார்த்து (௪) "పిశాచాన్దానవాన్యక్షాన్పృథివ్యాంచైవరాక్షసాన్। అఙ్గుల్యగ్రేణతాన్హన్యామిచ్ఛన్హరిగణేశ్వర-பிஶாசாந்தாநவாந்யக்ஷாந்ப்ருதிவ்யாஞ்சைவராக்ஷஸாந்। அங்குல்யக்ரேணதாந்ஹந்யாமிச்சந்ஹரிகணேஶ்வர" என்றுநமக்கெதிரிகளானாருடைய வொருகலத்தேயுண்டு ஒருமுகம்செய்து நம்மை நலியத்துணிந்து

(௧) ரா-யு-க௮-௩௩. (௨) ரா-யு-க௮-உ௭. (௩) ரா-ஆ-க-உ. (௪) ரா-யு-க௮.

வந்தாலும் நம்சிறுவிரலிலேகமேகஸத்துக்கு இரைபோராரர்கள் காணுமே; நாம் நினையாமல் கிடக்கிறதித்தனை காணுமென்று தம்முடையபலத்தை யருளிச்செய்ய, அநந்தரம் பெருமாளுடைய பாக்யத்தாலே மஹாராஜர் தெளிந்து "அந்தவிபீஷணன் நம்மிலும் பரிவனுய்வந்தான்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய, (க) "ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட தத்தமஸ்யாபயம்மயா- ஆநயைநம்ஹரிஶ்ரேஷ்ட தத்தமஸ்யாபயம்மயா" என்று "நாம் அவன்வந்தபோதே கைக்கொண்டோம்; 'தத்யமேஜயம்' என்று விட்டோமென்றபோதே யறிந்திலீரோ கைக்கொண்டமை; உம்முடைய வநமகிமையைப்பார்த்திருந்தோமித்தனைகாணுமே; கடுகக்கொடுபுகுரீர். அவன் நிற்கிற நிலைகண்டிமை விளம்பிக்கை குரக்கரசானவுமக்குக் கூடுமித்தனையொழிய நமக்குக்கூடாது காணுமே" என்ன, அவரும் கொடுவந்து காட்டிக்கொடுக்க, (உ) "செல்வவிபீடணற்குவேறாகநல்லானை" என்று மஹாராஜரும் பரிகரமுமே இளையபெருமாள் முதலானாரும் பஹிரங்கம். ராமபரிகரத்தில் அவனே யந்தரங்கனென்றுமபடிக்கைக்கொண்டு (ங) "அபிஷிச்யசலங்காயாம்-அபிஷிச்யசலங்காயாம" இத்யாதிகளிற்படியே அபி(ஷ)ஷிக்கருக்கைத் திருவுள்ளத்திலுண்டான ஸகல தாபங்களுமபோய் செய்ததுவாயிற்றுச் செல்வனுய், பிரிவின்பலம் முடிபெற்றுப் பிரிந்த வனுடைய ப்ராப்தியிலுங்காட்டில் இதிலே திருவுள்ளமுகந்து ரக்ஷித்தருளினுரென்றும்,

இப்படித் தன் ஶீலவத்தையாலே தானேசென்று ஆஶ்ரயணீயனுமாய், வீர்யவத்தையாலே அவர்களுடைய விரோதிகளையுமழியச்செய்து ஶரணாகதிதர்மத்தினுடைய ப்ரபாவத்தை ஶரண்யன் தானே யநுஷ்டித்துக் காட்டுகையாலே "குணவாந்" "வீர்யவாந்" என்று சொல்லப்பட்ட ஶீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், "தர்மஜ்ஞஃ" என்று சொல்லப்பட்ட தன்னுடைய பரமோபாயத்துக்கு உறுப்பென்னுமிடமும், வவங்குண விஶிஷ்டனுய் ஶரண்யனான தன்னுடைய ப்ரபாவமும் ஶரணாகதனுடைய வாதிக்யமும், ஶரணாகதியினுடைய வாதிக்யமும் பரகடநமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

இப்ப்ரகரணத்தால் ஶரணாகதனான வதிகாரிக்கு ஆஸுரப்ரக்ருதிகளோடு ஸஹவாஸம்பண்ணலாகாதென்னுமிடமும், ஸத்ஸஹ

(க) ரா-யு-க௮-௩௪. (உ) தி-மொ-௯-௮-௫. (ங) ரா-பா-க

ஸாஸம்பந்நனாலே ஆறுமென்னுமிடமும், அஸத்துக்களுக்கு ஹிதம் சொல்லலாகாதென்னுமிடமும், பகவத்ஸந்நிதியுள்ளதேசம் ப்ராப்ய மென்னுமிடமும, பகவதநுபவ விரோதியானதேசம் த்யாஜ்யமென்னுமிடமும, ஸரணவரணத்துக்குப் புரஸ்சரணாத்யபேக்ஷையில்லையென்னுமிடமும், பகவத்விஷயத்தில் பரிவாளர்படியும்,பகவத்ஸமாஸ்ரயணமும் அங்கீகாரமும் ததீய புருஷகாரா நுமதிகளாலேயென்னுமிடமும், வ்யதிரிக்தரான ஸகலரும் த்யாஜ்யரென்னுமிடமும, அவர்களும் இவனை விடவேணுமென்னுமிடமும, ஸரணாகதனுக்கு விஸ்வாஸமாத்யம் பிறந்தால விஸ்வாஸஹேதுபகவச்சக்தி தத்ப்ரகாஸகனும் அவனே யென்னுமிடமும், ஸரணவரணம் ஸ்வநிகர்ஷ புரஸ்காரபூர்வகமென்னுமிடமும சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்படியே மேலும் ரக்ஷ்யபூதனுடைய இதராஸாதநாநந்வயமும், ரக்ஷகனுடைய குணவத்தையே விஸ்வாஸஹேதுவென்னுமிடமும் (க) "ஸர்வ லோகைஸ்த்வம் ஸ்-ஸமாராஸ்துஸங்குலாம்க்ருத்வா" என்கிற ஸ்லோகத்தாலும், (உ) "ஸர்வலோகஸ்-ஆஸரம்ஸேயம" என்கிற ஸ்லோகத்தாலும் சொல்லிற்றாயிற்று.

எங்ஙனேயென்னில்; பரபலார்த்த(ர)நனுயிருக்கிற ரக்ஷகன் தானே எனக்கு விரோதியாயிருக்கிற லங்கையைத் தன்கையிலம்புகளாலே செருப்பும் தேவாரமும ஒக்கக்கட்டி ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படிபண்ணி அநந்யோபாயஸ்வரூபையானவென்னை யெடுத்துக்கொண்டுபோனானாகில், தம்பிறவிக்கும் தமக்கும் ஸத்ருஸமாயிருக்குமென்று ஸ்வஸக்தி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக தத்(ர)கரக்ஷ்யத்வப்ராதிபத்தியாலே, தன்னுடைய அநதாத்மாவானது ஸாந்தம். அவர்பக்கலிலே அநேகம குணங்களுண்டு. ஆகையாலே சடக்கெனப் பெருமாள் என்னைக்கிட்டுவரென்று மருளிச்செய்கையாலே அதிகாரியினுடைய இதரஸாதநாநந்வயமும், ஸரண்யன்பக்கல் குணவத்தையே ரக்ஷகமென்னுமிடமும சொல்லிற்று.

ஏவம்பூதப்ரபத்தி வைபவத்தையறிந்தவனாகையாலே ஸரண்யன் தானும தனக்கோராபத்து வந்தபோது (ங) "ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி-ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி"(ச)"ஸுக்ரீவம் ஸரணம் கத:-ஸுக்ரீவம்ஸரணங்கத:"

(க) ரா-ஸு-ங-ஙய (உ) ரா-ஸு-ங௧-சஉ (ங) ரா-கி-ச-கஅ
(ச) ரா-கி-ச-கச

என்று ப்ரபத்தியைப் பண்ணுமத்தனை. (க) "ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி-ஸமுத்ரம்ராகவோராஜாஶரணங்கந்துமர்ஹதி" என்று ஶரண்யனுக்கு உபதேஶிப்பதும் ப்ரபத்தியை. இவர்தாம் (உ) "ப்ரக்ருத்யா தர்மஶீலஸ்து-ப்ரக்ருத்யா தர்மஶீலஸ்து" என்று தர்மஶீலராகையாலுட, † ராவணனைப்போலே நைஸர்க்கி(ஸ)கமான பாரதந்த்ர்யத்தைவிட்டு ஆரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகையன்றிக்கே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் ஐஶ்வரமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே முசித்துப் பாரதந்த்ர்யமிட்டு (௩) "பிதரம் ரோசயாமாஸ-பிதரம்ரோசயாமாஸ" என்றுவந்து மாதாபிதாக்களுக்கும் வஸிஷ்டாதிகளுக்கும் பரதந்த்ரனாய்த் திரியாநிற்க, விஶ்வாமித்ரன் ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான ரக்ஷணதர்மத்தை அர்த்தி(ந)க்க, எவ்வவஸ்த்தையிலும் ரக்ஷகத்வம் விடாதஸ்வரூபமாகையாலே அதுதன்னை, பிதாவினுடைய ஏவலாகையாலே பாரதந்த்ர்ய கார்யமாகக் கற்பித்து அவன்பின்னேபோய், (௪) "கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ-கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ" என்று அவனுக்குப் பரதந்த்ரனாக, அவனிவனுடைய ஶக்தியைக் கண்டிசையாதேயிருந்து ஐஶ்வரத்வஸூசகமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையுமுண்டாக்க, நம்முடைய பாரதந்த்ர்யமஜீவித்தது ஶரதக்ருஹமேயமையும் நமக்கென்று மீண்டும் அங்கேவர, அவ்வளவிலே ரக்ஷோபயோகியான புருஷகாரபூர்த்தி யுண்டாயிற்று.

இனி ஸர்வரையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அபி(ஷே)ஷிக்கநேகத்தேட, ரக்ஷணத்தில் பராதீநனாகையாலே ஆர்த்தரான ரக்ஷ்யவிஷயமிருந்தவிடத்தேற பித்ருவசந பரிபாலநவ்யாஜத்தாலேபோந்து (௫) "ஆவாஸம் த்வஹமிச்சாமி-ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி" என்று ரிஷிகளுக்குப்பரதந்த்ரனாகத்தேட, அவர்கள், (௬) "ந்யாயவ்ருத்தா யதாந்யாயம் தர்ப்பயாமாஸுரீஶ்வரம்-ந்யாயவ்ருத்தாயதாந்யாயம் தர்ப்பயாமாஸுரீஶ்வரம்" என்று ஈஶ்வரஶேஷித்வ்யஸம்பந்தாநுரூபமாக ஆராதிக்க, அத்தைவிட்டு, திர்யக்யோநியாகையாலே அறிவில்லாதவனாய் வாயுபுத்ரனாகையாலே உள்ளவறிவும் தார்மாநஶேஷமாயிருக்கும் குரங்கின் காலைப்பிடிக்கக்கடவோமென்று பார்க்க, அவன், (௭) "ராமஸ்ஸுக்ரீவ

† அவனைப்போலே.

(க) ரா-யு-௪௲-௬ (உ) ரா-யு-௧௯-௩௪ (௩) ரா-பா-௪௫ ௩௦
(௪) ரா-பா-௩௧-௪ (௫) ரா-ஆ-௫-௩௩ (௬) ரா-ஆ- (௭) ரா-ஸு-௪௨-௩௪

ஸ்ய-தாஸோஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்று மதியைக் காலைப் பிடிக்க, அத்தாலே அநதிசயப்ராதிஹதமாய், (க) "ஸுக்ரீவம் சரணம் கத:-ஸுக்ரீவம் ஸரணம்கத:" என்று "இவன் குரங்காட்டத்துக்கு ஏற்றதாக (ஈ) பிஷிக்தனாயிருக்கும்; நமமுடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாய" என்று மஹாராஜரைக் காலைப்பிடிக்க. அவனும் ஸரண்யராய் அபிமதவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அபிமதலாபம் பண்ணித் தரக் கடவோமென்று காலகல்பனை பண்ணி ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுத்து மத்தனாய் இவர்களை மறந்து விஷயபரவஸனாயிருந்துவிட, ஒரு குணஸித்திக்காக குணியழிய வொண்ணாதென்று பார்த்து, (உ) "ஹத்வா ஸுக்ரீவம் ஸமாதௌ க்ஷிப்ரம் அந்தகஸ்ய க்ஷயம் நயிஷ்யாமி ஸபாந்தவம்" (ந) "மாமாஷி பதுமஸ்வாநா:-மாவாளி பதமங்வகா:" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான கோபத்தைப் பண்ணுகையாலே பாரதந்த்ர்யம் ஸித்தியாதேயிருக்க, அத்தாலே அதிவிஷண்ணராய், இப்படிப் பாரதந்த்ர்யத்திலே யதிப்ரஸங்கம் பண்ணியிருப்பாரொருவராகையாலும், (ச) "ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஸரணம் கந்துமர்ஹதி-ஸமுத்ரம் ராகவோராஜா ஸரணம்கந்துமர்ஹதி" என்று விபீஷணப்பெருமாள் உபதேசித்தவளவிலே அதிப்ரீதராய் "நமக்கு ஸ்வரூபஸித்தியும் குணஸித்தியும் அபிமதஸித்தியும இவராலேயிருந்தது. இவரோபாதி நமக்கு ஆப்ததமரில்லை. இவர்சொன்ன ப்ரகாரத்திலே செய்யக்கடவோம். இனிக் கடல்தான் ஒருதேவதையாகையாலும் ஜடப்ரக்ருதியாகையாலும் நம்மைச்சும்பிடுகொள்ளும்" என்று திருவுள்ளத்திலேகொண்டு (ரு) "ததஸ் ஸாகரவேலாயாம் தர்பானாஸ்தீர்ய ராகவ: । அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஸிஸ்யே மஹோததே:-ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பாநாஸ்தீர்யராகவ: அஞ்ஜலிப்ப்ராங்முக: க்ருத்வாப்ரதிஸிஸ்யே மஹோததே:" என்று பாரதந்த்ர்யாபிநிவேஸத்தாலே அபேக்ஷிதாநபேக்ஷிதநிரூபணம்பண்ணாதே ஸமுத்ரம்ஸரணமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண, அவன் ரத்நாகரனாகையாலே ஸத்துக்களுக்கெல்லாம் ஆவாஸமாகையாலும் (சு) "இக்ஷ்வாகு ஸம்வர்த்தித:-இக்ஷ்வாகுஸலத்ருபஸம்பவேத்" என்றவனுக்குப் பிறந்தகமாகையாலும், ஸரண்யனுகை முறையன்றென்றிருக்குமவனாகையாலே, "வந்து முகங்காட்டில் நாம் ஸரண்யராவு

(க) ரா-கி-௪-௩௧. (உ) ரா-கி-௩௦-௮௨. (ந) ரா-கி-௩௦-௮௧
(ச) ரா-யு-௧௩-௩௩ (ரு) ரா-யு-௨௧-௧ (சு) ரா-ஸு-௩௩-௩௦

தோம்; அப்போது ஸ்வாநுபகாரமே பிறக்கும். வாராதபோது கொடுத்தவமாய்க் கிடக்கும் உபகாரமொழிந்தேயுள்ளது" என்றுவந்து முகங்காட்டாதேயிருக்க, அப்போது (க) "சாபமாநய ஸௌமித்ரே-சரா மாஸீவிஷோபமாந்" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான கோபமே மேலிட்டுவிட்டது. இப்படி அத்யந்தமேத்ருதமான பாரதந்த்ர்யம் மிக்கிருக்கும்படி ப்ரதிபந்தகியாய்வந்த ஸாகரராஜனிருப்பிலனென்று அதிருசிகளுக்குத் தொடுக்கவும் தானுமாய் நிற்கிற தசையிலே ஸாகரராஜனை வருணன் ஸாகரக்களைந்து தோன்ற, அபிமதஸித்தமே பண்ணினேனேயாகிலும் நாமிருந்தவிடத்திலே பயப்பட்டு வந்தவனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அவனுக்குத் தொடுத்தவம்புதன்னைவிட்டே அவன் விரோதிகளை யழியச்செய்து அவனைக்கொண்டு ஸ்வவிஷயமாகக் கிஞ்சித்கரிப்பித்துவிட்டானென்று ரிஷி எழுதினனிறே. ஆகையாலே ஸ்ரீராமாயணத்தால் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று ப்ரபத்திவைபவமென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

மஹாபாரதத்தாலும் (உ) "సర్వేషామేవ లోకానాం పితా మాతా చ మాధవః | గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః-ஸர்வேஷாமேவலோகாநாமபிதாமாதாசமாதவ꞉ | கச்சத்வமேநம்ஸரணம்ஸரண்யம்புருஷர்ஷபா꞉" என்று ஆபந்நாளுக்கு வஸிஷ்டாதிகளுபதேசிப்பதும் ப்ரபத்தியை. த்ரௌபதியும், துச்சாஸநன் பரிபவிக்க, பர்த்தாக்களும பந்துக்களும் கைவிட்டுப் புறம்புகலற்றிருக்கிறதசையிலே (௩) "శంఖచక్రగదాపాణే-ஸங்கசக்ரகதாபாணே" இத்யாதியாலே, ரக்ஷகனுபாயத்தனை க்ருஷ்ணன் விஷயத்திலே ப்ரபத்திபண்ணினாளத்தனையிறே.

[శంఖచక్రగదాపాణే-ஸங்கசக்ரகதாபாணே] (௪) "அதிர்முகமுடையவலம்புரிகுமிழ்த்தழலுமிழாழிகொண்டெறிந்தங்கெதிர்முகவசுரர் தலைகளையிடறு மெம்புருடோத்தமன்" என்றும், (௫) "கைகழலா நேமியான்நம்மேல்வினைகடிவான்" என்றும் நீ ஆயுதமெடுத்தது ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்காகவன்றோ? [ద్వారకానిలయ-த்வாரகாநிலய] (௬) "పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతాం | ధర్మసంస్థాపనార్థాయ

(க) ரா-யு-௨௧-௨௨ (௨) பா-ஆரண்ய- (௩) பா-ஸபா-௯௯ ௪௧
(௪) பெரி-தி-௪-௭-௩ (௫) பெரியதிருவ-அ௭ (௬) கீ-௪-அ-

సమ్భవామి యుగే యుగే- பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்றும் அவதாரபலம் ஸாதுபரித்ராண துஷ்க்ருத்விநாஶங்களுக்காகவன்றோ ஸங்கல்பித்தது. [అచ్యుత-அச்யுத] ஆஶ்ரிதரானவில் (க) "నత్యజేయమ్-நத்யஜேயம்" என்கிற வார்த்தை மதே(ஜ)கவர்ஜ்யமோ. [గోవిన్ద-கோவிந்த] பசுக்களையும் தத்ப்ராயரையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணிற்று. [పుణ్డరీకాక్ష-புண்டரீகாக்ஷ] (உ) "పాహిమాం పుణ్డరీకాక్ష-பாஹிமாம் புண்டரீகாக்ஷ" (ந) "தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்" என்று நீ கண்படைத்தது ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணவன்றோ? எனக்கு நோவேண்டுவது ஒரு பார்வையன்றோ? [రక్షమాం శరణాగతామ్ - ரக்ஷமாம் ஶரணாகதாம்] த்வதேகரக்ஷையாயிருக்கிறவென்னளவிலே நீ பேசாததென்? என்னை ரக்ஷிக்கைக்கீடான பரிகரம் உனக்கில்லாமையோ? அஶக்தனோ? ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்தில் மோக(ஸ)ஸங்கல்பனோ? ரக்ஷணதர்மம் நீ பிறந்து படைத்ததன்றோ? இது தன்னிலருமையுண்டோ? இது தனக்கு ப்ரதிபந்தகமுண்டோ? இத்தனையுமறியிலே உனக்கு ஸ்வரூபாநுரூப குணங்களுடையவிக்கியும் இதுதாலேயாயிருக்க, நான் பரிபவப்படுகை ப்ராப்தமோவென்று ஶரண்ய ஶரணாகதருடைய ஸ்வரூபத்தை யதா(ர்த்த)வாக அநுஸந்தித்து ப்ரபத்திபண்ண, (ச) "గోవిన్దేతి యదాక్రన్ద త్కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్ । ఋణం ప్రవృద్ధమివ మే హృదయాన్నాపసర్పతి-கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணா மாம் தூரவாஸிநம் । ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி" என்றபோதே அபிமதஸித்தி பிறந்ததாகச்செய்தேயும் ஸந்நிஹிதனாய் நின்று காரியம் செய்யப்பெறாமையாலே தனிசாளனாய் நெஞ்சாறல்பட்டுப் போனானென்றும்.

(ரு) "అత్ర పాతకభీత స్త్వం సర్వభావేన భారత । విముక్తాన్యసమారమ్భో నారాయణపరో భవ-அத்ர பாதகபீதஸ்த்வம் ஸர்வபாவேந பாரத । விமுக்தாந்ய ஸமாரம்போ நாராயணபரோ பவ" என்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைப் பார்த்து ஸர்வேஶ்வரனை ஸர்வகர்மப்ரேரகனை ஸர்வாவாஸனை ஸர்வாதா(ர)ரனை ஸர்வகர்மஸமாராத்யனாயிருக்கிற

(க) ரா-யு-௧அ-௩ (உ) ஜிதந்தே-௧- (ந) தி மொ-௰-௧-௪
(ச) பா-உத்தியோ-௫௯ (ரு) விஷ்ணுதா-ட-௧௧

நாராயணன் பக்கலிலே ஸகலக்ரியாநிவ்ருத்திபூர்வக ப(த)ந்யாஸத்தைப்பண்ணியிரு வென்று உபதேசித்தான்.

(க) "తస్మాత్సర్వస్యభర్తారం విష్ణుం జిష్ణుం శ్రియఃపతిమ్ । గోవిన్దం గోపతిం దేవం సతతం శరణం వ్రజ - தஸ்மாத் ஸர்வஸ்ய பர்த்தாரம் விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் ஸ்ரீயப்பதிம் । கோவிந்தம் கோபதிம் தேவம் ஸததம் ஸரணம் வ்ரஜ" என்று ஸர்வலோகங்களையும் வியாபக ப(ரி)ரணம்பண்ணியிருக்கையாலே அதிப்ரவித்திருப்பானைப் ஸ்ரீயப்பதியாய ஸர்வஸ்வாமியைப் ஆஸ்ரயணீயா ஸ(ப)மற எல்லாருக்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கிறவனை ஸரணமாகப் பற்றுவென்று உபதேசிக்கையாலும்,

(உ) "సోహం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే - ஸோஹம் தே தேவதேவேஸ நார்ச்சநாதௌ ஸ்துதௌ ந ச । ஸாமர்த்யவாந் க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி: ப்ரஸீத மே" என்று காமஜ்ஞாநாதி நிவ்ருத்திபூர்வக கேவலக்ருபாதீந பகவத்ப்ரஸாதமே உபாயமென்று சொல்லுகையாலும்,

(௩) "భిత్త్వా తాం మృత్యుసంసారాదీశ్వరస్యాపవర్గదాత్ । నాన్యస్త్వత్పదాంభోజాత్ప్రాప్యమీశ్వరం శరణం - பிப்பதாம் ம்ருத்யுஸம்ஸாராதீஸ்வராஸ்யாபவர்க்கதாத் நாந்யம் தவபதாம்போஜாத் ப்ராப்யமிஸரணமந்ருணய" என்று ஸ்வரூபநாஸகமாயிருந்துள்ள ஸம்ஸாரநிமித்தமாக பயப்படாநின்றுள்ள சேதநர்க்கு தந்நிவ்ருத்திபூர்வக மோக்ஷலாபத்துக்கு ஸர்வநியந்தாவாயுள்ள தேவா திருவடிகளையொழிய உபாயமில்லையென்று சொல்லுகையாலும், (௪) "స్మృతే సకలకల్యాణభాజనం యత్ర జాయతే । పురుషం తమజం నిత్యం వ్రజామి శరణం హరిమ్ - ஸ்ம்ருதே ஸகலகல்யாணபாஜநம் யத்ர ஜாயதே । புருஷம் தமஜம் நித்யம் வ்ரஜாமி ஸரணம் ஹரிம்" என்று இத்தை ஸரணம்புகுருகையாலும்,

ஸாண்டில்யனும் ஸமஸ்தர்களுடைய ஆர்த்தியையும் பகவல்லாபத்தினுடைய சீர்மையையும் அநுஸந்தித்து (௫) "వ్యాధవధపతేర్యాతా భూయసీ జన్మ సన్తతిః । తస్యామన్యతమం జన్మ సఞ్చిన్త్య శరణం వ్రజ - வ்யாதவதபதேர்யாதா பூயஸீ ஜந்மஸந்ததி: । தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்மஸஞ்சிந்த்ய ஸரணம் வ்ரஜ" என்று ஸம்ஸாரபாந்த(ஸ்)னாய்த் திரிகிற தீவ்யர்த்தமேபோகிற ஜந்மத்திலே ஒருஜந்மத்தைப் புத்திபண்ணிட்டாப்போல

(க)
(உ) வி-பு-௫-எ-௫௦
(௩)
(௪) வி-பு-௫
(௫)

னென்று நினைத்து ப்ரபத்தியைப் பண்ணிப் பிழைக்கவல்லையேயென்று உபதேசிக்கையாலும்,

(௧) "తావదార్తి:-தாவதார்த்தி:" இத்யாதி ச்லோகங்களாலே சதுர்விதாதிகாரிகளுக்கும் ப்ரபத்தியை உபாயமாகச் சொல்லுகையாலும், பரதந்த்ரமான ப்ரதிஜ்ஞையும், (௨) "మామేవయే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే-மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே" என்று நான் கர்மாநுகுணமாகப் பிணைத்த ஸம்ஸாரத்தை என்னையே உபாயமாகப் பற்றினார்கள் தானே போக்குவேனென்றும், (௩) "భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా । తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వ భావేన భారత। తత్ప్రసాదాత్పరాం శాన్తిం స్థానం ప్రాప్స్యసి శాశ్వతమ్-ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா | தமேவ சரணம் கச்ச ஸர்வபாவேந பாரத | தத்ப்ரஸாதாத்பராம் சாந்திம் ஸ்தாநம் ப்ராப்ஸ்யஸி சாச்வதம்" என்று ஸர்வபூதங்களையும் யந்த்ராரூடமாகப் ப்ரமிப்பித்துக் கொண்டு ஹ்ருதிஸ்தனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனைச் சரணம்புகு; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக சாச்வதமான ஸ்தானத்தைப் ப்ராபிப்பி என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரபந்நனான் விதித்துப் போருகையாலும், மஹாபாரதத்துக்கும் இதுவே தாத்பர்யம்.

ஜிதந்தையிலும், ப்ரபத்தியில் ப்ரவர்த்திக்கிறவர்களுடைய கண்ணழுக்குக்குத் தோற்று. (௪) "ఉత్తిష్ఠన్తి రాక్షసమ స్థవిర్వభావ-ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விச்வபாவந" என்பது; (௫) "సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణం తవ-ஸர்வதா சரணத்வந்த்வம் வ்ரஜாமி சரணம் தவ" என்பது; ஸமாச்ரயித்துக்கொண்டு (௬) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య-த்வாமேவ சரணம் ப்ராப்ய" (௭) "పాహి మాం పుణ్డరీకాక్ష న మేஅన్యశ్శరణం పరమ్-பாஹி மாம் புண்டரீகாக்ஷ நாந்யம் சரணம் பரம்" என்றும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகித்தார்கள். இதுதான், (௮) "ఇదం శరణమజ్ఞానామ్-இதம் சரணமஜ்ஞாநாம்" (௯) "అజ్ఞ సర్వ భక్తానామ్. அஜ்ஞாநாம் பக்தாநாம்" (௧௦) "అనాథస్య-அநாதஸ்ய" (௧௦) "அறி

(௧) வி.பு.க-௭-௭௩ (௨) கீ-௭-௧௪ (௩) கீ-௧௮-௬௧,௬௨
(௪) ஜித-௧-௧ (௫) ஜி-௧-௨ (௬) ஜி-௧-௯
(௭) ம.ஹா-௩௪ (௮) (௯)
(௧௦) ஸ்ரீ-லக்ஷ்மீ-௧-௧௭-அ

விலேனுக்கருளாய்" (௧) "அடியேனறிந்து" (௨) "அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அஜ்ஞரோடு ஸர்வஜ்ஞரோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் உபாயமாயிருக்கும்.

இதில், அஜ்ஞராகிறார்-(௩) "జ్ఞానక్రియాభజనసంపదకించనోహమిచ్ఛాధికారశకనానుశయానభిజ్ఞః-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ:" (௪) "உபாயாந்தராவிஜ்ஞாநாபக்தோஜ்ஞஸ்யயுஜ்யதே-ఉపాయాన్తరవిజ్ఞానాత్ తేరజ్ఞస్యయుజ్యతే" என்கிறபடியே பகவல்லாபத்துக்குத் தன்பக்கல் ஜ்ஞாநஶக்திகளில்லாதவர்கள்.

ஸர்வஜ்ஞராகிறார்-(௫) 'దివ్యజ్ఞానోపపన్నాస్తేనశక్తాస్సత్రిచ్ఛేద్యతే-திவ்யஜ்ஞாநோபபந்நாஸ்தே நஶக்தா: ஶோசயந்தே" (௬) "అహంత్వా సుభాజ్ఞా-அஹம்த்வாநுபாவஜ்ஞா" (௭) "సత్వాంసుస్మృద్రగ్రీవ-நத்வாம் குர்மிதஸுக்ரீவ" என்று ரிஷிகளையும் * நா சேருமுத்தலையையும் போலே ஸ்வாபாக்ஷிணஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வரூபஹாநியென்னுமிடத்தையும், உத்பத்திபலதஶைகளிலே கர்மேபர்வஸாபேக்ஷமான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தோஷத்தையும், (௮) "సద్శోపాయవైధుర్యం సాఙ్గోద్ధరణయోగవాంద్ధపరాఙ్ముఖః-ஸத்நுபோபாயவைதுர்யம் ஸாக்ஷாத்பகவதோஹிதம் | ஸர்வஜ்ஞப்ராஜ்ஞயாதியோகமார்க்கபராங்முக:" என்று அதிலபுவஜநமாதிகளையும் (௯) "సాహయ్యకృత్యం రక్షస్స - ஸாஹாய்யக்ருத்யமகிஞ்சந்ய" என்னும்படி. தானேசெய்கிற ஷாட்குண்யபூர்ணனுடைய தேஹவல்லுக்காலே அபரிச்சேத்யமான ஸ்வாபாவத்தை யறிகையாலே அநந்யஸாத்யமென்னுமிடத்தையுமறிந்திருக்குமவர்கள்.

பக்திபரவஶராகிறார்—பேர்வநமதிநலமருளப்பெற்றபக்தியாலே (௧௦) "స్వరనేత్రాఙ్గవిక్రియా-ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா" என்னும்படி மெய்த்தாக்கண்பனிசோர உடலம் நீராயலைந்து கரைய, சித்தமும் செம்மையில்லாதே பாருணவிஷ்டமாய் (௧௧) "భగవద్భక్తిపరవశాస్సః-அத்யந்தபக்திகஷாயாஸ்ஸகசிதாஜாநதாஸ்ய|

(௧)   (௨) தி-வாய்-௫-௭-௨   (௩) ப்பர்குணரத்ந-௬௬
(௪)   (௫)   (௬)
(௭) ரா-ஸு ௨௨-௨௦   (௮)   (௯)
(௧௦)   (௧௧)

த்வரிதஶ்ரீ நிலசித்தா:" (க) "సార్వకాలం ప్రేమవశాద్భజత్యభక్తోపసన్నధీః శుభాయం సాంపృహాయం వాక్షమోస్యన్నావలమ్బితుమ్ - ஸார்வகாலம்ப்ரேமவஶாத்பஜநபக்தோபபந்நதீ: | உபாயமவாப்யபாயம்வாக்ஷமோநயந் நாவலம்பிதும்" என்னுமப்படி. ஶ்ரீதிலஞாகையாலே அடைவுபட அநுஷ்டிக்கமாட்டாதே (உ) "ஆறுவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்று ப்ரார்த்திக்குமவர்கள்.

இவ்வதிகாரித்ரயத்துக்கும் இப்ப்ரபத்தியே உபாயமென்று, (௩) "అవిద్యాతః-அவித்யாத:" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே பௌஷ்கரமுநி வ்யாக்யானம் பண்ணினானென்று பட்டரருளிச்செய்தார். ஆகையால் ஜிதந்தையிலும் தாத்பர்யமான வர்த்தநிதுவே.

(ச) "అనన్యసాధ్యేస్వాభీష్టే - அநந்யஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டே" (ரு) "అహమస్మ్యపరాధానామ్-அஹமஸ்ம்யபராதாநாம்" என்கிற இரண்டு ஶ்லோகங்களாலும் ப்ரபத்தியினுடைய லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்; [அநந்யஸாதயேஸ்வாபீஷ்டே] உபாயாந்தரங்களினுடைய துஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளாலும், ஸித்தோபாயத்தினுடைய ஸஹாயாஸஹத்வப்ராப்திகளாலும் சேதநனுடைய பாரதந்த்ர்யத்தாலும ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த்தம் வேறொன்றால் ஸாதிக்கப்படாதென்கிற ஜ்ஞானம் பிறந்தவளவில் அவனுடைய வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ பரமகாருணிகத்வாதிகுணாநுஸந்தாநஹேதுக மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாக புருஷார்த்தப்ரதனானவனன்னையே உபாயமாக யாசிக்கை ப்ரபத்தியென்றும், "అహమస్మ్యపరాధానామాలయః-அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய:" என்று அபராதாநாமாலயனாய் அகிஞ்சநனாய் அகதியாயிருக்கிறவனுக்கு வாத்ஸல்யயுக்தராய் ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தித்வாதிகுணபரிபூர்ணராய் ப்ராப்தராயிருக்கிற தேவரே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமாக வேணுமென்கிற ப்ரார்த்தநாரூபாநுஸந்தானம் ப்ரபத்தியென்றும், இதினுடைய லக்ஷணம் சொல்லிற்று.

இப்படி ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களை லக்ஷணமாகச் சொல்லுகையாலே ஆநுகூல்யாதிகளானவாறும் உபாபவரணம்பண்ணின

(க) (உ) தி-வாய்-௬-௧௦-௨ (௩)
(ச) விஷ்வக்ஸேநம் (ரு) அஹி-ஸம-௩௬-௩அ

வதிகாரிக்கு உபாயபூதனை விச்வாஸமிலையுண்டாம் ஸ்வபாவ விசேஷங்களென்று ஆச்சானபிள்ளை யருளிச்செய்யும் வார்த்தை.

(க) "శ్రుత్వా ధర్మానశేషేణ పావనాని చ సర్వశః - పునరేవాభ్యభాషత। కో ధర్మః సర్వధర్మాణాం భవతః పరమో మతః - ஸ்ருத்வா தர்மாநசேஷேண பாவநாநிச ஸர்வச: । புநரேவாப்யபாஷத । கோதர்ம: ஸர்வதர்மாணாம்பவத: பரமோமத:" என்று ஸ்ரீபீஷ்மரோடே ஸகலதர்மங்களையும் கேட்ட தர்மபுத்ரன் அவற்றிலே தனக்கபி(மி)மதமாயிருப்பதொரு தர்மத்திலே தத்பரனாய் விடுகையன்றிக்கே ஸகலதர்மங்களிலும் உமக்கு அபி(பி)மதமான தர்மமேதென்று கேட்க, (உ) "ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽధికతమో మతః। యద్భక్త్యా పుణ్డరీకాక్షం స్తవైరర్చేన్నరస్సదా - ஏஷமேஸர்வதர்மாணாம் தர்மோதிகதமோமத:। யத்பக்த்யா புண்டரீகாக்ஷம் ஸ்தவைரர்சேந்நரஸ்ஸதா" என்று அச(ஞ்)சலயான பக்தியாலே ஸர்வேச்வரனை யாச்ரயிக்குமதே எனக்குப் பரமமான தர்மமென்று சொல்லுகையாலும், (ங) "ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ - தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம்வேதாஶ்ச" (ச) "విధయశ్చ వైదికాస్త్వదీయగమ్భీరమనోనుసారిణః - விதயஶ்சவைதிகாஸ்த்வதீயகம்பீரமநோநுஸாரிண:" என்று ஆப்த பரிக்ரஹமே ப்ரபலப்ரமாணம்; வேதம் இவர்கள் பரிக்ரஹத்துக்கு அநுமதிபண்ணிப்போமித்தனை யென்று சொல்லுகையாலும், ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரபலம்.

அப்படிக்கு ஸ்வயோக(ா)மஹிம ஸாக்ஷாத்க்ருத தத்வஜ்ஞாநராயிருக்கையின்றியிலே நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்த(ப்த) ஜ்ஞாநராய் நமக்குப் பரமாசார்யரான வாழ்வார்களும் ஸம்ஸாரபயமநுவர்த்திக்கபோதும், ப்ராப்யத்வரை வடிம்பிட்டபோதும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டு;

எங்ஙனேயென்னில், (ரு) "நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானை" (சா) "மாலடியேகைதொழுவானந்தரமொன்றில்லையடை" என்றும், (எ) "தன்விலங்கைவைத்தான்சரண்" என்றும்-பொய்கையாழ்வார், (அ) "பணிமலராளங்கம்வலமகொண்டானடி" (கூ) "பைங்கமலமேக

(க) பார-ஆநு- (உ) பார-ஆநு- (ங) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம்
(ச) ஸ்தோ-ர-உ௰- (ரு) க-திருவ-கூ- (சா) க-திருவ-ருஅ-
(எ) க-திருவ-ருக- (அ) உ-திருவ-சா

திப்பணிந்தேன்" என்றும், (க) "அவரிவரென்றில்லையரவணையான் பாதம் எவர்வணங்கி" என்றும், (உ) "அன்றிடர்கெடுத்தவாழியான் பாதம்பணிந்து" என்றும் - பூதத்தார், (ங) "அரணும்நமக்கென்று மாழியலவன்" என்றும், (ச) "சக்கரத்தான்தாள்முதலேநங்கட்குச் சார்வு" என்றும்-பேயாழ்வார், (ரு) "அழகியான்றானேயரியுருவன் றானே பழகியான்தாளேபணிமின்" என்றும், (சு) "அடைக்கலம் புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்னவேண்டுமே" என்றும் - திருமழிசைப்பிரான், (எ) "திருப்பொலிந்தசேவடியென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றும், (அ) "நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்" என்றும் - பெரியாழ்வார், (கூ) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (கo) "புண்ணியம்யாமுடையோம்" (கக) "செங்கண்மால்சேவடிக்கீழ் அடிவீழ்ச்சிவிண்ணப்பம்" என்றும-நாய்ச்சியார், (கஉ) "திருக்கமலபாதம்வந்து" என்று-திருப்பாணாழ்வார், (கங) "கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமினீரே" (கச) "சிலையினாலிலங்கைசெற்றதேவனேதேவனாவான்" (கரு) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்சோம்பர்" என்றும-ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், (கசு) "உன்சரணல்லால் சரணில்லை" (கஎ) "உன்பற்றலலால்பற்றிலேன்" (கஅ) "உன்னிணையடியேயடையலலலால்எங்குப்போயுய்கேன்" (ககூ) "மற்றொருபற்றிலேனென்றவனைத்தாளநயந்த" என்றுபெருமாள், (உo) "நலம்புரிந்திறைஞ்சுமதிருவடியடைந்தேன்" (உக) "அற்றேன்வந்தடைந்தேன்" (உஉ) "உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்தேன்" (உங) "ஆழிவண்ணநின்னடியிணையடைந்தேன்" (உச) "கண்ணனேகளைகணீயே" (உரு) "அடியிணைபணிவன்வருமிடரகலமாறறோவினையே" என்று திரு

(க) உ-திருவ-கஉ- (உ) உ திருவ-சங (ங) ங-திருவ-எஅ
(ச) ங-திருவ-கக (ரு) ச-திருவ-உஉ (சு) தி-ச-வி-கஉ
(எ) பெரி-தி-ரு-சு-எ (அ) பெரி-தி-ரு-ச-க (கூ) திருப்பாவை-க
(கo) திருப்பாவை-உஅ (கக) நா-தி-அ-எ (கஉ) அமல-க-
(கங) திருமாலை-கூ (கச) திருமா-எ- (கரு) திருமா-ஙஅ-
(கசு) பெரு-தி-ரு-க (கஎ) பெரு-தி-ரு-ங (கஅ) பெரு-தி-ரு ரு
(ககூ) பெரு-தி-ரு-கo (உo) தி-மொ-க-சு-உ (உக) தி-மொ-க-கூ-கூ
(உஉ) தி-மொ-ரு-அ-கூ (உங) தி-மொ-ரு-அ-க (உச) தி-மொ-ச கூ-க
(உரு) திருவெழு கூ

மங்கையாழ்வார், (க) "வண்புகழ்நாரணன் திண்கழல்சேர்" (உ) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா - உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (ங) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (ச) "முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்" (ரு) 'கழல்களவையேசரணாகக் கொண்ட" (சா) 'ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (எ) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" (அ) "களைகண்மற்றிலேன்" (கூ) "உம்மையான்கற்பியாவைத்தமாற்றம் சொல்லிச்சென்மின்கள்" (க0) "ஆதந்தன்தாமரையடியன்றிமற்றிலரண்" (கக) "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலாலறிகின்றிலேன்" என்றும் நம்மாழ்வார், (கஉ) "மேவினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே" (கங) "அன்பன்றன்னையடைந்தவர்களுக்கெல்லாமன்பன்" என்று ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஏககண்ட(ஸ்)மாக ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருகையாலும்,

இவர்களைப் பின்சென்றவாளவந்தார் பாஷ்யகார் முதலானாரும், (க) "ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி-த்வத்பாதமூலம் ஶரணம் ப்ரபத்யே-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" (கச) "அஶரண்யஶரண்யாம் அனந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே-அஶரண்யஶரண்யாமநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (கரு) "ஸர்வதர்மாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந் । லோகவிக்ராந்த சரணௌ ஶரணம் தேவ்ரஜம் விபோ-ஸர்வதர்மாம்ஸ்சஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஸ்ச ஸாக்ஷராந்லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணந்தேவ்ரஜம்விபோ" என்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமாகவும், புருஷகாரபுரஸ்ஸரமாகவும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகிக்கையாலும், ஸ்ருதியும் ததுபப்ருமஹணம் பண்ணினரிஷிகளும் இத்தை ஆதரித்தவளவேயன்றியே ஆப்த பரிக்ரஹமும் அதிஶயித்திருக்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸர்வாதிகாரமானவுபாயம்.

(க) தி-வாய்-க-உ-க0 (உ) தி-வாய-சா-க0-க0 (ங) தி-வாய-ரு-க0-கக
(ச) தி-வாய்-எ-உ-கக (ரு) தி-வாய்-ரு-அ-கக (சா) தி-வாய-ரு-எ-க0
(எ) தி-வாய்-ரு-அ-ங (அ) தி-வாய-ரு-அ-அ (கூ) தி-வாய-சா-அ-எ
(க0) தி-வாய்-க0-க- (கக) தி-வாய்-க0 க0-ங (கஉ) கண்ணி-உ
(கங) கண்ணி-கக (கச) ஸ்தோ-ரத்ந (கரு) ஶரணாகதிகத்யம

அப்படியே, சாஸ்த்ரங்களில் புத்ரபசுவந்நாதிகளைப் புருஷார்த்தங்களாகச் சொல்லாநிற்கச் செய்தேயும், அவை அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகதோஷதுஷ்டமாய் து:க்கபஹுளமாயிருக்கையாலும், ஸ்வர்க்காதிபோக(భోగ)ங்களைப் பார்த்தால், (க) "స్వర్గేపి పాతభీతస్య క్షయిష్ణోర్నాస్తి నిర్వృతిః। అసన్తోషశ్చ భవతి దృష్ట్వా దీప్తాం పరశ్రియమ్। సుఖవ్యాప్తమనసాం ... పతనం తథా। శుభస్య కర్మణః కృత్స్నం ఫలం తత్రోపభుజ్యతే। న ... భూయసస్తత్ర దోషో మహానభూత్। అథ ... ఇతి దేవతాః। దేవాశ్చాప్యమృతాః ... నారకాన్" - ஸ்வர்க்கத்திலும் பாதபீதஸ்யக்ஷயிஷ்ணோர்நாஸ்தி நிர்வ்ருதி:। அஸந்தோஷம்ச பவதி த்ருஷ்ட்வாதீப்தாம் பரச்ரியம் ஸுகவ்யாப்தமநஸாம் ... ததா। பாபஸ்ய கர்மண: க்ருத்ஸ்நமபலம் தத்ரோபபுஜ்யதே। ந ... க்கிரியதே பூயஸ்ஸோத்ர தோஷோமஹாநபூத்। அதஸ்ஸர்வே பரிதப்யமாநா: தேவாஸ்ஸர்வே நந்தா: பஸ்யந்தி நாரகாந்" (உ) "దేవాస్స్వర్గం పరిత్యజ్య తత్రాపి సామ్యనిసత్తమ। విచేరురవనౌ సర్వే విభాగేనానుషంగిణమ్" - தேவாஸ்ஸ்வர்க்கம் பரித்யஜ்ய தத்ராபி ஸாம்யநிஸத்தம। விசேருரவநௌ ஸர்வே விபாகேநாநுஷங்கிணம்" (ந) "ఆబ్రహ్మభువనాదేతే దోషాస్స్యుర్మహామునే" - ஆப்ரஹ்மபுவநாதேதே தோஷாஸ்ஸந்தி மஹாமுநே" (ச) "ఆబ్రహ్మస్తమ్బపర్యన్తా జగదన్తర్వ్యవస్థితాః। ప్రాణినః కర్మజనితసంసారవశవర్తినః" - ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா:। ப்ராணிந: கர்மஜநிதஸம்ஸாரவசவர்த்திந:" (ரு) "బ్రహ్మాద్యాస్సకలా దేవా మనుష్యాః పశవస్తథా। విష్ణుమాయామహావర్తమోహాన్ధతమసావృతాః" - ப்ரஹ்மாத்யாஸ்ஸகலாதேவா மநுஷ்யா: பசவஸ்ததா। விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தமோஹாந்ததமஸாவ்ருதா:" (சு) "ఏతే వై నిరయాస్తాత స్థానస్య పరమాత్మనః" - ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்ய பரமாத்மந:" இத்யாதிகளாலே கூடியிருந்து ஸுகாநுபவம் பண்ணுகிறதென்றுமொன்று பண்யக்ஷயத்திலே படித்துக்கொண்டு விழுக்கண்டு தனக்குமப்படிபயம் நடக்குமென்றும், அதிபிதலைகா நுபவம் பண்ணுவாரைக் காணுந் தன்னுடைய ஸுகாநுபவம் து:க்காநுபவமுமாய்த்தோற்றுமென்றும், பூர்வார்ஜித புண்யபலமநுபவிக்குமதொழிய புண்யாந்

(க) வி-பு-௬-ரு-ருo (உ) வி-பு-௧-அ- (௩)
(ச) விஷ்ணுதா-௩௦ௐ- (ரு) வி-பு-ரு- (சு) பார-

காம ஆராஜகஸம்பாதகமானமையாலே புண்யக்ஷயநிபந்தநமான ஸ்வர்க க்ஷயபயம் நடக்குமென்றும், நாரகிகளுடைய து:ஸ்ஸஹ து:க்காநுபவ தர்சநத்தாலே பரிதப்தராவார்களென்றும், ஹிரண்யராவணாதிகளுக்கு பயப்பட்டு தேவசரீரத்தைப் போகட்டு மநுஷ்யசரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்து பூமியிலே திரிவார்களென்றும், அதுதேவதைதான் துச்சீலதேவதையாகையாலே ஸ்வத(ந்)த்ரபலாநுபவம் ஸஹியாமையாலே, யயாதியை “த்வம்ஸ-த்வம்ஸ” என்று தள்ளினாப்போலே தள்ளுமென்று சொல்லுகையாலும், ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தமாக ஸகலசேதநரும் கர்மஜநித ஸம்ஸார ப்ரவர்த்திகளாகக்கொண்டு பகவந்மாயாரூபமான ஸம்ஸாரத்திலே மக்நராய்க்கொண்டு நிரந்தர து:க்காநுபவம் பண்ணுவார்களென்றும், ப்ரஹ்மபத(த)நுபவம் பண்ணுகிறுமொருவன் க்ஷுத்பீடாதிசயத்தாலே இஹலோகத்திலேவந்து ஸ்வமாம்ஸத்தை பக்ஷித்துப் பின்னையும் போயிருக்குமென்றுமெழுதுகையாலும், இப்படி இவை நாகஸ்தாநீயங்களென்றும் சொல்லுகையாலும், ஸ்வர்காதிபோக(ங்க)ங்களும் அல்பமாய் அஸ்திரமாய் து:க்கோதர்க்கமாய் து:க்கமிச்ரமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கையாலே அபுருஷார்த்தங்களென்றுசொல்லி, அதுக்குமேலே ஆத்மாநுபவரூபமான மோக்ஷஸுகத்தைப் பார்த்தால் (௧) “அளவில்லாச் சிற்றின்பம்” என்கிறபடியே ஸ்வர்காதிபோகத்தை யதிசயித்திருந்ததேயாகிலும் ஆத்மகதமான பகவதநுபவமன்றியிலே (௨) “ஞானத்துள்நின்று” என்கிறபடியே கேவல(து)ர ஜ்ஞாநமாத்ராநுரூபரஸமாகையாலே ஸர்வாலங்காரத்தோபாதி அப்ராப்யமாய், (௩) “ఆత్మ విద్యాసుఖాశ్రమః। విధవాయా ఇవాకల్ప స్త్వయ్యర్ధే స్త్వనిష్ఫలః-ஆத்மவித்யாஸுகாஸ்ரம: । விதவாயா இவாகல்பஸ்த்வய்யபக்தஸ்ய நிஷ்பல:” என்று விதவாலங்காரத்தோபாதி நிஷ்பலமுமாய் அவத்யமுமாயிருக்குமென்றுசொல்லி,

ஆக இப்படி புத்ரபா(ஶ)த்பாத்ம ப்ராப்தி பர்யந்தமானவை அபுருஷார்த்தங்களாகையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதநுபவ ஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடம், (௪) “సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్। త్వామేవశరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి

(௧) தி-வாய-௪-௯-௧0 (௨) தி-வாய்- (௩) (௪) ஜிதம்-௧-

మనీషిణః - ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம் | த்வாமேவ ஶரணம்ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:" (௧) "సోధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమంపదమ్- ஸோத்வந: பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்" (௨) "నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభావైకలక్షణా | భేషజంభగవత్ప్రాప్తిః-நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா | பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்தி:" (௩) "యేనయేనధాతా గచ్ఛతి తేనతేనసహగచ్ఛతి - யேநயேந தாதா கச்சதி, தேநதேநஸஹகச்சதி" (௪) "రసం హ్యేవాయంలబ్ధ్వానన్దీభవతి - ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" (௫) "కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్-காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" (௬) "నిరఞ్జనః పరమంసామ్యముపైతి- நிரஞ்ஜந: பரமம்ஸாம்யமுபைதி" (௭) "బ్రహ్మణో మహిమానమాప్నోతి-ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" (௮) "మమసాధర్మ్యమాగతాః-மமஸாதர்ம்யமாகதா:" (௯) "ఇమంమానవమావర్తంనావర్తన్తే-இமம்மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே" (௧0) "ఏతత్సామగాయన్నాస్తే-ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" (௧௧) "అహంసర్వంకరిష్యామి-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" (௧௨) "క్రియతామితి మాంవద-க்ரியதாமிதிமாம்வத" (௧௩) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி-துயரறுசுடரடிதொழுதெழு" (௧௪) 'ஒளிக்கொண்டசோதியுமாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" (௧௫) 'வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" (௧௬) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" (௧௭) "பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட" (௧௮) "முகப்பே கூவிப்பணிகொள்ளாய்" (௧௯) 'மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்" (௨0) "உற்றேனுகந்துபணிசெய்து" (௨௧) "அடியரோடிருந்தமை" (௨௨) "வீடுபெற்ற" (௨௩) "ఐకాన్తికనిత్యకైఙ్కర్యైః ప్రహర్షయిష్యామి- ஐகாந்திகநித்யகைங்கர்யை: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௨௪) "ద్వయార్థప్రాప్య

(௧) (௨) வி-பு-௬-௫-௫௯ (௩) பாடலொஹி-
(௪) தை-௮௩- (௫) தை-பருகு (௬) முண்ட-௩-௧௩
(௭) தை-௩ா- (௮) கீ-௧௪-௨ (௯)
(௧0) தை-ப்ருகு- (௧௧) ரா-அ-௬௩-௨௫ (௧௨) ரா-அ-௪௫-௭
(௧௩) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௧௪) தி-வாய்-௨-௩-௧0 (௧௫) தி-வாய்-௩-௩-௧
(௧௬) தி-வாய்-௨-௯-௪ (௧௭) தி-வாய்-௪-௮-௩ (௧௮) தி-வாய்-௮-௫-௭
(௧௯) தி-வாய்-௯-௩-௭ (௨0) தி-வாய்-௧0-௮-௪0 (௨௧) தி-வாய்-௧0-௯-௧௧
(௨௨) தி-வாய்-௧0-௧0-௧௧ (௨௩) ஸ்தோ-ரத்ந (௨௪) தத்யத்ரயம்

ஷ்டயா-கைங்கர்யப்ராப்த்யபேக்ஷயா" (௧) "ஸேத்யைஸ்தா-ந்தே-நித்ய கிங்கரோபவ" (௧) "நித்யகிங்கரோ பவிஷ்யஸி" (௪) "ஜ்ஞாநத்ருஷ்ட ஸம்யாத்ஜீவிதோதாஸதாம் । தேஹி-தவாநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம் । தேஹி" இத்யாதி ப்ரமாணவாக்யங்களாலே பஹுமுகமாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஆகையாலே ரக்ஷகத்வாதி குணோபேதனுமாய அகாரவாச்யனுமான ஸர்வேச்வரனுக்குச்சேஷபூதனாய் ததந்ய (ஃ) ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவனான வாத்மாவுக்கு, ஸர்வசேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸ்ரிய:பதியாய விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனாய் ஸௌந்தர்யாதிகுணவிசிஷ்டனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்து அத்நாலேயுண்டான ப்ரீதியாலே பண்ணப்படுவதான நித்யகைங்கர்யமே புருஷார்த்தம்; அதற்கு உபாயம் ஜ்ஞாநசக்த்யாதி குணவிசிஷ்டனானவன் திருவடிகளே யென்றுசொல்லி, அதிரிக்தமாயிருப்பதொரு உபாயவிசேஷத்தையும் சொல்லாமையாலே இவையே ஸகலசாஸ்த்ர ஸாரதயா ப்ரமாண ப்ரதிபாத்யங்களென்றதாயிற்று.

ஆனால் ஏதத்வ்யதிரிக்தஸாதநஸாத்யங்களை பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், தர்மாதர்மங்களும் பரலோகமும் பரதேவதையுமுண்டென்றறியாதே ப்ராஹ்மஸாபரராய் நாஸ்திகராய்த்திரிகிற பாமரசேதநர்க்கு தத்ஜ்ஞாபகமான சாஸ்த்ரங்களிலே விச்வாஸம் பிறக்கைக்காக அவர்களுடைய ருசியைப் பின்சென்று சாஸ்த்ரோக்த ப்ராஹ்மஸாதநமாயிருக்கிற அபி(௧)சாரக்ரியையை விதிக்கும் அதிலுக்தமான ப(ஃ)லதாசநத்தாலே சாஸ்த்ரவிச்வாஸம் பிறந்து, அநந்தரம் தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக சரீரவியுக்தாத்ம போக(ஸ்ல)மாயிருக்கிற பாரலௌகிக ஸாதநத்தையும், தத்ஸாதந ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளையும், பூர்வோக்த ப்ராஹ்மஸாநிஷேதபூர்வகமாக ப்ரகாசிப்பித்தும், தேஹாதிரிக்தமாத்மாவென்றறிந்தவளவிலே தத்கதமான பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக பாரதந்த்ர்ய கைங்கர்யரூப மோக்ஷஸாதநத்தையும், தத்ஸாதநமான பக்தியையும் பூர்வோக்த பல

(௧) ஸாநுஷங்கிகத்வம

ஸாதநநிஷேதபூர்வகமாக விதி(ஂ)த்தும், அந்தப் பாரதந்த்ர்யத்தினுடைய யதா(ஂ)வத்தர்ஶநார்த்தமாக பூர்வோக்த பலஸாதநநிஷேத பூர்வகமாக பகவத்ப்ரீதிவிஷயகாஸத்வ ததத்யந்தாதி(ஂ)நத்வ ப்ரதிபத்திரூபமான வ்யபேயோபாயங்களை விதித்தும், இப்படி ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸமும் தேஹாதிரிக்தாத்ம யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் பிறக்கைக்காக இதர ஸாதநஸாத்யங்களை விதிக்கிறதாகையாலே இந்த ப்ரமாணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்கள்.

த்ரிவித சேதநாக்ஷகனான ஈஶ்வரன் இந்த க்ரமத்தைச் சிலர் விஷயத்திலே நிர்வஹித்தும், இந்த க்ரமமொழிய இந்த ஶாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநத்தைச் சிலர்க்கு கேவலக்ருபையாலே பிறப்பித்தும் போருகையாலே இந்தநியதி ஸ்வதந்த்ரேஶ்வரேச்சாநிப(ஂ)ந்தந மொழிய அபேக்ஷிதமன்று.

அபேக்ஷிதமாகில் பரஹிம்ஸாபரரான ச(ஂ)ண்டாகர்ணாதிகளுடைய மோக்ஷம் அநுபபந்நமாம். ஸர்வர்க்கும் பரஹிம்ஸாதிகம் அநுஷ்டேயமுமாம்; (க) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" (உ) "அவனென்னுளிருள்தானறவீற்றிருந்தான்" (ஙா) "நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (ச) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன், அதுவுமவனதின்னருளே" (ரு) "வைத்தேன்மதியால்" இத்யாதிகளாலே ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரகாஶகன் அவனென்கிறதோடு விரோதிக்கும். ஆனால் இந்த க்ரமம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாதோ வென்னில், உபயமும் ஈஶ்வரபுத்த்யா நியதவிஷயங்களாகையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாது. ஆனால் ஈஶ்வரனுக்கு வைஷம்யம் வாராதோவென்னில், ஸ்வயமேவநியதாகாரமாயிருப்பதொரு வஸ்துவை அத்தைக்குலைத்துத் தன்னுடைய புத்த்யதீநமாக நிர்வஹிக்கப்போதிறே வைஷம்யமவருவது. அங்ஙனன்றியிலே ஸகலமும் ஸ்வாதீநரூபமாகையாலே வைஷம்யம்வாராது. இந்தப்ரகாரந்தான் அவனுக்கு ஸ்வாபி(ஂ)மத ப்ரயோஜநமாயிருக்கையாலே ஸாபேக்ஷமன்று.

ஆகையாலே த்வயத்திற்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்களையொழிந்த ஸகல ஸாதநஸாத்யங்களும் அத்யந்தவிலக்ஷணமான

(க) தி-வாய்-க-க-க (உ) தி-வாய்-அ-எ-ரு (ஙா) தி-வாய்-ரு-எ-க0
(ச) தி-வாய்-அ-அ-ரு (ரு) தி-வாய்-அ-எ-க0 (ச)

ஸித்தவுபாயோபேயங்களிலே ஆரோபிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்திக்கிற தாகையாலே இவற்றை ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரமென்னக் குறையில்லை.

இப்படி ஶ்ருதிகளும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும், விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரதிஶய ஸுகரூபமான புருஷார்த்தத்தைப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்கைக்குபாயம், (௧) "లోకానాంపరమో ధర్మః-லோகாநாம்பரமோதர்ம:" (௨) "రామోవిగ్రహవాన్ధర్మః-ராமோ விக்ரஹவாந்தர்ம:" (௩) "కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్-க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" (௪) "நல்லறமாவனவும் நால்வேதமாத்தவமும் நாரணனேயாவது" என்று சொல்லப்படுகிற ஸித்தோபாயமென்று அறுதியிடுகையாலே நமக்கும் இவ்வுபாயவிஶேஷமே ஆதரணீயமாகக்கடவது.

ஆக, இப்படி ஸகல ப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களாய், மந்த்ரவித்மான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாய் அபி(பி)மதமுமாயிருந்துள்ள உபாயோபேயங்களை இரண்டுவாக்யத்தாலும் விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வாக்யத்வயாத்மகமாய்க்கொண்டு த்வயமென்று திருநாமமாய், திருமந்த்ரத்தினுடைய விஶதாநுஸந்தாநமாய், (௪) "మన్తారంత్రాయతఇతిమన్త్రః-மந்தாரம்த்ராயதஇதிமந்த்ர:" என்று அநுஸந்தாதாவை ரக்ஷிக்கையாலே மந்த்ரமாகவும், (௫) "ద్వయేనమన్త్రరత్నేన-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந" என்று மந்த்ரஶ்ரேஷ்டமாகவும் சொல்லப்படுகிற த்வயம் கடவல்லி முதலான வுபநிஷத்துக்களிலே அதீ(தி)தமாய்ப் போருகையாலும், பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே, (௫) "ప్రథమంశృణు మన్త్రాణాంమన్త్రరాజమనుత్తమమ్। సర్వమన్త్రఫలాన్యస్య విజ్ఞానేనభవన్తివై। ఏతన్మన్త్రమవిజ్ఞాయ యోనరోమామభీప్సతి-బాహుభ్యాంసాగరంతర్తుమలబ్ధ్వాప్లవమిచ్ఛతి। తస్మాద్యోమామభీప్సేతయోవాసుఖితుమిచ్ఛతి। మన్త్రరాజమిమంవిద్యాద్గురోర్వచనపూర్వకమ్- ப்ரதமம்ஶ்ருணுமந்த்ராணாம் மந்த்ரராஜமநுத்தமம் | ஸர்வமந்த்ரபலாந்யஸ்யவிஜ்ஞாநேநபவந்திவை | ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாயயோநரோமாமபீப்ஸதிபாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி | தஸ்மாத்யோமாமபீப்ஸேதயோவாஸுகிதுமிச்சதி | மந்த்ரராஜமிமம்வித்யாத்குரோர்வசநபூர்வகம்" என்றும், (௫) "మామేకఞ్చ శ్రియాయుక్తం భక్తియుక్తోనరోత్తమః। ద్వయేనమన్త్రరత్నేన మన్త్రియోఽణభజేత్స

(௧) (௨) ரா-ஆர-௩௭-௧௩ (௩) பார-ஆ-அ.அ

(௪) ச-திருவ-௭௨ (௫) பகவச்சாஸ்த்ரம.

"ప్రాప్యచిరాన్మృత్యువశాదేవమల్లోకఙ్ప్రగచ్ఛతి" "దుర్వృత్తోవాసువృత్తోవామూర్ఖః పణ్డితఏవవా। లక్ష్మీఙ్చమాంచుశేశఙ్చ ద్వయేనశరణంగతః। మల్లోకమచిరాల్లబ్ధ్వా మత్సాయుజ్యంసగచ్ఛతి-மாமேகஞ்சஶ்ரியாயுக்தம் பக்தியுக்தோநரோத்தம: । த்வயேநமந்த்ரரத்நேந மத்ப்ரியேணாபஜேத்ஸதா । அசிராந்மத்ப்ரஸாதேந மல்லோகஞ்ச ஸகச்சதி" "துர்வ்ருத்தோவா ஸுவ்ருத்தோவா மூர்க்க: பண்டிதஏவவா । லக்ஷ்மீஞ்சமாம்ஸுரேஶஞ்ச த்வயேநஶரணங்கத: । மல்லோகமசிராலப்த்வா மத்ஸாயுஜ்யம்ஸகச்சதி" என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், (க) "ద్వయవక్తృత్వమ్-த்வயவக்த்ருத்வம்" (க) "ద్వయమర్థానుసంధానేనసహసదైవంవక్తా-த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தா" என்று பாஷ்யகாரருக்கும் ஶரண்யன் தானே யருளிச்செய்கையாலும்,

ஶ்ருதிஸித்தமுமாய் ஶரண்யாபி(ஷ்ட)மதமுமாயிருந்ததேயாகிலும் ஆசார்யபாரம்பர்யைக்கு எல்லைநிலமாயிருக்குள்ள நித்யாநபாயிநியான பிராட்டி, (உ) "వేదామృతమహాంభోధేర్హరిణాద్వయముద్ధృతమ్। తద్ద్వయంశృణువక్ష్యామి సద్యోముక్తిప్రదంశుభమ్-வேதாம்ருதமஹாம்போதேர்ஹரிணாத்வயமுத்த்ருதம் । தத்த்வயம்ஶ்ருணுவக்ஷ்யாமி ஸத்யோமுக்திப்ரதம்ஶுபம்" என்று தொடங்கி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆதரித்து உபதேஶிக்கையாலும்,

ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தராய பராங்குஶாக்ய பரமாசார்யரும், (ங) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று தாமநுஸந்தித்து, (ச) "திருவுடையடிகள்தம்நலங்கழல்வணங்கி" (ரு) "வண்புகழ்நாரணன்திண்கழல்சேரே" என்று ஸங்க்ரஹேண பிறர்க்கு உபதேஶித்து, இம்மந்த்ரோக்தமான புருஷகாரபூதலக்ஷ்மீஸம்பந்தப்ரயுக்த கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாபர்யந்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸக்ரமமாக, (சு) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" (எ) "மானேநோக்கிமடவாளைமார்விற்கொண்டாயமாதவா" (அ) "மலராள்மைந்தன்" (கூ) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" (கO) "திருவின்மணாளன்" (கக) "பூமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்று புருஷகார

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (ங) தி-வாய்-க-க-க
(ச) தி-வாய்-க-ங-அ (ரு) தி-வாய்-க-உ-கO (சு) தி-வாய்-க-ங-க
(எ) தி-வாய்-க-ரு-ரு (அ) தி-வாய்-க-ரு-கூ (கூ) தி-வாய்-க-கூ-கூ
(கO) தி-வாய்-ங-ச-க (கக) தி-வாய்-ச-சு-ங

மானஸ்ரீஸம்பந்தத்தையும், (க) "எண்பெருக்கந்நலத்தொண்பொருளீறிலவண்புகழ்நாரணன்" என்று ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வத்தையும், (உ) "எம்பிரானெம்மான்நாராயணனாலே" (ங) "நலகிதத்தான்காத்தளிக்கும்பொழிலேழும்வினையேற்கே" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், (ச) "ஞானமூர்த்திநாராயணன்" என்று ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும், (ரு) "திண்ணமநாரணம்" என்று ஸர்வஶக்தியோகத்தையும், (சா) "நலமருள்நம்பெருமான்நாராயணன்" என்று க்ருபாவத்தையையும்சொல்லி, ஆகவிப்படி ஆஸ்ரயணோபயோகியாயும்கார்யோபயோகியாயுமுள்ள குணவைஶிஷ்டியையும், (எ) "ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (அ) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (கூ) "நம்பெருமானடிமேல்சேமங்கொள்" (க0) "கண்ணனைத்தாள்பற்றி" (கக) "அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (கஉ) "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" (கங) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண் நமக்கென்றுநாடொறுமேகசிந்தையனாய்" என்று ஸாபாஸ்ரயவிக்ரஹயோகத்தையும், ததுபாயஸ்வீகாரத்தையும், (கச) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம்பயக்க" (கரு) "திருமாமகளிருந்தாமலிந்திருந்துவாழ்" (கசா) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" (கஎ) "அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே" என்று கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், (கஅ) "கொடியேன்பருகின்னமுதே" (ககூ) "திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலப்பருகினுமார்வனே" (உ0) "அடியனேன்பெரியவம்மானே" (உக) "விண்ணோர்கோன்நங்களகோன்" (உஉ) "நிறைமுழுவுலகுக்குத்தம்நாயகன்" என்று கைங்கர்யபர்யவஸ்தானையும்,

(உங) "நின்கோயில்சீய்த்து" (உச) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்

(க) தி-வாய-க-உ-க0 (உ) தி-வாய-க-எ-க (ங) தி-வாய-க-ச-ரு
(ச) தி-வாய்-ச-எ-க (ரு) தி-வாய்-க0-ரு-க (சா) தி-வாய-ரு-கூ-க0
(எ) தி-வாய்-ரு-எ-க0 (அ) தி-வாய-ரு-அ-கக (கூ) தி-வாய்-ரு-கூ-கக
(க0) தி-வாய்-ங-க0-க0 (கக) தி-வாய்-சா-க0-க0 (கஉ) தி-வாய்-ரு-அ-ங
(கங) தி-வாய-ரு-க0-க0 (கச) தி-வாய-எ-க0-க (கரு) தி-வாய-சா-ரு-அ
(கசா) தி-வாய-சா-கூ-ங (கஎ) தி-வாய்-சா-ரு-கக (கஅ) தி-வாய-எ-க-எ
(ககூ) தி-வாய்-எ-கூ-கூ (உ0) தி-வாய-அ-க-ங (உக) தி-வாய்-அ-க-உ
(உஉ) தி-வாய்-அ-கூ-கக (உங) தி-வாய்-கூ-உ-க (உச) தி-வாய்-அ-ரு-எ.

ளாய்" (௧) "கொடுவினையேனும்பிடிக்க நீயொருநாள்கூவுதல் வருதல்செய்யாய்" (௨) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள்வியக்கவின்புறுதும்" என்று கைங்கர்யத்தையும், (௩) "விண்டேயொழிந்தவினையாயினவெல்லாம்" (௪) "அமராவினைகளே" (௫) "நில்லாவல்லல்" என்று கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லி, ஆகவிப்படி அநேகவாக்யங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும்,

பெரியமுதலியாரும், (௬) "నధర్మనిష్ఠోస్మి-అకిఞ్చనోనన్యగతిః-త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி, அகிஞ்சநோநந்யகதி:-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" (௭) "కృపయాకేవలమాత్మసాత్కురు-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், பாஷ்யகாரரும், (௮) "అనన్యశరణశ్శరణమహంప్రపద్యే-அநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௮) "అనన్యశరణస్త్వత్పాదారవిన్దయుగళం శరణమహంప్రపద్యే-அநந்யஶரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௯) "శ్రీమన్నారాయణతవచరణారవిన్దయుగళం శరణమహంప్రపద్యే-ஶ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧0) "నిత్యకింకరోభవాని-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், ஶரண்யாந்தர்க்கத ஜ்ஞாநபரிக்ரஹம் இதுக்கதிஶயித்திருக்கும்.

அதுக்குமேலே இதுதான் (௧௧) "கண்ணன்கழலிணைநண்ணுமனமுடையீர்" என்கையாலே ஸர்வாதிகாரமுமாய், (௧௨) "సకృత్స్మృతోపిగోవిన్దో నృణాంజన్మశతైశ్చితమ్। పాపరాశిందహత్యాశు తూలరాశిమివానలః-ஸக்ருத்ஸ்ம்ருதோபிகோவிந்தோ ந்ருணாம்ஜந்மஶதைஶ்சிதம்। பாபராஶிம்தஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல:" (௧௩) "సకృదుచ్చారితేనైవ కృతకృత్యోభవిష్యతి-ஸக்ருதுச்சாரிதேநைவ க்ருதக்ருத்யோபவிஷ்யதி" (௧௪) "సకృదేవప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" என்கையாலே ஸக்ருதநுஷ்டேயமுமாய், (௧௫) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்

(௧) தி-வாய்-௯-௨-௧0 (௨) தி-வாய-௧0-௩-௯ (௩) தி-வாய-௧0-௪-௯
(௪) தி-வாய்-௧0-௫-௯ (௫) தி-வாய-௧0-௮-௧௧ (௬) ஸ்தோ-ர-௨௨
(௭) ஸ்தோர-௪-௮ (௮) ஶரணாகதிகத்யம் (௯) ஶ்ரீரங்ககத்யம்
(௧0) வைகுண்டகத்யம் (௧௧) தி-வாய்-௧0-௫-௧ (௧௨) பார.
(௧௩) பஞ்சசாஸ்த்ரம் (௧௪) ரா-யு-௧௮-௩௩ (௧௫) தி-வாய்-௧0-௫-௭

திரொன்றுமடையாவேதம்சாரா" என்கையாலே புத்திபூர்வாநிஷ்ட பரிஹாரகமுமாயிருக்கும்.

(க) "సాధ్యభక్తిస్తు సాహన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ-ஸாத்யபக்திஸ்து ஸாஹந்த்ரீப்ராரப்தஸ்யாபிபூயஸீ" என்றும், (உ) "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்" என்றும் சொல்லுகைபாலும் ஆத்மபரமாத்மாக்களுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களாலும், இருவர்க்கும் கர்மபாரதந்த்ர்யமும் கர்த்தவ்யாம்ஶமுமில்லாமையாலும், ஸர்வபாபவிமோசகனாகையாலும், கர்மாவஸாநத்திலன்றிக்கே ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகக்கடவது. (ங) "తస్య తావదేవ చిరం యావన్న విమోక్ష్యే, అథ సమ్పత్స్యే-தஸ்யதாவதேவசிரம், யாவந்நவிமோக்ஷ்யே, அதஸம்பத்ஸ்யே" என்கிற ஸாதாரணவசநம் ஸாதநத்வயகதவிதஸாத்யங்களாலே ஶரீரமோக்ஷமும் கர்மமோக்ஷமுமாகக்கடவது.

ஶரீரமோக்ஷபர்யந்தமான விளம்பமும் தத்காலீந துஃகாநுபவமும் ப்ரபத்தவ்யனான ஈஶ்வரன் இவன்பக்கலிலே சபலனுமாய் ஹிதகாமனுமாயிருக்கையாலே இவனுக்கு தீவ்ரவேகப்ரதாநம் பண்ணுமையாலும் ததநுரூப கர்மஸம்பந்தாநுமதி பண்ணியிருக்கையாலுமாகக்கடவது.

இவ்வாதிக்யங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்டில், (ச) "ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణమ్-தர்மஜ்ஞஸமயஃப்ரமாணம்" (ரு) "యథా తే తేషు వర్తేరన్-తథా తేషు వర్తేథాః - யதாதேதேஷுவர்த்தேரந், ததாதேஷுவர்த்தேதாஃ" இத்யாதிகளாலே ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரபலமென்கையாலே தத்ஜ்ஞாபநார்த்தமாகவும் ஸாதகஸாத்யங்களில ருசிவிஶ்வாஸங்களுக்காகவும் பூர்வாசார்யவசநங்கள் அநுஸந்தேயங்கள்.

அவையெவையென்னில், பட்டர்பாதிரிக்குடியிலே எழுந்தருளினபோது, மறவன், "முயற்குட்டியைப்பிடித்தேன், அதின்தாய் முன்னேவந்து தண்டனிட்டவாறே விட்டுப்போந்தேன்" என்ன, முயலுக்கு ஶரணாகதியே ரக்ஷகமென்று உபதேஶித்தாரில்லை. (சு) "అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః-அரிஃப்ராணாந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்யஃ" என்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம் (உ) தி-வாய்-க-க0-ரு (ங) சாந்தோ-௬-௨-௪-௨
(ச) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம் (ரு) தை-ஶீக்ஷா (சு) ரா-யுத்-௨௧.

இறஜ்ஞராங்கவேடனுக்கில்லை. இப்படியிருக்க, ப்ரபத்திவைபவமிருந்தபடி யென்னென்று பட்டர் விஸ்மிதரானாரென்கிற வார்த்தையும்,

இவனகத்திலே யொதுங்கினோமென்றிறே நம்மை இவனுபசரித்தது. பரமசேதநன், தான் அபி(ஃ)மாநித்த திவ்யதேசங்களிலே வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களளவிலே என் நினைத்திருக்கிறானோவென்று வித்த(ஷ்)ரானென்கிற வார்த்தையும்,

பட்டர் ஜீயர்மடியிலே கண்வளர, இராமுடியத்துடைமாறத் தேய்தல் துரக்குதல்செய்யாதே ஸாவதா(ந)ராயிருக்க, ஜீயரைப் பார்த்து பட்டர், இப்படி நீர் எனக்குப் பரிவராயிருக்கைக்கடி நான் சொன்ன த்வயத்தை விஸ்வஸித்தகனமிறே யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பட்டர் எம்பார் ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யம் கேட்டிருக்கச்செய்தேயும் இவர் பதஸ்தராகிறபோது பாஷ்யகாரர் இவர்கையிலே புஸ்தகத்தைக்கொடுத்து இவர்செவியிலே த்வயத்தை யருளிச்செய்து பெருமாளை திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தாரென்கிற வார்த்தையும்,

சிறியாத்தான், எம்பார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு எனக்குப் ப்ரியமாகவும் ஹிதமாகவும் திருவுள்ளத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதமே, த்வயத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்துக்கு மேற்பட ஸ்ரேஷ்டமாயிருப்பதொன்றில்லை; இத்தை விஸ்வஸித்திருமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும், அநாதிகாலம் எம்பெருமானோடுள்ள ஸம்பந்தத்தை யில்லைசெய்துதிரிகிற சேதநனை அவன் திருவடிகளிலே சேர்க்கைக்குப் பற்றாசு பிராட்டியுளளென்று நிர்ப்ப(ய)ரனாயிருவென்று சிறியாத்தானுக்கருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெற்றி ஸ்ரீபாதத்திலே த்வயஸ்ரவணம்பண்ணின கொற்றியம்மைப் பிராட்டி, திருமந்த்ரத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, அதுவும் த்வயத்துக்குள்ளே உண்டுகாண்; அதுகொண்டு கொள்ளுங்கார்யத்தையும் த்வயத்தைக்கொண்டுகொள்ளாயென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

வீராணத்தருளாளப்பெருமாளுக்கு த்வயமருளிச்செய்கிற போது பிள்ளையைப்பார்த்து என்னையொழியப் புறம்பேபோமாகில், செய்தென்? நான் சொல்லும்போது நான் விஸ்வஸித்திருக்குமதை யே சொல்லவேணுமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெரியகோயில் நாராயணன்மகன் ஏகாயநரோடே யிருக்கக் கண்டு பாஷ்யகாரர் அவனையழைத்துப் பெருமாள்திருமுன்னே கொண்டுபுக்கு, த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லை; அத்தை விஸ்வஸித்திருவென்று சடகோபனையெடுத்துச் சூழ்த்துக்கொடுத்த வார்த்தையும், பாஷ்யகாரரைப்பிரிந்து திருமேனி வெளுத்துத் திருநாராயணபுரத்திலேயெழுந்தருளின அம்மங்கியம்மாளுக்கு, என்னைப்பிரிந்து க்லேஶித்துவந்தவனுக்கு முன்புசொன்ன த்வயமொழியக்கண்டிலே னென்று ஓருருத்வயத்தையும், ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புறவீடுவிட்டிருக்கிற தஶையிலே ஆழ்வானுக்குக் கர்ப்பூரநிகரத்தை வாயிலிட்டாற்போலிருக்கும் காணுங்கோளென்று அவர்க்கு த்வயத்தை யருளிச்செய்தாரென்கிற வார்த்தையும், எம்பெருமானார் அந்திமதஶையிலே ஸேவித்திருந்த முதலிகளுக்கு த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லையென்றிருங்கோளென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

அனந்தாழ்வான் நஞ்ஜீயரைப்பார்த்து, திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலேவளர்ந்து த்வயைகநிஷ்டராவீரென்று வாழ்த்தினரென்கிற வார்த்தையும், இவை முதலான இவ்வாசார்யவசநங்களுடைய ருசிவிஸ்வாஸங்களுக்காக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயங்கள்.

இப்படி ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதமான த்வயம் அநந்யஸாதநனாய் அநந்யப்ரயோஜநனான முமுக்ஷுவுக்கு அநுஸந்தேயமான வர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதோக்தமான ஆத்மபாரதந்த்ர்யத்தாலும், சரமஶ்லோகத்தில அஹம்பதோக்தமான ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் தோன்றின உபாயவிஶேஷத்தையும், அவற்றில் சதுர்த்தியாலும் உத்தமனாலும் தோன்றின உபேயவிஶேஷத்தையும், இதில் ப்ரதமபதோக்தமான ஶ்ரீஸம்பந்தத்தால்வந்த ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை முன்

விட்டுக்கொண்டு ஸ்வீகரித்து ப்ரார்த்திக்கையாலே அவற்றிற் காட்டில் இது அதிகமாயிருக்கும்.

ஆகையிறே,(க) "సంసారార్ణవమగ్నానాంసద్యస్సంసారతారణమ్। ద్వయ మేకస్తువిప్రేన్ద్ర శాస్త్రస్యసద్యశ్చభుపి-ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் ஸத்யஸ் ஸம்ஸாரதாரணம்। த்வயமேசந்துவிப்ரேந்த்ரநாஸ்த்யஸ்யஸத்ருமம் புவி" என்றதும், 'ద్వయేనమన్త్రరత్నేన-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந" (க) "మన్త్రరత్నంద్వయంబ్రహ్మన్ శ్రుణువక్ష్యామిసువ్రత - மந்த்ரரத்நத்வயம்ப்ரஹ்ம ந் ஸ்ருணுவக்ஷ்யாமிஸுவ்ரத" என்றதும்.

இத்த்வயத்துக்கதிகாரி, ப்ரணவத்தில் ப்ரதமபதத்தில் தா(து)து ப்ரத்யயங்களால் தோன்றின ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களை, அதில் சர மபதத்தில் தா(து)த்வர்த்தத்தாலே தோற்றின ஜ்ஞாநத்தாலே தெளிந்துதேறி, தத்ப்ரோக்தாநந்த ராகாரமான வாக்யத்தில் நிலைநின் றவனாகையாலே, இப்படிப்பட்ட சேதநன் துர்லபனாகையாலே நம் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தை ரஹஸ்யமாக உபதேசித்துப் போருவார் கள்.

ஆகையாலே தா(து)த்வர்த்தவிரோதிகாரமான நமஸ்ஸப்தார்த்த ஜ்ஞாநகார்யமான உபாயவரணத்தையும், ப்ரத்யயார்த்த ப்ரதிஸம் பந்திபூத மகாரார்த்த விரோதிகாரமான சதுர்த்த்யர்த்த ஜ்ஞாநகார்ய மான உபேயப்ரார்த்தனையும் வாக்யத்வயத்தாலும் சொல்லுகிற தாகையாலே இமமந்த்ரம் ஸர்வாதிகமாயிருக்குமாபோலே தந்நிஷ் டனான இவ்வதிகாரியும் ஸாத்யாந்தரத்திலும் ஸாதநாந்தரத்திலும் நிஷ்டரானவர்களில் அத்யந்தம் அதிகனாயிருக்கும்.

"మూర్ఖోవాపణ్డితోవాపి శుద్ధోవాప్యశుచిస్సదా। తస్మిన్ద్వయేయదిశ్రద్ధా సపూజ్యోభవతిధ్రువమ్। శ్రీవాన్వాకులీనోవా తపస్వీవాపరాశర। ద్వయాధికారిణో చేత్తం దూరతఃపరివర్జయేత్ -மூர்க்கோவாபண்டிதோவாபி ஶுத்தோவாப் யஶுசிஸ்ஸதா। தஸ்மிந்த்வயேயதிஶ்ரத்தாஸபூஜ்யோபவதித்ருவம்। ஶ்ருதவாந்வாகுலீநோவா தபஸ்வீவாபராஶர। த்வாயதிகாரிணோ சேத்தம் தூரதஃபரிவர்ஜயேத்" என்று அந்யநிஷேதபூர்வகமாக த்வ யாதிகாரியானவன் பூஜ்யதமனென்று சொல்லாநின்றதிறே.

(க) பஞ்சராத்ரம்

(௧) "ஶரணமித்யபிவாசமுச்சரயந்-ஶரணமித்யபிவாசமுச்சரயம்" (௧) "குருபரம்தவரங்கதுரந்தர-குருபரம்தவரங்கதுரந்தர" (௨) "மாதவனென்றதேகொண்டு-தீதவங்கெடுக்கும்" (௩) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்" என்று சொல்லுகையாலும், (௪) "ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமே-ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமே" என்றும் (௫) "குஹ்யாநாம்குஹ்யம்-குஹ்யாநாம்குஹ்யம்" என்றும் சொல்லுகையாலும் நம்பூர்வாசார்யர்கள் மற்ற ரஹஸ்யத்வயத்திலும் அர்த்தமாத்ரத்தை மறைத்துப்போருவர்கள்; இதில் ஶப்தார்த்தங்களிரண்டையும் மறைத்துப்போருவார்கள்.

(௬) "இங்கிப்பரிசுரைப்பார் - திருவருள்பெற்று இன்புறுவர்" என்கிறபடியே நமனைப்போராமே முன்பு சொன்னவர்களைப் பார்த்து இரங்கும்படி பண்ணும். இப்பாத விஶேஷத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை யநுஸந்தித்தாலிறே கார்யகரமாவது. இம்மந்த்ரநிஷ்டையொழிய ஈஶ்வரனை லபி(ஃ)க்கத்தேடுகை மூர்க்ககத்யம்; ஸ்வநாபத்தோடேபோம. பலாலாபமாத்ரமாய் விடுமென்னுமிடம், (௭) "ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாயயோநரோமாமபீப்ஸதி । பாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி" என்கிற தந்த்ரத்தாலே சொல்லிற்று.

(௮) "பொய்யேகைகைசொல்லி-மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்விதிவாய்க்கின்று" (௯) "தேனேயின்னமுதேயென்றென்றே சிலகூற்றுச்சொல்லத் தானேமெமெபெருமானவனென்றுநெயொழிந்தான்" (௧௦) "மாபஞ்சொல்லி வள்ளல்மணிவண்ணனே, என்றென்றே-உன்னைக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே உபாயபூர்த்தன்பக்கல் க்ருபையும் ப்ராப்தியும் ஔதார்யமும், தன்பக்கல் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களும் ஆர்த்த்யபி(ஃ)நிவேஶங்களுமேயிறே இவ்வுபாயத்துக்கு அபேக்ஷிதம்; அல்லது ஆபி(ஃ)ஜாத்யாநுகூல்யாதிகளன்றே.

---

(௧) ர-ஸ்த-௨-௧௦௨ (௨) தி-வாய-௨-௭-௩ (௩) தி-வாய்-௧௦-௫-௭
(௪) கீதை-௧௮- (௫) கீதை- (௬) திருப்பா-௩௦
(௭) பாஞ்சராத்ரம் (௮) தி-வாய-௫-௧-௧ (௯) தி-வாய்-௫-௧-௨
(௧௦) தி-வாய-௫-௧-௩

(௧) “అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాం గతో౽పి వా । ద్వయస్మరణమాత్రేణ స బాహ్యాభ్యన్తరశ్శుచిః । మూర్ఖో వా పణ్డితో వాపి నిన్దితో వాప్యనిన్దితః । ద్వయోచ్చారణమాత్రేణ నరః పూజ్యో న సంశయః- அபவித்ரஃ பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தாங்கதோபி வா । த்வயஸ்மரணமாத்ரேண ஸபாஹ்யாப்யந்தரஶ்ஶுசிஃ । மூர்க்கோ வா பண்டிதோ வாபி நிந்திதோ வாப்யநிந்திதஃ । த்வயோச்சாரண மாத்ரேண நரஃ பூஜ்யோ நஸம்ஶயஃ” என்னக்கடவதிறே.

(௨) “ஏழையேதலன்” இத்யாதியாலே அபி(த்ரு)ஜநவித்யாவ்ருத்தங்களால் தண்ணியரான ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் விஷயமாக அவை யொன்றையும்பாராதே ஸர்வஜ்ஞரான பெருமாள்தாம் “உன்தோழி” என்று புருஷகாரஸம்பந்தத்தையும், “உம்பி” என்று பாகவதாங்கீகாரத்தையு முண்டாக்கி, “தோழன் நீஎனக்கு” என்று தாமுமங்கீகரித்து, “இங்கொழி” என்று தாமுகந்த கைங்கர்யத்தையுங் கொண்டாரென்கையாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகள் அப்ரயோஜகம், பகவதங்கீகாரமே ப்ரயோஜகமென்னுமிடம் வ்யக்தம்.

இம்மந்த்ரந்தான் வாக்யத்வயத்தாலும் ஸித்தோபாயவிஷயமான ப்ரபத்தியையும், தத்பலமான உபேயப்ரார்த்தனையும் முக்யமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அதில் பூர்வவாக்யத்திற் சொல்லுகிற உபாயப்ரபத்தி அநாதிகாலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணாதிகளாலே தூஷிதாந்தஃகரணனை விஷ்ணுக்குக் கூடாமையாலே அந்தத்தோஷதர்ஶநபய நிவ்ருத்திஹேதுபூதமான புருஷகாரத்தைச் சொல்லுகிறது ஸ்ரீமத்பதம். அந்தப் புருஷகாரத்தாலே உத்பு(த்து)தங்களாய், தத்துபாயப்ரபத்த்யாஶ்ரயபூத சேதநனுடைய ஸதோஷத்வ அப்ராப்தத்வ நிகர்ஷாதிகளுக்கு நிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும், ப்ரபத்த்யந்தர்க்கதமான விஶ்வாஸத்துக்கு ஹேதுபூதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயணபதம். ப்ரபத்திக்கு விஷயமான வுபாயத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஸுலபனாகவேண்டுகையாலே அந்தஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறது “சரணௌ” என்று. ப்ரபத்திவிஷயபூதனான அவனுடைய உபாயத்வத்தைச்சொல்லுகிறது “ஶரணம்” என்று. ஆக பூர்வவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்

---

(௧) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௨) தி-மொ-௫ அ-௧

லப்பட்ட உபாயத்வப்ரபத்திக்கு உபயுக்தங்களாய்க் கிடக்கிறன- இதிற்சொல்லுகிற புருஷகாராதிகள்;

உத்தரவாக்யத்திற்சொல்லுகிற ப்ரார்த்தனைக்கு விஷயமான கைங்கர்யம் - மிதுநசேஷபூதனை விஷயமாக்கு மிதுநம் விஷயமாதல்லது பூர்ணமாகாமையாலே. தத்பூர்ணஹேதுவான ஸ்ரீயஃபதித்வத்தைச் சொல்லுகிறது "ஸ்ரீமதே" என்று. அந்தக்கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாகவேண்டுகையாலே தத்ஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். அதில் ஸ்வப்ரயோஜநநிவ்ருத்தி பிறக்காலல்லது சேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகாமையாலே தந்நிவ்ருத்தியைப்பண்ணுகிறன நமஸ்ஸப்தம். ஆக உத்தரவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கு உபயுக்தங்களாய்க்கிடக்கிறது இதிற்சொல்லுகிற ஸ்ரீமத்பதாதிகள்.

ஆகவிப்படி வாக்யத்வயத்தாலும் ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லுகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபநிரூபணமாகக்கடவது. இதுதான் பூர்வாசார்யபரிக்ருஹீதமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமந்த்ரஸித்தமான உபாயோபேயங்கள் ஶிஷ்டாசாரஸித்தமென்கை - இதுக்குத்தாத்பர்யார்த்தமாகக் கடவது.

இதில் வாக்யத்வயத்திலும் சொன்ன உபாயோபாயப்ரதிபத்திப்ரார்த்தனைகள் - பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரபத்திஹேதுபூத புருஷகாரவ்யதிரேகேணவும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுபூத லக்ஷ்மீஸம்பந்த வ்யதிரேகேணவும் உதி(த)யாமையாலே இவ்வாக்யத்வயத்துக்கும் ப்ரதாநார்த்தம் புருஷகாரப்ராதாந்யபூர்வம் மிதுநகைங்கர்யப்ராதாந்யமாகக்கடவது.

இப்ப்ரபத்தி * அபராதநாமாலயத்வாநுஸந்தாந பூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுபவாலாபத்துக்கும் அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யாலாபத்துக்கும் ஹேது- (க) "ஸமேமேதஶ்ருதம் ஜீவித-மமமைஷ்க்ருதம் கிஞ்சித்" (உ) "மத்பாபமேவாத்ரநிமித்தமாஸீத் மதபாபமேவாத்ரநிமித்தமாஸீத்" (௩) "என்பிழையே நினைந்தருளி"

(க) ரா-ஸு-௩௮-௪௭ (உ) (௩) தி-வாய-௧-௪-௭

இத்யாதிகளாலே ஸ்வதோஷமாகச் சொல்லுகையாலே இந்த ப்ரார்த்தனையும் ஸ்வதோஷாநுஸந்தாநபூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸ்வதோஷமாகக்கடவது.

அதில் பூர்வவாக்யம் புருஷகாரப்ரதாநமாகையாலே இதிற் சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வாபராதநிபந்தந (ப்)ரீதி நிவ்ருத்தியாம்; உத்தரவாக்யம்-மிதுநகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரதாநமாகையாலே இதிற்சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வரூபாநுரூப பலாலாப(ப்)ரியந்த பீ(ப்)திநிவ்ருத்தியாம். "பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்க்ருபாவிஷயத்வஸித்தி:, உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்ப்ரீதிவிஷயத்வஸித்தி:" என்றுச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

பூர்வவாக்யோக்த ததேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியில்லாதபோது அசித்வ்யாவ்ருத்தியில்லை. தத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையில்லாதபோது ஈஶ்வரவ்யாவ்ருத்தியில்லை. "நானடியேன்" "அடியேன்நான்" என்கிற உபயவ்யாவ்ருத்தியும் ஸித்திக்கும்போதைக்கு உபயவாக்யாநுஸந்தாநமும் வேணும். ஆகவிதின் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும் ப்ரதாநார்த்தமும் அநுஸந்தாநப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக விப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் ஸர்வாதிகாரமாய ஸந்ததநுஷ்டேயமாய் பரமரஹஸ்யமாய், மந்த்ரநிஷ்டருடைய வநுஷ்டாநமாகையாலே மந்த்ரார்த்தத்துக்கு ஶிஷ்டாசாரத்வாரா ப்ரமாணமாய், ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமாய் வாக்யத்வயாத்மகமாயிருந்துள்ள த்வயம், பஞ்சவிம்ஶத்யக்ஷரமாய் ஷட்பதமாய் புருஷகாரம், நித்யயோகம், தத்த்பூதங்களாய் ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகுணங்கள், உபாயோபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள், ஶுபாஶ்ரயவிக்ரஹம், ததுபாயத்வம், தத்விஷய ப்ரதிபத்தி, உபாயபலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தி, ப்ரதிஸம்பந்திகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை, தத்விரோதிநிவ்ருத்தியாகிற பதார்த்தத்தையும் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்.

அதில் பூர்வவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (க)"[illegible]

(க) ரா-அயோ-௬௧-க

ఢం నిపీడ్య రఘునన్దనః - ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந:" என்கிற உபாயவரணத்தையும், தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான திருவடிகளையும், ததேகாந்தமான குணவிசேஷங்களையும், தத்ஸ்ப்பா(ஸ்பா)வக புருஷகாரத்தையும் சொல்லுகிறது; உத்தரவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (௧) "భవాంస్తు సహ వైదేహ్యా గిరిసానుషు రంస్యతే । అహం సర్వం కరిష్యామి-பவாம்ஸ்துஸஹவைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே ! அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று புருஷகாரமும் உபாயமுமான விருவருடையவும் சேர்த்தியிலே ஸஹஜஸார்வகாலிக கைங்கர்யரூபமான உபேயத்தை யபேக்ஷிக்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று ஸ்வாநுஷ்டாநமாகையாலே பலஹேது பூதாநுஷ்டாநவாக்யம் முற்பட்டது. ப்ராப்திவேளையிலேயிறே பலம் முற்படவேண்டுவது. அநுஷ்டாநதஶையில் ஸாதநமிறே முற்படுவது. அதில ப்ரதமபதம் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு வகாங்கமான குணவிக்ரஹ விஶிஷ்டவஸ்துவினுடைய புருஷகாரஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் ப்ரதமாபேக்ஷிதமான புருஷகாரத்தையும் தந்நித்யயோகத்தையும் சொல்லுகிறது "ஶ்ரீமந்" என்று.

அதில் ஶ்ரீஶப்தம் புருஷகாரோபயோகி ஸ்வபாவவிஶேஷாபேக்ஷையாயிருக்குமுள்ள ஶ்ரீக்குத்திருநாமமாய்க்கொண்டு "శ్రీఞ్-సేవాయాం-ஶ்ரீஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிறதாதுவிலே முடிகையாலே ஆஶ்ரயத்வ விஷயத்வங்களைக் காட்டுகிறது. ஏகாஶ்ரயத்திலே உபயமும் கூடுமோவென்னில்; கர்த்ருபேதமும் விஷயபேதமுமுண்டாகையாலே கூடும். அந்த பேதங்களைச்சொல்லுகிறது - "శ్రీయత ఇతి శ్రీః-ஶ்ரீயத இதி ஶ்ரீ:" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியும், "శ్రయత ఇతి శ్రీః-ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீ:" என்கிற கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியும்.

எங்ஙனேயென்னில், "ஶ்ரீயதே" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தாத்மவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்காக ஆஶ்ரயணீயையாய்க்கொண்டு, (௨) "நங்கள்திரு" என்னும்படி இவர்களுடைய உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களாகிற ஸம்பந்தங்களுக்கு (௩) "అస్తు తే, తథైవ సర్వం సంపత్స్యతే-அஸ்துதே,ததைவஸர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே" என்கிறபடியே

(௧) ரா-அயோ-௯௪-௨௭ (௨) உ-திருவ-௬௬ (௩) கத்யத்ரயம்

ஆபி(௭)வருத்தியைப் பண்ணுகின்றுகொண்டு ஆச்ரயணீயையாயும், “ச்ரயதே” என்கிற தாத்பர்யப்படியேயாமே (௮) “தன்னைத்தி நமர்கட்குந் தகைய” என்கிறபடியே தன் ஸ்வரூபஸித்தி ப்ராப்திக்கு ரூப ஸத்தாவிருத்திக்காக ஸர்வேச்வரனை யாச்ரயித்து (௨) “உன்னித்த” (௩) “ஸ்ரீர்ச்ச-ச்ரயதே பரம்” என்னும்படி அவனுக்கு ஸமதை ஞையாய்க்கொண்டு ஆச்ரிதையாயும், இவளுக்கு வஸ்துத்வநாம ரூப(௩)த்வங்களும் ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளும் அவனதீ(௪)னமென்கை யாலே இவள் புருஷகாரத்வ பேக்ஷமாக ஆச்ரயணீயையுமாய் ஆச்ரி தையுமா யிருக்குமென்று உபயாநுபந்தி(௫)யான ஸ்வத்வஸ்வாமி த்வங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, ஈச்வரன் பரமபாவனியாகையாலே அந்த ப்ராணிக் ஸமுபூபாக ஸ்வகை ஸ்வரூபயாதிகளாலே ஸர்வகாலமும் அநுரூபி யாகின்றாலும் அபூர்வவத்விஸ்மயஜநகமான வைலக்ஷண்யத்தையு டையளாயிருக்கிற இவளை க்ஷணகாலவிச்லேஷாஸஹனாய்க்கொண் டு ஸேவித்திருக்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தராலும் ஸ்வரூப தோநுகுணமாக ஸேவ்யமானையாயிருக்குமென்னவுமாம்.

கீழேசொன்ன ஸ்வத்வஸ்வாமித்வங்களாகிற இரண்டு ஸம் பந்தமுமில்லாதபோது ஆச்ரயிக்கிற சேதநருடைய அபேக்ஷிதத் திலே ஹேதுவாயிருந்துள்ள புருஷகாரத்வம்(௯) கூடாது. ஆகையாலே ஆக(௮)ந்துகமின்றியிலே இவள் ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருந் துள்ள உபயஸம்பந்தத்தையும் தர்மிக்ராஹகமான ஸ்ரீசப்தத்தில வ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இந்த ஸம்பந்தத்வயத்தையும், (௪) “ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్-ஈச்வரீம் ஸர்வபூதாநாம்” (௫) “అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ-அஸ்யேசானா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ” (௬) “హ్రీశ్చ తే లక్ష్మీశ్చ పత్న్యౌ-ஹ்ரீச்ச தே லக்ஷ்மீச்ச பத்ந்யௌ” இத்யாதிகளாலே ப்ரமாணங்கள் சொல்லிற்று.

(௭) “యస్యాః కటాక్షమనువీక్షణమీశ్వరాణామైశ్వర్యహేతురితి సర్వజనీనమేతత్। తాం శ్రీరితి త్వదుపసంశ్రయణాన్నిరాహుః త్వాం హి శ్రియః శ్రియముదాహురుదా[illegible]

---

(௧) கா-நி-அ-௫ (௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௨ (௩) வி-பு-௧-௮-௧௭
(௪) ஸ்ரீஸூக்தம் (௫) யஜு. (௬) யஜு-நா-புருஷ.
(௭) வைகுண்டஸ்த-௨௧

[illegible] - யஸ்யா: கடாக்ஷணமநுக்ஷணமீஸ்வராணாமைஸ்வர்யஹேதுரிதி வாசஸ்பதிர்ப்ரகேதம் । தாபஸாரிதிக்வதுபணைமப்ரயணாநதிராஹா: த்வாமஹிம்ப்ரியம்ப்ரியமுதாஹாக்ருதாரவாச:" (௧) "𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌪𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌂 - யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகம் ததிங்கிதபராதீநோ விதத்தேகிலம்" இத்யாதிகளாலே ஸர்வப்ராணிகளுக்குமுண்டான ஸ்வபுரத்தையெல்லாம் இவளுடைய கடாக்ஷாதீ(ந)நமென்றும், இப்படிச் சொத்த இவளுடைய ஸத்தை பகவத்ஸமாஸ்ரயணத்தாலேயாயிருக்குமென்றும் வ்யுத்பத்திஸித்தமான உபயஸம்பந்தத்தையும் அபி(ஷ்)யுக்தாருளிச்செய்தார்கள்.

(௨) "𑌤𑍍𑌵𑌂𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 - த்வம்மாதாஸர்வலோகாநாம் தேவதேவோஹரி: பிதா" (௩) "𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌂 - தேவதேவதிவ்யமஹிஷீம்" (௩) "𑌅𑌖𑌿𑌲𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 - அகிலஜகந்மாதரம்" என்னக்கடவதிறே.

இஸ்ஸம்பந்தத்வயத்துக்குண்டான ப்ரயோஜநவிஸேஷத்தைச் சொல்லுகிறது-ப்ருணேதி, ஸ்ராவயதி யென்கிற நிருக்தம்.

அதாவது-ஆசார்யோபதேஸத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களையும், தததநுரூபமாய் நிதிஸபாதந்தமாயிருக்குமுள்ள புருஷார்த்தத்தையும் யதாவாகவறிந்து, தத்ப்ராபு(ஃ)டமான ஸம்ஸாரத்திலுடைய ஹேயத்வ துக்கரூபத்வ ஜ்ஞாநத்தையுமுடையவன், ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தாலும் பகவத்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும விரோதிபாஹுள்யத்தாலும ஸாதநாந்தரங்களுக்கு ஆளாகாதே ப்ராப்யருசயதிஸயத்தாலும் ஸம்ஸாரபீ(ஃ)தியாலும் ஆஸ்ரயணவிமுகனாக மாட்டாதே கிங்கர்த்தவ்யதாகுலனாய்நிற்க,

நிருபாதிக ஸௌஹார்த்தராய் நிரவதிகக்ருபாவானாயிருந்துள்ள வீஸ்வரன், (௪) "𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 - அந்த:ப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (௫) "ஓருயிரேயாவுலகங்கட்கெல்லாம" என்னும்படி ஸத்தாதா(ஃ)ரகனாய், (௬) "எவையுமெவரும் தன்னுள்ளேயாகியும்-அவையுள் தனிமுதலெம்மான்" என்று

(௧) ஸ்ரீஸ்தவ-௧- (௨) வி-பு-௧-௯-௧௨௭ (௩) ஸ்ரீரங்ககத்யம்
(௪) யஜு-ஆரண்ய (௫) தி-வாய்-௮-௧-௫ (௬) தி-வாய்-௧-௩-௧

(க) "करणकलेबरैर्घटयितुं दयमानमनाः - கரணகளேபரைர்கடயிதும் தயமாநமநா:" (உ) "विचित्रा देहसम्पत्तिरीश्वराय निवेदितुम् - விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்" என்றும் இவை புருஷார்த்தஜ்ஞாநமுண்டாய் தப்பிக்கைக்காக கரணங்களைக்கொடுத்து, (ங) "तत्सृष्ट्वा, तदेवानुप्राविशत्, तदनुप्रविश्य सच्च त्यच्चाभवत् - தத்ஸ்ருஷ்ட்வா, ததேவாநுப்ராவிஶத், ததநுப்ரவிஶ்ய, ஸச்சத்யச்சாபவத்" என்று அவற்றுக்கு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திஶக்தி யுண்டாகைக்காக அநுப்ரவேஶித்தும், அவை ஸ்வதேஹபோஷணாதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்குறுப்பாகப் புக்கவாறே அவற்றை யுபஸம்ஹரித்தும், அவ்வளவிலும் நிராஶனாய்விடாதே திரியவும் ஸ்ருஷ்டித்தும், இவற்றைப் பிரியமாட்டாமலும், இவைபடுகிற வ்யஸநத்தாலும் மிகவும் துக்கிதனாயும் இப்படி, (ச) "उपादत्ते सत्तास्थितिनियमनाद्यैश्चिदचितौ स्वमुद्दिश्य श्रीमानिति वदति वागौपनिषदी - உபாதத்தே ஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யைஶ்சிதசிதௌ ஸ்வமுத்திஶ்ய ஶ்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ" என்றும், (ரு) "அடியானிவனென்றெனக்காருள்செய்யும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தமே ஹேதுவாக இவற்றினுடைய ஸத்தாப்ரதா(நா)நாதியான ரக்ஷணங்களைப்பண்ணி இவ்வர்த்தத்திலே ஸர்வரும்விஶ்வஸிக்கும்படி; உபநிஷத்தின்படியெடுப்பான வேதமயனை கொடியைக்கட்டி எல்லைநடந்துகாட்டி ஆப்ரிதோஜ்ஜீவநோத்ஸுகனாயிருக்க,

இப்படி ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவுள்ளம் புண்படும்படி சேதநர் (கூ) "अतिक्रामन्नाज्ञाम् - அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்" என்றும், (எ) "बुद्ध्वाचनोच - புத்வாசநோச" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநாதிகாலம் புத்திபூர்வகமாகவும் அபுத்திபூர்வகமாகவும் த்ரிவிதகாரணங்களாலும் அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாராதிகளைப் பண்ண, (அ) "यद्ब्रह्मकल्पनियुतानुभवेऽप्यनाश्यम् - யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம்" என்று அநேகமாயிரம் ப்ரஹ்மகல்பம் அநுபவியாநின்றாலும் அன

(க) ர-ஸ்த-உ-சக (உ) விஷ்ணுதத்வே (ங) தை-ஆநந்தவல்லி
(ச) ர-ஸ்த-அஎ (ரு) தி-வாய்-கூ-ச (கூ) ர ஸ்த-உ-கூக
(எ) வர-ஸ்த-எக (அ) வைகுண்ட ஸ்த-கூ௦

வைபட்டுத்தோற்றுதபடிச் செய்கிறவபாரதப்பரம்பரைகளையுணர்ந்து (க) "க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபா⁴நாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு - க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவயோநிஷு" (உ) "ந க்ஷமாமி கதா³சந - நக்ஷமாமிகதாசந" (௩) "எரிபொங்கக்காட்டும்" "அழல்விழித்தானையவுணர்க்கு" என்றும், (௪) "சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்" என்னும்படி நிக்ரஹவிஷயபூதரான சேதநரை, ராஜாக்கள் முனிந்தவர்களைப் பாணர் புலையர்க்குக் கொடுக்குமாபோலே (௫) "ப்ரமாண ஸ்த்ரீஜநா: - ப்ரமாணமந்த்ரதேவதா:" என்று கும்பிட்டுக்கடக்கநிற்கிற யமாதிகள் கையிலே காட்டிக் கொடுத்து ரௌரவாதிநரகங்களிலே தள்ளி யறுத்துத் தீற்றிப்போராநிற்க,

அவ்வளவிலே, நிவாரகரில்லாதபடி நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற விப்பவரனை யாஸ்ரயிக்கவென்பதொன்றில்லை; இனிப் பழைய நரகமொழிய கதியில்லையென்று தெகுடாடாநிற்கிற விச்சேதநர் பக்கல் அவன் திருவுள்ளந்திறுண்டான வழற்றியையாற்றி இவர்களையவன் திருவடிகளிலே பொகடுகைக்கு இவர்களோடும் அவனோடும் மாத்ருத்வ மஹிஷீத்வ ஸம்பந்தத்தையுடையளாய், (௬) "ப்ரணிபாதப்ரஸந்நா ஹி மைதி²லீ ஜநகாத்மஜா - ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி மைதிலீ ஜநகாத்மஜா" என்று ப்ரணிபாதமாத்ரத்திலே ப்ரஸந்நையாமென்று ப்ரஸித்தையாய்,

(௭) "செய்தகவினுக்கில்லைகைம்மாறு" என்று தலைசீய்ப்பது, (௮) "ஏஷ ஸர்வஸ்வபூ⁴தஸ்து பரிஷ்வங்கோ³ ஹநூமத: - ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத:" என்று ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவதாம்படி. (௯) "த்³ருஷ்டா ஸீதா - த்ருஷ்டாஸீதா" என்று பெருமாளையுமுண்டாக்கி, (௰) "க்³ருஹீத்வா ப்ரேக்ஷமாணா ஸா ப⁴ர்து: கரவிபூ⁴ஷணம் । ப⁴ர்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீ முதி³தாப⁴வத் - க்ருஹீத்வாப்ரேக்ஷமாணாஸா பர்த்து: கரவிபூஷணம் பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீமுதிதாபவத்" என்று அக்கரையுமிக்கரையுமான விருப்புத்தோற்றும்படி பெருமாளோடு ஒரு படுக்கையிலே யிருந்தாப்போலே ப்ரீதையாம்படி கைக்கண்டவடையாளம் கொடுத்து ராமகுணங்களாலே தேற்றி, அது "ப⁴ர்தாரமிவ - பர்த்தாரமிவ"

(க) கீ-கசு-கக (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௩) ௪-திருவ-உக
(௪) திருமொ-௬- (௫) மாங்கள்யஸ்தவம் (௬) ரா-ஸு-உஎ-ருஎ
(௭) தி-மொ-௫-அ-உ (௮) ரா-யு-க-௪-௩ (௯) ரா-பா-க (௰) ரா-ஸு-௩௬-௪

என்று த்ருஷ்டாந்தமாய்ப் போகாமல் இரண்டுதலைக்கும் உபகாரகனான திருவடிக்கு எதனைச்செய்வோமென்று தடுமாறுகிறவளன்றியே,

அவன், "தேவரீரிலே தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப்பண்ணிப் போந்த விக்ருதாக்ஷிகள் பாபைகள்; வத்யைகள்; இவர்களையெனக்கொரு க்ஷணகாலம் விலைக்கு விஷயமாக்கவேணும்" என்ன, (௧) "పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవంగమ । కార్యం కరుణమార్యేణ న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి-பாபாநாம்வா ஸுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம । கார்யம் கருணமார்யேண நகஸ்சிந்நாபராத்யதி" என்று அவர்கள் தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப் பண்ணுகையாலே பாபைகளாகிலுமாம், (௨) "రాజసంశ్రయవశ్యానాం కుర్వతీనాం † పరాజ్ఞయా-ராஜஸம்ஸ்ரயவஸ்யாநாம்குர்வதீநாம்பராஜ்ஞயா" என்று சோறிட்டவன்சொன்னது செய்கையாலே ஸுபைகளாகிலுமாம், உன்பக்ஷத்தாலே வதார்ஹைகளாகிலுமாம், நல்லமணிச்சரால் ஸர்வவிஷயமாக க்ருபைபண்ணுகைகாண் ப்ராப்தம்; நிரூபித்தால் பெருமாள் விஜயத்தைச்சொல்லி மீண்டுபோகாமல் (௩) "దాసీనాం రావణస్యాహం మర్షయామీహ దుర్బలా-தாஸீநாம்ராவணஸ்யாஹம் மர்ஷயாமீஹ துர்ப்பலா" என்றபடி (ஸு)தகரேயாகிலும் பிறர் கண்குழிவு காண்கைக்கு ஸக்தையல்லாதவென்முன்பே பெருமாளுடைய நியோக(X)முடின்றியிலேயிருக்க, இவர்களை நலியவிசாரித்த நீயன்றோ அபராதம் பண்ணினவனென்று பவநாத்மஜனோடே மறுதலித்து அவர்களை ரக்ஷிக்குமவளாய்,

அவர்கள் தங்களுக்கும் (௪) "భవేయం శరణం హి వః-பவேயம்ஸரணம்ஹிவ:" என்று அபயப்ரதானம்பண்ணி, (௫) "అలమేషా పరిత్రాతుం రాక్షస్యో మహతో భయాత్-அலமேஷாபரித்ராதும்ராக்ஷஸ்யோமஹதோபயாத்" என்று இப்படி நிமித்தமாக நம்மைரக்ஷிக்கைக்கு நம்பாலே பர்த்விஸ்தயான விவள்தானே அமையுமென்று விஸ்வஸிக்கும்படியிருக்குமவளாய்,

ஜந்மவ்ருத்த ஜ்ஞாநங்களால் குறையநின்ற காகவிபீஷண துலு

---

† పరాజ్ఞయా

(௧) ரா-யு-௧௧௬-௪௪ (௨) ரா-யு-௧௧௬-௩௮ (௩) ரா-யு-௧௧௬-௪௧

(௪) ரா-ஸு-௫௮-௯௩ (௫) ரா-ஸு-௨௭-௪௫

ஸுக்ரீவாதிகளும் இவனைமுன்னிட்டு ஆஶ்ரயிக்கையாலே தந்தா முடைய அபீஷ்டம்பெற்று க்ருதார்த்தராம்படி காருண்யவர்ஷத் தைச் சொரிகிற மழைக்கண்மடந்தையான இவளையொழியவில் லையென்றறுதியிட்டு (௧) "సర్వలోకైకశరణ్యాయ-ஸர்வலோகஶரண்யாய" (௨) "ఏతద్వ్రతం మమ-ஏதத்வ்ரதம்மம" என்று விருதுபிடித்து வ்ரதங் கொண்டு திரிகிறவர் அஶரண்யரானவன்றும், (௩) "అశరణ్యశరణ్యాం-அஶரண்யஶரண்யாம்" என்று ஶரண்யையானஇவளையொழியப்புக லிலையென்று புகுந்து, பூர்வபாகத்தாலே பகவத்ஸமாஶ்ரயணத் துக்கந்நி ஸம்ஸாரஸோதகத்தாலே இங்குப்பொருந்தமற்று ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யத்தாலே ச(*)க்யந்தரரஹிதனையிருக்கிறவென்னை அவன் திருவடிகளிலே சேர்த்து ரக்ஷிப்பிக்கை தேவர்க்கே(+)ரமென்று இவன் விண்ணப்பம் செய்யும் வார்த்தைகளைக்கேட்டு மாதாவான தன் விழவிலேயிட்டு வைத்துக்கொண்டு,

அநந்தரம் (௪) "స్వైశ్వర్యాత్స్వాత్మదానుభూతయోః స్వపూర్వవద్విస్మయ మాదధానయా-ஸ்வவைஶ்வரூப்யனைஸ்தாநுபூதயாப்யபூர்வவத்விஸ் மயமாதகாரயா" என்றும், (௫) "భోగో న స్వాదో మేధతే నవత్వ స్వశ్వ్యా వ్యసుభావా-போகேசாபாத்தாகதேகளிசுனிதபகவத்வைஶ்வரூப்யாது பாவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனை ஸர்வஶக்தியுக் தனையிருக்கிற விப்பவான் தன்னுடைய பாவ்யபூதாதிஸகலவிக்ரஹங் களாலும் (௬) "வல்வினையேனைஈர்கின்ற குணங்களையுடையாய்" (௭) "என்னையுன்செய்கைநைவிக்கும்" (௮) "பண்டிவளைக்கண்டறிவ தெவ்வூரில்" (௯) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்று அதில் அ?(ஃ)புதரானவர்களிடும்படியான குணசேஷ் டிதங்களாலும் போக்யதையாலும் ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்ற லும் அபூர்வமானவாஶ்சர்யங்களையுடைத்தாய், விபுவான தன் ஸ்வரூபத்திலேகதேஶத்துக்குள்ளே அணுவானவிவள்ஸ்வரூபமிருக் குமாபோலே இவளுடைய ஶீலரூபவிலாஸவ்யாபாரங்களாலுண் டான போக்யதைக்குள்ளே மக்ந(*)னாய்,

(௧) ரா-யு-௧௭-௧௭ (௨) ரா-யு-௧௮-௩௩ (௩) ஶரணாகதிகத்யம்
(௪) ஸ்தோ-ரத்ந (௫) ஶ்ரீகுணரத்ந (௬) தி-வாய்-௮-௧-௮
(௭) தி-வாய்-௫-௧௦-௨ (௮) தி-மொ-௮-௧-௮ (௯) தி-வாய்-௨-௫-௪

(க) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" என்றி டைவிடாமல் ஆலிங்கநத்துக்குமேற்பட தர்மியில்லை யென்னும்படி பண்ணக்கடவதான போக்யதாதிஸ்பத்தாலும், (௨) "மலராள்தனத் துள்ளான்" (௩) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" (௪) "மலர்மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்று ஸ்வரூபஸத்தா போக(ா)ங்களெல்லாம் அவளிட்ட வழக்காய் (௫) "ஆலிங்கநாலாப விலோகநாத்யைர் விலாஸபேதைர் விவிதைர் விலோப்ய। ஆஹ்லாதயந் திப்ரிய மாஶ்ரிதாகாமம்போருஹேஹேராக்ஷமபாகரோஷி- ఆలింగనాలాప విలోకనాద్యైర్ విలాసభేదైర్ వివిధైర్ విలోభ్య। ఆహ్లాదయ న్ప్రియమాశ్రితానామంభో రుహే లోచనమాకరోషి" என்கிறபடியே. (௬) "மதுரமதுராலாபா-மது ராமதுராலாபா" என்றும் (௭) "பண்ணைவென்றஇன்சொல்மங்கை" (௮) "பண்ணுலாவுமென்மொழிப்படைத்தடங்கண்ணாள்" (௯) "பா ன்மொழியாய்" என்னும்படி இனியபேச்சுக்களாலும * வடிக்கோ லவாணெடுங்கண்களாலும் துவக்கிக்கொண்டு (௧0) "திருமகட்கே தீர்ந்தவாறு" என்னும்படி திருவுள்ளமீடுபட்டு ஓடமேற்றிக்கூலி கொள்ளும்போதானவளவிலே,

"தன்னுடைய பூர்வாபராதத்தாலே நேர்கொடுநேரே உம்மு டைய திருமுன்பேவர அஞ்சி, உம்மையாஶ்ரயிக்கைக்கு என்னைக் கால்கட்டுகிறானொருசேதநன்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று தனக்கு இவன் விண்ணப்பம்செய்யும் வார்த்தைகளையும் அவனைக்கேட்பித் து, அவன் இவளுக்கு நயாயநிஷ்டூரமாகக் கண்ணழிவுசொல்லும் பூர்வாபராத ரூபகர்மங்களுக்கும், நீர் உம்முடைய ஆஶ்ரயணத்தில் அபி(மு)முகரானவர்கள் விஷயத்திலே குற்றம்பார்த்தல், சிறுமை பார்த்து உபேக்ஷித்தல், காட்டித்தருகிற வென்னைப் பாராதொழி தல செய்திராகில், உம்முடைய வாத்ஸல்யஶீலாதிகள் உமக்கில்லை யாப் ப்ரஸமித்வத்துக்கு அசலாய் உமக்கு தா(ஓ)க்வர்த்தவித்திபு மின்றிக்கே எனக்கு ப்ரக்ருத்யர்த்தவித்கியுமின்றியிலே அவர்க ளுக்கு ப்ரத்யபார்த்தவித்கியுமின்றியிலே தா(ஓ)துக்ஷயத்தாலே

(க) தி-வாய்-௩-௧0-அ (௨) ௩-திருவ-௩ (௩) தி-வாய-௩-௧0-அ
(௪) தி-மொ-அ-௧0-க (௫) (௬) ரா-ஸு-௬௬-௧௫
(௭) தி-சு-வி-௧0௫ (௮) தி-ச-வி-௬௧ (௯) .
(௧0) க-திருவ-௪௨

போக(ய)க்ஷயம்பிறந்து ரக்ஷித்தும் ரக்ஷிப்பித்தும் ரக்ஷ்யமாயும் ஸித்திக்கக்கடவதான ஸ்வரூபஸித்தியுமின்றிக்கே உமக்குமவர்களுக்குமுண்டான ஒழிக்க வொழியாதவுறவுக்கும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகப் பண்ணின ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளுக்கும் ப்ரயோஜநமின்றிக்கே உம்முடைய ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்தி ப்ராப்திகளை ரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற க்ருபையுமின்றியிலே அவை குற்றமறிகைக்கும் தண்டிக்கைக்கும் இவனிடம் பச்சை†வாங்காமைக்கும் நிவாரகரில்லாமைக்குமுறுப்பாய்கா(ஸா)நு காராய்விடுவீர்காணும்; கடலுக்குக்கொடுத்தவம்பைக் காட்டிலேவிட்டாற்போலே நீர்சொன்ன உம்முடைய கர்மபாரதந்த்ர்யத்தால்வந்த சாலுஷ்பத்தை, உம்முடையபக்கல் விமுகராய் ஸம்ஸாரப(ர்வ)க்தராய் அந்யபரராய்த் திரிகிறவர்கள் பக்கலிலே நடத்திக்கொள்ளீர். அவித்யையாலும் ஜந்மமரணங்களாலும் காமக்ரோதாதிகளாலு மபிபூ(ரீ)தராய்க்கிடக்கிறவிருள் தருமாஞாலத்துக்குள்ளேகுற்றம்காண்கை மூர்க்கக்ருத்யங்காணும். இவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக்கைக்கொண்டருளீரென்று புருஷகாரத்தில் அவிரதிருபாத்யஸாயத்தை அபேக்ஷித்தவர்க்கு, (க) "ஶ்ரண்யார்த்தாஶ்ரிதஸம்பத்தே-தயாபுருஷகாரத்பாவஸம்பத்ஸ்யதே" என்று புருஷகாரி தன்னாலே உமக்கெல்லாமுண்டாகக்கடவதென்று, (உ) "ஸ்துதே-அஸ்துதே" என்றாப்போலே அவன் குணவத்தைதன்னாலே அவன் இவனைக்கைக்கொள்ளும்படி, தோஷதர்ஶநத்தாலே அமுங்கிக்கிடக்கிற வாத்ஸல்யாதிகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பித்து, (உ) "ஹிரண்யவர்ணாம்ஹரிணீம்-ஹிரண்யவர்ணாப்ஹரிணீம்" என்று பொற்பாவையானதான்விளக்குப்பொன்போலே இவனை அவனங்கீகரிக்கும்படிபண்ணி, (௩) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" (௪) "நமக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனே" (௫) "நெடும்பணைத்தோள்மகிழ்பீடுடைமுன்னையமரர்முழுமுதல்-என்னுடைய நன்னெஞ்சந்தன்னையகல்விக்கத்தானுங்கில்லான்" என்னும்படி ஏகாஸநக்கு ஸர்வஶக்தியாலும் இவள் தன்னாலும் விடுவிக்க வொண்ணாதபடியானவவ்வளவிலே, அவன்திருவடியிலே

(க) புருஷகாரத்தயம் (உ) ஸ்ரீஸூக்தம் (௩) தி-வாய்-கO-கO-எ
(௪) தி-வாய்-௪-௪-அ (௫) தி-வாய்-க-எ-அ † பார்த்துத்தவிராமை

ஒதுங்கிநின்று (௧) "நின்னபாதபங்கயம் நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவேண்டும்" (௨) "அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம் - மெய்ந் நின்று கேட்டருளாய்" (௩) "போற்றும் பொருள் கேளாய் - மற்றை நம் காமங்கள் மாற்று" என்று இவன் பண்ணுகிற ஸரணாவரணைக்கு முதலாக கைங்கர்யப்ரார்த்தநாபர்யந்தமாக இவன் விண்ணப்பம் செய்யுமிவ்வார்த்தைகளைக் கேட்பியாநிற்கும்.

இப்படியல்லது அநாதிகாலம் இவன் பண்ணின அக்ருத்யகரணங்களை, (௪) "வில்லாளன் நெஞ்சத்துளன்" (௫) "உடனிருந்தறிதி" என்றும் சொல்லும்படி ஹ்ருதயகுஹாகதனாய்க் கொண்டறிந்து கண்டதனை யீஸ்வரன் ஸந்நிதியிலே நின்று "க்ஷமஸ்வ-க்ஷமஸ்வ" என்பது, "ஶரணம் ப்ரபத்யே-ஸரணம்ப்ரபத்யே" என்பதாலே அதுதான அபாதமாய்ப் பரிணமிக்குமிறே.

ஆகையிறே பாஷ்யகாரர் "தேவதேவதிவ்யமஹிஷீம்-தேவதேவதிவ்ய மஹிஷீம்" என்று பிராட்டியைச் சரணம்புக்கு "சரணாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே- பாதாரவிந்தயுகளம் ஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று பின்னை பகவத்விஷயத்திலே ஸரணம்புக்கு "மநோவாக்காயை:-மநோவாக்காயை:" என்று தொடங்கி "அதீதம் வர்த்தமாநம் வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ-வர்த்தமாநம் வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ" என்று காலத்ரயத்திலும் பண்ணும் பாதகங்களைப் பொறுக்கவேணுமென்றதும்.

ஆக, ஸ்ரீஸப்தத்தாலே ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமான மென்மையாலும் மாத்ருத்வப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலும் அநாதிகாலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணத்தாலே யஞ்சின சேதநரை யங்கீகரித்து, மஹிஷித்வநிபந்தநமான வால்லப்யாதிஶயத்தாலும் நிரதிஶய போக்யனாய் அபரிச்சிந்நனை ஸர்வேஸ்வரனைத் தன்பக்கலிலே அகப்படுத்தும்படியான போக்யதாதிஶயத்தாலும் அவன் இவர்களைக் கைக்கொள்ளும்படி பண்ணக்கடவதான ஸ்வபாவவிஶேஷங்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

---

(௧) தி-ச-வி-௧0௧ (௨) திருவிரு-௧ (௩) திருப்பாவை-௨௯
(௪) ௪-திருவ-அ௫ (௫) திருமாலை-௩௪ (௬) ஶரணாகதிகத்யம

(க) "పితేవ త్వత్ప్రేయాన్ జనని పరిపూర్ణాగసి జనే హితస్రోతోవృత్త్యా భవతి చ కదాచిత్ కలుషధీః । కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహ జగతీతి త్వముచితైరుపాయైర్విస్మార్య స్వజనయసి మాతా తదసి నః-பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந் ஜநநி பரிபூர்ணாகஸி ஜநே ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்த்யா பவதி ச கதாசித் கலுஷதீ: | கிமேதந்நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதீதி த்வமுசிதைருபாயைர் விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா ததஸி ந:" என்று ஸாபராதசேதநர் விஷயத்திலே பித்ருத்வப்ரயுக்தமான ஹிதபரதையாலே சீறியருளின ஸ்வாமி (:) மநக்காந்தனை விமுகிதோஷ ப்ரகாசநமாகியான வுசிதோபாயங்களாலே அவன் இவர்களபராதங்களை மறந்து அங்கீகரிக்கும்படி பண்ணுகையாலே மாதாவாகின்றாயென்று இவ்வர்த்தத்தை பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

ஆக ஸ்ரீசப்தவ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும், த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபப்ராப்திகளுடைய ஸித்த்யர்த்தமாக ஆச்ரயணீயையாயிருக்குமென்னும், தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாக ஸர்வேச்வரனை யாச்ரயித்திருக்குமென்னும் சொல்லுகையாலே அவனைக் குறித்துப் பாரதந்த்ர்யமாயிருக்குமென்னுமிடமும் த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கும் பூஜ்யையாயிருக்குமென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்படி ஸர்வப்ரகாரசேஷபூதையாயிருக்கையாலே இவனிலும் இவளுக்கதிசயம்போலே தோற்றின ப்ரமாணமுண்டாகில் (உ) "பிந்தா பனிமலர்மேல் பாவைக்கு" என்று இவளபக்ஷத்திலே அவன் ஆவக்குண்டு (ங) "நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்தெம்பிரானேக" (ச) "கிளர்பொறியமறிதிரிய அதனின்பின்னே படர்ந்தான்" என்னும்படி மேல்வருமநர்த்தமறியாதே க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகமறக் கார்யம்செய்யும்படியாய் தேசகாலவஸ்துக்களால் அபரிச்சேத்யமானவன் ஸ்வரூபத்தை யளவிடுமளவிடவொண்ணாதபடியான போக்யதாதிசயத்தாலே அவனுக்குண்டான ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்யமாயித்தனை.

ஆனால் பாரதந்த்ரவஸ்துவுக்கு ஸ்வப்ரகாசக்ருத்யமான புருஷகாரத்வம் விருத்த (ஞ) மன்றோவென்னில்; ஸ்வதந்த்ரனை விஷ

(க) ஸ்ரீகுணரத்ந (உ) திருவி 3-8-அ (ங) பெரி-தி-ங-க0-எ
(ச) தி-மொ-உ-ரு-க

வரன் தன்னுடைய நிருபாதிகஸௌஹார்த்தத்தாலே அத்வேஷாதி ஸமஸ்தாத்மகுணங்களையும் ஆசார்யஸமாஶ்ரயணத்தையு முண்டாக்கி, தத்த்வாரா ப்ராப்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநத்தையும் பிறப்பித்து ஸம்ஸாரதோஷத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து புருஷகாரபூர்வகமாக வாஶ்ரயிக்க வேணுமென்கிற ஸங்கல்பாநுரூபமாக வாஶ்ரயிப்பிக்கிறனாகையாலே, அவனுடைய ஹ்ருதயாநு(கு)வநம்பண்ணிப் புருஷீகரிப்பித்து ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷப்ரதாநம்பண்ணி, அவன் இவர்களையும் ரக்ஷித்துத் தானு முளனும்படி அவன் ஸ்வரூப ரூபகுணாதிகளுக்கு அதிஶயமுண்டாக்குகிறளாகையாலே ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களுடையகார்ய ஸித்தியை யல்லது அவற்றுக்கு விருத்த(த்)மன்று.

ஆனாலும அந்யாதி(தி)நாதிஶயம் ஸ்வதந்த்ரவஸ்துவுக்கு அநநுரூபமன்றோ வென்னில்; ஸ்வரூபாந்தர்க்கதமாய்க்கொண்டே இவளுக்கு வஸ்துத்வமாகையாலே அந்யத்வமில்லாமையாலே ஸ்வாதீந விபவமேயாகக்கடவது; ஆகையாலே அநுரூபமாயிருக்கும். (௧) "స్వతశ్శ్రీస్త్వం విష్ణోస్స్వమసితతఏవైషభగవాం స్త్వదాయత్తర్ద్ధిత్వేప్యభవదపరాధీనవిభవః। స్వయాదీప్త్యారత్నంభవదపిమహార్ఘంనవిగుణంనకుణ్ఠస్వాతన్త్ర్యం భవతిచన చాన్యాహితగుణమ్-ஸ்வதஶ்ஶ்ரீஸ்த்வமஸிவிஷ்ணோஸ்ஸ்வமஸி ததவைவஷ பகவாநத்வதாயத்தர்த்திதவேப்யபவதபராதீநவிபவ: । ஸ்வயாதீப்த்யா ரத்நம் பவதபிமஹார்க்கம் நவிகுணம் நகுண்டஸ்வாதந்த்ர்யம் பவதிசநசாந்யாஹிதகுணம்" (௨) "ప్రసూనంపుష్యన్తీమపిపరిమళర్ద్ధింజిగదిషు న్నచైవన్యాదేవంస్వదతఇతికశ్చిత్ప్రయతే - ப்ரஸூநம்புஷ்யந்தீமபிபரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷுந்நைவந்த்வாதேவம் ஸ்வதத இதிகஶ்சித்கவயதே" என்று ஸ்வகதையான திப்திபாலே மஹார்க்கமான ரத்நங்களுக்கும் ஸ்வகதபரிமளத்தாலே ஆதரணீயமான புஷ்பத்துக்கும் பராதீநாதிஶயத்வ நிபந்தநமான வைகுண்யமில்லாதாப்போலே பகவத்ஸ்வமாய்க்கொண்டே ஶ்ரீயாயிருப்புதியாகையாலே ஷாட்குண்யபரிபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு உன்னால்வருகிற அதிஶயம பராதீநமன்றென்று இவ்வர்த்தவிஶேஷங்களை பட்டரருளிச்செய்தார்.

ரக்ஷணோந்முகனான ஈஶ்வரனுடைய ஹ்ருதயாநுகா(கு)வந மாத்ரமாகில் இவளுக்குள்ளது, அது புருஷகாரமாமோவென்னில்;

(௧) ஶ்ரீகுணரத்ந (௨) ஶ்ரீகுணரத்ந

ரக்ஷ்யபூதனை சேதநனுடைய ஸ்வாபராதநிபந்தநமானபயம் நிவ்ருத்தமாம்போது இவனை யாஸ்ரயிக்கவேண்டுகையாலும், இவன் அபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச்சேரவிட நாம்கைக்கொள்ளக்கடவோமென்கிற விஸ்வாஸஸங்கல்பத்தாலும புருஷகாரமாகக் குறையில்லை.

அநந்தரம் ப்ரத்யயரூபமான மதுப்பு நித்யயோகமனுப்பென்கையாலே "ஸ்ரயதே" என்கிற வர்த்தமாந விபக்தமான நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது, (க) "శ్రియఃపత్యుర్నిఖిలహేయప్రత్యనీకః-ஸ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீக:" என்கிறபடியே அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநமாய் உணர்முழுநலமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை "ஸ்ரிய:பதி:" என்று விசேஷிக்கையாலும,

(உ) "నచసీతా త్వయా హీనా-நசஸீதா த்வயாஹீநா" என்று இவள் பரக்ருதியறிந்தவர்கள் உடம்மைப்பிரிந்தால் இவள் க்ஷணகாலமும் ஸத்தையோடிராளென்று சொல்லுமபடி விஸ்லேஷிக்க ஸத்தையன்றிக்கே யிருக்கையாலும, (ங) "అనన్యా రాఘవేణాహం భాస్కరేణ ప్రభా యథా అநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா" (ச) "అనన్యా హి మయా సీతా భాస్కరేణ ప్రభా యథా - அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா" என்று ஸத்தையும் ஸஞ்சாரமும் ப்ரகாஸப்ரகாஸங்களும் ஆஸ்ரயமானவாதித்யனையொழியவின்றிக்கே யிருக்கக்கடவதான ஆதபம்போலே, எனக்கும் அவ்வோ ஆகாரங்கள் ஆஸ்ரயமான பெருமானையொழியவில்லையென்று தாமுமசொல்லி ஆஸ்ரயமானவர் தாமும் சொல்லுகையாலே நித்யாநபாயிநியாய்க்கொண்டு பிரிவில ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கையாலும்,

ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகபூதையாய் (ரு) "శ్రీవత్సవక్షాః-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (சா) "శ్రీవత్సవక్షసంజాతమ్-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதம்" (எ) "యస్యా వక్షస్స్థలం హరేః-யஸ்யா வக்ஷஸ்ஸ்தலம் ஹரே:" (அ) "திருமார்பிற்றிருமங்கை தன்னோடும் திகழ்கின்ற திருமாலார்" (கூ) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்கிறபடியே லப்த(ஸ)ஸாரூப்யரான நித்யமுக்த

(க) கீதாபாஷ்யாவதாரிகை (உ) ரா-அயோ-ருகூ-ருக (ங) ரா-ஸு-உக-கசு
(ச) ரா-யு-சஉக-சகூ (ரு) ரா-யு-ககச-சரு (சா)
(எ) வி-பு-க-கூ- (அ) தி-வாய-கய-சு-கூ (கூ) தி-வாய்-சு-கய-கய

விக்ரஹங்களிற்காட்டில் பகவத்விக்ரஹத்துக்குவ்யாவர்த்தகவிசேஷணமாய்க்கொண்டு அவன் மார்புவிடாதவளாய், (க)"వైకుణ్ఠేతు పరే లోకే శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః । ఆస్తే విష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ- வைகுண்டேதுபரேலோகேச்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி: | ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ"; (௨) "వ్యూహేషు చైవ సర్వేషు విభవేషు చ సర్వశః । తథా వ్యూహేఽపి త్వేషా మమ చైవానపాయినీ- வ்யூஹேஷு சைவஸர்வேஷு விபவேஷு ச ஸர்வச: | ததா வ்யூஹேபி த்வேஷா மமசைவானபாயினீ" (௩)"దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మనస్తనుమ్ - தேவத்வேதேவதேஹேயம்மநுஷ்யத்வேச மாநுஷீ | விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பரவ்யூஹாதிவிக்ரஹங்கள்தோறும் அநுரூபவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி, (௪) 'வடிக்கோலவாள்நெடுங்கண்மாமலராள் செவ்விப்படிக்கோலங்கண்டகலாள்பன்னாள்" என்கிறபடியே அநகுவிட்டகலாதவளாய், இப்படி ஸர்வகாலமும் அவன் ஸ்வரூபாதிகளோடு நித்யஸம்ச்லிஷ்டையாயிருக்கை.

ஆக விப்படிப் புருஷகாரபூதையானவிவள் (௫)"திருமார்பத்துமாலைநங்கைவாசஞ்செய்பூங்குழலாள்" என்றும், (௬)"சேர்ந்ததிருமால்கடல்குடந்தை வேங்கடம்நேர்ந்தவென்சிந்தைநிறைவிசும்பு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபரூபாதிகளோடு பரவ்யூஹாதிகளோடு வாசியற அவனைவிடாதேயநுபவித்துக்கொண்டிருக்கைபாலே (௭)"చఞ్చలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢమ్ । తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్ - சஞ்சலம்ஹி மந: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத்த்ருடம் | தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம்" என்கிறபடியே த்ரு(ஞ்)தகதியான வாயுவைமீட்கிலும் மீட்கவொண்ணாதபடி கண்விடமெங்கும் பட்டிபுக்குத்திரிகிற நின்றவாநில்லாநெஞ்சிற்பிறந்தருசிகுலைவதற்குமுன்னே (௮) "திருமாலைவிரைந்தடிசேர்மினோ" என்கிறபடியே ஆச்ரயிக்கலாமென்கிறது. இந்த நித்யவாஸம்

(க) வாயவ்யே (௨) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௩) வி-பு-க-௯-கசரு
(௪) ௨-திருவ--அ௨ (௫) தி-வாய-க௦-க௦-௨ (௬) ௩-திருவ-௩௦
(௭) கீதை-௬ ௩௪ (௮) தி-வாய-௯-க-௨

ஈஸ்வரனுடைய ஸர்வகாலஸமாஸ்ரயணீயத்வத்தை த்யோ(த்)திப்பிக்கிறது.

நரு, அநவதிகாதிஸயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணாகரமாய் உணர்முழுநலமாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தையும், பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியாயிருக்கிற ரூபத்தையும் ஸம்ஸ்லேஷித்துக்கொண்டு, ஔதார்யஸீலாதிகுணங்களையும் இடைவிடாமல் அஸங்குசிதமாக வநுபவித்துப் போருகிற இவளுக்கு பாதுக்கதர்ஸநமும் தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷையும் அநுபபந்நமாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன புருஷகாரம் அக(டி)தமன்றோவென்னில்;

ஸர்வஸேஷியாயிருக்கிற ஈஸ்வரன் தனக்கு ஸேஷபூதரான நித்யமுக்தரையும் ஸேஷித்வாநுரூபமாக (க) "[illegible] ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஸ்சிதா-ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஸ்சிதா" (உ) "[illegible]" (௩) "[illegible]" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தன் ஸ்வரூபரூபாதிகளை யநுபவிப்பித்து அத்தாலேதான் ஆநந்தித்துக்கொண்டு போருவது, அதுக்குமேலே, (௪) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்று லீலாவிபூதியிலுள்ளாரைக்கொண்டு லீலாரூபேணாபிப்பதாய்ப் போரச்செய்கையும், ரக்ஷகத்வேந ஸித்தஸ்வரூபனாகையாலே (ரு) "நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்பொழிலேழும்" என்று ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டு போருகிறப்போலே, இவளும் அவனுக்குப் பத்நீத்வேந ஸேஷபூதையுமாய் பரமப்ரணயிநியுமாயிருக்கையாலே இந்தப் பத்நீத்வநிபந்தநமாக வுண்டான ப்ரஜைகள்பக்கல் மாத்ருவத்வரூபப(ந்)த கார்யமான ப்ரஜாஸம்ரக்ஷணமும் இவள் திருவுள்ளத்திலே நடந்துபோருகையாலே, அவனுடைய வைஸ்வரூப்யபோக(ஜ்ஞ)மெல்லாவற்றையும் உபோத்கா(த)த க்ரீடாரஸத்துக்குள்ளே சுருங்கித்துக்கொள்ளும்படியான போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யநுபவித்து ஆநந்தித்து உந்மஸ்தகரஸமாய் அந்தாஸாதிஸயத்தாலவந்த ப்ரீதப்ரஸயத்தாலே தன்னைநோக்கி (ஸா)சாடுவாதங்களைப்பண்ணுவது; இப்படி போக்யபூதையாயிருக்கிறவிவளுக்கு எத்தைச் செய்வோமென்று கண்கலங்குவதாகப்புக்கவாறே, அத்தசை

(க) தை-ஆ-க (உ) தை-ஆ-எ-க (௩) ஸாம-உத்தர
(௪) தி-வாய்-௩-கo-௬ (ரு) தி-வாய-க-௪ ரு

யிலே அவனுடைய நீசபாஷணங்களும், அவனுடைய ரஸங்களும், இவளுக்கு அதிஸ்பார்த்தமாகத் தோற்றுமோபாதி, அந்த ப்ரத்யுபகார ஸாபேக்ஷதாநிபந்தநமாகக் கண்கலக்கமும் தோற்றுகையாலே, தன்பக்கலிலே ஏதேனுமொருபகாரம் கொள்ளாதபோது அவன் நினைவைப் பின்செல்லுகையாகிற நம்முடைய பாரதந்த்ர்யமழிந்து ஆஶ்ரயமழிக்கும்படி வருமாகையாலே நமக்கு ஆஶ்ரயமுமற்று போக(ஸ்ய)முமிழக்கும்படிவருமென்று பார்த்து, நீர்கொடுக்க அத்வேஷாதிகளாலுண்டான வாசார்யப்ராப்தியாலே லப்த(ஜ்ஞா)ஸம்யக்ஜ்ஞாநராகையாலே ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையுடையராய் ஸம்ஸாரத்திலும் பொருந்தமற்று, பூர்வாபராததர்ஶநத்தாலே அதடியான சீற்றத்தையுடையராயிருக்கிறவும்முடையபக்கல்வர அஞ்சி உம்மைக்கிட்டுகைக்கு என்னையாஶ்ரயித்து நிற்கிற சேதநரை அவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக் கைக்கொண்டருளீரென்று அவன் ப்ரயோஜநமே தனக்கு ப்ரயோஜநமாகையாலே அவனுடைய ஸ்ருஷ்ட்யவதாரரூபமான க்ருஷியின் பலமான சேதநாங்கீகாரத்தை, அவனுக்கும் தனக்குமுண்டான ப்ரணயிப்ரணயித்வம் தோற்ற நியமியாநிற்கும்.

அவனும், ஸ்ருஷ்டித்வயமும் ஸ்வாதீநமாம்படி நிரங்குசனாய்ப் போருகிற ஜிதப்பத்திலுங்காட்டில் ப்ரணயித்வ நிபந்தநமான நியாமயாரவம் தனக்கதிமபமாக நினைத்திருப்பாரொருவனாகை யாலே இவளுடைய நியமநத்தை ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு இவர்களுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணுநிற்குமாகையாலே இவளுடைய ஸ்வரூபத்துக்கும் அநுரூபமாய்க்கொண்டு அத்யந்தமுபபந்நமென்றதாயிற்று.

ஆக மூன்றாலே புருஷகாரத்துக்கு உபயுக்தமான வ்யவஸாயத்தையுமுடையளாயிருக்கிற இவள் (க) "செவ்விப்படிக்கோலம் கண்டகலாள்" (உ) "திருவிருந்தமார்பில்சிரீதரன்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரயணீயஸ்தலத்தோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கையாலே, அந்த ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வர்த்திக்கிறவநுபவம் தஜ்ஜநிதமான ஹர்ஷம் தத்காரகாஷ்டையானப்ரத்யுபகாரஸாபேக்ஷதை இவற்றால்

(க) உ-திருவ-அஉ. (உ) ச-திருவ-கூஉ.

வருகிற ரக்ஷணமும் நித்யமாகையாலே ஆஶ்ரயணோந்முகரான சேத நர்க்குத் தந்தாமுடைய ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுண்டான நிகர்ஷமாதல், அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யநிபந்தநமான பீ(ப்)தியாதலின்றிக்கே ஸர்வகாலமும் ஆஶ்ரயிக்கலாமென்றிட்டு அவனுடைய ஸர்வகால ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தையும் ஆஶ்ரயணத்திலுடைய ஸர்வாதிகாரத்வத்தையும் சொல்லுகிறது.

அத ஶ்ரீமச்சப்தம் புருஷகாரத்தையும் புருஷகாரத்திலுடைய நித்யஸம்யோகத்தையும் சொல்லுகிறது.

அநந்தரம் நாராயணபதம் சேதநர் பண்ணின பூர்வாபராதஸம்பந்தத்தாலே அபி(க்ருத்)தனாய், ஶிக்ஷிக்கவாஞ்சையனாய்க்கொண்டு புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே ப்ரஸாதிதனாய், பின்பு அவன் தானே குறைசொல்லிலும், (௧) "அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணாம்- அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணாம்" (௨) "கிம் கார்யம் ஸீதயா மம- கிங்கார்யம் ஸீதயா மம" என்று அவன் தன்னையுபேக்ஷித்துக் கைக்கொள்ளும்படியான வாத்ஸல்யாதிகுண விஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

இவள் ஜகத்துக்கு மாதாவாகையாலும் ஸ்த்ரீத்வத்தால்வந்த மார்த்தவத்தையுடையவளாகையாலும், ஸாபராதசேதநரை யங்கீகரித்து ரக்ஷிக்கையிலே அதிநிர்ப்பந்தமுடையவளாகையாலும் இவர்களளவிலே அவன் குறைசொல்லுகை பெற்றதாய் நஞ்சிடுகையோபாதி கூடாதிறே. ஆகிலும் இவள் இவர்களுடைய அபராதாதிஶயத்தையும் அவனுடைய தண்டதாத்வாதிகளையும், (௩) "ஸீதாஹ்ருதய ஸ்த்ரீத்வம்- க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம்" (௪) "ராம: கோபஸ்ய வஶமேயிவாந்- கோபஸ்ய வஶமேயிவாந்" என்று கோபமிட்ட வழக்காயிருக்கிற சீற்றத்தையும் கண்டவளாகையாலே "நாம் காட்டிக்கொடுத்தபின்பும் இவர்கள்பக்கல் இவனுடைய நினைவேது? நம்முடைய அபேக்ஷைக்காக வருமதிபண்ணினவனேயோ? அன்றிக்கே தன் நினைவாலும் ரக்ஷணத்திலே நிற்கிறதோ?" என்று இவனைச் சோதிக்கைக்

(௧) ரா-ஆ-௬0-௧௯ (௨) ரா-யு-௨௧-௨ (௩) ரா-ஆ-௩௪-

(௪) ரா-யு-௩௬-௧௧

காச, (1) "தாமணாயாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே இவள் குறைசொல்லக்கூடும்.

அவ்வளவிலும், (1) "என்னடியாராது செய்யார், செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" (உ) "ஸ்ரீர்யத்யபிதஸ்யஸ்யாம்-தோஷோயத்யபிதஸ்ய ஸ்யாத்" என்று நீசொல்லுகிறகுறறம் அவர்கள் செய்யார்கள்; செய்தார்களாகில் நமக்குப் பொல்லாதோ? நாம் ப்ரார்த்தித்தோமித்தனை. அதுண்டாயிற்றாகில் நமக்கு குணதிக்யமும் ஸ்வரூப ஸித்தியுமுண்டாக்குகிறார்களாமித்தனையென்று இவன் நிஷேதித்தாலும், அதினுடைய த்ருடீகரணார்த்தமாக நானிப்போது கண்டேனென்று ஸஸாக்ஷிகமாகச் சொன்னாலும், அதுக்கென்? முன்புபோலே நாஸ்திகனாய் நம்மை யில்லைசெய்து செய்கிறார்களன்றோ. நம்முடையநிக்ரஹத்துக்கு விஷயவிபா(க)கம்பண்ணித் தருகைக்கு நீயும், அதின்படியே போகைக்கு நானுமுண்டென்றன்றோ செய்கிறது. உன்கார்யமானசேர்த்தியை நீயுண்டாக்குமதொழியப் பிரிக்கை உனக்குப் பணியன்றென்று அவளோடே மறுதலைத்து ஆஸ்ரயிப்பித்துக்கொண்டு ரக்ஷிக்கைக்குஹேதுவாய், அவளாலே உத்ப(ஸ்)விப்பிக்கப்பட்ட வாத்ஸல்யாதி குணங்களைச் சொல்லுகிறது.

இப்படி ஸ்வரூபகதமுமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யாபிபூ(த)தமான வித்தகுணங்களை யுத்பவிப்பிக்கிறளிவளாகையாலே இவை, உபாய ஸ்வீகாரரூபாப்ரபணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திபான விஸ்வரான்பக்கல் பூர்வமநுத்பூ(த)தங்களாய், தாத்காலிகமாக வுத்பந்நங்களாகிறதாகையாலும், உத்பா(த)வகை இவளாகையாலும், ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அஸாதாரணாகாரமாய் அநாத்யவித்யாபிபூ(த)தமாய்க்கிடக்கிற பக்தியோகத்தை ப்ரகாஸிப்பிக்கிற கர்மாதிகளுக்கு அங்கத்வமுண்டாகிறாப்போலேயும், அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களை ப்ரகாஸிப்பிக்கிற விஸ்வானுக்கு உபாயத்வமுண்டாகிறாப்போலவும்இவளுக்கும் இவ்வுபாயத்தினுடைய ஸித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வ ப(த)ஞ்ஜகங்களான ஸாத்யத்வ ஸாபேக்ஷத்வங்களுக்கு ஹேதுபூதங்களான அங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களாதல், ப்ராதாநோபாயத்வமாதல் உண்டாமெயென்னில்; ஆகாது.

(க) பெரி-தி-ச க-உ. (உ) ரா-யு-கஅ-ரு

எங்ஙனேயென்னில்; உபாயத்வமாவது தத்ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுக்கநுரூபமான அநிஷ்டத்தினுடைய நிவ்ருத்தியும், அநுரூபமாயபேக்ஷிதமான இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகையாலே தத்ஜ்ஞாநத்துக்கும் தந்நிவ்ருத்திபண்ணுகைக்கும் அதுசெய்யுமிடத்தில அஹேதுகமாகச் செய்கைக்கும், அது தன்கார்யமாகச் செய்கைக்கும், அபேக்ஷிதங்களானவை ஜ்ஞாந ஶக்தி பூர்த்தி ப்ராப்திகளாகையாலும், கார்யாந்தரோபயுக்தங்களானவற்றை உபாயோபயுக்தங்களாக்குகைக்கபேக்ஷிதம் க்ருபையாகையாலும, உபாயத்வமுள்ளது தத்விஶிஷ்டனுக்கு; அவைதான் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களில் அதி(ந)ந்த்ருதங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும ப்ரகாசித்துக்கொண்டுபோருகையாலே அவற்றுக்கு உத்பா(வ)வகாபேக்ஷையில்லையாகையாலே இவனுக்கு இவ்வுபாயத்தினுடைய ஸித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வ(ந)பஞ்ஜகங்களான உபாயாங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களுமுண்டாகாது; உத்பாவகாபேக்ஷையுள்ளது ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு. ஆகையிறே ஶரண்யா(ர்)பிமதமான வித்திவாக்யத்தில் த்ருதீயஸப்தமபதங்களிலே வாத்ஸல்யாதிகளையும ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் வி(ந)பஜித்து அநுஸந்தித்தது.

ஆனாலும் புருஷகாரபூதையான விளைாலே ப்ரகாஶிதமான குணத்வாரா ஆஶ்ரயித்தாலல்லது உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவொண்ணாமையாலே தத்வாரா அங்கத்வம் வருமேயென்னில்; இவள் புருஷீகரித்தாலும் கார்யகாரனை ஈஶ்வரனுடைய க்ருபாபாவத்தில அந்நார்யகாமாகாமையாலே அங்கத்வம் வருமென்னவொண்ணாது.

ஆனால் புருஷகார நைரர்த்தக்யப்ரஸங்கமுண்டாகாதோவென்னில்; சேதநனுடைய (க) "என்பிழையேநினைந்தருளி" என்கிற ஸ்வாபராதபய நிபந்தநமாகவும் ஆஶ்ரயணீயனான ஈஶ்வரனுக்கு இவளைப்பற்றவுண்டான (உ) "அணிமாமலர்மங்கையொடன்பளவி" என்கிற ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்ய நிபந்தந நிக்ரஹாதிசயமாகவும் வருகிறதாகையாலே நைரர்த்தக்யம் ப்ரஸங்கியாது.

ஆக விந்நாராயணபதத்திலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூதங்களான வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌ

(க) தி-வாய்-க ச-எ (உ) தி-விரு-ட-ச-க

ஸப்பங்களைச் சொல்லுகிறது. (௧) "𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌-ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (௨) "ஈறிலவண்புகழ்நாரணன்" (௩) "𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃-தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்திதஃ" (௩) "𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍-விஶ்வம்நாராயணம்" (௪) "நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதன்" இத்யாதிகளாலே ஸ்வரூப குணவிபூதிகளுக்கும் ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாயிருக்கிற நாராயணபதம் ரூபவிபூதிகளையும் குணங்களையுமொழிய வாத்ஸல்யாதி பாத்ரங்களுக்கு வாசகமானபடி யெங்ஙனே யென்னில்;

நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாய், அயநபதம் ததாஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாய், ஆக நாராயணபதம் குணவிக்ரஹவிபூதிவிஶிஷ்டவஸ்துவைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், இது ஶ்ரீமத்பதாநந்தரோக்தமாகையாலே * உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாமுடனிருந்தறிகிற ஸர்வஜ்ஞனை ஸ்வாபராதபயத்தாலே ஆஶ்ரயிக்கக் கூசின சேதநன், தத்பயநிவ்ருத்த்யுபயோகி புருஷகாரஸம்பந்தபூர்வகமாக ஆஶ்ரயிக்கிற ப்ரகரணமாகையாலே "ப்ரபத்யே-ப்ரபத்யே" என்று வக்ஷ்யமாணமான ஆஶ்ரயணத்துக்கு உபயுக்தமான குணப்ரகாஶமாத்ரமாகையாலும், குணாந்தரங்கள் ஆஶ்ரித்த சேதநனுக்கு ரக்ஷணதஶையிலுண்டானால் தந்நிவ்ருத்திபூர்வக விஶ்வாஸார்த்தமாக அநுஸந்திக்குமவையாகையாலும், பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாரும (௫) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்று புருஷகாரத்தை முன்னிட்டு. "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்று ஆஶ்ரயிக்கிற தஶையிலே, "நிகரில்புகழாய்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், "உலகம்மூன்றுடையாய்" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும், "என்னையாள்வானே" என்று ஸௌஶீல்யத்தையும், "திருவேங்கடத்தானே" என்று ஸௌலப்யத்தையுமருளிச்செய்கையாலும், இந்நாராயணபதம், "𑌗𑌾𑌮𑌾𑌨𑌯,𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑍍𑌦𑌞𑍍𑌚-காமாநய, பலீவர்தஞ்ச" என்று பசுக்களைக்கொண்டுவாவென்றவிடத்தில கோஶப்தத்துக்குள்ளே பலீவர்த்தமும் அந்தர்ப்பூதமாயிருக்க, பலீவர்த்தஶப்தத்துக்குப் புநருக்தியுண்டாமென்று ஶங்கித்து, காமாநயவென்கிறவிடத்தில் கோஶப்தம் பலீவர்த்தவ்யதிரிக்த கோ

(௧) வி-பு-௬-௫-௮௪ (௨) திவாய்-௧-௨-௧௦ (௩) தை-நா-௧௧
(௪) திவாய்-௨-௭-௨ (௫) திவாய்-௬-௧௦-௧௦

மாத்ரத்துக்கே வாசகமென்று கோ(ஶ)ஶப்தத்தை ஸங்கோசித்தாப்போலேயும், "ப்ராஹ்மணாய-ப்ராஹ்மணாய" என்கிற ஸாமாந்ய ஶப்தம், "ஶ்ருதஶீலகுலஸம்பந்நம் ப்ராஹ்மணாய" என்கிற விஶேஷஶப்தஸந்நிதியில ஸங்குசிதமாமாப்போலேயும் ப்ரகரணபலத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கே வாசகமாகக்கடவது.

ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆஶ்ரயணீயத்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரயங்களுண்டாகிறாப்போலே ஆஶ்ரயிகளான குணவிஶேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே. ஆகையாலே வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஶ்ரயணத்துக்குறுப்பாய், ஜ்ஞாநாதிகள் ஶரண்யத்வத்துக்குறுப்பாய், ஸௌந்தர்யாதிகள் ப்ராப்யத்வத்துக்குறுப்பாயிருக்கும்.

அதில் வாத்ஸல்யமாவது-"வத்ஸம்லாதி" என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படியே அத்ய(ஸ்ய)ஜாதமான வத்ஸத்தின்பக்கல் தேநுவுக்குண்டானவாதரம்; அதாவது — கவறுபட்டபுல்லைக்காற்கடைகொள்ளும் தஶையிலும் தன்பக்கல ஜந்மமே ஹேதுவாக அதினுடைய தோஷத்தை போக்யமாக ஸ்வீகரித்துத் தனனுடைய க்ஷீரத்தாலே த(ரு)ரிப்பித்துத் தன்னை நினைக்கும்படிபண்ணி, முன்னணைக்கன்றையும் புலலிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலுமகுளமபிலுங்கொண்டு ரக்ஷிக்கும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷம். ஈஶ்வரனும் தன்னையாஶ்ரயித்த சேதநர்விஷயத்தில் இருந்தநாளுநாலமாயிருக்கிற ஸமஸாரத்தில் (க) "భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీం స్వవిషయాయాశ్చ భోగ్యబుద్ధేర్జననీం- பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம் ஸ்வவிஷயாயாஶ்ச போக்யபுத்தேர் ஜநநீம்" இத்யாதிகளிற்படியே பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை மறைத்துத் தன்பக்கலிலே போக்யதாபுத்தியைப் பிறப்பிக்கிற ப்ரக்ருதியோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிற சேதநனைக் குற்றங்காண்கையாகிறது நம்முடையதோஷமன்றோ? (உ) "துன்பமுமின்பமுமாகிய" இத்யாதிப்படியே ஸம்ஸாரஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களென்ன, கர்மார்ஜநபூமியென்ன, பலபூமியென்ன, கர்த்தாவான சேதநனென்ன, இத்தனையும் நாமிட்டவழக்காயிருக்க, அத்தை நிவர்த்திப்பியாதே (௩) "நீகாதலாக்கை" (௪) "கமநிதந்தாய்" என்னும்படி ஶரீரத்தைக்

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) தி-வாய்-௩-௧௦-எ (௩) தி-வாய-௩-உ-க
(௪) தி-வாய-எ-க-௧௦

கொடுத்து (௧)"அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய்" (௨)"பலசமயமதிகொடுத்தாய்"(௩)"உள்ளம்பேதம்செய்திட்டு"என்னும்படி மதிவிப்ர([illegible])மங்களைப் பண்ணுவித்து (௪)"தானுஞ்சாரமாய்ப்புக்கு" (௫)"கருமமும் கருமபலனுமாகிய காரணன்" (௬)"செய்கின்றகிதியெல்லாம் யானேயென்னும், செய்கைப்பயனுண்பேனும் யானேயென்னும்" என்று ஸத்தாகர்த்த்ருத்வபலித்வாதிகள் ஸ்வாதீநமாயிருக்கிற வஸ்து அநாத்யவித்யாஸம்பந்தத்தாலே வெளிவரவுபடவிட்டிருக்கிறதெல்லாம் நம்மாலேவந்ததன்றோவென்று (௭)"பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும் இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை" (௮)"வன்சேற்றள்ளல்பொய்ந்நிலத்தழுந்தார்"(௯)"பிறந்தும்செற்றும் நின்றிடரும்பேதமைதீர்ந்தொழிந்தேன்" (௧௦)"சார்ந்தவிருவல்வினைகளும்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத்தீர்ந்து தன்பால்மனம் வைக்கத்திருத்தி"என்கிறபடியே தனபேறாகப்போக்கி (௧௧)"உருவுமாருயிருமுடனேயுண்டான்", (௧௨) "என்னைமுற்றப்பருகினான்" (௧௩) "என்னைமுற்றுமுயிருண்டு" என்கிறபடியே போக்யமாக ஸ்வீகரித்து, (௧௪)"பாலேபோல்சீரில்பழுத்தொழிந்தேன்" (௧௫)"தொல்சீரைநன்னெஞ்சே யோவாதவூணாகவுண்"(௧௬)"திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனோ"(௧௭)"சீர்பரவாதுண்ணவாய்தானுறுமோ"என்னும்படி தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களாலே த(ர்)ரிப்பித்து(௧௮) "தாய்நாடுகன்றேபோல் தண்டுழாயானடிக்கேபோய்நாடிக்கொள்ளும்" (௧௯)"தாயைநினைந்தகன்றேயொக்கவென்னையுந்தன்னையேநினைக்கச்செய்து" (௨௦)"கறவாமடநாகுதன்கன்றுள்ளினாற்போல்மறவாதடியேனுன்னையேயழைக்கின்றேன்"(௨௧)"நின்றுகுமிழும்"என்கிறபடியே விடில்நாகக்கொட்டும்படி நிரந்தரம்நினைக்கப்

---

(௧) தி-வாய-௭-௬-௬ (௨) தி-வாய்-௩-௧-௪ (௩) தி-வாய் ௫-௧௦-௪
(௪) தி-வாய்-௧௦-௮-௧௧ (௫) தி-வாய்-௩-௫-௧௦ (௬) தி-வாய-௫-௬-௪
(௭) திருவிரு-௧ (௮) திருவி-௧௦௦ (௯) தி-வாய்-௪-௭-௭
(௧௦) தி-வாய-௧-௫-௧௦ (௧௧) தி-வாய்-௯-௬-௫ (௧௨) தி-வாய்-௯-௬-௧௦
(௧௩) தி-வாய-௧௦-௭-௩ (௧௪) பெரியதிருவ-௫௮ (௧௫) பெரியதிருவ-௭௮
(௧௬) தி-வாய-௭-௯-௯ (௧௭) பெரியதிருவ-௫௨ (௧௮) ௧-திருவ-௩௦
(௧௯) தி-மொ-ஏ-௩-௨ (௨௦) தி-மொ-௭-௧-௧ (௨௧) தி-வாய்-௬-௫-௧

பண்ணி (௧) "దోషోయద్యపి-నత్యజేయమ్-தோஷோயத்யபி-நத்யஜேயம்" என்று ஆஶ்ரிதனுக்கொருகாலும் தோஷமில்லை; கண்டாலும் நமக்கு உபாதேயம்; நாம் விடோமென்பது; (௨) "సర్వభూతేభ్యో ఉభయందదామి-ஸர்வபூதேப்யோ உபயம்ததாமி" என்று, (௩) "ఆనుకూల్యసంకల్పస్-த்வாநதுதிக்குப்பொட்டாகம்" என்பாரோடு, ரக்ஷணைஶங்கைபண்ணி சிதகுரைப்பாரோடு, நம்பக்கல் பரிவாலே (௪) "వధ్యతామ్-வத்யதாம்" என்பாரோடு, நிருபாதிக ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, "హన్యామ్-ஹந்யாம்" "క్షిపామి-க்ஷிபாமி" "నక్షమామి-நக்ஷமாமி" என்பாரோடு வாசியற ஒருவராலும் ஒருபயம்வாராதபடி அபயப்ரதானம் பண்ணக்கடவேனென்பதாய், (௫) "కింకార్యంసీతయామమ-கிங்கார்யம்ஸீதயாமம" என்று நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியை ஒருதலையாகவும்விட்டு (௬) "அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலும் மைதுநொய்தாகவைத்து என்மனத்துள்ளேவந்துவைகிவாழச்செய்தாய்" என்கிறபடியே ஸூரிகள்பக்கலிலும் ஸத்தாமாத்ரஹேதுவான ஸந்நிவேஶமாய், (௭) "வடதடமுமுலைக்குந்தமும் மதிள்துவாராபதியும், இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு" என்று உகந்தருளின திவ்யதேஶங்களையுமுபேக்ஷித்து (௮) "பெண்ணுலாம்சடையினானும்பிரமனுமுன்னைக்காண்பானெண்ணிலாவூழியூழி தவம்செய்தார்வெள்கிநிற்ப-ஆனைக்கன்றருளையீந்த" (௯) "சிவனும்பிரமனும் காணாதருமாலெய்தியடிபரவவருளையீந்த" என்று உபாஸகரானாரும் லஜ்ஜிக்கும்படி அவர்களை உதாஸீநித்தும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவாய், (௰) "విదితస్సహిధర్మజ్ఞశ్శరణాగతవత్సలః-விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸல:" என்று ஶத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்தமாய், (௧௧) "యదివారావణస్స్వయమ్-யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்" என்று ராவணன்தான்வரிலும் கைக்கொள்ளக்கடவோமென்னும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷம்.

இந்த தோஷநிவ்ருத்தி, உபாயாந்தரபா(த்)யான "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோ

(௧) ரா-யு-௧௮-௩ (௨) ரா-யு-௧௮-௩௩ (௩) ரா-யு-௧௬-௧௫
(௪) ரா-யு-௧௭-௨௧ (௫) ரா-யு-௪௧-௪ (௬) பெரி-தி-௫-௪-௮
(௭) பெரி-தி-௫-௪-௧௰ (௮) திருமா-௪௪ (௯) தி-வாய்-௧௰-௮-௯
(௰) ரா-ஸு-௨௪-௨௰ (௧௧) ரா-யு-௧௮-௩௫

சந வ்யாபாரத்தோடு விரோதியாதோவென்னில்; இங்குச்சொல்லு கிறது-ஆஶ்ரயணவிரோதிமாத்ரமாகையாலும், பாபவிமோசநஹேதுவான †ஆத்மஸமர்ப்பணாநுஸந்தாநமாகையாலும், தா(ஃ)துவித்தமான ரக்ஷகத்வம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு உபயுக்தமாயோபாதி, பாபநிவ்ருத்த்யுபயோகியாகையாலே விரோதியாது.

அநந்தரம் ஸ்வாமித்வமாவது-இழவுபேறுதன்னதாம்படி, "பகவத்ப்ராப்தி சேதநனுக்கன்று, சேதநப்ராப்தி பகவத்விஷயத்துக்கு" என்னும்படியாய், (௧) "ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்। உபயோரேஷ ஸம்பந்தோ ந பரோऽபிமதோ மம- ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம் । உபயோரேஷஸம்பந்தோநபரோபிமதோமம" என்று ஈஶ்வரனோடுண்டான பந்த(ந்த)விஶேஷங்களெல்லாவற்றிலும் ப்ரதாநமாய், (௨) "யஸ்யாஸ்மி-யஸ்யாஸ்மி" "ந தமந்தரேமி" என்கிறபடியே ஸத்தாஸித்தமாய் (௩) "ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம் ச ஸதா ஸ்மர- ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம்" என்னும்படி ஸ்வநஸ்வஸித்தமாய், கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸல்யத்துக்கு நிதாநமாயிருப்பதொரு பந்த(ந்த)விஶேஷம். இதுயாகவிறே ஸத்தாரக்ஷணம்துடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக விவனை ஈஶ்வரனங்கீகரித்தது.

கர்ஷகனானவன் தனக்கு போக்யமான வி(ஷ)மதவிஷயங்களைவிட்டுப் பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே த்ரிபாத்விபூதியிலே (௪) "க்ரீடார்த்தமாஸ்தே-க்ரீடார்த்தமபி தேவேஶ ஸம்ஸாரே ப்ரியமாஸ ர்த்தமாஸ்தே-பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" (௫) "நித்யம் நித்யைரநூ பவிக்கப்படுகைஸ்-கைங்கர்யநித்யநிரதைர்ப்பவதேகபோகை:" (௬) "அயர் வறுமமரர்களதிபதி" என்கிறபடியே நிரதிஶயமான போ(க்ய)ம்நடவாநிற்கச்செய்தேயும், (௭) "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத-ஸஏகாகிநரமேத" என்கிறபடியே அவ்வநுபவம் உண்டதுநக்காட்டாதே (௮) "கல்லும்கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும்புல்லென்றொழிந்தனகொல்" என்னும்

(௧)   (௨) யஜுர் உ அஷ்ட-௩   (௩)
(௪) வாயுபுராணம்   (௫)   (௬) தி-வாய்-௧-௧-௧
(௭) மஹோபநிஷத்   (௮) பெரியதிருவந்தாதி   † குணாநுஸந்தாந

படி அவற்றையுபேக்ஷித்து விமுகனான தசையிலும் ப்ரஜையின் முதுகைக்கட்டிக்கொண்டுகிடக்கும் தாயைப்போலே "த்வம் மே" என்றால், (௧) "அஹம் மே-அஹம் மே" என்னும் தசையிலும் இராமடமூட்டுவாரைப்போலே (௨) "யஸ்யாத்மா சரீரம்-யமாத்மா ந வேத" "ஸஹாவஸந்தம் ந விஜாநந்தி- ஸஹவஸந்தம் ந விஜாநந்தி" (௩) "சரந்தெங்கும் பரந்துளன்" (௪) "ஒழிவற நிறைந்து நின்ற" (௫) "எங்கணும் நிறைந்தவெந்தாய்" (௬) "அறியாவகையால் அருவாகிநிற்கும்" என்கிறபடியே தானறிந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக உள்ளேநின்று ஸத்தையை நோக்கி, "ஸோऽதநஸம்ஸ்ஸுஹ்ருத்-ஸோபகாரம்வஸீ ஸாஹநத்" (௭) "ஸ்ரேயோத்யாயத்ரீசஃ-ப்ரேமயோத்பாயதிகேசவ:" (௮) "என் சிந்தித்தாய்" என்கிற தன் ஸௌஹார்தரூபத்தாலே, (௯) "மாதவனென்றதே கொண்டு" (௧௦) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன" என்கிற வ்யாஜமாத்ரத்தையுமே, அங்கீகாரமாய் புத்திபூர்வமின்றிக்கே யிருப்பதாய், பகவதங்கீகாரஹேதுவாக விஹிதமின்றியிலே யிருக்குமதாய், ரத்நத்துக்குச் சாணைபோலே பலவிலக்ஷணமாயிருக்கிற யாத்ருச்சிகஸுக்ருதவிசேஷங்களையுண்டாக்கி, (௧௧) "பொய்யே கைமை சொல்லி-மெய்யே பெற்றொழிந்தேன்" என்னும்படி அவற்றை ஸ்வாங்கீகாரத்துக்கு ஹேதுவாக்கி இதுவே ஹேதுவாக (௧௨) "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்" என்கிறபடியே அத்வேஷத்தையும் யுண்டாக்கி (௧௩) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்த" என்கிற ஸ்வப்ராப்திருசியையுண்டாக்கி அந்த ருசியநுகுணமான புருஷார்த்தத்தையும் தத்உபாயமான ஸாதநத்தையும் தத்ப்ராப்யமான ஸ்வரூபத்தையும் யதாவச்ச்ரவணம் பண்ணுகைக்காக யதாஜ்ஞாநவானான ஆசார்யனுடைய ஸமாச்ரயணத்தையுண்டாக்கி, அவனாலே உபதிஷ்டமாய், (௧௪) "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம்-ப்ராப்யஸ்ய ப்ரத்யகாத்மநோ ரூபம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும், (௧௫) "உய்யும்வகை

---

(௧) பட்டர்முக்தகம் (௨) ப்ருஹ-௫-௭-௨௨ (௩) தி-வாய்-௧-௧-௩.
(௪) தி-வாய்-௩-௨-௭ (௫) தி-வாய்-௩-௨-௪ (௬) தி-வாய்-௩-௧௦-௧௦
(௭) (௮) தி-வாய்-௭-௨-௪ (௯) தி-வாய்-௨-௭-௩
(௧௦) தி-வாய்-௧௦-௮-௧ (௧௧) தி-வாய்-௫-௧-௧ (௧௨) தி-வாய்-௨-௭-௮
(௧௩) திருமாலை-௧௬ (௧௪) வ்ருத்தஹாரீத-௮- (௧௫) தி-மொ-௬-௩-௬

யுணர்ந்தேன்" (௧) "நின்றவொன்றையுணர்ந்தேன்" (௨) "மெய்ம் மையேமிகவுணர்ந்து" (௩) "அவனதருளாலுறற்பொருட்டு என்னு ணர்விலுள்ளே யிருத்தினேன்" (௪) "அகநறநீலைவைத்தமாயவல்லைம் புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன்"என்கிறபடியே யதா(ஜு)வாகவறி யும்படிபண்ணி, இவ்வர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்துக்குப்பலம் - உபாயோ பேயங்களை யதாவாகவறிந்து துணிந்து த்வரிக்கையாய், மற்றமூன் றர்த்தமும் பலப்ரார்த்தனைக்கும் ஸாதநவ்யவஸாயத்துக்கும்,ஆஸ்ர யமான ஸ்வரூபம் அநந்யார்ஹஸேஷமாய் அநந்யஸரணமாய் அநந்ய போக்யமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இப்ப்ரார்த்தநாவ்யவஸாயங் களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபம்நிருபாதிகரக்ஷகமுமாய் நிரதி ஸயாநந்தயுக்தமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இவற்றுக்கு விரோதி ஸ்வரக்ஷணார்த்தவ்யாபாரமும் ஸ்வஸாதஸ்ய முமென்றறிகைக்காகவு மாகையாலே தத்பலமான ப்ராப்யருசியை, (௫) "கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னுங்குறுகாதோ" (௬)"மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மன மேகமெண்ணும்" என்றும், (௭) "உனபாதம்சேர்வதடியேனெந்நா ளே"(௮)"அடியேனடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கும் படிபண்ணின தத்விஷயமித்த ஸாதநநிஷ்டையை,(௯)"களைவாய்து ன்பம்களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" (௧௦) "யாவராலு மொன்றும் குறைவேண்டேன்" என்று துணியும்படிபண்ணி அந்த ஸாதநாந்வயபலம் விஷயாந்தரப்ராவண்ய நிவ்ருத்தியாகையாலே, அத்தை (௧௧)"இன்னும்கெடுப்பாயோ? காட்டிப்படுப்பாயோ?"(௧௨) "குலமுதலடுந்தீவினைக்கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரை வல முதல்கெடுக்கும் வரமேதந்தருள்கண்டாய்" (௧௩) "முன்னைமாய மெல்லாமுழுவேரரிந்து"என்கிறபடியே கண்டகாட்சியிலே முடியும் படியான விஷயத்திலேமூட்டப்புகுகிறாயோ? இத்தைப்பக்கவேரோ டே போக்கவல்லனும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்

---

(௧) தி-வாய்-அ-அ-௫ (௨) திருமாலை-௩௮ (௩) தி-வாய்-அ-அ-௩
(௪) தி-வாய்-௫-எ-அ (௫) தி-வாய்-௬-௯-௯ (௬) தி-வாய்-௯-௩-எ
(௭) தி-வாய்-௬-௧௦-௫ (௮) தி-வாய் ௬-௧௦-௨ (௯) தி-வாய்-௫-அ-அ
(௧௦) தி-வாய்-௫-அ-௨ (௧௧) தி-வாய்-௬-௯-அ (௧௨) தி-வாய்-எ-௧-௯
(௧௩) தி-வாய்-எ-௧-எ

தும்படி பண்ணி, இதர விஷய ப்ராவண்ய நிவ்ருத்திக்குபலம்; (௧) "పరమాత్మని యో రక్తో విరక్తో పరమాత్మని-பரமாத்மநியோரக்தோ விரக்தோ பரமாத்மநி" (௨) "மாற்பால்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு" (௩) "பிறந்தார்பிறந்தெய்தும்பேரின்பமெல்லாம்துறந்தார்தொழுதாரத்தோள்" என்கிறபடியே ஸ்வவிஷய ப்ராவண்யமாகையாலே, (௪) "பேரமர்காதல்கடல்புரையவிளைவித்த" (௫) "கழியமிக்கதோர்காதல்" (௬) "உன்னைவிட்டென்கனேதரிக்கேன்" என்னும்படி தன்பக்கலிலே ப்ராவண்யத்தையுண்டாக்கி அதுவேகருவியாக, (௭) "கண்டதோடுபட்டதல்லால காதல்மற்றயாதுமில்லை" (௮) "அனையவர்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்" என்னும்படி தேஹ ஸம்பந்திகளோட்டை யுறவையறுத்து, (௯) "క్షేమపి నమో నమః-க்ஷேமபிநமோநம:" (௧௦) "அடிகளடியேநினையுமடியவர்கள்தம்மடியான்" (௧௧) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தாய்" (௧௨) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமலன்" என்கிறபடியே ஸ்வஸம்பந்திகளோட்டையுறவையுண்டாக்கி (௧௩) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்" என்னும்படி ஆத்மப்ராப்திரூப மோக்ஷத்திலே அருசியைப் பிறப்பித்து, (௧௪) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும்" என்று அநந்யப்ரயோஜநருக்கு அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநத்தையும் ஆதிவாஹிகஸத்காரத்தையும் (௧௫) "శతం మాలాహస్తాః-ஶதம்மாலாஹஸ்தா:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற திவ்யாப்ஸரஸ்ஸத்காரத்தையுமுண்டாக்கி (௧௬) "పరఞ్జ్యోతిరుపసమ్పద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే- பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்கிற ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶத்தைப் பிறப்பித்து (௧௭) "கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்" (௧௮) "கண்ணுள்நின்றகலான்" (௧௯) "நெஞ்சென்றுமுட்கண்ணேல்காணும்" என்கிற பாவகத்தியை

---

(௧) பார்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதி (௨) ௩-திருவ-௧௪ (௩) ௨-திருவ-௪௨
(௪) தி-வாய்-௫-௩-௪ (௫) தி-வாய-௫-௫-௧௦ (௬) தி-வாய-௭-௨-௧
(௭) தி-வாய்-௯-௧-௯ (௮) தி-வாய்-௯-௧-௨ (௯)
(௧௦) தி-மொ-௨-௬-௧ (௧௧) திருப்பள்ளி-௧௦ (௧௨) அமல-௧
(௧௩) தி-வாய்-௪-௩-௧௦ (௧௪) தி-வாய்-௧௦-௩-௯ (௧௫) கௌஷீதகி
(௧௬) சாந்தோ-௮-௧௨ (௧௭) தி-வாய-௧-௯-௯ (௧௮) தி-வாய-௧௦-௮
(௧௯) பெரியதிருவ-௨௮

யும், *ஆழ்விசும்பணிமுகிலிற்சொல்லுகிற பரஜ்ஞாநத்தையும், (௧) "அதனிற்பெரியவென்னவா"(௨)"முடிந்தவவா"என்கிற பரமபக்தியையுமுண்டாக்கி இவற்றாலேபண்ணும் பகவதநுபவத்தையும், அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தையும் கைக்கொள்ளுகைக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸ்வபாவவிசேஷம்.

அநந்தரம், ஸௌசீல்யமாவது- (௩)"మహతో మన్దైస్సహ నీరన్ధ్రేణ సంశ్లేషస్వభావత్వమ్-மஹதோமந்தைஸ்ஸஹநீரந்த்ரேண ஸம்ச்லேஷஸ்வபாவத்வம்" என்கிறபடியே பெரியன் சிறியரோடேகலவாநின்றால் தன்பெருமை இருவர்நெஞ்சிலும் படாதபடி புரையறக்கலக்கை. அதாவது - (௪) "అనన్తో బ్రహ్మ-அநந்தோப்ரஹ்ம" (௫) "అనన్తం బ్రహ్మణో విద్వాన్-அநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந்" (௬) "உணர்முழுநலம்" (௭) "எல்லையிலந்நலம்" (௮)"உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" (௯)"எப்பாலவர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிற நிரதிசயாநந்தமான ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையும்,(௧௦)"తేజసాం రాశిమూర్జితమ్ தேஜஸாம்ராசிமூர்ஜிதம்" (௧௧)"పఞ్చశక్తిమయం వపుః-பஞ்சசக்திமயம் வபுः" (௧௨)"மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" என்கிறபடியே அப்ராக்ருதபூதபஞ்சகத்தையுமுபாதா(தா)நமாக வுடைத்தாகையாலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய் (௧௩)"పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహమ్-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்"என்கிறபடியே ஸ்வரூபகுணமான ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளுக்கு ப்ரகாசகமாய், (௧௪)"ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః- இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹः"என்று இச்சாக்ருஹீதமாய் .அதவஸ்வரூபகுணங்களிற்காட்டிலும் அபி(பி)மதமாயிருக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுமநுபவித்து,(௧௫)"ప్రశాన్తానన్తాత్మానుభవజమహానన్దమహిమ ప్రసక్తిస్తైమిత్యానుకృతవితరఙ్గార్ణవదశమ్- ப்ரசாந்தாநந்தாத்மாநுபவஜமஹாநந்தமஹிமப்ரஸக்தஸ்தைமித்யாநுக்ருதவிதரங்கார்ணவதசம்" என்கிறபடியே நிஸ்தரங்கஜலதிபோலே (௧௬)"అవాక్యనాదరః-அவாக்யநாதரः" என்

---

(௧) திவாய்-௧௦-௧௦-௧௦ (௨) திவாய-௧௦-௧௦-௧௧ (௩)
(௪) தை-ப்ருகு (௫) தை-ஆ-௩-௧ (௬) திவாய்-௧-௧-௨
(௭) திவாய-௧-௨-௪ (௮) திவாய-௧-௧-௧ (௯) திவாய்-௧-௭-௨
(௧௦) (௧௧) பாஞ்சராத்ர (௧௨) திருநெ-௧
(௧௩) (௧௪) வி-பு-௬-௭-௮௪ (௧௫) வ ப-ஸ்த
(௧௬) சாந்தோ-௩-௧௪

கிற பெரியமேன்மையையுடையனாய்.(௧)"வானோர்தனித்தலைவன்" (உ) "விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான்" என்கிற நித்யவிபூதியோகத்தாலும், (௩)"இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" (௪)"நளிர்மாமலருந்தி வீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்விமலன்" என்கிற லீலாவிபூதியோகத்தாலுமுண்டான நிரங்குசைஸ்வர்யத்தையுமுடையனாயிருக்கிற ஈஸ்வரனுடைய, (௫)"ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:-ஸத்யஸங்கல்பஸ்ஸர்வக்ஞஸ்ஸர்வசக்தி:-நதத்ஸமச்சாப்யதிகச்சத்ருச்யதே" (௬) "யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித் -யஸ்மாத்பரம்நாபரமஸ்தி கிஞ்சித்"(௭)"நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிக:குதோந்ய:-நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிக:குதோந்ய:" (அ) "இனனிலன்மிகுனரையிலன்" என்கிற ஸமாப்யதிகதரித்ரமான வைபவத்தையுமநுஸந்தித்து, (௯) "நாகணைமிசைநம்பிரான்" (௧௦) "செல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர் நாம்" (௧௧)"அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்" என்று ஸ்ரயணத்துக்கஞ்சவேண்டாதபடி.(௧உ)"வானவர் சிந்தைபுள்ளைத் துச்சொல்லும் செலவினை - சொல்லுவன்பாவியேன்" என்றகன்ற வாழ்வாரை ஆஸ்ரிதரையொழியத் தனக்குச் செல்லாதபடியைக் காட்டிச் சேரவிட்டாற்போலேயும், (௧௩)"அழுக்குடம்பெச்சில்வாயால் தூய்மையில் தொண்டனேனன்சொல்லினேன்தொல்லைநாமம்" என்றஞ்சின விவர்க்கு, "அஞ்சலென்றகாவிபோல்வண்ணர்வந்து என்கண்ணுள்ளேதோன்றினார்" என்னுமாபோலேயும எல்லாரோடொக்கமேல்விழுந்து (௧௪)"ஸ்ரீக்ருஷ்ண ஸ்ரீயாதவஸ்ரீஸந்தி-ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவஹேஸகேதி" என்னுமாபோலே தன்சிறுமையும் அவன் பெருமையும் நெஞ்சிற்படாதபடி யொருநீராகக்கலக்கையும், இப்படிக் கலவாநின்றால் (௧௫) "ஆத்மானம் மானுஷம் மன்யே ராமம் தசரதாத்மஜம்-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே ராமம்தசரதாத்மஜம்" (௧௬)"அஹம்வோ பாந்தவோஜாத:-அஹம்வோபாந்தவோஜாத:" என்று தானும் ஸஜாதீயனாய்ப் பொருந்துகையும்.

---

(௧) தி வாய-௧-௫-௧ (உ) தி-வாய-௧-௧-உ (௩) தி-வாய்-௩-௧௦-௭
(௪) நா-தி-௧௪-௩ (௫) ஸ்வே-௬ அ (௬) தை-நா-
(௭) கீதை-௧௧ (அ) தி-வாய்-௧-௧-உ (௯) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧
(௧௦) நா-தி-௧௦-௪௦ (௧௧) தி-வாய் ௫-௧-௭ (௧உ) தி-வாய்-௧-௧௦-௭
(௧௩) திருக்குறு-௧உ (௧௪) கீ-௧௧-௪௧ (௧௫) ரா-யு-௧உ௦-௧௧
(௧௬) வி-பு-௫-௧௩-௧௩

ஸௌலப்யமாவது- (க)"నసన్దృశేతిష్ఠతిరూపమస్యనచక్షుషాపశ్యతికశ్చనైనమ్- நஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம்" (உ) "నమాంసచక్షురభివీక్షతేతమ్- நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதே தம்" (ங) "கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றிவர்க்குங்கட்கரியகண்ணனை" (ச) "நேரேகடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலான்கண்ணனடிக்கமலந்தன்னையயன்" (ரு) "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண்கண்ணான்காணான்" என்று அதிஶபிதஜ்ஞாநரானவர்களுக்கும் அசக்ஷுர்விஷயமான தன்வடிவை சக்ஷுர்விஷயமாக்குகை. இந்த ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது-அர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே.

(சா) "తద్విష్ణోః పరమంపదంసదాపశ్యన్తిసూరయః- தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" என்கிற பரத்வம் தேஶவிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸர்வராலுமாஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (எ) "ఏషనారాయణశ్శ్రీమాన్క్షీరార్ణవనికేతనః - ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந்க்ஷீரார்ணவநிகேதந:" (அ) "குறைவிற்றடங்கடற்கோளரவேறித்தன் கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணுறைபவன் போலவோர்யோகுபுணர்ந்த வொளிமணிவண்ணன்" (கூ) "பாற்கடல்பாம்பணைமேலபள்ளிகொண்டருளும்" (க0) "பாற்கடலில்பையத்துயின்றபரமன்" என்கிறவ்யூஹம் ஸநகாதிகளுக்கும், ஆபத்துண்டானபோது ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமாஶ்ரயமாமதொழிய ஸர்வாபாப்யமாகமாட்டாது. (கக)"అజాయమానోబహుధావిజాయతే-அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே" (கஉ)"బహూనిమేవ్యతీతానిజన్మాని-பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநி" (கங)"பிறப்பில்பல்பிறவிபெருமான்" (கச)"சன்மம்பலபலசெய்து"(கரு)"துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியிலதோன்றிக்கண்காணவந்து" (கசா)"நாட்டிற்பிறந்து"என்கிற விபவம்,தத்காலீந புருஷர்களுக்கேயாகையாலே பிற்பாடர்களுக்கு ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (கஎ) "అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్తాజనానాంసర్వాత్మా-அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (கஅ)శాస్త్రావిష్టరశ్రవస్య-

---

(க) தைத-நா-
(உ) ருகவே-
(ங) தி-வாய்-எ-எ-கக
(ச) க-திருவ-ருகூ
(ரு) ச-திருவ-எங
(சா) ஸாம-உத்தர-
(எ) ஹரிவம்ஶ-
(அ) தி-வாய்-ங க0-உ
(கூ) திருவி-எகூ-
(க0) திருப்பாவை-உ-
(கக) யஜு-ஆர-ங
(கஉ) கீ-ச-ரு
(கங) தி-வாய்-உ-கூ-ரு
(கச) தி-வாய்-ங-க0-க
(கரு) தி-வாய்-ங-க0-சா
(கசா) தி-வாய்-எ-ரு உ
(கஎ) யஜு-ஆரண்ய
(கஅ) வி-பு-க-கஎ-உ0

ஶாஸ்தாவிஷ்ணுரஶேஷஸ்ய" (௧)"శాస్తా చరాచరస్య సర్వస్య-ஶாஸ்தாசரா சரஸ்யைக:" (௨) "ஒருவிரேயோவுலகங்கட்கெல்லாம்" என்கிற அந்தர்யாமித்வம்அசக்ஷுர்விஷயமாகையாலே ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது.

தேஶகாலவிப்ரகர்ஷாதிகளால் வருகிற குறைகளொன்றுமின்றிக்கே (௩)"అర్చావతారస్సర్వేషాం బాన్ధవో భక్తవత్సల:-அர்ச்சாவதாரஸ்ஸர்வேஷாம்பாந்தவோபக்தவத்ஸல:" (௪) "వినయేన జగన్నాథం సర్వేశమ పరమార్థత:-விநயேச்சஜகந்நாதம்ஸ்வாமிநம்பரமார்த்தத:" (௫) "అశక్తమస్వతన్త్రంచ రక్ష్యంచాపి జనార్దనమ్ - அஶக்தமஸ்வதந்த்ரஞ்ச ரக்ஷ்யஞ்சாபிஜநார்த்தநம்" என்று ஸர்வவிதபந்துத்வத்தாலும் பூர்ணனாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸ்வத:ஸிருபாதி(ஶ)க ஸ்வாமியாயிருக்கச் செய்தேயும் அஶக்தனுமாய் பரதந்த்ரனுமாய் ரக்ஷ்யபூதனுமாய் (௬)"తదీయామహతే జాభూర్తిర్భక్తవత్సల: స్నానం పానంతథా యాత్రాం కురుతే జగత్పతి:-ததிச்சயாமாஹாதேஜா: புங்க்தே வை பக்தவத்ஸல: - ஸ்நாநம்பாநம் ததாயாத்ராம்குருதே வை ஜகத்பதி:" (௭) "అర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితి:-அர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி:" என்று ஆஶ்ரிதாதீ(ந)நமான போஜநஶயநாதிகளையும ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுமுடையனாய் (௮)"பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி திருமூழிக்களத்தானாய்" (௯) "அடியோமுக்கேயெம்பெருமானல்லீரோ நீரிந்தரேரா" என்று பிறபாடர்ச்சும் ஆஶ்ரயணீயனும்படி * இம்மடவுலகர்காணவெழுந்தருளியிருக்கிற வர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது.

(௧௦)"మామ్-மாம்" என்று ஸேநாதூ(ஃபூ)ளிதூஸரிதமான திருக்குழலும் கையுமுளவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும் தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸௌலப்யபாத்ரமென்னும்படியிருக்கும்-இந்நாராயணபதத்தில் ஸௌலப்யம்.

அதுக்கடி, (௧௧)"మయ్యాసక్తమనా: పార్థ-மய்யாஸக்தமநா:பார்த்த" என்றும், (௧௨) "நாந்தகமேந்தியநம்பிரான்" என்றும், (௧௨) "தாழ்ந்ததனஞ்சயற்காகி"என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன்பக்கலி

---

(௧) (௨) தி-வாய-அ-க-௫ (௩) விஷ்வக்-ஸம
(௪) பகவச்சாஸ்- (௫) (௬) பாஞ்சராத்ரம்
(௭) ர-ஸ்-உ-எச (௮) திருநெ- (௯) தி-மொ-ச-க௰-௫
(௧௦) கீ-௪அ-௩௩ (௧௧) கீ-எ-௧ (௧௨) பெரி-௧-௧௦-௪

லேனென்றுபற்றித் தன்னை ரக்ஷகனுகப்பற்றின வர்ஜநனென்றுவனை யுமபற்ற ஸலபஞனவளவாகையாலே அது காதா(ந)சித்கமாகை யாலும் இது நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற குடற்றுடக்கடியாக வந்ததாகையாலே ஸர்வவிஷயமாய் அகஏவஸார்வகாலீநமாயிருக் கையாலும் இந்த ஸௌலப்யம ஸர்வாதிஶாயியாயிருக்கும.

ஆக ஏவம்ரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்; ஸ்வதோஷதர்ஶநமாதல், அவனுடைய வப்ராப்தி யாதல், உத்துங்கத்வமாதல், துர்லபத்வமாதலுண்டானல் ஆஶ்ரய ணம் கூடாமையாலே, அவற்றை நிராகரித்து அவனை யாஶ்ரயிக்கை க்கு ஏகாந்தமாய் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூ(த்பு) தங்களாய், பின்னை அவள் தன்னுலுமழிக்கவொண்ணுதபடியான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களை இந்நாராய ணபதத்தாலே சொல்லிற்றயிற்று.

இந்நாராயணபதம் வாத்ஸல்யாதிகள் நாலையும் சொல்லிற்றே யாகிலும் "ப்ரபத்யே" என்று ஆஶ்ரயண ப்ரகரணமாகையா லே ஆஶ்ரயணத்துக் கத்யந்தோபயோகியான ஸௌலப்யத்திலே ப்ரதாநமாகக்கடவது.

ஏவம்ரூபமான வாஶ்ரயணீயகுணங்கள்பற்றுசாக வாஶ்ரயிக் கிறது நிதிஶயதுக்கபா(ர)நஸம்ஸாரதுஃக்கநிவ்ருத்திபூர்வகமாக *நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷண மோக்ஷலாபத்துக்கா கையாலே. தது பயோகியான விஷ்டாநிஷ்டங்களை யறிகைக்கும் தத்ப்ராப்திபரிஹாரங்களைப் பண்ணுகைக்கும், செய்யுமிடத்தில் நிர பேக்ஷமாகச் செய்கைக்கும், அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக் கநுகுணங்க ளான விக்குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணநுகுணமாக்குகைக்குமநு குணமாய், பாபவிமோசநசங்கல்பத்திலே பிரித்தநுஸந்தேயமாயிருக் கிற ஜ்ஞாநஶக்தி பூர்த்திப்ராப்திக்ருபைகளும் ரக்ஷணஶங்கை கழிந்து விஶ்வஸிக்கைக்கு உறுப்பாக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தே யங்கள்.

ஜ்ஞாநமோவது, (க) "యో వేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణసదాస్వతః । అ జనంస్తార్త్య సమ్యాధినిత్యంసర్వావగాహనమ్ జ్ఞానం నామగుణం ప్రాహుః-యోవేత్

(க) அஹிர்-ஸட-

தியுகபத்ஸர்வம்ப்ரத்யக்ஷணஸ்தாஸ்வதஃ। அஜடம் ஸ்வாத்மஸம்போதிநித்யம்ஸர்வாவகாஹநம் । ஜ்ஞாநம்நாமகுணம்ப்ராஹு:” என்கிறபடியே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் தன்னையும் ஆஶ்ரயத்தையும் நன்றாக விளக்குமதாய், ஸ்வவ்யதிரிக்தவிஷயங்களையுகபத் ஸாக்ஷாத்கரிக்கை.

இத்தால், இவனுக்கு நிவர்த்யமான அநிஷ்டத்தையும், ப்ராப்தவ்யமான இஷ்டத்தையுமறியுமென்கிற தாமையாலே தனக்கு ஹிதாஹிதங்கள் தானறியாமையால் வந்தவிபூலை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஶக்தியாவது (௧) “[Grantha text] ஶக்தி:-ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோயஸ்ஸாஶக்தி:பரிகீர்த்திதா” (௨) “[Grantha text] -கார்யேநந்தேஸ்வதந்த்ரஸ்தஸ்ய ஶக்திர் ப்ராஹு:” என்கிற ஜகதுபாதாநஶக்தியாதல், அகடிதகடநா ஸாமர்த்யமாதல், (௩) “[Grantha text]-தேநாதம்பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்” (௪) “பரந்தவண்டமிதெனக்கரதெங்குமிடைவின்றிப் பரந்துளன்” என்கிற பரிஸமாப்யவர்த்திகளமாதல், அநாத்யசித்ஸம்பந்தாதி புத்தனாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலே வேர்பற்றிப்போன விஷயங்களை “என்னையிசைவித்து” (௫) “என்னிசைவினை” என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கால்வாங்கி யல்லது நிற்க வொண்ணாதபடி பண்ணிநித்யவிபூதியிலே கொண்டுபோய்வைக்கை.

இத்தால், உத்பாதகத்வ அப்ரதிஹதப்ரதாநத்வ ஸமஸ்தவஸ்த்வாதாரதவத்துக்கும், (௬) “மெய்பொருள்” (௭) “சார்ந்தவிருவல்வினை” என்கிறபடியே எள்ளிலெண்ணெய்போலவும் அரணியில அக்நிபோலவும் விடுவிக்கவொண்ணாதபடிப் பொருந்திக் கிடக்கிற அவித்யாதிகளை நிவர்த்திப்பித்து அப்ராக்ருதமான தேசத்தைக்கொடுக்கைக்கும் ஹேதுவான ஶக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஸ்வாஶக்திநிபந்தநமாக பலம இழக்கவேண்டாவென்கிறது.

---

(௧)
(௨) ர-ஸ்த-௨-௩௯
(௩) தை-நா
(௪) தி-வாய்-௧-௧-௰
(௫) தி-வாய-௧-௭-௪
(௬) திருமாலை-௩௮-
(௭) தி-வாய-௧-௫-௰

பூர்த்தியாவது—அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம். அதாவது-அபூர்வமான காம்யங்கள் உண்டாகவேணுமென்று கோலினால் அவை கர்த்த்ராந்தரஸாத்யமாதல், காலாந்தர ஸாத்யமாதல், யத்நவிஶேஷ ஸாத்யமாதலின்றிக்கே ஸங்கல்பாத்பூர்வமேவ ஸித்தித்திருக்கை.

இத்தால், ஆஶ்ரிதாபி(பீ)ஷ்த பலப்ராப்தியை ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சடக்கெனப்பண்ணிக்கொடுக்கைக்கு ஹேதுவான பூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலே தன்னுடையபூர்த்தியடியாகப் பலமில்லையென்றஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

ப்ராப்தியாவது - (௧) "அஶேஷசிதசித்வஸ்துஶேஷிணே-அஶேஷசிதசித்வஸ்துஶேஷிணே" என்று ஸமஸ்தபதார்த்தாநுபந்தி(பூ) ஸகலாதிஶயங்களுக்கும் தான் ப(ஃ)லியாயிருக்கை. இத்தால், ஆஶ்ரிதசேதந மோக்ஷப்ராப்திரூபபலத்திலே ப்ரீதியும் தன்னதென்று சொல்லுகையாலே ஸ்வபலத்வபுத்தியால் பலலாபமில்லை யென்றஞ்சவேண்டா வென்கிறது.

கீழ்வாத்ஸல்யாதி ப்ரகரணத்திலே சொன்ன ஸ்வாமித்வத்துக்கும் இந்த ஶேஷித்வத்துக்கும் வாசியென்னென்னில்; அங்கு வஸ்துஸத்தை முதலாக கைங்கர்யப்ரதாநபர்யந்தமாகத்தானே செய்கைக்குஹேதுவான ஸ்வத்வாபி(பீ)மாநாபிப்ராயரூபஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லிற்று; இங்கு எல்லாதஶைகளிலுமுண்டான அதிஶயங்களுக்கும் தான் பலியாகையாலுண்டான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது.

க்ருபையாவது - "కృపాహీనాను స్వార్థనిరపేక్షపరదుఃఖాసహిష్ణుతా-க்ருபாஹிநாம-ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரதுஃக்காஸஹிஷ்ணுதா" (௨) "దయాపవ్యసనహరా-தயாபரவ்யஸநஹரா" (௩) దయాస్వేషాందుఃఖాప్రసహనమ్-தயாந்யேஷாம்துஃக்காப்ரஸஹநம்" என்கிறபடியே பரதுஃக்கம ஸஹியாமல் அநுக்ரஹேச்சை பிறக்கை.

அதாவது - (௪) "కృపయాపర్యపాలయత్-க்ருபயாபர்யபாலயத்" (௫) "ప్రణతిక్షిదయాళుః-ப்ரணதஇதிதயாளுஃ" என்கிறபடியே, (௬) "అనన్యాహిమయాసీతా-அநந்யாஹிமயாஸீதா" (௭) "నచసీతాత్వయాహీనా-

---

(௧) ஶாண்டில்யம் (௨) (௩)
(௪) ரா-ஸு-௬௮-௩௩ (௫) ஸ்தோ-ரத்ந (௬) ரா-யு-௧௨௧-௧௯
(௭) ரா-அயோ-௫௩-௩௧

ரசவீதாத்வயாஹீந:" என்கையாலே ஸ்வரூபாந்தர்க்கதையுமாய், (க) "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" (உ) "విష్ణోశ్శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீ:" என்கையாலே த்ரவ்யாந்தரையுமாய், (௩) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" (௪) "பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்று அபி(ஃ)மதவிஷயமுமாயிருக்கிற பிராட்டிவிஷயத்திலபசாரமானகையாலே பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான த்ரிவிதாபசாரமும்பண்ணின காகவிஷயமாக அவ்வபசாரங்களொன்றும் பாராமல் தன் க்ருபாதிஶயத்தாலே அநந்தாகத்தையுமகூட ரக்ஷிக்குமபடி யிருப்பதொரு ஆகாரமிறே. இத்தால அபசாராதிகளும்பாராமல் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவான க்ருபாவை லக்ஷண்யத்தைசொல்லுகையாலே ஸ்வாபராதமடியாக பலஹாநியிலலை யென்கிறது.

ஆக ஆஶ்ரிதகார்யோபயோகியாய் ஆஶ்ரயித்த சேதநருடைய அஜ்ஞாந அஶக்தி அபூர்த்தி அப்ராப்தி ஸாபராதத்வநிபந்தந பலஹாநிரூபபயத்துக்கு நிவர்த்தகமான ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்தி ப்ராப்தி க்ருபாரூபகுணங்களைச் சொல்லுகிறது. (௫) "త్వద్జ్ఞాన శక్తి కరుణాసు సతీషు నేహ పాపం పరాక్రమితుమర్హతి మామకీనమ్ - த்வத்ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸு ஸதீஷு நேஹபாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமாமகீநம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானும் அருளிச்செய்தார்.

இந்த வாத்ஸல்யாதியான குணவிஶேஷங்கள் இந்த நாராயண ஶப்தத்துக் கர்த்தமாக,(௬) "మాతా పితా భ్రాతా నివాసశ్శరణం సుహృద్గతి ర్నారాయణః - மாதாபிதாப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" இத்யாதிகளால் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்;- மாத்ருத்வத்தாலே வாத்ஸல்யத்தையும், பித்ருத்வத்தாலே ஸ்வாமித்வத்தையும, ப்ராத்ருத்வத்தாலே ஸௌஶீல்யத்தையும், நிவாஸஶப்தோக்த நித்யஸாந்நித்யத்தாலே ஸௌலப்யத்தையும், ஶரணஶப்தோக்தமான உபாயத்தாலே தது பயோகியான ஜ்ஞாநாதிகளையும், ஸுஹ்ருத்த்வேந க்ருபாகார்யஹிதசிந்தாமுகேந காருணிகத்வத்தையும், கதித்வத்தாலே தத்குணவிஶேஷ விஶிஷ்டனுடைய ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லிற்று.

(க) நீளாஸூக்தம் (உ) வி-பு-க-அ-கஎ (௩) தி-வாய்-௩-௧0-௩
(௪) திருவெ-௧-௬ (௫) அதிமாநுஷஸ்த-அ௧-௩ (௬) ஸுபால

ஆக, நாராயணபதத்தாலே, (௧) "नारशब्देन जीवानां समूहः प्रोच्यते बुधैः-நாரமப்தேநஜீவாநாம்ஸமூஹப்ரோச்யதேபுதை:" என்று ப்ராப்தாக்களான ப்ரத்யகாத்மாக்களைச்சொல்லி, அயநமப்தத்தாலே அவ்வாத்மாக்களுக்கு உபாயபூதனென்னுமர்த்தத்தைச்சொல்லி அவனை உபாயத்வேந ஆப்ரயிக்கைக்கும் உபாயகார்யமான அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதிகளைப் பண்ணுகைக்கு முறுப்பான குணவிசேஷங்களைச சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், இக்குணங்களுக்கு ஆப்ரயமாய், (௨) "सर्वाक्षः-ஸர்வாக்ஷ: சக்ஷுஷ்ய:" (௩) "स्पष्टदृश्यम्-ஸ்வப்நதீகம்யம்" (௪) "பொறியுணர்வவையிலன்" என்று சக்ஷுர்க்கோசரமல்லாமையாலும், கண்டாலல்லது ஆப்ரயிக்க விரகில்லாமையாலும், கண்டு ஆப்ரயிக்கைக்காக சக்ஷுர்க்கோசரமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொலலுகிறது "चरणौ-சரணௌ" என்கிறபதம்.

ஆப்ரயணத்துக்கு விக்ரஹமபேக்ஷிதமாகில் வாத்ஸல்யாதிகள் செய்கிறதென்னென்னில்; குற்றங்கண்டு கைவிடாமைக்கும் அங்கீகாரம் தன்பேறாகைக்கும் அங்கீகாரவிஷயபூதசேதநர்கிறமைபாராமைக்கும் வாத்ஸல்யாதிகளுண்டானாலும் இவை யாப்ரயணோந்முகனைக் குறித்தாகையாலே ஆப்ரயணம் சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமான விஷயத்திலல்லது கூடாமையாலே அந்த வாத்ஸல்யாதிகளாலே ப்ரகாபிதமாய், ஸௌலப்ய குணகார்யமாய் (௫) "मूर्तं ब्रह्म-மூர்த்தம்ப்ரஹ்ம" என்னும்படி குணங்களினுமந்தரங்கமாய் (௬) "अपि भूषणाः-அபிமதோருஷேஷஹ:" என்கிறபடியே அபிமதமாய் (௭) "पूर्णषाड्गुण्यविग्रहम्-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியே மாணிக்கச்செப்பில் பொன்போலே அகவாயில் ஆத்மகுணங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கடவதாயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆனால் விக்ரஹவாசகமான பதத்தைபிட்டுச் சொல்லாதே ஏகாவயவமாத்ரவாசகமான திருவடிகளையிட்டு விக்ரஹத்தைச் சொ

---

(௧) (௨) (௩) மநு-௧௨-௧௨௨
(௪) தி-வாய்-௧-௧-௨ (௫) சதுஶ்லோகி- (௬) வி-பு-௬-எ-அ௪
(௭) பாஞ்சராத்ரம

ல்லுவானென்னென்னில்; ஆஸ்ரயணோந்முகனை விச்சேதநன் ப்ரணவோக்தமான அநந்யார்ஹஸேஷத்வ ஜ்ஞாநவானாகையாலும் இந்நாராயணபதத்திற்சொல்லுகிற ஸ்வாமித்வஸேஷித்வங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வத்வஸேஷித்வங்களை யநுஸந்தித்தவனாகையாலும், ப்ரஜைக்கு மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களிற்காட்டில் தனக்குதா(தா)ரகமான ஸ்தந்யத்தை உபகரிக்கையாலே ஸ்தநத்திலே விஸேஷப்ராப்தி யுண்டாமாபோலே (க) "அடியேன்-சேவடியன்றிநபவேன்" என்று ஸ்வரூபத்து அநுரூபமானவம்ருதத்தை (உ) "விஷ்ணோ: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:" (ந) "உன்றேனேமலரும்திருப்பாதம்" (௪) "அம்ருதஸ்ய நிஷ்யந்திபாதபங்கஜே-அம்ருதஸ்யந்திபாதபங்கஜே" என்கிறபடியே ப்ரவஹிக்கையாலும், ஸேஷபூதனுடைய வ்ருத்தியாகையாலும், கையைப்பிடித்துக் கார்யம் கொள்ளுமதிலும் காலைப்பிடித்துக் கார்யம்கொள்ளுமவன்பக்கலிலே க்ருபை அதிஸயித்திருக்கையாலே கார்யம் கடுகப்பலிக்கைக் குறுப்பாகையாலும், திருவடிக்கு வாசகமான ஸப்தத்தாலே விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக ஆஸ்ரயணப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஸூலமான விக்ரஹத்தை ச(ர)ணஸப்தத்தாலே சொல்லுகிறது; அதவா, மேலே "ஸரணம் ப்ரபத்யே" என்கிற வுபாயவரணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாக விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகையாலே, ஈஸ்வரன் வாத்ஸல்யமுகேந ஸ்வதோஷதர்ஸநாதிபயநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ருசியைப்பிறப்பித்து ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிமுகேந கார்யகரனாகிறவோபாதி, விக்ரஹத்வாராவும் ருசிஜநகனாய் உபாயபூதனாகையாலே அந்த வுபாயத்வப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

(௫) "தெரிவைமாருருவமேமருவி" (௬) "மாதரார்கயற்கணென்னும் வலையுட்பட்டழுந்துவேனை" (௭) "சிலம்படியுருவிற்கருநெடுங் கண்ணார்திறத்தனாய்" என்கிறபடியே நாஸகரமான நாரீஜநங்களுடைய நயநங்களிலும் அகப்பட்டு நாரகிகளாய்ப்போருகிற நாரஜநங்களை (௮) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்தவழகன்" (அ) "காதல்

(க) தி-மொ-கக-அ-எ (உ) விஷ்ணுஸூக்தம் (ந) தி-வாய-க-௫-௫
(௪) ஸ்தோ-ரத்ந- (௫) தி-மொ-க-க-ந (௬) திருமாலை-கக
(௭) தி-மொ-க-௬-உ (அ) தி-வாய்-௫-ந-௪-

கடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனி”(௧)“என்செய்யதாமரைக்கண்பெருமானார்” (௨) “என்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்னைநிறைகொண்டான்” (௩) “தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும்” என்கிறபடியே தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படி பண்ணி (௪) “జితన్తేపుణ్డరీకాక్షనమస్తే-ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷநமஸ்தே” என்று தோற்றுத்திருவடிகளிலே விழும்படி பண்ணி (௪) “సర్వదాచరణద్వన్ద్వంవ్రజామిశరణంతవ-ஸர்வதாசரணத்வந்த்வம்வ்ரஜாமிஶரணம்தவ” என்று பின்னைத் தன்னையே உபாயமாகப்பற்றி, (௪) “పాహిమాంపుణ్డరీకాక్షనజానేశరణంపరమ్ । త్వత్పాదకమలాదన్యన్నమేజన్మాన్తరేష్వపి । నిమిత్తంకుశలస్యాస్తియేనగచ్ఛామిసద్గతిమ్-பாஹிமாம்புண்டரீகாக்ஷ நஜாநேஶரணம்பரம் । த்வத்பாதகமலாதந்யந்நமேஜந்மாந்தரேஷ்வபி । நிமித்தம்குஶலஸ்யாஸ்தியேநகச்சாமிஸத்கதிம்” என்று யாதொருகுஶலத்தாலே ஸத்கதியை ப்ராபிப்பன்; அந்த குஶலத்துக்கு நிமித்தம் தேவரீர் திருவடிகளையொழிய வேறில்லையென்று,ப்ரதமத்திலே தோற்பித்தகண்ணழகும்,தோற்று விழும் திருவடிகளையொழிய ஸஞ்ஜீவநோபாயமில்லையென்று சொல்லும்படி பண்ணி,(௪)“నకామకలుషంచిత్తంమమతేపాదయోస్స్థితమ్-நகாமகலுஷம்சித்தம்மமதேபாதயோஸ்ஸ்திதம்” என்று திருவடிகளில் ப்ராவண்யத்தாலே வேறொன்றில் மநஸ்ஸு கலங்காதபடி பண்ணி, ஆகவிப்படி ருசிஜநகனுமாய் ருசிபிறந்தால உபாயமாய், இதரவிஷயங்களில ஸங்கத்தைப்போக்கவற்றாய், (௫) “மாகமாநிலனும் முழுதும் வந்திறைஞ்சுமலரடி” (௬)“மேலைவிண்ணோருமமண்ணோரும்வந்திறைஞ்சுமென்தளிர்போலடி” என்கையாலே ஸர்வாபாஶ்ரயமாய், (௭)“திருமாநீள்கழல” (௮)“திருக்கமலபாதம்வந்து” என்கையாலே ஆஶ்ரிதர்இருந்தவிடங்களிலே தானேசென்று அங்கீகரிக்கக்கடவதாய், (௯) “நின்மன்னுசேவடிக்கேமறவாமைவைத்தாயால்” என்று ஜ்ஞாநவிஷயமாய் (௧௦) “உன்னிணைத்தாமரைகட்கன்புருகிநிற்குமது” (௧௧)“தொழுநீரிணையடிக்கேயன்புசூட்டிய” என்று பக்திவிஷயமாய், அந்த பக்தியாலேகலங்கி (௧௨)“ఉపాయంవాప్యుపాయంవాక్షమోన్య

(௧) தி-வாய-௧-௪-௨ (௨) தி-வாய-௫-௩-௨ (௩) தி-வாய-௭-௩-௩
(௪) ஜிதந்தே-௧- (௫) தி-மொ-௫-௮-௫ (௬) தி-மொ-௭-௪-௯
(௭) தி-வாய்-௧-௧௦-௧ (௮) அமலனா-௧ (௯) தி-மொ-௩-௫-௪
(௧௦) தி-வாய்-௭-௧-௧௦ (௧௧) திருவிரு-௨ (௧௨) ப்ரபந்நபாரி

ஸ்வ பலம்லுஷு- உபாயம்வாப்யபாயம்வா மோக்ஷந்காவலம்பிதும்" (௧) "என்னான்செய்கேன்" என்கிறபடியே உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ண ஶக்தரல்லாதார்க்கு (௨)"நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்று உபாயமாய், (௩) "கண்ணன்கழலிணைநண்ணும்மனமுடையீர்" (௪) "கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமின்" என்று உபதேஶஸமயத்திலும், (௫)"கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (௬) "கண்ணனைத்தாள்பற்றி" (௭) "வேங்கடமாமலைமேய" (௮)"ஆயனடியல்லதுமற்றறியேன்" என்றும் ஸ்வீகாரஸமயத்திலும் வ்யதிரிக்தங்களிற் செல்லாதபடி பண்ணக்கடவதாய், (௯) "செய்யநின்திருப்பாதத்தையானென்றுகொல்சேர்வது" (௧௦)"நீநிறைகின்றபிரான்கழல்காண்டுங்கொல்" (௧௧)"பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்" (௧௨)"త్వచ్చరణామ్బుజద్వయంమదీయమూర్ధానమలజ్కరిష్యతి-కదాపునః- த்வச்சரணம்புஜத்வயம்மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி-கதாபுந:"என்றுப்ராப்யமாக ப்ரார்த்திக்கப்படுமதாய், (௧௩) "தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல்புனைந்தேன்சரணங்கள்" என்கையாலே ப்ராப்யத்வேந லப்த(ஓ)மாய் (௧௪)"நலங்கழலவனடிநிழற்றடம்" (௧௫)"ஆத்தன்தாமரையடி"என்று நிழல்கொடுத்து ஆப்தமாக வழிநடத்தி(௧௬)"தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து"(௧௭)"பாதபற்புத்தலைசேர்த்து"(௧௮)"பொன்னடிசேர்த்துவேறேபோகவிடல" என்று நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கப்ரார்த்தனைக்கநுகுணமாயருளி அடிக்கீழிருத்திக்கொண்டு இறப்பவைபேர்த்து (௧௯) "அடிக்கீழ்குற்றேவல்"என்கிற கைங்கர்யத்திலே மூட்டிமுடிய நடத்தக்கடவதாயிறே ச(ஓ)ரணோபலக்ஷிதமான விக்ரஹமிருப்பது.

ஆகையிறே ஸ்வரூபகுணங்களிலோரறிவுமின்றிக்கே விக்ரஹாநுபவைக பரையாயிருக்கிறசிந்தயந்தி (௨௦)"చిన్తయన్తీజగత్సూతింపరబ్ర

(௧) தி-வாய்-௫-௮-௩ (௨) தி-வாய-௫-௭-௧௦ (௩) தி-வாய-௧௦-௫-௧
(௪) திருமாலை-௬ (௫) தி-வாய்-௫-௮-௧௧ (௬) தி-வாய்-௩-௧௦-௧௦
(௭) தி-மொ-௧-௧௦-௧ (௮) தி-மொ- (௯) தி-வாய்-௭-௯-௨
(௧௦) தி-வாய்-௫-௯-௩ (௧௧) தி-வாய்-௯-௨-௨ (௧௨) ஸ்தோ-ரத்ந
(௧௩) தி-வாய்-௧௦-௪-௪ (௧௪) தி-வாய்-௧௦-௧-௨ (௧௫) தி-வாய்-௧௦-௧-௬
(௧௬) தி-வாய்- (௧௭) தி-வாய்-௨-௯-௧ (௧௮) தி-வாய்-௨-௯-௧௦
(௧௯) தி-வாய்-௧-௪ (௨௦) வி-பு ௫-௧௩-௨௧

హ్మస్వరూపిణమ్। నిరుచ్ఛ్వాసతయా ముక్తిం గతాన్యా గోపకన్యకా- சிந்தயந்தீ ஜகத்ஸூதிம் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம் | நிருச்சவாஸதயா முக்திங்கதாந்யா கோபகந்யகா" "తచ్చిత్తవిమలాహ్లాదక్షీణపుణ్యచయా తథా। తదప్రాప్తిమహాదుఃఖవిలీనాశేషపాతకా- தச்சித்தவிமலாஹ்லாதக்ஷீணபுண்யசயாததா| ததப்ராப்திமஹாதுக்கவிலீநாசேஷபாதகா" என்று, (க) "తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి- ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்கிறபடியே புண்யபாபவிதூ(ந)நபூர்வகமாகப் பெற்று அநுபவிக்கக்கடவ நிரதிசயாநந்தரூபமான பரமஸாம்யாபத்திரூப மோக்ஷத்தை கேவலவிக்ரஹத்யாநத்தாலே பெற்றாளென்றெழுதுகிறதும்,

(உ) "ప్రసాదపరమౌ నాథౌ మమ గేహముపాగతౌ। ధన్యోఽహమర్చయిష్యామీత్యాహ మాల్యోపజీవనః- ப்ரஸாதபரமௌ நாதௌ மமகேஹமுபாகதௌ| தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹ மால்யோபஜீவநஃ" என்று பூவிலே கண்வைக்கில் ஸங்கம்செல்லுமென்று முகத்தைமாறவைத்துத் தொடுத்துவிற்று வயிறுவளர்க்கும்படி பதார்த்தவைஷம்யமறியாத மாலாகாரருமகப்பட, †ஸ்வரூபாநுகுணங்கள் கனுக்கண்டுமறியாதே விக்ரஹதர்சநமாத்ரத்தாலே, "நாதத்வம்ஸ்வரூபமாகையாலே அவர் ஜநீயமாய்க்கிடக்கிற தத்தநை; தண்ணளியேவிஞ்சியிருப்பது; இவ்வர்த்தம் ராஜமார்க்கத்தாலேபோய் கம்ஸக்ருஹத்திலே புகாதே(ங) "நம்தெருவின்னடுவேவந்திட்டு" என்னும்படி நானிருந்தமுடுக்குத் தெருத்தேடிக்கொண்டு வந்தபோதே தெரியாதோ? நான் க்ருதார்த்தனானேன்; தரித்ரனானவன் நிதியெடுத்தாப்போலே "வைத்தமாநிதி"(ச) "வைப்பாயமருந்தாம" என்கிற ஆயர்கொழுந்தாகிற நிதியை பெற்று ‡அழைத்துக்கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கப்பாராநின்றேன்" என்றுசொல்லும்படி. ருசியேதொடங்கி மோக்ஷபர்யந்தமான பேற்றுக்கெல்லாம் விக்ரஹமே ஹேதுவாகவெழுதிற்றும்.

ஆக குணங்களையொழியவே விக்ரஹந்தானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் அபி(ஷ்)மதப்ரதாநமும் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது (சரணௌ) என்று.

(க) முண்ட-ங-க-ச (உ) வி-பு-ரு-கக-உக (ங) நாதி-ச-ரு
(ச) தி-வாய்-க-எ-உ † ஸ்வரூபகுணங்கள் ‡ அழித்துக்கொடுத்துஜீவிக்க

ஆனால் இவ்யமங்களவிக்ரஹதர்ஶநம் ஸர்வஸாதாரணமன்றோ? ஸர்வரும் முக்தராகவேண்டாவோவென்னில்; ருசிஜநகத்வஹேது வான ஸௌந்தர்யாதிகள் விக்ரஹத்துக்குண்டேயாகிலும், (க)"ஐத்ய ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேணாக்ரூரமாலாகாராதீந் பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்கிறபடியே ரூபந்தான் ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசியைப்பிறப்பித்து மோக்ஷப்ரதானம் பண்ணுகையாலே ஸர்வரும முக்தராகாதொழிகிறது.

ஆனால் "விக்ரஹமே ஸ்வதந்த்ரோபாயம்" என்கிறபடியென்னென்னில்; குணங்களையொழியவே விக்ரஹநமான ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசிஜநகனுமாய் ஸவிக்ரஹனுமாய்க்கொண்டு பலப்ரதானம் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தாலே சொல்லுகிறதல்லது, சைதந்யாநாதாரமான விக்ரஹத்துக்கு பலப்ரதாநஶக்தியுண்டென்கை *ஏவம் ந்யாஸோ ஸீதாயாம்-ஏவஷவந்த்யாஸம்தோயாதி போலே அஸங்கதம்.

"அஶக்தே-அவரக்ஷணே" என்று நிருபாதிகரக்ஷகத்வேநதா(ஹ) துஷித்தமான ரக்ஷகத்வம் இவ்வாத்மஸ்வரூபத்துக்கொழிய சேதநாசேதநங்களிலேயொன்றுக்கு உபாயத்வம்சொல்லுகையாகிறது— ரக்ஷ்யத்வேநவும் ஶேஷத்வேநவும் ஸித்திக்குமந்த வஸ்துக்களினுடைய ரக்ஷ்யத்வஸாபேக்ஷமான வத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்துக்கும், ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவாகையாலே தத்ஸாபேக்ஷமான கைங்கர்யத்துக்குமாஶ்ரயமானவாகாரத்தோடும், அவற்றுக்கு உபகரணமாய்க்கொண்டே ஸ்வரூபஸித்தியாகிற வாகாரத்தோடும விரோதிக்கும்; அதுக்குமேலே நிருபாதிகரக்ஷகமான இவ்யாத்மஸ்வரூபத்தோடும் விரோதிக்கும். ஆகையிறே அகாரோக்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயபூதனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான மகாரவாச்யனுக்கு அநந்தரபதத்தாலே ரக்ஷகத்வநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷ்யத்வஸ்தாபநம்பண்ணிற்றும்; "ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிற விரோதியைப்பற்றி வருகிற ஸ்வீகாரத்தில் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தை ஏகபதத்தாலே வ்யாவர்த்தித்ததும்; ஆகையாலே ருசிஜநகத்வோபயோகியாய் அதவ ஸ்வதந்த்ரோபாயமான விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

(க) ஶ்ரீபாஷ்யம்

(௧) "மராமரமெய்தமாயவனென்னுளிரானெனில் பின்னையா ரொட்டுமேவரே?" (௨) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூட" என்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபமும் புருஷார்த்தமும், (௩) "வசாஹமபிரோஷ்வ-சசாஹமபிராகவ" (௪) "ஸஹ த்வே தேஹ்யாஸோ நுஷ்வரம்ஸ்ய தே। பஹுஸஸ்யம் ஸகலம் வைதேஹ்யா ரம்ஸ்யதே। அஹம ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று ஸூரிகளிலே பிரிகதிர்பட்டுத்தடர்ந்தடிமைசெய்யவந்த இளையபெருமாள்படியாலும், ஸாதநமும், (௫) "ஸபார்யாய ஸர்வேஸிதா-ஸப்ராதுப்சரணௌ காடம்நீபீட்ய" என்று அவர் பரிக்ரஹித்த திருவடிகளை யாகக்கடவதிறே.

ஆக, "ஶ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று (௬) "திருவுடையடிகள் தம்நலங்கழல்வணங்கி" (௭) "நாதனைவந்துன்திருவடியடைந்தேன்" (௮) "சீலமெல்லியிலானடி" (௯) "திருக்கமலபாதம்வந்து" (௧௦) "வண்புகழ்நாரணன் திண்கழல்" (௧௧) "நம்பிதன்நல்லமாமலர்ச் சேவடி" (௧௨) 'உன்பொற்றாமரையடி" (௧௩) "அருளுடையவன்தாள்" என்று வாத்ஸல்யம்தொடங்கி க்ருபாபர்யந்தமான குணவிசேஷங்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாசகமான திருவடிகளைச் சொல்லிற்று. இப்பதத்தில் த்விவசநத்தாலே ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய ஏகத்வம் பலிக்கையாலே உபாயத்தினுடைய நைரபேக்ஷ்யமும் சொல்லுகிறது.

அநந்தரம் ஶரணஶப்தம் (௧௪) "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரண மித்யயம்। வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம்। வர்த்ததேஸாம்ப்ரதஞ்சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:" என்கிறபடியே உபாயவாசகமாய், கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யதிவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிற வஸ்துவை விஷயமாகவுடைத்தாய், சேதநகதமான ப்ரபத்தியின்ப்ரகாரவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது அவனே உபாயமென்று அத்த்ய(த்ய)வஸிக்கை.

(௧) தி-வாய-௧-௭ ௬ (௨) தி-வாய-௬-௯-௩ (௩) ரா-அயோ-ருரு-௩௧
(௪) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (௫) ரா-அயோ-௩௧- (௬) தி-வாய்-௧-௩ அ
(௭) தி-மொ-௧-௬-௩ (௮) தி-வாய்-௯-௩-௧௧ (௯) அமலனு-௧-
(௧௦) தி-வாய-௧-௨-௧௦ (௧௧) (௧௨) திருப்பா-௨௯
(௧௩) தி-வாய்-௨-௧௦-௧௦ (௧௪) அஹி-ஸம்ஹி-௩௬-௩௬

இஶ்ஶரணஶப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷகனையும் காட்டுமேயாகிலும இப்போது ப்ரகரணபலத்தாலே உபாயமொன்றையுமே சொல்லக்கடவது.

ரக்ஷகத்வமாகிறதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரரூபமாய், உபாயத்வமாவதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரரூபமாயிருக்கையாலே இரண்டும் பர்யாயமாயிருக்க, "ஶரணஶப்த:-உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ:" என்று இரண்டையும் பிரியச்சொல்லுவானென்னென்னில்; ரக்ஷகத்வமாவது - நிகிலாத்மவர்க்கத்திலுடையவும் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கையும கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதந விஶேஷாநுஷ்டாநம் பண்ணின வ்யாஸகனுக்கு தத்தத்ஸாதந ஸாத்யபலங்களைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கையும்; உபாயத்வமாவது- அவ்யவதா(நே)ந ஸ்வயமேவ பலோத்பாதகமாயும் பலப்ரதாதாவுமாகை.

ஏவம்ரூபமான உபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு இஶ்ஶரணஶப்தம் - கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ரீமத்தைக்கும குணயோகத்துக்கும் விக்ரஹவத்தைக்கும், (௧) "திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (௨) "திருமாலெம்மான்" (௩) "திருவுடையடிகள்" (௪) "நாரணனெம்மான்" (௫) "எம்பிரானெம்மான்" (௬) "நாரணன் முழுவேழுலகுக்குநாதன்" (௭) "எம்மானையென்வெள்ளைமூர்த்தி" (௮) "எல்லாவுலகமுடையவொருமூர்த்தி" (௯) "திருநாரணன் தொண்டர்" (௧௦) "ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிந்-ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிந்" என்று ஶேஷித்வத்திலுமந்வயமுண்டாய், (௧௧) "ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தமிதம் வசநமப்ரவீத் - ஸீதாஸமக்ஷம்காகுத்ஸ்தமிதம்வசநமப்ரவீத்" (௧௨) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (௧௩) "திருநாரணன் தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ" (௧௪) "திருவாளனிணையடியேயடை" (௧௫) "திருமாலைவிரைந்தடிசேர்மினோ" (௧௬) "அலர்மேல்மங்

---

(௧) திருப்பல்லா-௧௧ (௨) தி-வாய் ௮-௯-௧ (௩) தி-வாய-௧-௩-௮
(௪) தி-வாய்-௧௦-௫-௨ (௫) தி-வாய-௨-௭-௧ (௬) தி-வாய்-௨-௭-௨
(௭) தி-வாய்-௫-௮-௨ (௮) தி-வாய-௫-௮-௪ (௯) தி-வாய-௩-௭-௪
(௧௦) கத்யத்ரயம (௧௧) ரா-ஆ-௧௫-௫ (௧௨) திருப்பாவை-௧
(௧௩) தி-வாய்-௪-௧-௧ (௧௪) தி-மொ-௬-௯-௧ (௧௫) தி-வாய-௪-௧-௨
(௧௬) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦

தையுறைமார்பா - அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" இத்யாதிகளாலே ப்ராபகத்திலுமந்வயமுண்டாய், (௧) "శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః-ఆస్తే-ப்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:-ஆஸ்தே" (௩) "తయాసహాసీనమ్-தயா ஸஹாஸீநம்" (௨) "ప్రహర్షయిష్యామి-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௩) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே" (௪) "திருமாலின்சீர்இறப்பெதிர்காலம் பருகிலுமார்வனே" (௫) "பிணங்கியமரர்பிதற்றும்குணம்" (௬) "கோலமேனிகாணவாராய்" (௭) "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்வாராய்" இத்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்திலு மந்வயமுண்டாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, அதில் மேஷித்வப்ராப்யத்வங்களைக்கழித்து, "ப்ராபகமாகவத்யவஸித்து" என்கிற வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆக மாணமப்தத்தாலே (௮) "உன்பொற்றாமரையடியேபோற்றும்" (௯) "தாமரையன்னபொன்னாரடியெம்பிரானை" என்கிற ஸ்வாமித்வப்ராப்யத்வ விஶிஷ்டமான திருவடிகளையே ப்ராபகமென்கையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமுமாய் ப்ராப்யத்துக்கு ஸத்ருஶமாயிருக்குமென்னுமிடத்தையும், உபாயபூதனானவன் ஸ்வகார்யமாகவும ஸ்வயம்ப்ரயோஜகமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது.

இத்தால், இவ்வுபாயம் உபாயாந்தரங்களைப்போலே ஸாத்யமுமாய் ஸாபேக்ஷமுமாய் வ்யவஹிதமுமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸித்த(த)மாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் நிரபாயமாய் அவ்யவஹிதமாயிருக்குமென்கிறது. உபாயமாவது - அநிஷ்டநிவர்த்தகமாயும் இஷ்டப்ராப்திக்குறுப்பாயுமிருப்பதொன்றிறே.

அதில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியாவது-தேஹாத்மாபிமாநம்துடங்கி கைங்கர்யத்தில் ஸ்வகீயத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யபர்யந்தமாக வருகிற ஸ்வரூபவிருத்தமான அநிஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பிக்கை. அதாவது- (௰) "అనాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్వే స్వమితి యా మతిః। అవిద్యాతరుసంభూతిబీజమేతద్ద్విధా స్థితమ్ - அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதி: |

---

(௧) சைலவபு- (௨) ஸ்தோ-ரத்ந (௩) தி-வாய்-௬-௩-௩

(௪) தி-வாய்-௭-௩-௩ (௫) தி-வாய்-௧-௩-௪ (௬) தி-வாய்-௪-௭-௧

(௭) தி-வாய்-௯-௯-௧ (௮) திருப்பாவை-௨௯ (௯) தி-மொ-௭-௩-௫

(௰) வி-பு-௬-௭-௧௧

அவித்யாதநுஸம்பூதி பீஜமேதத்ச்சதுஸ்திதம்" (௧) "நீர் நுமதென்றிவை" என்கிறபடியே தானல்லாதத்தேஹத்தைத் தானாகநினைத்தும், (௨) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" என்று பகவதநந்யார்ஹஶேஷமான தன்னை ஸ்வதந்த்ரனாகநினைத்தும், ஈஶ்வரவிபூதிபூதமானவற்றை என்னதென்றபி(?)மானித்தும் போருகிற அஹங்காரமமகாரங்களாகிறவவித்யை, அதடியாகவருவதாய் மோக்ஷவிரோதியாகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு த்யாஜ்யமாய் இஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயுமுள்ள ஸுகதுக்கஹேதுவான புண்யகர்மம், ஸர்வஸாதாரணமாக த்யாஜ்யமான நிக்ருஷ்டத்தை விளைவிக்கிறபாபகர்மம், அதடியாகவருகிற தேவதிர்யகாதி சதுர்விதசரீரம், அநாதிகாலவாஸிதமாகையாலே வருகிற அவித்யாவாஸனை, கர்மவாஸனை, ப்ரக்ருதிவாஸனை, அவ்வாஸனையடியாகவருகிற அவித்யாருசி கர்மருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தருசி, ஆக, *பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்கிறவை, இவையடியாகவருகிறதுர்மாநம், இவையடியாகவருகிற காமக்ரோதாதிகள், (௩) "நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப்பிணி" என்கிற ஜராமரணாதிகள், ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகமென்கிற தாபத்ரயங்களால் வருமதுக்கம். ஏவம்ரூபமானவற்றை நிவர்த்திக்கை.

இஷ்டப்ராப்தியாவது - (௪) "[illegible]-ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாமவிஸ்ருஜ்ய" என்கிற ஶரீரஸம்பந்தநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டாக்குகை. அதாவது-பகவதநுபவவிரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அநாயாஸேந விடுவித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே (௫) "నయామి పరమాం గతిమ్-நயாமிபரமாங்கதிம்" என்கிறபடியே ஆதிவாஹிகர்கையிலே காட்டிக்கொடாமல் தானேகொடுபோய் வருணேந்த்ரப்ரஜாபதி லோகங்களிலே அவர்கள் ஸத்கரிக்க வழிநடத்தி ஆவரணஸப்தகங்களையும் அதிக்ரமிப்பித்து, த்ரிகுணாத்மிகையான மூலப்ரக்ருதியையும் அதிலங்கிப்பித்து விரஜாஜலஸ்பர்ஶத்தாலே ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தை விடுவித்து (௬) 'అమానవం సమాసాద్య-அமாநவம்ஸமாஸாத்ய" என்று அமாநவகரஸ்பர்ஶத்தையுண்டாக்கி அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களையும்

(௧) தி-வாய்-௧-௨-௫ (௨) யஜு-௨-அஷ்-௫ (௩) தி-வாய்-௪-௯-௮
(௪) ஶரணாகதிகத்யம் (௫) வராஹசரமம் (௬)

தாத்பர்யமான ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாசிப்பித்து அப்ராக்ருதவிக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, (க)"ஶதம் மாலாஹஸ்தா:-ஶதம்மாலாஹஸ்தா:" என்கிற மானேப்நோக்கியரான மதிமுகமடந்தையரைக்கொண்டு ப்ரஹ்மாலங்காரத்தாலே அலங்கரிப்பித்து (உ)"கொடியணிநெடுமதிள்கோபுரங்குறுகினர்" என்கிற திவ்யகோபுரப்ராப்தியையுமுண்டாக்கி ராஜமார்க்கத்தாலேபோய், திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டி, (ஈ)"ஶம்ஸந்தம் ... -தமித்தம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதி" என்கிறபடியே பாதபீடத்திலே காலையிட்டுப் படுக்கையைத்துகைத்துமடியிலே சென்றேறி, ஆலிங்கநாலாபவிலோகநாத்யநுபவமும் ஸ்வரூபரூபாத்யநுபவமும்பண்ணுவித்து அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தையுமகொடுக்கை.

ஶேஷமானஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமானவிஷ்டம் - ததநுபவத்திஹேதுவான கைங்கர்யமாயிருக்க, ஶரீரவிமோசநமும் ப்ராப்தியும நுபவமும் முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது - ஶரீரஸம்பந்தம் கைங்கர்யவிரோதியாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாஶம் கைங்கர்யாஶ்ரயமாகையாலேயும், தேஶப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், அநுபவம் கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்கு நிதாநமாகையாலேயும், ஆக ப்ரதாநபலம் கைங்கர்யமாய், அல்லாதவை அவற்றுக்கு உபயுக்தங்களாயிருக்கும்.

ஶரணஶப்தம், ஏவம்ரூபமான வநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகளுக்கு அவ்யவஹிதமான வுபாயம் - ப்ரியபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிறவனுடைய திருவடிகளென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "ப்ரபத்யே" என்று-இப்படிப் புருஷகாரமும் உபாயமும் விதமானாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும இஷ்டலாபத்துக்கும அபேக்ஷையுடையனாய், அதுதான் ஶரண்யனான வீஶ்வரனையே கொண்டு கொள்ளக்கடவனென்றிருப்பானொரு அதிகாரியில்லாமையாலேயிறே இவ்வுபாயம் இதுக்குமுன்பு கார்யகரமாகாதொழிந்தது. ஆகையாலே இதுக்கு விஷயபூதனான வதிகாரியைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு அவ்வதிகாரிக்கு விஶேஷணமாய், கீழ்ச்சொ

(க) கௌஷீதகீ (உ) திருவாய. க0 க-எ

ன்ன திருவடிகளை விஷயமாக வுடைத்தாய் அதுவுவ தான் உபாயமு மின்றிக்கே "சரணௌசரணம்" என்கையாலே கர்மஜ்ஞாநாதி வ்யாவ்ருத்தமாய் த்விவசநத்தாலே ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷமாய், "சரணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே தான் உபாயசரீரத்திலும் உபேய சரீரத்திலும் புகாதே உபாயஸ்வீகாராத்மகமாய், (௪) "అహమస్మ్యప రాధానామాలయో౽కించనో౽గతిః-அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோ கதிः" (௭) "త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః । శరణాగతిరిత్యుక్తా సా దేవే౽స్మిన్ప్రయుజ్యతామ్-த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாமதிः। சரணாகதிரித்யுக்தாஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்" என்கிற ப்ரபத்திலக்ஷணவாக்யத்தின்படியே, "அஹமர்த்தத்துக்கு பேரகக்ஷமன்றுகிருபகம்; ஜ்ஞாநாநந்தகநமன்று". அபராதாநாமாலயத்வமென்னும்படி ஸாபராதனை நான் தத்திவ்ருத்த்யுபாயரஹிதனைகயாலே அகிஞ்சனன். நிவர்த்தகாந்தரமில்லாமையாலே அகதி; இப்படியிருக்கிற வெனக்கு ரக்ஷகானதேவரே உபாயமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிற ப்ரார்த்தநாரூப வ்யவஸாயம் சரணாகதியென்கையாலும்,

(உ) "అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతా యాచ్ఞా ప్రపత్తిః-அநந்யஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டேமஹாவிச்வாஸபூர்வகம் । ததேகோபாயதாயாச்ஞாப்ரபத்தி:" என்று ஸ்வாபீஷ்டமான ப்ராப்யம் ப்ராப்யபூதனை யவன்றன்னை யொழிய வேறொருவரால் ஸாதிக்க வொண்ணாதே, அவன்றன்னையே கொண்டு ஸாதிக்கவேண்டும்படி அவன் ஜ்ஞாநசக்திகளால் பூர்ணனாய், இவன் ஜ்ஞாநசக்திகளாலபூர்ணனாயிருக்கையாலே சரீரவிசேஷனாவான், தன்னை ஸ்பர்சிக்கமாட்டாத நாகபாசத்தாலே பத்த(ப)ரானதசையிலும் பெருமாளையே ரக்ஷகரென்றுவிச்வஸித்திருந்தாப்போலே மஹாவிச்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸாதநாந்தரத்யாகபூர்வகமாகவும் ஸ்வீகாராங்கரஹிதமாகவும் அவனையே உபாயமாகயாசிக்கை-ப்ரபத்தியென்கையாலும், ப்ரார்த்தநாகர்ப்ப(ஸ்த)மாய் (௩) "வைத்தேன்மதியால்" (௪) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" என்று ரக்ஷ்யத்வாநுமதிரூபமாய்,

(க) அஹிர்-ஸம்-௩௬-௩அ　(உ) விஷ்வக்ஸேநஸம　(௩) திருவாய்-அ-எ-௧0
(௪) திருவாய்-அ-அ-௩

ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபலமாய்க்கொண்டு ததநந்தரபா(வி)வியாகையாலே அசித்வ்யாவ்ருத்திஸூசகமாய் (௧) "த்வதங்க்ரிமுத்திஸ்ய-த்வதங்க்ரிமுத்திஸ்ய" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ப்ராப்தமாய் ஸுலபமான திருவடிகளை விஷயமாக்கிக் கொடுக்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்கிற ஶப்தம் ப்ரபத்தியைக்காட்டுமோவென்னில்; "பத்ல்ரு-கதௌ-பத்லு-கதௌ" என்கிற தாதுவினாலே கதிவாசியாய், அந்தகதிதான் "கத்யர்த்தா:-புத்த்யர்த்தா:-கத்யர்த்தா:-புத்த்யர்த்தா:" என்று மாநஸகதியைக்காட்டுகையாலே ப்ரபத்திக்கு வாசகமாகிறது. இப்ப்ரபத்திதான்-மாநஸமோ, வாசிகமோ, காயிகமோவென்னில், இது அதிகாரிவிஶேஷணமாய் பலவிருத்திக்கு உறுப்பின்றிக்கே யிருக்கையாலே இதில் நியமமில்லை.

த்ரிவிதகரணங்களினாலு முண்டாயிற்றதாகில் பெற்றல்லது நிற்கவொண்ணாத த்வராதிஶயத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவது ஆகையாலே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (௨) "சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் தேவபிரானையே தந்தைதாயென்றடைந்த" என்று த்ரிவிதகரணங்களாலும் சரணம்புக்கது. ஏககரணத்தாலுண்டாயிற்றதாகில இவ்வுபாயத்திலே அதிகரித்தவளவைக் காட்டக்கடவது. (௩) "துணிவினால்வாழ" (௪) "கடைத்தலையிருந்து வாழும்" என்று இத்துணிவுதானே வாழ்ச்சியாயிறே யிருப்பது.

மாநஸகதியாவது-(௫) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" (௬) "ஸ்ம்ருத்வா-ஸ்மர்த்தா" (௭) "த்வயவக்தா-த்வயவக்தா" (௮) "ஸ்மரணமாத்ரேண-ஸ்மரணமாத்ரேண" என்கிறபடியே உபாயத்வேந அத்யவஸிக்கை. வாசிககதியாவது (௯) "அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (௧௦) "நாராயணாவோமணிவண்ணா நாகணையாய்வாராயென்னாரிடரைநீக்காய்" என்று வாசிகமாக ப்ரார்த்திக்கை. காயிககதியாவது-அஞ்ஜலிப்ரயோகம்பண்ணுதல்; ரக்ஷகவஸ்து இருந்தவிடத்தேவருதல் செய்கை. (௧௧) "பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம்யாசந்தம் ஶரணாகதம்-பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம்யாசந்தம் ஶரணாகதம்" என்று த்ரிவிதமான ப்ரபத்தியையும் சொல்லிற்று.

---

(௧) ஸ்தோத்ரம்- (௨) தி-வாய்-௬-௫-௧௧ (௩) திருமாலை-௨௧
(௪) திருமாலை-௩௮ (௫) தி-வாய்-௮-௮-௩ (௬) வராஹசரமம்
(௭) ந்யாஸத்ரயம் (௮) ஸஹஸ்ரநாமம் (௯) தி-வாய்-௪-௬-௧௦-௧௦
(௧௦) சிறியதிருமடல் (௧௧) ரா-யு-௧௮-௨௭

'-தீநய்" என்று மாநஸத்தையும், "யாசந்தம்" என்று வாசிகத்தை யும், "பத்தாஞ்ஜலிபுடம்-ஹ்ருஷ்டம்" என்று காயிகத்தையும்.

உபாயமும் புருஷகாரமும் குணமும் விக்ரஹமும் கூடின பசுங் கூட்டாகக்கொண்டு பூர்ணமாயிருக்கச்செய்தேயும் அவை உபாய ப்ரகாஶகமாய் பலப்ரதாநம் க்ருபையாலே யாகிறாப்போலே, இங்கும் உபாயஸ்வீகாரம் காரணத்ரயத்தாலுண்டாயிற்றே யாகிலும், பலம் அவனாலேயாகையாலே பலத்வாராஶ்ரயபூதனை வதிகாரியினுடைய பூர்த்தியை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதல்லது, ஒன்றிலும் ஸாதந பா(ஞா)வமில்லை.

ஏவம்ரூபமான ப்ரபத்திக்கு ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிகளாலொரு வரை விஶேஷித்து இவன் அதிகாரியென்னுமையாலும், (௧) "ஸா நர:-யோநர:" என்கையாலும், (௨) "ఏవముక్త్వా స్త్రియః పాఞ్చాల్యా చద్రత ధ । ప్రపద్యాసహితాస్సర్వేనమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్- ஏவமுக்தாஸ்த்ரிய:பார்த்தாயமௌசபாதார்ஷப । த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர் ஜநார்த்தநம்" என்றும், (௩) "రక్ష మాం శరణాగతామ్-ரக்ஷமாம் ஶரணாகதாம்" என்றும், (௪) "సోహం త్వాం దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే - ஸோஹம் த்வாம் தேவதேவேஶ நார்சநாதௌ ஸ்துதௌ நச । ஸாமர்த்யவாந் க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி: ப்ரஸீதமே" என்றும், (௫) "తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేనస్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణం జగ్ముస్తత్ర లోకే మధుసూదనమ்-தம்ப்ரபிந்நஶிரோக்ரீவமாஸ்யேநஸ்ருதஶோணிதம் । விலோக்யஶரணம்ஜக்முஸ்தத்ரலோகே மதுஸூதநம்" என்றும், (௬) "త్రీన్ లోకాన్ సమ్పరిక్రమ్య తమేవ శరణం గతః-த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்யதமேவஶரணம்கத:" (௭) "త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవం శరణం గతః- த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச ராகவம் ஶரணம் கத:" என்றும், (௮) "పరమాపదమాపన్నో మనసాచిన్తయద్ధరిమ్-பரமாபதமா பந்நோமநஸாசிந்தயத்தரிம்" (௯) "மற்றாருமில்லைசரண்ணினைப்ப" என்றும், (௧௦) "రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వానరాణాం మహాచమూః । శరణ్యం శరణం

యాచతా రామం దశరథాత్మజమ్ - ராக்ஷஸைர்வத்யமாநாநாம்வாநராணாம்மஹாசமூ: । ஶரண்யம்ஶரணம்யாதாராமம்தஶரதாத்மஜம்" என்றும். (௧) "సుగ్రీవం శరణం గతః-ஸுக்ரீவம் ஶரணங்கத:" (௨) "అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః-அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்றும், (௩) "సభ్రాతుశ్చరణౌ గాఢం నిపీడ్య-ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம்நிபீட்ய" என்று, (௪) "ஏழையேதலன்" (௫) "நஞ்சு சோரவதோர்-சரணாய்" என்றும், (௬) "வெங்கூற்றந்தன்னையஞ்சிநின் சரணைசரணாய்" என்று மித்யாதிகளாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலுத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டரோடுவாசியறப்பலரும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்திபண்ணக் காண்கையாலும், இந்த ப்ரபத்திக்கபேக்ஷிதம் பகவதேகரக்ஷ்யத்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் தததுரூபப்ராப்ய ருசியுமாகையாலே இந்த ருசிகளுக்கபேக்ஷிதம் சைதந்யமாத்ரமாகையாலே அது ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும், (௭) "దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్యమధిదైవతమ్- தேவாநாம்தாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதிதைவதம்" (௮) "படிமேடுப்புமிலீசன்" (௯) "கொள்கைகொளாமையிலாதான்" என்று ஸம்பந்தம ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே ஶரண்யனுக்கு உத்கர்ஷாபகர்ஷநிபந்தநமான உபேக்ஷாபேக்ஷைகளில்லாமையாலும், ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கும்.

(௧௦) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మ-ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்ம" (௧௦) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః-தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (௧௧) "ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" இத்யாதிகளாலே வேதாந்தவிஹிதமாய் ஸகலஸாதநங்களிலுமதிகமாயிருந்ததேயாகிலும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளைப்போலே அக்நிவித்யாஸாபேக்ஷையில்லாமையாலும் ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு அதிகாரமுண்டாயிருக்கிற பாகயஜ்ஞாதிகளைப்போலே ஸர்வாதிகாரமாகக்கடவது.

(௧௨) "తతస్సాగరవేలాయాం దర్భానాస్తీర్య రాఘవః-అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా

(௧) ரா-கி-௪-௧௧ (௨) ரா-யு-௨௧-௧ (௩) ரா-அயோ-௩௧-
(௪) தி-மொ-௫-அ-௧ (௫) தி-மொ-௫-அ-௪ (௬) தி-மொ-௫-அ-௬
(௭) ஜிதந்தை-௧- (௮) தி-வாய்.௧-௬-௩ (௯) தி.வாய்.௧-௬.௫
(௧௦) தை.நா. (௧௧) ஶ்வே.௬ ௧௮ (௧௨) ரா.யு ௨௧ ௧

ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః - ததஸ்ஸாகரவேலாயாம்தர்ப்பாநாஸ்தீர்யராகவ: | அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததே:'' என்று பெருமாள் கடலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் முழுகி மூக்கைப்புதைத்து முத்துவிளக்கிக் கீழ்மேலாகப்புல்படுத்துக்கிடந்து நியமங்களோடே சரணம்புக்காரென்கையாலே ப்ரபத்திஸாபேக்ஷமென்னுமாய், (௧) "త్వాన్తుధిక్కులపాంసనమ్-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்'' என்று ராவணனாலே உபேக்ஷிதனான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான், (௨) "ఆజగామముహూర్తేనయత్రరామస్సలక్ష్మణః- ஆஜகாம முஹூர்த்தேந யத்ர ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண:'' என்று அந்தக்ஷணந்தன்னிலேவந்து பெருமாளைச் சரணம்புகுகிற விடத்தில் ஸ்நாநாசமநாதிகளும் பண்ணாதே ஶரணம்புக்காரென்கையாலே ப்ரபத்தி நிரபேக்ஷமென்னுமாயிருந்தது.

ஆனால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; இந்த ஸ்வீகாரமானது ரக்ஷகனை விஶ்வஸன்பக்கலிலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நியமவிஶேஷஸாபேக்ஷமன்றியிலே விஷயமாத்ரஸாபேக்ஷமாயிருக்கிற வ்யவஸாயத்வத்தைப்பற்றிகிற வளவாகையாலே, அதுக்கபேக்ஷிதம் ரக்ஷ்யத்வஜ்ஞாநமாத்ரமேயாய், அவனாலே அதிஷ்டிதமான ஶரீராதிகளையும் தத்தத்தோபகரணங்களையுங்கொண்டு கொள்வதொரு கார்யமில்லாமையாலே ப்ரபத்தி நிரபேக்ஷமாயேயிருக்கும். ஆனால் ப்ரபத்தாவான சேதநனுடைய ஸ்வபாவவிஶேஷங்கள் - உத(௩)காஹரணகரீயோபயோகியான க(௪)டத்திலுடைய வர்ணாதிகள் ததுபயோகமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் அவர்ஜநீயமாய்க்கொண்டு கிடக்குமாபோலே அவர்ஜநீயதயா அந்விதமாயக் கிடக்கக்கடவது. இத்தாலே, தந்நிபந்தநமாக த்யாஜ்யமாமுமில்லை. அநுஷ்டேயமாயுமில்லை. இந்தபடியே அதிகாரமென்றதாயிற்று.

ஆனால், உபாயாந்தரத்துபோலே விதே(௩)யமாகிறபடி யென்னென்னில்; இந்தப்ரபத்திக்கு விஷயமானவ்யாபாரம் உபாயாந்தரஸந்நிதாநத்திலுதி(௩)பாதபடி ஸ்வதந்த்ரமுமாய் நிரபேக்ஷமுமாயிருக்கையாலே அதுக்கு விஷயபூதனானவன் அவ்வாகாரங்களை யதாவத்ப்ரதிபத்திபண்ணவேண்டுகையாலும் இந்த ப்ரபத்திக்கு ஆஶ்ரயமான

(௧) ரா. யு. ௧௬. ௧௫ (௨) ரா. யு. ௧௭. ௧

ஸ்வரூபம் அத்யந்தபாரதந்த்ரமாயிருக்கையாலே க்ரியமாணமான க்ரியையாலே நிஷ்பந்நமானவை உபாயமாகமாட்டாமையாலும், உபாயாந்தரங்களை விடச்சொல்லிற்றித்தனையொழிய உபாயஸ்வரூபஸம்பாதநார்த்தமாகவும் உபாயக்ருதயோக்யதைக்காகவும் உபாயாந்தரத்யாகம் விதித்ததன்று. ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமாய் நியமவிது(து)ரமான ப்ரபத்தியைப் பண்ணுகிறேனென்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று இதில் வர்த்தமாநம் உபாயவிஷயாயிமுக்யஸூசகமான ப்ரதிபத்திக்கும், "ஸ்ம்ருதா-ஸ்மர்த்தா" என்றவநந்தரம் "ததஃ" என்று நைரந்தர்யத்தைக் கழிக்கையாலே ஸக்ருத்கரணம் அமையுமேயாகிலும் ஸ்ரீயஃபதித்வாதிவிஶிஷ்ட விஷயமாகையாலே (௧) "సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్-ஸுஸுகம்கர்த்துமவ்யயம்" என்று ஸாதநதஶையிலும், (௨) "நாள்கடலைக்கழிமின்" என்று ஸமாஶ்ரயணாநந்தரம ப்ராப்தியளவும்காலக்ஷேபமிதாகையாலே அந்தக் காலக்ஷேபார்த்தமாகவும், ஸம்ஸாரதோஷமும் பகவத்வைலக்ஷண்யமும் தத்ப்ராப்த்யபி(ே)நிவேஶமும் நெஞ்சிலே நடந்தபோது பூர்வபரிக்ருஹீதமான வுபாயத்தை க்ருதாத்யவஸாயம் பண்ணு மத்தனையாகையாலும், அநந்யஶரணத்வம் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், (௩) "నమఇత్యేవవాదినః-நமஇத்யேவவாதிந:" என்று போக(போ)தஶையிலும் நடக்கையாலும், (௪) "ద్వయమర్థానుసంధానేన సహ సదైవం వక్తా యావచ్ఛరీరపాతమత్రైవ శ్రీరంగే సుఖమాస్స్వ- த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேநஸஹ ஸதைவம்வக்தா யாவச்சரீர பாதமத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்று ஶரண்யன்தானே யருளிச்செய்கையாலும், (௫) "வாழ்நாள்சென்றொழிந்நாளந்நாளுனதாள்பிடித்தேசெலக்காண்" என்கிறபடியே (௬) "స్థితే మనసి సుస్వస్థే శరీరే సతి యో నరః-ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே ஶரீரே ஸதியோநர:" என்று, சரமமும் பாங்காய், ஸக்வோத்ரேகம் பிறந்தபோது அவனே யுபாயமென்கிற நினைவுமாறாமல செல்லக்கடவதென்னுமர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆனால், (௭) "నిదిధ్యాసితవ్యః-நிதித்யாஸிதவ்ய:" என்று அஸக்ருதாவ்ருத்திரூபமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் இதுக்கு

---

(௧) கீ-௯-௨ (௨) தி-வாய்-௧-௬-௭ (௩) பார-ஶாந்தி-௩௩௭ ௪௪
(௪) ஶரணாகதிகத்யம் (௫) தி-வாய-௫-௮-௩ (௬) வராஹசரமம
(௭) ப்ருஹ-௪-௪-௫

வாசியேதென்னில்; அங்கு அநுஸந்தாநவிச்சேதத்தில் பலவிச்சேதம் பிறக்கையாலே விதி(ध)பரமாயிருக்கும். இங்கு அப்படி வருவதொரு ஸங்கடமில்லாமையாலும் ஸ்மர்த்தவ்யவிஷய ஸாரஸ்யத்தாலும் ராக(प्र)ப்ராப்தமாயிருக்கும்.

இப்பதந்தான், "ப்ரபத்யே" என்று அடைகிறேனென்கிறபடியாகையாலே, "జుహోమి-దదామి-ஜுஹோமி-ததாமி" என்னுமாபோலே தத்காலாநுஷ்டாநமாத்ரத்தைக் காட்டுகிறது. காலத்ரயவர்த்தித்வத்தைச் †சொல்லுகிறதன்றென்று ஸதாசார்யஸித்தமான ஸம்ப்ரதாயம்.

அங்ஙனன்றியிலே (௧) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்கிற விஷயத்தை யாவத்காலமநுபவிக்கையாகிற பேற்றைப் பார்த்தால யாவச்சரீரபாதம இவ்வுத்பலஸாயம் நடந்தாலும் ஸக்ருத்தென்கைக்கும் போராதபடியாய்க் காணிருப்பதென்று எம்பாரருளிச்செய்வர்;

"సకృదేవ-ஸக்ருதேவ" என்கிறது "ஸஹஸா" என்றபடியாய், (௨) "వరంహుతవహజ్వాలాపఞ్జరాన్తర్వ్యవస్థితిః - வரம்ஹுதவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி:" என்கிறபடியே, நெருப்பிலிருப்பு நன்றென்னும்படியான ஸம்ஸாரத்தில் பயமும், (௩) "ఆనన్దీభవతి-ஆநந்தீபவதி" என்கிற நிரதிசயாநந்தாநுபவமாகிற பகவத்ப்ராப்தி ருசியும் வடிம்பிடுகையாலே (௪) "வெந்நாள்நோய்வீயவினைகளைவேரறப்பாய்ந்து எந்நாள்யானுன்னையினிவந்து கூடுவன்" என்கிற வார்த்திக்கு ஸூசகமான த்வராதிசயத்தோடே சடக்கென வாய்பிக்கச்சொல்லுகிறதென்று ஆழ்வான் நிர்வஹிக்கும்.

ஆக திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்திலும் சொல்லுகிற அநந்யார்ஹஶேஷத்வாநந்யஶரணத்வாநந்யபோக்யத்வங்களாகிற வாகாரங்களையுடைய வதிகாரிஸ்வரூபத்தை யாஶ்ரயமாகவுடைத்தாய், ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனாயிருக்கிற வீஶ்வரனை விஷயமாகவுடைத்தாய், ஸ்வாபராதபூயஸ்த்வ நிபந்தநமாகவும நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கு அஸ்ப்ருஷ்ட

(௧) தி-வாய-௨-௫-௪   (௨)   (௩) தை-ஆநந்த
(௪) தி-வாய-௩-௨-௧   † சொல்லுகிறதென்று

ஸம்ஸாரகந்த(ந்த)ரநுபவிக்கும்விஷயம் விச்சிக்குமோவென்கிறஉத்தேஶ்யதுர்லபத்வநிபந்தநமாகவும் ஸகலஸாம்ஸாரிகதுரிதவிதூ(தூ)நநபூர்வகமாக அநுபாவ்யமாணநிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸூசகபாவைகலக்ஷணமான பரமபுருஷார்த்தத்தை ஒருப்ரபத்திமாத்ரம்ஸாதிக்குமற்றோவென்கிற உபாயபல்கு(ல்கு)த்வநிபந்தநமாகவும் வருகிற பயங்களைப் புருஷகாரோத்பூதமான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் நாராயணபதோக்தமான நிருபாதிக ஸ்வாமித்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலும், தத்பதோக்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் மறுவலிடாதபடி போக்குகையாலே மஹாவிஶ்வாஸாத்மகமாய், ப்ரமாணப்ரமேயங்களாலும் ஶிஷ்டபரம்பரைகளாலும் குலைக்கவொண்ணாதபடியான வ்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக பூர்வவாக்யம் அசித்வ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமாய்க்கொண்டு சேதநகதமான வ்யவஸாயத்தையும், தத்ப்ரகாரமான வுபாயத்தையும் அந்தவுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபவலித்தத்வஸூசகமான விக்ரஹவத்தையும், உபாயகார்யோபயோகிஜ்ஞாநாதிவைஶிஷ்டியையும், தத்தாஶ்ரயணைகாந்தமானவாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும் ததுத்பா(த்பா)வக புருஷகாரத்தினுடைய நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தையும் புருஷகாராபேக்ஷிதமான உபயஸம்பந்தத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இப்படி ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலாதிகளிலும் ஸர்வதேஶாதிகளிலும் அநுஷ்டேயமான கைங்கர்யத்தை தத்விரோதிநிவ்ருத்த்யபேக்ஷாஸஹிதமாக ப்ரார்த்திக்கிறது உத்தரவாக்யம்.

கிம்ஸ்வீக்ருதமான வித்தஸாதநம், (க) "తావదా ర్తస్తథావాఞ్ఛా తావన్మోహ స్తథాసుఖమ్। యావన్న యాతి శరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్-தாவதார்த்திஸ்ததாவாஞ்சாதாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம்| யாவந்யாதிஶரணம்த்வாமஶேஷாகநாஶநம்" என்று ரக்ஷகனாய் ஸகலபுருஷார்த்தங்களுக்கும் விரோதியான பாபங்களெல்லாவற்றையும் போக்குமவனாயிருக்கிற வுன்னை உபாயமாகவரிக்குமளவாயிற்று, ப்ரக்ஷைஶ்வாயணைகையால் வருகிறவார்த்தி, அபூர்வைஶ்வர்யத்தில் வாஞ்சை, ப்ர

(க) வி-பு-த-க. ௭௩

க்ருத்யாத்மவிவேகம் பிறவாமையால் வருகிறமோக்ஷம், நிரந்தரபக வதநுபவாலாபத்தாலேவந்த வஸாதமாகிறவிவை யுண்டாவதென் கையாலே, ஆர்த்தன் முதலான நாலதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிரு க்கும்ஆகையாலே ஶரணபதத்திற்சொன்ன இஷ்டப்ராப்திரூபபல த்தைவிவரியா நின்றுகொண்டு இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் பண்ணினவன் பகவதநுபவாபி(கீ)லாஷை யுடையவனென்று விஶேஷிக்குக்கொடு க்கிறது உத்தரவாக்யம். ஆக பூர்வவாக்யத்தாலே உபாயபரிக்ரஹம் சொல்லி உத்தரவாக்யத்தாலே உபாயலாபமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

"ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத - ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககா மோயஜேத" என்று ஸ்வர்க்ககாமனைப் ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே இழியுமாபோலே உபாயஸ்வீகார பூர்வபாவியான முமுக்ஷுத்வத்தா லும் ப்ரதமரஹஸ்யத்தில் நாராயணபதத்தில் கைங்கர்யப்ரார்த்தனை பண்ணின வதிகாரியினுடைய வரணமானையாலும், (க) "தர்மார்த்த காமை: கிமலம்யாதம்ஸ்தை - தர்மார்த்தகாமைரலமல்பகாஸ்தை" (உ) "கண்டுகேட் டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவி கண்டவின்பம் தெரிவரியவளவி லலாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்" என்கிற வைஶ்வர்யாதிகளிற்காட் டில் வ்யாவ்ருத்தி ஸித்தமாயிருக்க, இதுகொண்டு உத்தரவாக்யத்தா லே விஶேஷிக்கவேணுமோ; இதுகொண்டு விஶேஷிக்கிறது உபாய பூர்ணவிஶ்வரனுக்கு, இவனுக்கபேக்ஷிதமான பலஜ்ஞாநமில்லா மையாலேயோ? பலப்ரார்த்தநாநந்தரமல்லது பலப்ரதானம் பண்ணு னென்றோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும் உபாயத்வேந வ்ருத ஞனையாலும அது சொல்லவொண்ணாது. உபாயவரணமாவது இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணித தரவேணுமென்றபே க்ஷைபிறே. ஆனாலிதுக்காகவென்னில்;—

(ரு) "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே - முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ர பத்யே" என்கிற விவ்வதிகாரியினுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலே புரு ஷார்த்தாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வகமான மோக்ஷேச்சையைக்காட்டிற்றே யாகிலும் உபாயவரணமாத்ரத்தாலே உபேயலாபமும் தன்னடை யேவருமேயாகிலும் (ச) "அத்யாத்மயோகாதிகமேந தேவம் மத்வாதீ

(க)   (உ) திருவாய்-ச-கூ-க0   (ரு) ஶ்வே-சு-கஅ

(ச) கட-க-உ-கஉ

ரோஹாம்ஷி ஶோகௌ ஜஹாதி-అధ్యాత్మయోగాధిగమేన దేవం మత్వా ధీరో హర్షశోకౌ జహాతి'' (௧) "తరతి శోకమాత్మవిత్-தரதி ஶோகமாத்மவித்'' என்றும், (௨) "తత్సుకృతదుష్కృతే విధూనుతే-தத்ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே விதூநுதே'' (௩) "పుణ్యపాపే విధూయ-புண்யபாபே விதூய'' என்றும், (௪) "సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్ । త్వామేవశరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి-ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம் । த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்யநிஸ்தரந்தி'' என்றும், (௫) "సోఽధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్-ஸோऽத்வந: பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்'' என்றும், (௬) "పరం జ్యోతిరుపసమ్పద్య స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యతే-பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே'' என்றும், (௭) "నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜந: பரமம்ஸாம்யமுபைதி'' என்றும், (௮) "ఏతమానన్దమయమాత్మానముపసఙ్క్రామతి-ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி'' என்றும் (௮) "అశ్నుతే కామాన్-அஶ்நுதே காமாந்'' (௮) "లబ్ధ్వానన్దీ భవతి-லப்த்வாநந்தீபவதி'' என்றும், (௯) "యేన యేన ధాతా గచ్ఛతి తేన తేన సహ గచ్ఛతి-யேந யேந தாதா கச்சதி தேந தேந ஸஹ கச்சதி'' இத்யாதியாலே ஶோகநிவ்ருத்தி, புண்யபாபரூப கர்மவிமோசநம், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம், தேஶப்ராப்தி, ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶம், பரமஸாம்யாபத்தி, ஸாமீப்யம், குணாநுபவம், தஜ்ஜநிதாநந்தம், தத்காரிதகைங்கர்யமென்கிற அநேகபுருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுகையாலே இவை பகவச்சேஷபூதனான இவனுக்கு ஸ்வயம்புருஷார்த்தமன்று. அநதஶேஷத்வாபத்திஹேதுவான கைங்கர்யமே ஸ்வயம்புருஷார்த்தம். ஶோகநிவ்ருத்தி-கைங்கர்யாதிகாரியினுடைய ஸ்வஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்திபூத பகவத்ஸ்வரூபஜ்ஞாந வைஶத்யத்தாலே பிறந்ததெளிவைக் காட்டுகையாலேயும், புண்யபாபவிமோசநம்- கைங்கர்யருசிப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம் - கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், தேஶப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாஶம் - கைங்கர்யத்தினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வத்தைக் காட்டுகையாலேயும், குணாநுபவம்-கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்

(௧) சாந்தோ-௭-௧-௩ (௨) கௌஷீத-௧-௪ (௩) முண்டக-௩-௧-௩
(௪) ஜிதந்தே (௫) கட-வ-௩-௯ (௬) சாந்தோ-௮-௧௨-௨
(௭) முண்ட-௩-௧-௩ (௮) தை-ஆ-௨ (௯) பர.ஸம்ஹி

குறப்பாகையாலேயும், ஆநந்தித்வம்-ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யார்த்தமாகையாலேயும், பகவதநுவ்ருத்தி-ஸர்வதேசவித்தகைங்கர்யப்ராப்திக்காகையாலேயும், இவை அங்கதபாஷாபாசேதபங்கள். ப்ரதாநபலம் கைங்கர்யமென்கைக்காக உத்தரவாக்யத்தாலே விசேஷிக்கிறது.

ஏவம்ரூபமான பலத்துக்கு ஸாதநமாகக் கர்மயோகாதிகளை விதிக்கையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வக வித்தோபாயவரணத்துக்கு அதிகாரியாகத்தோற்றுகைக்காக பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். இதினுடைய பலமான ஐஶ்வர்யாத்பதிநாரிகளிறகாட்டில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். ஸாதநாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்குப் பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். ஸாத்யாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்கு உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். (௧) "ம ந்த்ரீ லக்ஷ்மீ ஸம்பந்ந:-அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமாந்" (௨) "ஸர்வா லக்ஷ்மீ ஸம்பந்ந:-ஸதுநாகவரஸ்ஸ்ரீமாந்" (௩) "கடைத்தலையிருந்துவாழும்" (௪) "நல்லார்கள்வாழும்நளிரரங்கம்" (௫) "வேங்கடத்தைப்பதியாகவாழ்வீர்காள்" என்கிறபடியே உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களையிறே (௬) "லக்ஷ்மீ ஸம்பந்ந:-லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிற ஸ்வரூபஜ்ஞாநமாகிற ஸம்பத்துடைய வதிகாரிக்கு ஐஶ்வர்யமாவது

ஏவம்ரூபோபாயபலமாய் ப்ராப்யமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும் தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் கைங்கர்யபாதிஸாபநத்தையும் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம்.

இதில் சேஷத்வஜ்ஞாநவிசிஷ்டனான இவ்வதிகாரி அந்தசேஷத்வாநுகுணமான கைங்கர்யவ்ருத்தியைப் புருஷார்த்தமாக ஸ்வஜ்ஞாநத்தாலே நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கும்போது அந்தவ்ருத்தி-(௭) "ஸர்வம் பரவசம் து:கம்-ஸர்வம்பரவஶம்துக்கம்" (௮) "ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:-ஸேவாஶ்வவ்ருத்தி:" என்கிறபடியே இவனுக்கு துக்கஹேதுவுமின்றிகே ஸ்வரூபாநுரூபமுமின்றிகே யிருக்கும்போதைக்கு ப்ராப்தி

(௧) ரா-யு-௧௬-௧௭	(௨) விஷ்ணுதர்மம	(௩) திருமாலை-௩௮
(௪) நா-தி-௧௧-௫	(௫) நா-தி-௮-௩	(௬) ரா-பால-௧௮-௨௮
(௭) மநு-௪-௧௬௦	(௮) மநு-௪-௬

ஸம்பந்திபூதனானவன் அநுபாவ்யகுணஸம்பந்நனுமாய் ஸ்வாமியு மாக வேண்டுகையாலே அவற்றை ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயண பதம்.

அந்தக் கைங்கர்யந்தான் சேஷவஸ்துவுக்கிறே. அந்த சேஷ த்வம் சேஷியை விஷயீகரித்திறே யிருப்பது. சேஷிதான் ஸ்ரிய:பதியாயிருக்கையாலே கைங்கர்யமும் அவ்வஸ்துவுக்காக வேணு மே. ஆகையிறே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (௧) "அடிமை செய்வார்திருமாலுக்கே" என்றது. ஆக (௨) "திருமாலெம்மான்" (௩) "திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்" (௪) "ஸ்ரிய:பத்யு ஶ்ஶேஷ ... ஸ்ரிய:பத்யுஶ்ஶேஷோஹம்" (௫) "... தாஸோ ஹம்கமலாநாத" என்று சேஷியானவன் ஸ்ரிய:பதியாயல்லதிராமை யாலே சேஷித்வபூர்த்தியுள்ளது தத்வைஶிஷ்டியிலே யானப்போ லே, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தியும் தத்வைஶிஷ்டியிலே யாயிரு க்கையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச் சொல்லு கிறது 'ஸ்ரீமதே" என்று. இத்தால் சேஷியான ஈஶ்வரன் ப்ராப் யனானவோபாதி சேஷித்வஸ்வரூபாந்தர்ப்பூதையான இவளும் ப்ரா ப்யபூதையென்றதாயிற்று.

இச்சப்தம் இவளுடைய ப்ராப்யத்வத்தைக் காட்டுமோவென் னில்; "நாராயணாய"என்கிறவிடத்தில நாராயணன்பொருட்டென் கிற தாதர்த்த்யம் ஸ்வரூபமாகையாலேயிறே ததர்த்தபூதனான சே தநனுக்கு தத்ஜ்ஞாநமும் தததநுரூபபலமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபமும் ப்ராப்யமாகிறது. அந்நாராயணபதத்துக்கு "ஸ்ரீமதே" என்கிறபதம் விசேஷணமாய்க்கொண்டு ஸ்ரிய:பதியான நாராய ணன்பொருட்டென்று விசேஷிக்கையாலே தத்விஶிஷ்டமான ஸ்வ ரூபமே ப்ராப்யமென்று காட்டக்கடவது.

ஆனால் ப்ராப்யம் இரண்டாகிறதோவென்னில்;-சேஷித்வேந ஸ்வத:ப்ராப்யபூதன் ஈஶ்வரன். அவனுக்கு மஹிஷியாய்க்கொண்டு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாகையாலே ப்ராப்யபூதை இவளென்றதாயி ற்று. விஷ்ணுபத்நியாகையாலே ஜகத்துக்கு ஈஶாநையாளென் று ஶ்ருதிதானே சொல்லிற்றிறே.

(௧) தி.வாய் ௬-௫-௧௧ (௨) தி-வாய்-அ-௩-௧ (௩) திருப்பல்லா-௧௧
(௪) (௫)

(௧) "[illegible]-யஸ்த்வம்புருஷோத்தம:-சாந்தஸ்தே,ததபணிபதிஸ்ஸய்யா" என்றாரிறே ஆளவந்தாரும்; (௨) "[illegible]-தேவதேவதிவ்யமஹிஷீ மகிலஜகன்மாதரம்" என்று மஹிஷீத்வ நிபந்தநமாக மாத்ருத்வத்தையருளிச்செய்தாரிறே பாஷ்யகாரரும்; (௩) "கோலந்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே" (௪) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப" (௫) "நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீத்து" (௬) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம் பயக்கவினிதுடன் வீற்றிருந்து" (௭) 'திருமாமகளிருந்தாமலிந்திருந்துவாழ்" என்று மிதுநத்தையிறே ப்ராப்யமாகவருளிச்செய்தது நம்மாழ்வாரும்; (௮) "[illegible]-ப்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:" என்று ஒருதேசவிசேஷத்திலே ஸதாபஸ்யந்திக்கு விஷயமாயிருப்பதும் ஒருமிதுநமிறே. ஆகையிறே அடிமைசெய்யவந்தவரும் (௯) "[illegible]-ஸஹவைதேஹ்யா-ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்ததும்; ஆக இஸ்ஸ்ரீஸப்தம், "ஸ்ரீயதே", "ஸ்ரயதே" என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படியே ஸ்வபோக(ஸ்ரீ)ஸௌக்யத்தாலே அவனை ஸேவித்துக்கொண்டு (௧௦) "[illegible]-ஸாந்த்யயாதேவோதேவத்வமஸ்நுதே" (௧௧) "[illegible]-அப்ரமேயம்ஹிதந்தேஜோயஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" (௧௨) "திருமங்கைதன்னோடும்திகழ்கின்ற" இத்யாதிகளிற்படியே பரிமளம் பூவை ஸ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும், ப்ரபைமாணிக்கத்தை ஸ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும் அவனுக்கு அதிஸயாவஹையாயிருக்குமென்று ஸேஷபூதரான சேதநர்க்கு கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிப்ரயுக்தமான வநுபவத்துக்கு விஷயமான குணங்களை ப்ரகாஸிப்பித்தும் கைங்கர்யத்தை ஒன்றுபத்தாகவளர்த்துக்கொடுத்தும் இவர்களுக்கு நித்யாஸ்ரிதையாயிருக்குமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில்மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பாய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால் அபரிச்சிந்நாநந்தமான பகவத்விஷயத்தைத் தலைநீர்ப்பாட்டி

---

(௧) சதுஸ்ஸ்லோகீ-௧ (௨) கத்யத்ரயம் (௩) தி-வாய-௬-௯-௩
(௪) தி-வாய்-௪-௯-௧௦ (௫) தி-வாய்-௯-௨-௧ (௬) தி-வாய்-௭-௧௦-௧
(௭) தி-வாய்-௬-௫-௮ (௮) வாயுபுரா- (௯) ரா-அயோ-௩௧-௨௦
(௧௦) ய.ஜு-காட-௩ (௧௧) ரா-ஆர-௩௭-௧௮ (௧௨) தி-வாய்-௧௦-௬-௯

லே யநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிசயத்தாலே (க)"அகலகில்லேனிறையும்" என்று க்ஷணகாலவிஸ்லேஷாஸஹையாய்க்கொண்டு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாம்யர்ச்சாவதாரமென்கிறவெல்லாவவஸ்தைகளிலும் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெங்கும் விடாமல் நித்யஸந்நிஹிதையாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால் ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பண்ணும் கைங்கர்யத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு கைங்கர்யவர்த்த(ர்)கையாயிருக்குமென்கிறது.

ஆகையாலே மிதுநசேஷபூதனானவனுக்கு (உ) "அல்லிமாமலராள் தன்னொடுமடியேன்கண்டுகொண்டல்லல்தீர்ந்தேன்" (ங)"வாரணிமுலையாள்மலர்மகளோடுமண்மகளுமுடனிறபச்சீரணிமாட நாங்கை நன்னடுவுள்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே காரணிமேகம் நின்றதொப்பானைக் கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே" என்கிறபடியே ஒருமிதுநமே ப்ராப்யமாயிறுவது.

இவ்விசிஷ்டத்திலே ஒன்றைப்பிரித்து ப்ராப்யமாக நினைக்குமன்றும் ப(ங)லாபாவமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வநாசத்தையும் பலிப்பிக்குமாகையாலே (ச) "தன்னைநயந்தாளை" என்று விசேஷண வ்யதிரேகேண விசேஷ்யமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாக நினைத்த சூர்ப்பணகைக்கு முக்யாங்காஹாநி பிறந்ததும், (ரு) "பொல்லாவரக்கன்" என்னும்படி விசேஷணமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகநினைத்த ராவணனுக்கு அங்கஹாநியளவிற்போகாமல் அங்கியான தேஹத்தைநசிப்பித்ததும். (சா) "அநந்யாராகவேணாஹம்- அநந்யாராகவேணாஹம்" (எ) "ந சஸீதாத்வயாஹீநா-நசவீதாத்வயாஷீநா" என்கிற வுடலையுமுயிரையும் பிரித்தவனைத் தாம் உடலையுமுயிரையும் பிரித்துவிட்டார்.

(அ) "திருவிருந்தமார்பன்சிரீதரனுக்காளாய்" (கூ) "திருவில்லாத்தேவரைத்தேறேல" (கo)"தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" (கக) "திருமார்பாவுனக்காகித்தொண்டுபட்டநல்

(க) தி-வாய-சா-கo-கo (உ) தி-மொ-ச-ங-சா (ங) தி-மொ-அ-ங-க
(ச) பெரியதிருமடல் (ரு) திருப்பாவை-கக (சா) ரா-ஸு-உக-கசா
(எ) ரா-அயோ-ருங-ங க (அ) ச-திருவ-கஉ (கூ) ச-திருவ-ருங
(கo) க-திருவ-கூஎ (கக) தி மொ-சா-ங-கூ

லேனே" (௧) "திருமார்பாசிறந்தேனின்னடிக்கே" (௨) "புல்குமணை யாந்திருமாற்கரவு" என்று ஶேஷித்வந்தொடங்கி கைங்கர்யப்ரதிஸம் பந்தித்வ பர்யந்தமாக மிதுநப்ரதிஸம்பந்திகமாகவிறே யநுஸந்தித் துக்கொண்டு போந்தது.

ஆக நிரதிஶயாநந்தயுக்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவி த்து அவன் உகந்தையாவது, அவ்வநுபவமடங்கலும் உபோ(ஞ்) க்காதாரனத்திலே செறுங்கித்துக்கொள்ளும்படியான வெனுடைய போக்யதாதிஶயத்தை யநுபவித்து அவன் உகந்தகைவதாய்க்கொ ண்டு ஒருவர்க்கொருவர் துணையின்றிக்கே காமதாமமிர்ந்தகைமயி லே உசிதோபாயங்களாலே இவர்களையுண்டாக்கி ஶிஶிரோபசாரா திகள் பண்ணிக்கொண்டு போருகையிறே இம்மிதுநவிஷயத்துக்கு இவன்பண்ணும் கைங்கர்யமாவது.

ஆக ப்ரீமத்பதத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியோடும் கை ங்கர்யப்ரயத்தோடுமுண்டான ஸம்பந்தத்தை யுடையவனா கையாலே மாதாபிதாக்களிருவரும் சேரவிருக்க ஶிஶ்ருஷிக்குமபுத் ரனைப்போலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்யக்கடவ னென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் ப்ராப்யமானகைங்கர்யம் ஸ்வரூபா நுரூபமாலல்லது புருஷார்த்தமாகாமையாலே அதிலுடைய ஸ்வ ரூபாநுரூபத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ஸ்வாமித்வத்தையும், தத் பா(ஞ்)வகப்ரீதி நிரதிஶயாநுபவத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஶேஷித்வ முண்டாகையாலே ப்ரதிஸம்பந்தியுடைய ஸ்வரூபரூபகுண திவ்யலக்ஷணத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

(௩) "[Grantha text] - இமாநலோகாந் காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" (௪) "[Grantha text] - ஸோ ஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ" (௫) "பிணங்கியமரர்பிதற்றுங்குணம்" (௬) "கோதிலவண்புகழ்கொண்டுசமயிகள்பேதங்கள்சொல்லிப்பிதற் றும்பிரான்" என்றும் சொல்லுகிறகுணங்களை யநுபவித்தும் (௭) "[Grantha text] - சதுர்ப்புஜஶ்ஶ்யாமளாங்க:

(௧) தி-மொ-௬-௨-௨ (௨) க-திருவ-௫௬ (௩) தை-ப்ருகுவல்லி
(௪) தை-ஆநந்த (௫) தி-வாய-௧-௩-௪ (௬) தி-வாய்-௪-௨-௪
(௭)

பரமேவ்யோம்நிநிஷ்டிதஃ" (க) "తమసఃపరమో ధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధరః-தமஸஃபரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதரஃ" (உ) "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" (ங) "துயரில்சுடரொளித்தன்னுடைச்சோதி" (ச) "ஆதியஞ்சோதியுரு" என்றும் சொல்லுகிறவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணி யநுபவித்து, (ரு) "రసోహ్యేవాయంలబ్ధ్వానన్దీభవతి-ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" என்கிறபடியே நிரதிஶயாநந்தியாய், அநந்தவாநந்தம்ஹேதுவாக விளையுமதிறே அடிமையாவது. அதில் நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாகிறது. அயநபதம் அவற்றுக் காஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.

அதில் ஸ்வரூபம் (சு) "సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మ-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" (எ) "மனனுணர்வளவிலன்பொறியுணர்வவையிலன் உணர்முழுநலம்" (அ) 'இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு, எல்லையிலந்நலம்" என்கிறபடியே ஸசப்தவாச்யமாகையாலே அஸச்சப்தவாச்யமானவசித்திலும், ஜ்ஞாநமென்கையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநரான பத்த(బద్ధ)ரிலும், அநந்தமென்று தேஶகாலவஸ்த்வ பரிச்சிந்நமாகச் சொல்லுகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபரான நித்யரிலுமதிகமாய், நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ஸர்வஸ்மாத்பரமாயிருக்கும்.

ரூபமும் (கூ) "నభూతసఙ్ఘసంస్థానో దేహోऽస్యపరమాత్మనః-நபூதஸங்கஸம்ஸ்தாநோதேஹோஸ்யபரமாத்மநஃ" (கo) "నతస్యప్రాకృతా మూర్తిః-நதஸ்யப்ராக்ருதாமூர்த்திஃ" என்கையாலே ப்ரக்ருதிவிகாரமாய், அந ஏவஹேயமாய், குணத்ரயாத்மகமாகையாலே திரோதா(ధా)யகமாயிருக்கும் ப்ராக்ருதஶரீரம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருதமாய், (கக) "ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః-இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹஃ" (கஉ) "வேண்டுவேணடுருவம்" என்கையாலே அபிமதமாய், (கங) "పఞ్చశక్తిమయంవపుః-பஞ்சஶக்திமயம்வபுஃ" என்கையாலே பஞ்சோபநிஷண்மயமாய், (கச) "నీలతోయదమధ్యస్థావిద్యుల్లేఖేవభాస్వరా-நீலதோயதம

(க) ரா-யு-ககச-சரு (உ) திருநெ-க (ங) தி-வாய-ங-கo-சு
(ச) தி-வாய்-ங-ரு ரு (ரு) தை-ஆநந்த (சு) தை-ஆந-க
(எ) தி-வாய்-க-க-உ (அ) தி-வாய்-க-உ-ச (கூ) பாரத
(கo) வாயுபு-ஙச சo (கக) வி-பு-சு-எ-அச (கஉ) தி-வாய்-அ-க-க
(கங) (கச) தை-நா-கக

த்தியஸ்தகாஸித்புல்லேகேவபாஸ்வரா" (க) "நீலமுண்டமின்னன்ன மேனி" என்றும்மின் விழுங்கினமேகம்போலே உள்வாயிலே புகர்த்து (உ) "மைப்படிமேனி" என்கிறபடியே கண்டார்கண்கள் வவ்வலிடும் படிகுளிர்ந்து (ங) "పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహః - பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியேஸ்வரூபாதிப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு ஸர்வாதிகமாயிருக்கும்.

குணமும், (ச) "జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజాంస్యశేషతః । భగవచ్ఛబ్దవాచ్యాని వినా హేయైర్గుణాదిభిః - ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: | பகவச்சப்தவாச்யாநிவிநாஹேயைர்குணாதிபி:" (ரு) "అపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సోఽపిపాసస్సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః - அபஹதபாப்மா விஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகத்ஸோ உபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" (சு) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్ - யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" இத்யாதிகளாலே ஹேயப்ரதிபடமாய் கல்யாணைகதாநமாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, ஹேயமாய் பராதீநமாயிருக்கிற குணங்களிலதிகமாய், (எ) "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களை ச(வு)த்யோதகல்பமாக்கவற்றாய், (அ) "యతో వాచో నివర్తన్తే - అప్రాప్య మనసా సహ - யதோவாசோநிவர்த்தந்தே, அப்ராப்யமநஸாஸஹ" என்கையாலே வாங்மநஸ்ஸுக்கு அவிஷயமாய் அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்;

விபூதியும், (கூ) "పాదోఽస్య విశ్వా భూతాని - త్రిపాదస్యామృతం దివి - பாதோஸ்யவிஶ்வாபூதாநி, த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" (௯) "அயர்வறுமமர்களதிபதி" (க0) "நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்" என்று உபயவிபூதியும் ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாகச் சொல்லுகையாலே அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்.

ஆகவிப்படி ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெல்லாவற்றாலும் அபரிச்சிந்நனாய் அநுபாவ்யகுண ஸமபந்நனாயிருக்கிறவன் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாக விந்நாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலே

(க) திருவிரு-உக (உ) திருவி-கச (ங)
(ச) வி-பு-சு-ரு-எகூ (ரு) சாந்தோ-அ-எ-க (சு) முண்ட-உ-உ-எ
(எ) தி-வாய்-க-க-க (அ) தை-ஆநந்த (கூ) புருஷஸூக்தம்
(க0) தி-வாய்-க-க-ங

இதில் ப்ரார்த்திக்கிற கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் அநுபவஜ நிதப்ரீதிகாரிதமாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால், (க)"ஸர்வம் பரவசம் துக்கம்-ஸர்வம் பரவசம் துக்கம்" (உ) "ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:-ஸேவாஶ்வவ்ருத்தி:" (ங) "அபரப்ரேஷ்யபாவாத்-அபரப்ரேஷ்யபாவாத்" என்கிற ஸேவாதிதோஷங்கள் பகவத்விஷயத்தில் இல்லையென்றதாயிற்று.

திருமந்த்ரத்தில் நாராயணபதத்திற்சொன்ன குணங்களடங்கலும் ஆஶ்ரயணத்துக்கும் உபாயக்ருத்யத்துக்கு முடலானாப்போலே இந்நாராயணபதோக்தமான குணங்கள் ப்ராப்யமாயிருக்கும். ஸ்வரூபத்துக்கு ஶேஷித்வஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரய முண்டாகிறாப்போலே ஸ்வரூபாநுபந்திகளான குணங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே.

பத்தசேதநருடைய ஶரீரவிமோசநாநந்தரம் அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்த(ர்)ருடைய அநுபவகைங்கர்யங்களைக் கொடுக்கையாலே வாத்ஸல்யம்ப்ராப்யம். மோக்ஷத்வோபபத்தி ஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொடுக்கையாலே ஸ்வாமித்வம் ப்ராப்யம். (பத்)பத்தனானவிவன்தண்மையும் தன்மேன்மையும் பாராதே அயர்வறுமமரர்களான ஸூரிகளுடைய அநுபவத்தைக் கொடுக்கையாலே ஶீலகுணம் ப்ராப்யம். அநாதிகாலமமாம் ஸம்ஸாரகாதிமயமான துர்விஷயங்களைக்கண்டு களித்துப்போந்த கண்களைக்கொண்டு திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணும்படி பண்ணுகையாலே ஸௌலப்யம் ப்ராப்யம். ச(ஷு)ந்தாநுவர்த்தநம்பண்ணிக் கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவனுக்கு அநுகுணமான வநுபவகைங்கர்யங்களை யறிகைக்குறுப்பாகையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ராப்யம். நிரதிஶயாநந்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை அஸங்குசிதமாக வநுபவித்து அநுபவஜநிதாநந்த ஸாகராந்தர்நிமக்நராய்க்கொண்டு ஆஶ்ரயமழியும்படியான தஶைகளிலே (ச)"மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே ஸாம்யபோக(ஸ்ர்)ப்ரதனாய், (ரு)"யஶஸ்வ்யாயுஸ் பலதா-யஆத்மதாபலதா"

(க) மநு-ச-ககூ௦ (உ) மநு-ச-கூ (ங)
(ச) தி-வாய்-கூ-ரு-ச (ரு)

என்கிறபடியே போ(ஷ)க்த்ருக்கு ஶக்தியைக்கொடுத்து புஜிப்பிக்கையாலே ஸாகஶக்தித்வம் ப்ராப்யம்.

இந்த ஶக்திதான் அவனுக்கு உபகரிக்கிறதைகயன்றிக்கே தன்ஸ்வரூபவிருத்தார்த்தமாகச் செய்கிறேனென்றநுஸந்திக்கும் போதைக்கு அவன் பூர்ணனாகவேண்டுகையாலே அவாப்தஸமஸ்த காமத்வம் ப்ராப்யம். அதில் ஸ்வஸாரஸ்யதாதிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகரஸ்யத்தையே ப்ரயோஜநமாகச் செய்கைக்குறுப்பாகையாலே ஶேஷித்வம்ப்ராப்யம். ஶேஷபூதமானஸ்வரூபம் கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது *அஸந்நேவவாகையாலே அந்த ஸ்வரூபத்திறுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமான வ்ருத்திகொள்ளுகைக்கு உறுப்பாகையாலே க்ருபாகுணம் ப்ராப்யம். ப்ரீதிஹேதுவான வருபவத்துக்கு விஷயமாகையாலே ஸௌந்தர்யஸௌகந்த்யா(க்ஷ்ய)திகளான விக்ரஹகுணங்களும் ப்ராப்யங்கள்.

ஆகவிப்படி ப்ராப்யபூதங்களான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களோடு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தோடு நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்க் கொண்டிருக்கிற ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். ஆனாலும் கீழில் நாராயணபதம் ஆஶ்ரயணப்ரகரணமாகையாலே ஸௌலப்யப்ரதாநமானவோபாதி இதுவும் கைங்கர்யப்ரகரணமாகையாலே ஸ்வாமித்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும். ஏவம்ரூபமான ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்து அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே, (க) "హావుహావుహావు, అహమన్నమహమన్నమహమన్న మ్-அஹாவுஹாவு ஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே நிரதிஶயபோக்யமான ஸ்வரூபத்தைப் மநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டனாய், அந்தஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே (உ) "ఏకధా భవతి, ద్విధా భవతి, త్రిధా భవతి, శతధా భవతి, సహస్రధా భవతి, అపరిమితసహస్రధా భవతి-ஏகதாபவதி, த்விதாபவதி, த்ரிதாபவதி, ஶததாபவதி, ஸஹஸ்ரதாபவதி, அபரிமிதஸஹஸ்ரதாபவதி" என்கிறபடியே கைங்கர்யாநுகுணமாக அநேகவிக்ரஹங்களைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, அதுதான் ஒருதேஶவிஶேஷத்திற்பண்ணுமடிமையால் ஆராமையாலே, (ங) "యేన యేన ధాతా గచ్ఛతి, తేన తేన సహ గచ్ఛతి-யேநயேநதாதாகச்சதி, தேநதேநஸஹகச்சதி" என

(க) தை-ப்ருகுவல்லி (உ) சாந்-எ-உகு-உ (ங) பரமஸம்ஹிதா

ன்கிறபடியே ஸர்வதேசங்களிலும் பகவதநுவ்ருத்திபண்ணி த்ரிவிதகரணங்களாலும் செய்யுமடிமையை ப்ரார்த்திக்கிறது, இப்பதத்தில் சதுர்த்தியாலே.

இவ்வடிமைதான் ஸித்திப்பது-இதுக்கு ப்ரதிபந்தகமான அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதி ஸகலவிரோதிகளும் நிவ்ருத்தமானாலாகையாலே; இதுக்குவிரோதியானஜ்ஞாநாநுதயம் அந்யதாஜ்ஞாநம் விபரீதஜ்ஞாநமென்கிற அவித்யை, அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான அஸத்கர்மங்கள், இவையடியாக வரக்கடவதாயும் இவற்றுக்குக் காரணமாயும் பீஜாங்குரந்யாயம்போலே வருகிற தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தாவராத்மகமான சதுர்விதசரீரங்களும் இவற்றைப்பற்றிவருகிற ருசிவாஸநைகள், இவையடியாக அவர்ஜநீயமாய்வரும் ஆத்யாத்மிகாதிதைவிகாதிபௌதிகமென்கிற தாபத்ரயங்கள், புத்ரபசுவந்நாதிரூபேணவும் ஸ்வர்க்காதிரூபேணவும் வருகிற ஐஹிகாமுஷ்மிக க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தவாஞ்சை, (க) “இறப்பதற்கேயெண்ணாது” (உ) ‘இறுகலிறப்பு” என்கிற கைவல்யபுருஷார்த்தவாஞ்சை, ஸ்வகர்த்ருத்வாதிகள், இவற்றினுடைய நிவ்ருத்திபூர்வகமாய்(ங) “ஸஹஜ கைங்கர்ய விதயஃ-ஸஹஜகைங்கர்யவிதயஃ” என்னும்படி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

விரோதிநிவ்ருத்தியும் கைங்கர்யமும் அபேக்ஷிதமாகில் இரண்டையும் ப்ரார்த்தியாதே கைங்கர்யமாத்ரம ப்ரார்த்த்யமாவானென்னென்னில், நிவ்ருத்தவிரோதிகனுக்கல்லது கைங்கர்யம உதியாமையாலே ப்ரார்த்தனைதானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் காட்டுமென்கிற ப்ராதாந்யம்தோற்றக் கைங்கர்யமாத்ரத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது. விரோதிநிவ்ருத்தியே ஸ்வயமுத்தேஶ்யமாகில், அது-ப்ராப்யத்தில்ருசியின்றிக்கே ஸம்ஸாரபீதிமாத்ரமுள்ள கேவலனுக்கிறே. ஆகையிறே, (ச) “ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே-ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்தியே” என்றும், (ரு) “மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்” என்றும் சொல்லுகிறது.

(க) திருநெ-க- (உ) தி-வாய்-ச-க-கo (ங) அஷ்டஶ்லோகி
(ச) கீதை-எ-உக (ரு) தி-வாய்-அ-ங-உ

ஆக விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது, தாதர்த்த்யவாசியான விச்சதுர்த்தியாலே.

இச்சதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தநையைக் காட்டுகிறபடியென்னென்னில் ; (க) "తాదర్థ్యే చతుర్థీ వక్తవ్యా-தாதர்த்த்யேசதுர்த்தீவக்தவ்யா" என்று தாதர்த்த்யத்தைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், அந்த தாதர்த்த்யாஶ்ரயம் ஸஹஜகைங்கர்யத்தை ஸ்வதஸ்ஸித்தஸ்வபாவமாகவுடைத்தானவஸ்துவாகையாலே கைங்கர்யவிஶிஷ்டவேஷத்திலே ததர்த்தமாயிருக்குமென்று காட்டவற்றாகையாலும், இநாராயணபதம்-தா(ஃ)ரகனாய் நியந்தாவாய் வ்யாபகனாய் அதஏவ ஶரீரியாய் ஶேஷியானவஸ்துவையும் தா(ஃ)ர்யமாய் நியாம்யமாய் வ்யாப்யமாய்ஶரீரமாய் ஶேஷமானவஸ்துக்களையும் காட்டுகையாலே ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுடைய தாததீநயம் பலிக்கையாலே, தத்பூர்த்தியுள்ளது-வ்ருத்தி தததீநமாகவநுஸந்தித்து அவன்பக்கலிலே அந்தக் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷித்தாலாகையாலும், கீழுபாயவரணம் பண்ணினவதிகாரி அநந்யார்ஹஶேஷமாகிற ஸ்வரூபதாததீநயஜ்ஞானவானுகையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளுக்கு நிரபேக்ஷஸாதநம் அவன்திருவடிகளேயாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையாலே அநந்யஶரணத்வமாகிற ஸ்திதிதாததீநயம் ஸித்திக்கையாலும், உபாயபலமாய்க்கொண்டு ப்ராப்தவ்யமான வநந்யபோ(ஃ)க்யத்வமாகிற வ்ருத்திதாததீநயம் இதஃபூர்வம் லப்(ஃ)தமல்லாமையாலே அது ப்ரார்த்த்யமாயறுகையாலும், பரிமளமபூவை ஶ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும் ப்ரபைமாணிக்யத்தை ஶ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும் ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு அதிஶயாவஹமாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபப்ராப்திரூபமானகைங்கர்யப்ரார்த்தனையைக் காட்டக்குறையில்லை.

ஆக இச்சதுர்த்தியாலே ஶேஷத்வஜ்ஞாநாநந்தரபாவியாய் அந்த ஶேஷத்வோபபத்திஹேதுவாய், உபாயபலமாய், (உ) "త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று ஸ்வீகரித்த வுபாயத்தின்பலமாக, (உ) "భవామి కదాహమైకాన్తికనిత్యకింకరః ప్రహర్షయిష్యామి-கதாஹமைகாந்திகநித்யகிங்கரஃப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்று பெரியமுதலியாராலும், (௩) "అనన్యశరణ స్త్వామహం శరణమహం ..."

(க) வ்யாகரணவ்ருத்தி (உ) ஸ்தோத்ரரத்நம (௩) கத்யத்ரயம

ப்ரபத்யே - அநந்யஸாத்யஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" (க) "ஸ்ரீஸ்த்ந௱-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று பாஷ்யகாரராலும், (௨) "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாராலும் ப்ரார்த்திக்கப்படுவதாய் ஸ்வரூபநிரூபகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்தித்ததாயிற்று.

ஏவம்ரூப கைங்கர்யாஸ்ரயமாய் பகவதநந்யார்ஹ ஸேஷமான வாத்மஸ்வரூபமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஸேஷியான பகவத்ஸ்வரூபமும் (௩) "நித்யோ நித்யாநாம்-நித்யோநித்யாநாம்" என்கிறபடியே நித்யமாகையாலும், அந்தநித்யத்வத்தையும், போக்தாவான விவனு லுண்டறுக்கவொண்ணாத போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யுடைத்தான ஸ்வரூபரூபகுண விபவலக்ஷண்யத்தையும் இந்நாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலும், போக (ஸ்ரீ) விரோதியான ஸகலப்ரதிபந்தகங்களும் ஸ்வீக்ருதமான வுபாயத்தாலே நிவ்ருத்தமாகையாலும், போகம் நித்யமாய் அத்தாலேவந்த ஹர்ஷமும நித்யமாய் ஹர்ஷப்ரேரிதமான கைங்கர்யமும் நித்யமாகையாலும், போக (ஸ்ரீ) ஸ்தாநமான விபூதியும்-(௪) "காலம்ஸ பசதே தத்ர ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:-காலம்ஸபசதே தத்ரநகாலஸ்தத்ரவைப்ரபு:" என்கிறபடியே காலாதிநமாக நாஸரஹிதையுடைத்தன்றிக்கே யிருக்கையாலும், (௫) "ந ச புநராவர்த்ததே-நசபுநராவர்த்ததே" (௬) "அநாவ்ருத்திஸ்ஸப்தாத்-அநாவ்ருத்திஸ்ஸப்தாத்" (௭) "ஸர்கேபி நோபஜாயந்தே ப்ரளயே ந வ்யதந்தி ச-ஸர்கேபிநோபஜாயந்தேப்ரளயேநவ்யதந்திச" (அ) "புணைக்கொடுக்கிலும்போகவொட்டார்" என்றும், (௯) "மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர்மற்றதுகையதுவே" என்றும், (௧௦) "ஏற்றினைத்தேனைவாங்கி" இத்யாதிகளாலே யாவதாத்மபாவி புநராவ்ருத்தியில்லாத போகத்தைச் சொல்லுகையாலே (௧௧) "நாளும்மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்" என்கிறபடியே தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸர்வகாலமும் ப்ரார்த்திக்கிறது.

இத்தால் (௧௨) "க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஸந்தி-க்ஷீணேபுண்யேமர்த்யலோகம்விஸந்தி" (௧௩) "கதாகதம் காமகாமா லபந்தே-கதாகதம்காமகாமா

(௧) கத்யத்ரயம் (௨) திருவாய்-௩-௩-௧ (௩) ஸ்வே-௬-௧௩
(௪) பார-மோக்ஷ (௫) சாந்-அ- (௬) ப்ரஹ்மஸூ
(௭) கீதை- (அ) பெரி-தி-௪-௫-௨ (௯) திருவாய்-௪-௧௦-௧௧
(௧௦) பெரி-தி-௪-௩-௩ (௧௧) திருவாய்-௩-அ-௪ (௧௨) கீ- (௧௩) கீதை-

மாவபந்தே" (க) "తద్యథేహకర్మచితో లోకః క్షీయతే, ఏవమేవాముత్రపుణ్యచితో లోకః క్షీయతే-தத்யதேஹ கர்மசிதோ லோக: க்ஷீயதே, ஏவமேவாமுத்ரபுண்யசிதோ லோக: க்ஷீயதே" (உ) "గత్వా గత్వా నివర్తన్తే చన్ద్రసూర్యాదయో గ్రహాః - கத்வா கத்வா நிவர்த்தந்தே சந்த்ரஸூர்யாதயோ க்ரஹா:" (௩) "ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః పునరావర్తినోఽర్జున- ஆப்ரஹ்ம புவநால்லோகா: புநராவர்த்திநோர்ஜுந" (ச) "குடிமின்றாயின்சுவர்க்கமெய்தியும்மீள்வர்கள்" என்கிறபடியே புண்யக்ஷயத்தில்மீண்டு பஞ்சாக்நிவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே கர்மபரவசனாய்க்கொண்டு பிறக்கையாலே போக்குவரத்துக்கேகாலம்போருமொழிய அநுபவிப்பதொரு அம்சமில்லை. ஆகையாலே புண்யத்தாலே ஜயிக்கவானுடைய லோகங்கள் க்ஷீணமாமென்கிற ஸ்வர்க்காதிபோகங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்திலே ப்ரகாசிதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவராகையாலே அநுபவோபகரணமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸங்கோசமின்றிக்கே, (ரு) "సర్వతః పాణిపాదం తత్సర్వతోఽక్షిశిరోముఖమ్ । సర్వతశ్శ్రుతిమల్లోకే సర్వమావృత్య తిష్ఠతి- ஸர்வத: பாணிபாதந்தத்ஸர்வதோக்ஷிசிரோமுகம் । ஸர்வதச்ச்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி" (சு) "இழிந்தகன்றுயர்ந்து" (எ) "உளனவுலகளவுயானுமுளனவன்" என்கிற முக்தஸ்வரூபம் விபூதித்வயத்தையும் வ்யாபிக்குமாகையாலும் போக்யமானவஸ்துதானும் அபரிச்சிந்நாநந்தத்தையுடையனைக்கொண்டு நித்யவிபூதிநிலயனாயிருக்கச்செய்தேயும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக (அ) "అజాయమానో బహుధా విజాయతే- அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" (கூ) "பிறப்பிலைபல்பிறவிப்பெருமான்" இத்யாதிப்படியே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண வவதரிக்கையாலும், (க0) "సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి- ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" (கக) "ఇమాన్ లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసంచరన్ - இமாந்லோகாந்காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்" என்கிறபடியே திவ்யலோகம் திருமாமணிமண்டபம் முதலான ப்ரதேசத்திலே போக(భోగ)

(க) சாந்தோ-அ-ககூ (உ) வி-பு-க-௩-௪0 (௩) கீ-அ கரு
(ச) தி-வாய்-௪-க-கூ (ரு) கீதை-க௩-க௪ (சு) தி-வாய-க-௩-௯
(எ) பெரியதிருவ-எசு (அ) யஜு-ஆரண-௩-ப்ர கூ) தி-வாய-உ-௯-ரு
(க0) சாந்தோ-எ-உரு-உ (கக) தை-பருகு

ஸ்தாநத்தோடு ஆமோதம்முதலான வ்யூஹஸ்தாநங்களோடு திருவயோத்யை ஸ்ரீமதுரைதொடக்கமான விபவஸ்தாநங்களோடு கோயில்முதலான உகந்தருளின நிலங்களோடு வாசியற "அந்தமிலடிமை" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நமான வடிமை செய்யவேணுமென்கிறது.

இத்தாலே (க) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்" என்கிறபடியே, கர்மஜ்நித ஸம்ஸாரவஶவர்த்திகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கே அநுபாவ்யமாய் அஸ்திரமான ஐஶ்வர்யாதிகளைப்பற்ற நித்யத்வத்தாலே சிறிது அதிகமாய்,(உ) "ఏషో஽ణురాత్మా-ஏஷோணுராத்மா" (ங) "స్వరూపమణుమాత్రం స్యాజ్జ్ఞానానన్దైకలక్షణమ్ - ஸ்வரூபமணுமாத்ரம்ஸ்யாத்ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்" என்கிற ஆத்மாநுபவமாத்ரமாகையாலே ஸங்குசிதமாய் அத்பல்பமாய் தேஶபரிச்சிந்நமான வாத்மாநுபவஸுகத்தில வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இவ்வாத்மா, அப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாய்க்கொண்டு ஸர்வாவஸ்தைகளிலு மநவிதனுயிருக்கையாலே (ச) "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రం జుహుయాత్-யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்" என்று நித்யாக்நிஹோத்ரமாக விதியாநிற்கசெய்தேயும் ஸாயங்காலமும் ப்ராதக்காலமுமொழிந்த காலங்களில் விச்சிந்நமான அக்நிஹோத்ரம் போலன்றிக்கே போகோ(ஞ்ந)ப்ரதியைய புடைத்தாயிருப்பதொருகால முமின்றிக்கே ஒலக்கத்தோடு நாய்ச்சிமாரும் தானுமான ஏகாந்தஸமயமயோடுவாசியற எல்லாவவஸ்தைகளிலும் சக்ரசாமரபாணிகளாயும் படிக்கம் ஒட்டுவட்டில்களெடுத்தும அடிமைசெய்வேனாக வேணுமென்கிறது.

இத்தால், (ரு) "ఆత్మానందం సుదేవాఖ్యం చ నయన్-ஆத்மாநம்வாஸுதேவாக்யம்சிந்தயந்" என்கிறபடியே, மநுஷ்யாநந்தம்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தபர்யந்தமாக ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாம்படி *தேயேமுதசாமத்தாலே பெருககிக்கொடுசேர்ந்த ப்ரஹ்மாநந்தத்தை மநுஷ்யாநந்தத்தளவிலே நிறுத்தி பகவதாநந்தத்துக்கு வகையிட்டுப்பேசத்தேடினுலும் (சு) "ఏకైకస్యాపి గుణస్య దాస్యేతాః-ஏகைகஸ்யகுணஸ்யவந்தித்வா

(க) தி-வாய்-௪-௯-௧௦ (உ) முண்டக-௩-௧-௯ (ங) அஹிர்-ஸ ௬-௯-௨௯
(ச) ஆபஸ்த-ஶ்ரௌத-௩ (ரு) வி-பு-௯-௪-௯ (சு) ஸ்தோ-ரத்ந

யாஸதாஸ்திதா:" என்று நித்யநிர்த்தோஷமான வேதங்களாலும் எல்லைகாணவொண்ணாதபடி (க) "கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்ப த்துன்பக்கழிநேர்மை யொடியாவின்பப்பெருமையோன்" (உ) "எப் பால்யவர்க்கும்நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிற ஸ்வ ரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்தும், (ங) "స్వైశ్వర్యానుభవ... - ஸ்வவைபவரூபயோஸதாநுகூயா ப்யபூர்வவத்விஸ்மயமாததாநயா" என்று ஸ்வரூபஸ்வரூபாதிகளைக் கொண்டு ஸர்வகாலமும நுபவியாநின்றலும் (ச) "பித்தாபனிமலர் மேல்பாவைக்கு" என்று அடைவுகெடும்படி அபூர்வாபசயத்வதப் பண்ணக்கடவளான பெரியபிராட்டியாரோடுண்டான ஸம்ப்லேஷ த்தாலும் (ரு) "அஹமந்நம்-அஹமந்நம" (சு) "உருவமுமாருயிருமுட னேயுண்டான்" (எ) "என்னைமுற்றப்பருகினான்," என்கிறபடியே நிரதிசயபோக்யபூதரான நித்யமுக்தரையநுபவிக்கும் பரமாநந்தி யாகாநிற்கச செய்தேயும், ஸம்ஸாரிகளோடாதி நிரந்தரானுபவம பண் ணுகைக்கு போக்யரான வாத்மாக்கள் அநாதயசித்ஸம்பந்தராய்க் கொண்டு தன்னையநுபவிக்கப்பெறுகே ஸம்ஸாரவிஷயைகபோக (ஞா)ராய் நிரந்தரதுக்கமாநுபவம் பண்ணுகிறபடியைக்கண்டு (அ) "ஸர்வதாஸ்திதம்-ஸர்வகாலமேக" (கூ) "... பரமாம்பவதி துக்கிதக" என்று திருவுள்ளமநொந்தும அவர்கள்பண்ணுகிற அக் ருத்யகரணாதிகளைக்கண்டு (கO) "... ப்ரஸ்ஸம்-ப்ரோதநபாஹார யத்தீவ்ரம" (கக) "... -கோபஸ்யவமமோபிவாக" என் கிறபடியே க்ரோதாபிட்டவழக்காய், (கஉ) "...-க்ஷிபாமி" (கங) "நக்ஷமாமி-நக்ஷமாமி" (கச) "...-ஹநபாப" என்கிறபடியே தள் ளிக்குட்டிக்குலையாக அறுத்தறுத்தீர்ந்துவேனென்னும்படிக்கோபபர வஶனாயும், இப்படி லீலாவிபூதியோட்டை ஸம்பந்தநாலே துக்க் கைகம்ஸம்ஸாரகமானபகவத்போக (ஞா)த்திற்காட்டில (கரு) "ஞாநா ... - போகமாத்ரஸாம்யலிங்காக்" (கசு) "... "

(க) தி-வாய-அ-அ-உ (உ) தி-வாய-க-ஏ-உ (ங) ஸ்தோ- க (ச) திருநெ-க அ (ரு) தை-ப்ருகு (சு) தி-வாய்-கூ-சு-ரு (எ) தி-வாய-கூ-சு-கO (அ) மஹோபநிஷத்-க (கூ) ரா-அ-உ-சுக (கO) ரா-ஆ-உச (கக) ரா-யு-ரு-கூ-கங (கஉ) கீ-கசு-கக (கங) வராஹபு (கச) (கரு) ப்ரஹ்மஸூ-ச (கசு)

ஸர்வைஶ்வர்ய ஸமாஸ்ரிதஃ-ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜ்ஜயேண ஸத்ருஶபமாத்மகஃ" என்று லீலாவிபூதிநிர்வாஹகத்வமின்றிக்கே (க) "நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்-நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம்ஶரீரம்" என்கிறபடியே பூர்வாநுபவதுஃக்கஸ்ம்ருதிக்கும் அவகாஶமில்லாதபடி நிரந்தரம் பகவதநுபவம்பண்ணுகிற முக்தபோகத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இந்த சேதநர்விஷயமாக (உ) "க்ரீடதீவ் ஸ கத்வா ஸ்வாத்ம ஸ்ருஷ்ட்யா க்ரீடந்தே ஸ-மோததே பகவாந் பூதைர்ப்பாலஃ க்ரீடநகைரிவ" (ங) "க்ரீடா ஹரேரிதம் ஸர்வம்-ஹரேரிதம் ஸர்வம் க்ரீடாகந்துகைரிவ ஜந்துபிஃ" (ச) "களிர் மாமலருந்தி வீட்டைப்பண்ணி விளையாடும் விமலன்" (ரு) "இன்புறுமிவ் விளையாட்டுடையான்" என்கிற லீலாரூபஸாநுபந்தியானவாநந்தம் நடக்கையாலே இந்தவாநந்தோபயோகிபுமாய், ஶேஷஶேஷரூபமாகையாலே ஶேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாயிருக்கையாலே இது ஆநந்தாவஹமாயேயிருக்க, இக்கைப்பற்ற விஶ்வாநுக்கு துஃக்கித்வமும் க்ரோதபாரவஶ்யபதாதிஜநகமான அநிஷ்டாவஹத்வமும் சொல்லுகிறது - நிருபாதிகஸம்பந்த நிபந்தநமாகவும தந்நிவ்ருத்திசாரூபதயாநிபந்தநமாகவும் அக்ருத்யகரணத்யாஶ்ரயபூதரான சேதநர்க்கு நேரே தண்டத(த்)ரணங்கொண்டு ஶிக்ஷித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹமடியாகவுமாகையாலே ஆநந்தித்வத்தோடு விரோதியாது.

இந்தக் கைங்கர்யகரணாஶ்ரயபூத ஸ்வரூபகதமான ஶேஷத்வம் ஸர்வப்ரகாரமென்று, "ஶேஷத்வமாகிறது (சு) "யத்ஸ்வைவிநியோகார்ஹம் ஶேஷத்வம்-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமஶேஷஶப்தேநகத்யதே" என்கிறபடியே இஷ்டமான ப்ரகாரங்களெல்லாம் விநியோகபடுகைக்குயோக்யம்" இத்யாதியாற சொல்லுகையாலே (எ) "நிவாஸஶய்யாஸந-நிவாஸஶய்யாஸந" (அ) "சென்றாற்குடையாம்" (கூ) "தாஸஸ்ஸகா-தாஸஸ்ஸகா" (கO) "வழுவிலா" இத்யாதிகளிற்படியே சத்ரசாமரபாணிகளாவது, அவைதானாவது, (கக) "ஸங்கர்ஷணோ ப்ரத்யும்னோ-அநிருத்தோ ஸ்வகதாபவதி-அபரிமிததாபவதி" என்கிறபடியே அநேகவிக்ர

(க) சாந்தோ-அ-கஉ-ங (உ) பாரத-ஆரண் (ங)
(ச) நா-தி-கச-ச (ரு) தி-வாய-ங-கO-க (சு)
(எ) ஸ்தோ-ர-சO (அ) க-திருவ-ருங (கூ) ஸ்தோ-ர-சக
(கO) தி-வாய-கO-உ-ங (கக) சாந்தோ-எ-உசு உ

ஹபரிக்ரஹம் பண்ணுவதாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்கிற பெரிய திருவடி திருவநந்தாழ்வான் முதலானோரைப்போலேயும், அத்திருவனந்தாழ்வானை தொடர்ந்தடிமை செய்யவந்தவிடத்திலே ஸர்வப்ரகார ஶேஷவ்ருத்தி ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வவிதபந்துத்வத்தை (க) “భ్రాతా భర్తా చ బన్ధుశ్చ పితా చ మమ రాఘవః-ப்ராதா பர்த்தா ச பந்துஶ்ச பிதா ச மம ராகவ꞉” என்றுசொல்லி (உ) “అహం సర్వం కరిష్యామి-அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி” என்று ஸங்கல்பித்து சத்ரசாமரபாணிகளாவது, கநித்ர பிடகாத(த)ராவது, வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்லுவது, பலமூலாஹாராதிகள் பண்ணுவது, குஸுமபலபாதிகள்பண்ணுவது, ஶாலாஸந்நிவேஶாதிகளைபண்ணுவதாய்க்கொண்டு ஸர்வவித ஶேஷவ்ருத்தியிலும் அந்வயித்தாப்போலவும் எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணுமென்கிறது.

இத்தால் ஸம்ஶ்லேஷமொன்றுமேயுகப்பிக்கும் நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியுடைய போக(ஸ்)த்திற்காட்டில வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமும் மிதுநஶேஷமாய், போக(ஸ்)மும இருவருடைய சேர்த்தியிலேயாய், கைங்கர்யமும் மிதுநவிஷயத்திலே யாயிருக்கையாலே, பகவதேகஶேஷமாய் பகவதேகபோக(ஸ்)மாய் பகவதேகப்ரீதி ஹேதுபூதவ்ருத்திகமுமான லக்ஷ்மீபோகத்திற்காட்டில் முக்தபோக(ஸ்)ம வ்யாவ்ருத்தமாயிறேயிருப்பது.

ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் பண்ணுமிடத்தில் தான் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யஜ்ஞனாக வானாயிருக்கையாலே தனக்குள்ளது “கரிஷ்யாமி” என்கிற ஸங்கல்பமாத்ரமேயாய் ப்ரேரகத்வம அவனதாகையாலே. (ங) “కురుష్వ మామనుచరమ్-குருஷ்வமாமநுசரம்” (ச) “క్రియతామితి మాం వద-க்ரியதாமிதிமாம்வத” (ரு) “முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்” (சா) “ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்” (எ) “பணியானம்மிறையாமேயடியேனைப்பணிகொண்ட” இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வேச்சாநிவ்ருத்திகமாய், (அ) “தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் தாளிணைமேலும் புனைந்ததண்ணந்துழா

(க) ரா-அயோ-ருஅ-ருக (உ) ரா-அயோ-ரு௩-உ௫ (ங) ரா-ஆ-ரு௩-உஉ
(ச) ரா-ஆ-கரு-எ (ரு) தி-வாய்-அ-ரு-எ (சா) தி-மொ-சா எ-க
(எ) தி-வாய்-ச-அ-உ (அ) தி-வாய-க-௬-எ

யுடையம்மான்" என்கிறபடியே தோளிலும் மார்பிலும் திருமுடியிலும் திருவடிகளிலும் அவனணிய அவ்விடங்களிலே கிடந்து ஸ்வரூபஸத்தையும் போகமுமாய்க்கிடக்கிற திருத்துழாயோபாதியும் பரேச்சாதீநபரப்ரேரிதவ்யாபாராஸ்ரயமாயிருக்கவேண்டுகையாலே உசிதகிஞ்சித்காரமாக வேணுமென்கிறது.

"கிங்குர்மஇதி-கைங்கர்யம்" என்று யாதொன்றே திருமுகமலர்த்திக்குறுப்பு, அதிறே கைங்கர்யமாவது. ஆகையிறே கூடப்போன இளையபெருமாளோடு படைவீட்டிலிருந்த ப்ரியபரதாழ்வானோடு இங்கொழியென்ற சொற்படியே வழியடிகெடாமலிருந்த ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளோடுவாசியற ஸ்வரூபம் குலையாதொழிந்தது.

"எங்கள் திருத்தமப்பனாரிறைக்கத்திருநாதனுக்கு மடைமாறிவிட்டு அடிமைசெய்யவுமாம; திருமாலைகட்டி யடிமைசெய்யவுமாம, தமிழ்மாலைசெய்து அடிமைசெய்யவுமாம; கட்டினமாலையைச்சூடிக்கொடுத்தடிமை செய்யவுமாம். இதில் ப்ரகாரநியதியில்லை. ப்ரதிஸம்பந்தி நியதியேயுள்ளது" என்று ஆண்டாள்வார்த்தையாக ஆசானபிள்ளை யருளிச்செய்ததும்

இத்தாலே ஸ்வேச்சாநிபந்தமான கைங்கர்யம் ஸ்வரூபத்துக்கு அநநுரூபமன்றென்கிறது. இவ்வடிமைக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான விப்பவன் (க) "அமரானுழிபாரானவனெவ்விடத்தானயானார்" என்னும்படி உத்துங்கதத்வமாகையாலும், (உ) "நமோகடல்வண்ணா" (ந) "ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" என்னும்படி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் பூர்ணனாயிருக்கையாலும், பரார்த்தபாரதந்த்ர்யத்திலே ஹேதுபூதமான ஸ்வகதசேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும் புருஷார்த்தமாக வேண்டுகையாலும், (ச) "తదానుభూతిసంభూతప్రీతికారితదాసతాం। దేహి మే కృపయా నాథ నజానే గతిమన్యథా-ததநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம் । தேஹிமேக்ருபயாநாதநஜாநேகதிமந்யதா" என்று அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தைக்கொண்டருளவேணுமென்றும், (ச) "సర్వావస్థోచితాశేషశేషతైకరతిస్తవ। భవేయం పుండరీకాక్ష త్వమేవైవం కురుష్వ మామ్-ஸர்வாவஸ்தோசிதாசேஷசேஷதைகரதிஸ்தவ। பவேயம்புண்டரீகாக்ஷத்வமேவைவம் குருஷ்வமாம்" என்று ஸர்வாவஸ்

(க) து-வாய-ரு-க-எ (உ) (ந) சாந்தோ-அ-க-ரு
(ச) கத்யத்ரயம்

தையிலும் உசிதோபேக்ஷக்ருத்யப்ரகாஸனும்படி பண்ணியருளவே ணுமென்றும், "த்வால-பவாதி" என்றும் பாஷ்யகாரர் ப்ரார்த்திக்கையாலும், (௧) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறவேணுமென்று இவ்வர்த்தநிஷ்டரான நம்மாழ்வார் ப்ரார்த்திக்கையாலும், சேஷபூதனாகையாலே ததீயபர்யந்தம் அபேக்ஷிதமாகிறாப்போலேயும், பரதந்த்ரனாகையாலே தத்ஸ்வீக்ருதமாக வேண்டியிருப்பாரியும் சேஷத்வபாரதந்த்ர்யஜ்ஞானவானுக்கு கைங்கர்யங்கள் கிட்டான ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையுடையனாகையாலே தஜ்ஜ்ஞானமேனுக பார்த்தங்கள் அபேக்ஷிதமாகையாலே அந்த ப்ராப்தகைங்கர்யத்துக்கு வாசகமான இந்தச் சதுர்த்தீவிபக்தியாலே ஏவம்ரூபகைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறாராயிற்று.

ஆக இப்பதத்தாலே பகவதநந்யார்ஹ சேஷபூத ஸ்வதஸ்ஸித்தஸ்வரூபனாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வரூபாநுரூப ப்ராப்த(?)விரோதியான ஸம்ஸாரவ்யாப்தியாலே யாக்ராந்தனானவாத்மா, (உ) "[illegible]-நிர்வாணம்பேஷஜம்பிஷக்" (௩) "மருந்துமாகின்ற மாமணிவண்ணன்" (௪) "நோய்களறுக்கும்மருந்து" என்ற விக்தௌஷதத்தைப்பெற்று அந்தவ்யாதியில் நின்றும் முக்தனாய் அர்ச்சிராதிகதியாலே அகாலகால்யமான தேஸத்திலேபுக்கு, (௫) "அடியார்கள்குழாங்களையுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே (௬) "அடியரோடிருந்தமை" என்னும்படி (௭) "நாளும் கபிலலாவானவர்" என்கிறபடியே நிரந்தரபகவதநுபவைகயாத்ரரான வானவர்க்கு நற்கோவையாய், அஸங்குசிதமாக ப்ரகாஸிப்பிக்கிற பக்திரூபாபந்நஜ்ஞானத்தாலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபவங்களை (௮) "உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறை" (௯) "வானவர்போகமுண்பாரே" என்கிறபடியே (௧௦) "அதனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படி பெருகினவா

---

(௧) தி-வாய் ௩-௩-௧ (உ) ஸஹஸ்ரநாம (௩) பெரி-தி-௫-௩-௯
(௪) தி-வாய்-௯-௩-௩ (௫) தி-வாய்-௨-௩-௧௧ (௬) தி-வாய்-௧௦-௯-௧௧
(௭) தி-வாய்-௮-௩-௧௦ (௮) தி-வாய்-௧௦-௮-௭ (௯) தி-வாய் ௯-௯-௧௧
(௧௦) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௦

(ஞ) நிவேஶநத்தோடே யநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே (க) "हावु हावु हावु, अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्, अहं श्लोककृत्, अहं श्लोककृत् - ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்; அஹம் ஶ்லோகக்ருத், அஹம் ஶ்லோகக்ருத்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அக்ரமமாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அது கிஞ்சித்காரத்திலே மூட்ட, அத்தாலே தேஶகாலாவஸ்தாக்ரியாபரிச்சேதங்கள் ஒன்றையும் ஸஹியாதபடி ஸர்வதேஶத்திலும் ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வவிதமான ஶேஷவ்ருத்திகளை உபயஸ்வரூபத்துக்கு மநுகுணமாம்படி பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

(உ) "सोऽश्नुते सर्वान् कामान् - ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" என்று மாநஸமாகவும், (ங) "अहमन्नम् - அஹமந்நம்" (ச) "नम इत्येव वादिनः - நம இத்யேவ வாதிந:" என்று வாசிகமாகவும், (ரு) "छाया वा सत्त्वमनुगच्छेत् - சாயா வா ஸத்வமநுகச்சேத்" (ங) "अनुसञ्चरन् - அநுஸஞ்சரந்" (ச) "बद्धाञ्जलिपुटाः - பத்தாஞ்ஜலிபுடா:" என்று காயிகமாகவும் இப்படி த்ரிவிதகரணங்களாலு மடிமைசெய்யுமிடத்தில் (சு) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதி மிக்கது நறுக்கிப்பொகடலாம்படியுமாய், அவை விநியோகங்கொள்ளுமவனுக்கே யுறுப்பாமதொழியத் தனக்கென்னவொருவம்ஶமின்றியிலே யிருக்குமாபோலே "படியாய்" என்று அசித்ஸமமாய், (எ) "கண்ணி யெனதுயிர்" என்று மாலையோபாதி அத்தலைக்கதிஶயகரமாகவே ஶிக்ஷிதமான ஸ்வரூபத்துக்குத் தனக்கென்னவொன்றுமின்றிக்கே ஶேஷியுகந்த வடிமையிலே அந்வயமாய், (அ) "பவளவாய்காண்பேனே" (சு) "எனைக்கொள்ளுமீதே" என்று சைதந்யவிநியோகம் அத்தலைக்காகக்கொள்ளவேணுமென்றபேக்ஷையும் தன்முகோல்லாஸம்கண்டு உகக்கையுமாயிறே ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தாலிருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வயம்போக்யமென்றும் ஸ்வகீயமென்றும் வருகிற ப்ரதிபத்திகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது நமஶ்ஶப்தம்.

(க) தை-ப்ருகு (உ) தை-ஆ-க (ங) தை-ப்ருகு
(ச) பௌஷ்-ஶாந்தி-ஙங-எ (ரு) பரமஸம்ஹிதை (சு) தி-வாய்-உ-க-ச
(எ) தி-வாய் ௪-ங-ரு (அ) பெ-ருதி-௪க

நநு,இதே (௧)"அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்று நித்யாபூர்வமாய் நிரதிஶயபோக்யமான விஷயத்தினுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாத்யநுபவம்பண்ணி ப்ரீதனானால், அந்த ப்ரீதிப்ரேரிதமாய்வருமது கைங்கர்யமென்று சொல்லுகையாலும்,கர்த்தாவானவிவனை ஜ்ஞாதாவாகச்சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போ(பு⁴)க்த்ருத்வமும் ஸித்தமாகையாலும், (௨) "ஸோ஽ஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்-ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்" (௩)"ஸதா³ பஶ்யந்தி-ஸதாபஶ்யந்தி" (௪)"அத்ர ப்³ரஹ்ம ஸமஶ்நுதே-அத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே" என்று குணவிக்ரஹங்களுக்கு போக்தாவாகச்சொல்லுகையாலும், (௫)"லப்³த்⁴வாநந்தீ³-லப்த்வாநந்தீபவதி" என்று ஆநந்தித்வத்தைச்சொல்லுகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தியாய் வருகிற கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் கூடுமோவென்னில் ;

போக்தாவான இவனுக்கு போகோ(பு⁴க³)பகரணமான ஜ்ஞாநமென்ன, இந்த போக்த்ருத்வரூபமான ஜ்ஞாநமென்ன, இவை பகவததீநஸ்வபாவமாய் பகவததீநவ்யாபாரமுமாய் பகவதர்த்தமுமாயல்லதிராமையாலே,தத்ப்ரேரிதமாயல்லது அவை அநுபாவ்யவிஷயத்தை விஷயீகரிக்கவும் ப்ரதிபத்திபண்ணவும்மாட்டாமையாலும் லோகத்தில் பதார்த்தங்களுக்கு வர்ணரஸாதிகள் ப்ரதிவஸ்து(த்)பிந்நமாய்க்கொண்டு ஒன்றினுடையரஸமும் வர்ணமும் ஆக்ருதியும் மற்றையதுக்கின்றிக்கே அதுக்கே நியதமாயிருக்குமாபோலேயும் அநேகவிதமான ரத்நங்களில ப்ரபைகள்தோறும் தத்தத்ரத்நகதங்களான ரக்தக்ருஷ்ணாதிவர்ணங்கள் தத்ததந்தர்க்கதமாய்க்கொண்டு தோற்றுமாபோலேயும் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துஸத்பாவஹேதுவாய் ஶேஷியாயே இத்தமான ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே ஸமஸ்தவஸ்துகதவ்யாபாரங்களாலும் வருகிறரஸிகத்வம் தன்னதென்கிற பஶித்வம் தோன்றுகிறப்போலே, (௬)"யாவத்ஸத்தம் ஶேஷத்வாபாத³நார்ஹம் ஸ்வார்த்தே² நியந்தும் தா⁴ரயிதும் ச ஶக்யம் - யாவத்ஸத்தமஶேஷத்வாபாதநார்ஹம், ஸ்வார்த்தேநியந்தும்தாரயிதுஞ்சஶக்யம்" (௭) "ஜ்ஞாநாநந்த³மயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந:- ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோஹிபரமாத்ம

(௧) தி-வாய்-௨-௫-௪ (௨) தை-ஆநந்த (௩) ஸாம-உத்தர
(௪) (௫) (௬)

௩"என்று ஶேஷத்வாபாவத்தில் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி ஸத்தாவித்தஶேஷமாய் தா(த)ர்யமாய் நியாம்யமாயும் போருகிறவெல்லாவவஸ்தைகளிலும் தா(த)ரகனாய் நியந்தாவான வவனுடைய ப்ரயோஜநார்த்தமாகவே தார்யமாயும் நியாம்யமாயும்போரக்கடவதாய் தத்ப்ரயோஜநவ்யதிரேகேண ஸ்வபரப்ரயோஜநவிஷயமென்னுமன்று ஸத்தையில்லையாய் "ஶேஷோஹி" என்று வடிவான வாநதரூபஜ்ஞாநத்துக்குள்ளீடு ஶேஷத்வமென்றுப்ராவித்தமாய் அபி(தி)மாநிபர்யந்தாஹமர்த்தமாயிருக்கிற விவ்வஸ்துவுக்கு பாரதந்த்ர்யவிஷயபத்லமொழிய ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாமையாலும் அநுபாவ்யமான ஸ்வவைலக்ஷண்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பிப்பாலும அவனேயாகையாலும் ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமும் தத்பரேரிதமாய் வருவதாகையாலும அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியாலே ஸ்வகர்த்த்ருத்வ ப்ரதிபத்திரஹிதமாகவும் ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வபலித்வப்ரதிபத்திரஹிதமாகவும ப்ரார்த்திக்கக்குறையில்லை.

ஸத்தாவித்தமின்றிக்கே ஔபாதிகமாய் அநித்யமுமான பர்த்த்ருபார்யாஸம்பந்தத்திலகப்பட இருவர்க்குமுண்டான ஸம்ஶ்லேஷஜநிதஸாரஸ்யத்தில பர்த்த்ருமுகவிகாஸமே ப்ரயோஜநமாய் அதுக்குறுப்பாக ஸம்ஶ்லேஷம்நடவாதே ஸ்வஸாரஸ்யார்த்தமென்று நினைத்தல், தேஹதா(த)ரணமென்று நினைத்தல் செய்தவன்று பாதிவ்ரத்யஹாநியாகாநின்றால் ஸத்தாவித்தஶேஷவஸ்துவுக்குச சொல்லவேண்டாவிறே.

தன்னை ஶேஷமாகவுணர்ந்தவன்று, (௧)"அதவாகிந்நு ஸமர்ப்பயாமி தே-அகவாகிந்றுஸமர்ப்பயாமிதே" என்றும், (௨) "எனதாவியார்யானுர்" (௩) "அதுவுமற்றாங்கவன்தன்னது" என்றும், ஸமர்ப்பணம் அநுஶயத்துக்கு விஷயமாமாபோலே தன்னை போக்யமாகவுணர்ந்தவன்று, (௪)"ஆகமுற்றுமகத்தடக்கியாவியல்லல்மாய்த்ததே" என்கிறபடியே கர்த்த்ருத்வபலித்வங்களிரண்டும் அவன்பக்கலிலேயாயிருக்கையாலே (௫) "யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்" என்கிற

(௧) ஸ்தோ-ரத்ந (௨) தி-வாய்-௨-௩-௪ (௩) தி-வாய்-௭-௯-௰
(௪) தி-வாய்-௪-௩-௩ (௫) தி-வாய்-௨-௯-௯

ஸ்வகர்த்ருத்வபலித்வ ப்ரதிபத்திகளுக்கு அநுஸந்திக்கவேண்டியி றேயிருப்பது.

ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதசையில் அநுரூபமான ரக்ஷ்யத்வம் ஸௌகுமார்யாநுஸந்தாநதசையில் அநுரூபமாயிருக்குமாபோலே, வ்ருத்திதசையில் ஸௌநகர்யத்தில கண்வைக்கையும் ஸ்வரூபாநுஸந்தாநமும் அப்ராப்தமாயிறே வஸ்துவைஷக்குக்கிருப்பது; (க) "யத்ப்ரியம் ததிஹ புண்யமபுண்யமந்யத்-பத்த்வதப்ரியம் ததிஹ புண்யமபுண்யமந்யத்" என்கிறபடியே அவனுக்கு ப்ரியவிஷயமாயிருக்கையிறே அஹமர்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபம். ஆகையிறே, (உ) "அஹமந்நம்-அஹமந்நம்" என்று, (ங) "ஆட்கொள்வானொத்தென்னுயிருண்ட" (ச) "உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" என்று இவ்வாத்மவஸ்துவை போக்யமாக அநுஸந்திக்கிறது.

ஆக விக்ரமஸம்பந்தத்தாலே போஜநத்துக்குத்தாராவுமமிருய புழுவும்போலே போக்தாவான ஈஸ்வரனுடைய போகத்துக்கு விரோதியான, "நான்காத்தா" என்றும், "எனக்கு முனக்குமாகித்து" என்றும் வருகிற அஹங்காரமமகாரரூபமான விரோதியைச் சொல்லுகிறது.

"நம:" என்கிறவிது-இவ்வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; "ம:" என்று ஜ்ஞாதவாசியான அக்ஷரத்திலே ஷஷ்ட்யந்தமாய, எனக்கென்றும் என்னுடையதென்றும் சொல்லுகிற வர்த்தத்தைக்காட்டுகையாலே (ரு) "சேதநஸ்ய யதா மமதா ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வீயேஷு ச வஸ்துஷு மமேத்யக்ஷரத்வயம் தந்மமதாம் ஸ்வபவாசகம்-சேதநஸ்ய யதா மமதா ஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயேஷு வஸ்துஷு | மமேத்யக்ஷரத்வயம் தந்மமதா ஸ்வபவாசகம்" என்கிறபடியே அஹமர்த்தத்திலே யந்விதமான "ம:" என்கிற விமகாரம் நானெனக்கென்கிற அஹங்காரத்தையும், அஹமர்த்தாநுபந்தியான ஸ்வபராதிகளிலே யந்விதமான "ம:" என்கிற மமகாரம் இது-எனக்கு, என்னுடையதென்கிற மமகாரத்தையும் காட்டுகிறதாகையாலும், "ந" என்று அத்தை நிஷேதிக்கிறதாகையாலும், (சு) "மமேதி த்வ்யக்ஷரோ ம்ருத்யு:-மமேதி த்வ்யக்ஷரோம் ந்ருத்யு:" என்று நாபசர

(க) உதிமாநுஷத (உ) தை-ப்ருகு-வ (ங) தி-வாய-க-க-எ
(ச) தி-வாய-க-க-டு (ரு) அஹி-ஸம்ஹி-இஉ-உ௦ (சு) பாரத

மான்-அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதாகையாலே போக(ग) விரோதியான அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதென்னக்குறையில்லை.

இந்தவிரோதிதான் - ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதசையில், எனக்கு நான் ஸ்வாமியென்றும, எனக்கு நான்ஶேஷியென்றும் காட்டும. உபாயாநுஷ்டாநம் என்னுடைய பலத்துக்கு உபாயமென்று காட்டும். பலதசையில் பலாநுபவ்ருத்திகளுக்குக் கர்த்தாநான் ; இது என்னுடைய பலமென்றுகாட்டும். இப்படி மூன்றுவகைப்பட்ட அஹங்காரமமகாரங்களையும் நிவர்த்திப்பிக்கிறது இந்நமஶ்ஶப்தம்.

ப்ரணவத்திலே பகவதநந்யார்ஹஶேஷமான வாத்மவஸ்துவை ஜ்ஞாதாவாகச் சொன்னவநந்தரம் அகில அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது திருமந்த்ரத்தில் நமஶ்ஶப்தம். இதரோபாயப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியை, (1) "సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య-మాం వ్రజ-ஸர்வதர்மாநபரித்யஜ்ய-மாமவ்ரஜ" என்று விதித்தவநந்தரம அகில அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது ஏகபதம். பகவத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு அநந்தரமானவிந்நமஶ்ஶப்தம் அகில அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஆசார்யஸேவாபலம் - அவதாரணக்ரமத்திலு மர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கைகாணென்று ஆசான்பிள்ளையருளிச்செய்யும் வார்த்தை. ஆக கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்திபண்ணுகிற விந்நமஶ்ஶப்தத்தாலே போக(ग)த்திலே ஹேயபாஹித்யத்தைச சொல்லுகிறது.

ஆக, ஶ்ரீமதே யென்கிற பதத்தாலும் நாராயணாயவென்கிற பதத்தாலும் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தமாயிருக்கிற விஷயம் போக(ग)ப்ரதிஸம்பந்தியென்கையாலே போக்யவஸ்துவினுடைய வைலக்ஷண்யம்சொல்லிற்று. "நம:" என்கிற பதத்தாலே நிரதிஶயபோக்யமான வவ்வின விஷயமாக வுடைத்தாய் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட கைங்கர்யரூபபோகத்தில் வைலக்ஷண்யம்சொல்லுகிறது.

---

(1) கீதை-18-66

ஆக உத்தரவாக்யத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்திஹேதுவான ஶ்ரீமத்தையையும் தத்ஸ்வரூபப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும், தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ஆக வாக்யத்வயத்தாலும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநபலமான உபாயவரணத்தையும் தத்பலமான உபேயபேக்ஷையையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக உபாயவரணாத்மகமான ஶரணாகதிக்கு பரிகரமான விரோதிஸ்வரூபஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவர்த்தகமான புருஷகாரத்தையும், தத்பரிநிவ்ருத்திஹேதுபூத தத்வாத்ஸல்யாதி குணவைஶிஷ்ட்யத்தையும், ததாஶ்ரயண ஸௌகர்யஹேதுபூத ஸௌலப்யப்ரகாஶக விக்ரஹயோகத்தையும், தஜுபாயத்வத்தையும் தத்ப்ராப்த்யத்தையும், தத்பல கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்தியையும் பலப்ரார்த்தனையையும் பலவிரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

“ப்ரபத்யே” என்று அத்யவஸாயத்தையும், “ஶரணம்” என்று அதுக்கு உபேயவ்யாவ்ருத்திரூபமான உபாயத்வத்தையும், “நாராயணசரணௌ” என்று அதுக்கு ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தியையும், “ஶ்ரீமந்” என்று அதிலேயிழிகைக்கு அநுரூபமான அதையும் சொல்லுகிறது பூர்வவாக்யம். “நம:” என்று விரோதிநிவ்ருத்தியையும், “ஆய” என்று ப்ராப்யப்ரார்த்தனையையும், நாராயணனென்று ப்ராப்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், ஶ்ரீமதேயென்று ப்ராப்யம் ஒருமிதுனமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம்.

அங்கவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்யஸாதநவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்யவ்யாவ்ருத்தியும் அநித்யவ்யாவ்ருத்தியும் பலித்வவ்யாவ்ருத்தியும் பலாந்தரவ்யாவ்ருத்தியும் ப்ராப்திவ்யாவ்ருத்தியும் அபூர்த்திவ்யாவ்ருத்தியும் பண்ணிற்றாயிற்று.

ஆக வாக்யத்வயத்தாலும், (௬) “ఈశానాం జగతామధీశదయితాం నిత్యానపాయాం శ్రియం సంశ్రిత్యాశ్రయణోచితాఖిలగుణస్యాంఘ్రీ హరేరాశ్రయే ఇష్టో

---

(௬) அஷ்டஶ்லோகீ-௬

హాయకయా శ్రియాచ సహితాయాత్మేశ్వరాయార్థయే కర్తుం దాస్యమశేషమప్రతి హతం నిత్యస్త్వహం నిర్మమః—ஸபாநாமஜகதாமதிபதிதாம் நித்யாநபாயா ம்ஸ்ரியம் ஸம்ஸ்ரிதயாஸ்ரயமஞ்ஜிதாகிலகுணஸ்யாங்க்ரீ ஹரேராஸ்ரயே । இஷ்டோபாயதயாஸ்ரியா ச ஸஹிதாயாத்மேஸ்வராயார்த்தயே கர்த்தும் தாஸ்யமஸேஷமப்ரதிஹதம் நித்யம் த்வஹம் நிர்மம:” என்கிற படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு வல்லபையாய் ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களுக்கு மீஸ்வரியாய் அவனோடு நித்யாநபாயினியான பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக வாத்ஸல்யாதிகுணவிஸிஷ்டனான வெம்பெருமான் திருவடிகளையே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்கு முபாயமாக வத்யவஸிக்கிறேன்; நித்யாநபாயினியான வவளோடே நிருபமபுக்தனாய் ஸர்வஸ்வாமியானவனுக்கு எல்லாதேஸத்திலும் எல்லாக்காலத்திலும் எல்லாவவஸ்தைகளிலும் எல்லாவடிமைகளிலும் அவனேவினபடிகளிலே செய்யப்பெறுவேனாகவேணும். அவ்வடிமைக்கு விரோதியான அஹங்காரமமகாரங்களைப்போக்கித் தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறது.

ஸ்ரீபட்டர் திருவடிகளே சரணம்.

శ్రీరఙ్గశ్రీమదాఖ్యేన పరకాలానుజీవినా ।
రచితేయం సతాం ప్రీత్యై ద్వయతాత్పర్యదీపికా ॥

ஸ்ரீரங்கஸ்ரீமதாக்யேந பரகாலாநுஜீவிநா ।
ரசிதேயம் ஸதாம்ப்ரீத்யை த்வயதாத்பர்யதீபிகா ॥

ஸ்ரீபராசரபட்டரருளிச்செய்த ரஹஸ்யக்ரந்தத்தில
த்வயப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம꞉.

పరకాలార్యదాసేన శ్రీరఙ్గశ్రీమతాధునా ।
శరణ్యాభిమతశ్లోక తాత్పర్యమనుసన్దధే ॥

பரகாலார்யதாஸேந ஶ்ரீரங்கஶ்ரீமதாதுநா ।
ஶரண்யாபிமதஶ்லோக தாத்பர்யமநுஸந்ததே ॥

சரமஶ்லோகப்ரகரணம்.

ப்ரணவோக்த பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வஜ்ஞாநவானைப், அதில் அகாரத்தில் தா(து)த்வர்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிற பகவந்நிருபாதிக ரக்ஷகத்வத்தையும் தத்விஷயமாய் ததேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்தையும், அதில் விபக்தியாலே ப்ரதிபாதிக்கிற ததிஷ்டவிநியோகார்ஹஶேஷத்வத்தையும், அந்த ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாக நமஶ்ஶப்தோக்தமான ஸ்வபந்தபாரதந்த்ர்யத்தையும் ஸவிபக்திக நாராயணஶப்தோக்தமான பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தில் ஸ்வப்ரயோஜநவி(மு)தா பகவத்ப்ரயோஜநைகரஸிகத்வரூபமான ததேகபோக(ந்ய)த்வத்தையும் யதாவாகவநுஸந்தித்தவனுக்கு நமஶ்ஶப்தோக்தமானவர்த்தத்தை விவரிக்கிறது த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்தாலே.

அதில் நமஸ்ஸில் ப்ரதிபாதிக்கிற பாரதந்த்ர்யாநுரூபமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ஸித்தோபாயத்தை உபாயவரணம்பண்ணுகிற தன்னுடைய அநாதிகாலார்ஜிதமான வக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூப நாநாவிதாபசாரத்தையும், தந்நிபந்தநமாக "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" "ஹந்யாம்" என்கிறபடியே ஆஸுரியான யோநிகளிலே தள்ளியறுத்துத்தீற்றுவேனென்றிருக்கிற ஈஶ்வரஹ்ருதயத்தில் ஊற்றியையும் அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஹேதுவானவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளையும் நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகத்வத்தாலே, (க) "అభితః పావకోపమమ్-அபித꞉பாவகோபமம்" என்கிற

(க) ரா-அ-கக-உக

படியே அநுகூலரியனுமிருக்கிறபடியையுமறிந்து அச்சிற்றத்தை
யாற்றி அவன் திருவடிகளிலே தன்னைச் சேரவிடுகைக்குத் தன்
னோடும் அவனோடும ஸம்பந்தநிபந்தநமான ஸம்பந்தமுடையளாய்,
தன் ஸ்வரூபரூபகுண சேஷ்டிதங்களாலும் ஆலிங்கநாலாபவிலோ
கநாதி விலாஸபேதங்களாலும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனானவனை
யடக்கியாளவல்லளாய் அவன் தன் ஸ்வரூபமெல்லாவற்றோ
டுங்கூட ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும அபூர்வவத்விஸ்மயங்க
ளைப்பண்ணுகிற தன்னுடைய போக்யதாதிஶயத்தாலே ஸர்வஜ்ஞ
னானவனையும் மதிமயங்கப்பண்ணவல்லவளாய் நித்யாநபாயிநியா
ன பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக, அபராதஜ்ஞாநாதிகளாலே
அதிபீ(தீ)தமாய் புருஷகாரபூதையான அவளாலே உத்பூதங்க
ளான வாத்ஸல்யாதிகளை முன்னிட்டு ஸ்வரூபகுணங்களிலுங்காட்
டில் தானே உபாயமாகவற்றாய் ஸர்வாபாஶ்ரயமான திவ்யமங்கள விக்ர
ஹத்தைத் தனக்கு அநுரூபமான ப்ரகாரத்தாலே புரஸ்கரித்துப் பற்றி
யிருக்குமவனுக்கு நாராயணபரோக்தமான வர்த்தகத்தைவிவரிக்கிற
உத்தரவாக்யத்தாலே தத்தகபோக(...)த்வரூபமான கைங்கர்யத
தைத் தத்ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவான ஶ்ரீமத்த்வத்தையும் தத்ஸ்வ
ரூபப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் தத்ப்ரேரிதநத்வ
ஹேதுவான ஶரீரித்வத்தையும் தத்ப்ரயோஜநஹேதுவான ஶேஷித்
வத்தையும், கைங்கர்யத்திலுடைய ப்ரீதிகாரித்வஹேதுவான அநு
பவத்துக்கு விஷயமான ஸ்வரூபகுணாதிவைலக்ஷண்யத்தையும் அநுஸந்
தித்து அதில் ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸாரஸ்யாதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக
ப்ரார்த்திக்கிறவதிகாரிக்கு ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமான வந்தவுபாயவர
ணம் ததிதரஸகலோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாயல்லதிராமையாலும,
உபேயப்ரார்த்தனையும நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகனுக்கல்லது கூடா
மையாலும உபாயவரணத்தைத் ததங்கமான கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந்
தரத்யாகபூர்வகமாக விதித்து, த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதோபாய
னானவனுக்கு தத்பலாநுபவ ப்ராப்திவிரோதி ஸகலபாபங்களையும்
நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிக்கிறேனென்று நிவ்ருத்தவிரோதிகனு
டைய நிர்ப்ப(ய)ரத்வாநுஸந்தாநத்தையும் சொல்லித்தலைக்கட்டு
கிறது சரமஶ்லோகம்.

இந்தவித்தோபாயவரணம் தத்த்ரஸகலஸாதநாந்தரத்யாகபூர்வகமாகில் அந்தஸாதநாந்தரங்களை விதிக்கிற ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிஸகலஶாஸ்த்ரங்களோடும், தத்நுஷ்டாநத்தாலே முக்தராநாருண்டாகையாலே அநுஷ்டாநத்தோடும் இவற்றினுடைய த்யாகத்தை விதிக்கிறவிப்பஸ்லோகத்துக்குக் கீழுடங்களும் இவற்றைப் பரகக வுபதேஶிக்கையாலே ப்ரகரணத்தோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இந்தத்யாகவிதி அநுபபந்நமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்,

எங்ஙனேயென்னில் :—“ వస న్తేవస న్తేజ్యోతిషాయజేత - வஸந்தே வஸந்தேஜ்யோதிஷாயஜேத,” “ జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత - ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககாமோயஜேத ” என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் ஜ்யோதிஷ்டோமயாகத்தாலே யஜிப்பான்; வஸந்தகாலத்திலும் யஜிப்பானென்றும், “యావజ్జీవమగ్నిహోత్రంజుహుయాత్ స్వర్గకామః - யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாமः” என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் யாவச்சரீரபாதம் அக்நிஹோத்ரம் பண்ணுவானென்றும், (க) “ధర్మేణపాపమపనుదతి - தர்மேணபாபமபநுததி” என்று தர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பாபத்தைப்போக்குவானென்றும், (உ) “యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేన బ్రాహ్మణావివిదిషన్తి - யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி” என்று நாஶகரமான பலாபிஸந்தியை யொழிந்திருக்கிற யஜ்ஞதாநங்களாலும் ஜ்ஞாநயோகத்தைப் பெறுவர்களென்றும், (ந) “అవిద్యయామృత్యుంతీర్త్వావిద్యయాஉమృతమశ్నుతే — அவித்யயாம்ருத்யும்தீர்த்த்வாவித்யயாஉம்ருதமஶ்நுதே” என்று அவித்யாஶப்தவாச்யமானகர்மத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் வித்யாஶப்தவாச்யமான ஜ்ஞாநத்தாலே இஷ்டமான மோக்ஷத்தையும் பெறுவர்களென்றும், (ச) “సర్వాపేక్షాచయజ్ఞాదిశ్రుతేరశ్వవత్ - ஸர்வாபேக்ஷாசயஜ்ஞாதிஶ்ருதேரஶ்வவத்” (ச) “సహకారిత్వేనచ - ஸஹகாரித்வேநச” என்று வேதநவிஶேஷமான பக்தியோகம் கர்மாத்யங்கங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும்; “யஜ்ஞேநதாநேந” என்கிற ஶ்ருதியுண்டாகையாலே; கமநஸாதநமான அஶ்வம் அபேக்ஷா

(க) தை-நா-௭௯ (உ) ப்ரு-௬-௪-௨௨ (ந) ஈஶா-௧௧
(ச) ப்ரஹ்மஸூ

காருண்யபேக்ஷையாயிருக்குமாபோலே யென்றும், வித்யைக்கு ஸஹகாரியாகையாலே யென்றும் (௧) "ఫలసమ్బిభత్సయాకర్మభిరాత్మానంపిప్రీషన్తి సప్రీతోలంఫలాయ-பலஸம்பிபித்ஸயா கர்மபிராத்மாநம்பிப்ரீஷந்தி,ஸப்ரீதோலம்பலாய" என்று பலஸம்பந்தத்திலிச்சையாலே †அநுஷ்டேயமான கர்மங்களாலே பரமாத்மாவை ப்ரியப்படுத்தக்கடவன்; ப்ரீதனானவன் பலப்ரதாநத்தில் ஸமர்த்தனென்றும், (௨) "ఇయాజసోఽపిసుబహూన్యజ్ఞాన్జ్ఞానవ్యపాశ్రయః। బ్రహ్మవిద్యామధిష్ఠాయతర్తుంమృత్యుమవిద్యయా-இயாஜஸோபிஸுபஹூந்யஜ்ஞாந்ஜ்ஞாநவ்யபாஶ்ரய:।ப்ரஹ்மவித்யாமதிஷ்டாய தர்த்தும் ம்ருத்யுமவித்யயா" என்று அவித்யாஶப்தவாச்யமான கர்மத்தினுடைய வநுஷ்டாநத்தாலே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தைப்பற்ற அத்தாலே நாஶகமான ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கைக்காக ஆத்மஜ்ஞாநவானாய்க்கொண்டு அநேகயஜ்ஞங்களை யஜித்தானென்றும,

(௩)"వర్ణాశ్రమాచారవతాపురుషేణపరఃపుమాన్। విష్ణురారాధ్యతేపన్థానాన్యస్తత్తోషకారకః-வர்ணாஶ்ரமாசாரவதாபுருஷேணபர:புமாந । விஷ்ணுராராத்யதேபந்தாநாந்யஸ்தத்தோஷகாரக:" என்று ஸ்வவர்ணாஶ்ரமோசித கர்மாநுஷ்டாநவானான புருஷனாலே ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரன் ஆராதிக்கப்படும்; அதில்லாதவன் அவனை ப்ரியப்படுத்தமாட்டானென்று மித்யாதிகளாலே வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகவுடைத்தாய் ஜ்ஞாநஸாதகமான கர்மத்தினுடைய அவஶ்யாநுஷ்டேயத்வம் சொல்லுகையாலும்,

அதுக்குமேலே, (௪) బ్రహ్మవిదాప్నోతిపరమ్-ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்" என்று ப்ரஹ்மத்தையதாவாகவறிந்தவன் அந்தப் பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்றும்,(௪) "సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మయోవేదనిహితంగుహాయాంపరమేవ్యోమన్,సోఽశ్నుతేసర్వాన్కామాన్సహబ్రహ్మణావిపశ్చితా-ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம,யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம்பரமேவ்யோமந் ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணாவிபஶ்சிதா" என்று ஸத்யஶப்தவாசயனாகையாலே அஸத்யஶப்தவாச்யமானவசித்திற்

† 'ஶ்ரத்தையாலே'' என்று அதிகபாடம

(௧) த்ரமிடபாஷ்யம் (௨) வி-பு-௬-௬-௧௨ (௩) வி-பு-௩-௮-௯
(௪) தை-ஆ-௧.

காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், ஜ்ஞானமென்று-அஸங்குசித ஜ்ஞானவானாகச் சொல்லுகையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞானனான பத்தா(బద్ధా)த்மாவிலும் ஸங்கோசம்தீர்ந்து விகஸிதஜ்ஞானவானான முக்தாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தனாய், அநந்தமென்று விபுத்வநித்யத்வ ப்ரகாரித்வங்களாலே தேசகாலவஸ்து பரிச்சிந்நமென்கையாலே அணுவாகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபனான நித்யாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய் ஹ்ருதயகுஹையிலும் பரமவ்யோமத்திலுமிருக்கிற ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையாவனொருவனறிகிறான், அவன் ஜ்ஞானஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தோடேகூட அவனுடைய குணங்களையநுபவியாநிற்குமென்றும்,

(௧) "తమేవం విద్వానమృత ఇహ భవతి నాన్యః పన్థా అయనాయ విద్యతే-தமேவம்வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே" என்று-கீழ், "సహస్రశీర్షాపురుషః-ஸஹஸ்ரசீர்ஷாபுருஷ:" என்று தொடங்கி, "ఆదిత్యవర్ణం తమసస్తుపారే-ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்துபாரே" என்கிற விடமறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட ஸர்வசக்தியுக்தனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் புருஷசப்தவாச்யனாய் காலத்ரயவர்த்தி ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் காலத்ரயத்துக்கும் ப்ரகாரியாய மோக்ஷப்ரதனாய் விபூதித்வயத்துக்கும் நிர்வாஹகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையனாயிருக்கிற மஹாபுருஷனை யேவம்பூதனாகவறிந்தவன் அம்ருதஸ்வரூபமான மோக்ஷத்தைப் ப்ராபிக்கும். இந்த மோக்ஷப்ராப்திக்கு ஏவம்ரூபஜ்ஞானமொழிய வேறு வழியில்லையென்றும்,

(௨) "బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి-ப்ரஹ்மவேத ப்ரஹ்மைவ பவதி" என்று ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவன் தத்ஸாரூப்யத்தைப் பெறுமென்றும், (௩) "తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" ப்ரஹ்மத்தை யதாவாக வறிந்தவன் ப்ரஹ்மப்ராப்திக்கு விரோதியாய் ஸுகது:க்கங்களுக்கு ஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களை நேராகவிட்டு அகல்மஷனாய் ப்ரஹ்மத்தோடு ஸாம்யாபத்தியாகிற மோக்ஷத்தைப் பெறுமென்றும்.

---

(௧) புருஷஸூக்தம் (௨) முண்ட-௩-௨-௯ (௩) முண்ட-௩-௧-௩

(க) "అసన్నేవసభవతి, అసద్బ్రహ్మేతివేదచేత్, అస్తిబ్రహ్మేతిచేద్వేదసన్తమేనంతతోవిదుః - அஸந்நேவஸபவதி, அஸத்ப்ராஹ்மேதிவேதசேத், அஸ்திப்ராஹ்மேதிசேத்வேதஸந்தமேநம் ததோவிதுঃ" என்று ப்ராஹ்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் அஸத்கல்பன், ப்ராஹ்மஜ்ஞாநவானாலே உஜ்ஜீவிக்குமென்றும், (உ) "ప్రశాసితారంసర్వేషామణీయాంసమణీయసామ్। రుక్మాభంస్వప్నధీగమ్యంవిద్యాత్తంపురుషంపరమ్ - ப்ரஶாஸிதாரம்ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணீயஸாம் । ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம் வித்யாத்து புருஷம்பரம்" என்று ஸர்வநியந்தாவாய் அணுபூத பதார்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் அணுபூதமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமாய் அசக்ஷுர்விஷயமாயிருக்கிற பரஸ்வரூபத்தை யறிவானென்றும், (ங) "యస్మిన్ద్యౌఃపృథివీచాన్తరిక్షమోతంమనస్సహప్రాణైశ్చసర్వైః, తమేవైకంజానథాత్మానమన్యావాచోవిముఞ్చథ, అమృతస్యైషసేతుః - யஸ்மிந்த்யௌঃப்ருதிவீசாந்தரிக்ஷமோதம்மநஸ்ஸஹப்ராணைச்சஸர்வைঃ, தமேவைகம்ஜாநதா ஆத்மாநமந்யாவாசோவிமுஞ்சத, அம்ருதஸ்யைஷஸேதுঃ" என்று யாவனொருவன் பக்கலிலே பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளும் மநঃப்ராணாதிகளும் கோப்புண்டுகிடக்கின்றன - அவனொருவனையு மறியுங்கோள்; அல்லாத வார்த்தைகளை விடுங்கோள்; அவ்வறிவு மோக்ஷத்துக்கு வழியென்றும்,

(ச) "క్షేత్రజ్ఞఃకరణీజ్ఞానంకరణంతస్యతేనతత్ । నిష్పాద్యముక్తికార్యంవైకృతకృత్యోనివర్తతే - க்ஷேத்ரஜ்ஞঃ கரணீ ஜ்ஞாநம் கரணம் தஸ்ய தேந தத் ॥ நிஷ்பாத்யமுக்திகார்யம்வைக்ருதக்ருத்யம்நிவர்த்ததே" என்று கரணியான க்ஷேத்ரஜ்ஞன் கரணமான ஜ்ஞாநத்தாலே முக்திகார்யத்தை நிஷ்பந்நமாக்கி க்ருதக்ருத்யனாய் மீளாதிருக்குமென்றும், (ரு) "విజ్ఞానంప్రాపకంప్రాప్యే పరేబ్రహ్మణిపార్థివ । ప్రాపణీయస్తథైవాత్మాప్రక్షీణాశేషభావనః - விஜ்ஞாநம்ப்ராபகம்ப்ராப்யேபரேப்ராஹ்மணிபார்த்திவ । ப்ராபணீயஸ்ததைவாத்மாப்ரக்ஷீணாஶேஷபாவநঃ" என்று ப்ராப்யமான பரப்ராஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமிடத்தில் ப்ராபகம் ஜ்ஞாநம்; ப்ராபிப்பான் ப்ரக்ஷீணாஶேஷபாவநனான வாத்மாவென்று மித்யாதிகளாலே கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநத்தை பகவத்ப்ராப்தி ஸாதநமாக விதிக்கையாலும்,

---

(க) தைத்-ஆநந்த (உ) மநு-கஉ-கஉங (ங) முண்ட-உ உ-ரு
(ச) வி-பு-சு-எ-கூச (ரு) வி-பு-சு-எ-கூங

அந்த ஜ்ஞாநவிசேஷத்தாக்ரமமேலே, (க) "యమేవైష వృణుతే తేన లభ్య స్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్ - யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம" என்று யாவனொருவனை ஆக்யபூதனுணவிப்ப ரணுவரிக்கிறான், அவனாலே பெறப்படும்; வரிக்கப்பட்டவனுக்குத் தன்னுடைய விராஹத்தைத ப்ரகாசிப்பிக்குமென்றும், (உ) "భక్త్యా త్వనన్యయా శక్య అహమేవంవిధోఽర్జున జ్ఞాతుం ద్రష్టుం చ తత్త్వేన - பக்த்யா த்வநந்யயா சக்ய அஹமேவம்விதோऽர்ஜுந ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டும் ச தத்த்வேந" என்று தைர்யத்தாலே ஸமாஹிதனான நெஞ்சையுடையவன் பக்தியாலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான பரமாத்மாவை இங்கே காணுமென்றும், (௩) "హృదా మనీషా మనసాభిక్లృప్తో య ఏతద్విదురమృతాస్తే భవన్తి - ஹ்ருதா மநீஷா மநஸாபிக்லுப்தோ ய ஏதத்விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி" என்று ஹ்ருதயத்தில் வாஸமாயான பரதியை வடிவாகவுடைய ஜ்ஞாநத்தாலே மநஸ்ஸாலே காணத்தாலே யறுதியிட்டறு ஸந்திக்கிறார் யாவர் சிலர், அவர்கள் அம்ருதஸ்வரூபமான மோக்ஷத்தைப் பெறுவர்களென்றும்,

(௪) "నాథ యోనిసహస్రేషు యేషు యేషు వ్రజామ్యహమ్ । తేషు తేష్వచ్యుతా భక్తిరచ్యుతాస్తు సదా త్వయి - நாத யோநிஸஹஸ்ரேஷு யேஷு யேஷு வ்ரஜாம்யஹம் । தேஷு தேஷ்வச்யுதா பக்திரச்யுதாஸ்து ஸதா த்வயி" என்று-நாதனே! கர்மாநுகுணமாக வெவ்வேறான யோநிகளிலே நான் பிறப்பன்; அவ்வவயோநிகளெல்லாவற்றிலும் ஒருபோதும் நழுவவிடாத வுன்பக்கலிலே அச்யுதையான பக்தி யுண்டாயிருக்கும்; (௫) "సమస్తజగతాం మూలే యస్య భక్తిః స్థిరా త్వయి । ధర్మార్థకామైః కిం తస్య ముక్తిస్తస్య కరే స్థితా - ஸமஸ்தஜகதாம் மூலே யஸ்ய பக்திஸ்ஸ்திரா த்வயி । தர்மார்த்தகாமைः கிம் தஸ்ய முக்திஸ்தஸ்ய கரே ஸ்திதா" என்று-அகில ஜகத்துக்கும் காரணபூதனான வுன் பக்கலிலே யாவனொருவனுக்கு அசலையான பக்தி யுண்டாகிறது; அவனுக்கு தர்மார்த்தகாமங்களால் ப்ரயோஜநமென்? மோக்ஷம் அவன் கையதன்றோவென்றும், இத்யாதிகளாலே கர்மஜ்ஞாநஸாத்யையான பக்தியை ப்ராப்திஸாதநமாக விதிக்கையாலும கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுடைய பரித்யாகம் மாஸ்த்ரவிருத்தம்,

(க) கட-வ-க-உ-உ௩ (உ) (௩) தை-நா
(௪) வி-பு-க-உ௦-க௮ (௫) வி-பு-க-உ௦-உ௭

அவ்வளவன்றிக்கே, "శుకో ముక్తః, వామదేవో ముక్తః-ஶுகோ முக்தஃ, வாமதேவோ முக்தஃ" என்று முக்தரான ஶுகவாமதேவாதிகள், (௧) "ఉపమానమశేషాణాం సాధూనామ్-உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூநாம்" என்று ஸகல ஸாதுக்களுக்கும் உபமாநமான ப்ரஹ்லாத பரத ஶபரி முதலான வல்லாத முமுக்ஷுக்கள் இவர்களெல்லாரும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளை யநுஷ்டித்தார்களென்கையாலே விலக்ஷணரானவர்களாலநுஷ்டிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுடைய த்யாகத்துக்கு அநுஷ்டாந விரோதமுண்டு;

அதுக்குமேலே, (௨) "నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః । శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసిద్ధ్యేదకర్మణః - நியதம் குரு கர்ம த்வம் கர்ம ஜ்யாயோ ஹ்யகர்மணஃ । ஶரீரயாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்த்யேதகர்மணஃ" என்று-நீ, உனக்கு நியதமான கர்மத்தைப் பண்ணு; ஜ்ஞாநநிஷ்டையிற் காட்டில கர்மநிஷ்டை ஶ்ரேஷ்டை. உன்னுடைய ஶரீரயாத்ரையும் காமத்தை யொழிந்தபோது ஶாஸ்த்ரீயாநுஷ்டாநமில்லாமையாலே ஸித்தியாதென்றும், (௨) "కర్మణైవ హి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః-கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதயஃ" என்று-ஜநகாதிகளான யோகிகள் கர்மயோகத்தாலே ஆத்மப்ராப்திரூபையான ஸித்தியையடைந்தார்களென்றும், (௩) "స్వకర్మనిరతస్సిద్ధిం యథా విన్దతి తచ్ఛృణు । యతః ప్రవృత్తిర్భూతానాం యేన సర్వమిదం తతమ్ । స్వకర్మణా తమభ్యర్చ్య సిద్ధిం విన్దతి మానవః-ஸ்வகர்மநிரதஸ்ஸித்திம் யதா விந்ததி தச்ச்ருணு । யதஃ ப்ரவ்ருத்திர்பூதாநாம் யேந ஸர்வமிதம் ததம் । ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மாநவஃ" என்று-ஸ்வகர்மத்திலே நிரதனானவன் யாதொருபடி ஸித்தியைப் பெறுகிறான்; அத்தைக் கேள்; ஸர்வபூதங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்தி யாவனொருவனபக்கல்நின்றுமாயிருக்கிறது. யாவனொருவனாலே இதெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கிறது. அவனை ஸ்வகர்மத்தாலே யர்ச்சித்து ஸித்தியைப்பெறக்கடவன் மநுஷ்யனானவனென்றும,

(௪) "నియతస్య తు సన్న్యాసః కర్మణో నోపపద్యతే-நியதஸ்ய து ஸந்ந்யாஸஃ கர்மணோ நோபபத்யதே" என்று கர்மத்தில் நியதனானவனுக்கு

(௧) வி-பு ௧-௧௫-௧௫௬ (௨) கீ-௩-௨௦ (௩) கீ-
(௪) கீ-

அதிலுடைய த்யாகமநுபபந்நமென்றும், (௧) “ఆరురుక్షోర్మునేర్యోగం కర్మ కారణముచ్యతే-ஆருருக்ஷோர்முநேர்யோகம்கர்மகாரணமுச்யதே” என்று ஜ்ஞாநயோகத்திலே செல்ல வாசைப்பட்டவனுக்கு கர்மயோகத்தைக் காரணமாகச் சொல்லப்படாநின்றதென்றும், (௨) “యజ్ఞదానతపఃకర్మ నత్యాజ్యం కార్యమేవతత్ । యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పావనాని మనీషిణామ్-யஜ்ஞதாநதப:கர்மநத்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் । யஜ்ஞோதாநம்தபஶ்சைவபாவநாநிமநீஷிணாம்” என்று யஜ்ஞதாநதபோரூபமானகர்மம் த்யாஜ்யமன்று; கர்த்தவ்யமே; யஜ்ஞதாநதபஸ்ஸுக்களே ஜ்ஞாநவான்களுக்குப் பாவநமாயிருக்குமென்றும்,

(௩)“శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయాద్యజ్ఞాజ్ఞానయజ్ఞః పరన్తప । సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే-ஶ்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாத் ஜ்ஞாநயஜ்ஞ:பரந்தப । ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே” என்று த்ரவ்யமயமான யஜ்ஞத்திற்காட்டில ஜ்ஞாநயஜ்ஞம் மிகவும்ஶ்ரேஷ்டம்; அநுஷ்டிதமான கர்மங்களெல்லாம் ஜ்ஞாநத்திலேகொடுவந்துமூட்டுமென்றும், (௪) “యథైధాంసి సమిద్ధోఽగ్నిర్భస్మసాత్కురుతేఽర్జున । జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా-யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந । ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா” (௫)“నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే । తత్స్వయం యోగసంసిద్ధః కాలేనాత్మని విన్దతి-நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே । தத்ஸ்வயம்யோகஸம்ஸித்த:காலேநாத்மநிவிந்ததி” என்று எரிகிறவக்நியானது விறகுகளை யாதொருபடி பஸ்மஸாத்தாக்கும்; அப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வக்நி ஸர்வகர்மங்களையும பஸ்மஸாத்தாக்கும, ஜ்ஞாநத்தோடொக்கப் பரிசுத்தமாக்க வல்லது இந்த லோகத்திலில்லை. அந்த ஜ்ஞாநத்தைக் கர்மயோகத்திலே ஸித்தனானவன் காலக்ரமத்தாலே பெறுகிற்குமென்றும்,

(௬) “భోక్తారం యజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్ । సుహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాం శాన్తిమృచ్ఛతి-போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் । ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் ஜ்ஞாத்வாமாம் ஶாந்திம்

---

(௧) கீ-௬-௩ (௨) கீ-௧௮-௫ (௩) கீ-௪-௩௩
(௪) கீ-௪-௩௭ (௫) கீ-௪-௩௮ (௬) கீ-௫-௨௯

ருச்சதி" என்று யஜ்ஞதபஸ்ஸுக்களாலே வருகிற பலங்களுக்கு போக்தாவாய் ஸர்வலோக மஹேஶ்வரனாய் ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தாக வென்னை யறிந்து ஆத்மாநுபவரூபையான ஶாந்தியை யடையா நிற்குமென்றும், (க) " భక్త్యామామభిజానాతియావాన్యశ్చాస్మి తత్త్వతః । తతో మాంతత్త్వతో జ్ఞాత్వావిశతేతదనన్తరమ్-பக்த்யாமா மபிஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மிதத்வத꞉। ததோமாம்தத்வதோஜ்ஞாத்வாவிஶதேததநந்தரம்" என்று பக்தியோகத்தாலே என்னை உள்ளபடி யறியாநிற்கும்; அநந்தரம்யதாவாக வென்னை ப்ராபியாநிற்குமென்றும்,

(உ) " భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యఅహమేవంవిధోऽర్జున । జ్ఞాతుంద్రష్టుంచతత్త్వేన ప్రవేష్టుంచపరన్తప- பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந । ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டுஞ்சதத்வேநப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப" என்று அநந்யையான பக்தியாலே ஏவம்விதனான நானறிகைக்கும் ப்ராபிக்கைக்கும் ஶக்யனென்றும், (ந) "మద్భక్తింలభతేపరామ్-மத்பக்திம்லபதேபராம்" என்று என்பக்கலிலே பரையான பக்தியைப் பெறுமென்றும், (ச) " మన్మనాభవమద్భక్తోమద్యాజీమాంనమస్కురు । మామేవైష్యసిసత్యన్తేప్రతిజానే ప్రియోసిమే - மந்மநாபவமத்பக்தோ மத்யாஜீமாம் நமஸ்குரு । மாமே வைஷ்யஸிஸத்யந்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று என்பக்கலிலே நெஞ்சை வை, உனக்கு நல்லனான வென்னைக்குறித்து யஜி; என்னை நமஸ்கரி; இப்படிச்செய்தால் என்னையே அடையக்கடவை; உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறேன்; நீ எனக்கு ப்ரியனாகின்றாயாகையாலேயென்று மித்யாதிகளாலே பதினெட்டோத்தாலும் ஆதரத்தோடே பரக்க வுபதேஶிக்கப்பட்ட கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாதிகளுடைய த்யாகம் ப்ரகரண விருத்தம்;

ஆகவிப்படி ஶாஸ்த்ரவிரோதமும் அநுஷ்டாந விரோதமும் ப்ரகரணவிரோதமும் பிறக்கையாலே இதிற் சொல்லுகிற த்யாகம் அர்த்தமாகமாட்டாதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்

அவை யில்லாமையாலே அது அர்த்தமாகமாட்டாது; எங்ஙனேயென்னில்; (ரு) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వంయోవైవేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై - తంహదేవమాత్మ బుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే -

(க) கீ-கஅ-ருரு (உ) கீ-கக-ருச (ந) கீ- (ச) கீ-கஅ-௬ரு
(ரு) ஶ்வே-௬ கஅ

யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை। தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வைஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று சதுர்தஸபுவநஸ்ரஷ்டாவாய் ப்ரதாநனை ப்ரஹ்மாவையாவனொருவன் முன்பு ஸ்ருஷ்டித்தான்; யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதப்ரதாநம பண்ணினான்; ஸர்வேஸ்வரனாய் ஆத்மாத்மஜ்ஞாநஜநகனாயிருக்கிற அவனை முமுக்ஷுவான நான் ஸரணம புகுகிறேனென்றும்,

(க) "బ్రహ్మణేత్వామహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత- ப்ரஹ்மணேத்வாமஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று நிரவதிகதேஜோரூபமான ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு ஆத்மாவை ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிப்பானென்றும், (உ) "నకర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వమానశుః- நகர்மணா நப்ரஜயா தநேந த்யாகேநைகே அம்ருதத்வமாநஸு:" என்று கர்மயோகாதிகளாலன்றிக்கே அவற்றினுடைய த்யாகமாகச்சொல்லுகிற ப்ரபத்தியாலே அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷமபெற்றார்களென்றும், (௩) "సన్న్యాసస్త్యాగఇత్యుక్తః శరణాగతిరిత్యపి- ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்தஸ்ஸரணாகதிரித்யபி" என்று ந்யாஸத்தையும் த்யாகத்தையும் ஸரணாகதியையும் பர்யாயமாகச்சொல்லுகிறதிறே.

(௪) "సత్యంతపోదమశ్శమోదానంధర్మః ప్రజననమగ్నయోఅగ్నిహోత్రంయజ్ఞః- ஸத்யம்தபோதமஸ்ஸமோ தாநம்தர்ம:ப்ரஜநநமக்நயோக்நிஹோத்ரம் யஜ்ஞ:" என்று சொன்ன கர்மயோகத்திலும், "మానసం-மாநஸம்" என்று சொன்ன ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களிலும் அதிகம் ந்யாஸஸப்தவாச்யமான ப்ரபத்தியென்றும், அந்தந்யாஸமாகிறது, (௫) "న్యాసఇతిబ్రహ్మా-ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா" (௬) "ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்மாணம்" என்கிற ப்ரபத்தவ்யமான பகவத்ஸ்வரூபமென்றும், அதுதான், (௭) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః-தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (௮) "తేషాన్తుతపసాంన్యాసమతిరిక్తంతపశ్శ్రుతమ్ - தேஷாந்துதபஸாமந்யாஸமதிரிக்தந்தபஸ்ஸ்ருதம்" என்கிறபடியே ஸர்வாதிகமான உபாயமென்றும்,

---

(க) தை-நா-௭௯　　(உ) தை-நா　　(௩) பாஞ்சராத்ரம்

(௪) தை-நா-௬-௫௦　　(௫)

(௧) "సర్వోపాధివినిర్ముక్తం క్షేత్రజ్ఞం బ్రహ్మణి న్యసేత్ । ఏతజ్జ్ఞానఞ్చ జ్ఞేయఞ్చ శేషోన్యో గ్రన్థవిస్తరః - ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம்ப்ரஹ்மணி ந்யஸேத்। ஏதஜ்ஜ்ஞாநஞ்சஜ்ஞேயஞ்சஸேஷோந்யோக்ரந்தவிஸ்தர:" என்று ப்ரக்ருத்யாதிவிலக்ஷணனாகவாத்மாவையறிந்து அவனைப்ரஹ்மத்தின்பக்கலிலே ந்யஸிப்பான்; இதுவே அறிவும், அறியப்படுவதும்; இதொழியவையெல்லாம் க்ரந்தப்பரப்பித்தனை; நிரர்த்தகமென்றும். (௨) "సర్వేషామేవ లోకానాం పితా మాతా చ మాధవః । గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః - ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம்பிதாமாதாசமாதவ:। கச்சத்வமேநம்ஸரணம்ஸரண்யம்புருஷர்ஷபா:" என்று ஸர்வலோகத்துக்கும் ஹிதபரனான பிதாவும் ப்ரியபரையான மாதாவும் ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஸ்வரன்; புருஷஸ்ரேஷ்டரே! ஸரண்யனானவனை ஸரணம் புகுருங்கோளென்றும், (௩) "దుర్యోధన హృషీకేశం ప్రపద్యస్వ జనార్దనమ్ - துர்யோதந ஹ்ருஷீகேஸம்ப்ரபத்யஸ்வஜநார்த்தநம்" என்று துர்யோதநனே! ஹ்ருஷீகேஸனை ஜநார்த்தநனை ப்ரபத்திபண்ணென்றும்,

(௪) "తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేనస్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణం జగ్ముస్తత్పత్న్యో మధుసూదనమ్ - தம்ப்ரபிந்நஸிரோக்ரீவமாஸ்யேநஸ்ருதஸோணிதம்। விலோக்யஸரணம்ஜக்முஸ்தத்பத்ந்யோமதுஸூதநம்" என்று திருவடிகளாலே மிதிபுண்டு நொந்த காளியனைக்கண்டு அவனுடைய பத்நிகள் மதுஸூதநனை க்ருஷ்ணன்திருவடிகளிலே ஸரணம்புக்கார்களென்றும், (௫) "ఆర్తో వా యది వా దృప్తః పరేషాం శరణాగతః । అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా - ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்த:பரேஷாம்ஸரணாகத:। அரி:ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:க்ருதாத்மநா" என்று ஆர்த்தனாகவுமாம், த்ரு(ப்)ப்தனாகவுமாம், ஸரணாகதனானவன் ஸத்ருவானாலும் ப்ராணன்களைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படுமென்றும், (௬) "తమేనమజం విష్ణుమచ్యుతం పురుషోత్తమమ్ । భక్తప్రియం సురశ్రేష్ఠం భక్త్యా త్వం శరణం వ్రజ - தமேநமஜம்விஷ்ணுமச்யுதம்புருஷோத்தமம்। பக்தப்ரியம் ஸுரஸ்ரேஷ்டம் பக்த்யாத்வம்ஸரணம்வ்ரஜ" என்று அபரிச்சிந்ந ஸ்வரூபனாய் நித்யனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் ஆஸ்ரிதரைநழுவவிடாத

---

(௧) (௨) பாரத-ஆரண்ய (௩) பாரத-

(௪) வி-பு-ரு- (௫) ரா-யு-கஅ-உஅ - (௬)

ஸனாய் பக்தப்ரியனாய் ஸர்வதேவதைகளிலுமதிகனான புருஷோத்த மனை பக்தியோடே ஸரணம்புகுவென்றும்,

(௧) "దురాచారోపి సర్వాశీ కృతఘ్నో నాస్తికః పురా । సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయా శరణం యది । నిర్దోషం విద్ధి తం జన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః- துராசாரோ பிஸர்வாஸீக்ருதக்நோநாஸ்திக:புரா । ஸமாஸ்ரயேதாதிதேவம்ஸ்ரத் தயாஸரணம்யதி । நிர்தோஷம்வித்திதம்ஜந்தும் ப்ரபாவாத்பரமாத் மந:" என்று துராசாரனாய் பஹ்வாஸியாய் ஒருவன்பண்ணின வுப காரத்தை யில்லைசெய்யுமவனாய் நாஸ்திகனாய் இவையிலே நெடுங் காலமடியிட்டுப்போந்தவனேயாகிலும் ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஸ் வரனை ஸ்ரத்தையோடே ஸரணமாக வாஸ்ரயிக்குமாகில் ஸரணய னான பரமாத்மாவினுடைய ப்ரபாவத்தாலே அவனை நிர்தோஷ னாக புத்திபண்ணென்றும், (௨) "తావదార్తిస్తథా వాంఛా తావన్మోహస్తథాऽసుఖమ్। యావన్న యాతి శరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్- தாவதார்த்திஸ்ததாவா ஞ்சாதாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம் । யாவந்நயாதிஸரணம் த்வாமஸே ஷாகநாஸநம்" என்று ஸர்வபாபநாஸகனான ஸர்வேஸ்வரனை ஸரணம்புகா தொழிந்தால், அவனையடைகிற ஐஸ்வர்யாபஹரமாக வருகிற வார்த்தியும் அப்ராப்தவிஷயாநுபவாசையும் ஆத்மஜ்ஞாநாபாவமா கிற மோஹமும் பகவதநுபவாலாபநிபந்தநமான அஸுகமுமென் றும், (௩) "శరణ్యం శరణం యాతో గోవిందం నావసీదతి ஸரண்யம்ஸரணம்யா தோகோவிந்தம்நாவஸீதஸி" என்று ஸரண்யனான கோவிந்தனை ஸரணம் புக்கவர்களுக்கு ஒருகாலும் அவஸாதமில்லையென்றும்,

(௪) "వృథైవ భవతో యాతా భూయసీ జన్మసంతతిః। తస్యామన్యతమం జన్మ సంచిన్త్య శరణం వ్రజ- வ்ருதைவபவதோயாதா பூயஸீஜந்மஸந்ததி:। தஸ்யாமந் யதமம்ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்யஸரணம்வ்ரஜ" என்று போக(ஸுக)மோக்ஷாதி யோக்யமன்றியிலே வ்யர்த்தமே போனஜந்மங்களிலே யொருஜந்ம மாக நினைத்து இஜ்ஜந்மத்திலே ஸரணம்புகுவென்றும், இத்யாதிக ளாலே ஸர்வதர்மபரித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபத் தியை மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும் பின்னையும் ஸ்வாமி

(௧) ஸாத்வ-௪௯ ௨௯ (௨) வி-பு-௧-௯-௭௩ (௩)
(௪) வி-பு-

மதபுருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவும் சொல்லுகையாலே ஶாஸ்த்ரவிரோதமுமில்லை.

கண்டு முசுகுந்தாதிகள் ப்ரபத்தியாலே மோக்ஷம்பெற்றார்களென்னைகயாலே அநுஷ்டாநவிரோதமில்லை; இப்ப்ரகரணந்தன்னிலே,(க) "దైవీహ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా। మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే- தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மமமாயா துரத்யயா। மாமேவ யேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்திதே" என்று எனக்கு லீலோபகரணமாய் ஸத்வாதிகுணமயியான வென்னுடையமாயை ஒருவரால் அவிட்கப்போகாது; என்னையே ப்ரபத்திபண்ணுகிறார் யாவர் சிலர் அவர்கள் என்மாயையைக் கடப்பார்களென்றும், (உ)"యే యథా మాం ప్రపద్యన్తే తాంస్తథైవ భజామ్యహమ్ - யேயதாமாம்ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம்" என்று யாவர் சிலர் யாதொருபடி என்னை ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்; அவர்களை அப்படியே பஜியாநிற்பனென்றும்,

(ங) "తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యే యతః ప్రవృత్తిః ప్రసృతా పురాణీ- தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யேயதஃப்ரவ்ருத்திஃப்ரஸ்ருதாபுராணீ" என்று யாவனொருவன்பக்கல்நின்றும் ப்ரவ்ருத்திபுண்டாகிறது; காரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், (௪)"ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జున తిష్ఠతి। భ్రామయన్సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా। తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత। తత్ప్రసాదాత్పరాం శాన్తిం స్థానం ప్రాప్స్యసి శాశ్వతమ్-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுந திஷ்டதி। ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநிமாயயா। தமேவஶரணம்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராமஶாந்திம ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யஸிஶாஶ்வதம்" என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வப்ராணிகளையும்யந்த்ராரூடங்களாக்கிமாயையாலே ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு ஹ்ருதயப்ரதேஶத்திலே நில்லாநிற்கும்; அவனையே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உபாயமாகவடை; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே பரையான ஶாந்தியையும் ஶாஶ்வதமான ஸ்தாநத்தையும் ப்ராபிப்புதியென்று மித்யாதிகளாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமாக ப்ரபத்தியைப் பலபடியாக விதிக்

(க) கீ-எ-கசு (உ) கீ- (ங) கீ-கரு-சு
(௪) கீ-கஅ-சுக

கையாலே ப்ரகரணவிரோதமில்லாமையாலே இச்ச்லோகத்தில் சொல்லுகிற கர்மாதித்யாகவிதியும் தத்த்யாகபூர்வகமான ஸித்தோபாயவரணவிதியும் அத்யந்தமுபபந்நம்;

ஆனால் இது கர்மஜ்ஞாநாதிகளை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரத்தோடே விரோதிக்கையாலே துர்ப்பலமாய் இதிற்சொல்லுகிறவர்த்தம் அநுபபந்நமாகாதோவென்னில்; ப்ரபத்திவிதாயகஶாஸ்த்ராந்தரங்களோடே விரோதிக்கையாலே கர்மாதிவிதாயகஶாஸ்த்ராந்தரங்கள் துர்ப்பலமாய் அவ்வர்த்தம் அநுபபந்நமாகவுமாயிருக்கையாலே அது சொல்லவொண்ணாது.

இப்படி விரோதம்சொல்லும்போது நாஸ்திக்யாதிஶபக்தாலே பாஹ்யஸமாநரான சேதநரைக் குறித்து அவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக விதிக்கிற ஶ்யேநவிதிக்கும் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்து ஐஹிகமாயும் ஆமுஷ்மிகமாயுமுள்ள புருஷார்த்தங்களைக் காமிக்கிறவர்களைக் குறித்து விதிக்கிற ஜ்யோதிஷ்டோமாதி விதிக்கும் ஸமஸாரபீ(ந்)ருக்களானவர்களைக் குறித்து விதிக்கிற மோக்ஷவிதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம் வருகையாலும்,

ப்ராஹ்மணதர்மமாக விதிக்கிற யஜநயாஜநாத்யயநாத்யாபநதாநப்ரதிக்ரஹங்களுக்கும் க்ஷத்ரியதர்மமான யஜநாத்யயநதாநங்களுக்கும், வைஶ்யதர்மமாக விதிக்கிற க்ருஷிகோரக்ஷணவாணிஜ்யாதிகளுக்கும் ஶூத்ரதர்மமாக விதிக்கிற ஶுஶ்ரூஷைக்கும் அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும்,

ப்ரஹ்மசாரி தர்மமாகவிதிக்கிற ஸமிதாதா(ந்)நாதிகளுக்கும் க்ருஹஸ்தகர்மமான பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளுக்கும் வாநப்ரஸ்ததர்மமாக விதிக்கிற வநவாஸாதிகளுக்கும் பிக்ஷுதர்மமாகவிதிக்கிற காஷாயதண்டதாரணாதிகளுக்கும் அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும், (க) "న హింస్యాత్ సర్వా భూతాని - நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" என்கிற பூதஹிம்ஸாநிஷேதவிதிக்கும், (உ) "అగ్నీషోమీయం పశుమాలభేత - அக்நீஷோமீயம்பஶுமாலபேத" என்கிற பஶ்வாலம்பவிதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம் வருகையாலும், (௩) "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రం జుహోతి

(க) (உ) (௩) ஆபஸ்த-ஶ்ரௌத-௩

[illegible]ப்ராவ்ருத்திலக்ஷணாத் கர்மஜ்ஞாஹாயாத்" என்கிற நித்யசக்தி [illegible]ர்க்ரவிதிக்கும், (௩) "సన్న్యస్య సర్వకర్మాణి-ஸந்ந்யஸேத் ஸர்வகர்மாணி" என்கிற த்யாகவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

(௪) "జ్ఞానామృతేన తృప్తస్య కృతకృత్యస్య యోగినః । నైవాస్తి కించిత్ కర్తవ్య మస్తి చేన్న స తత్త్వవిత్-ஜ்ஞாநாம்ருதேந த்ருப்தஸ்ய க்ருதக்ருத்யஸ்ய யோகிந: । நைவாஸ்தி கிஞ்சித் கர்த்தவ்யமஸ்தி சேந்ந ஸ தத்த்வவித்" என்கிற கர்மத்யாகத்துக்கும், (௫) "యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேந தாநேந தபஸாநாஶகேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி" என்கிற ஜ்ஞாநஸாதநகர்மாநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநமென்கிற ஜ்ஞாநயோகத்தினுடைய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும், (௬) "విద్యాం చావిద్యాం చ యస్తద్వేదోభయగ్ం సహ । అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయామృతమశ్నుతే-வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸ்தத்வேதோபயம் ஸஹ । அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாம்ருதமஶ்நுதே" என்று ஜ்ஞாநயோகத்தையும் கர்மயோகத்தையும் யாவனொருவன் கூடவறிகிறான்; அவன் கர்மயோகத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ஜ்ஞாநயோகத்தாலே இஷ்டப்ராப்தியையும் பெறுமென்றும், (௭) "ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యాం యథా ఖే పక్షిణాం గతిః । తథైవ జ్ఞానకర్మభ్యాం ప్రాప్యతే పురుషోత్తమః-உபாப்யாமேவ பக்ஷாப்யாம் யதா கே பக்ஷிணாங்கதி: । ததைவ ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம:" என்று பக்ஷி தன்பக்ஷத்வயத்தாலும் ஆகாஶத்திலே பறக்குமாபோலே ஜ்ஞாநகர்மங்களிரண்டாலும் பரமாகாஶநிலயனான ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராபிக்கப்படுமென்றும், (௮) "యథాన్నం మధుసంయుక్తం మధు చాన్నేన సంయుతమ్ । ఏవం తపశ్చ విద్యా చ సంయుక్తం భేషజం మహత్-யதாந்நம் மதுஸம்யுக்தம் மது சாந்நேந ஸம்யுதம் । ஏவம் தபஶ்ச வித்யா ச ஸம்யுக்தம் பேஷஜம் மஹத்" என்று மதுஸம்யுக்தமான அந்நமும் அந்நஸம்யுக்தமான மதுவும் க்ஷுத்துக்கு பேஷஜமானாப்போலே, கர்மஸாத்யமாய் தத்அநுஷ்டாநஸஹிதமான ஜ்ஞாநமும், ஜ்ஞாநஸாதநமான கர்மமுமாகிற கர்மஜ்ஞாநஸமுச்சயம் மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

---

(௩)　　(௪)　　(௫) ப்ருஹ-௬ ௪-௨௨
(௬) ஈஶா-௧௧　　(௭)　　(௮)

இந்த ஸமுச்சயவிதிக்கும், (க) "నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో న మేధయా న బహునా శ్రుతేన। యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్- நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுநா ச்ருதேந। யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய: தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம்" என்று கர்மஜ்ஞாநங்களால் புருஷார்த்தம் லப்யமன்று; தத்பாகபூர்வகமான பக்தியோகத்தாலே லப்யமென்கிற பக்தியோகவிதிக்கும் விரோதம்வருகையாலும்,

(உ) "సదేవ సౌమ్యేదమగ్ర ఆసీత్- ஸதேவ ஸௌம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்கிற ஸச்சிதாநந்தரூபமாத்ரோபாஸநமாகிற ஸத்வித்யையோடே (ங) "అథయ ఇహాత్మానమనువిద్య వ్రజన్త్యేతాంశ్చ సత్యాన్ కామాన్, తేషాం సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి- அதய இஹாத்மாநமநுவித்ய வ்ரஜந்த்யேதாம்ச்ச ஸத்யாந்காமாந், தேஷாம் ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" என்று- அநந்தரம் யாவர் சிலர் பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஸத்யகாமாதிகுணவிசேஷங்களையும் கூடவறிந்து உபாஸிக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு ஸர்வலோகங்களிலும் காமசாரித்வமுண்டாமென்கிற ஸகுணோபாஸநபரையான த(ஹ)ஹரவித்யையும் விரோதிக்கையாலும்,

உபாஸ்யவஸ்துவை, (ச) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్- யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" (ரு) "పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే। స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ- பராஸ்ய சக்திர்விவிதைவ ச்ரூயதே। ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" என்று யாவனொருவன் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறான்; அவனுடைய சக்தி அநேகப்ரகாரையாயிருக்கும்; ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநபலாதிகளையுடையனாயிருக்குமென்கிற ஸகுணவாக்யத்தோடே "நிர்க்குணம், நிரஞ்ஜநம் - నిర్గుణం, నిరంజనమ్" என்கிற நிர்க்குணவாக்யத்துக்கு விரோதம்வருகையாலும்,

(சா) "య ఏషోఽన్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే హిరణ్యశ్మశ్రుర్హిరణ్యకేశ ఆప్రణఖాత్సర్వ ఏవ సువర్ణః, తస్య యథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ, మహారజతం వాసః- ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருச்யதே। ஹிரண்யச்மச்ருர்ஹிரண்யகேச ஆப்ரணகாத்ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:, தஸ்ய

(க) கட-க-உ-உங (உ) சாந்தோ-சு உ-க (ங) சாந்தோ-அ-க-சு

(ச) முண்ட-க-க-கு (ரு) ச்வே-சு-அ (சா) சாந்தோ-க-சு-சு

யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ! மஹாராஜதம் வாஸ:" என்று ஆதித்யமண்டலத்தின் நடுவே ஹிரண்யனான புருஷன் காணப்படா நின்றான்; ஆபாதசூடம் ஹிரண்யவர்ணனாயிருக்கிற அவனுக்கு அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள் திருப்பரியட்டம் பொன்னிறத்த வாடையாயிருக்குமென்றும், (௧) "ధ్యేయస్సదా సవితృమణ్డలమధ్యవర్తీ నారాయణస్సరసిజాసనసన్నివిష్టః । కేయూరవాన్ మకరకుణ్డలవాన్ కిరీటీ హారీ హిరణ్మయవపుర్ధృతశంఖచక్రః- த்யேயஸ்ஸதா ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தீ நாராயணஸ்ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட:! கேயூரவாந்மகரகுண்டலவாந்கிரீடீஹாரீ ஹிரண்மயவபுர்த்ருதஶங்கசக்ர:" என்று ஆதித்யமண்டலாந்தர்வர்த்தியாய் செவ்வித்தாமரைப் பூவை ஆஸநமாகவுடையனாய் தோள்வளையும் குழையும் திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையும் திகழும் பொன்மேனியுமாய் நிற்பானாய், ஶங்கசக்ரதரனான நாராயணன் த்யேயனென்கிற விதரணத்தோடே, (௨) "యత్తదద్రేశ్యమగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణమచక్షుశ్శ్రోత్రం తదపాణిపాదం నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మం యద్భూతయోనిం పరిపశ్యన్తి ధీరాః- யத்தத³த்³ரேஶ்யமக்³ராஹ்யமகோ³த்ரமவர்ணமசக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரம் தத³பாணிபாதம் நித்யம் விபு⁴ம் ஸர்வக³தம் ஸுஸூக்ஷ்மம் யத்³பூ⁴தயோநிம் பரிபஶ்யந்தி தீ⁴ரா:" என்று சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமின்றிக்கே மாநஸஜ்ஞாநவேத்யமுமின்றிக்கே நாமவர்ணரஹிதமுமாய் சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரபாணிபாதரஹிதமாய் நித்யமாய் அநவச்சிந்நபரிமாணமாய் ஸர்வவ்யாப்தமாய் அதிஸூக்ஷ்மமாய் ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கும் வஸ்துவை தி(தீ)ரரானவர் உள்ளபடி காண்பர்களென்றும், *ரூபவர்ணாதி நிர்தேஶவிஶேஷண விவர்ஜிதமாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகிற ரூபாதிநிஷேதம் விரோதிக்கையாலும்,

(௩) "పాదోఽస్య విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి- பாதோஸ்ய விஶ்வா பூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி" என்று லீலாவிபூதி ஒருகாலும் நித்யவிபூதி முக்காலுமாயிருக்குமென்கிற விபூதித்வயத்தோடே (௪) "నేహ నానాస్తి కించన- நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந" என்கிற நாநாத்வ நிஷேதம் விரோதிக்கையாலும் இப்படி ஆபாதசூடம் பரஸ்பர விருத்தமாய்த் தோற்றுகிற ஶாஸ்த்ரங்களும் விடவேண்டிவரும்.

---

(௧) (௨) முண்ட-௧-௧-௬

அப்போது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும் ஆஸ்திக்யமுமின்றியிலேயொழியுமாகையாலே இப்படிவருகிற விரோதத்தை குணவர்ணாஶ்ரமபாகருச்யாதிபேதங்களாலே வேறுபட்டுவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாக்கிப் பரிஹரிக்கக்கடவது.

எங்ஙனேயென்னில்; தமோகுணப்ராசுர்யநிபந்தநமான பரஹிம்ஸாபரதையாலும் ரஜஃப்ராசுர்யநிபந்தநமான க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தார்த்தித்வத்தாலும் ஸத்வப்ராசுர்யநிபந்தநமான முமுக்ஷுத்வத்தாலும் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே ஶ்யேநவிதிக்கும மோக்ஷவிதிக்கும் வருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம; ஹிம்ஸாநிஷேதம் ஸாமாந்யமாகையாலும் பஶுவிஶஸநவிதி கர்மநிபந்தநமாகையாலும் அவற்றுக்குண்டான விரோதம பரிஹ்ருதம். நித்யாக்நிஹோத்ரவிதி தத்த்யாகவிதிகள்கர்மயோகநிஷ்டையும் ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டையுமாகிறவதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே அவற்றுக்குவருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸமுச்சயவிதியும் கர்மயோகத்தில் விஶ்வாஸமாந்த்யத்தாலே உபஸாபேக்ஷனவனைக் குறித்தாகையாலே பரிஹ்ருதம். பக்திவிதியும், கர்மஜ்ஞாநஸஹக்ருதையானபக்தியே கார்யகரமாவதென்கிற பாகம் பிறந்த வதிகாரிக்காகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களோடு அதுக்குண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸத்வித்யைதஹரவித்யைகளுக்குவருகிற விகல்பமும் ஸ்வரூபமாத்ரத்திலும் குணவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்திலுமுண்டான ருசிவிஶேஷத்தால்வந்த வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே பரிஹ்ருதம்-

ஸகுணவாக்யத்துக்கும் நிர்க்குணவாக்யத்துக்குமுண்டான விரோதம், (க)"అపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సో౽పిపాసస్స త్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః- அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகத்ஸோऽபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ" என்று ஹேயப்ரதிபடனாகையாலே அபஹதபாப்மாவாயிருக்கும். நித்யயௌவநஸ்வபாவனாய்க்கொண்டு ஏகரூபனாயிருக்கையாலே ஜராரஹிதனாயிருக்கும், நித்யனாகையாலே நாஶரஹிதனாயிருக்கும்; நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூபனாகையாலே விஶோகனாயிருக்கும். அகர்மவஶ்யனா

(க) சாந்தோ-அ-எ-க

கையாலே ஸ்வாத்பிபாஸாதிராஹித்யனுமிருக்குமென்கிற ஹேயகுண ராஹித்யத்தையும், ஸத்யமான காமங்களையுடையனுமிருக்கும், ஸத்யமான ஸங்கல்பங்களையுடையனுமிருக்குமென்கிற கல்யாணகுண ஸாஹித்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்.

நிர்விக்ரஹஸவிக்ரஹங்களுக்குண்டான விரோதமும், (௧)"இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:- இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:" என்கிற இச்சாக்ருஹீதமான விக்ரஹத்தையும், கர்மாதீநமானஶரீரபரிக்ரஹமில்லாமையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்; (௨) "நேஹநாநாஸ்தி-நேஹநாநாஸ்தி" என்கிறவாக்யம் த்ரவ்யபேதத்தாலே பி(ந்)நமான விபூதித்வயத்திலுடையவும் விஶிஷ்டைக்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே விபூதியோகம்சொல்லுகிற வாக்யத்துக்கு† முண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம்.

ஆகவிப்படி பரஸ்பரவிருத்தமான வர்த்தவிஶேஷங்கள் குணவர்ணநபே(த)தபிநமாய் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமானவோபாதி இதுவும் அதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும்.

அதாவது (௩) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதே: பரமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் பகவச்சேஷமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிவிஶிஷ்டமாயிருக்குமாத்மஸ்வரூபமென்றறிந்து, ததநுகுணமான புருஷார்த்தம்ஸ்வயத்நஸாத்யமென்கிறவளவிலேநிற்கிறவனைக்குறித்து கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களை விதிக்கிறது; (௪) "உணர்வுமுயிருமுடம்புமமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம், உணர்வைபெறவூர்ந்து" என்றும், (௫) "மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநாதிகளெல்லாம் புறனிதழாமபடி சரமமானபகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதேகபோக(ய)மாயிருக்கும ஆத்மஸ்வரூபமென்றறிந்து, அந்தபகவதேகபோகத்வமாகிற புருஷார்த்தம் பாரதந்த்ரமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நத்தால் ஸித்தியாது; நிருபாதிகரக்ஷகனானவனாலே லப்யமென்றறிந்து, (௬) "என்னுன்

---

(௧) வி-பு-௬-௭-௮௪ (௨) ப்ருஹ-௬-௪-௧௯ (௩) தி-வாய்-௧-௩-௬
(௪) தி-வாய்-௮-௮-௩ (௫) திருமாலை-௩௮ (௬) தி-வாய்-௫-௮-௩
† இங்கே சிலபதம் காணவில்லை

செய்கேன்" என்கிறபடியே ஸ்வரூபத்தில் ஸ்வரக்ஷண ஜ்ஞாநாபாவத்தாலும், புருஷார்த்தம் அநந்யஸாத்யமென்கிற ஜ்ஞாநவத்தையாலும் பக்திபாரம்பத்தாலும் அநந்யகதிகளாய், பலத்தில் ப்ராரப்தகர்மாவஸாநமாகிற விளம்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதவர்களுமாயிருக்கிறவர்களைக் குறித்து ப்ரபத்தியோகத்தை விதிக்கிறதென்கை.

இப்படி ஜ்ஞாநவிபாக(ஜ்ஞா॰ஃ) நிபந்தநமான ருசியைப்பற்றிவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே கர்மஜ்ஞாநாதிவிதாயக ஶாஸ்த்ரத்துக்கும் ப்ரபத்திவிதாயகஶாஸ்த்ரத்துக்கும் விரோதப்ரஸங்கமே பிடித்தில்லை. ஶாஸ்த்ரசோ(சோ॰)திதமான ஸகலதர்மங்களும் ஸர்வர்க்கு முபாதேயமல்லாமையாலும் (க) "యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే। తావాన్ సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః॥ யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே। தாவாநஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநத:" என்று குணத்ரயவஶ்யராய் பகவல்லீலாவிஷயபூதரான சேதநரைக்குறித்து அவ்வோருடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரசோதிதமான வர்த்தங்களில், ஸர்வத்ர பரந்துகிடக்கிற ஜலத்தில் த்ருஷார்த்தனுக்கு ஸ்வதாஹஶாந்திக்காவானதே அபேக்ஷிதமாமாபோலே அறிவுடையனவனுக்கு ஸ்வாதிகாராநுகுணமானதே அபேக்ஷிதமாய் தத்வ்யதிரிக்தங்களானவை த்யாஜ்யமென்கையாலும், வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களில் ஸ்வவர்ணாஶ்ரமாதிகளுக்கு விஹிதமான தர்மங்களை உபாதேயமாகவிதித்து தத்வ்யதிரிக்த வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை த்யாஜ்யதயா விதிக்கையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூப தர்மாநுஷ்டாநத்தாலும் வ்யதிரிக்த தர்மத்யாகத்தாலுமல்லது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதைதான் கூடாமையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவானைப் பகவதேகரக்ஷ்யத்வ ப்ரதிபத்திபாகிற ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்திலே யிழியுமவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமாய் அஹங்காரகர்ப்பமான கர்மயோகாதிகளினுடைய த்யாகவிதி அத்யந்தமுபபந்நமென்றதாயிற்று.

(உ) "సన్న్యాసస్త్యాగ ఇత్యుక్తశ్శరణాగతిరిత్యపి। ఉపాయోऽయం చతుర్థస్తే ప్రోక్తశ్శీఘ్రఫలప్రదః। అస్మిన్ హి వర్తమానానాం విధావప్రతిషేధితే। పూర్వే త్రయ ఉపాయాస్తే భవేయురమనోహరాః॥- ஸந்யாஸஸ்த்யாகஇத்யுக்தஶ்ஶரணாகதித்

(க) கீ-உ-சகூ (உ) அஹிர்ப்பு-ஸ௭

[illegible] உபாயம் சதுர்த்தஸ்தேப்ரோக்தஸ்ஸர்வஸ்ய லப்ரத: । [illegible] [illegible]வாததமார்காநாம்விதெளவிப்ரஷேவிதே। பூர்வேத்ரயஉபாயா ஸ்தேபவேயுரமநோஹரா:" என்று ஸங்யாஸஶப்தத்தாலும் த்யாக ஶப்தத்தாலும் ஶரணாகதிஶப்தத்தாலும் சொல்லப்பட்ட சதுர்த் தோபாயமான ப்ரபத்தி ஆரப்த(ப்)ஶரீராவஸாநத்திலே ஃபலமாகை யாலே ஶீக்ரபலப்ரதமாயிருக்கும்; ப்ராஹ்மணோத்தமராலே ஸே விக்கப்பட்டிருக்கிறவிந்தவிதியிலே நடக்குமவர்களுக்கு முன்பு சொன்னகர்மஜ்ஞாநபக்தி யென்கிற மூன்றுஉபாயங்களும் மநோஹ ரங்களன்று. ஆகையாலே அநுரூபங்களன்றென்று ப்ரபத்தியினு டையஉத்கர்ஷமும் கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய வபகர்ஷமும் பகவச் சாஸ்த்ரத்திலும் சொல்லிற்று.

(க) "సాధనంభగవత్ప్రాప్తౌసఏవేతిస్థిరామతిః । సాధ్యభక్తిస్స్మృతాసైవప్రప త్తిరితిగీయతే । ఉపాయోభక్తిరేవేతితత్ప్రాప్త్యాయాతుసామతిః । ఉపాయభక్తిరేత స్యాః పూర్వోక్తైవగరీయసీ । ఉపాయభక్తిఃప్రారబ్ధవ్యతిరిక్తాఘనాశినీ । సాధ్యభక్తి స్తుసాహన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపిభూయసీ- ஸாதநம்பகவத்ப்ராப்தெளஸஏவேதி ஸ்திராமதி: । ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதாஸைவ ப்ரபத்திரிதிகீயதே । உ பாயபக்திரேதஸ்யா: பூர்வோக்தைவகரீயஸீ। உபாயபக்தி:ப்ராரப்த வ்யதிரிக்தாகநாஶிநீ । ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ" என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு பகவானே உபாயமென்கிற வ்ய வஸாயாத்மகஜ்ஞாநம் ஸாத்யபக்தியாக வநுஸந்திக்கப்படும்; அது வே ப்ரபத்தியென்றுசொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்திக்கு பக்தியே உபாயமென்கிற நினைவுக்கு 'உபாயபக்தி'யென்றுபேர். இத்தைப் பற்ற முன்புசொன்னப்ரபத்தி ஶ்ரேஷ்டை; அதுக்கு ஹேது- உபாயபக்தியென்கிறபக்தியோகம் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தமான பூர் வாகோத்தரா(க்)க ரூபமானபாபத்தைப்போக்குமத்தனை; ஸாத்ய பக்தியென்கிற ப்ரபத்தியோகம் ப்ராரப்தத்தையும் நஶிப்பிக்குமா கையாலே யென்று ப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வோபாயாதிக்யம் ப்ரதே ஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

இப்படி அதிகாரிபேதத்தாலே அவிருத்த(த்)மாயிருக்கச்செய்தே யும் ஆபாதப்ரதீதியில் ஆபாஸமாகத்தோற்றுகிற விரோதத்தைப்

(க) லக்ஷ்மீதந்த்

பரிஹரிக்கைக்காகச் சிலர் வேதோக்தமான தர்மங்களுக்கதிகாரமில்லாத ஸ்த்ரீஶூத்ராதிர்யாகாதிகள் பாபயோநிகளாகையாலே இவர்களுக்கு ப்ரபத்தியோகம் விதிக்கிறது; அல்லாத த்ரைவர்ணிகருக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகள் விதிக்கிறதென்று விஷயவிபாக(ஞ்ம)ம் பண்ணினார்கள்; (க) "మాంహి పార్థ వ్యపాశ్రిత్య యేஉపి స్యుః పాపయోనయః। స్త్రియో వైశ్యాస్తథా శూద్రాస్తేஉపి యాంతి పరాం గతిమ్ । కింపునర్బ్రాహ్మణాః పుణ్యా భక్తా రాజర్షయస్తథా"-மாம்ஹிபார்த்தவ்யபாஶ்ரித்யயேபிஸ்யுః பாபயோநயః। ஸ்த்ரியோவைஶ்யாஸ்ததாஶூத்ராஸ்தேபியாந்திபராங்கதிம்। கிம்புநர்ப்ராஹ்மணாः புண்யாபக்தாராஜர்ஷயஸ்ததா" என்று, பார்த்தனே! பாபயோநிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ரவைஶ்யாதிகளாயாவார் சிலர்; அவர்களும என்னையாஶ்ரயித்து பரமையானகதியை ப்ராபிப்பர்கள்; புண்யயோநிகளான ப்ராஹ்மணர், ராஜர்ஷிகள் பக்தராயிருக்கிறவர்கள், என்னைபஜித்துப் பரகதியைப்ராபிப்பாகளென்னுமிடம சொல்லவேணுமோ வெனகையாலே ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கும பஜநாதிகாரமுண்டாகையாலும், கர்மஜ்ஞாநாதிகளைவிட்டு ப்ரபத்தியைபபண்ணென்றுவிதிப்பது தாமாதிகாரமுள்ள விடத்திலேயாகிலும, இந்த பக்த்யநதிகாரஹேதுவான ஜாத்யாதிவைகல்யமில்லாத க்ஷத்ரியனான வர்ஜுநனைக்குறித்து தர்மங்களைவிட்டு என்னைப்பற்றென்று விதிக்கையாலும, அந்தவிஷயவிபாக(ஞ்ம)ம் அயுக்தம.

தர்மஶப்தத்தாலே பலாதிகளைச்சொலலுகிறதாய் பலஸங்க கர்த்தருத்வங்களைப்பரித்யஜித்து தர்மஸ்வரூபமாத்ரத்தை யநுஷ்டியாநின்றுகொண்டு த்தங்கமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண மோக்ஷஸித்தியுண்டாமெனகிற தென்பாகள் சிலர்;

இவ்விடத்தில் பலத்யாகபூர்வகமாக தர்மத்தை யநுஷ்டியென்று சொல்லாமையாலும, பலத்யாகத்தைச்சொல்லி ஸ்வரூபநிஷேதம் பண்ணுகையாலேதாமஸ்வரூபாநுஷ்டாநம ப்ரஸ்துதமானாலும, (உ) "కర్మణ్యేవాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన। మా కర్మఫలహేతుర్భూర్మా తే సంగోஉస్త్వకర్మణి"-கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மாபலேஷுகதாசந।மா கர்மபலஹேதுர்ப்பூர்மாதேஸங்கோஸ்த்வகர்மணி" என்று கர்மத்திலேஉனக்கதிகாரம; பலத்திலதிகாரமில்லை; கர்மபலஹேதுவாகாதே

(க) கீ-கூ-௩உ (உ) கீ-உ-௪௭

தென்று உனக்குக் கர்மாநுஷ்டாநத்தில் அஸங்கமுண்டாவதென்கை யாலே பலாதித்யாகம் சொல்லொண்ணாமையாலும், லக்ஷண்யாபல த்தைச் சொல்லுகிறதென்ன வேண்டுவது, தர்மஸ்வரூபம் சொல் லுகிறதென்னுமிடத்தில் விரோதமுண்டாகாதாகையாலும், (௧) “ నిశ్చయంశృణుమేతత్రత్యాగేభరతసత్తమ । త్యాగోహిపురుషవ్యాఘ్ర త్రివిధస్సంప్ర కీర్తితః । యజ్ఞదానతపఃకర్మ నత్యాజ్యంకార్యమేవతత్ । యజ్ఞోదానంతపశ్చైవపా వనానిమనీషిణామ్ । ఏతాన్యపితుకర్మాణిసఙ్గంత్యక్త్వాఫలానిచ । కర్తవ్యానీతిమేపార్థ నిశ్చితంమతముత్తమమ్- நிஶ்சயம்ஶ்ருணுமேதத்ர த்யாகேபரதஸத்தம । த்யாகோஹிபுருஷவ்யாக்ரத்ரிவிதஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்தித꞉ । யஜ்ஞதாநதப꞉கர் மகத்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் । யஜ்ஞோதாநம்தபஶ்சைவ பாவநாநிம நீஷிணாம் । ஏதாந்யபிதுகர்மாணி ஸங்கம்த்யக்த்வாபலாநிச । கர்த்த வ்யாநீதிமேபார்த்தநிஶ்சிதம்மதமுத்தமம்” இத்யாதிகளாலே கீழ்ச் சொன்ன பலத்யாகத்தை நிகமிக்கிறதென்றுமபோதும் நிகமநத்தில் பலமில்லாமையாலும், (௨) “ఇతితేజ్ఞానమాఖ్యాతం గుహ్యాద్గుహ్యతరంమయా। విమృశ్యైతదశేషేణయథేచ్ఛసితథాకురు- இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்குஹ்யாத் குஹ்யதரம்மயா । விம்ருஶ்யைதத்ஶேஷேண யதேச்சஸிததாகுரு” என்றிப்படி குஹ்யாத்குஹ்யதரமான ஜ்ஞாநம் உனக்கென்னாலே சொல்லப்பட்டது; நீ இவற்றையடங்கவிசாரித்து யாதொருபடி இச்சித்தாய்; அப்படியேசெய்யென்று முன்பேநிகமித்துவிட்டு, (௩) “ సర్వగుహ్యతమంభూయశ్శృణుమే - ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமே” என்று முன்புசொன்னகுஹ்யதரமான தர்மாதிகளிற்காட்டில் குஹ்ய தமமாகையாலே விலக்ஷணமான ஸித்ததர்மத்தைச் சொல்லுகி றேன்; கேளென்று இதினுடைய வைலக்ஷண்யம் முன்பே ப்ரஸ் துதமாகையாலும் இதின் வைலக்ஷண்யத்தாலே ஶோகநிவ்ருத்தி ஸ்வரஸமாகப் பிறக்கைகயாலும், இங்கு நிகமிக்கிறதென்கை புநருக் தியாகையாலும் பலத்யாகம் சொல்லுகிறதென்கிறபக்ஷம் துஷ்டம்.

ஸிலர் அநாதிகாலார்ஜிதமான பாபங்களினுடைய நிரஸபூர்வக நிரஸியமாக பகவத்ப்ரேமரூபேண நடக்கப்பட்ட பக்தியோகா ரம்ப விரோதியான நாநாவிதபாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக விதி க்கிற க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயண கூஶ்மாண்டாதிகளான ப்ராயஶ்சித்த

(௧) கீ-௧௮-௪ (௨) கீ-௧௮-௬௩ (௩) கீ-௧௮ ௬௪

தர்மங்கள் சேர்க்கிலேத அநுஷ்டிக்குமவையர்கையாலும் இஷ்டகரங்களாகையாலும் அவற்றைவிட்டு தத்ஸ்தானே யென்னைப்பற்றென்றுசொல்லுகிற தென்பர்கள்; பக்தியோகாரம்பவிரோதி துஷ்க்ருதத்தையுடையனல்லாமையாலும, ஜிதேந்த்ரியனுகையாலும் பக்த்யாரம்பவிரோதி பாபநிபந்தநமோகமும ப்ராயஶ்சித்தமும கேழ்ப்பாஸ்துதமலலாமைபாலும் மோக்ஷஸாதந பூதகர்மாதிவாசகமான தர்மஶப்தத்தை ப்ராயஶ்சித்ததர்மமாத்ரத்தைச சொல்லுகிறதென்கைக்கும் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஸர்வஶப்தத்துக்குப்பொருளில்லாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

சிலர் கர்மயோகாதிகளிலே ப்ரமமுண்டாகில் தத்ப்ராயஶ்சித்தமாக ப்ரபத்தியைவிதிக்கிற தென்பர்கள்; (க) "ஏஷா தேঽபிஹிதா ஸாங்க்யே புத்திர்யோகே த்விமாம் ஶ்ருணு- ஏஷாதேபிஹிதாஸாங்க்யேபுத்திர்யோகேத்விமாமஶ்ருணு" என்று ஆத்மயோகத்தில் இநதபுத்தி உனக்குச் சொலலபபட்டது; கர்யோகத்திலிந்தபுத்தி உனக்குச்சொல்லப்படுகிறது; காமயோகத்தி லிந்த புத்தியைக்கேளென்று கர்மயோகத்தைச்சொல்ல வாரம்பித்தவவஸரத்திலே, (உ) "நேஹாபிக்ரமநாஶோঽஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே-நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்திப்ரத்யவாயோநவித்யதே" என்று இந்தக் கர்மயோகத்தில ஆரப்த(ப்த)மானவஸ்துக்கு நாஶமிலலை; நடுவுவிச்சேதத்தாலும் ப்ரத்யவாயமுமில்லையென்று ப்ராயஶ்சித்த நிரபேக்ஷமாகவும் சொல்லுகையாலே அதுவுமர்த்தமன்று.

(ஈ) "தமேவம் விதித்வாঽதிம்ருத்யுமேதி நாந்ய: பந்தா வித்யதேঽயநாய-தமேவம் விதித்வாதிம்ருத்யுமேதிநாந்ய:பந்தாவித்யதேயநாய" என்று ஜ்ஞாநயோகத்தாலே ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கலாமதொழிய ப்ராப்திக்கு உபாயம்வேறில்லை யென்றும், (ச) "தமேவைகம் ஜாநத ஆத்மாநமந்யா வாசோ விமுஞ்சத-தமேவைகம்ஜாநதாத்மாநமந்யாவாசோவிமுஞ்சத" "அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது:-அம்ருதஸ்யைஷஸேது:" என்று பரமாத்மாவான ஸர்வேஶ்வரனொருவனையுமே யறியுங்கள்; அவ்வறிவே அம்ருதஸ்வரூபமான மோக்ஷத்துக்குவழி; அல்லாதவார்த்தைகளை விடுங்களென்று, ஜ்ஞாநயோகத்தை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், தந்நிஷ்டனுக்குக் கர்த்தவ்யமொன்றுமில்லையென்று, கர்மத்யாகம்-"ஜ்ஞா

(க) கீ-உ-நக (உ) கீ-உ-சo (ஈ) ஶ்வே-ஈ-அ (ச) முண்ட-உ-உ-ரு

మృతేన తృప్తస్య-ஜ்ஞாநாம்ருதேநத்ருப்தஸ்ய'' என்கிற ஶ்லோகத்திலே சொல்லுகையாலும், ஜ்ஞாநயோகலாபத்துக்கு தத்ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸ்தாநே என்னைப்பற்றென்று சொல்லுகிறதென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்;

(க) "కర్మణైవ హి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః- கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜநகாதய:'' என்று கர்மந்தன்னை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், (உ) "యజ్ఞేన దానేన తపసా నాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి- யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேநப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி'' என்று கர்மத்தை ஜ்ஞாநஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், த்யாகாநந்தரம் ஜ்ஞாநயோகவாசகமாயிருப்பதொரு ஶப்தமில்லாமையாலும் "ஶரணம்வ்ரஜ'' என்கிறவாக்யம ஆத்மஜ்ஞாநவாசகமல்லாமையாலும், ப்ரபத்தியே மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவிதிக்கையாலும், (௩) "యథా పుష్కరపలాశ ఆపో న శ్లిష్యన్తే, ఏవమేవంవిది పాపం కర్మ న శ్లిష్యతే-யதாபுஷ்கர பர்ணஆபோநஶ்லிஷ்யந்தே, ஏவமேவம்விதி பாபம் கர்மநஶ்லிஷ்யதே'' என்று யாதொருபடி தாமரையிலையில்நீர்தங்காது; அப்படியே ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டன்பக்கல் பாபம்ஸம்ஶ்லேஷியாதென்றும், "జ్ఞానాగ్నిః-ஜ்ஞாநாக்நி:'' இத்யாதிப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வக்நிதானே ஸர்வகர்மங்களையும் பஸ்மமாக்குமென்றும், (௪) "యథైషీకాతూలమగ్నౌ ప్రోతం ప్రదూయేత, ఏవం హాస్య సర్వే పాప్మానః ప్రదూయన్తే - யதைஷீகாதூலமக்நௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத, ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாந:ப்ரதூயந்தே'' என்று நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலே ஸகலபாபங்களும நஶிக்குமென்றும், இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநயோகந்தன்னாலே ஸகலபாபங்களும் போமென்கையாலே இங்குச்சொல்லுகிற "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி'' என்கிற ஸ்வயம்பாபவிமோசநோக்தி சேராமையாலும், (௫) "చోదనాలక్షణోఽర్థో ధర్మః-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோ தர்ம:'' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸாதநபூதகர்மஜ்ஞாநாதிவாசகமான தர்மஶப்தத்தை கர்மயோகமாத்ரத்திலே ஸங்கோசிப்பிக்கவொண்ணாமையாலும், விஹிதஜ்ஞாநத்துக்கு அங்கமாக விஹிதமானகர்மத்தைவிட்டால் விஹிதகர்மத்யாகமாகிற தூஷணமவருகையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று;

(க) கீ-௩-௨௦ (உ) ப்ரு-௬-௪-௨௨ (௩) சாந்தோ-௪-௧௪-௩
(௪) சாந்தோ-௫-௨௪-௩ (௫) பூர்வமீமாம்ஸா

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டே என்னை ஶரணவரணம் பண்ணுவா
னென்று ஶரணாகதிப்ரஶம்ஸையிலே இதுக்குத் தாத்பர்யம்; தர்ம
த்யாகத்திலன்றென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; ப்ரஶம்ஸையைக் காட்
டுகிற அபிஶப்தமில்லாமையாலும், தர்மங்களினுடைய த்யாகம்
விருத்த(ஹ)மாகையாலே, வருந்திகல்பித்தாலும் ப்ரஶம்ஸையால்
"மாஶுச꞉" என்கிற ஶோகநிவ்ருத்தி கூடாமையாலும் அதுவுமர்
த்தமாகமாட்டாது;

பஶுவிதியில் பஶுதந்த்ரத்தைப்பண்ணுதல், பூர்ணாஹுதி
யைப்பண்ணுதல் செய்வானென்று பஶுதந்த்ரத்யாகத்தில தாத்பர்
யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாநமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமா
னாற்போலே இங்கும் தர்மத்யாகத்திலே தாத்பர்யமில்லை; ப்ரபத்த்
யநுஷ்டாநத்திலே தாத்பர்யமென்கிற பக்ஷமும், ஸாதநாந்தரபரித்
யாகமில்லாதபோது அநுஷ்டிக்கவொண்ணாத ப்ரபத்திக்கு பஶு
தந்த்ரத்யாகத்தில தாத்பர்யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாந
மாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாகவிதிக்கிற பூர்ணாஹுதிந்யாயம் த்ருஷ்
டாந்தமல்லாமையாலே அர்த்தமன்று;

தர்மஶப்தத்தாலே பகவத்வ்யதிரிக்த தேவதாந்தராராதநரூப
மாக வேதவேதாந்தங்களிற் சொல்லுகிற தர்மத்தைச்சொல்லுகிற
தாய், அந்த தர்மங்களைவிட்டு மோக்ஷோபாயமாக பகவத்ஸமாஶ்ரய
ணத்தைப் பண்ணுவானென்று, இதரதேவதாப்ரதிஸம்பந்திக கர்ம
நிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகப்ரதிஸம்பந்திகமானதர்மத்தைவிதிக்
கிறதாய், அத்தாலே பகவத்விஷயத்தோடே ஐகாந்த்யம் விதிக்கிற
தென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்; தேவதாந்தரங்கள் இங்கு ப்ரஸ்துத
மல்லாமையாலும், ப்ரஸ்துதமானாலும், (ச) "యేప్యన్యదేవతాభక్తా యజన్తే
శ్రద్ధయాన్వితాః ।. తేపిమాంమేవకౌన్తేయయజన్త్యవిధిపూర్వకమ్-யேப்யந்யதேவ
தாபக்தா யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா꞉ । தேபிமாமேவ கௌந்தேய யஜ
ந்த்யவிதிபூர்வகம்" என்று யாவர் சிலர் அந்யதேவதாபக்தராய்க்
கொண்டு ஶ்ரத்தையோடே யஜிக்கிறார்கள்; அவர்களும் நம்மையே
யஜிக்கிறார்களென்கையாலே தேவதாந்தராராதநத்திலும் பகவதை
காந்த்யத்துக்கு விரோதமில்லை யென்கையாலும், ஶரணவரணமா
கிறது-ஸமாஶ்ரயணமாத்ரமின்றிக்கே உபாயப்ரார்த்தநாரூபமாகை,

(ச) கீ-கூ-உரு

யாலேதர்மஸப்தம் தத்ப்ரதிகோடியாய்க்கொண்டு த்யாஜ்யமான ஸாதநதர்மத்தைக் காட்டுமதொழிய கேவலம் ஆராதநரூபமான தர்மத்தைக் காட்டாமையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று;

சிலர், ஸரணாகதிவிரோதிகளான தர்மங்களைவிட்டு ஸரணாகதியைப் பண்ணுவானென்று சொல்லுகிறதென்பர்கள்; விரோதித்தவற்றைவிடுகைக்கு விதிவேண்டாவாகையாலும், தர்மஸப்தம் விருத்த(ங)தர்மத்தைவ(ல)சியாமையாலும், ஸர்வதர்மங்களையுமென்கை கூடாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டு நின்றவனுக்கு விஹிததர்மபரித்யாக ப்ராயஸ்சித்தமாக "ஸரணம்வ்ரஜ" என்று ப்ரபத்தியைவிதிக்கிறதென்பர்சிலர் ; அதுவுங்கூடாது; அவற்றுக்கு நியதப்ராயஸ்சித்தமாகவிதிக்கிற தர்மங்களோடே விரோதிக்கையாலும், விதிவிஷயபூதனுனவர்ஜநனுக்கு விஹிததர்மத்யாகப்ரஸங்கமில்லாமையாலும், விதிக்கப்படுகிற விந்தப்ராயஸ்சித்ததர்மந்தான் பலஸாதநதர்மத்யாகத்தைப்பற்றவோ? பலவிது(ரு)ரதர்மத்யாகத்தைப் பற்றவோவென்று விசாரித்தால், பலஸாதநதர்மமநுஷ்டியாதபோது பலாபாவமாத்ரமொழிய தோஷமில்லாமையாலே ப்ராயஸ்சித்தாபேக்ஷையில்லை.

இஞ்சபலஸாதநதர்மப்ராயஸ்சித்தமாகில், நான் மோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்கிற வுக்திகூடாது. பலவிதுரமானநித்யநைமித்திகதர்மங்களில் நைமித்திகதர்மத்யாகத்தில் பேதேந ப்ராயஸ்சித்தமின்றிக்கே நிமித்தம்வந்தபோது ததநுபந்தியான நைமித்திகத்தை யநுஷ்டிக்கவே அதினுடையதோஷம் பரிஹ்ருதம். அதுக்கு அதிகாரமுண்டத்தனையொழிய ப்ராயஸ்சித்த தர்மத்துக்கு அதிகாரமில்லை. நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஸ்சித்தமென்னப்பார்க்கில், தத்த்யாகத்தைப்பற்றவிதிக்கிற ப்ராயஸ்சித்தகர்மத்தோடே விரோதிக்கும்.

அந்த ப்ராயஸ்சித்த தர்மங்களாதல், ஸரணவரணமாதலென்று ஸமவிகல்பமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், அந்தப்ராயஸ்சித்ததர்மங்கள் ஸாமாந்யமான ஸரணவரணத்தைப்பற்ற ப்ரபலமாகையாலே ஸமவிகல்பமாகச் சொல்லவொண்ணாது.

அந்ததர்மங்களும் ஶரணவரணமுங்கூட நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாமென்று ஸமுச்சயமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், ஏகஶப்தத்தில் சொல்லுகிற வவதா(தா)ரணத்துக்கு விரோதம்வரும்; அவைதான் இந்த ஶ்லோகத்தில ஸந்நிஹிதங்களுமல்ல; ஆகையாலே ஸமுச்சயம் கூடாது.

அஸந்நிஹிதங்களான வந்தப்ராயஶ்சித்தங்கள்தான் ஸ்வதந்த்ராதிகாரங்களுமாயிருக்கும்; ஆகையாலே விஹிததர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாக ஶரணவரணம் விதிக்கிறதென்னுமர்த்தமநுபபந்நம்.

பக்தியோகத்துக்கு அங்கமான கர்மாதிகளிலே வைகல்யம் பிறந்தால் தத்ப்ராயஶ்சித்தம ப்ரபதநமென்பர் சிலர்; தர்மஶப்தம் அங்கஸஹிதமாய் வேதோக்தமான ப்ரதாநோபாயத்தை யல்லது அங்கதர்மமாத்ரத்தை வசியாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ர வாசகமென்கைக்கு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ரத்தைச் சொல்லும்போது தர்மவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்துக்கு வையர்த்த்யம்வருகையாலும் அதுசொல்லவொண்ணாது.

அங்கதர்மவைகல்யப்ராயஶ்சித்தமாம்போது, ஶக்யாம்ஶத்யாகப்ராயஶ்சித்தமோ? அஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமோவென்று விகல்பித்தால், அதிகாராநுகுணமான வநுஷ்டாநஸமயத்தில் ஸாமாந்யேந ஸர்வவர்ணாஶ்ரமதர்மங்களும் ஒருவனாலநுஷ்டித்துத் தலைக்கட்டப்போகாமையாலும, ஒருவனைக்குறித்து விதியில்லாமையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபமான விஹிதங்களானவற்றில் ஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமொழிய அஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்ன வொண்ணாது. ஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்னில் அவற்றைக்குறித்து விதிக்கிற அந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களோடே விரோதிக்கும். ஆகையாலே. அங்கவைகல்ய ப்ராயஶ்சித்தமென்கிற பக்ஷம துஷ்டம்.

சிலர் கீழ் விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதி ஸாதநவிஶேஷங்களை நிகமித்துத் தலைக்கட்டுகிறவித்தனை யல்லது த்யாகத்தை விதிக்கிறதன்றென்பர்கள். எங்ஙனேயென்னில்; (க) "నయోత్స్య ఇతి గోవిన్దముక్త్వా తూష్ణీం బభూవహ - நயோத்ஸ்யாமீதிகோவிந்தமுக்த்வா தூஷ்ணீம்பபூவஹ" (உ) "రథోపస్థ ఉపావిశత్ - ரதோபஸ்த உபாவிஶத்" என்று நான்

(க) கீ-உ-க (உ) கீ-க-சஎ

யுத்தம்பண்ணக்கடவேனல்லேனென்று தேர்த்தட்டிலே விழுந்தவர்ஜுநனை யுத்தத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தமாகையாலும், (௧) "నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః । శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసిద్ధ్యేదకర్మణః-நியதம்குருகர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோஹ்யகர்மண: । ஶரீரயாத்ராபிசதேநப்ரஸித்த்யேதகர்மண:" (௨) "ధర్మ్యాద్ధి యుద్ధాచ్ఛ్రేయో౽న్యత్ క్షత్రియస్య న విద్యతే । లోకసఙ్గ్రహమేవాపి సమ్పశ్యన్ కర్తుమర్హసి-தர்ம்யாத்தி யுத்தாச்ச்ரேயோந்யத்க்ஷத்ரியஸ்யநவித்யதே । லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஶ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்று கர்மத்தை நியதமாகப்பண்ணு; கர்மாநுஷ்டாநமே ஶ்ரேஷ்டம்: கர்மவிதுரனானவனுக்கு ஶரீரயாத்ரையும் ஸித்தியாது. க்ஷத்ரியனானவனுக்கு தர்மஸஹிதமான யுத்தத்திற்காட்டில நல்லதுமில்லை. லோகஸங்க்ரஹத்தைப் பார்த்தாகிலும் கர்மத்தைச்செய்யென்றுமித்யாதிகளாலே கர்மம் அவஶ்யம கர்த்தவ்யமென்கையாலும், (௩) "అథ చేత్త్వమిమం ధర్మ్యం సఙ్గ్రామం న కరిష్యసి । తతః స్వధర్మం కీర్తిం చ హిత్వా పాపమవాప్స్యసి- அதசேத்த்வமிமம்தர்ம்யமஸங்க்ராமமநகரிஷ்யஸி । ததஸ்ஸ்வதர்மம்கீர்த்திஞ்சஹித்வாபாபமவாப்ஸ்யஸி" "తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాపమవాప్స్యసి-ததோயுத்தாயயுஜ்யஸ்வநைவம்பாபமவாப்ஸ்யஸி" என்று நியததர்மமான யுத்தத்தைப் பண்ணாயாகில தர்மத்தையும் கீர்த்தியையுமிழந்து பாபத்தையடைவதி; ஆகையாலே யுத்தத்தின்பொருட்டு யுக்தனாய் இப்படிப் பாபத்தையடையாதேகொளளென்று கர்மமநுஷ்டியாதபோது பாபிஷ்டனுமென்கையாலும், (௪) "యే త్వేతదభ్యసూయన్తో నానుతిష్ఠన్తి మే మతమ్ । సర్వజ్ఞానవిమూఢాంస్తాన్విద్ధి నష్టానచేతసః-யேத்வேததப்யஸூயந்தோநாநுதிஷ்டந்திமேமதம் । ஸர்வஜ்ஞாநவிமூடாம்ஸ்தாந்வித்திநஷ்டாநசேதஸ:" நானுதரித்து உபதேசித்த கர்மத்தை அஸூயைபண்ணிநின்றுகொண்டு யாவர்சிலர் அநுஷ்டியாதிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஜ்ஞாநஹீநராய் நஶிக்குமவர்களாக புத்திபண்ணு; கர்மத்தையநுஷ்டியாதொழில் நஷ்டனுமென்றும், (௫) "మోహాత్తస్య పరిత్యాగస్తామసః పరికీర్తితః-மோஹாத்தஸ்யபரித்யாகஸ்தாமஸ:பரிகீர்த்தித:" என்று மோஹத்தாலே கர்மத்தினுடைய பரித்யாகம் தாமஸமென்று கர்மத்யாகத்தை தம:கார்யமாகச்சொல்லுகை

---

(௧) கீ-௩-௨௦ (௨) கீ-௨-௩௧ (௩) கீ-௨-௩௩
(௪) கீ- (௫) கீ-௧௮-௭

யாலும், (௧) "సఙ్గంత్యక్త్వాఫలఞ్చైవసత్యాగస్సాత్త్వికోమతః - ஸங்கந்த்யக்த்வா ஃபலஞ்சைவஸத்யாகஸ்ஸாத்விகோமத:" என்று ஸங்கத்தையும் பலத்தையும் விடுகிறது ஸாத்விகத்யாகமென்கையாலும், (௨) "నహి దేహభృతాశక్యం త్యక్తుం కర్మాణ్యశేషతః । నియతస్యతుసన్న్యాసః కర్మణోనోపపద్యతే - நஹிதேஹப்ருதாஶக்யஸ்த்யக்தும்கர்மாண்யஶேஷத:। நியதஸ்ய துஸந்ந்யாஸ: கர்மணோநோபபத்யதே" என்று-ஶரீரியானவனுக்கு கர்மங்கள் போகவிடவொண்ணாதென்றும், நித்யமான கர்மத்தினுடைய த்யாகம் கூடாதென்கையாலும், (௩) "కర్తవ్యానీతిమేపార్థనిశ్చితంమతముత్తమమ్ - கர்த்தவ்யாநீதிமேபார்த்தநிஶ்சிதம்மதமுத்தமம்", கர்மங்கள் கர்த்தவ்யமென்றே எனக்கு உத்தமமான மதமென்கையாலும், (௪) "స్థితోస్మిగతసన్దేహః కరిష్యేవచనంతవ - ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ: கரிஷ்யேவசநந்தவ" என்று நீ திருவுள்ளமானபடியே ஜ்ஞானகர்மானுஷ்டானம் பண்ணக்கடவேனென்கையாலும், அப்படியே பாரதயுத்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகையாலும்.

"மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" இத்யாதிகளிலே அங்கமாகவிதித்த ப்ரபத்தியை ப்ரதானமாகவிதிக்கக்கூடாமையாலும், சிரகாலஸாத்யமாய் துஷ்கரமான கர்மஜ்ஞாநங்களாலே ஸாத்யமானவர்த்தத்தை ஒரு ப்ரபத்திமாத்ரம் ஸாதிக்கக்கூடாமையாலும், கீழ்ஸாதநாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளாலே ஶோகம்பிறந்ததாகச் சொல்லாமையாலும், (௫) దుఃఖమిత్యేవయత్కర్మ కాయక్లేశభయాత్త్యజేత్ । సకృత్వారాజసంత్యాగం నైవత్యాగఫలంలభేత్ - துஃக்கமித்யேவயத்கர்மகாயக்லேஶபயாத்த்யஜேத் । ஸக்ருத்வாராஜஸந்த்யாகந்நைவத்யாகபலம்லபேத்" என்று கர்மத்தை காயக்லேஶபயத்தாலே து:க்கமென்றுவிட்டானாகில் அது ராஜஸத்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலஸித்தியில்லையென்கையாலும் விஹிதாநுஷ்டானம் ஸ்வரூபஹாநியாயாகில விதிநிஷேதஶாஸ்த்ரவஶ்யரன்றிக்கே யொழியுமாகையாலும், "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதியும் அநுஷ்டிப்பாரில்லாமையாலே அதுக்கும் வையர்த்த்யம் வருகையாலும், விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுக்கு அங்கதயாப்ரபத்திவிதானம் பண்ணுகிறதென்னுமளவில், ப்ரபத்தியினுடைய அந்யநிரபேக்ஷதாநிபந்தந ஸ்வதந்த்ரோபாயத்தைசொல்லுகிற அவதாரண

---

(௧) கீ-௧௮-௯ (௨) கீ-௧௮-௧௧ (௩) கீ-௧௮-௬
(௪) கீ-௧௮-௭௩ (௫) கீ-௧௮-௮

வாசியான ஏகபதத்துக்கு வையர்த்த்யம்வருமென்ன வேண்டாதபடி. தேவதாநதரங்களை வ்யாவர்த்திக்கலாமாகையாலும், இங்குச்சொல்லுகிற த்யாகம் கர்மஸ்வரூபத்யாகமாகமாட்டாது.

ஆகையாலே கீழ்ச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களில்ஸ(ஃ)ல்ஸங்காதிகளையும் ஸ்வதந்த்ரஸாதநமெனகிற ப்ரதிபத்தியையும் விட்டு தத்ஸாதநஸமாராத்யனானவனையே பலப்ரஸாதகனாகபுத்திபண்ணு; அவற்றாலே ப்ரீதனான நான் என்னைப்ப்ராப்திக்கைக்கு விரோதியான ஸகலப்பாபங்களில் நின்றும் விடுவிக்கிறேன். ஆனபின்பு நானைக்குப்ரஸாதகமான கர்மயோகத்தில் கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யத்தியாலே+மோஹிக்கக்கடவையல்லையென்று உக்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறதென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; அது அர்த்தமன்று;

காமய அவப்பம் கர்த்தவ்யமென்றதும், அகரணத்தில் பாபம்வருமென்றதும் ஸாதநமான கர்மத்திலன்றிக்கே ஸ்வவர்ணஸ்வாஸ்ரமோசிதமான தர்மத்திலே யாகையாலும், கர்மம் ஸ்ரேஷ்டமென்னுமிடம், கர்மயோகத்தை ப்ரஸம்ஸித்தபடி யாகையாலும், (க) "ஸ்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத் யஜ்ஞாத்-யேந்த்வேதத்ப்யஸூயந்த:" என்கிறவிடம் அநுஷ்டிக்கச்சொன்னதிலே அஸூயையைப்பண்ணில்நஷ்டனுமென்கிறதொழிய அநுஷ்டியாதபோது நஷ்டனுமென்கிறதன்றாகையாலும், அநுஷ்டியாதவன் நஷ்டனுமென்னில், கர்மயோகநிரபேக்ஷனாய்விட்ட ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கு நாஸம்வரவேண்டுகையாலும், கர்மஸ்வரூபத்யாகம் தாமஸகார்யமென்றவிடம் "மோஹாத்" என்று விஸேஷிக்கையாலும், நாஸ்திகத்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலும், ஸாத்விகத்யாகமாகச்சொன்ன பலாதித்யாகம் நாஸ்திகவ்யாவ்ருத்திபரமாகையாலும், அங்ஙனன்றாகில் கர்மஸ்வரூபத்யாகம் பண்ணின ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கும் ஸாத்விகத்வமின்றியிலே யொழிகையாலும், கரணங்கள் குர்வத்ரூபங்களாகையாலே கர்மங்களை விடப் போகாதென்கிறவிடம பகவத்ப்ரீணநகர்மத்தைவிடுகை பக்ஷமல்லவென்கிறத்தாலே பரிஹ்ருதமாகையாலும் "கர்த்தவ்யாநி" என்கிறவிடம் "த்யாஜ்யம்தோஷவத்" என்று ராகத்வேஷாதிகளோபாதி ஆத்மாவுக்கு கர்மம பந்தகமாகையாலே த்யாஜ்யமென்கிறவர்களை

(க) கீ-ம-கூ

† மோஹிக்க

வ்யாவர்த்திக்கிறதாகையாலும் கர்மத்தை யங்கமாகவுடைத்தான ஜ்ஞாநந்தன்னையே கர்மத்துக்கு அங்கமாகவிதிக்கையாலே அங்கமானப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கக்கூடாதென்கிற விரோதமில்லாமையாலும்,

தபஃகர்மாதிஸாத்யமான பாபநிவ்ருத்தி க்ருஷ்ணாநுஸ்ம்ருதிமாத்ரத்தாலே ஸித்திக்குமென்றெழுதுகையாலே ப்ராபல்யதௌர்ப்பல்யமில்லாமையாலும், த்யாகாபலஸித்தியில்லை யென்கிறவிடம் ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸாத்யமானஜ்ஞாநத்தை ஆசைப்படில் அது கிடையாதென்கிறதாகையாலே அத்தோடு விரோதமில்லாமையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபதர்மத்தை யநுஷ்டேயமாகச்சொல்லி தத்வ்யதிரிக்ததர்மத்தை த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகிறதாகையாலே விதிநிஷேத ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம்வருமென்னவொண்ணாதாகையாலும், (௧) "మాశుచస్సమ్పదందైవీమభిజాతోసిపాణ్డవ-மாஶுசஸ்ஸம்பதந்தைவீமபிஜாதோஸிபாண்டவ" என்கிற ஶோகநிவ்ருத்தியாலே ஶோகம் அநுமேயமானவோபாதி இங்கும், "మాశుచః-மாஶுசஃ" என்கையாலே ஶோகம் அநுமிக்கலாயிருக்கையாலே ஶோகம் ப்ரஸ்துதமன்றென்கிறது தூஷணமாகமாட்டாமையாலும், ப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கையாலும்,

(௨) "ఇతితేజ్ఞానమాఖ్యాతమ్- இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்" என்று அந்த ஜ்ஞாநப்ரகரணந்தன்னிலே நிகமித்துவிடுகையாலே, புநருக்திவருகையாலும், (௩)"అహంహిసర్వయజ్ఞానాంభోక్తాచప్రభురేవచ-அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தாசப்ரபுரேவச" என்று ஸர்வயஜ்ஞங்களுக்கும் போக்தாவும்நானே; பலப்ரதாநம் பண்ணுமவனும்நானே, யென்று தானேசொல்லுகையாலே "సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடம் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களாலே ப்ரீதனானநானென்கிறவிஶேஷணம் இங்குக்கூடாமையாலும், தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்தி "மாம்"என்கிறபதத்தாலே ஸித்திக்கையாலே ஏகபதத்துக்கு வ்யாவர்த்த்யமில்லாமையாலும், (௪) "మామనుశోచితుమర్హసి-நாநுஶோசிதுமர்ஹஸி" (௫) "నైవంశోచితుమర్హసి

(௧) கீ-௧௬-௫ (௨) கீ-௧௮-௬௩ (௩) கீ-௯-௨௪
(௪) கீ-௨-௨௫ (௫) கீ-

ஸர்வம் ப்ரோசிதுமர்ஹஸி" என்று நீ ப்ரோசிக்கக்கடவைபல்லேயென்று சொல்ல, அவனும், (க) "యత్త్వయోక్తం వచస్తేన మోహో౽యం విగతో మ-யத்த்வயோக்தம் வசஸ்தேந மோஹோயம் விகதோ மம" என்று அத்யாத்மவிஷயமாக நீ திருவுள்ளமான வார்த்தைகளாலே என்னுடைய மோஹம்போயிற்றென்று அவன் ப்ரதிவசநம் பண்ணுகையாலும்,

(உ) "సర్వగుహ్యతమం భూయః శృణు మే పరమం వచః-ஸர்வகுஹ்யதமம் பூய ஶ்ருணுமே பரமம் வச:" (ங) "రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్రమిదముత్తమమ్। ప్రత్యక్షావగమం ధర్మ్యం సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్-ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம் ப்ரத்யக்ஷாவகமம் தர்ம்யம் ஸுஸுகம் கர்த்துமவ்யயம்" என்று ராஜகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகத்தைக்காட்டிலும், (ச) "ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్రమిదముక్తం మయానఘ-இதி குஹ்யதமம் ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம் மயாநக" என்று குஹ்யதமமாகச் சொல்லப்பட்ட புருஷோத்தமவித்யாதிகளிற்காட்டிலும் அதிகமமாய், ஸர்வகுஹ்யதமமென்றும், (ரு) "ఏతద్వై మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యమ్-ஏதத்வை மஹோபநிஷதம் தேவாநாம் குஹ்யம்" என்று ஶ்ருதியிலும், (சா) "ఏతన్మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యముత్తమమ్- ஏதந்மஹோபநிஷதம் தேவாநாம் குஹ்யமுத்தமம்" என்று ஸ்ம்ருதியிலும் தேவகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட ந்யாஸரூபத்வாச்யமான ப்ரபதநத்தை ஸர்வாதிகமாகப் பிரியச்சொல்லுகையாலும், உக்தஸாதநநிஷ்டமென்கிற பக்ஷமாத்ரமன்று;

ஆகையாலே கீழுபதிஷ்டமான கர்மாதிகளிலே (எ) "తత్కిం కర్మణి ఘోరే మాం నియోజయసి కేశవ - தத்கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயஸி கேஶவ" என்று பின்பு கோரமான இக்கர்மத்திலே என்னையென் செய்யமூட்டுகிறு யென்கையாலே கர்மங்களிலே துஷ்கரத்வாதிபயம் நடக்கையாலும், (அ) "కచ్చిన్నోభయవిభ్రష్టశ్ఛిన్నాభ్రమివ నశ్యతి-கச்சிந்நோபயவிப்ரஷ்டஶ்சிந்நாப்ரமிவ நஶ்யதி" என்று யோகப்ரஷ்டனானவன் சி(ச்)ந்நாப்ரம்போலே நஶிக்குமென்கையாலே கர்மயோக

(க) கீ-
(உ) கீ-கஅ-சுஅ
(ங) கீ-கூ-உ
(ச) கீ-கரு-உ0
(ரு) தை-நா-எக
(சா)
(எ) கீ-ங-க
(அ) கீ-சு-ஙஅ

ம் ஸாபாயமென்கிறபயம் நடக்கையாலும், (க) "చఞ్చలంహిమనఃకృష్ణ ప్రమాథిబలవద్దృఢమ్ । తస్యాహంనిగ్రహంమన్యే వాయోరివసుదుష్కరమ్-சஞ்சலம்ஹிமந: க்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம்| தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம்" என்று மநஸ்ஸு விஷயங்கள்தோறும்புட்டிபுக்குஒன்றில்நிலைநில்லாதே யிருப்பதொன்று; ப(ப)லவத்தாய்த்ருடமாயிருக்கும; ஸததகதியான வாயுவினுடைய நிரோத(த)மிதாநுப்போலே, அந்தமநஸ்ஸை விஷயஙகளிலநின்றும் மீட்கையரிதென்று புத்திபண்ணுநின்றேனென்கையாலேகாமயோகாதிகளுடைய†வநுஸந்தாநமுமகப்பட துஷ்கரமென்றுபயப்படுகையாலும,

(உ) "యతతోహ్యపికౌన్తేయపురుషస్యవిపశ్చితః । ఇన్ద్రియాణిప్రమాథీనిహరన్తిప్రసభంమనః।తానిసర్వాణిసంయమ్యయుక్తఆసీతమత్పరః-யததோஹ்யபிகௌந்தேய புருஷஸ்யவிபஶ்சித: | இந்த்ரியாணிப்ரமாதீநிஹரந்திப்ரஸபமமந: | தாநிஸர்வாணிஸமயம்ய யுக்தஆஸீதமத்பர:" என்று ஜ்ஞாநவானைக்கொண்டு இநத்ரியஜயமபண்ணுகைபிலே யத்நியாநிறகிற புருஷனுக்கும் அதுஅரிது; மநஸ்ஸையும் தன்வழியிலே அபஹரித்துக்கொளளுமென்கையாலே இநதரியப்ராபலய நிபநதநமானபயம் நடக்கையாலும, தத்பரிஹாரார்த்தமாக அந்தவிநதரியஙகளை நியமித்து என்பக்கலிலே தத்பரனுவானென்கையாலும,

(ங) "దైవీహ్యేషాగుణమయీమమమాయాదురత్యయా-தைவீஹ்யேஷா குணமயீமமமாயாதுரத்யயா" என்று எனக்குலீலாபரிகரமாய் குணத்ரயாத்மிகையான எனனுடைய இநதமாயையை ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால கடக்கவரிதென்கையாலும, (ச) "ఈశ్వరస్సర్వభూతానాంహృద్దేశేర్జునతిష్ఠతి । భ్రామయన్సర్వభూతానియన్త్రారూఢానిమాయయా-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுநதிஷ்டதி| பராமயநஸர்வபூதாநியந்த்ராரூடாநிமாயயா" என்று ஸர்வநியநதாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வருடையவும ஹ்ருதபப்ரதேஶஙகளிலே நிலலாநிற்கும்; ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த்தஙகளையும யநத்ராரூடமாக்கி ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு; என்கையாலே, ஈஶ்வராதீநமஜகத்து, தன்னால செய்யலாவதொருக்ருத்யமில்லை யென்றறிகையாலும,

(க) கீ-சு-ஙச (உ) கீ-உ-சுO (ங) கீ-எ-கச
(ச) கீ-கஅ-சுக † அநுஷ்டாநம

(க)"மத்ஸ்மருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்று பூர்வாநுபூதத்திலுடைய ஸ்ம்ருதியும் ஜ்ஞாநாபோஹநாதிகளான விவையுமென்னாலே யென்கையாலே சேதந வ்யாபாரைகஸாத்யமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றறிகையாலும், "மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம்தரந்திதே" என்று என்னையே யாவர்சிலர் ப்ரபத்தி பண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் இந்தமாயையைக் கடப்பர்களென்றும், (உ)"தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே"(ரு) "தமேவஶரணம்கச்சஸர்வபாவேநபாரத" இத்யாதிகளாலே ஸர்வகாரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், ஸர்வபாகாரதநாலும் அவனையே ஶரணமாகவடையென்றும பலவிடங்களிலும ப்ரபத்தியைவிதிக்கக் கேட்கையாலே ப்ரபத்திபலலது ஸமஸாரநிஸ்தரணோபாயமில்லை யென்கிற ப்ரபத்திவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம பிறக்கையாலும,

ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸித்தமாய் பரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாய் அவிளம்ப்யபலப்ரதமான விவ்வுபாயமிருக்க துஷ்கரமாய் ஸாபாயமாய் ஸாபேக்ஷமாய் பஹுதரஜந்மஸாத்யமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் விளம்ப்யபலப்ரதமான ஸாத்யோபாயங்களிலே என்னைமூட்டாநின்றாய், அவை துரநுஷ்டேயமாயிராநின்றது; (ச) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்கிறபடியே ஸாதநாந்தரங்களைக்காட்டி அகற்றநினைக்கிறாயோ! விலக்ஷணோபாயமான வுன்னைக்காட்டி உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறாயோ! (ச)"என்செய்வானெண்ணினாய் கண்ணனே" என்று ஶோகாவிஷ்டனானவளவிலே இப்படி ஸாதந விஶேஷஶ்ரவணத்திலே ஶோகம்பிறக்கும்படி பாகம்பிறந்தபின்பு,

இனி நீபூர்வோக்தமானகர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களைஸாங்கமாகஸவாஸநபரித்யாகம்பண்ணிவாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டுஉன்னுடையதோஷமேபோக்யமாய்,உன்சிறுமைபாராதே உனக்குமுன்னின்று கார்யம்செய்யுமவனாய், அதிலும என்பேறாகச் செய்வேனாயிருக்கிறவென்னை உன்னுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு அவ்யவஹிதமாய் உன்னினைவையும அபேக்ஷியாதபடி நிரபேக்ஷஸாதநமாகநினை; அநந்தரம் ஜ்ஞாநாதிகுண

(க) கீ-கரு-கரு (உ) கீ-கரு - (ரு) கீ-க அ-சுஉ
(ச) பெரியதிருவந்தாதி-சு

விசிஷ்டனை நான் என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்த ஸர்வப(ூ)ர்ணனை உன்னை என்னைப்பெறுகைக்கு விரோதியானஎல்லாப்பாபங்களும் நமக்கிடமன்றென்று விட்டுப்போம்படி பண்ணக்கடவேன்; ஆனபின்பு ஸாதநாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளைப்பற்ற சோகிக்கக்கடவையல்லையென்கிறவிதுவே சரமஸ்லோகத்துக்குச் சரமமானவர்த்தமென்று நம்பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்களென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தார்.

நம்மாழ்வாரும் இவ்வுபாயாநுஸந்தாநதசையிலே (க)"நோற்றநோன்பிலேன்" என்று கர்மயோகத்தை யில்லையென்றும், "நுண்ணறிவிலேன்" என்று ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களை யில்லையென்றும், கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அநந்வயாநுஸந்தாநபூர்வகமாக "அம்மான்" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும் "சிரீவரமங்கலநகர்விற்றிருந்த" என்று ஸௌலப்யத்தையும், "எந்தாய்" என்று ஸௌசீல்யத்தையும், "உனக்குமிகையல்லேன்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும் முன்னிட்டு "தமியேனுக்கருளாய்" "அருளாயுய்யுமாறெனக்கே" என்று பகவத்க்ருபையை யநுஸந்தித்து "நின்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்று உபாயவிதாநத்தையும், "கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட" "ஏகசிந்தையனாய்" என்று விதி(தி)விஷயமான ப்ரபத்தியையும் அருளிச்செய்தார்.

திருமங்கையாழ்வாரும் (உ)"பிறவிநோயறுப்பானேணிலேனே", (ங)"மறமேலொன்றறியேன்" "நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்" என்று இதரோபாயஸூந்யதையை யருளிச்செய்து "நாயேன்வந்தடைந்தேன்" என்று தம்முடைய நைச்யத்தைப் புரஸ்கரித்து "ஆற்றேன்வந்தடைந்தேன்" என்று அநந்யஸரணத்வரூபமான அஸாதாரணத்தைமுன்னாக உபாயவரணம் பண்ணியருளினார்.

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் (ச)"குளித்துமூன்றனலையோம்பும் குறிகொளந்தணமைதன்னையொளித்திட்டேன்" என்று கர்மயோகத்தினுடைய ஸவாஸநபரித்யாகத்தைச்சொல்லி "என்கணில்லை" என்று ஜ்ஞாநயோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "நின்க

(க) தி-வாய-ரு-எ-க (உ) தி-மொ-க-கூ-க (ங) தி-மொ-க-கூ-கூ
(ச) திருமாலை-உரு

ஸம்பத்தனல்லேன்" என்று பக்தியோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "நம்பிக்கடல்வண்ணா" என்று ஶரண்யகுணபூர்த்தியை-யநுஸந்தித்து "எனக்கருள்செய்கண்டாய்" என்று ப்ரபத்த்யுபாயவரணம் பண்ணி யருளினார்.

(௧) "கறவைகள்பின்சென்று கானம்சேர்ந்துண்போம்" என்று கர்மயோகாநந்வயத்தையும், "அறிவில்லை" "அறிவொன்றுமில்லை" என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களினுடைய அநந்வயத்தையுமருளிச்செய்து, "புண்ணியம்நாமுடையோம்" என்றுவிதித்தோபாயாநந்வய ப்ரதிபத்தியையுமருளிச்செய்து, ப்ரபத்தி இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக விருக்குமென்னுமிடத்தை நாய்ச்சியாருமருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஸாதநாந்தராநந்வயபூர்வகமாகப் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை யருளிச்செய்துகொண்டு போருகையாலே இதிற்சொல்லுகிற த்யாகவிதாநம் அத்யந்தமநுரூபமாயேயிருக்குமாகையாலே இவ்வாழ்வார்கள் திருவுள்ளத்தை யநுவிதா(ஸ்)நம்பண்ணிப்போந்த யாமுநமுனிகள் பாஷ்யகாரர் முதலான பூர்வாசார்யர்களும் ஸாதநாந்தரபரித்யாகபூர்வகமாக இப்ப்ரபத்தியை யருளிச்செய்தார்.

எங்ஙனேயென்னில்;-யாமுநமுனிகள், (௨)"ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே, "நதர்மநிஷ்டோஸ்மி" என்று பேற்றுக்குறுப்பாகக் கர்மயோகத்தி லநந்வயமில்லையென்றும், "நசாத்மவேதீ-நசாத்மவேதீ" என்று ஜ்ஞாநயோகத்தி லநந்வயமில்லையென்றும், "த்வச்சரணாரவிந்தே பக்திமாந்-த்வச்சரணாரவிந்தேபக்திமாந்" என்று பக்தியோகத்திலநந்வயமில்லையென்றும், "அகிஞ்சந:-அகிஞ்சந:" என்று இதுக்குஅதிகாரஶக்திவாஞ்சா(ஞா)நதபாதிகளுமில்லையென்றும் "அநந்யகதி:-அநந்யகதி:" என்றுரக்ஷகாந்தரமில்லையென்றும் "ஶரண்ய-ஶரண்ய" என்று உபாயபூதனுடைய குணபூர்த்தியை யருளிச்செய்து "த்வத்பாதமூலம் ஶரணம் ப்ரபத்யே-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ-மாமேகஶரணம்வ்ராஜ" என்று விதித்ததேவர்திருவடிகளின் மூலத்தை அந்தவுபதேஶக்ரமத்திலே ப்ரபத்திபண்ணுகிறேனென்றருளிச்செய்தார்.

---

(௧) திருப்பாவை-௨௮ (௨) ஸ்தோ. ரத்.

பாஷ்யகாரரும் (க) "పితరంమాతరమ్-பிதரம்மாதரம்" என்று தொடங்கி "సర్వధర్మాంశ్చసన్త్యజ్య-ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய" என்கிற இறுதியாக சேதநாசேதநரூபங்களான ப்ராப்யாபாஸங்களையும் ப்ராபகாபாஸங்களையும் பரித்யஜித்து "లోకవిక్రాన్తచరణౌశరణం తేప్రజంవిభో-லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணம்தேவ்ரஜம்விபோ" என்று திருவுலகளந்தருளின திருவடிகளையுபாயமாக வரிக்கிறேனென்று புராணவசநப்ரக்ரியையாலே இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக ஶரணவரணம் பண்ணி, ஸ்வவசநத்தாலே ஶரணம்புகுகிறவளவிலும (க) "పైతృకర్వ ప్రాప్త్యుపాయభూతభక్తితదుపాయసమ్యగ్జ్ఞానతదుపాయసమీచీనక్రియా-கைங்கர்யப்ராப்த்யுபாயபூதபக்திததுபாயஸம்யக்ஜ்ஞாநததுபாயஸமீசீநக்ரியா" என்று தொடங்கி "అదృష్టసన్తారోపాయః- அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாய:" என்கிற இறுதியாக கைங்கர்யப்ராப்திக்கு உபாயமான பக்தி, ததுபாயஜ்ஞாநயோகம், ததுபாயமான கர்மயோகம், ததங்கமான ஶமதமாதிகளாகிற ஸமஸ்தாத்மகுணங்களாலும்நிஹீநனாயிருப்பனென்றும், அநாதிபாபவாஸநையின் மிகுதியாலே இவற்றுக்கடியான ஆத்மஜ்ஞாநமுங்கூடவில்லாதபடி பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வப்ரகாஶனாகையாலே அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயனாயிருப்பனென்று கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயவிஶேஷங்களினுடைய வநந்வயத்தை யருளிச்செய்து, (க) "నిఖిలజనుజాతశరణ్య! శ్రీమన్నారాయణ! తవచరణారవిన్దయుగళంశరణమహంప్రపద్యే-நிகிலஜநுஜாதஶரண்யஶ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று ஶரண்யகுணாநுஸந்தாநபூர்வகமாக ஸ்வாபராதபயநிவர்த்தகபுருஷகாரத்தைப் புரஸ்கரித்து ஆஶ்ரயணோபயோகிகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனானவன் திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்கார்.

ஶ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரும், (உ) "త్వామానన్త-த்வாமாமநந்தி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே-தேவரீர், ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநங்களாகிற ஸாதநவிஶேஷங்களாலே லப்ய(ஞ)ராகவும் அநயைரலப்யராகவும் சொல்லுவர்கள். அயோத்யாவாஸிகளான சராசரஸஹிதங்களானப்ராணிகள் இவற்றிலெந்தவுபாயத்தாலே ப(ஏ)ஜித்தார்களென்று வ்யதிரேகத்தாலே ஸித்தோபாயம் இதரஸாதநநிரபேக்ஷமென்னுமிடத்தை

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) வரதராஜஸ்தவ-கக

யும் "ஶரணாகதி-கருணாம்ருதாப்தே" என்று பகவத்க்ருபையே உபாயமென்று உதாஹரணபூர்வகமாக வருளிச்செய்து (க)"ஸ்வரூபேண-ஸ்வகைர்க்குணைஸ்ஸ்வைஶ்வரிதைः"என்கிறஶ்லோகத்திலே ஶமதமாதிகுணவிஶிஷ்டராய்க்கொண்டு கர்மயோகாதிகளாலே தேவரைபஜிக்குமவர்களுக்கும் அவற்றைக் கார்யகரமாக்குவது தேவர்க்ருபையானபின்பு அந்த க்ருபையை எனக்கு அவலம்பமாக அநுஸந்தித்திருப்பனென்றருளிச்செய்து, (உ)"யத்யப்யஹம்-யதித்வ பக்தோபி" என்று கர்மஜ்ஞாநபக்திகளாகிற ஸாதநவிஶேஷங்களிலந்வயமில்லையேயாகிலும தேவருடையக்ஷமாதயாதி மங்களகுணங்களுண்டாகையாலே தேவர்திருவடிகளை நான்வரிக்கக் குறையில்லையென்று இதரோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப்ரபத்தியை பகவத்ப்ராப்த்யுபாயமாகவருளிச்செய்தார்.

ஶ்ரீபராஶரபட்டரும்,(ந)"ஜ்ஞாநக்ரியா-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம்" இத்யாதிகளாலே கர்மயோகாதிகளென்ன, இச்சாதிகார ஶக்த்யநுஶபாதிகளென்ன, இவற்றிலொன்றிலுமெனக் கந்வயமில்லையென்று இதரோபாயஹாநியை முன்னிட்டு "ஶரணம்பவ-ஶரணம்பவ" என்று உபாயப்ரார்த்தநைபண்ணியருளினார். அபயப்ரதகுருஸூநுவான ஸுந்தரவரராஜாசார்யரும் இஶ்ஶ்லோகதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறவிடத்தில் (ச)"மாமேகம் ஶரணம்-மத்ப்ராப்த்யர்த்ததயா" இத்யாதியாலே என்னைப்பெறுகைக்கு றுப்பாக என்னாலே சொல்லப்பட்ட எல்லாஸாதநங்களையும் ஸவாஸநமாகவிட்டு அநந்தரம் என்னை யொருவனையுமே என்னைப்பெறுகைக்குஸாதநமாக வ்யவஸாயத்தைப்பண்ணு; ஏவம்ரூப வ்யவஸாயயுக்தனான வுன்னை ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸகலகுணங்களாலும் பூர்ணனானநான் என்னைப்பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான எல்லாப்பாபங்களாலும் விமுக்தனாக்குகிறேன்; ஶோகியாதே கொள்ளென்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமான ஸித்தோபாயவரணத்தை இதுக்குத் தாத்பர்யமாக வருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே ஸகலஸாதநாஸஹமான ஸித்தோபாயத்தை ஸாதநாந்தர கர்மாதித்யாகவிதாநபூர்வகமாக விதிக்கையாலே இஶ்ஶ்லோ

(க) வர-ஸ்த-கஅ (உ) வர-ஸ்த-கஉ (ந) ரங்க-ஸ்த-அக
(ச) அஷ்டஶ்லோகி

கத்துச்கு ஸ்வாரஸிகமானவர்த்தம்துமேயென்னுமிடம் ஸர்வஸம் ப்ரதிபந்நமென்றதாயிற்று.

ஏவம்ரூபமான காமாத்யுபாயங்களைக் கிழடையப்பாக்கச்சொல்லி அநந்தரம் இந்தப்ரபத்தியைச்சொல்லி இதுக்கவ்வருகே யோருபாயம சொல்லாமையாலே, இத்தைச் சரமஶ்லோகமென்று நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள்.

[மாம்ஶரணம்வ்ரஜ-మాంఏకంశరణంవ్రజ] என்னையே உபாயமாகப்பற்றென்று தானே யாதரித்துவிதிக்கையாலும, "అహంత్వాసర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுநானே பாபவிமோசநம பண்ணுவிக்கக்கடவேனென்று ப்ரேமத்தோடே சொலலுகையாலும ஶரண்யாபி(ர்)மதத்வம் இதுக்குத் தாத்பர்யம்.

"సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தஸாதநத்யாகத்தையுமசொல்லுகிறது. தவயத்தில ஈஶ்வரபாரதந்த்ர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொலலுகிறது. இதில ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ரய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொலலுகிறது. ஆகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபம் சொலலுகை இதுக்குப்ரதாநார்த்தம்.

இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் ஸ்வீகார்ய ஸ்வரூபதர்ஶநத்திலல்லது கூடாமையாலே அநுஸந்தாநம் ஸௌலப்யமென்று நம்பூர்வாசார்யரகளருளிசசெய்வர்கள்; ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரனுககு ஸ்வரூபமானவுபாயத்வத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கிறது. அது இதரோபாயத்யாகததிலலலது கூடாமையாலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று தததங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகம் சொலலிற்று.

அவன் உபாயத்வேந ஆஶ்ரயணீயனும்போது ஆஶ்ரிதகதமான தோஷாதிகள் பாராமல் ஆஶ்ரயணீயனாகவேண்டுகையாலே தறுபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகுணத்தை "மாம" என்கிறவிடத்திலே சொல்லுகிறது. அவ்வுபாயகார்யமான இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு ஓரதிகாரவிஶேஷாபேக்ஷை யுண்டாகையாலே அவ்வதிகாரிவிஶேஷணமான ஸித்தோபாயப்ரதிபத்தியை, "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிடத்தாலே சொலலுகிறது; அவ்வுபாயகார்யமான பாபவிமோசநத்துக்கு அபேக்ஷிதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. ஸித்தோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியுக்தனான வதிகாரியைக்காட்டுகிறது "த்வா" என்று; மேலில் பத

வையும் உபாயக்ருத்யமான பாபவிமோசநத்தையும் உபாயவ்யதிரிக்தோபாய நிவ்ருத்திகாரபலமான நைர்ப்ப(ரு)ர்யத்தையும் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற நிரபேக்ஷோபாயத்வமும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரதத்வமும் ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இதுதான் ஈஶ்வரஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; இந்த வுபாயவரணமும் தத்கார்யமான நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநமும் பகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதேகஶேஷமாயிருக்கிற வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்றலுமாயிருக்கும்.

இதில் பூர்வார்த்தம் அதிகாரிக்ருத்யம் சொல்லுகிறது. உத்தரார்த்தம உபாயக்ருத்யத்தையும் அதிகாரிக்ருத்யலேஶத்தையும் சொல்லுகிறது. அதிகாரிக்குக்ருத்யம் இதரோபாயங்களைவிட்டு அவனையே உபாயமாகப்பற்றி நிர்ப்ப(ரு)ரனாயிருக்கை. உபாயத்துக்கு க்ருத்யம்-த்யாகஸ்வீகாரங்களுக்கு ப்ரேரகனாய் விஷயீகரித்துப் பற்றுவிக்கையும, ஸ்வேநரூபேண நின்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளைப்பண்ணுகையும்.

(ஸர்வதர்மாந்த்யாதி) இதில் தர்மஶப்தம் இஶ்ஶ்லோகத்தில் ப்ரதாநப்ரதிபாத்யமான ஸித்தோபாயத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமான த்யாகத்துக்கு விஷயமான ஸகலதர்மங்களையும உபாதாநம் பண்ணுகிறது.

இதுதான் - "ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்மஃ" என்று பலஸாதநதயா ஸ்வஸாத்யமாக ஶாஸ்த்ரசோதி(த)மான தர்மங்களைச்சொல்லுகிறதாய், அத்தாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் கர்மயோகத்தையும், பக்தியோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் ஜ்ஞாநயோகத்தையும் சொல்லுகிறதென்னில் ;-(க)"ராமோ விக்ரஹவாந் தர்மஃ- ராமோவிக்ரஹவாந்தர்மஃ" (உ)"க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்-க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்மத்துக்கு தர்மஶப்தவாச்யத்வமின்றியிலேயொழியும் ; அப்போது "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதிக்கு வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும்; மோக்ஷயிஷ்யாமியோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இத்தர்மஶப்தம்-"ஶ்ரேயஸ்ஸாதநதர்மஃ" என்றும், "சோதநாலக்ஷணோऽர்த்தோ தர்மஃ-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோதர்மஃ" என்

(க) ரா-ஆர-கஉ-கக (உ) பாரத-ஆர-அஅ

ம் சொல்லுகிறபடியே பலவிதகர்மங்களைச் சொல்லுகின்ற சாஸ்த்ரத்தைச் சொல்லக்கடவது.

இந்த தர்மஶாஸ்த்ரந்தான், தர்மமென்றும், பரதர்மமென்றும், பரமதர்மமென்றும் த்ரிவிதமாயிருக்கும். இதில தர்மஶாஸ்த்ரத்திலே (க) "శృణుష్వ పరమం కర్మ ద్వివిధం తదిహోచ్యతే । ఏకం ప్రవర్తకం ప్రోక్తం నివర్తకమథాపరమ్ । కామతస్తు కృతం కర్మ ప్రవృత్తముపదిశ్యతే । నిష్కామం జ్ఞానపూర్వం తు నివృత్తముపదిశ్యతే । ప్రవర్తకఞ్చ స్వర్గాదిఫలసాధనముచ్యతే । నివర్తకఞ్చ వేదోక్తం విజ్ఞేయం మోక్షసాధనమ్-ஶ்ருணுஷ்வ பரமம் கர்ம த்விவிதம் ததிஹோச்யதே। ஏகம்ப்ரவர்த்தகம்ப்ரோக்தம்நிவர்த்தகமதாபரம்। காமதஸ்து க்ருதம் கர்மப்ரவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே । நிஷ்காமஞ்ஜ்ஞாநபூர்வந்து நிவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே । ப்ரவர்த்தகஞ்சஸ்வர்க்காதிபலஸாதநமுச்யதே । நிவர்த்தகஞ்சவேதோக்தம் விஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதநம்" என்கிறபடியே லோகத்தில் கர்மம் இரண்டுபடியாகச் சொல்லப்படாநின்றது. அவைகளேதெனில்! ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும், நிவர்த்தககர்மமென்றும்; அதில ப்ரவர்த்தகமாவது-பலாபிஸந்தியோடே ஸ்வர்க்கஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள். நிவர்த்தகமாவது-பலாபிஸந்திரஹிதனுக்கொண்டு ஸ்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக வர்ணாஶ்ரமகர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகக்கொண்டு மோக்ஷஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் கர்மயோகாதிகளென்று த்விகமாகச் சொல்லுகிற கர்மங்களில், ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

பரதர்மஶாஸ்த்ரத்தாலே பந்தகமான ஸ்வர்க்காதிபுருஷார்த்த ஸாதநங்களிற்காட்டில் மோக்ஷஸாதநமாகையாலே விலக்ஷணமாய் ஸாத்யமான கர்மயோகாதிகளைச் சொல்லுகிறது. பரமதர்மஶாஸ்த்ரத்தாலே க்ஷேத்ரபலஸாதநமுமின்றிக்கே ஸ்வயத்நஸாத்யமுமின்றிக்கே ஸித்தமுமாய் பரமபுருஷார்த்த ஸாதநமுமாய், (உ) "యే చ వేదవిదో విప్రా యే చాధ్యాత్మవిదో జనాః । తే వదన్తి మహాత్మానం కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్-யேசவேதவிதோவிப்ரா யேசாத்யாத்மவிதோஜநா: । தேவதந்தி மஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்று வேதவித்துக்களாய் பூர்வபாக(நிஷ்ட)நிஷ்டராநுரோடு அத்யாத்மவித்துக்களாய் உத்தரபாக(நிஷ்ட)

(க) (உ) பார-ஆந-அஅ

நிஷ்டானுரோபேவாசியநஸாதநதர்மமென்றுசொல்லப்படுவதாய் ஸர்வாதிரிக்தமான ஸித்தஸாதநத்தைச் சொல்லுகிறது.

இத்தர்மஶப்தம் பலஸாதநதர்ம்வாசகமாகையாலே இவை மூன்றையும் சொல்லுமேயாகிலும் மோக்ஷோபாயம் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலும், முமுக்ஷுவான இவ்வதிகாரிக்கு ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தங்களில் அபேக்ஷையில்லாமையாலும், இங்கு த்யாஜ்யதயா தர்மஶப்தோக்தமாயிற்று-ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளுமன்றிக்கே ஸ்வீகார்யத்வேநவிஹிக்கையாலே பரமதர்மமுமன்றிக்கே மோக்ஷஸாதநதயாஶாஸ்த்ரசோதிதமாய் ஸாத்யமான பரதர்மமாத்ரமென்னுமிடம் ப்ரகரணபலத்தாலும் விதிபலத்தாலும் ஸித்தம்.

இப்படிப் பரதர்மம்த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகையாலும், ஸ்வதந்த்ரஸாதநமான பரமதர்மம் அங்கமாகமாட்டாமையாலும், பரதர்மாங்கமான பரமதர்மமும் த்யாஜ்யத்வேந உபாதாநம்பண்ணப்படுகிறது. அங்கியானதர்மங்களில் அபேக்ஷையில்லாதபோதே அங்கத்திலும் அபேக்ஷையில்லையிறே.

இதில் பஹுவசநத்தாலே (க) "కర్మణైవహిసంసిద్ధిమాస్థితాజనకాద యః-கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜநகாதய:" என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும், (உ) "సర్వంకర్మాఖిలంపార్థజ్ఞానేపరిసమాప్యతే-ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்த ஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே" (ந) "కషాయేకర్మభిఃపక్వేతతోజ్ఞానంప్రవర్తతే-கஷாயேகர்மபி:பக்வேததோஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே" என்று அங்கஸாதநமாகவும் சொல்லப்பட்ட கர்மயோகமும், (ச) "నహిజ్ఞానేనసదృశంపవిత్రమిహవిద్యతే। జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణిభస్మసాత్కురుతేతథా-நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே। ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா" (ரு) "జ్ఞానాదేవచకైవల్యంప్రాప్యతేయేనముచ్యతే- ஜ்ஞாநாதேவசகைவல்யம்ப்ராப்யதேயேநமுச்யதே" என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநரூபமாயும், இந்தஜ்ஞாநம் தைலதாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமாய், அநவரதபா(భా)வநாரூபையான பக்தியாய்ப் பரிணதமாகையாலே பக்த்யங்கமாகவும் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநயோகமும், (சா) "ఉభాభ్యామేవపక్షాభ్యామ్-உபாப்யாமேவபக்ஷா

(க) ௩-௩ ௨0 (உ) ௩-௪-௩௩ (ந)
(ச) ௩-௪-௩ அ (ரு) (சா) நாரஸிம்ஹபு

ப்யாம்" இத்யாதியாலே மோக்ஷஸாதநமாகச்சொல்லப்பட்ட கர்ம ஜ்ஞாநஸமுச்சயமும். (௧) "భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః-பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்யః" (௨) "స్వకర్మజ్ఞానవైరాగ్యసాధ్యభక్త్యేకగోచరః-ஸ்வகர்மஜ்ஞாநவைராக்யஸாத்யபக்த்யேககோசரः" என்று கர்மஜ்ஞாநாதிஸாத்யமாய் மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகமும்,

(௩) "జన్మకర్మ చమేదివ్యమేవంయోవేత్తితత్త్వతః। త్యక్త్వాదేహంపునర్జన్మనైతి మామేతిసోఽర్జున-ஜந்மகர்ம சமே திவ்யமேவம்யோவேத்தி தத்வத:। த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்மநைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந" என்று என்னுடைய திவ்யமான அவதாரத்தையும் அதில் திவ்யவ்யாபாரங்களையும் யாவனொருவன் உண்மையாகவறிகிறான்; அவன் ஶரீரத்தைவிட்டுப்போனால் மீண்டுபிறவான்; என்னை ப்ராபிக்குமென்கிற (௪) "நிலவரம் பிலபலபிறப்பாய்" என்கிற அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமும்,

(௫) "యోమామేవమసమ్మూఢోజానాతిపురుషోత్తమమ్ సర్వవిద్భజతిమాం సర్వభావేనభారత- யோமாமேவமஸம்மூடோஜாநாதிபுருஷோத்தமம்। ஸஸர்வவித்பஜதிமாம்ஸர்வபாவேநபாரத" என்று யாவனொருவன் என்னை அஸம்மூடனாய்க்கொண்டு புருஷோத்தமனாகவறிகிறான்; இந்தப் புருஷோத்தமத்வஜ்ஞாநமாகிறது த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யதாவாகவறிந்து அவற்றில் வ்யாவ்ருத்தனாகவும், (௬) "ఉత్తమఃపురుషస్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః యోలోకత్రయమావిశ్యబిభర్త్యవ్యయఈశ్వరః - உத்தம:புருஷஸ்த்வந்ய:பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத:। யோலோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யயஈஶ்வர:" என்கிற ந்யாயத்தாலே அவற்றுக்கு வ்யாபகனாகவும் தா(தா)ரகனாகவும் நியாமகனாகவும் நிற்கையாலே அவனெல்லாமறிந்தவனாகையாலே அவன் ஸர்வபாவத்தாலும் என்னையடைந்தவனென்றும், (௭) "ఇతిగుహ్యతమంశాస్త్రమిదముక్తంమయానఘ। ఏతద్బుద్ధ్వాబుద్ధిమాన్స్యాత్కృతకృత్యశ్చభారత- இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாநக। ஏதத்புத்த்வாபுத்திமாந்ஸ்யாத்க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத" என்றிப்படி குஹ்யதமமான இந்தஶாஸ்த்ரம் இதகேட்கைக்கு அதிகாரியாம்படி நீ அபாபனாகையாலே உனக்குஎன்னாலே சொல்லப்பட்டது; இந்தப்

(௧) கீ-௧௧-௫௪ (௨) கீதார்த்தஸங்க்ர (௩) கீ-௪-௯
(௪) திருவாய்-௧-௩-௨ (௫) கீ-௧௫-௧௯ (௬) கீ-௧௫-௧௭ (௭) கீ-௧௫-௨௦

புருஷோத்தமத்வத்தை புத்திபண்ணினவன் அபிமதபலலாபத்தை லே க்ருதக்ருத்யனு மென்கிற, (க) "ஆமெனப்பரிவனேயில்லை" என்கிற புருஷோத்தமவித்யையும்,

(உ) "జ్ఞేయంసర్వ కామదుక్-தேஹோயம்ஸர்மகாமதுக்" (௩) "ధరాగాయనహరిపుణ్యాపాపహారిణీశుభా - மதுராநாமநகரீ புண்யாபாபஹரீ ஸுபா" என்று ஸர்வகாமபலப்ரதமாகவும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரதமாகவும் ஸ்வயம்ப்ராப்யமாகவும் சொலலுகிற புண்யக்ஷேத்ர வாஸமும், -

(௪) "స్తువన్నామసహస్రేణ నిత్యం భక్తిసమన్వితః। సర్వపాపవిశుద్ధాత్మా యాతి బ్రహ్మసనాతనమ్-ஸ்துவந்நாமஸஹஸ்ரேண நித்யம் பக்திஸமந்வித: ஸர்வபாபவிஸுத்தாத்மா யாதி ப்ரஹ்மஸநாதநம்" என்று பக்தியுக்தனாய்க்கொண்டு அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணுமவன் ஸர்வபாபங்களும்போய் ஸுத்தாத்மாவாய் ஸநாதநமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்கிற (௫) "பாடீரவன்நாமம்வீடேபெறலாமே" என்று சொலலுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநமும்.

(௬) "கடைத்தலைசீக்கப்பெற்றால்கடுவினைகளையலாம்" என்றும், *மாகந்தநீர்கொண்டு தூவிவலம்செய்கையும் (௭) "பூவிற்புகையும் விளக்கும்சாந்தமும நீருங்கொண்டு" (௮) "பூசனைசெய்கின்றார்கள புண்ணியம்செய்தவாறு" என்கிறபடியே பூசனைசெய்கையும், (௯) "புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள தூவி யெண்ணுமினெந்தை நாமம்இப்பிறப்பறுக்கும்" என்று மித்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்ட திருவிளக்கெரிக்கை திருமாலையெடுக்கை திருவலகிடுகை முதலான ஸாதநபுத்தியாலே செய்யப்படுவதாய், ருசிபேதத்தாலும் பாகபேதத்தாலும அதயநத(பி)ந்நமாய் ஆகமபேததந்த்ராதி அஸங்க்யாதமான வுபாயவிஸேஷங்களைச் சொலலுகிறது.

அதவா, கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அவாந்தரபாஹுள்யத்தைப்பற்ற பஹுவசநமாகவுமாம, அதில கர்மம-அக்நிஹோத்ரதர்ஸபூர்ணமாஸாக்நிஷ்டோம தீர்த்தஸத்ராதிரூபேணபஹுவிதம. ஜ்ஞாநமும் உபாஸ்யவஸ்துஸ்வரூபபேதத்தைப்பற்றி வருகிற ஸத்வித

(க) பெரிய-தி-௧-௧-௩ (உ) காருடபுரா (௩)
(௪) ஸஹஸ்ரநாமம (௫) தி-வாய-௧௦-௫-௫ (௬) தி-வாய-௧௦-௨-௮
(௭) தி வாய் ௫-௨-௧ (௮) தி-வாய-௧௦-௨-௪ (௯) தி-வாய-௧௦-௨-௫

யதஹாவித்யாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்; பக்தியும் (௧) "[illegible] [illegible]தம்கீர்த்தயந்த:" (௨) "[illegible]" இத்யா திகளிற்சொல்லுகிற அர்ச்சநாத்யவப்ராணமாதிகளாலே பஹுவிதம்; இப்படிவருகிற வ்யக்த்யாநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது பஹுவசந மென்று சொல்லுவர்கள்; ஆக பஹுவசநத்தாலே மோக்ஷ [illegible] த்யாபரதாநமாகச் சொல்லுகிற கர்மங்களினுடைய ஆநந்த்யத்தை யும் ப்ரதிவ்யக்தியிலுண்டான வாநந்த்யத்தையும் சொல்லிற்று, (௩) "நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த" என்னக்கடவதிறே.

இதில், "தர்மாந்" என்கிற த்விதீயாந்தம்-இந்தநாமங்கள் மேற் சொல்லுகிற த்யாகத்துக்கு விஷயமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது; ஆகையாலே பகவதுபாயவரணம் பண்ணுமதிகாரிக்கு தத்வ்யதிரிக் த ஸகலஸாதபதர்மகளும் த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

இத்தர்மவிசேஷணமான ஸர்வசப்தம த்ரைவர்ணிகஸாதார ணமாய் பாஹ்மசாயாத்பாச்ரமங்கள்தோறும் அநுவ்ருத்தமாய,(௪) "సన్ధ్యాహీనో౽శుచిర్నిత్యమనర్హస్సర్వకర్మసు-ஸந்த்யாஹீநோசுசிர்நித்யமநர் ஹஸ்ஸர்வகர்மஸு" "తేత్వఘం భుఞ్జతే పాపాః - தேத்வகம் புஞ்சதே பாபா:" என்று-பாபத்தையே புஜிக்கிறவர்களாகையாலே அவர் கள்பாபிஷ்டர்களென்றும, அநநுஷ்டாநத்தில ஸாவகாமாநர்ஹராக வும, அநுஷ்டாநத்தில அர்ஹராகவும சொல்லுகையாலே இந்தக் கர்மநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதாபாதகங்களான (௫) "ஒதியுரு வெண்ணுமந்தி" "ஐவேள்வி" என்கிற ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ் ஞாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

கர்மயோகாதிகளுக்கு யோக்யதாபாதகமாகில் இக்கர்மங் கள், இவற்றையொழிய வுதயமில்லாத ப்ரதாநகர்மங்களுக்கு த்யாக விஷயத்வம சொன்னபோதே (௬) "సాధ్యాభావే మహాబాహో సాధనైః కిం ప్రయోజనమ్-ஸாத்யாபாவேமஹாபாஹோஸாதநை:கிம்ப்ரயோஜநம்" எ ன்று ஸாத்யமில்லாதபோது ஸாதநங்களாலே யென்னப்ரயோஜந முண்டென்கிற ந்யாயத்தாலே இதுக்கும த்யாகவிஷயத்வம் சொல் லிற்றாகாதோ; ஆயிருக்க ஸர்வசப்தத்தாலே பிரியச்சொல்லவேண் டுகிறதென்னென்னில்;

(௧) கீ-௯-௧௪ (௨) கீ ௯-௩௪ (௨) திருவாய்-[illegible]
(௪) தக்ஷஸ்மரு (௫) ௧-திருவ-௩௩ (௬) வி-பு-[illegible]

ஸ்ரீகரமான தர்மத்துக்கு யோக்யதாபாதகதையுமில்லை ஸ்வரூபமில்லையேயாகிலும், "ச்ரேயஸ்ஸாதநம் தர்ம" என்கிற லக்ஷணத்தாலே மோக்ஷஸாதநகர்மமே இக்கர்மயோகத்துக்கு அர்த்தமென்று நினைக்கையாயிருக்கையாலே அதுக்கு த்யாகவிஷயத்வம் சொல்லுகிறதென்று தோன்றுகையாலும், த்யாகவிஷயத்வமில்லாதபோது "மச்சித்தஸ் ஸர்வதுர்காணி-அநர்ஹஸ் ஸர்வகர்மணாம்" என்று ஸர்வகர்மாநர்ஹத்வம் சொல்லுகையாலே "சரணம் வ்ரஜ" என்கிற வித்தஸாதநஸ்வீகாரத்துக்கும் அநர்ஹனுப், அதுக்கும் இதரயோக்யதாபாதகதாமங்கள் அபேக்ஷிதமாமென்று வருகிற சங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்காக ஸர்வசப்தத்தாலே பிரித்துச்சொல்லுகிறது.

வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு (க) "வைத்தேன் மதியால்" (உ) "அவனதருளாலுறற்பொருட்டு என்னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" (ங) "யானுமென்னெஞ்சுமிசைந்தொழிந்தோம்" இத்யாதிகளிற்படியே அறிவும் அநுமதியும் இசைவுமேயிறே அபேக்ஷிதம். அதுதானும், (ச) "என்னிசைவினை" (ரு) "இசைவித்தென்னை" (௬) "அவனிசைவினையருளே" என்று ஈச்வராதீநமாயிறே யிருப்பது. அதுக்குவேண்டுவது சைதந்யமாத்ரமேயிறே;

அன்றிக்கே, ஸர்வகாமங்களுக்கும் யோக்யதையபேக்ஷிதமாகில் இந்த ஸந்த்யாவந்தநத்துக்கும் யோக்யமாக ஒருஸத்யாவந்தந மபேக்ஷிதமாகவேண்டிவரும்; அதுகாணாமையாலே அவை இதுக்கநபேக்ஷிதங்கள்;

(௭) "దురాచారోఽపి సర్వాశీ కృతఘ్నో నాస్తికః పురా । సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయా శరణం యది । నిర్దోషం విద్ధి తం జంతుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః-துராசாரோபி ஸர்வாசீ க்ருதக்நோ நாஸ்திகः புரா । ஸமாச்ரயேதாதிதேவம்ச்ரத்தயா சரணம்யதி । நிர்தோஷம்வித்தி தம்ஜந்தும் ப்ரபாவாத்பரமாத்மந:" என்று நிஷித்தாசாரனாய் ஸர்வாசியாய் பிறர்பண்ணினவுபகாரத்தை யில்லைசெய்து திரியுமவனாய், தர்மாதர்மங்களும் பரலோகமும் பரதேவதையுமில்லையென்று திரியுமவனாய் இவ்வஸம்ர்யாதையிலே பழகவடிபட்டுப்போந்தவனாயிருக்குமவனும் ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேச்வரனை ச்ரத்தையோடே சரணமாகவாச்ரயித்தா

(க) திருவாய்-அ-எ (உ) திருவாய்-அ-அ-க (ங) பெரியதிருவ-உ௬
(ச) திருவாய்-க-எ-௪ (ரு) திருவாய்-ரு-அ-க (௬) ஸாத்வதஸ-௳கக

ணுகில் அந்த்யஜங்களை ஶரண்யனான பரமாத்மாவின் [illegible] விர்த்தேஶஷனாகவே புத்திபண்ணினகையாலே இந்த [illegible]க்கு இவையநபேக்ஷிதமென்று சொல்லிற்றிறே."

அங்ஙனன்றிக்கே (௧) "తతస్తు సాగరవేలాయాం దర్భానాస్తీర్య [illegible] అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః - ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பாநாஸ்தீர்ய ராகவ: । அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்று கடற்கரையிலே ப்ராங்முகத்வாதி நியமங்களுடனே புல்படுத்துக்கையும் அஞ்ஜலியுமாய்க்கிடந்து ஶரணவரணம் பண்ணினவர்க்கு இந்த யோக்யதையும், (௨) "చాపమానయ-சாபமாநய" என்கிற ஸாதத்திலே நின்றுமிறே அது பலியாதொழிந்தது.

(௩) "రావణో నామ దుర్వృత్తః-ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த:" என்று தனக்குண்டான தண்மையை முன்னிட்டு ஶரணம்புக்க ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்குத் தன்னபிமதஸித்தியும் பிறந்து (௪) "సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి-ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி" என்று பிறர்க்கும் உபதேஶிக்கைக்கு அதிகாரமுண்டாகக் காணாநின்றோமிறே. ஆகையாலே யோக்யதை தேடவும் வேண்டா; அயோக்யதை போக்கவும் வேண்டா; உண்டான யோக்யதை ப்ரதிபந்தகமென்றும், அயோக்யதை பற்றாசென்றும் இருக்கையே அதிகாரம்.

அதுக்குமேலே போக்யதாஸாபேக்ஷமென்னில், அவை த்ரைவர்ணிகாதிகாரமாகையாலே இதினுடைய ஸார்வாதிகாரத்வமும் பங்க(భగ్న)மாம். ஆக மேற்சொல்லுகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு இங்குச் சொல்லுகிற யோக்யதை அநபேக்ஷிதமென்கைக்காகப் பிரித்துச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

ஆனால், (௫) "శాన్తో దాన్త ఉపరతస్తితిక్షుః సమాహితో భూత్వాఽఽత్మన్యేవాత్మానం పశ్యేత్ - ஶாந்தோ தாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷு: ஸமாஹிதோ பூத்வா ஆத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத்" என்று பாஹ்யாப்யந்தரேந்த்ரியநியமங்களையுடையவனாய் ஸர்வபோகத்திலும் உபரதனாய் ஸம்ஸாரநிஸ்தரணேச்சையுடையனாய் ஏகாக்ரசித்தனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே பரமாத்மாவை த்யானம்பண்ணுவானென்கிற ஜ்ஞாநயோகஸாதநமான ஶமதமாத்யாத்மகுணங்களும் ஸத்யார்ஜவதயாதிகளும்

---

(௧) ரா-யு-௨௧ (௨) ரா-யு-௨௧-௨௨ (௩) ரா-யு-௧௭-௧௦
(௪) ரா-யு-௨௦ (௫) ப்ருஹ-௩-௪-௨௩

ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதிகளும் இதுக்கபேக்ஷிதமானகையாலே இந்த ஸர்வப்ரப்தத்திலே உபாத்தமானாலோவென்னில்; அவை உபாயோபகாரமுமின்றிக்கே உபாயஸ்வீகாராங்கமுமின்றிக்கேயிருந்தாலும் ஸித்தோபாயத்திலே அதிக்ருதனானவனுக்கு அந்தவுபாயபலமாய்க் கொண்டு ஸம்பாவிதங்களான ஸ்வபாவங்களாகையாலே ப்ராப்யந் தோக உபாதேயமாமதொழிய த்யாஜ்யமாகாது;

ஆத்மகுணமானவிவை த்யாஜ்யமென்னில், ஶேஷஶேஷித்வ ரக்ஷ்யரக்ஷகத்வ போக்த்ருத்வ போக்யத்வ ஜ்ஞாநாதிகளும் த்யாஜ்யமாகவேண்டிவரும்; அப்போது ஸ்வஸத்தாபோகாதிகளுமின்றியிலே யொழியும்; ஆகையாலே ஶமதமாதிகள் த்யாஜ்யமென்னவொண்ணாது;

இஸ்ஸர்வஶாஸ்த்ரத்திலே, (௧) "లోకసఙ్గ్రహమేవాపిసమ్పశ్యన్కర్తుమర్హసి-லோகஸங்க்ரஹமேவாபிஸம்பஶ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்றுலோகத்திலுள்ளார் ஆதரிக்கைக்கு உறுப்பாகவநுஷ்டிக்கைக்கு; அர்ஹனாகாநின்றாயென்ற பூர்வோக்தகர்மங்களும், புத்ரனையுபற்ற பிதா அநுஷ்டிக்கும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் த்யாஜ்யதயா உபாதாநம் பண்ணப்படுகிறது.

ஸ்வீகார்யமான வுபாயம் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தப்ரவ்ருத்தி நிரபேக்ஷமாயிருக்கையாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேம் நஶிதகஷாயனாய் ஜ்ஞாநயோகத்தைப்பெற்ற வதிகாரி ஸாத்யஸித்த்யநந்தரம் ஸாதநஸாபேக்ஷையில்லாமையாலே அந்தக்கர்மத்தை நிவர்த்திக்கில், ஜ்ஞாநயோகாநுகுணபாகமில்லாதவனும், (௨) "యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః-யத்யதாசரதிஶ்ரேஷ்ட:" என்கிற ந்யாயத்தாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தைத்தவிரும்; ஜ்ஞாநயோகத்திலந்வயமில்லாதே கர்மத்தைவிட்டால் உபயப்ரஷ்டனாய் நஶிக்கும்; அவனுக்கு நாஶகரமானபாபம் கர்மத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனான ஜ்ஞாநயோகாதிகாரியை ஸ்பர்ஶிக்கும்; ஆகையாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகையாலே அவனுக்கு லோகஸங்க்ரஹார்த்த ப்ரவ்ருத்திகளும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் அநுஷ்டிக்கவேணும்; இவன் ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரம் பண்ணினவனாகையாலே ஸாத்யமானஜ்ஞாநயோகலாபமில்லையென்

(௧) கீ-௩-௨௦ (௨) கீ-௩ ௨௧

ஷிறவலாபமில்லாமையாலும், ஸ்வீக்ருதமானவுபாயம் "நச்சுமாமரு ந்தம்" என்கிறபடியே அயத்நஸௌலப்யதமாகையாலே பாபஸ்பர்ஶமுண்டாமென்கிற பயமில்லாமையாலும், "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ-அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற வுபாயத்தைப் பற்றுகையாலே ஸ்வநிவர்த்யமாயிருப்பதொரு பாபமில்லாமையாலும், இவனுக்கு அநுஷ்டேயமல்ல; இனி அநுஷ்டித்தானாகில் ஆநு ஶம்ஸ்யப்ரேரிதனாய் அநுஷ்டித்தானித்தனை; புத்ரார்த்தமான புத்ரேஷ்டியாதிகளும் பாபபயப்ரேரிதனாய நுஷ்டிக்கக்கடவனல்லன்; உபாயோபகாரபுத்தபாவமின்றிக்கே கர்த்தவ்யபுத்தியாவுமின்றிக்கே ஆநுஶம்ஸ்யத்தாலே செய்கையாலே அதுவும் பாபவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்திலே அந்தர்ப்பூதமாய் மோக்ஷயிஷ்யாமியிலே அந்வயித்து ஈஶ்வரனைகநிவர்த்யமாம்; ஆகையாலே லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்தி இவனுக்கு த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

சிலர் யோக்யதாபாதகதர்மங்கள் அப்ருதக்தர்மங்களாகையாலும், தர்மஶப்தம் ஸாங்கமான ஸாதநதர்மங்களைச் சொல்லுகையாலே யோக்யதாபாதகங்களும் தர்மஶப்தந்தன்னிலே உக்தமாகையாலும், தர்மஶப்தவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தம் யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாட்டாது; ஆகையால் ஸர்வஶப்தம் ஸாகல்யவாசியாமித்தனையென்பர்கள்; தர்மஶப்தம் ஶ்ரேயஸ்ஸாதநதர்மவாசியாகையாலே யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாகமாட்டாமையாலும் ஸாகல்யம் தர்மஶப்தக்ஷதமான பஹுவசநத்தாலே ஸித்தமாகையாலும் யோக்யதாபாதகதர்மமும்கூட த்யாஜ்யதர்மவாசகதர்மஶப்தவிஶேஷண ஸர்வஶப்தத்திலே உபாத்தமாய் த்யாஜ்யமென்கையாலே தர்மங்களினுடைய நிரவஶேஷத்யாகமும் பலிக்கையாலும், ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸித்தஸதாசார்யர்களெல்லாரும் ஸர்வஶப்தம் யோக்யதாபாதக தர்மவாசகமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாகல்யவாசியென்கிறது அர்த்தமன்று;

இந்ததர்மங்கள் உபாயோபயோகியன்றாகிலும், (௪) "[illegible] விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்று வர்ணாஶ்ரம விஹிதமாகையாலே யநுஷ்டேயமாகாதோவென்னில்; உபாயப்ரகரணமாகையாலே உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாதகமாயிறே வாசார

(௧) ப்ரஹ்மஸூ-௩-௪-௩௨

மொழிய விஹிதமாய்வருகிற வாகாரம் இவ்விடத்திலே அப்ராஸ்தாத மாலகையாலே த்யாஜ்யமாகாதென்னவொண்ணாது;

அதவா;ஸ்வர்ககபுருஷார்த்தஸித்த்யர்த்தமாக ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு நித்யாதிகள த்யாஜ்யமாமாபோலே மோக்ஷார்த்தமாக ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரமாகிற யாகத்திலே தீக்ஷிதனவனுக்கும் விஹிதாபரமும் த்யாஜ்யமென்னவுமாம்;

(க) "తస్యైవంవిదుషః-தஸ்யைவம்விதுஷ:" என்கிற வநுவாகத்தாலே ஸாமவரணத்வயும் ஒருபாகமாக நிரூபித்தானிறே வேதபுருஷன்; ஆனாலும், இவை பகவத்விஷயத்துக்கு ஆஜ்ஞாரூபமான கைங்கர்யமாகையாலே பகவத்ப்ரீதியாகிற பரமப்ரயோஜநஸித்திக்காக அநுஷ்டேயமாகக்கடவது; அல்லது, விஹிதமான வாகாரத்தாலேயும் உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாதகமான வாகாரத்தாலேயும் த்யாஜ்யமாகக்கடவது;

ஸாதநஸ்வீகாரத்துக்கு ஸ்வரக்ஷணத்திலசக்தியும் அப்ராப்தியும் விளம்பாக்ஷமத்வமுமுடையவனிறே அதிகாரி; (உ) "ఇదంశరణమజ్ఞానామిదమేవ విజానతామ్ । ఇదంతితీర్షతాం పారమిదమానన్త్యమిచ్ఛతామ్ - இதம்ஶரணமஜ்ஞாநாமிதமேவவிஜாநதாம்| இதம்திதீர்ஷதாம்பாரமிதமாநந்த்யமிச்சதாம்" (ந) "అజ్ఞసర్వజ్ఞశక్తానాంప్రపత్తావధికారితా-அஜ்ஞஸர்வஜ்ஞசக்தாநாம்ப்ரபத்தாவதிகாரிதா" (ச) "అవిద్యాతః அவித்யாத:" இத்யாதிகளாலே ஸ்வஸ்வரூபம் பகவதேகரக்ஷ்யமாகவநுஸந்திக்கையாலே ஸ்வரக்ஷணத்திலே அஜ்ஞாசக்திகளும், உபேயஸ்வரூபமநந்யஸாத்யமாக வநுஸந்திக்கையாலே அப்ராப்தியும், ப்ராப்யவைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநத்தாலே விளம்பாக்ஷமத்வமுமுடையராய், அதவா அநந்யகதிகளாயிருக்கிறவர்களுக்கு இப்ப்ரபத்தியிலதிகாரமென்று சொல்லிற்றிறே. ஆகையாலேயிறே இவ்வுபாயம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

ஆக, "ஸர்வதர்மாந்" என்று ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களையும் த்யாஜ்யதயா உபாதாநம்பண்ணியருளிற்று.

அநந்தரம், "பரித்யஜ்ய" என்று இவற்றினுடைய த்யாகப்ரகாரம்சொல்லுகிறது. இதுதான், "த்யஜ, த்யஜ்ய, பரித்யஜ்ய" என்று த்யாகமும் ல்யப்பும் உபஸர்க்கமுமாய த்ரிவிதமாயிருக்கும்; இதில்

(க) தை-நா- (உ) மநு-சு-அச (ந) (ச)

ஸ்பபந்தமான த்யாகரூபத்தாலே அபிமதபுருஷார்த்தஸித்திக்கு அநுரூபமாய் ஸஹாயாந்தராஸஹமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கிற வதிகாரிக்கு தத்பங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை விதிக்கிறது.

ஸத்வித்பாஸிஷ்டனுக்கு தத்வ்யதிரிக்தவித்யாந்தரத்யாகம் ஆர்த்தமாகஸித்திக்கிறப்போலே புருஷார்த்தலாபத்துக்கு இதரநிரபேக்ஷமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்குமவனுக்கு இதரோபாயத்யாகம் ஆர்த்தஸித்தமாய் வருகையாலே இவ்விடத்திலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லையென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்;

அதுசொல்லவொண்ணாது; விதேயமான ஶரணவரணத்துக்கு தத்வ்யதிரிக்தோபாயத்யாக வ்யதிரேகேண உதயமில்லாமையாலே அங்கமான வுபாயவரணம் விதேயமாகிறவோபாதி அங்கமானத்யாகமும் விதேயமாக வேண்டுகையாலே; ஆகையாலே (க) "ప్రక్షాళ్య పాదావాచమ్య స్నాత్వా విధివదర్చయేత్ । స్థిత్వార్ఘ్యం దత్వా దేవం జప్త్వా నుప్రక்ஷாள்யபாதாவாசாமேத்ஸ்நாத்வாவிதிவதர்ச்சயேத் । ஸ்தித்வார்க்க்யம்பாநவேதத்யாத்த்பாத்வாதேவம்ஜபேந்மநும்" இத்யாதிகளாலே பாதப்ரக்ஷாளநம்பண்ணி ஆசமநம்பண்ணுவான்; ஸ்நாநம் பண்ணி வித்த்யுக்தமானப்ரகாரத்திலே அர்ச்சிப்பான்; ஆதித்யனுக்கு நின்று அர்க்க்யப்ரதாநம்பண்ணுவான்; மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான தேவதையைத்யாநம்பண்ணி தத்ப்ரதிபாதகமான மந்த்ரத்தை ஜபிப்பானென்று விஶிஷ்டமாக விதிக்கிறப்போலே இங்கும் த்யாகஸ்வீகாரங்களை விஶிஷ்டமாக விதிக்கிறது.

அவ்விடத்தில் ஆர்த்த(ஃ)மாக ஸித்தியாமையாலே விதிக்கிறது; இங்கு ஸித்ததர்மஸ்வீகாரந்தானே தநிதரதர்மத்யாகத்தைக் காட்டுகையாலே விதேயத்வமில்லையென்னில்; அது சொல்லவொண்ணாது; இவ்வதிகாரிக்கு நிஷித்தகர்மாந்வயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியாமோபாதி ஸாதநாந்தராந்வயத்திலும் ப்ராயஶ்சித்தியாமென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கையன்றிக்கே விதேயமாக வேண்டுகையாலே;

எங்ஙனேயென்னில்; (உ) "ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయా హీయతే నయా । అపాయసంప్లవే సద్యః ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదీదృశం - உபாயாபாயஸமயோகேநிஷ்டயாஹீயதேந

யா | அபாயஸம்ப்லவே ஸத்ய: ப்ராயஶ்சித்தம் ஸமாசரேத் | உபாயா நாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவஹி" என்று நிஷித்தமாய் த்யாஜ்யமான ஹிம்ஸாத்யபாயாந்வயத்திலும் ஸாதநமான கர்மாத்யுபாயாந்வயத்திலும் இந்த ஸித்ததர்மநிஷ்டைக்கு ப(ங்)கம் வருகையாலே அபாயாந்வயத்தில் சடக்கென ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுவான்; உபாயாந்வயத்திலும் அப்படியே ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுவானென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே;

ஆகையாலே, அந்வயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியாக வேண்டுமவற்றினுடைய த்யாகம், நிஷித்தமான பூதஹிம்ஸை "నహింస్యాత్ - நஹிம்ஸ்யாத்" என்று விதேயமானவோபாதி விதேயமாக வேண்டுகையாலும், த்யாகந்தனக்கு ஹேது துஷ்கரத்வாதிகளிலுங்காட்டில் ஸ்வரூபவிருத்த(த்வ)மென்கிற ப்ரதிபத்தியே ப்ரதாநமானபடியாலும், ஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் விதேயமாகக்கடவது.

இப்படி விஹிதமான த்யாகம் ஸாதநாந்தரங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமோ? பலத்யாகமோ? உபாயபுத்தித்யாகமோவென்னில்; கர்மயோகாதிகள் ஸ்வாபிமதபுருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநங்களென்கிற ப்ரதிபத்தியைவிட்டு அவற்றையநுஷ்டித்து உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவேண்டி விழுகையாலும், அப்போது புத்தித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிதமான கர்மயோகாதிகள் ப்ரபத்திக்கு அங்கமாகையாலே இதினுடைய ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வஹாநி வருகையாலும், ஸர்வாதிகாரமின்றிக்கேயொழிகையாலும், தர்மஶப்தம் கர்மகதமானவுபாயத்வப்ரதிபத்திவாசகமல்லாமையாலும், (க) "శ్రేయస్సాధనం ధర్మః - ச்ரேயஸ்ஸாதநம் தர்ம:" என்று தர்மஶப்தத்துக்கு உபயம ஸாதநத்வேநவாகையாலே இத்தர்மஶப்தம் ஸாதநதர்மத்தையே வசி(க்)க்கையாலும், "నివర్తకాఖ్యం దేవర్షివిజ్ఞేయం మోక్షసాధనమ్ - நிவர்த்தகாக்யம் தேவர்ஷிவிஜ்ஞேயம் மோக்ஷஸாதநம்" என்று நிவர்த்தககர்மத்துக்கு மோக்ஷஸாதநத்வம் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே ஸாதநத்யாகம் பண்ணவொண்ணாமையாலும், இவ்வுபாயம் அகிஞ்சநாதிகாரமின்றிக்கேயொழிகையாலும், (உ) "అహమస్మ్యపరాధానామాలయోఽకించనోఽగతిః। త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః - அஹமஸ்ம்யபராதாநா

(க) பூர்வமீமாம்ஸா (உ) அஹி-ஸம-ரு-க-ரு-அ

மாலயோகிஞ்சநோகதி: | த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாமதி:" என்று - நான் அபராதாநாமாலயனாகின்றேன்; அநுமர்த்தம ஶேஷத்வாதிகளால நிரூபிதமாகைபன்றிக்கே அபராதத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படி ஸாபராதன்; அத்யந்தபாரதந்த்ரனாகையாலே அகிஞ்சநன்; நிவேதகரக்ஷ்யமாகையாலே அகதியென்று தன்னுடைய அபராதபூயஸ்தையையும ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையுமநுஸந்தித்து, நீயே உபாயமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை ஶரணாகதியென்கிற லக்ஷணவாக்யத்தோடே விரோதில்லாமையாலும், இது ஸ்வரூபப்ரகாரமன்றிக்கே விஶிஷ்டவேஷப்ரகாரமாகையாலே, இதனுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வம் பகந(ஜ்ஞ)மாகையாலும் புத்தித்யாகபக்ஷம அர்த்தமன்று

இந்த தர்மஶபதத்தில் உபாதாநம்பண்ணிற்று ப(ஃ)லஸங்காதித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டேயமான நிவர்த்தகதர்மமாகையாலே ப்ராஸஜ்யபாதிஷேதத்துக்கு இடமில்லாமையாலும், தர்மஶப்தம் ப(ஃ)லவாசியல்லாமையாலும் புநருக்திப்ரஸங்கத்தாலும் பலத்யாகபக்ஷமுமர்த்தமன்று;

ஸ்வாபிலஷிதமான புருஷார்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக்கிற இவனுக்கு ஸாதநரூபதர்மத்யாகம் பண்ணுகை விருத்தமல்லாமையாலும், முமுக்ஷுத்வத்தாலே ஸ்வர்க்கஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமகர்மம் த்யாஜ்யமானவோபாதி ஸித்தஸாதநபரிக்ரஹத்தாலே இவையும த்யாஜ்யமாகக்கடவதாகையாலே இங்குவிதிக்கிறது ஸாத்யஸாதநரூபதர்மங்களுடைய ஸ்வரூபத்யாகத்தை யென்றதாயிற்று.

ஸித்தஸாதநம் ஸகலேதரநிரபேக்ஷமாகையாலும், ஸஹாயாந்தராஸஹமாகையாலும், ஸாதநாந்தரங்கள் ஸ்வரூபவிருத்தங்களாகையாலும், ஸகலேதரஸாபேக்ஷமாகையாலும் ப்ராப்யவிலம்பகங்களாகையாலும், துஷ்கரங்களாகையாலும, இவை த்யாஜ்யமாகக்கடவன.

பகவதேகரக்ஷ்யத்வேந ஸித்தஸ்வரூபனாய் பகவதேகஶேஷபூதனாயிருக்கையாலே ததிதரவ்யாபாராஶ்ரயத்வம் விருத்த(ஃ)மாகையாலே ஸ்வரூபவிருத்தமாயிருக்கும்; ஸித்தஸ்வரூபனாய் ஏகரூபனாய் பரமசேதநனாய் அமோகஸங்கல்பனாகையாலே ஸஹகாரிநி

பேக்ஷமாகவிருக்கும். ரக்ஷணார்த்தமான ஸ்வவ்யாபாரதர்ஶநத்தில் ரக்ஷகனுமீஶ்வரன் ரக்ஷணாந்நிவ்ருத்தனுமாகையாலே சணற்கயிறு கண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே ஸஹாயாந்தராஸஹமாயிருக்கும். சிரகாலஸாத்யமாய்ஸாபாயமுமாயிருக்கையாலே துஷ்கரங்களாயிருக்கும்; ஸாயஸாரிக ஸகலதுரிதவிதூநநபூர்வகமாக அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அகாலகால்யமான தேஶத்திலேபோய்ப்புக்கு நிரந்தரபகவதநுபவஜநித நிரதிஶயாநந்தஹ்ருஷ்டனாய் அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷ பலாத்க்ருதனாய்க்கொண்டு "अहमन्नम्-அபரிமிததாபவதி" என்கிறபடியே அநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி யாவதாத்மபாவி பண்ணுகிற கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்வாநுஷ்டேயமாய் ஸ்வதந்த்ரகார்யமாயிருக்கிற கர்மாதிகள் ஸத்ருஶமல்லாமையாலே ப்ராப்யவிருத்தமாயிருக்கும்;

ஆகையாலே, (க)"शीतो भव हनूमत:-ஶீதோபவஹநூமத:" என்று நெருப்பை நிராசக்கவல்லஶக்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், லங்காபவநத்திலே இருந்தை(ஜ)யான பிராட்டி, (உ)"तत्तस्य सदृशं भवेत्-தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருந்தாப்போலேயும், (ங)"रक्ष मां शरणागताम्-ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்" என்று த்ரௌபதி க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வ(ஸ்வ)ையாய்க்கொண்டு தன்கையைவிட்டிருந்தாப்போலேயிருக்கிறதே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்த்தி பிறந்தால்வது.

ஸ்வஸ்வரூபம், (ச)"करणाधिपाधिप:-கரணாதிபாதிப:" என்று கரணங்களோடு கரணிபோடுவாசியற ஹ்ருஷீகேஶனவனிட்ட வழக்காகையாலும், ததேகரக்ஷ்யத்வேந விஹிதஸ்வரூபனாகையாலும் ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதையுமில்லை. ப்ராப்தியுமில்லை. ரக்ஷ்யத்வபாரதந்த்ர்யங்களிரண்டும் ஸ்வதஸ்ஸித்தவேஷமாகையாலே பரேச்சாதீநமாய் பரகதமான வ்யாபாரம் ரக்ஷகமாமித்தனை; ஸ்வப்ரேரிதமேயாகிலும் ஸ்வகதமானவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமாட்டாதபடியாயிறே யிருப்பது.

பரஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தாலும், "अरक्षणे-அவரக்ஷணே"

(க) ரா-ஸு-ருக-உக (உ) ரா-ஸு-ஙக-ஙo (ங) பார-ஸபா-கஅ-சஉ
(ச) ஶ்வேதா-க

என்று ரக்ஷகத்வேநக்ருஹீதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவனாகையாலே ரக்ஷகத்வம் நிருபாதிகமாகையாலும், (க)"ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవతత్త్వం-உபாயோபேயத்வே ததிஹதவதத்வம்" என்று உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்தில் ப்ராப்தியில்லையாகையாலே ஸ்வரூபத்தில ஸாதநாந்தரங்கள்புகுர வழியில்லை.

ஆகையிறே *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்கள் (உ)"நோற்றநோன்பிலேன்" என்றும். (௩)"நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோர் அறம்செய்துமிலேன்" (௪) "மற்றோரொன்றறியேன்" என்றும், இவ்வுபாயாந்தராநந்வயத்தை யருளிச்செய்தது. (௫) "నజానే శరణం పరమ్ நஜாநேஶரணம்பரம" என்னக்கடவதிறே.

ஸாதநாநுஷ்டாநயோக்யமான புண்யகாலங்கள், ஸாதநமான புண்யக்ஷேத்ரவாஸம, தர்மாநுஷ்டாநத்துக்கு காரணமான ஶரீர ஸம்பந்தம், ஸாதநாநுஷ்டாநமசகயே மரணமுண்டானால் வரும் ஶரீராந்தரப்ராப்தி இவையெல்லாவற்றிலும் எனக்கு மஹத்தான பயம நடவாநிற்கிறதென்கையாலே ஸாதநாந்தரங்கள ஸ்வரூபஜ்ஞாநவானுக்கு பயஜநகமாயிறேயிருப்பது.

(௬) "అథపాతకభీతస్త్వం సర్వభావేన భారత। విముక్తాన్యసమారమ్భో నారాయణపరో భవ-அதபாதகபீதஸ்த்வம ஸர்வபாவேநபாரத । விமுக்தாந்ய ஸமாரம்போ நாராயணபரோபவ" என்று ஸாதநாந்தரங்கள் பாதகமென்று பயப்பட்ட நீஸர்வப்ரகாரத்தாலும், பாரதனே! அந்யஸமாரம்பங்களைவிட்டு நாராயணபரனுவாயென்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைக்குறித்து பாதகமென்று உபதேஶிக்கையாலும், ப்ராயஶ்சித்த விஷயமாகச் சொல்லுகையாலும் (௭) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்று பகவத்விஷயத்துக்குப் புறமபாகைக்கு உறுப்பாகையாலும், உத்தேஶ்யமான பகவத்பாரதந்த்ர்யத்துக்கு விரோதியாகையாலும் அதர்மமென்று போக ப்ராப்தமாயிருக்க, தர்மமென்று யேரிடுகிறது இவ்வளவுபோகம் வாராதவர்களுடைய ப்ரதிபத்தியாலேயிறே.

(க) ர-ஸ்த- (உ) தி-வாய-ரு-எ (௩) தி-மொ-க-௯-௪ (௪) தி-மொ-க-௯-௯
(௫) ஜிதந்தே-க (௬) விஷ்ணுதர்ம ௯௬-௭௧ (௭) பெரியதிருவ-௯

ஆகையாலே இங்குச்சொல்லுகிறது வித்தஸாதநவ்யதிரிக்தஸாத்ய ஸாதநக்காரியுடைய ஸ்வரூபவ்யாகமென்றும் ஸம்ப்ரதாயம்.

இப்படி த்யாஜ்யமான தாமஸதாம், அநுஷ்டேயதயா சாஸ்த்ரவிஹிதமான அர்த்தத்துக்கு வாசகமாகையாலே விஹிதாநுஷ்டாநரூபேணவும் நிஷித்தபரிஹாரரூபேணவும் சொல்லுகிற ப்ரயவிததர்மத்துக்கு வாசகமாயிருக்கிறது. இதைத்யாஜ்யதயா வ்யாதாநம்பண்ணுகிறதால், நிஷித்தபரிஹாரபாகமாகிறது நிஷித்தகாநுஷ்டாநமாகையாலே நிஷித்தாநுஷ்டாநம் வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகாதோவென்னில், அது ஸகலப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளினுடையவும் நிவ்ருத்தியை ஸஹிக்கும்தோழிய ப்ரவ்ருத்தியையஸஹியாது. அதுக்குமேலே நிஷித்தாநுஷ்டாநபலமான பாபம் ஈச்வரனுடைய நிக்ரஹமாகையாலே, அதை யதிரபிபடித்து ஸ்வரூபவிருத்தியாயிருக்கிற விவ்வதிகாரிக்கு தந்நிக்ரஹகாரணமான நிஷித்தாநுஷ்டாநம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது. புருஷார்த்தமும் பகவத்கைங்கர்யமாகையாலும் நிஷித்தம் த்யாஜ்யமாயிருக்கும். ஆக ஸ்வரூபஸாதந புருஷார்த்தங்கள் மூன்றினுடையவும் வேஷத்தைப்பார்த்தாலும் நிஷித்தாநுஷ்டாநம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது.

இங்ஙனன்றாகில் பகவந்நிக்ரஹஹேதுவாய் நரகப்ரதஹேதுவான ப்ரஹ்மஹத்யாதிகள் பகவதபசாராதிகள் த்யாஜ்யமின்றியிலே யொழியும். ஆனால் நிஷித்தபரிஹாரம் தாமசப்தார்த்தமின்றிகளே யொழிகாதோவென்னில்; தர்மமாவது-அநுஷ்டேயதயா சாஸ்த்ரவிஹிதமானதாகையாலே, "ஐதம்கரு, ஐதம்மாகார்ஷீ:-இதம்குரு,இதம் மாகார்ஷீ:" என்று விதிநிஷேதாத்மகமான வுபயத்தையும் வசிக்குமாகையாலே இது சொலலவொண்ணாது.

ஆனால் என்சொல்கிறாயிற்றென்னில்:-(௧)"நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி-நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" (௨) "நகலஞ்ஜம் பக்ஷயேத்" இத்யாதிகளாலே ஸாமாந்யேநசொல்லுகிற நிஷித்தநிவ்ருத்திமாத்ரம் தர்மசப்தவாச்யமன்று; ஆனாலும் ஸாதநரூபதர்மவாசகமான வித்தர்மசப்தத்தில் உபாத்தமன்று; ஆகையாலே ஸாமாந்யேந நிஷித்தாநுஷ்டாநம் வருமென்கிறசங்கையில்லை.

இதில் மோக்ஷஸாதநரூபமான விதிநிஷேதாத்மகமான தர்மங்

க்கைச் சொல்லுகிறது. அதினுடைய த்யாகத்தில் ஸாதநவித்தியில் ஸாமையொழிய வருவதொரு நிஷித்தமில்லாமையாலே தத்ஸாதநா பேக்ஷையில்லாதனுக்கு த்யாஜ்யமாகக் குறையில்லை. நிஷித்தபரி ஹாரத்திலே யர்ஜிக்கிறஸ்வாதந்த்ரத்திலே ப்ரவ்ருத்தனுக்கு அத ஏவப்ரபத்திஸாதநாநிருக்கையாலே பூர்வார்ஜிதபாபப்ராயஶ்சி த்தம் த்யாஜ்யமானோபாதி நிஷித்தபரிஹாரமும் த்யாஜ்யமாகக்கட வது.

(க) "త్రివిధాంపశ్యదేవేశకర్మణోగహనాంగతిమ్ । నిషేధవిధిశాస్త్రేభ్యస్తాం విధాఞ్చనిబోధమే । అనర్థసాధనంకిఞ్చిత్కిఞ్చిచ్చాప్యర్థసాధనమ్ । అనర్థపరిహారాయ కిఞ్చిత్కర్మవిధీయతే । త్రైరాశ్యంకర్మణామేవంవిజ్ఞేయంశాస్త్రచక్షుషా । అపాయో పాయసంజ్ఞౌద్వౌపూర్వౌరాశీపరిత్యజేత్ । తృతీయోద్వివిధోరాశిరనర్థపరిహారకః । ప్రా యశ్చిత్తాత్మకఃకిఞ్చిత్కిఞ్చిత్త్వనర్థనాశకః । తయోంశంనైవకుర్వీతమనీషీపూర్వరాశివత్ - த்ரிவிதாம்பஶ்யதேவேஶகர்மணோகஹநாம்கதிம்। நிஷேதவிதிஶாஸ்த் ரேப்யஸ்தாம்விதாஞ்சநிபோதமே। அநர்த்தஸாதநம்கிஞ்சித்கிஞ்சிச் சாப்யர்த்தஸாதநம்। அநர்த்தபரிஹாராயகிஞ்சித்கர்மவிதீயதே த்ரைராஶ்யம்கர்மணாமேவம் விஜ்ஞேயம்ஶாஸ்த்ரசக்ஷுஷா। அபா யோபாயஸம்ஜ்ஞௌத்வௌ பூர்வௌராஶீபரித்யஜேத்। த்ருதீயோத்வி விதோராஶிரநர்த்தபரிஹாரக:। ப்ராயஶ்சித்தாத்மக:கிஞ்சித்த்வந ர்த்தநாஶக:। தயோம்ஶம்நைவகுர்வீதமநீஷீபூர்வராஶிவத்" என்று நி ஷேதவிதிஶாஸ்த்ரங்களில் கர்மத்தினுடையப்ரகாரம் த்ரிவிதமாயிரு க்குங்காண்; அந்தப்ரகாரத்தை யென்பக்கலிலே யறியென்று தொட ங்கி அநர்த்தரூபநரகாதிகளுக்குஸாதநமாயிருக்கும்சில; போக(ஸ்வர்க்க) மோக்ஷரூபபுருஷார்த்தஸாதநமாயிருக்கும்சில; அநர்த்தபரிஹாரஸா தநமாயிருக்கும்சில; இப்படி த்ரிவிதமாயிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ர சக்ஷுஸ்ஸாலே யறியப்படும்; அதிலநர்த்தஸாதநமான அபராதகர்மம் ஸகலேதரோபேக்ஷகமாய்க்கொண்டு ஸித்தஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக் கிறவனுக்கு ததங்கமாகையாலே த்யாஜ்யம்; அநர்த்தபரிஹாரகர்ம த்தில் பூர்வார்ஜிதபாபபரிஹாரமானப்ராயஶ்சித்தகர்மம் ஸித்ததர்ம ஸ்வீகாரத்துக்கு யோக்யதைகள் போகவும் வேண்டாதபடி யிருக் கபடியே அதிகாரமாகையாலே த்யாஜ்யம். ஆகாம்யநர்த்தபரிஹார மான கர்மம் ஶரணவரணாநந்தரம் அநர்த்தஹேதுவான கர்மங்க

(க) லக்ஷ்மீதந்த்ரம்

யில் புத்திபூர்வகப்ரவ்ருத்தி கூடாமையாலும், அபுத்திபூர்வகம்ஸர் ஸாஹ்ருதயத்தில் படாமையாலும் பட்டாலும், பாபவிமோசன மான ஸர்வஶப்தத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கையாலும் த்யாஜ்யமென்று ஸ்வரூபமான தர்மத்யாகப்ரகாரம் ஶாஸ்த்ரங்களிலே பரக்கச்சொல்லப்பட்டது; ஆகையாலே மோக்ஷஸாதநதயாவிஹிதமானவிதிநிஷ்டாத்மகமான ஸகலதர்மங்களும் ஸாங்கமாக த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

அதவா, ஸர்வதர்மபரித்யாகவிதாநபூர்வகஶரணவரணவிதிவிஷயபூதனை இவ்வதிகாரிக்கு கர்த்தவ்யத்வேந விஹிதமாயிருப்பதொன்றில்லாமையாலும், ஶரண்யப்ரபாவத்தாலும், ஸர்வபாபவிமோசகமான விஷயத்தைப்பற்றியிருக்குமவனுக்கு அவஶமாகப் புகுந்தவை பந்தகமாகமாட்டாமையாலும், ஸாமாந்யேநவுண்டான நிஷித்தநிவ்ருத்தித்யாகத்தைச்சொல்லவுமாமென்றநுஸந்திப்பர்கள்.

இப்படி உபாயோபயோகியன்றாகிலும் ஶிஷ்யபுத்ரர்களுடைய வுஜ்ஜீவநத்துக்காகவும் லௌகிகருடைய ஸங்க்ரஹத்துக்காகவும் தந்தாமுடையவாந்ருஶம்ஸ்யத்தாலும் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தை யநுஷ்டித்துப் போருவர்கள்; அவ்வநுஷ்டாநம் ஸ்வவிபூதிபூதரான சேதநருடைய உஜ்ஜீவநஹேதுவாகையாலே ஈஶ்வரப்ரீதிவிஷயத்வமாகிற புருஷார்த்தம் அநுஷ்டாதாவுக்கு ஸித்திக்கையாலே இவை அநுஷ்டேயங்கள்.

கர்த்ருகரணத்ரவ்யமந்த்ரங்கள் பேதியாதிருக்கச்செய்தேயும் நினைவுமாறுபாட்டத்தாலே ஒருகர்மத்துக்கே ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும் நிவர்த்தககர்மமென்றும் பேராகிறவோபாதி நிவர்த்தகதர்மமும் நினைவுமாறுபாட்டத்தாலே ப்ராப்யத்திலே அந்வயிக்கும். ஆக, த்யஜவென்கிறத்தாலே ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களினுடையவும் த்யாகத்தைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் பரியென்கிற வுபஸர்க்கத்தாலே ஸாதநதர்மம் ஸ்வரூபாநுரூபமன்றாகிலும் ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த்தம் ஸ்வயத்நஸாத்யஸாதநலப்ய(ம்)மென்றுகேட்டுப்போந்தவாஸனையாலே த்யக்தமானவுபாயங்களிலும் வாஸனையநுவர்த்திக்குமாகில் அதிகாரத்துக்கு ப(ங்)கமாகையாலும், அபாயஸம்யோகத்திற்போலே உபா

யஸம்யோகத்திலும் ப்ராயச்சித்தியாமென்று இதுசொல்லுகையா லும், வாஸநையும் ருசியும் கிடக்குமாகில் ஸித்தஸாதநத்தி லந்வய மின்றிக்கே யொழிகையாலும், ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் பந்த(ப்த)த்தை யுமநுஸந்தித்தால் ஸாதநாந்தராந்வயமாகிறது ராஜமஹிஷி உஞ்சவ்ரு த்திபண்ணுதல் குடம்சுமத்தல்செய்தால் ராஜாவுக்கு அவத்யமாமோ பாதி ரக்ஷகனானவீச்வரனுக்கு அவத்யமாமாகையாலும் வாஸநா ருசிகளுங்கூடவிடவேண்டுகையாலே ஸவாஸநமான த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதநாந்தரங்களின் ப்ரத்வம்ஸாபாவமன்றியி லே அத்யந்தாபாவமநுரூபமாகையாலே ப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபா வமாகவேண்டுகையாலே ஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியன்றிக்கே (க)"ఏకా నేకరలంపరస్-நஜாகேஶரணம்பரம்" என்றிருக்கையே பூர்ணா திகாரம். இப்படி அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்திவிசிஷ்டனாகையாலே த்யா கந்தானில்லை யென்னலாம்படியிருக்கும்; ஆகையாலே இதிற்சொல் லுகிற த்யாகமாகிறது ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அநந்வயாநுஸந் தாநமென்னுமிடம் இந்த வுபஸர்க்கத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இந்தவுபாயாந்தராநந்வயமே ஸித்தோபாயாந்வயப்ரதிபத்தி யாகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகையாலே, த்யாஜ்யாநந்வயநிபந்தந மான த்யாகாபாவத்தாலே ஸ்வீகாரத்திலநந்வயம் வரவொண்ணாது; ஸித்தஸாதநம் ப்ரவ்ருத்திஸஹமல்லாதவோபாதி நிவ்ருத்திரூபக்ரி யையையும் ஸஹியாதாகையாலே; இதில் த்யாகம்விதிக்கிற ப்ரகரண த்திலே ஸாதநாந்தரங்களைப் பரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு போருகை யே அப்ரஸ்துதமாகையாலே; அநுஷ்டாநவாக்யத்தில் ஸ்வீகாரமா த்ரமேயிறே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது.

இவைதன்னிலநுஷ்டாநத்துக்கு அசக்தனானவன் (உ)"నాహం దేవదేవేశ నార్చనాదౌస్తవాదిచ సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే" (ஸோஹம்தேதேவதேவேஶநார்ச்சநாதௌஸ்துதௌநச | ஸாமர்த் த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்திஃப்ரஸீதமே" என்று தேவதேவே சனே! தேவருடைய அர்ச்சநஸ்தவநாதிகளில் நான்சக்தனல்லே ன்; கேவலக்ருபையாலே ரக்ஷ்யபூதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ர

(க) ஸ்ரீரங்கதே-க (உ) வி-பு-ஞ-எ-எ௦

[illegible]களைவிடுகையும்; [illegible] [illegible] [illegible] லைஸ்வேனென்றும். அதிலே பகவ[illegible]வன் (க) "ஸர்வத்ருவ்யஸ்ருஷ்-ஸர்வதர்மாம்ஸ்ச ஸந்த்யஜ்ய" என்கிறபடியே அப்ராப்தமென்று [illegible] விரக்தனாகிறவிடம். இவை நமக்கு அப்ராப்தமென்கிற ஜ்ஞாநமுடையவர்கள் (உ) "நோத்ஸஹேநாஸிதும்ஸேன்" (ரு) "மநுஜேஷ்வலா ன்றறியேன்" என்கிறபடியே அவை யெனக்கிலவென்றறிவிப்பர்கள்; ஆகையாலே வித்யுபாயவரணம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

அப்போது ல்யப்பில்சொல்லுகிற த்யாகாங்கத்வம்ஸித்திக்கும்படி யென்னென்னில், ஸர்வோபாயஸம்பந்நரா யிருப்பாரில்லாமையாலே யதாயோக்யம்விட்டுப் பற்றுவாரும் அநந்வயாநுஸந்தாநம் பண்ணிப் பற்றுவாருமாயிருக்கையாலே அங்கத்வஸித்திக்குக்குறையில்லை. இவற்றில் இலகே யென்றறிவிக்கிறவர்களுக்கு வாஸநாருசிகளுங்கூட வில்லாமையாலே அவர்களே முக்யாதிகாரிகள். ஏவம்ரூபமான ருசிவாஸநைகளுடைய வத்யந்தாபாவம் த்யாகவாசகமான "த்யஜ்ய" என்கிற ஶப்தத்துக்கு விஶேஷணமான பரிஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது. தர்மஶப்தத்திலுபஸர்க்கம் தர்மாநுஷ்டாநயோக்யதாபாதகங்களை யுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாஜ்யநிரவஶேஷவாசகமாகிறவோபாதி த்யாகஶப்தத்திலுபஸர்க்கமும் வாஸநாருசிகளையுங்கூட வுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாகம் நிரவஶேஷவாசகமாகிறது. வ்ரஜஸித்திக்கிற பரைகரக்ஷ்யத்வப்ரதிபத்தியில் ஸ்வாதந்த்ர்ய ராஹித்யத்தைக்காட்டுகிற ஏகபதம் உபாயஸ்வரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாகிறவோபாதி த்யஜ்யவென்று விதிக்கிற ஸாதநாந்தரங்கள் பரைகரக்ஷ்யத்வவிரோதியென்கிற ப்ரதிபத்தி ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாயிருக்கும்.

அங்கியான ஸ்வீகாரமாகிறது ஸித்தரக்ஷ்யத்வாந்வய ப்ரதிபத்தியினுடைய வநுஸந்தாநமாகையாலே உபாயநைரபேக்ஷ்யவிரோதியல்லாத வோபாதி அங்கமானத்யாகமும் ஸித்தஸாதநாந்தராந்வய ப்ரதிபத்தியாகையாலே நைரபேக்ஷ்யவிரோதியாகாது. ப்ரக்ருதபர்த்தாங்கிதமான உகாரம் ஸ்வரூபத்திலநந்யார்ஹதை

(க) ஶரணாகதித்ரயம (உ) ஸ்ரீ-ராமா-யு-ரு (ரு) ஸ்ரீ-ரா-[illegible]

[illegible] ஆகாரம் [illegible] ஆகாரங்களைக் காட்டுகை.

ஸ்வரூபத்தில் (க) "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் [illegible] இல்லேன்" என்றும், (உ) "மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால்" என்றும் அந்யஶேஷத்வம் நாசகமாயிருக்குமோபாதி, உபாயத்திலும், (ங) "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" (ச) "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இதரஸாதநஸ்பர்ஶமும் ஸ்வயத்நஸ்வீகாரமும் நாசகமாயிருக்குமாகையாலே ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்தி இந்தப் பரஶப்தத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

உபாயாபாயங்களினுடைய ஸம்யோகத்தில் ப்ராயஶ்சித்தமுமாமென்று கீழேசொல்லிற்று. அவ்விடத்தில் அவனுக்குச்சொல்லுகிற ப்ராயஶ்சித்தமாவது-(ரு) "అపిచేత్పాతకం కిఞ్చిద్యోగీకుర్యాత్ప్రమాదతః యోగమేవాభ్యసేత్తత్ర నాన్యం యత్నం సమాచరేత్ - அபிசேத்பாதகம் கிஞ்சித்யோகீகுர்யாத்ப்ரமாதத: । யோகமேவாப்யஸேத்தத்ர நாந்யம்யத்நம்ஸமாசரேத்" என்று யோகாப்யாஸநிரதனானவன் ப்ரமாதத்தாலேயேதேனும் பாபம்பண்ணினால் யோகத்தையே ஸேவிப்பான்; வேறொருயத்நமநுஷ்டிப்பானல்லனென்று யோகிக்கு ப்ராமாதிகபாபஸம்பந்தத்தில் யோகாப்யாஸந்தானே ப்ராயஶ்சித்தமாமாபோலே, "అపాయసమ్ప్లవే సద్యః ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ । ప్రాయశ్చిత్తిరియం సాత్ర యత్పునశ్శరణం వ్రజేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదేవహి - அபாயஸம்ப்லவே ஸத்ய: ப்ராயஶ்சித்தம்ஸமாசரேத் । ப்ராயஶ்சித்திரியம்ஸாத்ர யத்புநஶ்ஶரணம்வ்ரஜேத் । உபாயாநாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவஹி" என்று புநஃப்ரபத்தியென்னுமிடம் சொல்லிற்று.

(சா) "కృతేపాపేనుతాపో వై యస్యపుంసః ప్రజాయతే । ప్రాయశ్చిత్తం తుతస్యైకం హరిసంస్మరణం పరమ్ - க்ருதேபாபேநுதாபோவையஸ்யபும்ஸ: ப்ரஜாயதே ।

(க) நா-தி-க-ரு (உ) பெரி-தி-ந-ச ரு (ங) தி-வாய்-ரு-அ-அ
(ச) தி-வாய்-ரு-அ-உ (ரு) லக்ஷ்மீ-தந்த்ரம் (சா) வி-பு-உ-அ-சா

"ப்ராயஶ்சித்தந்து தஸ்யைகம் ஹரிஸம்ஸ்மரணம் பரம்" என்று பாபம் பண்ணினவளவிலே யாவனொருபுருஷனுக்கு அநுதாபமிறக்கிறது; அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் ஹரிஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனே அந்தப் பாபங்களைப்போக்குவனென்று நினைக்கையென்றும், (க) "𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍-க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம்பரம" என்று பகவத்ப்ரகாரத்வாநுஸந்தாநமே ஸர்வப்ராயஶ்சித்தங்களிலும் அதிகமான ப்ராயஶ்சித்தமென்று ப்ரதேஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

அவ்விடத்தில் புந:ப்ரபதநமாகிறது - புந:ப்ரயோகமின்றிக்கே பூர்வக்ருதப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வாநிஷ்டநிவாரகத்வரூபமான வ்யாபாரத்தை யநுஸந்தித்து வ்யவஸிதனாகை. ஆனபாலே (உ) "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃-ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த:க்ருத:" (ங) "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸக்ருத்ப்ரபத்தியோடு விரோதியாது.

அநந்தரம் "த்யஜ்ய" என்கிற ல்யப்பாலே இத்த்யாகம் மேற்சொல்லுகிற வுபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமானவன்று கர்த்தவ்யம்; அல்லாதபோது கர்த்தவ்யமன்றென்கிறது. உபாயாந்தரங்களைவிட்டு ஸித்தோபாயத்தைப்பற்றாதேயிருக்குமாகில் உபயப்ரஷ்டனாய் விநாஶத்தோடே தலைக்கட்டுமத்தனையிறே. ஆகையாலே, த்யாகம் மேலிட்டு நரகம் வஸ்தவ்யபூமியாதல், த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதமானவுபாயம் மேலிட்டு பரமபதம் என்கிற இருபடிச் செல்லுதல் செய்யும்படியிறே யென்னிலையென்று ஸ்ரீபாருளிச்செய்தது. ஆக த்யாகம் ஸித்தோபாயவரணம்பண்ணுமதிகாரியைப் பற்றவாகையாலே த்யாகவிஶிஷ்டனுக்கு மநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதமில்லை; ஆக, ல்யப்பாலே இங்கு விதேயமானத்யாகம் வ்ரஜவென்று விதிக்கிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்றதாயிற்று.

நநு, இந்ததர்மபரித்யாகம் விதேயமாகில் இதில் மேற்சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திகூடாது; எங்ஙனேயென்னில், உபாயாந்தரங்களை ஸ்வரூபவிருத்தமென்று விட்டவனுக்கு ஶோகமில்லாமையாலே "மாஶுச:" என்கிற நிஷேதவிதி கூடாமையாலே, அதுக்குமேலே உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டுத் தன்

(க) வி-பு-உ (உ) லக்ஷ்மீ-த-கஎ (ங) ரா-யு-கஅ-ஙங

னுடைய புருஷார்த்தலாபத்துக்கு ஸ்வோபாயமில்லாமையாலே ஸோகித்தவனுக்கு இந்தவுபாயஸௌகர்யத்வம் முன்புசொன்ன வுபாயங்களைத் தானேவிடுகையாலே யுண்டாகையாலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லை யாகையாலும், அந்தவுபாயத்யாகந்தான் துஷ்கரத்வாதிப்ரதிபத்தியாலேயாகையாலும், விளம்பாக்ஷமனான புருஷனுக்கு பஹுஜந்மஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களில் துஷ்கரத்வாதி ப்ரதிபத்தி பிறக்கையாலும், புருஷார்த்தவைலக்ஷண்யஜ்ஞானத்தாலே தத்ப்ராப்தியிலே அதித்வரை நடக்கையாலே அதில்விளம்பத்தை ஸஹியாமல் சிரகாலஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களைவிட்டு அவிளம்ப்யபலப்ரதமாயிருப்பதொரு வுபாயம் காணாமையாலே ஸோகிக்கிறவனைக்குறித்து ஸ்வதஃப்ராப்தமான த்யாகத்தையநுவதித்து உக்தஸாதநத்தை விதிக்கிறதாகையாலும், விஹிதமானவுபாயத்தை விடச்சொல்லி விதிக்கில் ஸாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருகையாலும், ஒருபலத்துக்கு குருவாயும் லகுவாயுமிருப்பதிரண்டு உபாயத்தை விதித்தால் லகூபாயமுண்டாயிருக்க குரூபாயத்திலதிகாரியில்லாமையாலே லகூபாயமான ப்ரபத்த்யுபாயஸந்நிதியில் குரூபாயமானபக்த்யுபாயத்துக்கு அநுஷ்டாநமில்லாமையால் வருகிற வப்ராமாண்யத்தாலும், குரூபாயஸந்நிதியில் லகூபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலே இந்தத்யாகம் விதேயமன்று; ஸ்வயமேவத்யக்தோபாயனானவனுக்கு அந்தத்யாகத்தையநுவதித்து ஸரணவரணமாத்ரம் விதிக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்.

அது சொல்லவொண்ணாது; அத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமல்லாத ஸாதநாந்தரதர்ஸநத்தாலே ஸோகித்தவனைக்குறித்து அவற்றினுடைய த்யாகபூர்வகமாக வநந்யோபாயத்தை விதித்து ஸோகியாதே கொள்ளென்கையாலே ஸோகநிஷேதவிதி கூடாதென்கிறவிடம் அர்த்தமல்லாமையாலும், உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டவனுக்கு அது ராஜஸத்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலமான வாகிஞ்சந்யஸித்தியுமில்லையென்னுமிடம், (க)"దుఃఖమిత్యేవయత్కర్మ కాయక్లేశభయాత్త్యజేత్ । సకృత్వా రాజసం త్యాగం నైవ త్యాగఫలం లభేత్-துக்கமித்யேவயத்கர்மகா

(க) கீ-கஅ-அ

யக்லேஶபயாத்த்யஜேத் ஸக்ருத்வா ராஜஸம் த்யாகம் நைவத்யாகபலம் லபேத்'' என்று கீழே சொல்லி துஷ்கரத்வாதி பயநிபந்தநமான வருஷிதத்யாகத்தை நிஷேதிக்கையாலும், துஷ்கரத்வாதி பயநிபந்தநமான த்யாகத்தில் ஶக்யமஶாநுஷ்டாநத்தில் ஸர்வஶப்தத்துக்கு வையர்த்த்யம் வருகையாலும், பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ரக்ஷகவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாய்த்தொழிய ரக்ஷ்யவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமாட்டாமையாலும், ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யாபாரம் பாதகாதிகளோபாதி ப்ரதிபந்தகமாகையாலும், ஸுகரமுமாய் அநுரூபமுமாய் நிரபாயமுமான ஸாதநத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்காக தத்விருத்தமாய் துஷ்கரமுமாய் ஸாபாயமுமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கிற ஸாதநாந்தரங்களைவிடச் சொன்னவித்தால் ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருமென்னவொண்ணாதாகையாலும், குணாநுகுணமாக விஹிதமான ஶ்ரேயஸ்ஸாதிகள் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்து யதாவான புருஷார்த்த தத்ஸாதநங்களிலே ருசிபிறந்தவாறே த்யாஜ்யமாக விதிக்கிறாப்போலே ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிகளே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்றநுஸந்தித்தவனைக்குறித்து விஹிதமான ஸாதநாந்தரங்கள் அநந்யார்ஹஶேஷத்வாநந்யஶரணத்வாநந்யபோக்யத்வங்களாகிற ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநவானைக்குறித்து த்யாஜ்யமாகவிதிக்க ப்ராப்தமாகையாலும், பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமான புருஷார்த்தத்தை யறிந்திருக்கச்செய்தேயும் ஐஶ்வர்யாதிபுருஷார்த்தங்களிலே அபிலாஷை நடக்கக்காண்கையாலும், ஸாதநத்திலும் ஒருவன் அர்த்தபரீக்ஷைபண்ணி ஜீவிக்கக்காணாநிற்கச்செய்தேயும் ஒருவன் க்ருஷிபண்ணி ஜீவிக்கக்காண்கையாலும், பூர்வபூர்வகர்மாநுகுணமாக ஸுகரதுஷ்கரமார்க்கங்களிலே ருசிபிறக்குமாகையாலும் ஸாத்யஸாதநங்கள் ஆயாஸாதிகளாலே துஷ்கரமாகிறவோபாதி ஸித்தஸாதநத்திலும் விஶ்வாஸஶைதில்யத்தாலே துஷ்கரத்வமுண்டாகையாலும், லகூபாயஸந்நிதியில் குரூபாயத்திலிழிவாரில்லையென்கிற தூஷணமல்லாமையாலும், ஆகையாலே ஸகலஸாதநங்களையும் ஸவாஸநமாகவிருப்பதாய் ஸ்வயம்நிரபேக்ஷமான ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரத்தை இதில் விதிக்கிறதாகையாலே தத்ஶேஷமான த்யாகம் விதேயமென்கிறது.

ஆக, பதத்வயத்தாலும் த்யஜ்யமான தர்மங்களையும், த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம்-ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்னுமிடத்தையும் சொல்லிற்று.

அநந்தரம் த்யாகாங்கமான ஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லுகையாய்க்கொண்டு ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தை "மாம்" என்கிற பதத்தாலே சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் பதர்கூட்டைவிட்டு மணியைக் கைக்கொண்டைகொள்ளென்பாரைப்போலேயிறே இந்தவிதித்வயமுமென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வரென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். ஸாதநாந்தரங்கள் ஸாபாயங்களாய் அநேகங்களாய் அசேதநங்களாயிருக்கையாலே பதர்கூட்டம்போலேயென்றது. இவன் ஸித்தஸ்வரூபனாய் ஒருவனாய் பரமசேதநனாயிருக்கையாலேமணிபர்வதம்போலே யென்கிறது.

"மாம்" என்று த்வத்ஸாரத்யேஸ்திதனை வென்னையென்றபடி. இத்தால் ஜீவிமுகனானவன்றும் அந்தர்யாமியாய்நின்று ஸத்தையைநோக்கியும், கரணகளேபரவிதுரனாய் அசித(ட)விஶேஷிதனானவன்றும் தன்பக்கலிலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், பின்பு நீ அபி(பி)முகனாயுஜ்ஜீவிக்கக்கூடுமோவென்று கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணியும், பின்பு அவற்றைக்கொண்டு ப்ரவ்ருத்திகள் செய்கைக்காக அநுப்ரவேஶித்து, தன்னைப்பெறுகைக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷமுண்டாமோவென்னும் நசையாலே வேதங்களையும்வைதிகரையும் ப்ரவர்த்திப்பித்து,(க)"ధృతినియమసరస్వతీస్మృతి శ్రుతి దానప్రభృతిభిరచికిత్స్యైః ప్రాణినః ప్రేక్ష్య భూయః సురమనుజతిరశ్చాం లీలయా తుల్య ధర్మా త్వమవతరసి దేవ జ్ఞాపి సన్న వ్యయాత్మా - த்ருதிநியமஸரஸ்வதீஸ்ம்ருதிஶ்ருதிதாநப்ரப்ருதிபிரசிகித்ஸ்யாந்ப்ராணிநःப்ரேக்ஷ்யபூய:ஸுரமநுஜதிரஶ்சாம்லீலயா துல்யதர்மாத்வமவதரஸிதேவாஜோபிஸந்வ்யயாத்மா" என்றிப்படியே த(ந)ரித்துநியமித்துரக்ஷணவகாசமாணரக்ஷாபேக்ஷை பார்த்திருந்து ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணிசெய்துபோந்த விவ்வோராகாரவிஶேஷங்களாலே ரக்ஷணவகாஶம்பண்ணிக்கொடாமையாலே ரக்ஷணத்திலொரு சிகித்ஸையில்லாத ப்ராணிகளைப்பார்த்து தேவதிர்யகாதியோநிகளிலே அவர்களோடு ஸமாநதர்மாவாய்க்கொண்டு அவதரியாநிற்புதி; ஜநநமரணாதியோக்யமின்

(க) ர.ஸ்த.உ.கூஅ

றிக்கே நித்யனாயிருக்கச்செய்தேயுமென்கிறபடியே, ஓலைப்புறத்தில் செல்லாதவிடத்தை யெடுத்துவிட்டு நடத்துவாரைப்போலே ராம க்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணுவதாய் இப்படி எதிர்சூழல்புக்குத் திரிகிற தனவ்யாபாராதிகளைக் காட்டுகிறான்.

“மாம்” என்று தன்வ்யாமோஹத்தைக் காட்டுகிறானென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வர்; அதாவது - (௧) “வைகுண்டேதுபரேலோகே” இத்யாதிகளிற்படியே “பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ” என்கிற வைகுந்தத்தமரும் முனிவருமான வபர்வருமமரர்களோடு ஸ்ரீபூமி நீளைகளோடுமெழுந்தருளியிருந்து நிரந்தராநுபவம் நடக்கச்செய்தேயும் லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய இழவேதிருவுள்ளத்திற்பட்டு (உ) “ஸஏகாகீநரமேத” என்று அவ்வநுபவம் உண்டாருக்காட்டாதே திருவுள்ளம்புண்பட்டு இவர்களையும் அவ்வநுபவத்திலே மூட்டலாமோவென்னும் நசையாலே அவதரித்துத் தாழநின்று அவன்கால் தலையிலேபடநின்று வ்யாபரித்த தன்வ்யாமோஹமெல்லாம் தோற்றும்படியிருக்கை.

“நீ உனக்குபோக்யமான ஸப்தாதிவிஷயங்களை புஜிக்கையாலே உன்னுடம்பில புகரைப்பார்; எனக்கு போக்யமான வுன்னை யநுபவிக்கப்பெறுமையாலே என்னுடம்பில் வெளுப்பைப்பார்” என்று சட்டையைவிழவிட்டுக் காட்டுகிறானென்று எம்பார் அருளிச்செய்வர். போக்தாவுக்குத் தன்போக்யஜாதத்திலே யொன்றுகுறையிலும் குறைவாயிருக்குமிறே; (௩) “அஹமந்நம்” என்று ஆத்மவஸ்து அத்தலைக்கு போக்யமாயிறேயிருப்பது.

ஆக, “மாம்” என்று பரவ்யூஹாதிகளையும் விபவாந்தரங்களையும் இவ்வவதாரந்தன்னில் நவநீதசௌர்யாத்யபதாநாந்தரங்களையும் வ்யாவர்த்திக்கு, உனக்கு ஸாரதியாய் உனக்கு இழிதொழில் செய்து நிற்கிற வென்னையென்று, (௪) “பார்த்தன்செல்வத்தேரேறுசாரதி” என்றும், (௫) “கோல்கையிற்கொண்டு பார்த்தன்றன்தேர் முன்னின்றான்” என்றும், (௬) “தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்க்

(௧) வாயுபுராணம் (உ) மஹோபநிஷத் (௩) தை-ப்ருகு
(௪) தி-மொ-உ-௬-௮ (௫) தி-மொ-உ-௩-௧ (௬) தி-மொ-௧௧-௫-௮

தான்" என்றும் சொல்லுகிற *தேசமறியவோர்சாரதியான நிலையைக்காட்டுகிறது.

"யாம்" என்று ஆஸ்ரயணீயமான வ்யக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஆஸ்ரயணீயோபாக(க)"நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடையாய் என்னையாள்வானே திருவேங்கடத்தானே"என்று ஆம்முதல்வராலே அநுஸந்திக்கப்பட்டு அநுஷ்டாநவாக்யத்தில் நாராயணபதத்திலே யநுஸந்தேயமான வாத்ஸல்யாதிகுணசதுஷ்டயங்களும் அநுஸந்தேயங்கள்.

வாத்ஸல்யமாவது - அன்றீன்றகன்றின்பக்கல்காப்பசுவினும் வ்யாமோஹம்; அதாவது-ஈவுபெட்ட-தரையில் புல்லையும் காற்கடைகொள்ளும் தேநுவானது- தன்கடையில்நின்றும் புறப்பட்டகன்றினுடைய தோஷத்தைத்தன்பேறாகநக்கித் தன்முலைப்பாலாலே அத்தை தர்(?)ரிப்பிக்குமாபோலே, ஆஸ்ரிதகதமான தோஷமே போக்யமாக வங்கீகரித்து (க) "பாலேபோல்சீர்" என்கிற தன் கல்யாணகுணங்களாலே அவர்களை ரக்ஷிக்கை. ஸ்வாமித்வமாவது- ஆஸ்ரிதருடைய பேறிழவிலுண்டான ஸுகதுக்கங்கள் அவர்களுக்கன்றிக்கேயாம்படி அவர்களையுடையனாகை. ஸௌஸீல்யமாவது-(உ) "அவாக்யநாதர:-அவாக்யநாதர:" என்கிறபடியே பெரியமேன்மையுடையனாய் (ங) "அவனெவ்விடத்தானியாரார்" என்னும்படியிருக்கிறவன் க்ஷுத்ரஸம்ஸாரியான சேதநரோடே அவன் சிறுமையாதல் தன்பெருமையாதல் தன்நெஞ்சிற்படாதபடி புரையறக்கலக்கை. ஸௌலப்யமாவது-(ச) "கட்கரியபிரமன் சிவனிந்திரனென்றிவர்க்குக்கட்கரியகண்ணனை" என்கிறபடியே அதீந்த்ரியனான தான் எல்லாருடையகண்ணுக்கு மிலக்காய்க்கொண்டு ஸுலபனாயிற்கை.

(ரு)"நயோத்ஸ்யாமி-நயோத்ஸ்யாமி"என்று தர்மத்திலே அதர்மபுத்திபண்ணி யுத்தத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்தனானவர்ஜுனன் தோஷம்பாராமல் மேல்விழுந்து தன்பேறாக அவனுக்கு அத்யாத்மோபதேசம் பண்ணுகையாலே வாத்ஸல்யம்காணலாம்.

(க) பெரியதிருவ-ருஅ (உ) சாந்தோ-ரு-கச-உ (ங) தி-வாய்-ரு-க-எ
(ச) தி-வாய-எ-எ-கக (ரு) கீ-உ-கூ

[illegible] அர்ஜுநனுக்கு [illegible] ளைப் அப்ராதாநனாய் நிற்கிறதசையிலே [illegible] ரீவாஹநத்வாதிகளை யுபதேசியாநின்று கொண்டு (க) "தேவர்தலை மன்னர்தாமே" என்றும் (உ) "பார்த்தன்றன்தேரையூருந்தேவன்" என்றும் சொல்லும்படியாயிருக்கிற ஸௌஸ்வரூப்யத்தைக் காட்டுகையாலே ஸ்வாமித்வம் காணலாம்.

அதிஸப்ரீதஜ்ஞாநரான ஸூரிகளுக்கு மெட்டவரியனாயிருக்கிறதானே, (௩) "హేకృష్ణ హేయాదవ హేసఖేతి-ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ ஹேஸகேதி" (௪) "సేనయోరుభయోర్మధ్యే రథం స్థాపయ మేఽచ్యుత-ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேச்யுத" என்று வாராயதோழனே! க்ருஷ்ணனே யாதவனே யென்றழைத்து, "தேரைநடத்து; புரவியைவிட்டுக்குளிப்பாட்டு" என்னும்படி "பார்த்தர்ககாய், ஐவர்க்காய், தேர்மன்னர்ககாய்" என்கிறபடியே அவர்களேகரக்கையாளாய்க்கொண்டு *பாங்காக முன்னைவரோடன் பளவிநிறகையாலே ஸௌஶீல்யம்காணலாம்.

(௫) "న సందృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్-நஸந்த்ருஶே திஷ்டதிரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதிகஶ்சநைநம்" (௬) "న మాంసచక్షురభివీక్షతే తమ్-நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதே தம" (௭) "యస్యావతారరూపాణి సమర్చన్తి దివౌకసః-யஸ்யாவதாரரூபாணி ஸமர்சந்தி திவௌகஸ:" (௮) "అపశ్యన్తః పరం రూపమ్-அபஶ்யந்த: பரம்ரூபம்" என்றும், (௯) "நேரேகடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும்காண்கிலான்" (க0) "கார்செறிநதகண்டத்தானெண்கண்ணன்காணான்" (கக) "நீறுடிதான்காணமாட்டாத" என்றுமித்யாதிகளாலே சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்வயத்நத்தால்காண நிலமின்றிக்கேயிருக்கிற விக்ரஹத்தை (கஉ) "దివ్యం దదామి తే చక్షుః పశ్య మే యోగమైశ్వరమ్- திவ்யம் ததாமிதேசக்ஷு: பஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்" என்று அர்ஜுநனுக்கு திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து

(க) ௪-திருவ-க௬ (உ) ந-மொ-௬ ௫ க (௩) கீ-கக-௪க
(௪) கீ-க-உக (௫) தை-நா- (௬) ரு-வேத-
(௭) வி-பு (௮) (௯) க-திருவ-௫௬
(க0) ௪-திருவ-௭௩ (கக) ௪-திருவ உ௭ (கஉ) கீ-கக.௮

...ஒருவிசேஷத்தை... ஆத்ருஷ்டபூர்வமான அ[illegible]
...வித்தவிஶ்வரூபதர்ஶநத்தாலேவந்த ஔத்ஸுக்யம் [illegible]
னாவன்றனக்கே, (க) "கிரீடிநங்கதிநஞ்சக்ரஹஸ்தமிச்சாமி த்வாம் த்ரஷ்டுமஹம் ததைவ । தேநைவ ரூபேண சதுர்புஜேந ஸஹஸ்ரபாஹோ பவ விஶ்வமூர்த்தே"-கிரீடிநங்க[illegible]
ரஹஸ்தமிச்சாமித்வாத்ரஷ்டுமஹம்ததைவ தேநைவரூபேண சதுர்புஜேந ஸஹஸ்ரபாஹோபவ விஶ்வமூர்த்தே" என்று பரிசரிதபூர்வ
மான ஶுபாஶ்ரய விக்ரஹத்தையே காணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்
தவளவிலே, (உ) "வ்யபேதபீঃ ப்ரீதமநாঃ புநஸ்த்வம் ததேவ மே ரூபமிதம் ப்ரபஶ்ய"-
வ்யபேதபீঃப்ரீதமநாঃ புநஸ்த்வம்ததேவமேரூபமிதம்ப்ரபஶ்ய" என்
று ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தைக் காட்டியும், (ங) "தத்விஷ்ணோঃ பரமம் பதம் ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரயঃ-தத்விஷ்ணோঃ பரமம்பதம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரயঃ"
என்று நித்யஸூரிகள் கண்டு ஸத்தைபெறும், (ச) "பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே-பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்று பிராட்டிமாரணைந்து ஸத்தைபெ
ற்றும் போருகிற திவ்யவிக்ரஹத்தை அர்ஜுநனுக்குக் கடாக்ஷியா
து க்ருஷ்ணைக்கும் துர்யோதநாதிகளிலக்காகவந்திலே யெய்யவும்பண்
ணிநிற்கையாலே ஸௌலப்யம் காணலாம்.

இந்த வாத்ஸல்யாதிகளினுங்காட்டில் கீழ்ச்சொன்னவ்யாமோ
ஹகுணமே ஆஶ்ரிதருக்கு உத்தாரகமாவது; (ரு) "வாரிக்கொண்டு
ன்னைவிழுங்குவன் காணிலென்று ஆர்வுற்றவென்னையொழியவென்
னில் முன்னம்பாரித்துத் தானென்னைமுற்றப்பருகினான்" என்கிற
படியே ஒருசேதநனைப்பெற்றானாகில் உஜ்ஜீவித்தல், இல்லையாகில்
நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்றுக்கிடக்கும்படியான வ்யாமோஹத்தோ
டேயென்னைமுற்றப்பருகினானென்றாரிறே; (சு) 'உய்வுபாயம்மற்றின்
மைதேறி" என்று-தம்முடைய ஆத்மஸத்தையை அவனுக்கலங்கார
மான திருவாபரணம் திருமாலைகளாகவும், இவருடைய ஸூக்தி
மாத்ரமே திருப்பீதாம்பரம்முதலானவலங்காரங்களாகவும்கொள்
ளும்படியான வ்யாமோஹமல்லது உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை யென்
றாரிறே.

(க) கீ-கக-சகூ- (உ) கீ-கக-சகூ- (ங) ஸாம-உத்தர
(ச) ரா-ஆர-நடo-ஙக- (ரு) தி-வாய்-க-சு கo- (சு) தி-வாய்-ச-ங-கக

காட்டில் ப்ராண்யாத்காட்டில் இவனுக்கு விசேஷம் ஒரு ப்ராப்யத்வமும் இந்தவ்யாமோஹகுணமுமென்று ஆச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

இவ்விடத்தில் "மாம்" என்கிற வ்யபதேசநிர்த்தேசத்தாலே ப்ரகாசிதமாய், கீழ்ச்சொன்னகுணங்களுக்கு விஷயமாய், ஆஸ்ரயணோபயோகிதபாத்யத்திலே (ஸ்ரீ) சரணசப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட விக்ரஹவத்தையும் சொல்லுகிறது.

அதாவது-ஸேநாதூளிதூஸரிதமாய் அலையெறிகிற கொத்தார் கருங்குழலும், ஸ்வேதபிந்துஸ்தபகிதமான கோளிழைவாண்முகமும், ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்தாலே சிறிச்சிவந்து சிதறவலர்ந்த தாமரைத் தடாகம்போலே கண்டவிடமெங்கும் அலையெறிகிற திருக்கண்களும், காளமேகநிபஸ்யாமமாயிருண்டுகுளிர்ந்த திருமேனியும், குருமாமணிப்பூண்குலாவித்திகழும் திருமார்பிலணிந்தவனமாலையும் அதுக்குப் பரபாக(ஸ்ரீ)மாம்படி சாற்றின வந்திபோன்ற திறத்தாடையும், தூக்கினவுளவுகோலும், ஜ்ஞாநமுத்ராபோடேகூடினவணிமிகுதாமரைக்கையிலே கொத்த சிறுவாய்ந்கயிறுமாய் நிற்கிறநிலையைக் காட்டுகையாலே விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் தோற்றுகிறது.

"மாம்" என்ற விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதமாய் வாத்ஸல்யாதிகுணவிசிஷ்டவஸ்துவைச் சொல்லுகையாலே, (க) "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (உ) "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதம்"(ந) "திருமார்பில்திருமங்கைதன்னோடும் திகழ்கின்ற" என்கிறபடியே இந்த விக்ரஹத்துக்கு நிரூபகபூதையாய், (ச) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பாநிகரில்புகழாய்" இத்யாதியாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு உத்பா(ஸ்ரீ)வகையாக நம்மாழ்வாராலே யநுஸந்திக்கப்படிருப்பாளாய், ஆஸ்ரயிக்கிற சேதநரை அபராதாபாகரணபூர்வகமாக வங்கீகரிக்கும்படி பண்ணக்கடவ புருஷகாரத்துக்கநுரூபமான வுப்யவிஷய ஸம்பந்தத்தையுடையளாயிருக்கிறலக்ஷ்மியோடுண்டான ஸம்பந்தம் இப்பதத்திலே யநுஸந்தேயம்.

(க) ரா-யு-கசச-கரு (உ) (ந) திருவாய-கO-ந-க
(ச) திருவாய்-சு-கO-கO

(௧) "ఈశానో ప్రాణద: ప్రాణో జ్యేష్ఠ: శ్రేష్ఠ: ప్రజాపతి: [illegible] ఈశ్వర:-ஹ்ரீகர்ப்ப: பூமேஶ்வர:" (௨) "திருவுடையடிகள்" [illegible] (௩) "திருமகளார் தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரானார்" என்றும், (௪) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பே" என்றும், (௫) "திருவின்மணாளன் என்னுடைச்சூழலுளான்" என்றும், வாத்ஸல்யாதிகள் ப்ரகாஶிக்கிறது-ஸ்ரீஸம்பந்தத்தாலேயிறே.

ஆக, புருஷகாரவஸ்துவையும் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶேஷங்களையும் சொல்லுகையாலே அநுஸந்தாநரஹஸ்யத்தில் ப்ரதமபதமான ஸ்ரீமத்பதத்தையும் நாராயணபதத்தையும் நினைக்கிறது.

இப்படி வேண்டுகிறது நித்யாநுஷ்டாநங்களுக்கு ஐக்யமுண்டாகவேண்டுகையாலே; ஸ்ரீமானான நாராயணனையிறே அநந்ய உபாயமாக ப்ரார்த்திக்கிறது; ஆக, ஸ்ரீமத்தையைச் சொல்லுகையாலே அபராதாதிகளைப்பாராமல் ரக்ஷிக்குமென்கிறது; நாராயணபதத்தால் புருஷகாரபூதையானவள் (௬) "சிதகுரைக்கும்" என்றும், "என்னடியார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்றும் அவளோடே மறுதலைத்துரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லுகிறது.

இப்படி ஸ்ரீய:பதியான நாராயணனாகிறான் க்ருஷ்ணனென்னுமிடம் (௭) "ఏష నారాయణ: శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతన:। నాగపర్యంకముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాం పురీమ్ - ஏஷநாராயண:ஸ்ரீமாந க்ஷீரார்ணவநிகேதந: । நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோமதுராம்புரீம்" என்றுசொலலிற்று; (௮) "రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని-ருக்மிணீக்ருஷ்ணஜந்மநி" என்கையாலே ஸ்ரீய:பதித்வமநுவர்த்திக்குமிறே. குணியானவஸ்துபுக்கிடத்தே குணங்களும் புகுருகைகையாலே நாராயணத்வமும் அநுவ்ருத்தமாகக் குறையில்லை.

(௯) "కృష్ణ ఏవ హి లోకానాముత్పత్తిరపి చాప్యయ:-க்ருஷ்ண ஏவஹிலோகாநாமுத்பத்திரபிசாப்யய:" (௧௦) "అహం కృత్స్నస్య జగత: ప్రభవ: ప్రళయస్త

(௧) ஸஹஸ்ரநாமம் (௨) தி-வாய்-௧௩-௮- (௩) தி-வாய்-௧-௬-௯
(௪) தி-வாய-௧௦-௧௦-௭ (௫) தி-வாய்-௧-௯-௧- (௬) பெரி-தி-௪-௯-௨
(௭) ஹரிவம்ஶம் (௮) வி-பு-௧- (௯) பார-ஸபா-௩௮- (௧௦) கீ-௭-௬

...ம்க்ருத்ஸகலபதார்த்தப்ரபஞ்சபர்யவஸாநம் (க) "మత్తఃపర
తరంనాన్యత్కించిదస్తిధనంజయ - மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணா
இவ" (௨) "మయాతతమిదంసర్వం జగదవ్యక్తమూర్తినా - மயாததமிதம்
ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்தினா" (௩) "మత్స్థానిసర్వభూతానినచాహం తేష్వ
వస్థితః। నచమత్స్థానిభూతానిపశ్యమేయోగమైశ్వరమ్- மத்ஸ்தாநிஸர்வபூதாநி
நசாஹம்தேஷ்வவஸ்தித:। நசமத்ஸ்தாநிபூதாநி பஶ்யமேயோகமை
ஶ்வரம்" இத்யாதிகளாலே நாராயணபதோக்தமான ஸர்வகாரணத்
வ ஸர்வஸம்ஹர்த்ருத்வங்களும் ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாதாரத்
வாதிகளும் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலு மநுஸந்திக்கப்படாநின்றதிறே.
ஆகையாலே ஶ்ரிய:பதியாய் நாராயணனானவென்னை யென்றபடி.

ஆனால் நாராயணஶப்தோக்தங்களானஸகலகுணங்களும் அநு
ஸந்தேயங்களாகாதோவென்னில்; "மாம்" என்று ஆஶ்ரயணீயவ்ய
க்தியைச் சொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்
யாதிகளை இங்கே அநுஸந்தித்து, அஹமென்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தி
பூர்வகேஷ்டப்ராபகனானவன்பக்கலிலே ததுபயோகிகளான ஜ்ஞாந
ஶக்த்யாதிகளையும் அநுஸந்திக்கப்ராப்தமாகையாலே ஸகலகுணங்
களும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்கிற நியமமில்லை,

ஆக வாஶ்ரயிக்கிற சேதநனுடைய ஸ்வாபராதபயநிவ்ருத்திஹே
துபூத புருஷகாரயோகமும், ஸ்வதோஷதர்ஶநபயநிவ்ருத்திஹேது
பூதவாத்ஸல்யமும், அப்ராப்ததாநிபந்தநபயநிவ்ருத்திஹேதுவான
ஸ்வாமித்வமும், ஸ்வநைச்யதாநிபந்தந பயநிவ்ருத்திஹேதுவான
ஸௌஶீல்யமும், துர்லபத்வநிபந்தபயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸௌ
லப்யமும், "மாம்" என்கிற வாஶ்ரயணீயவஸ்துவின்பக்கலிலே யநு
ஸந்தித்ததாயிற்று.

அநந்தரம், ஏகஶப்தம் - இவ்வுபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லு
மிடங்களிலே (௪) "త్వమేవోపాయభూతో మేభవ-த்வமேவோபாயபூதோ
மேபவ" (௫) "తమేవశరణంగచ్ఛ-தமேவஶரணம்கச்ச" (௬) "మామేవయే
ప్రపద్యన్తే-மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (௭) "తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే-

---

(க) கீ-௭-௭ (௨) கீ-௯-௪ (௩) கீ- (௪) அஹிர்ஸம-௩௭-௩௧
(௫) கீ-௧௮-௬௨ (௬) கீ-௭-௧௪ (௭) கீ-௧௫-௪

[illegible]மேவாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே" (௧) "[illegible] மேவ ஶரணம்ப்ராப்ய" (௨) "பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" (௩) "கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட" (௪) "நாகணையிகைம்பிரான் சரணே சரண்" இத்யாதிகளாலே அவதா(௫)ரணஸஹிதமாகப் ப்ரயோகித்துக்கொண்டு போருகிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே உக்தம்போலே ஏகஶப்தமும் அவதாரணமாய் உபாயத்தினுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வரூப நைரபேக்ஷ்யத்தைக் காட்டுகிறது.

'ஏகஶப்தத்துக்குப்பொருள் த்விதீயவ்யாவ்ருத்தியிறே. இத்தால் எது வ்யாவர்த்யமென்னில்; உபாயத்வேநாஶ்ரயணீயமாகிற விவ்வஸ்துவுக்கு விஶேஷணமான ஏகஶப்தமாகையாலே தத்ப்ரதிகோடியான வுபாயாந்தரங்கள்; உபாயோபயோகிகளாய் வரும வைபிறே-வ்யாவர்த்தங்களாவது; அதில் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் கீழ்ச்சொல்லுகையாலே அவைவ்யாவர்த்யங்களொன்னவொண்ணாது. ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலும பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஸ்வரூபநிஷ்டையாலும, (௫)"మత్తః పరతరం నాన్యత్కిఞ్చిదస్తి ధనఞ్జయ-மத்த:பரதரம்நாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திதநஞ்ஜய" என்கிற வாஶ்ரயணீயனுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தாலும், தேவதாந்தரங்கள் இங்கு அப்ரஸ்துதங்களாகையாலும்-அவை வ்யாவர்த்யங்களென்னவொண்ணாது. இது தான் ஸித்தமான ஸாதநத்தைப்பற்றி வருகிற ப்ரபத்திமாத்ரமாகையாலே அதினுபாயத்வமாதல,அங்கத்வமாதலில்லாமையாலே "யாம்ஶரணம்" என்று, உபாயத்வம்-மாமென்று நிர்த்தேஶிக்கப்பட்ட வஸ்துவின்மேலே கிடக்கையாலும, அதுதான் ஸஹாயாந்தரங்களை ஸஹியாதபடி நிரபேக்ஷமாகையாலும், ப்ரபத்தியினுபாயத்வமும் அங்கபாவமுமில்லை.

உண்டாமாகில் இவ்வுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபமான ஸித்தத்வ நைரபேக்ஷ்யங்களில்லையாம். ஆனால் ஏகஶப்தத்துக்கு வ்யாவர்த்யமாக வொன்றில்லாமையாலே அது நிரர்த்

---

(௧) ஜிதம்-௧- (௨) தி-வாய்-ரு-௭-௧௦ (௩) தி-வாய்-ரு-௮-௧௧
(௪) தி-வாய்-ரு-௧௦-௧௧ (௫) கீ-௭ ௭

ஸுகமாமியென்னில்; உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திக்கு மவகாசமில்லையே யாகிலும், ஸித்தோபாய ப்ரதிபத்தியில் அங்கபாவமில்லையாகி லும், "ఆదన స్తరంయస్యాసౌ ర్ భస్యాకారణమ్- யதநந்தரம்பிதிபலதி தத்த ஸ்யகாரணம்" என்று யாதொன்றுண்டான வநந்தரத்திலே யாதொ ன்றுண்டாம்; அதுக்கு முன்னிலது காரணமாமென்கிற ந்யாயத் தாலே, (க) "ఉపాయోపేయభావేన తదేవ తత్వం న తు నాణ్యా-உபாயோபேயத் வேதஹோதகவதத்வம்நதுநாணைா" என்று உபாயத்வம் நித்யமேயா கிலும் இவனுடைய ஸ்வீகாராநந்தரம் அவனுடைய உபாயபாவம் ஜீவிக்கையாலே ஸ்வீகாரத்திலே அங்கபுத்திபிறக்கைக்கு யோக்ய தையுண்டாகையாலே அதுவ்யாவர்த்த்யமாகலாம்.

ஆனால் அங்கபாவம் கழிகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அங்கமாவது அங்கிக்கு கிஞ்சித்காரமாமதிறே. அந்த கிஞ்சித்காரந்தான்-ஸ்வரூபோத்பாதகமாயாதல், உத்பந்நஸ்வரூபத்துக்கு வாத்த(ர்)கமாயாதல; வர்த்தி(ர்)தஸ்வரூப பலபரதமாயாதலாயிருக்கும். அதில் ஸித்தஸ்வரூபமாகையாலே உதபத்த்யபேக்ஷையில்லை. ஏகரூபமாகையாலே வ்ருத்(த்)த்யபேக்ஷையில்லை. பரமசேதநனாகையாலும், அமோக(க)ஸங்கல்பனாகையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிசிஷ்டனாகையாலும் க்ருபாதிக ஸௌஹ்ருத்தாகையாலும், பலப்ரதாநத்திலும் அந்யஸாபேக்ஷதையில்லை.

"యద్యత్సాధనం తత్తత్సాంగమ్-யத்பத்ஸாதநம்தத்தத்ஸாங்கம்" என்கிறபடியே உபாயமாகில் அங்கஸாபேக்ஷமாயன்றோ விருப்பது, பக்த்யாதிகளைப்போலேயென்னில; அது உபாயத்வநிபந்தநமன்று; ஸாத்யத்வநிபந்தநம்; எங்ஙனேயென்னில்; பக்தி-(உ) "జన్మాంతరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే- ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி: । நராணாம்க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணேபக்தி:ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே சிரகாலஸாத்யமாகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும். சிரகாலேந நிஷ்பந்நமாக வேண்டுகையாலே பகவத்ப்ரஸாதாதி ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும். அசேதநமாகையாலே பலப்ரதாநத்திலும ஈஸ்வராநுக்ரஹ ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும்.

(க) ர-ஸ்த-உ (உ) லகவத்ரிஸம்ருதி

இவ்வுபாயம் அவற்றை யபேக்ஷித்திராது. ஆகையாலே, ஸ்வீகாரம் அங்கமாகமாட்டாது. உபாயாந்தரங்கள் உபாயமாகிறது பலப்ரதாநதேவர்களுக்கு ப்ரஸாதநமாகிறவோபாதி இதுவும் ப்ரஸாதநமாறுலோவென்னில்; அவர்கள் பலப்ரதாநே ந்முகரல்லாமையாலே ப்ரஸாதநஸாபேக்ஷதையுண்டு; இங்கு உபாயபூதனான ஈஶ்வரன் எதிர்சூழல்புக்கு ஆள்பார்த்துத் திரிகிறவனாகையாலும் நிருபாதிக ரக்ஷகனாகையாலும் அவனுக்கு ப்ரஸாதநமாகச் செய்யவேண்டுவதில்லை. உண்டென்றிருக்கில் தனக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தையும் கழித்து அவன் ரக்ஷகத்வத்தையும் ஸோபாதிகமாக்குகிறானித்தனை.

ஆனால் இவ்வுபாயம் இத்தனைநாளும் ஜீவியாதொழிவானென்னென்னில; உபாயமாவது-ஒருவனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணுகையாகையாலே அதுக்கொரு அதிகாரியாகில அபேக்ஷிதம்; ஸ்வீகாரம் என்செய்யவென்னில்; ப்ரயோஜநாந்தரபரரிலும் ஸாதநாந்தரநிஷ்டரிலுங் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமான வநந்யப்ரயோஜநத்வ அநந்யஸாதநத்வங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

இப்படி இவனுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனாய் நிருபாதிக ரக்ஷகனாயிருக்கிறவன் பக்கலிலே “[illegible]:-யாசநாப்ரவ்ருத்தி:” “[illegible]:-ப்ரார்த்தநாமதி:” என்கிற ப்ரார்த்தனை வேண்டுவானென்னென்னில்; மோக்ஷதசையில ஸர்வம்கரிஷ்யாமி யென்கிற ஸங்கல்பாநுகுணமாக ஸர்வதேஶஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் கொள்ளுவதாக வொருப்பட்டிருக்கச்செய்தேயும் அடிமைகொள்ளுகிறவன் உத்துங்கதத்வமாகையாலும் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷனாகையாலும், அடிமைதான் ஸ்வரூபஸத்தாஹேதுவான ஶேஷத்வத்தினுடைய வுத்பத்திஹேதுவாய்க்கொண்டு அநுரூபமாய் அபிமதமாயிருக்கையாலும், ஶேஷவ்ருத்தியிலாதராதிஶயத்தாலும் ப்ரார்த்தனை வேண்டினவோபாதி இங்கும் உபாயபூதனானவன் ரக்ஷணோந்முகனாயிருக்கச்செய்தேயும் அவன்ஶ்ரிய:பதித்வ நாராயணத்வாதிகளாலே ஸர்வாதிகனாயிருக்கையாலும், தன்னுடைய ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலே இவ்வுபாயத்தில் தனக்குண்டான வாதராதிஶயத்

தாலும் பரதந்த்ரசேதநனுகையாலும் கைங்கர்யமான ப்ரார்த்தனைவேணும்.

அங்கு கைங்கர்யம் ஶேஷபூதமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தமாகையாலே ஶேஷபூதனுடைய கைங்கர்யமாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. இங்கு உபாயவிஶேஷமும் பாரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகையாலே பரதந்த்ரனுடைய கைங்கர்யமாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. ஆகையாலே இந்தஸ்வீகாரம் அதிகாரியை விஶேஷித்துக்கொடுக்கிறது. உபாயமுமன்று. உபாயாங்கமுமன்று; ப்ரபத்தவ்யனுக்கு ரக்ஷகத்வஶேஷித்வாதிகள் ஸ்வரூபமானாப்போலே ரக்ஷ்ய ஸ்வரூபனான ப்ராப்தாவுக்கும் இப்ரபத்தி ஸ்வரூபம்.

"அவ-ரக்ஷணே" "ஜ்ஞ-ஜ்ஞாநே" என்கையாலே ரக்ஷணதர்மாஶ்ரய வஸ்துவுக்கு ரக்ஷ்யவிஷயம் அபேக்ஷிதமானாப்போலே ஜ்ஞாநாஶ்ரயவஸ்துவுக்கும் ஜ்ஞேயவிஷயம் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். இருவர்க்கும் இரண்டும் விஷயமாயிருக்கையாலும், இரண்டும் தர்மிக்ராஹக ப்ரமாணஸித்தமாகையாலும் இருவர்க்கும் இரண்டும் ஸ்வரூபமாயிருக்கும்.

இனி அதிகாரிக்கு அங்கபாவமுண்டாகில் ஸ்வீகாரத்துக்கும் அங்கபாவமுண்டு. க்ஷுத்து அந்நத்துக்கு ஸாதநமின்றிக்கே போஜநாபேக்ஷாதயோதகமாகிறவோபாதி, இதுவும் உபாயத்வஸம்பாதநம் பண்ணுகிறதன்று. ரக்ஷாபேக்ஷாத்யோதகமாய்க் கிடக்கிறது. (க) "త్వమేవోపాయభూతో మే భవ-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ" (உ) "తదేకోపాయతాయాచ్ఞా-ததேகோபாயதாயாச்ஞா" என்றிறே லக்ஷணவாக்யங்களும்.

(ஈ) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன் அதுவுமவனதின்னருளே" என்று இப்ரபத்திக்கு உபாயகார்யத்வமுண்டித்தனையல்லது உபாயஹேதுத்வமில்லை; (ச) "உன்மனத்தாலென்னினைந்திருந்தாய்" (ரு) "என்செய்கின்றாய்சொல்லு" என்று அவன்நினைவேயிறே உபாயம். இத்தலைக்கு (சா) "த்ஸ்ய-தத்தஸ்ய" என்றிருக்கைக்கு மேலில்லையே; ராஜமஹிஷி க்ஷிதகுஞ்குத்துதல், குடம் சுமத்தல்செய்யுமோபாதியிறே இவன் ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்திலிழிகையாகிறது. ராஜாவுக்கு போகயோக்யமாய் அவனுலேரக்ஷ்யமான ஶரீரரக்ஷணம்பண்ணினால

(க) அஹி-ஸம்-ருக-ருஅ (உ) விஷ்வக்ஸேநஸம் (ஈ) தி-வாய்-அ-அ-கூ
(ச) தி-மொ-உஎ-க (ரு) (சா) ரா-ஸு-ருகூ-ருO

அவனுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ராஜாவுக்கும் அவத்யமாமாபோலே யிறே ஈஶ்வரஶேஷமாய் ஈஶ்வரைகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபஸமரக்ஷணத்திலிவனிழிந்தால் இவனுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ஈஶ்வரனுக்கும் அவத்யமாயிருக்கும்படியாகையாலே இவ்வேகஶப்தம்வ்ரஜவென்று விஹிதமான ஸ்வீகாரத்திலங்கபாவத்தைக் கழிக்கிறது.

அதவா, இவ்வேகஶப்தம் ஶரணஶப்தவிஶேஷணமாய், அத்தாலே அத்விதீயமான வுபாயமெனகிறதென்றருளிச்செய்வர்கள். அத்தாலும் உபயநைரபேக்ஷ்யமே பலிக்கிறது. நிரபேக்ஷோபாயமாகையாலேயிறே ஆநுகூல்யாதிகளும் அங்கமின்றிக்கே ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களாகப் பூர்வாசார்யர்களருளிச செய்வர்கள்.

(ஶரணம்) கீழ், மாமென்றுஸ்வீகார்யதயோ சொன்னவஸ்துவை ஸ்வீகரிக்கும ப்ரகாரத்தைச சொல்லுகிறது. (ஶரணம்) (௧) "శరణం గృహరక్షిత్రోః శరణం వధరక్షణయోః ఉపాయే గృహరక్షిత్రోశ్శబ్దశ్శరణమిత్యయం। వర్తతే సాంప్రతం చైష ఉపాయార్థైకవాచకః-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் । வர்த்ததேஸாம்ப்ரதஞ்சைஷஉபாயார்த்தைகவாசக:" என்கிறபடியே ஶரணஶப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷிதாவையுமகாட்டுமேயாகிலும் "సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற ஸாதநாந்தரத்யாகத்துக்கு அநந்தரபாவியாய் "అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-அஹந்த்வா ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோசநத்துக்குப் பூர்வபாவியான ஶரணவரணமாகையாலே உபாயவாசியாய்க் கிடக்கிறது.

(௨) "శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః ఆస్తే-ஶ்ரியா ஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே" என்றும, (௩) "సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ-ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹ" என்றும், (௪) "సదా పశ్యన్తి-ஸதாபஶ்யந்தி" என்றும், ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனானவஸ்துவையே ப்ராப்யமாகச் சொல்லுகையாலும், த்வயத்திலுத்தரவாக்யத்தில் ஶ்ரீமச்சப்தத்தாலும நாராயணபதத்தாலும் ஶ்ரிய:பதியாய் கல்யாணகுணாகரமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹவிஶிஷ்டமான வஸ்துவையே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திதயாப்ராப்யமாகச் சொல்லு

(௧) அஹி-ஸம-௩௭ ௩௪ (௨) வாயுபுராணம் (௩) தை-ஆ-௧-
(௪) ஸாம்-உத்தர-

கையாலும், கீழ் "மாம்" என்று நிர்த்தேசிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு உபேயத்வாவரணமுண்டாகையாலே இப்போது உபேயத்வாவரணத்தைக் கழித்து உபாயத்வாவரணத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ்ப்ரஸ்துதமான ஸாதநாந்தரத்யாகமே இத்தையும் ஸாதநத்திலே யொதுக்கித் தாராதோவென்னில்; (க) "తస్య కార్యం న విద్య తే" தஸ்ய கார்யம் ந வித்யதே" (உ) "క్షేత్రజ్ఞః కరణీ జ్ఞానం కరణం తస్య తేన తత్ । నిష్పాద్య ముక్తికార్యం వై కృతకృత్యో నివర్తతే – க்ஷேத்ரஜ்ஞ: கரணீ ஜ்ஞானம் கரணம் தஸ்ய தேந தத் । நிஷ்பாத்யமுக்திகார்யம் வை க்ருதக்ருத்யம் நிவர்த்ததே" என்கிறபடியே ஸாத்யஸித்த்யநந்தரம் ஸாதநத்யாகம் கூடுமாகையாலும், ப்ராபகஸமயத்திற்போலே ப்ராப்யஸமயத்திலும் ஸாதநாந்தரத்யாகம் வேண்டுமாகையாலும், த்யாஜ்யமான ஸாதநாந்தரங்கள் இத்தை ஸாதநத்திலொதுக்கித் தரமாட்டாது.

ஆனாலும் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கதயா விதேயமான வுபாயாந்தரத்யாகமாகையாலே ஸ்வீகார்யவஸ்துவினுடைய வுபாயத்வத்தைக் காட்டுமேயென்னில்; "అశ్రుతస్య ప్రాప్తాదాభిధానసంగ్రాహ్యస్యా- க்ஷேபத: ப்ராப்தா தாபிதா நிகம்க்ராஹ்யம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே அர்த்தஸித்தமாய் வருமதிலும் ஶப்தத்தால்வருமது அழகியதாகையாலே மாமென்று நிர்த்தேஶிக்கப்பட்டவஸ்துவினுடைய உபாயத்வாவரணத்தைக் காட்டுகிறது. ஆக ஶரணஶப்தம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்துக்கு அவ்யவஹிதஸாதநம் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்து வென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் வ்ரஜவென்று ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. "மாம்" என்று ஸ்வீகார்யவஸ்துவைச் சொல்லிற்று. ஏகமென்று அதினுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தைச சொல்லிற்று. ஶரணமென்று ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தைச் சொல்லிற்று; இதில ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ் பரித்யாஜ்யமாகச் சொல்லிற்று (ங) "యే చ వేదవిదో విప్రా యే చాధ్యాత్మవిదో జనాః । తే వదన్తి మహాత్మానం కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్- யேசவேதவிதோர்விப்ராயேசாத்யாத்மவிதோ ஜநா: தேவதந்திமஹாத்மாநம்க்ரு

(உ) வி-பு-சு-எ-கூஅ (ங) பார-ஆர-அஅ

ஷணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்ம வ்யதிரிக்தமான ஸா
த்யஸாதநங்களையும், ததங்கதயா விஹிதமான ஸித்ததர்மத்தையும்,
இங்கு ஸ்வீகார்யத்வேந விதிக்கிறது-ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமாய் நிர
பேக்ஷமான ஸித்ததர்மத்தை;

ஆக, வ்ரஜவென்று ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை யங்கமாகவுடைத்
தாய், அதவவத்யாஜ்யகோடியிலுமுத்தீர்ணமாய், வாத்ஸல்யகுண
விஶிஷ்டமாய், நிரபேக்ஷமான வஸ்துவைவிஷயமாக வுடைத்தாய்,
உபாயகோடியிலும் உபேயகோடியிலுமநுப்ரவிஷ்டமாய் மஹா
விஶ்வாஸபூர்வகமாய் ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய், அத்யவஸாயாத்மக
மாய் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்யகார்யமாய் பகவத்
ப்ரீதிஹேதுவாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்பரஹிதமாய்
ஸக்ருதநுஷ்டேயமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தை விதிக்கி
றது.

எங்ஙனேயென்னில்;-"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" "வ்ரஜ" என்று
த்யாகஸ்வீகாரங்களிரண்டையும் ஏககர்த்ருகமாகச் சொல்லுகை
யாலும், த்யஜ்யவென்கிற விடத்தில் ல்யப்பாலும் இந்த ஸ்வீகாரம்
த்யாகாங்கமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. இந்த வுபாயவரணந்
தான்-உபாயமுமன்றிக்கே உபாயாங்கமுமின்றிக்கேபகவதுபாயத்வ
ஜ்ஞாநமாத்ரமாகையாலே சைதந்யகார்யமாய் ஶரண்யனுடைய வுப
தேஶமாய்க்கொண்டு உபாயகார்யமாகையாலே த்யாஜ்யகோடியிலு
த்தீர்ணமாயிருக்குமென்கிறது. ஸ்வதோஷதர்ஶநாதிகளாலே பீ
(4)தனாய் ஆஶ்ரயணத்தில் வெருவினவனுக்கு தத்பீதிநிவர்த்தகமான
வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டவஸ்துவை யாஶ்ரயணீயமாக நிர்த்தே
ஶிக்கிற மாமென்கிற பதத்தில் த்விதீயாந்தத்வத்தாலே வாத்ஸல்
யாதிகுண விஶிஷ்டவஸ்துவை விஷயமாகக் காட்டுகிறது. "மாமே
கம்ஶரணம்" என்று அவ்வஸ்துவினுடைய நிரபேக்ஷோபாயத்வத்
தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வீகாரம் உபாயகோடியிலநுப்ரவிஷ்ட
மென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது.

"महाविश्वासपूर्वकम् । तदेकोपायता याच्ञा"-மஹாவிஶ்வாஸபூர்வ
கம் ததேகோபாயதயாச்ஞா" என்று லக்ஷணவாக்யத்திற் சொல்
லுகையாலும், (க) "[illegible]

(க) லக்ஷ்மீதந்த்-கஎ-எ0

శితవ్యసంబంధాదనిదంప్రథమాదపి । రక్షిష్యత్యనుకూలాన్న ఇతి యా సుదృఢా మతిః । స విశ్వాసో భవేచ్ఛక్ర సర్వదుష்కృతనాశనః - ஶக்தேஸ்ஸுபஸதத்வாச்ச க்ருபா யோகாச்ச ஶாஶ்வதாத் । ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தாதநிதம்ப்ரதமாதபி ரக்ஷிஷ்யத்யநுகூலாந்ந இதி யா ஸுத்ருடா மதிஃ ஸ விஸ்வாஸோ பவேச் சக்ர ஸர்வதுஷ்க்ருதநாஶந:" என்று ஸர்வஶக்தி யோகத்தாலும் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நிர்ஹேதுகமான க்ருபாயோகத்தாலும் ஸ்வாபாவிகமான நியந்த்ருநியாம்யஸம்பந்தத்தாலும், இவ்வாகாரங்களால் விமுகரல்லாதபடியை ரக்ஷிக்குமென்கிற த்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும், "ப்ரபத்யே" என்று இந்த ஸ்வீகாரத்தை ஸ்வகதமாக அநுஸந்திக்கிறவிடத்தில் "ப்ர" என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே மஹாவிஸ்வாஸத்தைச் சொல்லுகையாலும், (௧) "విశ్వాసపూర్వకం భగవన్తం నిత్యకింకరతాం ప్రార్థయే - விஸ்வாஸபூர்வகம் பகவந்தம் நித்யகிங்கரதாம் ப்ரார்த்தயே" என்று பாஷ்யகாரர் விஸ்வாஸபூர்வகமாக ப்ரார்த்திக்கையாலும், மஹாவிஸ்வாஸபூர்வகமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது;

ஆக, இத்தால் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்வம் உபாய(ஃ)பல்குத்வம், உத்தேஶ்ய துர்லபத்வமாகிற ஶங்காத்ரயநிவர்த்தக பகவத்ஸ்வரூபகுணாநுஸந்தாநத்தாலே பிறந்த மஹாவிஸ்வாஸத்தைச் சொல்லுகிறது.

இவை ஶங்காத்ரய நிவர்த்தகமானபடி யெங்ஙனேயென்னில்; (௨) "நங்கள்பிரான்" என்று ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநனோடும் ஆஶ்ரயணீயனான ஈஶ்வரனோடுமுண்டான மாத்ருத்வமஹிஷீத்வரூபமான ஸம்பந்தத்தையுடையளாகையாலே ஸ்வாபராதபீதனான சேதநனுக்கு ஆஶ்ரயணீயையாய் அவன்சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் அவற்றை ஈஶ்வரனைக்கேட்பித்தும் இவனபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேர்விக்கைக்குறுப்பான ஶ்ரீமத்தையை யநுஸந்திக்கையாலும், அவளாலே உத்பூ (ஷ்பூ) தமாய் தோஷமேபோக்யமாக வங்கீகரிக்கைக்கு உறுப்பான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்தாலேவந்த பயம்போம்.

ஸ்வத்தினுடையலாபம் ஸ்வாமிக்காகையாலே தன்பேறாகக் கார்யம் செய்கைக்குறுப்பான ஸ்வாமித்வரூப ஸ்வரூபாநுஸந்தாந

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) ௨-திருவ [illegible]

த்தாலும், அஶரண்யஶரண்யத்வமாகிற குணாநுஸந்தாநத்தாலும், உபாயபல்குத்வ நிபந்தநமான பயம்போம். நாராயணனென்கிற ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தயுக்த ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலும் ஆஶ்ரிதருக்குச் செய்யவேண்டுமவை யறிகைக்கீடான ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும் அறிந்தாற்போலே தலைக்கட்டுகைக்குறுப்பான ஸர்வஶக்தியோகத்தையும அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகச் செய்கைக்குறுப்பான ஔதார்ய குணத்தையும அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்குறுப்பான குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற க்ருபாகுணத்தையு மநுஸந்திக்கையாலும் உத்தேஶ்யதூரலபத்வமடியாகவந்த பயம்போம்.

ஆக விப்படித்தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாகவும் குணஸித்த்யர்த்தமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்கிற மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாயிறே ப்ரபத்தியிருப்பது. "ஸோபாயாப்ரபத்தி:-யாசநா ப்ரபத்தி:" "ப்ரார்த்தநாமதி:-ப்ரார்த்தநாமதி:" (௪) "தமியேனுக்கருளாய்" (௨)"அடிசேர்வண்ணமருளாய்" (௩) "அநாயுய்யுமாறெனக்கு" என்று ப்ரார்த்தநாரூபமாக வநுஸந்திக்கையாலும இவ்வுபாயத்தில் ஸ்வீகர்த்தாவுக்குண்டான வாதராதிஶயத்தாலும ப்ரார்த்தநாரூபமாயிருக்குமென்னுமிடத்தைக்காட்டுகிறது. (௪) "அறந்தானுப்பத்திவாய-உன்னையென்மனத்தகத்தேதிறம்பாமைக்கொண்டேன்" (௫) "களைகணமற்றிலேன்" (௬)"உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றுமகுறைவேண்டேன்" என்கையாலும, (௭) "ஸக்ருதேவ ஸந்த்ருடாமதி:" என்று த்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும, அத்யவஸாயாத்மகமாயிருக்கும்.

(௮) "வைத்தேன்மதியால்"என்று அநுமதியைச் சொல்லுகையாலும், "மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிற வுபதேஶாநுகுணமாக "ப்ரபத்யே" என்றநுஸந்திக்கையாலும் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாயிருக்கும். ப்ரணவோக்தமான பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநம் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தஸம்பந்நனாகிற தன்றிக்கே சேதநனை விவனுடைய ப்ரதிபத்திரூபமாகையாலே சைதந்யகார்யமாகிற வ்யாபார ஸாதநாந்தர நிவ்ருத்திபூர்வகமான

(௧) தி-வாய-௫-௭-௨ (௨) தி-வாய-௬-௧௦-௨ (௩) தி-வாய-௫-௭-௩
(௪) தி மொ-௬-௩ ௨ (௫) தி-வாய-௫-௮-௮ (௬) தி-வாய்-௫-௮-௨
(௭) லக்ஷ்மீதந் (௮) தி-வாய்-௮-௭-௧௦

ஸித்தஸாதநத்வ ப்ரபத்தியும் உபாயத்வஸம்பாதநம் பண்ணுகிற தன்றிக்கே ஸித்தமானவுபாயத்தைப் பற்றவுண்டான ப்ரபத்தி யாகையாலே சைதந்யகார்யமாயிருக்கும்.

(க) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்சோம்பரையுகத்தி" என்கையாலும், நானே ஸர்வபாபங்களையும் போக்குகிறேனென்கையாலும் பகவத்ப்ரீதிஹேதுவாயிருக்கும்; தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாரக்ஷ்யமானவஸ்துவுக்கு ஸ்வவ்யாபாரநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷகவ்யாபாரைகரக்ஷ்யமாகை உசிதமாகையாலும் பரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு பரவ்யாபாரமேரக்ஷகமாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கும்; ஸித்தரூபமாகையாலும் (உ) "సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" என்று அமோக(க)ஸங்கல்பமாகையாலும், ப்ராரப்த(ப)கர்மாவஸாநம் பார்க்கவேண்டாதபடி ஆரப்தஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகையாலும் வ்யபிசாரவிளம்பவிதுரமாயிருக்கும்.

"సకృదేవం ప్రపన్నస్య కృత్యం నైవాన్యదిష్యతే - ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம்நைவாந்யதிஷ்யதே" என்று (ந) "సకృదేవహి శాస్త్రార్థః కృతోఽయం తారయేన్నరం - ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதஸ்ஸம்ஸாரதாரக:" (ச) "నరస్యబుద్ధిదౌర్బల్యాదుపాయాన్తరమిష్యతే-நரஸ்யபுத்திதௌர்ப்பல்யாதுபாயாந்தரமிஷ்யதே"என்றும, ஸக்ருதநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே ஸம்ஸாரதாரகமென்கிறபடியே ஈஶ்வரனேயுபாயமென்று ஒருகாலநுஸந்தித்தால் பின்னை கர்த்தவ்யமில்லையென்கையாலும், இதில் விஶ்வாஸம் பண்ணமாட்டாத துர்ப்பலபுத்திகளாகையாலே உபாயாந்தரம் தேடுகிறார்களாத்தனை யென்கையாலும், ஸக்ருதநுஷ்டேயமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய் பின்பு கர்த்தவ்யாம்ஶமின்றியிலேயிருந்ததாகிலும் ஸ்வர்க்கார்த்தமான ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸப்தாஹஸ்ஸிலே ஸமாப்தமானாலும் தத்கார்யமான வக்நிஹோத்ரஹோமம் யாவச்சரீரபாதம் அநுஷ்டேயமாகிறாப்போலே இதில் விஶ்வாஸம் யாவத்பலப்ராப்தி நடக்கவேணும். "అగ్నిహోత్రంజుహుయాత్స్వర్గకామః

(க) திருமா-௩-அ (உ) சாந்தோ (ந) லக்ஷ்மீ-௧௭-அ௩
(ச)

அக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாமः” என்று அநுஷ்டியாத போது ஸ்வர்க்கமாகிற பலஸித்தியில்லையாய் அநுஷ்டாநத்தாலே பலஸித்தியாகிறஅக்நிஹோத்ரஹோமத்தையும்கேவலனைசதங்யகார்யமான ஸ்வீகாரத்தில் மேல்வருகிற விஸ்வாஸவிசேஷத்தையும் ஸமமாகச் சொல்லலாமோவென்னில்; விஸ்வாஸத்துக்குப் பலஹேதுத்வமில்லையாகிலும் ப்ரபத்திநிஷ்டையை ப்ரகாஸிப்பிக்கையும் யாவத்பலப்ராப்தி காலக்ஷேபமாகையும் ஸம்ஸாரதோஷாநுஸந்தாநதஸையில் நிர்ப்பயனாயிருக்கையுமாகிற பலங்கள் இதுக்குமுண்டாகையாலே சொல்லலாமல்லது ஸாதநாங்கத்வம் ஸ்வீகாரத்துக்குமில்லையாயிருக்க தத்கதமான விஸ்வாஸத்துக்கு உண்டாகிறதன்றிறே.

இந்த விஸ்வாஸாவ்ருத்திகள் கணையத்துக்குள்ளிருப்பாரைப் போலேநிர்ப்ப(ரு)ராயிருக்கைக் குறிப்பென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்வர். ஏவம்ரூபமான ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது, “வ்ரஜ” என்கிற மத்யமபுருஷைகவசநத்தாலே; “ப்ரபத்யே” என்கிற ஸ்வீகாராநுஸந்தாநத்திற்காட்டில் இதுக்குவாசி - த்யாகவிஸிஷ்டமாக விதிக்கையும் நிரபேக்ஷமாகவிதிக்கையும், ஸௌலப்யாதிகுணவிஸிஷ்டவஸ்து விஷயத்வம் இரண்டுக்குமுண்டு.

இதுகான் “வ்ரஜ-கதௌ” என்கிற தாதுவிலே கதிவிசேஷமாய், ச(X)த்பர்த்தய-புத்த்யர்த்தமாய், புத்திகதியைக் காட்டுகிறது. இந்த கதிவிசேஷம் (க) “[illegible]-பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம் யாசந்தம்ஸரணாகதம்” என்கிறபடியே த்ரிவிதகரணத்தாலுண்டாயிற்றாகில் பூர்ணப்ரபத்தியாய், அதிகாரிவைபவம் ப்ரகாஸிக்கக்கடவது. ஏககரணமாத்ரத்தாலே யானபோது பகவத்வைபவம் ப்ரகாஸிக்கக்கடவது. ஆனாலும் ப்ரபத்தியாகிறது ப்ரதிபத்திபாகையாலே மாநஸமாகக்கொள்ளக்கடவது. ஆக இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு தர்மத்யாகம் அங்கமாகக்கடவது. த்யாகவிஸிஷ்டமான ஸ்வீகாரம் அதிகாரிவிசேஷணமாகக்கடவது. ஸ்வீகாரவிஸிஷ்டனை வதிகாரிக்கு வாத்ஸல்யாதிகுணவிஸிஷ்டன் உபாயமாகக்கடவன்;

(க) ரா-யு-கஅ உஎ

ஆக, பூர்வார்த்தம்-த்யாஜ்யமான ஸாதநங்களையும் அவற்றினுடைய வாஸநாந்யத்தையும் த்யாகத்தையும் த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம் அங்கமென்னுமிடத்தையும் ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தையும் தந்நைரபேக்ஷ்யத்தையும், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும ஸ்வீகாரத்தையும சொல்லிற்று.

ஆக இத்தால் அதிகாரிக்ருத்யம்சொல்லி, மேல்இப்படி ப்ரபந்நனுடைய ஈஸ்வரக்ருத்யத்தையும் ப்ரபந்நனான அதிகாரியுடைய க்ருத்பலேஸத்தையும் சொல்லுகிறது. ப்ரபந்நக்ருத்யம் ப்ரபந்நப்ராப்யமோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபநிவர்த்தநம; ப்ரபந்நக்ருத்யம் தத்பலநிர்ப்ப(ர்)ரத்வாநுஸந்தாநம; (அஹந்த்வேத்யாதி) "அஹம் அஹம்" என்று கீழ்ச்சொன்ன வுபாயபலமான இஷ்டப்ராப்தி-அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமாயிருக்கையாலே நிவர்த்யமானவநிஷ்டஸ்வரூபம் மேற்சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு நிவர்த்தகமானஸ்வரூபத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. உபாயமாகவுன்னாலே ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட நானென்றபடி.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி"என்கிற வுத்தமனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க் கொண்டு அஹம் ஶப்தம்வாராநிற்கப் பிரித்து அஹமென்கிறவிதுக்கு ஒருவிவக்ஷையுண்டு; அதாவது-த்வத்ஸ்வீக்ருதனை நானென்றவாறே ஸ்வீகார்யரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணவைஶிஷ்டியேதோற்றும; அத்தை வ்யாவர்த்தித்துக் கார்யகரத்வோபயோகி ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணவைஶிஷ்டி தோற்றுகைக்காக;

(அஹம்) தேவமநுஷ்யாத்யபிமாநிகளுடைய அஹமர்த்தம் அவ்வளவிலே பர்யவஸிக்கும்; ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகம்பண்ணினவனுடைய வஹமர்த்தம் ப்ரக்ருதேஃபரமாய், பரஶேஷமான வாத்மவஸ்துவின்பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்; ஈஶ்வரனுடைய அஹமர்த்தம் ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தங்களையும் தனக்கு விபூதியாகவுடையவனாகையாலே உள்ளதெல்லாம்காட்டும். இவ்வஹம்ஶப்தம் கீழ்ச்சொன்னவிடத்தில் ஸௌலப்யாதிகுணோபேதனான நிலையைக்கழித்து ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனான நானென்கிறது; அதுக்கடி மேற்சொல்லுகிற பாபவிமோசநத்துக்கு ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் அபேக்ஷிதமாகையாலே ;

ஆக ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் நிருபாதிக ஸர்வஶேஷியாய் நிரவதிகதயாவானான நானென்றபடி. (க) "ஸ்வஜ்ஞானசக்திகருணாஸு ஸதீஷு நேஹ பாபம் பராக்ரமிதுமர்ஹதி மாமகீநம்- த்வ த்ஜ்ஞானஶக்திகருணாஸு ஸதீஷு நேஹ பாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமாமகீநம்" என்று ஜ்ஞானஶக்திக்ருபாதிகளைப் பாபநிவ்ருத்திக்குப் பரிகரமாகவாழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

நிவர்த்தநாதிகாரி ஸ்வரூபமும் நிவர்த்யமின்னதென்னுமிட மறிகைக்கும் ஸர்வஜ்ஞனாகவேணும்; (உ) "நெறியெல்லாமெடுத்து ரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி" என்னக்கடவதிறே. அறிந்த படியேசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஸர்வஶக்தியாகவேணும்;

இந்த ஸர்வஶக்தித்வம் (ங)"முழுவதுமகப்படக்கரந்தோராலி லைச்சேர்ந்த" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் திரு வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்த ஶக்தியோகத்திலும் (ச) "பக்கமே கண்டாருளர்" என்று அதீந்த்ரியனான தன்னை இந்த்ரியகோசரனாக் கின ஶக்தியோகத்திலும் (ரு) "எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவறநிறை ந்துநின்ற" என்று அணுபூதவஸ்துக்களிலே விபுவான தான்பரிஸ மாப்யவர்த்தித்வரூபஶக்தியோகத்திலும் (சு) "நினைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும்வித்தாய் முதலிற்சிதையாமே" என்று ஜகத்துக்கு உபாதாநமாகாநிற்கப் பரிணமியாதே காரணமான ஶக்தியோகத் திலும் அதிகமாயிருக்கும்.

அதுக்கடி நித்யஸம்ஸாரியாய் பகவத்விமுகனான சேதநனை என்னை இசைவித்து நானுமிசைந்தேனென்னும்படி, (எ)"தானொட் டிவந்தென்தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து"என்கிறபடியே இசைவித்து(அ) "சேதநசேதநவிவாத:-சேதநசேதநவிவாத:" என்கிற அவிவாதத்தை யுண்டா க்கிப் பாபவிமோசநம் பண்ணுகைபாலே எதிர்த்தலையை யிசைவிக் கவேணும். அவற்றுக்குத் தன்னிசைவேயமையும்; ஆகையாலே அவற்றிற்காட்டில் இதுக்காதிக்யமுண்டு;

(க) அதிமாநுஷஸ்த-சுக (உ) தி-வாய்-ச-அ-சு (ங) திருவாசிரி-அ
(ச) பெரி-தி-ச-க-அ (ரு) தி-வாய்-ங-உ-எ (சு) தி-வாய்-க-ரு-உ
(எ) தி-வாய்-க-எ-எ (அ) பார

ஸர்வஶக்தயாளுலும் அபூர்ணனுயிருக்குமாகில் ப்ரயோஜநத்திலே நினைவாய் இவன்கார்யம் செய்யக்கூடாது; அது வேண்டாதபடி அவாப்தஸமஸ்தகாமனுயிருக்குமென்கிறது; ஸர்வஜ்ஞனுமாய ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுனாலும் பிறர்கார்யம்செய்யக்கூடாதே; அதுவேண்டாதபடி நிருபாதிகஶேஷியென்கிறது.

ஸர்வஜ்ஞத்வம் அபராதங்களை யறிகைக்கும், ஸர்வஶக்தித்வம் ததநுகுண தண்டதரனுகைக்கும், அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் சிலவற்றைக்கொடுத்துக் கழித்துக்கொள்ளவொண்ணுமைக்கும், ஸர்வஸ்வாமித்வம் இப்படிச் செய்யாநின்றால் நிவாரகரில்லாமைக்கும் உறுப்பாயிறே இதஃபூர்வம்போந்தது; இப்போது அவற்றைக்கழித்து ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை ரக்ஷணவிதியிலும் ஸர்வஶக்தித்வத்தை ரக்ஷண வ்யாபாரத்திலும்அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்தை ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷ ரக்ஷணத்திலும் ஸ்வாமித்வத்தைத் தன்பேருகச்செய்கையிலும் உபயுக்தமாக்குகைக்கு பரதுःக்காஸஹிஷ்ணுதாலக்ஷணமான பரமதயை வேணும்; இதுக்காக நிருபாதிகதயாவானுகவிருக்குமென்கிறது;— ஆக க்ருபாஸஹக்ருதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களே இவனுக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாவது;

(க) "விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்" (உ) "சேமம்செங்கோனருளே" (ங) "ஆழியானருளேநன்று" என்றும், (ச)"துணிவேனினி நின்னருளல்லது" என்று மாழ்வார்களருளிச்செய்தார்கள். (ரு)"కృపయా కేవలమాత్మసాత్కురు-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" (சு) "కేవలం మదీయయైవదయయా-கேவலம்மதீயயைவதயயா" (எ) "కృపయా శరణం భవ-க்ருபயாஶரணம்பவ" (அ) "దయస్వమాంగుణమయరజ్జుమద్ధిర-தயஸ்வ மாம்குணமயரங்கமந்திர" (கூ) "దేహి మే కృపయా నాథ-தேஹிமேக்ருபயாநாத" இத்யாதிகளாலே க்ருபையே உத்தாரகமென்னுமிடத்தை ஆசார்யர்களுமருளிச்செய்தார்கள்.

ஆக, இந்த ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்கள் இவ்வர்த்தத்திலே அநுஸந்தேயங்கள். இவைசேதநனுடைய அநந்யஸாதநத்வ வ்யவ

(க) தி-வாய்-மொ-க-க (உ) திருவிருத்தம் உஎ (ங) தி-மொ-க-க-ச
(ச) தி-மொ-கக-அ-அ (ரு) ஸ்தோ-ர (சு) ஶரணாகதிகத்ய
(எ) (அ) ர-ஸ்த (கூ) ஶ்ரீரங்ககத்ய

ஸ்ரயத்துக்கு மடியாய் ஈஸ்வரனுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்கும் பரிகாரமுமாயிருக்கும்.

"மாம்"என்று தன் ஸௌலப்யத்தைக் காட்டினான். "அஹம்" என்று பரத்வத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்கிற நிலையிலே *தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தஸௌலப்யம் தோற்றும். "அஹம்" என்கிற நிலையிலே * தார்மன்னர்தங்கள்தலைமேலான பரத்வம்தோற்றும்; "மாம்" என்று (க) "பற்றலர்வீயக்கோல்கையிற் கொண்டு பார்த்தன்தன்தேர்முன்னின்றான்" என்று, *கொல்லா மாக்கோலான வளவுகோலும், கையுமானநிலையைக் காட்டினான். அஹமென்று (உ) "வெள்ளைவிளிசங்குவெஞ்சுடர்திருச்சக்கரமேந்துகையன்" என்று கையும் திருவாழியுமான வேஷத்தைக்காட்டுகிறான்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாய" என்கையாலே "மாம்"என்று தர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக்காட்டினான்; "அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே அஹமென்று அதர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்று ஶரணமென்கிறவுக்தியும் ஸஹியாதநிரபேக்ஷமான நிலையாகையாலே உக்திக்கு விபரீதமான நிலையைக்காட்டினான்; "அஹம்" என்று பாபவிமோசகத்வத்காலே அநுஷ்டாநத்துக்கு விபரீதமானநிலையைக் காட்டுகிறான்; "அஹம்மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே பந்தகனானநானே விமோசகனானால் வேறுநிவாரகருண்டோவென்று தன்னுடைய ஸமாப்யதிகராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறான்.

ஆக, ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுமாய் ஸர்வஸ்வாமியுமாய் பரமதயாவானுமான நானென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "த்வா" என்று நிவர்த்த்யபாபாஶ்ரயபூதனாய், நிவ்ருத்த்யுபாயத்தைப்பற்றி அவன்பக்கலிலே ஸர்வப(ஃ)ரங்களையும் ந்யஸித்து விமுகவ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமான ப்ரபத்தியையுடையனாய் பாபநிவ்ருத்த்யவஸர ப்ரதீக்ஷகனான வதிகாரியைச்சொல்லுகிறது.

"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று விதித்தப்ரகாரத்திலே ஸாதநாந்தரங்கள் நமக்கு ஸாதகமன்றென்கிற ப்ரதி

(க) தி-மொ-௨-௲-௧ (உ) பெரி-தி-௯-௧-௭

பக்திவிஶிஷ்டனாய், தத்தேதுவான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யஜ்ஞானவானாய், தத்தேதுவான விஶ்வரக்ஷகத்வப்ரதிபத்தியையுடையனாய் தத்கார்யமான பகவதேக ஶேஷத்வஜ்ஞானத்தையும் தத்பர்யவஸாநபூமியான ததீயஶேஷத்வஜ்ஞானத்தையுமுடையனாய், புருஷார்த்தாந்தரங்களில் விமுகனாய், ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வபுத்தியை ஸவாஸநபரித்யாகம்பண்ணி, (க) "ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம் இச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாதநாந்தரங்களில் லக்ஷயத்தாலே அகிஞ்சநனாய், அவற்றில் இச்சையுமின்றிக்கே, அதிகாரமுமின்றிக்கே அஜ்ஞானஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையும் உணர்ந்து அத்தாலே தத்விஷயமான அநுஶயமுமின்றிக்கே இத்தேதுவான ப்ரதிபத்த்யநுவ்ருத்தியும் ஸாதநாந்தரஸமாநமாக அநுஸந்தித்திருப்பானாய், ஆகவிப்படி த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனாகக் கொண்டு ஸர்வலோகலபனானவெண்ணையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றி க்ருதக்ருத்யனாய் நிற்கிறவுன்னை யென்றபடி.

"அஹம்" என்கிறவிடத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனாய் உபாயபூதனானவனுடைய ஸ்வேதரஸகலஸாதநாந்தர நைரபேக்ஷ்யத்தாலும் "த்வா" என்கிறவிடத்தில் அஜ்ஞானஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையுமுடையனாய்க்கொண்டு பரித்யக்தஸமஸ்தஸாங்கஸாதநனான அதிகாரியினுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தாலும், இதராக்ஷயரக்ஷகபாவத்தினுடைய ஸௌஸாத்ம்யம் தோற்றுகிறது.

ஏவம்பூதனான அதிகாரியினுடைய க்ருதக்ருத்யதையை (உ) "தஸ்யைவம்விதுஷ:-தஸ்யைவம்விதுஷ:" என்கிற அநுவாகத்தாலே சொல்லிற்று. "ஏவம்விதுஷ:" என்று ஸத்யம், தபஸ்ஸு, தமம் முதலாக யஜ்ஞம் முடிவாக கர்மயோகத்தைச் சொல்லி, "மாநஸம்" என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களைச் சொல்லி இவற்றை யொன்றுக்கொன்று உத்க்ருஷ்டமாகச் சொல்லி, எல்லாத்துக்கும் மேலாக "ப்ரஹ்மணே த்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீத - ப்ரஹ்மணே த்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணன் திருவடிகளிலே ஆத்மாத்மா

(க) ஸ்தோ-உ-அக (உ) தை-நா

ஆத்மாத்மீயாதிஸ்வபரஸமர்ப்பணமாகிற ப்ரபத்தியை ந்யாஸசப்தத்தாலே சொல்லி, "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః-தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்று அந்தப்ரபத்தியே ஸத்யதபாதிகளான ஸாதநாந்தரங்களிலதிகமாகச் சொல்லி, இப்படிக் கீழ் அநுவாகத்வயத்திலும சொன்ன ஸாதநாகாரநிவ்ருத்திபூர்வகமான ஸித்தோபாயபரிக்ரஹத்தை "ஏவம்விதுஷ:" என்று சொல்லி "தஸ்ய" என்று இந்த ஸாரஜ்ஞகதிஸ்வரூபத்தை யதாவாக வநுஸந்தித்தசேதநனுக்கு ஸ்வீக்ருதந்யாஸரூபஸாதநவைபவத்தாலே ஸர்வகர்மாநுபூர்த்தியையும் சொல்லிற்று.

"ஆத்மாயஜமாந:" என்று தொடங்கி "ஶ்ரோத்ரமக்நீத்" என்று முடிவாக ஸாரஜ்ஞகதிஜ்ஞாநவானான புருஷனுடைய வாத்மாத்மீயங்களை யாகோபகரணமாகவுருத்தித்தை யொருயாகமாகச்சொல்லி, "யாவத்த்ரியதே ஸாதீக்ஷா" என்று தொடங்கி, "ஸர்வவேதஸம்வாவதத்ஸத்ரம்" என்று முடிவாக வவனுடைய ஶரீரஸ்திதியுள்ளவளவும தீக்ஷையாகச்சொல்லி இவனுடைய ஸ்திதிகமநஶயநாதிவ்யாபாரங்களாலே ஸர்வகர்மங்களினுடையவும ஸித்தியாகச்சொல்லி, "யந்மாணம்ததவப்ருதம்" என்று இந்த யாகத்துக்கு அவப்ருதம் இவனுடைய ஶரீரவிமோசநமாகச் சொல்லி "யஏவம்வித்வாநுதகயநேப்ரமீயதே" என்று தொடங்கி "ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" என்றதிறுதியாக அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநமும், ஆதிவாஹிகஸத்காரமும், ஆவரணத்திலங்கநமும் விரஜாஸ்நாநமும் ஸூக்ஷ்மஶரீரவிதூநநமும அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகாவிர்ப்பாவமும, அப்ராக்ருதவிக்ரஹபரிக்ரஹமும், அகாலகால்யமான திவ்யதேஶப்ராப்தியும, ஐரம்மதீயதிவ்யஸர:ப்ராப்தியும், திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய அப்ராக்ருதாலங்காரமும், திவ்யகோபுரப்ராப்தியும, அநந்தகருடாதிஸூரிபரிஷத்ப்ரத்யுத்கமநமும் ராஜமார்க்கசஞ்சாரமும் ப்ரஹ்மவேஶ்மப்ரவேஶமும், அப்ராக்ருததிவ்யமண்டபப்ராப்தியும் பரமாத்மதர்ஶநமும், பரமபுருஷஸ்துதிப்ரணாமாதிகளும், தத்ஸமீபப்ராப்தியும், பர்யங்காரோஹணமும், பகவதுத்ஸங்காஸநமும், ஆலோகாலாபாலிங்கநாதிகளும் ஸ்வரூபகுணவிக்ரஹாத்யநுபவமும், அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயமும், ப்ரீதிப்ரேரிதாநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹமும் ஸர்வதேஶாதிவிஶிஷ்டஸர்வப்ரகார கைங்கர்யப்ராப்தியும் கைங்கர்யஜநிதபகவந்

முதலான எல்லா தபஸ்ஸுமாகிற புருஷார்த்தமாய்த் தெரிக் கிறது.

(க) "విదుః కృష్ణం బ్రాహ్మణాస్తత్త్వతో యే తేషాం రాజన్ సర్వయజ్ఞాస్సమాప్తాః - விதுঃக்ருஷ்ணம்ப்ராஹ்மணாஸ்தத்வதோயே தேஷாம்ராஜந்ஸர்வ யஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தாঃ" என்றும், (உ) "కృషిర్భూవాచకశ్శబ్దః - க்ருஷிர்பூ வாசகஶ்ஶப்தঃ" இத்யாதிப்படியே ஸத்தாதாரகனும் மோக்ஷப்ரத னுமான க்ருஷ்ணனையே நிருபாதிகரக்ஷகனாக அறிந்தவர்கள் ஸர்வ யஜ்ஞங்களும் பூர்ணமாக அநுஷ்டித்தார்களென்று சொல்லிற்று.

(ங) "కృతాన్యనేన సర్వాణి తపాంసి తపతాం వర సర్వే తీర్థాస్సర్వ యజ్ఞాస్సర్వ దానాని చక్షణాత్ । కృతాన్యనేన మోక్షశ్చ తస్య హస్తే న సంశయః - க்ருதாந்யநேந ஸர்வாணி தபாம்ஸி தபதாம்வர । ஸர்வே தீர்த்தாஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸர்வ தாநாநி சக்ஷணாத் । க்ருதாந்யநேந மோக்ஷஶ்ச தஸ்ய ஹஸ்தே ந ஸம் ஶயঃ" என்று இந்தவுபாயஜ்ஞாநமுள்ள புருஷனைக் கீழே சொல்லி அவனாலே எல்லா தபஸ்ஸுக்களும் பண்ணப்பட்டன; ஸர்வயஜ்ஞங் களும் பண்ணப்பட்டன; எல்லா தீர்த்தஸ்நாநங்களும் பண்ணப் பட்டன; ஸர்வதாநங்களும் பண்ணப்பட்டன; மோக்ஷம் அவன் கையிலே; இவ்வர்த்தத்தில் ஸந்தேஹமில்லையென்று சொல்லிற்று.

(ங) "యాని శ్రేయసార్థాని చోదితాని తపాంసి వై । తేషాం తు తపసాం న్యాసమతిరిక్తం తపశ్శ్రుతమ్ - யாநிஶ்ரேயஸார்த்தாநிசோதிதாநிதபாம்ஸிவை । தேஷாந்துதபஸாம்ந்யாஸமதிரிக்தம் தபஶ்ஶ்ருதம்" என்று மோக்ஷ ஸாதநமாக ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட தபஸ்ஸு முதலான ஸாதநங்களெல்லாவற்றிலும் ந்யாஸமென்கிற ஸாதநமே உத்க்ருஷ்ட ஸாதநமென்றும் சொல்லி, "సమిత్సాధనకాదీనాం యజ్ఞానాం న్యాసమాత్మనః । నమసా యోऽకరోద్దేవే సస్వధ్వర ఇతీరితః ॥ యాగసాధనభూతేన స్వాత్మనా చేజ్యమీశ్వరమ్ । అయజన్తాని ధర్మాణి ప్రథమానీతి చ శ్రుతిః - ஸமித்ஸாதநகாதீநாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸமாத்மநঃ । நமஸாயோऽகரோத்தேவே ஸஸ்வத்வர இதீரிதঃ ॥ யாகஸாதநபூதேநஸ்வாத்மநாசேஜ்யமீஶ்வரம் । அயஜந்தா நிதர்மாணிப்ரதமாநீதிசஶ்ருதிঃ" இத்யாதியாலே ஸமிதாதிஸாத நங்களாலே பண்ணப்படுவதான யஜ்ஞங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்

(க) பார-ஆந. (உ) (ங)

[illegible] ஸ்வாமிகள் பக்ஷத்திலே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணியிருக்கு மதிலே கலியுகத்துமாவது என்றும், யாகஸாதநபூதனான தன்னாலே இஜ்யனான ஸர்வேஶ்வரனை யஜிக்குமது ப்ரதாநகர்மமென்றும் சொல்லிற்றிறே;

ஏவம்ரூபமான ஶரணவரணம் பண்ணின க்ருதக்ருத்யனான அதிகாரிக்கு (க) "కిమహం సాధు నాకరవమ్, కిమహం పాపమకరవమ్-கிமஹம் ஸாது நாகரவம், கிமஹம் பாபமகரவம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே புண்யகர்மங்கள் பண்ணாதிருந்தோமே, பாபகர்மங்கள் பண்ணினோமே யென்கிற பயமில்லை. உபாயத்வேந வரணீயனான ஈஶ்வரன் (உ) "స్మరామి-ஸ்மராமி" என்கிறபடியே இவனுக்கபேக்ஷிதஸகலக்ருத்யங்களும் நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோருமாகையாலே இவனுக்குக் கர்த்தவ்யம் ஸ்வநிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையும் வாஸநாநிபந்தநமாகப் பிறந்த தப்புகளுக்கு உபாயத்தில் பண்ணின விஶ்வாஸாதிஶயத்தாலே நிர்ப்ப(ரு)ரனாயிருக்கையும்.

ஆக "த்வா" என்று த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனான வுன்னையென்று ஸ்வீகர்த்தாவான அதிகாரிவிஶேஷத்தைச் சொல்லிறது; மேல் ஸ்வீகார்யவஸ்துக்ருத்யத்தையும் ஸ்வீகர்த்த்ருக்ருத்யலேஶத்தையும் சொல்லுகிறது.

"அஹம்" என்று நிவர்த்தகஸ்வரூபம் சொல்லி "த்வா" என்று நிவர்த்யாஶ்ரயம் சொல்லி, அநந்தரம் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்று நிவர்த்யஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது. (ஸர்வபாபேப்ய:) பாபமும் பஹுவசநமும ஸர்வஶப்தமுமாய், இதுவும் த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்; பாபஶப்தத்தாலே அநாத்மருபது:க்கபலஹேதுவானவற்றைச் சொல்லுகிறது. அதில நரகபலஹேதுவான கேவல பாபத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; பந்தகமாகையாலே புண்யபாபரூபமான உபயவிதகர்மத்தையும் சொல்லுகிறது: அதுக்கடி மோக்ஷவிரோதிப்ரகரணமாகையாலே;

(ங) "తస్య కృతదుష్కృతే విధూనతే-தத்ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே விதூநுதே" (ச) "పుణ్యపాపే విధూయ-புண்யபாபே விதூய" (ரு) "సుకృతస్య

(க) தை. (உ) வராஹசரமம் (ங) கௌஷீ த-க-அ
(ச) முண்-ங-க-ங (ரு)

[illegible]யக்ருத்யாம் (அ) "ஸுக்ரு[illegible]
[illegible] - தஸ்யப்ரியாஜ்ஞா[illegible]ஸுக்ருத[illegible] அப்ரியா[illegible]
க்ருதம்" இத்யாதிகளாலே ஸுக்ருதசப்தவாச்யமான புண்யத்து
டன் துஷ்க்ருதசப்தவாச்யமான பாபத்துடன்வாசியற இரண்
டையுமுதறிப்போகுமென்றும், ஸுக்ருதத்தை இவனிருந்தாரில்
இவன்பக்கல் அநுகூலித்தார்பக்கலிலும், துஷ்க்ருதத்தை இவன்பக்கல்
ப்ரதிகூலித்தார்பக்கலிலும் பகிர்ந்திடுமென்றும் சொல்லுகையாலே
உபயமும் பரசப்தவாச்யமாய் நிவர்த்யகோடியிலே புகுமன்வ
யிறே.

ஆழ்வாரும், (உ) "சார்ந்தவிருவல்வினைகளும் சரித்து" என்று
எள்ளில் எண்ணெயைப்போலவும் அரணியில் அக்நிபோலவும் விடாமற்
பொருந்தியிருப்பதாய் ஸர்வசக்தியாலும் விஸ்லேஷிக்கவரிதாம்படியவி
னாயிருக்கிற புண்யபாபரூபத்தாலே உபயவிதமான கர்மங்களை விர
கர்செடுஞ்சுவர்தள்ளுமாபோலே தள்ளியென்றாரிறே; "வீசிதிரு
த்தவான்" என்கிற மோக்ஷபர்கரணமாகையாலே ஐஹிகமானபுத்ர
பஸ்வந்நாதிரூபபலஹேதுவானபுண்யத்துடன் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வ
ர்க்காதிபலஹேதுவான புண்யத்துடன் தாபத்ரயரூபபலஹேது
வானபாபத்துடன் ரௌரவாதிநரகஹேதுவானபாபத்துடன் வாசி
யற எல்லாவற்றையும் பரசப்தத்தாலே சொல்லுகிறது.

ஆக, பரசப்தத்தாலே ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கஹேதுவாய்
நிரதிசயாநந்தரூப பகவத்ப்ராப்திக்கும் ப்ரதிபந்தகமான ஸகலகர்
மங்களையும் சொல்லிற்று; ஸ்வரூபவிரோதியாயும் ஸாதநவிரோதி
யாயும் ப்ராப்யவிரோதியாயும் ப்ராப்திவிரோதியாயும் சதுர்விதமா
யிறே விரோதிதானிருப்பது. அதில் ஸ்வரூபவிரோதி ப்ரணவத்தி
லேமத்யமபதத்தாலும் நமஸ்ஸத்தில் மத்யமபதத்தாலும் நிவ்ரு
த்தமாயிற்று; ஸாதநவிரோதி இச்ச்லோகத்தில் ப்ரதமபதத்தாலும்
த்விதீயபதத்தாலும் சதுர்த்தபதத்தாலும் நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப்
யவிரோதி த்வயத்தில் சரமபதத்தாலே நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப்தி
விரோதி † (நிவ்ருத்தி) சொல்லுகிறது இப்பதத்தாலே.

(அ) (உ) தி-வாய்-க-ரு-[illegible] †. குணடலித்தமச்வாமித்வம

[illegible] இதில் ஸம்ஸாரத்திலே [illegible] சொல்லுகிறது. அவையாவன;—அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்கள். அவித்யையாகிறது-அஜ்ஞாநம்; அதுதான் ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - ஒருபதார்த்தவிஷயமாக வொரு ஜ்ஞாநமும் உதியாமை; அந்யதாஜ்ஞாநமாவது-பதார்த்தவிஷயமான ஸ்வபாவத்தை அந்யதாவாக க்ரஹிக்கை, ஸம்ப்ரதிபந்நமாச் ச்வேதமான ஶங்கத்தை பீதமாகக்ரஹிக்குமாபோலே. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-பதார்த்தஸ்வரூபத்தை விபரீதமாசக்ரஹிக்கை: ரஜ்ஜுவில ஸர்ப்பபுத்தி போலே; அதாவது-ஆத்மாவென்று ஒருவஸ்துவுண்டென்றறியாமையும், ஆத்மாவுண்டென்றறிந்தால் அவனை ஸ்வதந்த்ரனாக நினைக்கையும், ஆத்மாவாகிறது-தேஹமென்றறிகையும்.

கர்மமாவது-அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமாகவும், புண்யபாபரூபமாகவும், பாதகம் அதிபாதகம் மஹாபாதகம் முதலான விசேஷங்களாலே பஹுவிதமாய், பூர்வாகோ(க)த்தராகரூபமாயுமிருக்கும்;- அக்ருத்யகரணமாவது-ஶாஸ்த்ரங்களில் அவிஹிதமானவற்றைச்செய்கை; க்ருத்யாகரணமாவது விஹிதமானவற்றைச்செய்யாதொழிகை. பகவதபசாரமாவது-பகவதர்ஹமான த்ரவ்யங்களைத்தான் ஜீவிக்கையும், ஜீவிப்பார் பக்கலிலே ஸாபேக்ஷனாயும் அயாசிதமாகவும் யாசிதமாகவும் ஜீவிக்கையும், அர்ச்சாவதாரத்தில் உபாதாநஸ்ம்ருதி, ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரனை தேவதாந்தரங்களோடு ஸமமாக நினைக்கையும், அவனதானவாத்மாத்மீயங்களைத் தன்னதாக நினைத்திருக்கையும் முதலானவை. பாகவதாபசாரமாவது-அர்த்தகாமாபி(ஸந்தி) [illegible] ஜாதிகளடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே த்வேஷம்பண்ணுகையும், ஜ்ஞாநாதிகரானவர் விஷயத்தில ஜ்ஞாநத்வாரா உபாதேயரென்று காண்கையன்றிக்கே ஜந்மவ்ருத்தங்களை யிட்டுக்குறைய நினைக்கையும், †விலக்ஷணர் பக்கலிலே க்ஷேபோக்திபண்ணுகையும் அவர்கள்பக்கலிலே ஸஜாதீயபுத்தியும் முதலானவை; அஸஹ்யாபசாரமாவது-பகவத்பாகவதவிஷயமான உசசாரங்கள் காணால் அஸஹமாநனாய்க்கொண்டு அதிவ்ருத்திபண்ணுகை.

---

† "விலக்ஷணர்" என்று பாடாந்தரம்.

ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாவது - தேவதிர்யக் மநுஷ்யஸ்தாவரரூப மான சதுர்விதஶரீரஸம்பந்தம்; இவையடியாகவாக்கடவதானராகத் *த்வேஷம்முதலானவை.ருசிவாஸனைகளாவன-குணதாரதம்யத்தாலே யிந்தவஜ்ஞாநாதிகளைப்பற்றிவாக்கடவதான ருசியும் அவற்றைப் பற்றிவருகிறவநாதிவாஸனையும்; ஆழ்வாரும், (க) "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்று ப்ரதாநமான வஜ்ஞாநஸத்ப்ரவ்ருத்திதேஹஸம்பந்தங்களை யருளிச்செய்து "இந் நின்றநீர்மை" என்று தத்கதமானருசிவாஸனைகளை யருளிச்செய்து "இனியாமுறாமை" என்று அவைதான் பகவந்நிவர்த்யமாகவரு ளிச்செய்தாரிறே;

ஆக,"பாபேப்ய:" என்றபஹுவசநத்தாலே ப்ராப்திவிரோதி ஸகலபாபங்களையுஞ்சொல்லிற்று. ஆகவிவ்வளவாலே ஸாதநாந்தர நிஷ்டனுடன் ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுடன்வாசியற ஸாதாரணமாக நிவர்த்திப்பிக்கப்படும் பாபங்களைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் ஸர்வஶப்தத்தாலேஸித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு விஶே ஷநிவர்த்யமானபாபத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது-(உ)"తదధిగ మఉత్తరపూర్వాఘయోరశ్లేషవినాశౌ, తద్వ్యపదేశాత్,"ఇతరస్యాప్యేవమశ్లేషః- தததிகமஉத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷவிநாஶௌ, தத்வ்யபதேஶா த்," "இதரஸ்யாப்யேவமஸம்ஶ்லேஷ:" என்று பூர்வாகத்துக்கு அஶ் லேஷத்தையும், ப்ராமாதிகமாகப்பிறந்தஉத்தராகத்துக்குவிநாஶத் தையும்சொல்லிவைத்து, "భోగేనత్వితరే క్షపయిత్వాథసమ్పద్యతే-போகே நத்விதரேக்ஷபயித்வாதஸம்பத்ஸ்யதே" என்று அந்த பூர்வாகோத் தராகங்களையொழிந்தப்ராரப்தகார்யமானபுண்யபாபரூபகர்மங்கள் ஸாதநாந்தரநிஷ்டனுக்கு அநுபவவிநாஶ்யமாயிருக்குமென்றுசொ ல்லிற்று. ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு அப்படியன்றிக்கே ப்ராரப்த (ங) மும்ஸர்வஶப்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவர்த்யமாமென்கிறது.

அதுக்கடி - ப்ரபஶப்தோபபதமானஸர்வஶப்தத்தாலே; நிவ ர்த்த்யாம்ஶத்தைச்சொல்லுமாகையாலே, ஸர்வஶப்தந்தனக்குஸங் கோசமில்லாமையாலும்,"மாஶுச:"என்கிறஶோகநிவ்ருத்தி-பாபங் களினுடைய நிரவஶேஷத்யாகத்திலல்லதுகூடாமையாலும் ப்ராரப்த

(க) திருவிருத்தம்-க (உ) ப்ரஹ்மஸூ.

ஸ்ரீமுனிவர்வசப்தவாச்யமாகக்கடவது; (க) "సాధనం భగవత్ప్రాప్తౌ స ఏవేతి స్థిరా మతిః। సాధ్యభక్తిస్స్మృతా సైవ ప్రపత్తిరితి గీయతే। ఉపాయాభక్తిరేవేతి తత్ప్రాప్త్యై యా తు సా మతిః। ఉపాయభక్తిరేతస్యాః పూర్వోక్తైవ గరీయసీ॥ ఉపాయభక్తిః ప్రారబ్ధవ్యతిరిక్తాఘనాశినీ। సాధ్యభక్తిస్తు సా హన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ-ஸாதநம்பகவத்ப்ராப்தௌஸஏவேதிஸ்திராமதி:।ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதாஸைவப்ரபத்திரிதிகீயதே।உபாயோபக்திரேவேதிதத்ப்ராப்தௌயாதுஸாமதி:। உபாயபக்திரேதஸ்யா: பூர்வோக்தைவகரீயஸீ।உபாயபக்தி:ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தாகநாஶிநீ।ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ." என்று பகவத்ப்ராப்திக்குபகவத்விஷயமேஸாதநமென்கிற நினைவுக்கு ஸாத்யபக்தியென்றுபேர்; அதுப்ரபத்தியென்று சொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்த்யுபாயம் பக்தியென்கிறநினைவுக்கு உபாய பக்தியென்றுபேர். இதிற்காட்டில் பூர்வோக்தையான ப்ரபத்தியே ஶ்ரேஷ்டை; உபாயபக்தியானபக்தியோகம் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தங்களானபாபங்களைப்போக்கும்; ஸாத்யபக்தியான ப்ரபத்தியோகம் ப்ராரப்த(ப)ரூபபாபத்தையும்போக்குமென்றுசொல்லுகையாலும், ப்ரபத்தி-ப்ராரப்தவிநாஶிநியென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்;

ஆனால் ப்ரபந்நனுக்கு துக்கஹேதுவான ப்ராரப்தஶேஷம் அநுபவிக்கவேண்டுவதொன்றென்னில், ப்ராரப்தகர்மநிபந்தநபோகமொழிய ப்ராரப்தஶரீரவிஷயமானபோகமில்லாமையாலே; உண்டாயிற்றதாகில் அப்போதேநஶிக்கும்; ஆகையிறேபாஷ்யகாரர் "அநாரப்தகார்யம் ஆரப்தகார்யம் ச ஸர்வம் ஸமூலம் க்ஷமஸ்வ-ஆரப்தகார்யாநாரப்தகார்யம்ஶசஸர்வாநஶேஷத:க்ஷமஸ்வ" என்றுப்ராரப்தமும் ப்ரபத்தவ்யனை பகவான்க்ஷமிக்கத்தீநமாகவருளிச்செய்தது;

ஶாண்டில்யனும் (உ) [స్థిరే మనసి సువిశ్వరూపే చ మామజం తతః స్మరామ్యహం ... ಕಾಷ್ಠ పాషాణసన్నిభమ్। అహం స్మరామి మద్భక్తం నయామి పరమాం గతిమ్] "ஸ்மர்த்தா" என்று மாநஸமானப்ரபத்தியைச் சொல்லி, "தத:" என்று-அதினுடைய நைரந்தர்யத்தைக்கழித்து "ம்ரியமாணம்" என்று ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகச்சொல்லி, தத்ஶப்தத்தாலே ஸாதகனிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாஸியென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பித்து "காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்" என்று அந்திமஸ்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம். (உ) வராஹசரமம

ம்ருதியும் அநபேக்ஷிதமென்று, "அஹம்ஸ்மராமி" என்று அந்திமஸ்ம்ருதியையுமதானேஏறிட்டுக்கொண்டு, "மத்பக்தம" என்று அவனுடைய அந்தாங்கதையைச்சொல்லி "பரமாம்கதிம்நயாமி" என்று தானே ஆதிவாஹிகனுமாய்க்கொண்டு தேஶவிஶேஷத்தைப்ராபிப்பிக்கையாலே இவனுக்கு ப்ராரப்தகர்மமநுபவிக்கவேண்டாமையுமிடத்தை யருளிச்செய்தான்;

(௧) "నావిరతో దుశ్చరితాన్నాశాన్తో నాసమాహితః । నాశాన్తమానసోవాపి ప్రజ్ఞానేనైనమాప్నుయాత్ - நாவிரதோதுஶ்சரிதாந்நாஶாந்தோநாஸமாஹித꞉। நாஶாந்தமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைவமாப்நுயாத்" என்று-துஷ்கர்மங்களினின்றும நிவ்ருத்தனன்றாகிலும் இந்தப்ரபத்திஜ்ஞாநத்தாலேஜ்ஞாநலாபமுண்டாகக்கடவதென்றுசொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ராரப்தகர்மமும் ஸர்வபாபத்வாச்யமாகக்கடவது.

அதுக்குமேலே "ஸர்வதர்மாந்" என்று த்யாஜ்யத்வேநவிஹிதமானதர்மங்களிலஉபாயத்வபுத்தியின்றட்டிறறாகில் அதுவும் ஸர்வபாபத்வாசயமாகக்கடவது; அதுக்கடிஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபாவமாகவேணுமென்று பரிஶப்ததாலே சொல்லுகையாலே, ஸதாசார்யோபதிஷ்டஜ்ஞாநனும் பகவத்ஸமாஶ்ரயணம்பண்ணினவநந்தரம கர்மஹேதுகஶரீரஸ்தனுகையாலே அந்த கர்மப்ராபல்யத்தாலும் அநாதிவாஸநாநிபந்தநமாகபுத்திபூர்வகமாகவும் ப்ராமாதிகமாகவுமுண்டானபாபங்களும் ஸர்வபாபத்வாச்யமாய்க்கொண்டு நிவ்ருத்தமாகக்கடவது.

இவன் ஸ்வீகரித்தஸாதநம் பலாவ்யபி(ஞ்)சாரியாகையாலும், (௨)"துன்பவினைகள்" என்றும், (௩)"உற்றவிருவினையாய்" என்றும், *பாவமுமறமுமே உபாயபூதனுடைய கோபமுமருளுமாகையாலே அவன் பொறுத்தேனென்னத்தீருமதாகையாலும், இவன்தான் பூர்வாகத்தோடு உத்தராகத்தோடு ப்ராரப்தத்தோடுவாசியற ப்ராப்திவிரோதி- ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்திக்கு நிரபேக்ஷஸாதநமாக பகவத்விஷயத்தைப்பற்றியிருக்கையாலும் சேதநகதமானவற்றில்ஶேஷிப்பதொன்றில்லையிறே;பாஷ்யகாரரும்

(௧) (௨) தி-வாய-௩-௨-௮ (௩) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௮

(க) "𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍍𑌵 — வர்த்தமாநம் வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம்க்ஷமஸ்வ" என்று வர்த்தமாநபாபத்தோடேகூட ஆகாமியான பாபத்தையும்கூட்டி அவையெல்லாவற்றையும் க்ஷமிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்ததும்; அத்தைப்பற்றவிறே, உத்தராக(ஷு)ம் அவஶ்யமாகவருமதாகையாலும், புத்திபூர்வகமாகவந்தாலும் ஜ்ஞாநவானாகையாலே அநந்தரக்ஷணத்திலே அநுதப்தனுமாகையாலும், ப்ரபத்தவ்யனுடைய ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்திகளையும க்ருபையையுமநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநத்தாலே த்ருடசித்தனுமாகையாலும், ஸர்வஶப்தாநதர்ப்பூதமாகக்கடவது;

காலக்ஷேபார்த்தமாகப்பண்ணும அநுகூலவ்ருத்திகளில் ஸாதநபுத்தி பின்னாட்டிறாநில அதுவும ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது. (உ) "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯-ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" (ங) "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯-ஸக்ருதேவம ப்ரபந்நஸ்ய" என்று புநःப்ரபத்திநிஷேதபூர்வகமாக ஸக்ருத்ப்ரபத்தியே அமையுமென்று நிறகச்செய்தேயும் ஆபத்தசைஶகளிலே கலக்கத்தாலே ப்ரபத்திபண்ணிறாநில அதுவும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்திகளும் ஸர்வஶப்தாநதர்ப்பூதமாகக்கடவது. இவன் *காட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணினவனாகையாலே, ஏவம்பூதஜ்ஞாநவான்களாய் விதத்ஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணியிருக்கும்ஸாத்விகாக்ரேஸராானவர்களும் தந்தாமைப்பற்ற விதியின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும இத்தனைபாகமிலலாத ஶிஷ்யபுத்ராகளைப்பற்ற நாம இவர்களுஜ்ஜீவநத்துக்கு ஹேதுவாகையொழிய நாஶத்துக்கு ஹேதுவாகவொண்ணாதென்கிற வாத்ஸல்யத்தாலே யநுஷ்டிக்கவேண்டுவன சிலகர்மங்களுண்டு; இவை ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே யநுஷ்டித்தாலும ஒருபலத்தோடேஸந்திப்பிக்கக்கடவது; அநதபலத்தில் இவனுக்கு அபேக்ஷையிலலாமையாலும் உண்டானாலும அப்ராப்தமாகையாலும் அதுவுமபாபமேயாகையாலே ஸர்வஶப்தவாசயமாகக்கடவது;

ஆக, "ஸர்வபாபேப்யः" என்று-அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்கள், பூர்வோத்தராக(ஷு)ப்ராரப்தங்கள், ஶரீரஸம்பந்தநிபந்தநமாகவும அபிமாநநிபந்தநமாகவும் ஆந்ருஶம்ஸ்யத்

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) ரா-யு-க-அ-௩௩ (ங) பாஞ்சராத்ரம

தாலும் வாக்கடவ்தாய் ப்ராப்திவிரோதியான ஸகல பாபங்களையும் சொல்லிற்று.

அங்ஙனன்றியிலே "பாபேப்ய:" என்கிறபஹுவசநத்திலே ஸர்வ பாபங்களும் உபாத்தமாயிற்றதாய் ஸர்வஶப்ததாலே இவையெல்லாவற்றையுமென்று ஸாகல்யபரமாகவும் சொல்லுவார்கள்; பாபங்களிலே சிறிது கிடப்பது ப்ரபத்தவ்யன்குறையாலேயாதல், ப்ரபத்தாவின் குறையாலேயாதலாகவேணுமே; அஹம்ஶப்தோக்தமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளில் குறையில்லாமையாலே ப்ரபத்தவ்யன்பக்கல் குறையில்லை; "த்வா" என்கிறவிடத்தில் த்யாகஸ்வீகாரங்களில் வைகல்யமில்லாமையாலே ப்ரபத்தாவின்பக்கல் குறையில்லை.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஏவம்ரூபஸகலபாபங்களினுடையவும் நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) யாவை சிலபாபங்கள் நிமித்தமாக நீ பயப்படுகிறாய்; அந்தப்பாபங்கள்தானே உன்னைவிட்டுப்போம்படி பண்ணுகிறேன்; இதில் தாத்பர்யத்தாலே அவைதான் என்னைப்பற்றின ராஜகுலஸம்பந்தத்தாலே இவன் நமக்கு ஆஶ்ரயமன்றென்று கள்ளர்பட்டதுபட்டுப் போமென்றபடி;

அதாவது-(க) "வானோ மறிகடலோ மாருதமோ தீயகமோ கானோ வொருங்கிற்றுங்கண்டிலமால" என்கிறபடியே ஆகாஶத்திலே கரந்து கிடக்கிறதோ? ஸமுத்ரஜலத்திலே கரைந்துபோயிற்றோ? காற்றோடே பறந்துபோயிற்றோ? நெருப்பிலேபுக்குவெந்துபோயிற்றோ? மஹாப்ரஸ்தாநம்போயிற்றோ?; "[illegible]-கண்டகேடைவகண்டகம்" என்னுமாபோலே கன்றாய்வந்தவஸுரனைக்கொண்டு விளாவாய் வந்தவஸுரனை நிரஸித்தவனுடைய திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தவளவிலே அநாதிகாலம் என்னைக்குடிமைகொண்டுபோந்த வலியபாபங்களைப் பார்ஶ்வத்திலும் கண்டிலோமீயென்று ஆஶ்ரயபூதனானவனுமறியாதபடிபோகை.

(உ) "நின்னுள்ளேனாய்ப்பெற்றநன்மை" என்று நாம் பகவதாஶ்ரயபூதரென்கிறவநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே "ஊமனென்றே தகைவிட்டோடித் தூறுகளபாய்ந்தன" என்கிறபடியே அநாதிகாலார்ஜிதமான மஹாபாபங்களெல்லாம் காடுபாய்ந்துபோயிற்றென்றுநின்றதிறே.

(க) பெரியதிருவ-

(உ) பெரி-தி-டு ச-க

(க) "యథైషీకాతూలమగ్నౌ ప్రోతం ప్రదూయేత, ఏవం హాస్యసర్వే పాప్మాన: ప్రదూయన్తే-யதைஷீகாதூலமக்னௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத,ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாந:ப்ரதூயந்தே" என்றும் "ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும்மணிவிளக்கை-மனத்தினாற்சிந்திக்கப்போயபிழையும்புகுதருவாநின்றனவும்தீயினிற்றூசாகும்" என்கிறபடியே (உ) "வடமதுரைப்பிறந்ததாதுசேர்தோள்கண்ணன்சரண்" என்று நினைக்க, பூர்வாகோத்தராசப்ராரப்தம் முதலானஸகலபாபங்களும் நெருப்பினிற்பட்டபஞ்சுபோலே பிணங்காணவொண்ணாதபடி தக்த(ᳶ)மாய்ப்போமென்கிறது.

இதில்ணிசசாலே உபாயபூதனானவீஸ்வரனுக்கு இநதப்பாபவிமோசநத்தில் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வமொழியஸ்வயங்கர்த்ருத்வமில்லை; ஆதித்யஸந்நிதியில அந்தகாரம்போலே தானேவிட்டுப்போமென்கிறது.

இவைதானே விட்டுப்போகையாவது-புகுந்து கழிந்ததென்று தெரியாதபடிபோகை; - அதாவது- இவைஸ்ம்ருதிவிஷயமானாலும் ஸ்வநிர்ப்ப(ᳶ)ரத்வாநுஸந்தாநத்தாலே இவன்நிர்ப்பயனாம்படிபோகை. "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் பவிஷ்யதர்த்தஸூசகமானவசநம் பலவிளம்பம்சொல்லுகிறதன்று; "ஏதத்கர்மகரிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் தாத்காலிகமான ஸங்கல்பத்துக்குவாசகமாகிறாப்போலே ஸத்ய:காலீநவிரோதிநிவ்ருத்தியில் ஸங்கல்பத்தைச்சொல்லுகிறது. உபாயபூதனுடையவிந்தஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ப்ராப்திவிரோதிஸகலபாபங்களுமபோமென்கையாலே, பாபங்களாவன-பகவந்நிக்ரஹரூபமாயிருப்பதொன்றாய், அவன் க்ஷமித்தேனென்னத்தீருமென்னு மிடம் தோற்றுகிறது; சேதநன்பண்ணினகர்மங்கள் அப்போதேநஸிக்கும்; க்ரியாவானானவன் அஜ்ஞனாகையாலே மறக்கும்; ஸர்வஜ்ஞனானவீஸ்வரனுடைய ஹ்ருதயத்திலே கிடந்திறே இவை பலபர்யந்தமாவது; நிருபாதிகரக்ஷகனானவீஸ்வரன் (ரு) "நீயென்னைக் கைக்கொண்டபின்" என்கிறபடியே இவனை ரக்ஷ்யத்வேநவங்கீகரித்தவன்று அவற்றைப் பொறுத்தோமென்னத்தீருமே, ஆகையிறே

(க) சாந்தோ-ரு-உச௲ (உ) தி-வாய-கூ-க-கூ (ரு) பெரி-தி-ரு சா-உ

(௧) "[illegible] ஸர்வம்க்ஷமஸ்வ" என்றும், (௨) "[illegible] -க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத்குரு" என்றும் பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்தது. ஆகையாலே இவனுடைய பூர்வாச(ஞ)த்தை க்ஷமித்து உத்தராகத்திலவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கும்; ஆகையாலேபாபங்களெல்லாம பகவத்ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே நிவ்ருத்தமாமென்றதாயிற்று.

(௩) "போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூப்பொடிறப்பவைபேர்த்துப்பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித்தன்தாளின்கீழ்ச்சேர்த்து" என்று நித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே *தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்று சேனையை நாசம்செய்திட்டு நடத்தின திருவரங்கர்தாம் பணித்தமெய்ம்மைப்பெருவார்த்தையிற் சொல்லுகிற ஸித்தஸாதநத்தைப்பற்றினவர்களுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தி பலமாயிருக்க, (௪) "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே-ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதந்தியே" என்று ஜராமரணாக்யாஶ்ரயமான ஶரீரவிமோசநமாத்ரத்தையே பலமாகவிழிந்த கேவலனுக்குப்போலே விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே பலமாகச்சொல்லுவானென்?; ஶேஷத்வஜ்ஞாநபூர்வகமாக உபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரிக்கு இஷ்டரூபமான கைங்கர்யலாபமே ப்ரதாநபலமாய் தத்ஸித்திக்காகவிரோதிநிவ்ருத்தியும் அப்ரதாநபலமாய்க்கொண்டுவருமதாயிருக்கவென்னில்;

இவ்வுபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரியுடைய பகவத்கைங்கர்யார்த்திதவமாகிற முமுக்ஷுத்வத்தாலும் பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக ததநுரூபோபாயவரணம் பண்ணினவனாகையாலும இவன் ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் ஏவம்ரூபஶேஷத்வமேநிலைநின்றவேஷமாய் இங்கு நிவர்த்யமாகச் சொல்லுகிறவவித்யாதிகள்வந்தேறியாகையாலே, அந்த விரோதி-நிவ்ருத்தமானால், (௫) "[illegible]-மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்று ஸ்வரூபத்துக்கு ஸஹஜமாய் உபாயபலமாய் இவனுக்கு அபிமதமானகைங்கர்யம் "[illegible]-ஆவிஸ்ஸ்யு:" என்கிறபடியே தன்னடையே ஆவிர்ப்பவிக்குமதாகையாலும், மலயோகத்தாலேமழுங்கின

---

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) ஸ்தோ-ரத்ந- (௩) தி-வாய-எ-ரு-௧௦
(௪) கீதை-எ-௨-௯ (௫) அஷ்டஶ்லோகி

[illegible]
ப்ரகாசிக்குமாபோலே ஸ்வாபாவிகமான கைங்கர்யம் ப்ரகாசிக்கு-
மாகையாலே விரோதிநிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமென்கிற வசநாரம்பத்தோற்ற
ப்ரதாநபலமான கைங்கர்யம் சொல்லாதே தத்அங்கமான விரோதிநி-
வ்ருத்தியைச் சொல்லிற்று.

(க) "శేషోహిపరమాత్మనః-சேஷோஹிபரமாத்மந:" என்று சேஷத்வேந ப்ரஸித்தமானவாத்மஸ்வரூபத்துக்கு அவித்யாதிகளான விரோதிகள் வந்தேறியென்னுமிடமும் தந்நிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமென்னுமிடமும் சொல்லுகிறது; (க) "యథానక్రియతే జ్యోత్స్నా మలప్రక్షాళనా న్మణేః। దోషప్రహాణాన్న జ్ఞానమాత్మనః క్రియతే తథా। యథోదపానకరణాత్క్రియతే న జలామ్బరమ్। సదేవనీయతే వ్యక్తి దసతస్సమ్భవః కుతః। తథా హేయగుణధ్వంసాదవబోధాదయో గుణాః। ప్రకాశ్యన్తే న జన్యన్తే నిత్యా ఏవాత్మనో హి తే-யதாநக்ரியதேஜ்யோத்ஸ்நாமலப்ரக்ஷாளநாந்மணே: | தோஷப்ரஹாணாந்நஜ்ஞாநமாத்மந:க்ரியதேததா | யதோதபாநகரணாத்க்ரியதேநஜலாம்பரம் | ஸதேவநீயதேவ்யக்திரஸதஸ்ஸம்பவ:குத: | ததாஹேயகுணத்வம்ஸாதவபோதாதயோகுணா: | ப்ரகாஶ்யந்தேநஜந்யந்தேநித்யாஏவாத்மநோஹிதே" என்று-யாதொருபடி ரத்நத்துக்கு ஆகந்துகமான வழுக்கைப்போக்குகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான வொளியைப்ரகாசிப்பிக்கிறதொழிய அபூர்வமானவொளியுண்டாகிறதின்றிக்கேயொழிகிறது; அப்படியே ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான தோஷத்தைப்போக்குகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநத்தைப்ரகாசிப்பிக்கையொழியமுன்பில்லாததொருஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குகிறதன்றென்றும், யாதொருபடி கிணற்றைக்கல்லஜலாகாசங்கள் அப்போதுண்டாகிறதன்றே; பூர்வமே உள்வாயிற்கிடக்கிறவற்றைப்ரகாசிப்பிக்கிறது; அப்படியே ஹேயகுணங்கள்கழிகைபாலே ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள் ப்ரகாசிக்கின்றன; அவையாத்மாவுக்கு நித்யங்களாயன்றோ விருப்பனவென்றும் சொல்லிற்று;

பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும், "పూర్వంముక్తాః కర్మబన్ధైర్మద్దేశప్రాప్తిపూర్వకమ్। నిస్సృజ్య చాభవన్త్యేతే మమసాధర్మ్యమాగతాః। ఆవిర్భూతస్వరూపాశ్చ విధ్వస్తాశేషకల్మషాః। సమస్తహేయప్రధ్వంసాద్జ్ఞానానన్దాదయో గుణాః। ప్రకాశ్యన్తేన

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம்

[illegible]ஸ்ருதி- பூர்வம்முக்தா: கர்மபந்தாத்மதேஹப்ராப்திபூர்வகம் | நிஸ்ஸங்கோசப்ரவ்ருத்தே தமஸாதர்ம்யமாகதா: ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபாஸ்ச வித்வஸ்தாஸேஷகல்மஷா: | ஸமஸ்தஹேய ரஹித்வம்ஸாத்ஜ்ஞாநாநந்தாதயோகுணா: | ப்ரகாஸ்யந்தே நஜந்யந்தே நித்யாஹ்யாத்மகுணாஸ்சதே" என்று ஸகலப்ரதிபந்தக கர்மங்களாலும் முக்தராய் நம்முடைய தேஹத்தைப்ராபித்து நமமோடே ஸாதர்ம்யம்பெற்றவர்கள் முன்புஸங்குசிதமான ஜ்ஞாநாதிகள் ப்ரகாஸிக்கையாலே நிஸ்ஸங்கோசராவர்களென்றும், அஸேஷபாபங்களும் வித்வஸ்தங்களாய்ப்போகையாலே ஆவிர்ப்பூதமான ஸ்வபாவத்தையுடையவர்களென்றும், ஸமஸ்தஹேயங்களும் கழிகையாலே ஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணங்கள் ப்ரகாஸிக்கிறனவித்தனை; உண்டாகிறனவன்று; ஆத்மாவுக்கு நித்யங்களானகுணங்களிறே அவையென்று பகவான்றானேயருளிச்செய்தான்;

ஸ்ருதியிலும், (க) "పరంజ్యోతిరుపసమ్పద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే- பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்று பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸைக்கிட்டினால்ஸ்வாபாவிகமானஸ்வரூபம்ப்ரகாஸிக்குமென்று சொல்லிற்றிறே; (உ) "సమ్పద్యావిర్భావస్స్వేనశబ్దాత్-ஸம்பத்யாவிர்ப்பாவஸ்ஸ்வேநஸப்தாத" என்று ஸூத்ரத்திலும் சொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ரதாநபலம இஷ்டப்ராப்திரூபகைங்கர்யமேயாகிலும்; அதுக்கு விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரமே யபேக்ஷிதமாகிறவாகாரத்தாலே ப்ரதாநமாக விரோதிநிவருத்தியைச சொல்லிற்று;

கேவலனுக்கு விரோதிநிவ்ருத்தியானவாறே பகவத்ப்ராப்தியும் அநுபவமும் அநுபவஜநிதப்ரீதியும், ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் உண்டாகாதொழிவானென்னென்னில்; (௩) "యత్స్వవినియోగార్హం స్వసంస్థితస్య-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் ஸேஷஸப்தேநகத்யதே" என்று கைங்கர்யார்ஹமானஸேஷத்வஜ்ஞாநமுடையனாய் தத்கார்யமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தை யநுஸந்தித்து ததநுரூபமான புருஷார்த்தாபேக்ஷையும்பண்ணி, ததநுரூபோபாயவரணமும் பண்ணுகையன்றிக்கே (௪) "பிறவித்துயரற ஞானத்துள் நின்று" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தாத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலேநின்றுமின்மினி

(க) சாந்தோ-   (உ) ப்ரஹ்ம.ஸூ   (௩)
(௪) தி-வாய-க-எ-க

யோலே தோற்றுகிறதங்களைக்கண்டுகொண்டிருக்கிறவனாலே புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு பகவதநுபவமும் தத்ப்ரீதியும் ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும உண்டாயிற்றிலலே; அல்லது ஆத்மாவுக்கு கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தப்ராரத்தனை ஸ்வாபாவிகாகாரமல்லாமையன்று;

ஶேஷபூதனுக்குக்கைங்கர்யம்ஸஹஜம்; ஜ்ஞாதாவுக்குகதப்ரார்த்தனைஸஹஜம். ஆயிருக்க, கேவலனுக்கு இந்த ஜ்ஞானம்பிறவாதொழிந்தது ஶேஷியானஈஶ்வரனுடைய இச்சாதீநமானவிநியோகமொழியஸ்வாதீநமாகவருவதொன்றிலலாமையாலே இஷ்டப்ராப்திரூபமான பகவதநுபவத்துக்கும் அர்ஹதாமாத்ரமே இவனுக்குள்ளது; ஶேஷியானவன் அநுபவிக்கும்போதல்லது அநுபவிக்கவொண்ணாதே; ஆகையிறே (க)"[illegible]-க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்றும, (உ) "கூவிக்கொள்ளாய்" என்றும ப்ரார்த்திததும, "[illegible]-ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸங்கலபத்தளவிலேநின்றதும்; ஆகையாலே கைங்கர்யம் ஆத்மாவுக்கு ஸஹஜமேயாகிலும் தத்ப்ரதிரோதா(ரு)யகமான விரோதியைப்போக்கிக் கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறான் ஈஶ்வரனே யெனகிறது.

ஆக, "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று உபாயக்ருத்யம் சொல்லுகிறது;

அன்றியிலே, (ங)"[illegible]-மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம நமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸிஸத்யந்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று-"என்பக்கலிலே நெஞ்சைவை; என்னையேஸ்நேஹபூர்வகமாக விடைவிடாமல த்யானமபண்ணு; ஸர்வகர்மங்களாலும் என்னையே யாராதி; என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வப(ரு)ரனாய்க்கொண்டு நமஸ்கரைப்பண்ணு, அநந்தரம என்னையே அடையக்கடவை; நீஎனக்கு ப்ரியனாகையாலே உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறேன்" என்று கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வப்ராப்திக்கு ஒருஸாதநத்தை விதிக்கிறதாகையால இப்லோகத்தில தனித்துப் பலம்சொல்லாதே அதுக்கு அபேக்ஷிதமான விரோதிநிவ்ருத்தி அங்குச்சொல்லாமையாலும், இவ்வுபாயவிஶேஷஸ்வீகாரமபண்ணினவதிகாரிக்கு விஶே

(க) ரா-ஆ-கு-கு (உ) தி-வாய-க0-க0. (ங) கீ-கஅ-கரு

ஷேஷணநிவர்த்த்யமான விரோதிவேஷம்சகலமும் வேண்டுகையாலும் "பாபேப்ய:" என்கிற பதத்தாலும் ஸர்வஶப்தத்தாலும் அந்த விரோதிகளைசசொல்லி "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; ஆக, "அஹம்" என்று சொன்ன வுபாயபூதனுடைய க்ருத்யம் சொல்லிற்று;

அநந்தரம் "த்வா" என்று நிர்த்தேஶித்த வதிகாரியினுடைய க்ருத்யலேஶம் சொல்லுகிறது ;-" மாஶுச:" என்று; (மாஶுச:) ஶோகியாதே கொள்ளென்று விதிக்கிறது; இத்தால் "வ்ரஜ" என்கிற விதியோபாதி ஶோகநிஷேதவிதியும் கர்த்தவ்யமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; இனி ஶோகிக்கையாவது - அநிஷ்டநிவ்ருத்திரூப பலத்துக்கு ஸ்வேதர ஸகலஸஹாயாஸஹமாய் வாத்ஸல்யாதிகுண விஶிஷ்டமாய் ஜ்ஞாநாதிகுணவிஶிஷ்டமாயிருக்கிற வஸ்துவை யுபாயமாகப்பற்றி ஸ்வப(ப்)ரங்களையும அவன்பக்கலிலே ந்யஸித்து நிற்கிறநிலைக்கு விருத்த(ந்)மிறே;

ஆகையாலே ப்ரணவத்திலே பகவதேகரக்ஷ்யபூதனாகவும் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனாகவும் சொலலப்பட்ட வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வநிபந்தநமாக வருகிற ஸ்வரக்ஷகத்வாபிமாநத்தையும் ஸ்வஶேஷித்வாபிமாநத்தையும ஸ்வஸ்வாமித்வாபிமாநத்தையும் ஜ்ஞாநவாசிதாத்வாஶ்ரயமான ஷஷ்ட்யந்தமகாரத்தாலே அதை நிஷேதிக்கிற விடத்திலே நிஷேத்யவாசியான மகாரத்துக்குமுன்னே நிஷேதாக்ஷரமான நகாரம் முற்பட்டாப்போலேயும புருஷார்த்தத்தில் ஸ்வகீயத்வாதி நிஷேதமபண்ணுகிற நமஶ்ஶப்தம கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசிபதத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும், ஸர்வதர்மபரித்யாகம்சொல்லுகிறவிடத்தில் த்யாகத்தினுடைய வத்யந்தாபாவத்திலல்லது ஸ்வரூபபூர்த்தியில்லாமையாலும, ஸ்வீகாரோபாயத்துக்கு உதயமிலலாமையாலும், தத்வாசகமான பரிஶப்தம த்யாகஶப்தத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும் "வ்ரஜ" என்று விஹிதமான வுபாயஸ்வீகாரம் விதநோபாயவிஷயமான ப்ரதிபத்திமாத்ரமாய்த் தானுமுபாயமுமின்றிககே ஸஹகாரியுமின்றிககே யொழிகையாலே தத்வ்யாவர்த்தகமான ஏகபதம் ஸ்வீகாரவிதாநம்பண்ணுகிற வ்ரஜவென்கிறபதத்துக்கு முறபட்டாபபோலேயும ந்யஸ்தபரனான விவனுக்குண்டான ஶோகோதயமும ஸ்வபலாந்வயத்தையும் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தையும்

காட்டுமாகையாலே, ஶோகம் ப்ரஸ்துதமாவதுக்கு முன்னே நிக்ஷேதாக்ஷரம் முற்படுகிறது;

ஸ்வகதஸ்வீகாரம் உபகாரஸ்ம்ருதியும் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் பரஸ்வீகாரவிஷயத்வமும் பரபலப்ராப்தியுமே ஸ்வரூபாயவாம்படியிறே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தைப் பார்த்தாலிருப்பது; ஆகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு யாவத்பலப்ராப்தி நிர்ப்பரனுமாய் நிர்ப்ப(ஶ)யனுமாயிருக்கையே கர்த்தவ்யமென்கிறது.

அதாவது-தன்னுடைய பாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய நிருபாதிகரக்ஷகத்வாநுஸந்தாநத்தாலும நிர்ப்பயனாயிருக்கையும், தன்னுடைய வாகிஞ்சந்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் நிர்ப்பரனாயிருக்கையும் தான் ஶேஷபூதனாகையாலே பலித்வமில்லை; பரதந்த்ரனாகையாலே உபாயகர்த்ருத்வமில்லை; பலாலாபநிபந்தநமாகவும் உபாயாபாவநிபந்தநமாகவும ஶோகிக்க ப்ராப்தியில்லை; உபாயாந்தரஶ்ரவணத்திலே ஶோகித்திலனாகில் அவற்றினுடையதுஷ்கரத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிதோஷங்களறிந்திலனாயும், இவற்றினுடைய த்யாகத்திலல்லது ஸித்தோபாயாந்வயமுண்டாகாதென்னுமிடமும் அறிந்திலனாகையாலே உபாயாதிகாரமில்லை; ஸித்தோபாயஶ்ரவணத்திலே ஶோகித்தானாகில் அவனுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வமும் ஸ்வரூபப்ராப்ததையும் முதலானகுணங்களையுமறிந்திலன்; அதில் தனக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஶமொன்றுமில்லையென்கிற வாகாரமுமறிந்திலனாகையாலே உபேயாதிகாரமில்லை;

ஆகையாலே முன்புற்றை ஶோகாநுவ்ருத்தி ஸாத்யஸாதநயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யம்; பின்புற்றை ஶோகநிவ்ருத்தி - ஸித்தஸாதநயாதாத்மயஜ்ஞாநகார்யம்; ஸித்தோபாயஸ்வீகாராநந்தரம்ஶோகமநுவர்த்திக்கிறதாகில த்யாகஸ்வீகாரத்திலந்வயமில்லை; அதுக்கு முன்பு ஶோகித்திலனாகிலும் த்யாகஸ்வீகாரங்களிலந்வயமில்லை; துஷ்கரங்களாய் ஸ்வரூபவிருத்தங்களான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்ர்ஶநமும், ஸுகரமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமானஸாதநதர்ஶநமும் தத்ஸாபேக்ஷதையும் வ்யவஹிதத்வமும் அதிலநுமையும் அஸாமர்த்த்யமும் ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய கிஞ்சநதையும் விரோதிபாஹுள்யமும் தக்

நிவ்ருத்தியில் அஶக்தியுமிறே ஶோககாரணம்; இவை யித்தனை யில்லாமையாலே ஶோகிக்கவேண்டாவென்கிறது;

எங்ஙனேயென்னில்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று துஷ்கரத்வாதிதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜிக்கச்சொல்லுகையாலே ஸாதநாந்தரதர்ஶநமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாமேகம்ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸுகரஸாதநத்தைப் பற்றச்சொல்லுகைபாலே அநுரூபஸாதநாதர்ஶநநிபந்தநமாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாம்" என்று வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டனாகச்சொல்லுகையாலே ஸ்வதோஷமடியாகவும் அவனுடையவப்ராப்தியடியாகவும் தன்னுடைய தண்மையடியாகவும அவனுடைய துர்லபத்வமடியாகவும் ஶோகிக்கவேண்டா; "ஏகம்" என்று நிரபேக்ஷமாகச சொலலுகையாலே ஸாபேக்ஷதையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "ஶரணம்" என்று அவ்யவஹிதஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலே வ்யவஹிதமென்று ஶோகிக்கவேண்டா; "வ்ரஜ" என்று மாநஸவ்யாபாரமாகச் சொலலுகையாலே அருமையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா;"அஹம்"என்று ஜ்ஞாநாதி குணபூர்ணமாகச சொலலுகையாலே அஸாமர்த்த்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; அகில ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே நிவர்த்த்யாயமுமும் ப்ராப்தவ்யாயமுமறியானென்று ஶோகிக்கவேண்டா; ஸர்வஶக்தித்வத்தாலே நிவ்ருத்திப்ராப்திகளில அஶக்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; அவாப்தஸமஸ்தகாமனுகையாலே அபூர்த்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; ஸ்வாமியாகையாலே அப்ராப்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; க்ருபாவத்தையாலே காரியம்செய்யுமோ செய்யானோவென்றஞ்சவேண்டா; "த்வா" என்று ஆகிஞ்சந்யத்தைச சொலலுகையாலே ஸ்வரக்ஷணோவயமடியாக வுபேக்ஷிக்குமென்று ஶோகிககவேண்டா; ஸர்வபாபவிமோசகனுகைபாலே விரோதிபாஹுள்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; (மோக்ஷயிஷ்யாமி) அவைதானே விட்டுபோமென்கைபாலே நிவ்ருத்தியிலஶக்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா;

ஆக, துஷ்கரத்வாதி தோஷதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜித்து வத்ஸலனுமாய் ஸ்வாமியுமாய் ஶீலவானுமாய் ஸுலபனுமாய் நிரபேக்ஷனுமாய் பரமாப்தனுமாய் நிரவதிகதயாவானுமாயிருக்கிற

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

పరమకారుణికరాన

అఴకియ మణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయ్ద

ఆచార్యహృదయమ్

౧-౨ ప్రకరణఙ్గళ్

ఇదఱ్కు

తిరునారాయణపురత్తాయ్ అరుళిచ్చెయ్ద

వ్యాఖ్యానముమ్

విశదవాక్ఛిఖామణియాన

మణవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్ద వ్యాఖ్యానముమ్

సభాపణ్డితరాన

శ్రీమాన్ పుదుప్పట్టు తిరువేఙ్కటాచార్యరాల్

పరిశోధిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపకసభైయారాల్

కాఞ్చీపురమ్

శ్రీనివాస ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శెయ్యప్పట్టమ.

1916

Title page only printed at the Sreenikathanum Press, Madras.

వైష్ణవ గ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్)

ఈసభలో తెనుఁగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రన్థములు,

	రూ.అ.పై
౧. రామచరమశ్లోకము	0-౧-౬
౨. భారతాది తనిశ్లోకము	0-౨-౬
౩. శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	0-౯-0
౪. దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	0-౨-౬
౫. ముదల్ (తిరువన్దాది) వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రతిపదసహితము	0-౧0-0
౬. రెండో తిరువన్దాది	0-౬-0
౭. మూడో డిటో,	0-౬-0
౮. నాల్గవ డిటో	0-౭-0
౯. తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉక్త ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము)	౨-౪-0
౧0. తిరువాశిరియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	0-౩-0
౧౧. పెరియతిరువందాది	0-౭-0
౧౨. తిరువెళుకూత్తిరుక్కై	0-౨-0
౧౩. శిఱియతిరుమడల్	0-౫-0
౧౪. పెరియతిరుమడల్	0-౭-౬
౧౫. శ్రీవచనభూషణమ్	౧-౧౨-౬
౧౬. శరణశబ్దార్థవిచారమ్	0-౨-0
౧౭. ప్రపత్త్యనుపాయతవిచారమ్	0-౧-0
౧౮. నాయమాత్మభాష్యమ్	0-౨-౬
౧౯. ఇరామానుశనూత్తన్దాది	౧-౧౨-0
౨0. యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-0
౨౧. తిరుప్పల్లాణ్డు	0-౭-౬

	రూ.అ.పై.
౨౨. తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్బదసహితమ్	౧-౫-౬
౨౩. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	౨ 0-0
౨౪. తత్త్వసఙ్గ్రహమ్	0-౨-0
౨౫. గురుపరమ్పరాప్రభావమ్	౨-౧-౬
౨౬. యతీన్ద్రప్రవణప్రభావమ్	0-౧౨-౬
౨౭. తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్	0-౧౩-0
౨౮. ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రమాణత్తిరట్టు సహితమ్	౧-౬-౬
౨౯. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 1st	౧-౮-0
౩0. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 2nd	0-౯-[illegible]
౩౧. పరన్దరహస్యమ్	0-౮-[illegible]
౩౨. సమ్ప్రదాయ అకరాతి	౧-౧[illegible]
౩౩. చతుశ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్	0-[illegible]
౩౪. నాయ్చ్చియార్ తిరుమొழి	౧-[illegible]
౩౫. చరమశ్లోకటిప్పణి	౧[illegible]
౩౬. స్తోత్రరత్నవ్యాఖ్యానమ్	0[illegible]
౩౭. పెరుమాళ్ తిరుమొழి	0-[illegible]
౩౮. తిరుప్పావై ఆఱాయిరప్పడి	[illegible]
౩౯. కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్	0-[illegible]
౪0. గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	

పైకనుపరిచిన గ్రన్థములకన్నిటికిని పోస్టుచార్జి ప్రత్యేకము.

ఇట్లు,

మ. తిరువేఙ్గడముడయానయ్యా,

కార్యదర్శి ధనాధికారి

నెం. ౩౧. వెంకటాచలమొదలివీథి, చెన్న

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பரமகாருணிகரான

திருவரங்கச்செல்வனாரென்கிற

பரகாலார்யரருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்.

இது

ஸபாபண்டிதரான

புதுப்பட்டு திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்றாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபக சபையாரால்

பிங்களநாம ஸம்வத்ஸரம்

ஸ்ரீ நிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டு பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டது.

1918

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை

(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

	ரூ. அ. ப.
1. ராமசரமஶ்லோகம்	0-1-6
2. பாரதாதி தனிஶ்லோகம்	0-2-6
3. பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் (தாத்பர்யஸஹிதம)	0-7-0
4. ஷண்மததர்ஶிநி	0-1-6
5. துஷ்கரஶ்லோக டிப்பணி	0-2-6
6. யதிதர்மஸமுச்சயம	0-9-0
7. முதல் திருவந்தாதி (அரும பத ப்ரதிபதஸஹிதம)	0-9-0
8. இரண்டாம திருவந்தாதி	0-6-0
9. மூன்றும் திருவந்தாதி	0-6-0
10. நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
11. திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபததாதபர்யம)	1-14-0
12. திருவாசிரியம்	0-3-0
13. பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
14. திருவெழுக்கூற்றிருக்கை	0-3-0
15. சிறியதிருமடல்	0-4-6
16. பெரிய திருமடல்	0-5-0
17. இராமாநுச நூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0-8-0
18. திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6
19. திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0
20. திருப்பல்லாண்டு	0-7-6
21. பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0
22. ,, 4 to 7	2-13-0
23. ,, 8 to 11	2-10-0
24. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
25. பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸவ்யாக்யாநம 1 & 2	2-0-0
26. ,, 3 to 5	3-5-0
27. திருச்சந்த விருத்தம-ஸவ்யாக்யாநம	1-6-0
28. திருமாலை-ஸவ்யாக்யாநம்	0-14-0
29. திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
30. அமலநாதிபிரான்	0-7-6
31. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
32. உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
33. ஞானஸாரம்-ப்ரமேய ஸாரம் ஸவ்யாக்யாநம	0-8-0
34. ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகையென்கிற பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம	1-3-6

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதரிசி தனாதிகாரி,

நெ. ௨௧, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

வென்னைப் பற்றுகையாலும், (க) "సకృదేవం ప్రపన్నస్య కృత్యం నైవాన్యది
ష్యతే-ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம்நைவாந்யதிஷ்யதே" என்று
என்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றின வுனக்கு கர்த்தவ்யாம்ஸ
மில்லாமையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணகனான நான் உன்னுடைய
வவித்யாதி ஸகலபாபங்களையும் மறுவலிடாதபடிபோக்கி அஸங்கு
சிதமான வநுபவகைங்கர்யங்களிலே யந்வயிப்பித்து ஆநந்தநிர்ப்பர
னும்படி பண்ணுகிறேனென்கையாலும ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் ஸோ
கிக்கஹேதுவில்லை; நீ உன்னுடைய ஸர்வப(4)ரங்களையும என்பக்க
லிலேவைத்து வாழும் சோம்பனைப் செயல்தீரசிந்தித்து வாழ்ந்து
கண்ணனைத் தாள்பற்றிக் கேடின்றிக்கேயிருக்கையாலே உன்னைப்
பார்த்தாலும ஸோகிக்கஹேதுவில்லை; ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஸிஷ்
டனான நான் சன்மசன்மாந்தாம காத்துத் தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளு
ம்வனைப், இருவல்வினைகளைம சரித்து வீடுகிருத்தி விசும்பேறவைக்
கப் பாரிக்கையாலே என்னைப் பார்த்தாலும் ஸோகிக்கஹேதுவில்லை;
(உ)"துன்பமுமின்பமுமாகிய [illegible]வினையாய்" (ங)"உறறவிருவினை
யாய்"(ச)"நல்வினையுமதீவினையுமாவன்" என்கிறபடியே விரோதியா
கிறது என்னுடைய நிக்ரஹ[illegible]நுக்ரஹங்களாய் *வினைபறறுசகும்
விதியானகம்முடையவதீநமாய் நாம பொறுக்தோமென்னத் தீரும
தாகையாலே விரோதியைப் பார்த்தாலும் ஸோகிக்கஹேதுவிலலை.

இனி ஸோகித்தாயாகில் நமக்கு ஸேஷமும் பாதந்த்ரமுமாய்
அதஏவபலஸாதநங்களிலந்வயமின்றிக்கே யிருக்கிற வுன்ஸ்வரூபத்
தையுமழித்து உன்னைப் பலியுமாக்கி ஸ்வதந்த்ரனுமாய்க்கொண்டு
ஆதித்யஸந்நிதியி லந்தகாரம நில்லாதாபபோலே ஹேயப்ரத்யநீகனு
னநம்முடைய ஸந்நிதியிலே ஹேயம்நில்லாதென்கிறநமப்பாவத்தை
யுமழித்தாயாவுதி; (ரு) "ఈశ్వరోఽహమహం భోగీ-ஈஸ்வரோஹமஹம்போ
கீ" என்று அஹங்காரமமகாரதூஷிதனாய் "நந மேயம" என்று மமகார
தூஷிதனாய்,-ரக்ஷகனான நானே "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்னும்படி
பண்ணிக்கொண்டு அதுக்கடியானபாபம மூர்த்தாபிஷிக்தமாயிருக்க,
ஸோகியாதிருந்த வறிவுகேட்டோபாதிபோரும்; நீயும் என்பக்கலி
லே ந்யஸ்தபரனாப் நானும்உன்கார்யம் எனக்த(4)பாமாகவேறிட்டுச்

(க)
(உ) தி-வாய்-ங-க௦-அ
(ங) தி-வாய-௪௦-க௦-அ
(ச) ச-திருவ-ருள
(ரு) கீ-க அ கசு-கசு

கொண்டு ஸகலபாபங்களையும் போக்குவேனானபின்பு சோகிக்கையும், சோகித்தாயாகில் நீபண்ணின ப்(ர)பத்யாஸமும் வ்யர்த்தமாய் நான் பாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்றதும நிரர்த்தகமாய் உன் கார்யத்துக்கு நீயேகடவையாய், பழையபாபபலாநுபவமும் நீயுமாய் விடுவிதி; ஆனபின்பு சோகத்தைவிட்டு நிர்ப்ப(ர)ரனுமாய் நிர்ப்பய னுமாய் மத்ப்ராப்தியில் நிஸ்ஸம்சயனுமாய்க்கொண்டு ஸுகமேயிரு வென்றதாயிற்று.

ஆக, த்யாஜ்யஸ்வரூபத்தையும், த்யாகம் ஸ்வீகாராங்கமென்னுமிடத்தையும், ஸ்வீகார்யமான வுபாயத்தின் சீர்மையும, தந்நைரபேக்ஷ்யத்தையும், உபாயத்வம் ஔபாதிகமன்றென்னுமிடத்தையும், ஸ்வீகாரம் மாநஸமென்னுமிடத்தையும், உபாயம ஸர்வஶக்தியுக்தமென்னுமிடத்தையும, அதிகாரியுடைய வாகிஞ்சந்யத்தையும, நிவர்த்த்யமான பாபங்களையும, தத்பாஹுள்யத்தையும, தந்நிவ்ருத்தி ப்ரகாரத்தையும, அதிகாரியின் [redacted] ப்ப(த்வ)ர்யத்தையும்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது,

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

சரமஸ்லோகப்ரகரணம் முற்றிற்று.

திருவரங்கச்செல்வனாரென்கிற பரகாலார்யாருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான ரஹஸ்யம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தத்வத்ரயம்.

இதற்கு

விஶதவாக்சிகாமணியாகிய

ஸ்ரீமணவாள[redacted]னிகளருளிச்செய்த

வ்யா[redacted]க்யானம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபாபஸ்யரான

புதுப்பட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்கு பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

ஸ்ரீநிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது.

விஜய ௵ தைமா

ரௌக்கிரிகாமலைமலைதகை.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை

(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

	ரூ. அ. ப.		ரூ. அ. ப.
1. ராமசரமச்லோகம்	0-1-6	20. நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
2. பாரதாதி தனிச்லோகம்	0-2-6	21. திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபதார்த்தபாஷ்யம்)	1-14-0
3. த்வயசரமச்லோக டிப்பணி	0-2-6	22. திருவாசிரியம்	0-3-0
4. பராசரவிசிஷ்ட பரமதாம சாஸ்த்ரம் (தாத்பர்யஸஹிதம்)	0-7-0	23 பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
5. திருப்பல்லாண்டு	0-7-6	24. திருவெழுகூற்றிருக்கை	0-3-0
6. பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம் 1 & 2 பத்து	2-0-0	25. சிறியதிருமடல்	0-4-[illegible]
7. ,, 3 to 5 ,,	3-[illegible]	[illegible] பெரிய திருமடல்	0-5-0
8. திருச்சந்த விருத்தம்-வ்யாக்யானம்	1-6-0	[illegible] ராமாநுச நூற்றந்தாதி ([illegible] உரையுடன்)	0-8-0
9. திருமாலை-வ்யாக்யானம்	0-14-0	2[illegible] தேசரத்தினமாலை	1-0-0
10. திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0	29. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
11. அமலனாதிபிரான்	0-7-6	30. ஷண்மதத்வம்ஸினி	0-1-6
12. பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0	31. யதிராஜஸுப்ரசயம்	0-9-0
13. ,, 4 to 7	2-13-0	32. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
14. ,, 8 to 11	2-10-0	33 ஞானஸார-ப்ரமேய ஸாரம் வ்யாக்யானம்	0 8-0
15. திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6	34. ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகை யென்கிற பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்	1-3-6
16. திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0	35. ஆர்த்திப்ரபந்த வ்யாக்யானம்	0-6-0
17. முதல் திருவந்தாதி (அரும்பத ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-9-0	36 ஸப்தகாதை	0-8-0
18. இரண்டாம் திருவந்தாதி	0-6-0	37 தத்வத்ரய வ்யாக்யானம்	0-12-6
19. மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0		

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதரிசி தனாதிகாரி,

6 ந, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

பரமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தத்வத்ரயம்.

தொடங்கும்போதநுஸந்திக்கும் தனியன்கள்.

நாயனார் பத்மநாபரருளிச்செய்த

பிள்ளை லோகாசார்யர் விஷயமான தனியன.

[illegible]

[illegible]

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாயபரம்பரையிலெட்டுத்தனியன்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பூர்வோக்தகுருபரம்பரைக்கு ப்ரத்யேக தனியன்கள்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிச்செய்த

கூரகுலோத்தமதாஸர் விஷயமான தனியன்.

[illegible]

[illegible]

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை விஷயமான தனியன்.

[illegible]

[illegible]

ம[illegible]கு ப்ரதமமான.

கோட்டூர் அழகிய மணவாளப்பெருமாள்பிள்ளை தனியன்.

லோகாசார்ய பதாம்போஜ ராஜஹம்ஸாயிதாந்தரம் ।
ஜ்ஞாநவைராக்யஜலதிம் வந்தே ஸௌம்யவரம் முநிம் ॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த
திகழக் கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான்
தாதரண்ணரையன் விஷயமான தனியன்.

ஸ்ரீஜிஹ்வாவதீஶதாஸார்யம் ஶேஷஶாஸ்த்ரவிதம் ।
ஸதா ராமாநுஜார்யாங்க்ரி ஜ்ஞாநநிஷ்டம் ...கமயே

சாற்றும்போதநுஸந்திக்கும்

தனியன்கள்

வானமாமலை ஜீயரருளிச்செய்தது.

கோதிலுலகாசிரியன் கூரகுலோத்தமதாதர்
தீதில்திருமலையாழ்வார்செழுங்குரவை மணவாளர்
ஓதரியபுகழ்நாவீறுடையபிரான்றாதருடன்
போதமணவாளமுனி பொன்னடிகள்போற்றுவனே.

வாழியுலகாசிரியன்வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னும்மாநகரம் - வாழி
மனஞ்சூழ்ந்த பேரின்பமல்குமிகு நல்லார்
இனஞ்சூழ்ந் திருக்கு மிருப்பு.

ஓதுமுடும்பையுலகாசிரியனருள்
ஏது மறவாதவெம்பெருமான் - தீதி
லுழுவாச்சிறுநலூர்மாமறையோன்பாதந்
தொழுவார்க்குவாரா துயர்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

விஸதவாக்சிகாமணியான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தத்வத்ரயவ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.

“அநாதிபாபவாஸநா” (௧) என்கிறபடியே, அநாத்யசித் ஸம்பந்த நிபந்தநமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தாலே அபிபூதராய், ஆத்மஸ்வரூபம் ப்ரக்ருதே: பரமாய், ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய், பகவதநந்யார்ஹ ஸேஷமாயிருக்கும்படியையறியப்பெறாதே, “தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம்” (௨) என்று ஜடமான தேஹத்திலே அஹம் புத்தியைப் பண்ணியும், தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும் “ஈஸ்வரோஹமஹம் போகீ” (௩) என்று, ஸ்வதந்த்ர புத்தியைப் பண்ணியும், ஸேஷத்வ ஜ்ஞாநமுண்டாய்த்ததாகில் அப்ராப்தவிஷயங்களிலே அத்தை விநியோகித்தும், இப்படி “யோந்யதா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே । கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா” (௪) என்கிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபத்தில் அந்யதா ப்ரதிபத்திரூபமாய், அகில பாபமூலமான ஆத்மாபஹாரத்தைப்பண்ணி, அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டமான ஸப்தாதிபோகைகதத்பரராய்; “விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஸ்வராய நிவேதிதும் । பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா” (௫) என்கிறபடியே, கரணகளேபர [illegible]மாய், போகமோக்ஷஸாதாரணமாய், அசிதவிஸேஷிதமாய்க் கிடக்கிற தசையிலே பரமதயாளுவான ஸர்வேஸ்வரன், ஸ்வசரண ஸமாஸ்ரயணோபகரணமாகக்கொடுத்த ஸரீரத்தைக்கொண்டு ஸமாஸ்ரயணத்தைப் பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்கலாயிருக்க, அத்தைச் [illegible] யாதே “அந்நாள்நீதந்தவாக்கையின் வழியுழல்வேன்” (௬) என் [illegible] படியே, அதின்வழியேபோய், ஆறு நீஞ்சக்கொடுத்த [illegible] [illegible] அக்கரையேறலாயிருக்க நீர்வாய்க்காலே [illegible]

யும் ஸம்ஸாரணத்துக்குட்லாக்கி, அநாதவித்யா ஸஞ்சித
நந்த புண்யபாபரூப கர்மாநுகுணமாக மாறிமாறிப் பலகால்
யும் பிறந்து, பிறந்தஜந்மங்தோறும் தாந்ததாபத்ரய தவாநல தஹ்ய
மானராய், இப்படி அநாதிகாலம் போராநிற்கச்செய்தேயும், அதி
காதத மறியாமையாலே, அதிலே ஒரு கலேஶமன்றிக்கே கர்ப்ப
ஜந்ம பால்ய யௌவந வார்த்தக மரண நாகரூபாவஸ்தா ஸப்தக
த்தை ப்ராபித்து, துக்கபரம்பரைகளை யநுபவித்து, இப்படி அந
ந்தக்லேஶபாஜநமான ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே அழுந்திக்கிடந்தலை
கிற சேதநருடைய அநர்த்தவிஶேஷத்தை யநுஸந்தித்து, இவர்க
ளுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு க்ருஷிபண்ணிக்கொண்டு போருகிற
ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேஶ்வரான், (எ) "ஸம்வஸந்ஸு
[illegible]
[illegible] என்கிறபடியே, தன்னு
டைய திருவுள்ளத்திற் பிறந்த அபாரகாருண்யத்தாலே, (அ) "ஜாய
[illegible]
[illegible]" என்கிறபடியே, ஜாய
மானகாலத்திற்பண்ணின விஶேஷ கடாக்ஷத்தாலே நிரஸ்த ரஜஸ்த
மஸ்கனாய், ப்ரவ்ருத்தஸத்வகுணகனாய், முமுக்ஷுவான சேதநனு
க்கு தத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தாலல்லது மோக்ஷஸித்தியில்லாமையாலே,
தத்வஜ்ஞாநம் ஸம்பாத்யமாமளவில், அது ஶாஸ்த்ரஜந்யமாதல்
உபதேஶகம்யமாதல் ஆகவேண்டுமாகையாலும், ஶாஸ்த்ர ஜந்யமா
மளவில் (கூ) "ஶாஸ்த்ர [illegible]" என்கிறபடியே
அக்லேஶஸாத்யமாகையாலே துஸ்ஸாத்ய மாகையாலும், வரு
ஸாதிக்கப்பார்த்தாலும் (க0) "[illegible]
[illegible]" என்கிறபடியே, சேதநர் அல்
பசக்திகளுமாய், மந்தாயுஸ்ஸுக்களுமாய் அதுக்குமேலே விக்நங்க
ளும் அநந்தங்களாயிருக்கையாலே எல்லார்க்கும் ஶாக்கஸித்திக்கை
கூடாமையாலும்; இனித்தான் ஶாஸ்த்ரீயாஸ்த்ரத்துக்கு அநதிகாரி
களான ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு முமுக்ஷுத்வமுண்டானாலும்
[illegible] யிருக்கையாலும்; உபதேஶ
[illegible]

மூலம்—(4) முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம்போது
தத்வத்ரயஜ்ஞானமுண்டாகவேணும்.

திருவுள்ளம்பற்றி; ஸகலஶாஸ்த்ரநிபுணராய் ஸகல சேதநோஜ்ஜீவ [illegible] காமராய் பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகாசார்யர், ஶ்ருதி [illegible] இதிஹாஸ புராணாதிகளிலே அரவகாஹமாம்படி பரக்கச்சொல்லப் படுகிற சிதசிதீஶ்வர தத்வங்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஶேஷங் களை, அகில சேதநர்க்கும் ஸுக்ரஹமாகவும் ஸுவ்யக்தமாகவும் இப்ரபந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார்.

நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், ஆச்சான்பிள்ளை முதலான பூர்வாசார்யர்களுடைய ப்ரபந்தநிர்மாணத்துக்கும்கருத்து [illegible] நிரஹங்காரராய் பரஸம்ருத்திப்ரியராய் க்யாதிலாபாதி நிரபேக்ஷ ரா யிருக்கிறவிவர்கள் பலரும் ப்ரபந்தமிடவேண்டுவானென்? ஒருவ ரிட்ட ப்ரபந்தத்தை மற்றுமுள்ளவர்கள் பரிபாலநம்பண்ண வலமை யாதோ? என்னில்; ஆழ்வார்கள்பலரும் ஏககண்டராயருளிச்செய் கையாலே அர்த்தத்துக்கு ஆப்ததமத்வமிருக்குமாப்போலே, ஆசார் யர்கள் பலரும் ஏககண்டமாக அருளிச்செய்த அர்த்தமென்று [illegible] தமதிகளும் விஶ்வஸிக்கைக்காக; இன்னமுமோரொன்றில் அவி [illegible] தமானவர்த்தவிஶேஷங்கள், ஒரொன்றிலே விஶதமாயிருக்கும் அதுக்கடி ஶக்திவிஶேஷங்களும் ஸங்கோசவிஸ்தாரங்களும். [illegible] ஏககர்த்ருகங்களான ப்ரபந்த விஶேஷங்களுக்கு மொக்கும்.

(வ்யாக்யாநம்.) (முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண் டாம்போது தத்வத்ரயஜ்ஞானமுண்டாகவேணும்) முமுக்ஷுவான [illegible] ரன்-மோக்ஷேச்சையுடையவன், ஸம்ஸாரவிமோசநத்தில இச்சை யுடையவனென்றபடி. முமுக்ஷுவான—என்கையாலே, ஸம் [illegible] நிவ்ருத்தியில் இச்சை ஒருவனுக்குண்டாகையிலுள்ள வருமை [illegible] தோற்றுகிறது. இந்தவிச்சை பிறவாமையிறே, அநாதிகாலம் [illegible] ஸரித்தது. உஜ்ஜிஜீவயிஷுவான ஸர்வேஶ்வரனும் இச்சை [illegible] பிறக்குமளவுமிறே பார்த்திருக்கிறது.

ஸம்ஸாரத்தைப் பூண்கட்டிக்கொள்ள விச்சிக்கக்கட [illegible]
[illegible] இச்சைபிறக்கை [illegible]

இவர் சேதந னென்றதும் ஸாபிப்ராயம். [illegible] சைதந்யப்ர ஸரஜநமுண்டாகத் தொடங்குகிறதும் இப்போதென்கை; அநாதி காலம் வ்யர்த்தமே போய்த்த தித்தனையிறே சைதந்யம்; அதா வது-உஜ்ஜீவநத்துக்கு உறுப்பாகாமை. இனித்தான் ஸம்ஸாரநிவ் ருத்தியை யிசசிக்கிறது—*நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவை கலக்ஷணையாகிற பகவத்ப்ராப்திக்கு உறுப்பாகவிறே. (கக) தாமரை யாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வாவது; ஆத்ம ப்ராப்திக்கு உறுப்பாக ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யிச்சித்தாலும் விப ரீதஜ்ஞாநகார்யமாமித்தனை. ஆகையால பகவத்ப்ராப்திக்கு விரோதி யான ஸம்ஸாரத்தினுடைய விமோசநத்திலிச்சையுடையவனான அதிகாரிக்கு, அப்படி யிருந்துள்ள மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கும்போது தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாகவேணுமென்கை.

தத்வஜ்ஞாநோதயத்துக்கு முன்னே முமுக்ஷை ஜநிக்கக்கூடு மோ? என்னில; (கஉ) "பரீக்ஷ்ய லோகாந்" (அ) "ஜாயமாநம்" இத்யாதி ப்ரமாணங்களிற் சொல்லுகிற ப்ரக்ரியையாலே கூடும்.

உண்டாகவேணு மென்று அவஶ்யாபேக்ஷிதத்வம் தோற்ற அருளிச்செய்கையாலே, (கங) "தத்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷலாப:" என் கிற நியமம் தோற்றுகிறது. (கங) "தத்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ:" என்கிற விது, ஸகல ஶாஸ்த்ர ஸாதாரணமிறே. மோக்ஷத்திலும் தத்வத் திலுமிறே விப்ரதிபத்தியுள்ளது. ஆனால (கங) 'ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ:' என்கிற நியமம் கொள்ளும்போது (கச) "பஶுர்மநுஷ்ய: பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா:। தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்" (கரு) "யம் யம் ஸ்ப்ருஶதி பாணிப்யாம் யம் யம் பஶ்யதி சக்ஷுஷா। ஸ்தாவராண்யபி முச்யந்தே கிம் புநர்பாந்தவா ஜநா:" என்று, ஜ்ஞாநயோக்யதையில்லாத திர்யக் ஸ்தாவரங்களுக்கும் வைஷ்ணவ ஸம்பந்தத்தாலே மோக்ஷஸித் தியைச் சொல்லுகிற வசநங்களுக்கு வையர்த்யம் வாராதோ? என்னில்; வாராது; அவற்றுக்கு முமுக்ஷுத்வந்தானுமில்லையிறே. இங்கு, முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கிறே மோக்ஷஸித்திக்கு தத்வஜ் ஞாநமுண்டாகவேணு மென்றது, அங்கு தானும் முமுக்ஷுத்வ மும், தத்வஜ்ஞாநமும், இரண்டும் இவற்றின் [illegible]

யிருக்கச்செய்தேயும், இவை யிரண்டாலும் பூர்ணனாயிருப்பானொரு வைஷ்ணவனுடைய அபிமாநமேயிறே ! கார்யகரமாகச் சொல்லுகிறது.

ஆகையாலே, அபிமாநியானவனுடைய ஜ்ஞாநவிசேஷத்தைக் கடாக்ஷித்தே, அபிமாநாந்தர்ப்பூதமான விவற்றுக்கும ஈஶ்வரன் கார்யஞ்செய்கையாலே, "தஸ்ய ஜ்ஞாநேநா ஜ்ஞாநக்ஷ:" (கங) என்கிற விது, அவ்விடத்திலும் ஸத்வாரகமாகஸித்திக்கும். தத்வஜ்ஞாந மென்றதே,- தத்வத்ரயஜ்ஞாநம் என்கையாலே தத்வங்களை அதிக மாகவும், ஸ்யூநமாகவும் கொள்ளுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்கள் அர்த்தாத் ப்ரதிக்ஷிப்தங்கள்.

இவர் தாம் தத்வத்ரயம் - என்று நிர்ணயிக்கைக்கு ப்ரமாண மென்? என்னில்; நிர்த்தோஷ ப்ராமாணமான வேதாந்தம், "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (கசு) என்று போக்த்ருரூபத்தாலும், போக்யரூபத்தாலும், ப்ரேரயித்ருரூபத்தாலும், சித் அசித் ஈஶ்வர தத்வங்கள் மூன்றையுமிறே சொல்லுகிறது. ஆகையாலே "வேதாந்தப்ரதிபாத்யம், தத்வத்ரயமுமே" என்று நிஶ்சயித்து, மோக்ஷமுண்டாமபோது தத்வத்ரயஜ்ஞாந முண்டாகவேணும் என்கிறார்.

ஆனால், "தமேவம் வித்வாந் அம்ருத இஹ பவதி। நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே" (கஎ) என்று வேதாந்தங்கள், பகவத்தத்வ ஜ்ஞாநமொன்றுமே மோக்ஷஸாதந மென்னாநிற்க; தத்வாந்தரங்க ஜ்ஞாநத்தையும் இவர் மோக்ஷஸாதநமாக வருளிச்செய்வானென்? என்னில்; பகவத் தத்வத்தை யறியும்போது, ஸகல சேதநாசேதந விலக்ஷணமாகவும, இவற்றுக்கு காரணமாகவும், வ்யாபகமாகவும் தாரகமாகவும், நியாமகமாகவும், சேஷியாகவு மறியவேண்டுகை யாலும், தத்வாந்தரங்களை யறியாதபோது இப்படி யறிய வழி யில்லாமையாலும், தத்வத்ரயஜ்ஞாந முண்டாகவேணும் என்னு குறையில்லை. "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (கசு) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம்ருதத்வமேதி" (கஅ) என்கிற ஶ்ருதிக்கும் ஹ்ருதய மிதுவிறே. இங்ஙனன்றாகில், "தமேவம் வித்வாந்" (கஎ) இத்யாதி ஶ்ருதி

யோடு இதற்கு விரோதம்வரும். ஆகையால் இந்த ஸ்ருதிச்சாயை யாலே இவரும் அருளிச்செய்தாராகையாலே, வேதாந்தவிரோத ப்ரஸங்கமேயில்லை.

உ. (அவதாரிகை) தத்வத்ரயந்தானேதென்னுமாகாங்க்ஷை யிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(வ்-ம்) (தத்வத்ரயமாவது சித்துமசித்து மீஸ்வரனும்) என்று. சித்—ஆவது-சைதந்யாதாரமானவஸ்து. அசித்—ஆவது-சைதந்ய அநாதாரமானவஸ்து. ஈஸ்வரன் - ஆகிறான்-யோகவைஶேஷிகாதி தந்த்ரத்திலுள்ளார் சொல்லுகிற கணக்கிலே யொரு புருஷவிஶேஷ மன்றிக்கே, வேதாந்திகள சொல்லுகிற சிதசிந்நியந்தா. (௪௧) "க்ஷரம்ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர: க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவஏக:" (உ௦) "ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:" என்னக்கடவதிறே.

௩. (அ-கை.) உத்தேஶக்ரமத்திலே, தத்வத்ரயத்திலுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்பாவவிஶேஷங்களை உபபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, ப்ரதமம் சித் தத்வத்தை உபபாதிக்க உபக்ரமிக்கிறார்;

(வ்-ம்) சித் என்கிறது ஆத்மாவை - என்று. நடுவிற்றிருவீதிப் பிள்ளை பட்டரும், ஆசான் பிள்ளையும், முதலான ஆசார்யர்கள் தத்வத்ரயமருளிசசெய்கிற விடத்தில், அசிதுபக்ரமமாக வரு ளிச்செய்தார்கள். இவர் சித் உபக்ரமமாக அருளிசசெய்தார். இதுக் குக்கருத்து-அசித் தத்வம் ஹேயதயா ஜ்ஞாதவ்ய மாகையாலும், ஈஸ்வரன் உபாதேயதயாஜ்ஞாதவ்ய னாகையாலும, இப்படி இர ண்டுதத்வத்தையு மறிகைக்கு அதிகாரியான சேதநனுடைய ஸ்வ ரூபந் தன்னை முதலிலே யறிந்துகொள்ளவேணுமிறே! என்று.

அவர்கள்தானப்படி யருளிச்செய்வானென்? என்னில்; ஆத் மாவினுடைய ப்ரக்ருதே: பரத்வஜ்ஞாநம் ப்ரக்ருதியை யறியாத போது கூடாமையாலே, முந்துற ப்ரக்ருதிதத்வத்தையறிந்து, அநந் தரம் தத்வ்யதிரக்தனுப் ததந்தர்வர்த்தியான ஆத்மாவை யறிந்து

அசித்துக்கு ... ... த்தர்யாமியாய் ப்ராப்தக்கு ஆத்மாவைப் போலே ... ... மயிமாரியாயிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை யறிகை புத்யாரோஹக்ரமமாகையாலே யருளிச் செய்தார்கள்.

அசித்துபக்ரமமாகச் சொல்லுகிறவிது, (உக) "அந்நமயம்" தொடங்கி "ஆநந்தமயன்" அளவும் ஆரோஹித்த ஶ்ருதிமர்யாதைக் குச்சேரும்; சித்துபக்ரமமாகச் சொல்லுகிறவிது, (கக) "ஸோக்ஷா ஹோமஹம் ஸூரிதாஸ்" இத்யாதிஶ்ருதிக்குச் சேரும்; ஆகை யால், இரண்டுக்ரமமும் வேதாந்தஸித்தம்; (உஉ) "விஷஹிதீஶ்வர தத்ஸ்வாவ" என்று ஆளவந்தாரும், (உந) "சஶேஷவிஷவித்ஸ்வ- ஶேஷிணே" என்று பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்த வசநங்கள் உபயகோடியிலும் சேரும். எங்ஙனேயென்னில்; சித்துபக்ரமயோ ஜனைக்குத்தானே ஸ்வரஸமாயிருந்ததிறே. அசித்துபக்ரமயோஜ னையில் வந்தால் க்ரமவிவக்ஷபாவன்று, அவர்களப்படி யருளிச்செய் தது; ஸமஸ்தபதமாக வருளிச்செய்கையாலே. ஸமாஸத்தில அப்ய ர்ஹித மாதல், அல்பாச்தரமாதல் முற்படக்கடவதென்கிற ந்யா யத்தைப்பற்ற அல்பாச்தரமான சிச்சப்தம முன்னாக வருளிச் செய்தார்களித்தனை. அப்யர்ஹிதனை ஈஶ்வரனதன்னை முதலிலெ டாதே, சிசசப்தத்தாலே சேதநனைச்சொல்லிற்று, (உச) "ஸூர்ய தாரஞ்வஹ்வீ" என்கிற வநுப்ராஸநபலத்தாலே; இபபடி யிரண்டு க்ரமமும் வேதவைதிகபரிக்ருஹீதமாகையாலே, இரண்டும் முக்ய மென்று கொள்ளக்குறையில்லை.

சிச்சப்தம், (உரு) "ஸூக்ஷாவஜஸ்ரீஸ் ஸவித்ர திவ ஜவிதேவதநா:" என்று, ஜ்ஞாநவாசிஶப்தங்களோடே ஸஹபடித மாகையாலும், ஜ்ஞாநாஶ்ரயவஸ்துவில் இதுக்கு ப்ரவ்ருத்திப்ராசுர்ய மில்லாமையாலும், (கக) "க்ஷராத்மாநா வீஶதே தேவ ஏக:" (உகா) "யஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மநோந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" (உள) "ஆத்மாஶ்ரயோக்ஷர:" (உஅ) "ஆத்மாத்ம நயோர்யோ:" என்று, இப்படி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே பலவிடங் களிலும் சொல்லுகையாலே, ஆத்மஶப்தத்துக்கு ஜீவவிஷயத்தில்

(௪.) ஆத்மஸ்வரூபம் — "சென்றுசென்று பரம்பரமாய்" என்கிறபடியே, தேஹேந்த்ரிய மந:ப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாய், நித்யமாய், அணுவாய், அவ்யக்தமாய், அசிந்த்யமாய், நிரவயவமாய், நிர்விகாரமாய், ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாய், ஈஶ்வரனுக்கு நியாம்யமாய், தார்யமாய், ஶேஷமாயிருக்கும்.

ப்ரவிக்திப்ராகார்ய முண்டாகையாலும், சித்தென்கிறது - ஆமாவை யென்று, ஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்கிறார்.

௪. (அ·கை.) இனி, இந்தஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூப மிருக்கும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே, ஆத்மஸ்வரூபலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார்

(வ்-ம்) (ஆத்மஸ்வரூபம் "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்றுதொடங்கி). ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே ஒன்றைச் சொல்லலாயிருக்க, இப்போது ஆழ்வாரருளிச்செய்த சந்தையை யெடுத்தது தத்வ ப்ரதிபாதகங்களான ஶ்ருத்யாதிகளிலுங்காட்டில் தத்வதர்ஶிகளில் ப்ரதாநரான ஆழ்வாருடையவசநமே தத்வநிர்ணயத்துக்கு முக்யப்ரமாணமென்று தோற்றுகைக்காக; (உக) "வியஸ்ய வேதிகாஸ்ய மரீரா ஈநாநவஸாமிண:" என்றிறே பரமாசார்யரு மருளிச்செய்தது. ஸ்வரூபமாவது-ஸ்வம்மானரூபம். அதாவது - அஸாதாரணாகாரம். (௩0) "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்றது-போய்ப்போய் ஒன்றுக்கொன்று மேலாயிருக்கிற * அந்நமயப்ராணமய மநோமயங்களுக்கு அவ்வருகா யென்றபடி. 'தேஹேந்த்ரிய மந:ப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய்' என்கிற விடத்தில் புத்தி ஶப்தத்தால்-மஹதநுக்ருஹீதமான அந்த:கரணத்தைச சொல்லுகிறதோ? ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதோ? என்னில்; இவருக்கிங்கு விவக்ஷிதம் ஜ்ஞாநமாகவேணும்; தத்வஶேகரத்தில் தேஹாதிவைலக்ஷண்ய மருளிச்செய்கிறவிடத்தில் அப்படி யருளிச்செய்கையாலே. (௩க) "தேஹேந்த்ரிய மந: ப்ராணதீப்யோந்ய:" என்றிறே! ஆளவந்தாரு மருளிசசெய்தது. உத்தேஶம், லக்ஷணம், பரீக்ஷையென்று மூன்றுவகைப்பட்டிறே! தத்வநிர்ணயக்ரம மிருப்பது; அதில் "சித்துமசித்துமீஶ்வரனும்" என்று, தத்வத்ரயத்தையுமுத்

(ரு) ஆத்மஸ்வரூபம் தேஹாதி விலக்ஷணமானபடி யேன்? என்னில்;

தேசித்து, உத்தேசக்ரமத்திலே அவற்றினுடைய ஸ்வரூபசோதநம் பண்ணுவதாக நினைத்து, ப்ரதமத்திலே சித்தத்ரோத்திஷ்டனான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபசோதநம் பண்ணுவதாக உபக்ரமித்து, "தேஹேந்த்ரிய மநஃப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய்" என்று தொடங்கி "சேஷமாயிருக்கும்" என்னுமளவாக ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்தார். அத்தைப்பரீக்ஷிக்கிறார்மேல்.

(ரு)(அ-கை.)அதில் ப்ரதமத்திலே ஆத்ம ஸ்வரூபத்தினுடைய தேஹாதி வைலக்ஷண்யத்தை சோதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸுக்களுடைய ப்ரச்நத்தை அநுபாஷிக்கிறார்;

(வ்-ம்.) (ஆத்ம ஸ்வரூபம் தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென்? என்னில்) என்று. இது தன்னை தத்வசேகரத்தில இவர் தாமே விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

தேஹம்-அநேகாவயவ ஸங்காதாத்மக மென்னுமிடம் ஸித்தம்; அதில் எல்லா அவயவங்களுக்கும் சைதந்யமுண்டாகில், அநேக சேதநோபலப்தி ப்ரஸங்கிக்கும். அவயவங்களுக்கு அந்யோந்யம் விவாதநியமமும், அவற்றில் மமதாபுத்தியும், மமதாவ்யவஹாரமுங்கூடாது. ["ஓரவயவத்துக்கே சைதந்யங்கொள்ளில்; அது விச்சிந்நமானால். அவயவாந்தரம் அதநுபவித்ததை ஸ்மரிக்கக்கூடாது. பின்பு, அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்களும். மமதாபுத்தி வ்யவஹாரங்களுங் தவிரவேணும்; ஸர்வ சரீரவ்யாபியான ஸுகதுஃகாநுபவமுங் கூடாது. அவயவ ஸங்காதாத்மகமன்று, சரீரம் அவயவி, அதிலே சைதந்யமென்னவு மொண்ணாது: உபலம்பாநுபபத்திகளில்லாமையாலே. அவயவி ஸ்வீகாரம் அநுபபந்நமாகையாலே. கிஞ்ச, (கஉ) "பாலோஹம் யுவாஹம் ஸ்த்விரோஹம்" "ஸுகீ ஜீவாம்யஹம்" என்று, சரீராஹமர்த்தங்களில் பிறக்கிற பேத ப்ரதிபத்தியும், பேத வ்யவஹாரமும் கூடாது; (கங) "ஶிராபிஜ்ஜு" என்கிற விடத்திற்போலே, அமுக்யமென்ன வொண்ணாது; முக்யே பாத மில்லாமையால். அன்றிக்கே, அஹம்

புத்திக்கு ஶரீரம் விஷயமென்று கொண்டாலும், ஶ்ருதியாலும் ஶ்ருத்யர்த்தாபத்திகளாலும் தேஹாதிரிக்தனாய், தேஹாந்தரபரிக்ரஹயோக்யனான ஆத்மா ஸித்தன். பாஹ்யேந்த்ரியங்களும் ஆத்மாவாக மாட்டாது; ஒருவனே ஸர்வேந்த்ரிய விஷயங்களையு மறிகையால். இப்படிக் கொள்ளாதபோது, "யாவனொருவன் நானிவ்வர்த்தத்தைக் கண்டேன், அந்தநானே ஸ்பர்ஶியா நின்றேன்" என்கிற ப்ரதிஸந்தாநமுங் கூடாது. சக்ஷுஸ்ஸே ஆத்மாவாகில், அந்தன் ரூபத்தை ஸ்மரியா தொழியவேணும். ஶ்ரோத்ரமே ஆத்மாவாகில், பதிரன் ஶப்தத்தை ஸ்மரியா தொழியவேணும். இப்படி மற்றை யிந்த்ரியங்களிலுங்கண்டுகொள்வது. அந்த:கரணமும் ஆத்மா வாகமாட்டாது; கர்த்தாவினுடைய ஸ்மரணாதி கார்யங்களுக்குக் கரணமாகக் கல்பிதங்களாகையாலே. இது தானே ஸ்மரிக்கிற தென்ன வொண்ணாது; ஸ்மரணத்துக்குக் கரணமில்லாமையாலே. கரணமும் இது தானேயென்னவொண்ணாது; விருத்தமாகையாலே. வேறேயொன்று கரணமென்னில்; அது பாஹ்யகரணமாகில், அதில்லாதவனுக்கு ஸ்ம்ருதி கூடாது; அந்த:கரணமாகில், ஆத்மாவுக்கு மநஸ்ஸென்று பேரிட்டதாய்விடும். அந்த:கரணம் அநபேக்ஷிதமாகில், இந்த்ரியார்த்தஸம்பந்தமுண்டானபோதெல்லாம்ஜ்ஞாநம்பிறக்கவேணும்; ஆகையால், மநஸ்ஸும் ஆத்மாவாகமாட்டாது. ப்ராணன்களும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; ஜடகாதரூபங்களாகையாலே. தேஹம் ஆத்மாவென்கிற பக்ஷத்துக்குச் சொன்ன தூஷணங்கள் இங்கும் துல்யம். ஜ்ஞாநமும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, நஶித்தது" என்று க்ஷணிகமுமாய், ஆத்மதர்மமுமாய்த் தோற்றுகையாலே. ஸ்த்திரனா யிருப்பானொ ராத்மா வுண்டென்னுமிடம், "நேற்றுக்கண்டநானே இன்றுங் காணாநின்றேன்" என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே ஸித்தம்"] என்று, இபபடி விஸ்தரேண வருளிசசெய்தாரிறே.

(கூ) (அ-கை.) இப்படிதனித்தனியே யெடுத்துக் கழிக்குமளவில் க்ரந்தவிஸ்தர மாமென்று மந்தமதிகளுக்கும ப்ரதிபத்தியோக்யமாமபடி, தேஹாதிகளை ஸமுச்சித்யோபாதாநம் பண்ணி, அவற்றிற் காட்டில ஆத்மாவுக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தைச் சில யுக்திவிஶேஷங்களாலே ஸங்க்ரஹமாக வருளிச்செய்கிறார்;

(௬) தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று, ஆத்மாவில் வேறுபட்டுத்தோற்றுகையாலும், 'இதம்' என்று தோற்றுகையாலும், ஆத்மா "நான்"என்று தோற்றுகையாலும், இவை யொருகால் தோற்றி யொருகால் தோற்ருமையாலும், ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும், இவை பலவாகையாலும், ஆத்மா ஒருவனாகையாலும், ஆத்மா—இவற்றில் விலக்ஷணனென்று கொள்ளவேணும்.

(வ்ய.) (தேஹாதிகள்) என்று தொடங்கி. "தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று - ஆத்மாவில் வேறுபட்டுத் தோற்றுகையாலும், "இதம்" என்று தோற்றுகையாலும், ஆத்மா "நான்"என்று தோற்றுகையாலும்" அதாவது-தேஹாதிகளானவை என்னுடையதேஹம், என்னுடைய இந்த்ரியம், என்னுடைய மநஸ்ஸு, என்னுடையப்ராணன், என்னுடைய புத்தியென்று, மமதா புத்திக்கும், மமதாவ்யவஹாரத்துக்கும் விஷயமாய்க்கொண்டு அஹமர்த்தபூதனான வாத்மாவுக்கு அந்யமாய்த்தோற்றுகையாலும், அப்படியே "இது தேஹம், இது இந்த்ரியம்" என்று இதம்புத்தி வ்யவஹாரவிஷயமாய்க் கொண்டு அஹமர்த்த வ்யதிரிக்தமாய்த் தோற்றுகையாலும்;அங்ஙனன்றிக்கே,ஆத்மா அஹமர்த்தபூதனாய்க்கொண்டு தோற்றுகையாலு மென்றபடி.

"இவை ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்ருமையாலும் ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும்" 'இவை' என்று தேஹேந்த்ரியாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹம் ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்ருமையாவது-ஜாக்ரத்தசையில் (௩-௪) "ஸ்தூலோஹம், க்ருசோஹம்"இத்யாதிகளாலே அஹம் புத்தி வ்யவஹாரவிஷயமாய்க்கொண்டு ஆத்மத்வேந தோற்றியிருந்ததேயாகிலும், ஸுஷுப்திதசையில் அப்படி தோற்ருதிருக்கை.

ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாவது - "உறங்குவதுக்கு முன்பு இவையெல்லாம அறிந்திருந்த நான் உறங்குகிறபோது என்னுடம்பு முட்படவறிந்திலேன்" என்று, ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணுகையாலே, உபயாவஸ்த்தையிலும் தேஹாதந்யனாயிருப்பானொரு ஆத்மா உண்டென்று தோற்றுகை.

அங்ஙனே, ஜந்மமரணப்ரவாஹத்தாலே தேஹம் ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாலும், "நான் ஜந்மாந்தரத்தில் பண்ணின அதினுடைய பலமிது" என்கிற லோகவ்யவஹாரத்தாலே, ஆத்மா ஜந்மமரணரஹிதனாய்க்கொண்டு எப்போதுந் தோற்றுகையாலு மென்னவுமாம்.

அப்படியே, சக்ஷுராதிரூபேண தோற்றியிருக்கிற விந்த்ரியங்கள், அந்த பதிராத்யவஸ்தைகளில் தோற்றாமையாலும்; ஸங்கல்பாதிஹேதுவாகத் தோற்றியிருக்கிறமநஸ்ஸு, ஒரு காலவிசேஷங்களிலே மூடமாய்க்கொண்டு ஒன்றுந் தோற்றாமையாலும்; உச்ச்வாஸநிச்வாஸாதிகளாலே தோற்றியிருக்கிற ப்ராணன்கள், ஒரோ மோஹதசைகளிலே நெற்றியைக்கோற்றிப் பார்க்கவேண்டும்படி தோற்றாமையாலும்; விஷயக்ரஹணவேளையில் ப்ரகாசிக்கிறஜ்ஞாநம் விஷயக்ரஹணாபாவதசையில் தோற்றாமையாலும்; இப்படியன்றிக்கே, "நான் கண்ணும்செவியும் முன்பு விளங்கவிருந்தேன், இப்போது அந்தனும் பதிரனுமானேன்; முன்பு என்னுடைய மநஸ்ஸு விசதமாயிருக்கும், இப்போ தொன்றுந் தெரிகிறதில்லை; நானப்போது நிஷ்ப்ராணனாய்க் கிடந்தேன், இப்போது ஸப்ராணனானேன்; எனக்கப்போது ஜ்ஞாநமுண்டாயிருந்தது, இப்போது நசித்தது" என்று, இவை தோற்றினபோதோடு தோற்றாதபோதோடு வாசியற ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும்,

இவை பலவாகையாலும் ஆத்மா ஒருவனாகையாலும்; மீண்டும் இவை யென்று தேஹாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹத்துக்குப்பன்மை அநேகாவயவ ஸங்காதாத்மகமாகை யாலே; இந்த்ரியங்களுக்குப் பன்மை சக்ஷுச்ச்ரோத்ராதிவ்யக்தி பேதத்தாலே. மநஸ்ஸுக்குப்பன்மை - மநோபுத்தி சித்தாஹங்கார ரூபமானபேதத்தாலே. ப்ராணனுக்குப்பன்மை, ப்ராணாபாநாதி பேதத்தாலே; புத்திக்குப்பன்மை — கடஜ்ஞாந படஜ்ஞாநாதிபேதத் தாலே. இப்படி தேஹாதிகளொரொன்றே பலவாகையாலும்; இங்ஙனன்றிக்கே, அஹம்புத்தி வ்யவஹாரார்ஹனான ஆத்மா ஒருவனாகையாலும், ஆத்மா இவற்றில் விலக்ஷணனென்றுகொள்ளவேணும். அதாவது-இப்படி தேஹாதிப்ரகாரத்தையும், ஆத்மாவினுடைய ப்ரகாரத்தையும் நிரூபித்தால், ஆத்மா தேஹாதிகளானவற்றில்

(எ.) இந்தயுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும், ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதி விலக்ஷணனாகக் கடவன்.

வேறுபட்டிருப்பானொருவனென்று அவஶ்யம் அங்கீகரிக்கவேணு மென்கை.

எ. (அ-கை.) இப்படி யுக்தியாலே ஸாதிதமான வர்த்தத்தை ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார்;

(வ்-ம்.) (இந்த யுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும் ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனாகக் கடவன்) என்று. கண்ணழிவுண்டே யாகிலும் என்கையாலே - ஸர்வதா இதுக்குக் கண்ணழிவுசொல்ல வொருவர்க்கும்போகாது; அது தானுண்டாய்த்தாகிலும் இவ்வர்த்தம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே, ஶாஸ்த்ரபலந்தானே இவ்வர்த்தத்தை ஸாதிக்குமென்று கருத்து (௫௫) "[illegible]" (௫௬) "[illegible]" (௫௭) "[illegible]" (௫௮) "[illegible]" (௨௭) "[illegible]" (௫௯) "[illegible]" (௬௦) "[illegible]"

(அ.) அஜடமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்தையொழியவுந் தானே தோற்றுகை.

(ஆ.) ஆநந்தரூப மாகையாவது-ஸுகரூபமா யிருக்கை.

(சுக) "[illegible]" என்று, இப்படி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி ஸகல ஶாஸ்த்ரப்ரதிபந்நமான ஆத்மாவினுடைய தேஹாதிவிலக்ஷணத்வம் தாபஹ்நவமென்று நினைத்திறே! ஶாஸ்த்ர பலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனாகக் கடவனென்று ஸுநிஶ்சயமாக இவரருளிச்செய்தது.

அ. (வ்-ம்.) (அஜடம்) இத்யாதி. அஜடத்வமாவது - அநந்யாதீநப்ரகாஶத்வம். ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ மென்றபடி. ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ மாகையாவது-தீபம் தீபாந்தரநிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகிற வோபாதி, ப்ரகாஶாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்வ வ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகை.

அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுந் தானே தோற்றுகை) என்று. (சஉ) "ஹ்ருத்யந்தர்ஜ்யோதி: புருஷ:" (சங) "அத்ராயம் புருஷ: ஸ்வயம்ஜ்யோதிர்பவதி" (சச) "விஜ்ஞாநகந:" (உஅ) "ஜ்ஞாதா ஜ்ஞாநமய:" (சரு) "தஜ்ஜ்ஞாநமயம் வ்யாபி ஸ்வஸம்வேத்யமநௌபமம்" (சசு) "ஆத்மஸம்வேத்யம் தஜ்ஜ்ஞாநம்" என்னக்கடவதிறே.

ஆ. (வ்-ம்.) (ஆநந்தரூபம்) இத்யாதி. ஆநந்தரூபத்வமாவது-ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வம். அதாவது—ஸ்வபாவமேயநுகூலமாயிருக்கை. (சஎ) "[illegible] ஸ்வாத்மா [illegible]" என்கிறபடியே, தனக்குத்தானே ஸுகரூபமா யிருக்கை யென்றபடி.

(௰.) உணர்ந்தவன் ஸுகமாக உறங்கினேனென்கையாலே ஸுகரூபமாகக் கடவது.

௰. (அ-கை) இப்படி ஆத்மஸ்வரூபம் ஸுகரூபமாயிருக்குமென்னுமிடத்தில், ஸர்வலௌகிக ப்ரஸித்தியை ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார்: (உணர்ந்தவன்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம.) "ஸுகமாகவுறங்கினேனென்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞைதானே, இதில் ப்ரமாணம்" என்றிறே! தத்வசேகரத்திலும் இவ்வர்த்தம் அருளிச்செய்தது; ஸுஷுப்தி தசையில் பாஹ்யார்த்த ப்ரகாசமில்லாமையாலும், ப்ரத்யக்த்வஸ்புரணமுண்டாகையாலும், ஸுஷுப்த்யவஸ்தையிலே ப்ராரப்தமான ஸுகம் ஸ்வரூபஸுகமாகவே யாமிறே. "இப்போது ஸுகம் பிறக்கும்படி உறங்கினேன்" என்றன்றிறே "ஸுகமாகவுறங்கினேன்" என்கிறவிதுக்குப் பொருளென்னவொண்ணாது; ப்ரதிபத்திஸாம்யம், அப்படியன்றிக்கே "இனிதாகப் பாடினேன்" என்கிறப்போலே யிருக்கையாலே; இதுதன்னை பாஷ்யத்திலே (௪௮) ஸுகமஹமஸ்வாப்ஸமிதி ஸுப்தோத்திதஸ்ய ப்ரத்யவமர்சாத் ஸுஷுப்தாவபி ஸுகித்வம் ஜ்ஞாத்ருத்வஞ்ச ஜ்ஞாயதே. நச வாச்யம், யதேதாநீம் ஸுகமநுபவதி ததா ஸ்வாப்ஸமிதி; ஸுகத்வாதேவ ஸ்வாபஸ்ய ஸுகித்வமிதி" என்று, பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார். ஸ்வரூபம் அநுகூலமன்றாகில், ப்ரேமாஸ்பதத்வம் கூடாது. (௪௯) "ஸுகரூபஸ்ய ஸ்வாத்மந:" இத்யாதிகளாலும் இவ்வர்த்தம் ஸித்தம். (௫௦) "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" (௨௮) "நிர்வாணமய ஏவாயமாத்மா" (௫௧) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா" (௫௨) "ஜ்ஞாநாநந்தைக லக்ஷணம்" இத்யாதி ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலும் ஆத்மாவினுடைய ஆநந்தரூபத்வம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆக, கீழ்ப் ப்ரக்ருதேர்பரத்வம் சொல்லுகையாலே தேஹாத்மவாதம் நிரஸ்தமாய்த்து; அஜடத்வ ஆநந்தரூபத்வங்களைச் சொல்லுகையாலே ஜடாத்மவாதம் நிரஸ்தமாய்த்து.

(கக.) நித்யமாகையாவது - எப்போது முண்டாகை.

(.கஉ) எப்போது முண்டாகில் ஜந்மமரணங்க ளுண்டாகிறபடி யேன்? என்னில்; ஜந்மமாவது - தேஹஸம்பந்தம், மரணமாவது-தேஹவியோகம்.

(கக) (வ்-ம்) (நித்யா) இத்யாதி. நித்யத்வமாவது-ஸர்வகால வர்த்திதவம். அதனைத் தருளிச் செய்கிறார். (எப்போது முண்டாகை) என்று.

(கஉ) (அ-கை) ஏகத்விரோதி ஸங்கையை யநுவதித்துப் பரி ஹரிக்கிறார்; (எப்போது முண்டாகில்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம்.) அதாவது-ஆத்மா ஸர்வகாலவர்த்தியா யிருக்குமாகில், (௫௩) "ஜாயதே ஜாயமாநஞ்ச" (௫௪) "ஸ-ஹோவாச ஸகலம் ஜாதாந்" (௫௫) "யதாவா ஜநாதி ஸ-ர்த்ததி ஜாயதே" (௫௬) "யத ஜந்தோ ஸதி தா யேந ஜீவாநுவர்த்ததே" இத்யாதி ப்ரமாணவாக்யங்க ளால் ஆத்மாவுக்குச் சொல்லப்படுகிற ஜந்ம மரணங்க ளுண்டாகிற படியென்? என்னில்; அவற்றிற் சொல்லுகிற ஜந்மமாவது-தேஹஸம் பந்தம்: மரணமாவது-தேஹவியோக மென்கை

நித்யனாகில் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு ஏகத்வாவதாரணம் கூடா தென்னில்; ஏகத்வமாவது - நாமரூபவிபாகா பாவமாகையாலே, கூடும். ஸமூஹாரதசையில் ஆத்மா விலையாகில். ஈஸ்வரனுக்கு உபாதாநத்வம் கூடாது; அக்ருதாப்யாகமக்ருதவிப்ரணாஸங்களும் வரும். ஆகையால், ஆத்மநித்யத்வம் கொள்ளவேணும். (௫௭) "ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஸ்சித்" (௫௮) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜா வீஸநீஸௌ" (௫௯) "நித்யோ நித்யாநாம்" (௬௦) "ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி" (௬௧) "ந ஜாயதே ம்ரியதேவா கதாசிந் நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூய: அஜோ நித்ய ஸாஸ்வதோயம் புராணோ ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே ஸரீரே" என்று, ஆத்ம நித்யத்வப்ரதிபாதி கைகளான ப்ரநதிஸ்ம்ருதிகள் அநேகமுண்டு.

(கங.) அணுவானபடி என்னேன்னில்;

(கச.) ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில் நின்றும் உத்க்ரமித்துப்போவது வருவதாமென்று சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே, ஆத்மா அணுவாகக்கடவது.

(கங) (வ்-ம.) அசித்விலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாய், நித்யமாயிருந்தாலும் விபுவாயிருக்கலாமிறே; ஏவம்பூதமான வாக்யஸ்வரூபம் அணுவென்றறியுமாபோலேயன்றோ? என்கிற ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஸங்கத்தாலே ப்ரவர்த்திக்கிறார்: (அணுவானபடியென்னேன்னில) என்று.

(கச) (அ-கை) அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார், (ஹ்ருதயப்ரதேசத்தில் நின்றும்) என்று தொடங்கி.

(வ-ம.) அதாவது- (சாஉ) "ஹ்ருதி ஹ்யேஷ ஆத்மா" என்று ஹ்ருதயஸ்திதியையும் (சாங) "தேந ப்ரத்யோதேநைஷ ஆத்மா நிஷ்க்ராமதி சக்ஷுஷோ வா மூர்த்நோ வாऽந்யேப்யோ வா சரீரதேசேப்ய:" என்று உத்க்ரமணத்தையும், (சாச) "யே வை கே சாஸ்மால்லோகாத் ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸமேவ தே ஸர்வே கச்சந்தி" என்று கமநத்தையும், (சாரு) "தஸ்மால்லோகாத் புநரைத்யஸ்மை லோகாய கர்மணே" என்று ஆகமநத்தையும், நிர்தோஷப்ரமாணமான வேதாந்தசாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே அணுவாகக்கடவதென்கை. விபுவாகில் இவையொன்றும் கூடாதிறே. ஸூத்ரகாரரும் ஆத்மாவினுடைய அணுத்வம் ஸாதிக்கிறவளவில், (சாசா) "உத்க்ராந்திகத்யாகதீநாம்" என்று இவற்றாலேயிறே! முந்துற ஸாதித்தது; (சாஎ) "ஏஷோணுராத்மா சேதஸா வேதிதவ்ய:" (சாஅ) "வாலாக்ரசதபாகஸ்ய சததா கல்பிதஸ்ய ச | பாகோ ஜீவ: ஸ விஜ்ஞேய:" (சாகூ) "ஆராக்ரமாத்ரோ ஹ்யவரோபி த்ருஷ்ட:" (எ௦) "ஷுர-வர்ணமாத்ரம் ஸ்ராக்ஷ ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷண: | த்ரஸரேணுப்ரமாணாஸ்தே ரஸ்மிகோடிவிபூஷிதா:" இத்யாதி ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலும் ஆத்மாவினுடைய அணுத்வம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

(௧௫.) அணுவாய், ஹ்ருதயத்தளவிலே நிற்குமாகில், ஶரீரம் எங்குமொக்க ஸுகதுঃகங்களை புஜிக்கிறபடி யென்? என்னில்;

(௧௬.) மணித்யுமணிதீபாதிகள் ஓரிடத்திலேயிருக்க ப்ரபை எங்குமொக்க வ்யாபிக்குமாபோலே, ஜ்ஞானம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே அவற்றை புஜிக்கத்தட்டில்லை.

(௧௫. (அ-கை.) இப்படியிருக்குமாகில, ஸர்வஶரீரவ்யாபியான ஸுகதுঃக்காநுபவம் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்கிற சங்கையை யநுவதிக்கிறார்; (அணுவாய்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம.) அதாவது-அணுபரிமாணமாய ஹ்ருதயப்ரதேஶமாத்ரத்திலே நிலையிடுமாகில், (௭௧) "[illegible]" என்று ஆபாதகூடம், ஶரீரமெங்குமொக்க ஸுகதுঃகங்களை புஜிக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்னிலென்கை.

(௧௬) (அ-கை.) அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்; (மணித்யுமணி) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம்) அதாவது - மணித்யுமணிதீபாதிகளாகிற ப்ரபாவத்பதார்த்தங்கள் ஏகதேஶஸ்தங்களாயிருக்கச்செய்தேயும், தத்ப்ரபை சுற்றெங்கும் வ்யாபிக்கிறாப்போலே, ஆத்மா ஹ்ருதயப்ரதேஶத்திலே யிருக்கச்செய்தே தத்தர்மமான ஜ்ஞாநம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே, ஶரீரமெங்குமொக்க ஸுகதுঃகங்களை புஜிக்கைக்கொரு பாதிஹதியில்லை யென்கை.

இதுதான், (௭௨) "குணாத்வா லோகவத்" என்கிற ஸூத்ரார்த்தம்; (௭௩) "[illegible]"

(கஎ.) ஒருவனேககாலத்திலேயநேக தேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறதும் ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே.

[illegible] ஹாவிதம்” என்றிறே இதுக்கு பாஷ்யம்.

இப்படி, ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே ஸர்வத்தையும் புஜிக்குமென்னுமிடம் ப்ருஹதாரண்யகத்திலே சொல்லப்பட்டது. (எசு) “ப்ரஜ்ஞயா வாசம் ஸமாருஹ்ய வாசா ஸர்வாணி நாமாந்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ப்ராணம் ஸமாருஹ்ய ப்ராணேந ஸர்வாந் கந்தாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா சக்ஷு: ஸமாருஹ்ய சக்ஷுஷா ஸர்வாணி ரூபாண்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ச்ரோத்ரம் ஸமாருஹ்ய ச்ரோத்ரேண ஸர்வாந் சப்தாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஜிஹ்வாம் ஸமாருஹ்ய ஜிஹ்வயா ஸர்வாந் ரஸாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஹஸ்தௌ ஸமாருஹ்ய ஹஸ்தாப்யாம் ஸர்வாணி கர்மாண்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா சரீரம் ஸமாருஹ்ய சரீரேண ஸுகது:கே ஆப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயோபஸ்தம் ஸமாருஹ்ய உபஸ்தேநாநந்தம் ரதிம் ப்ரஜாதிஞ்சாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா பாதௌ ஸமாருஹ்ய பாதாப்யாம் ஸர்வா கதீராப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா தியம் ஸமாருஹ்ய தியா விஜ்ஞாதவ்யம் காமாநாப்நோதி” என்றிப்படி சொல்லுகையாலே.

(கஎ) (அ-வாக) ஏகஸரீரமாத்ரத்துக்கு இப்படிக் கொண்டாலும் ஒருவன் ஏககாலத்திலே அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறது ஸ்வரூபவ்யாப்தியாலே யாகவேண்டாவோ! என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஒருவன்) என்றுதொடங்கி.

(வ-ம்) ஒருவனுக்கே அநேகதேஹ பரிக்ரஹம், காலபேதத்தாலே ஸம்பவிக்குமிறே; அத்தைவ்யாவர்த்திக்கைக்காக (ஏககாலத்திலே) என்கிறது. ஏககாலே அநேகதேஹபரிக்ரஹம் ஸௌபரிப்ரப்ருதிகளிலே ஸம்ப்ரதிபந்நமிறே.

(கஅ.) அவ்யக்தமாகையாவது - கடபடாதிகளை க்ரஹிக்கிற சக்ஷுராதிகளால் தோற்றுதிருக்கை.

(கக.) அசிந்த்யமாகையாவது - அசித்தோடு ஸஜாதீய மென்று நினைக்கவொண்ணாதிருக்கை.

(கஅ) (வ்-ம.) (அவ்யக்தமாகையாவது - கடபடாதிகளை க்ரஹிக்கிற சக்ஷுராதிகளால் தோற்றாதிருக்கை.) (எரு) "ஶ்ரோத்ராதி ஸர்வேந்த்ரியாணாம் ... " என்றிறே! பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்தது. அப்படியே யிவரு மருளிச் செய்கிறார்.

இங்ஙனன்றிக்கே, ஒரு ப்ரமாணத்தாலும் காணாதிருக்கை யென்னில் துச்சத்வம் வருமிறே. ஆகையால், மாநஸஜ்ஞாநகம்யமித்தனையல்லது ஐந்த்ரியஜ்ஞாநகம்யம் அன்றென்கை.

அவ்யக்தஶப்தார்த்தம். (கூ௦) "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்று தொடங்கி ஆத்மஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிற ஆழ்வாரும, (கூ௦)"ஞானங்கடந்ததே" என்று, ஐந்த்ரியகஜ்ஞாநகோசரத்வத்தையிறே! அருளிச்செய்தது.

(கக) (வ்-ம) (அசிந்த்யமாகையாவது - அசித்தோடு ஸஜாதீயமென்று நினைக்கவொண்ணாதிருக்கை) (கரு) "... விலக்ஷணம் ... விஜாதீயத்வேந ... " என்றிறே! இதுக்கும் பாஷ்யகாரருளிச்செய்தது.

ஆகையாலே, இவரு மிப்படி யருளிச்செய்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, அசிந்த்யத்வமாவது-ஒருபடியாலும் சிந்திக்கைக்குயோக்யமன்றிக்கே யிருக்கையென்னில்; ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமான ஶ்ரவணமநநாதிகளுக்கும் வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்குமிறே. ஆகையால் அசித் ஸஜாதீயபுத்த்யநர்ஹத்வமே அசிந்த்ய ஶப்தார்த்த மாகக் கடவது.

ஆக. (எகூ) "அவ்யக்தோ(அ)யமசிந்த்யோ(அ)யம்" என்று, கீதோபநிஷதாசார்யன் அருளிச்செய்தபடியே, இவரும் ஆத்மஸ்வரூப

(உ0.) நிரவயவமாகையாவது - அவயவ ஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை.

(உக.) நிர்விகார மாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே யொருபடிப் பட்டிருக்கை.

(உஉ.) இப்படி யிருக்கையாலே ஶஸ்த்ரம், அக்நி, ஜலம், வாதம், ஆதபந்தொடக்கமான வற்றால் சேதித்தல், தஹித்தல், நனைத்தல், ஶோஷிப்பித்தல்செய்கைக்கு அயோக்யமா யிருக்கும்.

- - - - - - - - - -

வைலக்ஷண்ய ப்ரகடநார்த்தமாக இவ்விடத்திலே யருளிச்செய்தா ராயிற்று.

(உ0) (வ்-ம்) (நிரவயவமாகையாவது-அவயவஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை); அதாவது - (எஎ) "விஜாநதேய:" என்றும், (சுசு) "விஜாநாதி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநைகாகார மாகையாலே, அசித்வஸ்துக்களைப்போலே அவயவஸங்காதாத்மக மன்றிக்கே யிருக்கை

(உக) (வ்-ம்.) (நிர்விகார மாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே யொருபடிப்பட்டிருக்கை.) அதாவது - (கக) "அஜோ ஹ்யக்ஷரஶ்சைஷ:" (எஅ) "க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம்" என்று, அக்ஷரஶப்தவாச்யமான வஸ்துவாகையாலே, க்ஷணக்ஷரண ஸ்வபாவ மாகையாலே, க்ஷரஶப்தவாச்யமான அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே, ஸதைகரூபமாயிருக்கை.

ஆகையிறே (எகூ) "அவிகாராய" என்று, ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது.

(உஉ.) (அ-கை.) ஏவம்ப்ரகார மாகையாலே, சேத்யாதி விஸஜாதீயமா யிருக்குமென்கிறார் மேல்:

(வ்-ம் (இப்படி) என்று தொடங்கி, இப்படியென்று - அவ்யக்தாதிகள் நாலையும் அநுபாஷிக்கிறதாதல், நிர்விகாரத்வ மாத்ரத்தையாதல். (ஶஸ்த்ரம்-அக்நி) இத்யாதி, அதாவது-ஶஸ்த்ராக்ந்யாதிகள் சேதநதஹநாதிகளைப் பண்ணும்போது தத்தத்வஸ்துக்

(உரு.) ஆர்ஹதர் ஆத்மாவை தேஹபரிமாணன் என்றார்கள்.
(உச.) அது ஶ்ருதிவிருத்தம்.

களிலே வ்யாபித்துச் செய்யவேண்டுகையாலும், ஆத்மா ஸர்வ அசிதத்த்வ வ்யாபகனாகையாலே, அவற்றிற் காட்டில் அத்யந்தஸூக்ஷ்மபூதனாகையாலும; வ்யாப்யமாய் ஸ்தூலமாயிருக்கிறவை வ்யாபகமாய் ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மவஸ்துவை வ்யாபித்து விகரிப்பிக்கமாட்டாமையாலே, ஶஸ்த்ராக்நிஜலவாதாதிகளாலேவரும் சேதந தஹந க்லேஶந ஶோஷணங்களுக்கு அநர்ஹமாயிருக்குமெனகை. (எஅ) "𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃 । 𑌨 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌨 𑌶𑍋𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃॥ 𑌅𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌚 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌰𑌚𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃" என்றருளிச்செய்தானிறே.

(உரு) (அ-கை) இப்படி, நிர்விகாரமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு பரிணாமித்வங்கொள்ளுகிற ஆர்ஹதமதம் அயுக்தமென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பிக்கிறார் மேல்; (ஆர்ஹதர்) இத்யாதியால்,

(வ்-ம்) ஆர்ஹதராகிறார் - ஜைநர். அவர்கள் (எக) "[illegible]" இத்யாதிப்ரகாரேண ஆபாதசூடம் தேஹத்திலுண்டான து:காத்யநுபவம், ஆத்மா தேஹபரிமாணனல்லாதபோது கூடாது; ஆகையால், ஆத்மா ஸ்வகர்மாநுகுணமாகப் பரிக்ரஹிக்கும் சஜ்ஜ பிபீலிகாதி ஶரீரங்களுக்கு அநுகூலமாக பரிணமித்து, தத்தத்தேஹபரிமாணனாயிருக்குமென்றிறே சொல்லுவது. அத்தை யருளிச்செய்கிறார், (தேஹபரிமாணனென்றார்கள் என்று).

(உச) (அ-கை) அத்தைநிராகரிக்கிறார்; (அதுஶ்ருதிவிருத்தம்) என்று.

(வ்-ம்) இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதையான ஶ்ருதியேதென்னில்; (கக) "𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌃" என்று, ஆத்மாவினுடைய நிர்விகாரத்வ ப்ரதிபாதிகையான ஶ்ருதியாகவேணும்; "தேஹபரிமாணன் என்கிறபக்ஷம், ஆத்மா நிர்விகாரன் என்கிற

௨௫. அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு வைஷம்யம் வரும்.

௨௬. ஜ்ஞாநாஶ்ரய மாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமாயிருக்கை.

ஶ்ருதியாலே பாதிதம்'' என்று இவர்தாமே தத்வஶேகரத்திலே யருளிச்செய்கையாலே. (௬௭) "ஸஷெணா-வாரா-தூ" (௬௮) "வாஊாஜ ஶதவரஸ" இத்யாதி ஶ்ருதிகளும், தேஹபரிமாணபக்ஷத்துக்கு பாதிகைகளாகையாலே அவற்றையும் இவ்விடத்திலே சொல்லுவாருமுண்டு.

(௨௫) ஏதத்விஷயமாக தூஷணாந்தரமும் அருளிச்செய்கிறார்;

(அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு வைஷம்யம் வரும்) என்று. அதாவது-தேஹபரிமாணம் என்னும்பக்ஷத்தில், ஸம்வித்தயோகராய் ஸௌபரியைப்போலே ஏககாலத்திலே யநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்குமவர்களுக்கு தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை யநேகமாக பின்னமாக்கிக்கொண்டு அவ்வவதேஹங்களைப்பரிக்ரஹிக்கவேண்டிவருமென்கை. பரகாயப்ரவேஶமுகேந அநேகஶரீரங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்தூலமான ஶரீரத்தைவிட்டு ஸூக்ஷ்மமான ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹிக்குமளவில், இதுக்கெல்லாமது அவகாஶம் போராமையாலே வைஷம்யம் வருமென்னவுமாம். (௭௬) "ஸவஷா-தாகா-ஜ" என்கிற ஸூத்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே, அல்ப மஹத்பரிமாணங்களான கஜ பிபீலிகாதி ஶரீரங்களை, ஸ்வகர்மாநுகுணமாகப் பரிக்ரஹிக்குமவர்களுக்கு, கஜ ஶரீரத்தைவிட்டு பிபீலிகா ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹிக்குமளவில் கஜஶரீர ஸமபரிமாணமா யிருக்கும். அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு பிபீலிகாஶரீரம் அவகாஶம் போராமையாலே வைஷம்யம் வருமென்று இங்ஙனே இவ்வாக்யத்துக்கு யோஜித்தாலோ வென்னில்; "யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு" என்கையாலே, அது இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதமன்று.

(௨௬) (ஜ்ஞாநாஶ்ரய மாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமா யிருக்கை.) ஜ்ஞாநமாவது - ஸ்வஶுத்தாமாத்ரத்

௨எ. ஆத்மா, ஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமன்றிக்கே ஜ்ஞாநமாத்ர மாகில்;

௨அ. நானறிவென்று சொல்லவேணும், நானறியா நின்றேனென் னக்கூடாது.

தாலே ஸ்வாஶ்ரயத்தைப் பற்றி ஸ்வ பரவ்யவஹாரத்துக்கு உடலா யிருப்பதொரு ஆத்மதர்மம். இதுக்கு ஆத்மா ஆஶ்ரயமாகையா வது - தீப ப்ரபை களிரண்டும் தேஜோத்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தே தீபம் ப்ரபைக்கு ஆஶ்ரயமா யிருக்கிறாப்போலே தானும் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனா யிருக்கச்செய்தே ஸ்வதர்மமான ஜ்ஞாநத்துக்குத் தன் னையொழிய ப்ருதக்ஸ்திதியுபலம்பங்கள் இல்லாதபடி தான் ஆதாரமாயிருக்கை. (அ௰) "ஜாநாத்யேவாயம் புருஷ:" (அக) "ய: ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித்" (அ௨) "நஹி விஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர் விபரிலோபோ வித்யதே" (அ௩) "விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்" (அ௪) "ஜ்ஞாநாத்மா" (அ௫) "ஏஷ ஹி த்ரஷ்டா ஶ்ரோதா" (அ௬) "மந்தா போத்தா கர்தா விஜ்ஞாநாத்மா புருஷ:" இத்யாதி ஶ்ருதி களாலே, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸித்தம்.

(௨எ) ஏவம்பூதமான ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தை யிசையாதே ஜ்ஞாநமாத்ர மென்று சொல்லுகிற பௌத்தாதி களுடைய மதத்தை நிராகரிக்கைக்காக தத்தத்பக்ஷத்தை யநு வதிக்கிறார்; (ஆத்மா, ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிட மன்றிக்கே ஜ்ஞா நமாத்ரமாகில) என்று.

(௨அ) (அஎ) "அஹமிதம் ஜாநாமி" என்கிற ப்ரத்யக்ஷத் தாலே அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (நானறிவு)என்றுதொடங்கி.

அதாவது - ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வ மன்றிக்கே கேவ லம் ஜ்ஞாநமாயிருக்குமளவ யுள்ளதாகில், "நானறிவு" என்று, தன்னை ஜ்ஞாநமாத்ரமாகச் சொல்லுகையொழிய, "நான் இத்தை யறியாநின்றேன்" என்று, தன்னை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லக்கூடா தென்கை.

உகூ. ஜ்ஞாதாவென்றபோதே, கர்த்தா போக்தா வென்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து.

ஙூ0. கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிஶேஷங்களாகையாலே.

இவ்வர்த்தத்தை நானறியாநின்றேன் என்கையாலே, விஷய க்ராஹியான தொரு ஜ்ஞாநத்துக்குத்தான் ஆஶ்ரயமென்னுமிடம் தோற்றாநின்றதிறே; இப்படி, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரத்யக்ஷஸித்த மாகையாலே அபாதிதமென்றுகருத்து.

(அஅ) “ஐ-டிஃஹஃஹிவெகீ-த்ரா-தவிதொ த்ரா விடிஹெடு-ஷ ரதி யதி-தடொக்ஃவாஹுஃவெ்க ஃ-” என்று, பட்டரும் இப்படியிறே! பௌத்தமத நிராகரணம் பண்ணுகிற விடத்தில் அருளிச்செய்தது.

(உகூ) ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் மூன்றும் சொல்லவேண்டியிருக்க, ‘ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாய்’ என்று ஜ்ஞாத்ருத்வ மாத்ரத்தைச் சொல்லி, மற்றையவை யிங்குச் சொல்லாதொழிவா னென்? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(ஜ்ஞாதா வென்றபோதே கர்த்தா போக்தா என்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து) என்று.

(ஙூ0) இப்படி, ப்ரதிஜ்ஞாமாத்ரத்தால் போராதென்று அதுக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிஶேஷங்க ளாகையாலே) என்று.

(அகூ) “ஹெயொவாதெயதா ஜ்ஞாந ஃஷு ஜ்ஞாதர்வ ஃதநஃ । தத்வ ஹாணொவாதாநவிகீஷ-கா கர்த்ருதாஶ்யா” என்கிறபடியே, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம், ஹேயோபாதேய ப்ரதிபத்திக்கு ஹேதுவாயிருக்கும்; அவ்வோ ஹேயங்களை விடுகையாலும், உபாதேயங்களைப் பற்றுகையாலும் உண்டான சிகீர்ஷை - கர்த்ருத்வமடியாயிருக்கும்; கர்த்தாவுக்கேயிறே! சிகீர்ஷை யுள்ளது; அந்த சிகீர்ஷைதான் ஜ்ஞாநாவஸ்தா விஶேஷமிறே; அத்தோடு கர்த்ருத்வத்துக்கு

௩௧. சிலர், குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது, ஆத்மாவுக் கில்லை யென்றார்கள்.

உண்டான ப்ரத்யாஸத்தியைக் கடாக்ஷித்து கர்த்ருத்வத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷ மென்று உபசரித்து அருளிச்செய்கிறா ரல்லது, கர்த்ருத்வமாவது - க்ரியாஶ்ரயத்வ மாகையாலே, அத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமென்று முக்யமாகச்சொல்லப்போகாதிறே.

க்ரியையாவது- (௬௰) "ஜாநாதி, இச்சதி, யததே, கரோதி" என்று, ஜ்ஞாநசிகீர்ஷா ப்ரயத்நாநந்தரபாவியான ப்ரவ்ருத்தி யாகையாலும், ததாஶ்ரயத்வம் கர்த்ருத்வ மாகையாலும், அத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிஶேஷமென்றது உபசாரப்ரயோகம் என்றே கொள்ளவேணும்.

இனி, போக்த்ருத்வமாவது - போகாஶ்ரயத்வம். போகமாவது - ஸுகதுஃகரூபமான வநுபவஜ்ஞாநம். அது ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமிறே. ததாஶ்ரயத்வத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமென்று சொல்லுகையாலே இதுவும் ஔபசாரிகம்.

இப்படி, ஜ்ஞாத்ருத்வத்துக்கும் இவற்றுக்கு முண்டான ப்ரத்யாஸத்த்யதிஶயத்தாலே ததைக்யகதநம் பண்ணலாம்படி யிருக்கையாலே, ஜ்ஞாத்ருத்வம் சொன்னபோதே கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சொல்லிற்றாய்த்தென்னத் தட்டில்லையிறே.

(௩௧) இப்படி ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமா யிருந்துள்ள கர்த்ருத்வத்தை யில்லை யென்று, ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வத்தைக்கொள்ளுகிற ஸாங்க்யரை நிராகரிக்கிறார்; (சிலர்) என்று தொடங்கி.

சிலரென்று அவர்கள்பக்கல் தமக்குண்டானஅநாதரம் தோற்ற வருளிச்செய்கிறார்.

(குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது ஆத்மாவுக் கில்லை யென்றார்கள்.) குணங்களென்றும் ப்ரக்ருதியென்றும் பேதமில்லையிறே! இவர்களுக்கு; ஆகையாலே, ப்ரக்ருதிக்கே யென்கிற ஸ்தாநத்திலே (குணங்களுக்கே) என்கிறார்.

௬௨. அப்போதிவனுக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும், போக்த்ருத்வமும் கோலேயும்.

---

(௬௧) "ப்ரக்ருதிநிஷ்ட-ஸுகது:க மோஹாத்மகாநி, லாகவப்ரகாஶோபஷ்டம்பந சலநகௌரவாவரணகார்யாணி, கர்த்ருஜ்ஞாதீந்த்ரியாணி, கார்யைக நிரூபண விவேகாநி, அநாதிநிதநாநி, ஸர்வதா ஸஹவர்த்தமாநாநி, ஸத்வரஜஸ் தமாம்ஸி த்ரவ்யாணி" என்றிறே! அவர்களுடைய ஸித்தாந்தம். ஆகையால், ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது, ஆத்மாவுக் கில்லையென்றபடி. அதாவது-கடவல்லியிலே, (௫௭) "நஜாயதே ம்ரியதே" இத்யாதியாலே, ஆத்மாவுக்கு-ஜந்மமரணாதிகளான ப்ரக்ருதி தர்மங்களை யெல்லாம் ப்ரதிஷேதித்து, (௬௨) "ஹந்தா சேந்மந்யதே ஹந்தும் ஹதஶ்சேந் மந்யதே ஹதம் । உபௌ தௌ ந விஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹந்யதே" என்று, ஹநநாதிக்ரியைகளில் கர்த்ருத்வத்தையும் நிஷேதிக்கையாலும், ஸ்ரீகீதையிலே ஸர்வேஶ்வரன்றானே, (௬௩) "நாந்யம் குணேப்ய: கர்த்தாரம் யதா த்ரஷ்டாநுபஶ்யதி" (௬௪) "கார்யகாரண கர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே । புருஷ: ஸுகது:காநாம் போக்த்ருத்வே ஹேதுருச்யதே" என்று சொல்லுகையாலும், இப்படி அத்யாத்மஶாஸ்த்ரங்களிலே ஆத்மாவுக்கு அகர்த்ருத்வத்தையும், குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே, கர்த்ருத்வமுள்ளது ப்ரக்ருதிக்கே; ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லை; போக்த்ருத்வமாத்ரமே யுள்ளதென்றுய்த்து அவர்கள் சொல்லுவது.

(௬௨) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (அப்போது) என்று தொடங்கி.

அதாவது - ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வமாய் ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வ மில்லையானபோது, இவனுக்கு விதி நிஷேதரூபமான ஶாஸ்த்ரத்துக்குத்தான் அதிகாரியாய்க்கொண்டு அதின் வஶத்திலே நடக்கவேண்டுகையும், விஹித நிஷித்தகரண ப்ரயுக்த ஸுக துக்கரூப பலபோக்த்ருத்வமும் சேராதெனகை.

௯௩. ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபப்ர யுக்த மன்று.

௯௪. குணஸம்ஸர்க்க க்ருதம்.

சேதநன் கர்த்தாவாகாதபோது ஶாஸ்த்ரத்துக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும். (௬௫) "ஶாஸ்த்ர ஃபலம் ப்ரயோக்த்ரி" (௬௬) "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்" என்னக்கடவதிறே.

இனித்தான், (௬௭) "ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத" (௬௮) "முமுக்ஷுர் ப்ரஹ்மோபாஸீத" என்று, ஸ்வர்க்கமோக்ஷாதிபல போக்தாவையிறே! கர்த்தாவாக ஶாஸ்த்ரம் நியோகிக்கிறதும்; ஆகையாலே, பலபோக்தாவே கர்த்தாவாகவும் வேணுமிறே. அசேதநத்துக்கு கர்த்ருத்வமாகில் சேதநனைக்குறித்து விதிக்கவுங்கூடாது. (௬௯) "ஶாஸநாச் சாஸ்த்ரம்" என்னக்கடவதிறே. ஶாஸநமாவது ப்ரவர்த்தநம். ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகத்வம் - போதஜநநத்வாரத்தாலே. அசேதநமான ப்ரதாநத்துக்கு போதத்தை விளைக்கப் போகாதிறே; ஆகையால் ஶாஸ்த்ரம் அர்த்தவத்தாம்போது போக்தாவான சேதநனுக்கே கர்த்ருத்வமாகவேணும். இதெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே! அப்போதிவனுக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும், போக்த்ருத்வமுங் கொலையுமென்று அருளிச்செய்தது.

(௯௩) ஆனால், கர்த்த்ருத்வமெல்லாம் இவனுக்கு ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாமோ? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபப்ரயுக்த மன்று) என்று.

ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளாவன - ஸ்த்ர்யந்நபாநாதி போகங்களை யுத்தேஶித்துப் பண்ணும் ஸ்வ வ்யாபாரங்கள். அவற்றில், கர்த்த்ருத்வம் ஔபாதிகமாகையாலே ஸ்வரூப ப்ரயுக்த மன்றென்கை.

(௯௪) ஆனால், அதுதானிவனுக்குவந்தபடியென்? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (குணஸம்ஸர்க்க க்ருதம்) என்று.

௫௫. கர்த்ருத்வந்தா னீஶ்வராதீநம்.

குணங்களாகிறன - ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள். அவற்றினுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே யுண்டானதென்றபடி. (௪00) "ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணானி குணை: கர்மாணி ஸர்வஶ: । அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே" என்னக்கடவதிறே. இதெல்லாம், (௯௪) "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலே, பூர்வபக்ஷஸித்தாந்த ரூபேண, பாஷ்யகாரர் தாமே விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

(௫௫) இப்படி ஸாங்க்யபக்ஷத்தை நிராகரித்து, ஆத்மாவுக்கே கர்த்ருத்வத்தை ஸாதித்தார்-கீழ்; இந்தகர்த்ருத்வந்தான் ஸ்வாயத்தமோ பராயத்தமோ வென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (கர்த்ருத்வந்தான் ஈஶ்வராதீநம்) என்று.

அதாவது இவ்வாத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வந்தான் ஸ்வாதீநமன்றிக்கே, ஈஶ்வராதீநமாயிருக்குமென்றபடி.

(௩0௧) "பராத்து தச்ச்ருதே:" என்று, வேதாந்த ஸூத்ரத்தாலே, ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வம் பராயத்தமென்று ஸித்தமாகச்சொல்லப்பட்டதிறே. ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வத்துக்காக கர்த்ருத்வம் ஆத்மகர்மமென்று கொள்ளவேணும். அந்த கர்த்தாவுக்கு தர்மமான ஜ்ஞானேச்சாப்ரயத்நங்கள் பகவததீநங்களாயிருக்கையாலும், அந்த ஜ்ஞாநாதிகள் பகவதநுமதியொழிய க்ரியாஹேதுவாகமாட்டாமையாலும், இவனுடைய கர்த்ருத்வம் ஈஶ்வராதீநம் என்கிறது. "இவனுடைய புத்திமூலமான ப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்து ஈஶ்வரன் அநுமதிதாநம்பண்ணுகையாலே, அந்தக்ரியாநிபந்தநமான புண்யபாபங்களும் சேதநனுக்கேயாகிறது" என்று, விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளையும; இப்படி, கர்த்ருத்வம் பரமாத்மாயத்தமானாலும் விதிநிஷேதவாக்யங்களுக்கும் வையர்த்யம் வாராது; (௩0௨) "க்ருதப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து விஹிதப்ரதிஷித்தாவையர்த்யாதிப்ய:" என்று, பரிஹரிக்கப்படுகையாலே; அதாவது - விஹிதப்ரதிஷித்தங்களுக்கு வையர்த்யாதிகள் வாராமைக்காக, இச்சேதநன்பண்ணின ப்ரதம ப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்

துக்கொண்டு ஈஶ்வரன் ப்ரவர்த்திப்பிக்கு மென்றபடி. எங்ஙனே யென்னில்; எல்லாசேதநருக்கும் ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸ்வபாவ மாகை யாலே, ஸாமாந்யேந ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியோக்யத்வ முண்டாயே யிருக்கும்; இப்படியான ஸ்வரூபத்தை நிர்வஹிக்கைக்காக, ஈஶ்வ ரன் அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு நில்லாநிற்கும்; அவனாலே யுண் டாக்கப்பட்ட ஸ்வரூபஶக்தியை யுடையனான சேதனன், அவ்வோ பதார்த்தங்களிலே யுத்பந்நஜ்ஞாந சிகீர்ஷா ப்ரயத்நனாய்க்கொண்டு வர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்தில் மத்யஸ்தனாகையாலே, உதாஸீ நனைப்போலே யிருக்கிற பரமாத்மாவானவன் அந்தசேதநனுடைய பூர்வவாஸநாரூபமான விதிநிஷேத ப்ரவ்ருத்தியிலே யநுமதியையும் அநாதரத்தையு முடையனாய்க்கொண்டு, விஹிதங்களிலே யநுக்ர ஹத்தையும், நிஷித்தங்களிலே நிக்ரஹத்தையும் பண்ணாநிற்பானாய், அநுக்ரஹாத்மகமான புண்யத்துக்கு பலமான ஸுகத்தையும், நிக் ரஹாத்மகமான பாபத்துக்குப்பலமான து:கத்தையும் அவ்வோசேத நர்க்குக் கொடாநிற்கும். இது தன்னை யபியுக்தருஞ் சொன்னார். (௧௦௩) "[illegible] ஸோஹரி:" என்று, அடியிலே, "ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வாந்த ராத்மாவான ஸர்வேஶ்வரன், தனக்குண்டாக்கிக்கொடுத்த ஜ்ஞாத் ருத்வரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யஶக்தியாலே இப்புருஷன்றானே அவ் வோவிஷயங்களிலே ஜ்ஞாந சிகீர்ஷாப்ரயத்நங்களை யுண்டாக்கிக் கொண்டு வர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்திலே அஶாஸ்த்ரீயங்க ளிலே உபேக்ஷித்தும், ஶாஸ்த்ரீயங்களிலே அநுமதிபண்ணியும், அவ்வோ விஷயங்களிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களைப் பண்ணாநின்று கொண்டு, அவ்வோகர்மபலத்தையும் ஸர்வேஶ்வரன் கொடாநிற்கு மென்றார்கள். இப்படி ஸர்வப்ரவ்ருத்திகளிலும் சேதநனுடைய ப்ரதமப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு பரமாத்மா ப்ரவர்த்திப் பியாநிற்குமென்ற தாய்த்து" என்று, தீபப்ரகாஶத்திலே ஜீயரும் அருளிச்செய்த வர்த்தங்கள் இவ்விடத்திலே யநுஸந்தேயங்கள்.

ஆனால், (௧௦௪) "ஏஷ ஹ்யேவ ஸாது கர்ம காரயதி, தம் யமேப்யோ லோகேப்ய உந்நிநீஷதி, ஏஷ ஏவாஸாது கர்ம காரயதி, தம் யமதோ நிநீஷதி" என்று—உந்நிநீஷையாலும், அதோநிநீஷையாலும், ஸர்வேஶ்வரன்றானே ஸாத்வஸாது கர்மங்களைப் பண்ணுவியாநிற்குமென்கிறவிது சேரும்படியென்? எனில்: இது ஸர்வஸாதாரணமன்று. யாவனொருவன் பகவத்விஷயத்தில் அதிமாத்ரமான ஆநுகூல்யத்திலே வ்யவஸிதனாய்க்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவனை யநுக்ரஹியாநின்றுகொண்டு பகவான்றானே ஸ்வப்ராப்த்யுபாயங்களாய் அதிகல்யாணங்களான கர்மங்களிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கும்; யாவனொருவன் அதிமாத்ர ப்ராதிகூல்யத்திலே வ்யவஸிதனாய்க்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவனை ஸ்வப்ராப்தி விரோதிகளாய், அதோகதிஸாதநங்களான கர்மங்களிலே ஸங்கிப்பிக்கும் என்று இந்த ஶ்ருதிவாக்யங்களுக்கு அர்த்தமாகையாலே. இது தன்னை ஸர்வேஶ்வரன்றானே யருளிச்செய்தானிறே. (௧௦௫) "அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே । இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமந்விதா:" என்று தொடங்கி, (௧௦௬) "தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் । ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே ॥ தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜம் தம: । நாஶயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா" என்றும், (௧௦௭) "அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹுரநீஶ்வரம்" என்றுதொடங்கி (௧௦௮) "மாமாத்மபரதேஹேஷு ப்ரத்விஷந்தோऽப்யஸூயகா:" என்னுமளவாக அவர்களுடைய ப்ராதிகூல்யாதிஶயத்தைச் சொல்லி, (௧௦௯) "தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் । க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு" என்றும் அருளிச்செய்கையாலே.

ஆகையால், அநுமந்த்ருத்வமே ஸர்வஸாதாரணம்; ப்ரயோஜகத்வம் விஶேஷவிஷயமென்று கொள்ளவேணும். (௧௧௦ "க்ருதப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து" என்கிற, ஸூத்ரத்திலே இதெல்லாம் பாஷ்யகாரர் தாமே அருளிச்செய்தார்.

ஈடக. ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகில் ஶாஸ்த்ரங்களாலே யிவனை ஜ்ஞாந மென்று சொல்லுவானேன்? என்னில்;

இவை யெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே! (கர்த்ருத் வந்தான் ஈஶ்வராதீநம்) என்று அருளிச்செய்தது.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று அது; 'ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகை யாவது-ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை'' என்று, ப்ரதமத்திலே ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தைச்சொல்லி, ஜ்ஞாந மாத்ரமென்பாரை நிராகரித்துக்கொண்டு, ஜ்ஞாத்ருத்வ கதநாநந்தரம் கர்த்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சொல்லவேண்டுகையாலே, அவை யிரண்டும் ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே தன்னடையே வருமென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பித்து, குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது; ஆத்மாவுக் கில்லையென்பாரை நிராகரித்துக்கொண்டு, ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வத்தைஸ்தாபித்து, அந்த கர்த்ருத்வத்தில் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமல்லாத ஔபாதிகத்தைபும், அதுதானிவனுக்கு வருகைக் கடியையுஞ்சொல்லி, இப்படி ஆகமாவுக்குண்டான கர்த்ருத்வந் தான் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஈஶ்வராதீநமா யிருக்கு மென்று நிகமித்தாராய்த்து.

இதெல்லாம ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வகதந மடியாக வந்ததிறே.

இப்படி, ஆத்மா ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாயிருக்குமாகில், (கஉ0)“யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டந்” (எஎ) “விஜ்ஞாநமய:” (கசக) “விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே” என்றும், (கசஉ) “ஜ்ஞாநஸ்வரூபமத்யந்தநிர்மலம் பரமார்த்த:” (கசங) “ஜ்ஞாநஸ்வரூபமகிலம் ஜகதேததபுத்தய: । விஜ்ஞாநம் பரமார்த்தோஹி த்வைதிநோ ஹ்யதத்யதர்ஶிந:” என்றும், ஶாஸ்த்ரங்களிலே இவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானென்? என்கிற ஜிஜ்ஞாஸை ப்ரஸங்கத்தை யநுவதிக்கிறார்;

(ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகில ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானென்னென்னில்) என்று.

௬௭ ஜ்ஞாநத்தையொழியவுந் தன்னை யறிகையாலும், ஜ்ஞாநம் ஸாரபூதகுணமாய் நிரூபகதர்மமாகையாலும் சொல்லிற்று.

௬௮. நியாம்யமாகையாவது - ஈஶ்வரபுத்த்யதீநமாக வெல்லா வ்யாபாரங்களு முண்டாம்படி யிருக்கை.

இப்படி, ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுகைக்கு மூலம் இன்னதென்கிறார்; (ஜ்ஞாநத்தையொழியவும் தன்னை யறிகையாலும்) என்று தொடங்கி.

அதாவது - ஜ்ஞாநம் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶகமாயிருக்குமோபாதி, ஜ்ஞாநநிரபேக்ஷமாகத் தனக்குத்தானே ப்ரகாஶிக்கையாலும், ஜ்ஞாநம் இவனுக்கு ஸாரபூதகுணமாகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தித்வேந ஸ்வரூபநிரூபகதர்மமாகையாலும் சொல்லிற்றென்கை.

இதுதான் - (௧௧௪) "தத்³கு³ணஸாரத்வாத்து தத்³வ்யபதே³ஶ: ப்ராஜ்ஞவத்" "யாவதா³த்மபா⁴வித்வாச்ச ந தோ³ஷஸ்தத்³த³ர்ஶநாத்" என்கிற ஸூத்ரத்வயத்தாலும் சொல்லப்பட்டது. (௧௧௫) "ஜ்ஞாநாத்வ்யதிரேகஸ்ய, ஜ்ஞாநஸ்வரூபஸ்யாபி ஜ்ஞாநகுணகஸ்ய ஸ்வாத்மவ்யதிரிக்த ஸ்வாத்மவிஷயஜ்ஞாநகுணகஸ், ஜ்ஞாநஸ்வாத்மவிஷயத்வேந ஜ்ஞாநவத்த்வேந ஸ்வப்ரகாஶத்வா வேதவ்யதே" என்றிறே! ஶ்ரீபத்திலே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

(நியாம்யமாகையாவது - ஈஶ்வரபுத்த்யதீநமாக எல்லா வ்யாபாரங்களும் உண்டாம்படி யிருக்கை.) அதாவது - (௧௧௬) "ய ஆத்மநி திஷ்ட²ந்நாத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத³ யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாऽந்தர்யாம்யம்ருத:" என்று இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, அந்தராத்மதயா நின்று நியமிக்கை - ஈஶ்வரனுக்கு ஸார்வகாலிகமாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து அவனுக்கு நியாம்யமாகையாவது - ஶரீரத்தினுடைய ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளும் ஶரீரியினுடைய புத்த்யதீநமாக உண்டாமாப்போலே, ஶரீரபூதமான இவ்வாத்மவஸ்துவினுடைய ஸகல வ்யாபாரங்களும், ஶரீரியான பரமாத்மாவினுடைய புத்த்யதீநமாகவே யுண்டாம்படி யிருக்கையென்றபடி.

ருகூ. தார்யமாகையாவது-அவனுடைய ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களை யொழிந்தபோது தன் ஸ்த்தை யில்லையாம்படி யிருக்கை.

இப்படி, தச்சரீரதயா தததீந ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளையும் அசேதநமான ஶரீரம்போலே தானாக வொரு ப்ரவ்ருத்திபண்ணமாட்டாதபடி யிருக்கையன்றிக்கே, ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை ஸ்வாபாவிககர்மங்களாக வுடையனாகையாலே, ஜ்ஞாந சிகீர்ஷாப்ரயத்நபூர்வக ப்ரவ்ருத்திக்ஷமனாயிருக்கையாலும், ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளிலும் இவனுடைய ப்ரதம ப்ரயத்நத்தையபேக்ஷித்துக் கொண்டு ஈஶ்வரன் அநுமதிதாநம் பண்ணுகையாலும், விதிநிஷேத ஶாஸ்த்ர வையர்த்த்யமுமில்லை.

(ருகூ) இவனுடைய ப்ரவ்ருத்திமூலமாக ஈஶ்வரன் பண்ணும் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுக்கும், ததநுகுணமான பலப்ரதாநத்துக்கும் விரோதமில்லையென்னுமிடம் கீழே சொல்லப்பட்டது.

(தார்யமாகையாவது - அவனுடைய ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களை யொழிந்தபோது தன்ஸத்தை யில்லையாம்படி யிருக்கை.) அதாவது (ககஎ) "[illegible]" (ககஅ) "[illegible]" (ககூ) "[illegible]" (கஉ0) "[illegible]" என்று, இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஈஶ்வரன் ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் பற்றி நியமேநதாரகனாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து தார்யமாகையாவது - தனக்கு நியமேந தாரகமாய்க்கொண்டு தன் ஸத்தாஹேதுவாயிருக்கிற அவனுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், இந்த ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வத்துக்கும் ஸத்தாநுப்ரவ்ருத்திரூபமான ஸ்திதிக்கும்ஹேதுவாயிருந்துள்ள அவனுடைய நித்யேச்சாகார்ய ஸங்கல்பத்தையும் ஒழிந்தபோது தன் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படியிருக்கையென்றபடி.

இப்படி, தார்யவஸ்துக்களை ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களிரண்டாலும் தரிக்குமென்னுமிடம் அபியுக்தராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபா

லிக்கப்பட்டது. எங்ஙனே யென்னில்; "ஈஶ்வரன் தன் ஸ்வரூப நிரூபகதர்மங்களுக்கும், நிரூபிதஸ்வரூப விஶேஷணங்களான குணங்களுக்கும்போலே, வ்யதிரிக்த ஸமஸ்த த்ரவ்யங்களுக்கும் அவ்யவஹிதமாக ஸ்வரூபேண ஆதாரமாயிருக்கும். அவ்வோ த்ரவ்யங்களை யாஶ்ரயித்திருக்கும் குணாதிகளுக்கு அவ்வோத்ரவ்ய த்வாரா ஆதாரமாயிருக்கும். ஜீவர்களாலே தரிக்கப்படுகிற ஶரீரங்களுக்கு ஜீவத்வாரா ஆதாரமாயிருக்குமென்று சில சொல்லுவார்கள். ஜீவனை த்வாரமாகக்கொண்டு, ஸ்வரூபத்தாலும் ஆதாரமா மென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுவர்கள். இப்படி, ஸர்வமும் ஆஶ்ரயத்தைப்பற்ற வப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாகையாலே, இவற்றின் ஸத்தாதிகள் ஆஶ்ரயஸத்தாதீநங்கள்; ஸர்வவஸ்துக்களினுடையவும் ஸத்தை ஸங்கல்பாதீநையாகையாவது- அநித்யங்கள் அநித்யேச்சையாலே யுத்பந்நங்களாயும், நித்யங்கள் நித்யேச்சாஸித்தங்களாயு மிருக்கை. இவ்வர்த்தத்தை (கஉக) "ஜ்ஞாதவாஂஸ்தவிஷ்ணு வஷாய்ஸ்ததா" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே அபியுக்தர் விவேகித்தார்'

"இத்தாலே, ஸர்வத்தினுடையவும் ஸத்தாநுவ்ருத்திரூபையான ஸ்திதியும் ஈஶ்வரேச்சாதீநையானபடியாலே ஸர்வமும் ஈஶ்வரஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று சொல்லுகிறது. குருத்ரவ்யங்கள் ஸங்கல்பத்தாலே த்ருதங்களென்று ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுமது (ஜஉஉ) "த்யௌஸ்ஸசந்த்ரார்க்கநக்ஷத்ரா வஂகிஶோதிஶோ மஹீ ॥ வாஸுதேவஸ்ய வீர்யேண விதாநி மஹாத்மநஃ" என்கிறபடியே, ஒரோதேஶவிஶேஷங்களிலே விழாதபடி நிறுத்துகையைப்பற்ற. இப்படி இச்சாதீநஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு பரமாத்மஸ்வரூப மென்செய்கிறது? என்னில்; பரமாத்மாவினுடைய விச்சை யிவ்வஸ்துக்களை பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபாஶ்ரிதங்களாக வகுத்துவைக்கும். இப்படி, ஸர்வவஸ்துவும் ஈஶ்வரஸ்வரூபாதீநமுமாய், ஈஶ்வரேச்சாதீநமுமாயிருக்கும்; லோகத்திலும் ஶரீரம்-ஶரீரியினுடைய ஸ்வரூபாஶ்ரயமுமாய், ஸங்கல்பாஶ்ரயமுமா யிருக்கக்காணாநின்றோம். இவனிருந்தகாலமிருந்து, இவன் விட்டபோது ஒழிகையாலே ஸ்வரூபாஶ்ரிதம். இவ்வர்த்தம், ஸங்கல்பமில்லாத ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளிலே தெளிவது. ஜாகராதிதஶைகளில் ஸங்கல்பத்தாலே விழாதபடி தாங்கும்

[illegible]௦. சேஷமாகையாவது - சந்தந குஸுமதாம்பூலாதிகளைப் போலே, அவனுக்கிஷ்ட விநியோகார்ஹமா யிருக்கை.

ஸங்கல்பாஶ்ரித மென்னக்கடவது" என்று, இப்படி ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே.

(சேஷமாகையாவது-சந்தநகுஸுமதாம்பூலாதிகளைப்போலே அவனுக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹமா யிருக்கை.) அதாவது-சந்தந குஸுமாதி பதார்த்தங்கள் தனக்கென்னவிருப்பதோ ராகாரமின்றிக்கே, பூசுமவனுக்குந் சூடுமவனுக்கும் உறுப்பாய், விநியோகங் கொள்ளுமவனுக்குத் தானும் விநியோகங்கொண்டு, தானுகந்த விஷயங்களுக்குங் கொடுக்கலாம்படி இஷ்டவிநியோகார்ஹமா யிருக்குமாபோலே, சேதநவஸ்துவாயிருக்க ஸ்வப்ரயோஜநாந்தமன்றிக்கே தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவ வைலக்ஷண்ய மெல்லாவற்றாலும் சேஷிக்கு அதிஶயகரமாய், விநியோகத்தளவில் அவனுக்குத் தானும் விநியோகங்கொண்டு, (௧௨௩) "அடியார்க்கென்னைப்படுத்த விமலன்" என்கிறபடியே, தானுகந்தவர்களுக்கும் உறுப்பாக்கலாம்படி வேண்டின விநியோகத்துக்கு யோக்யமாயிருக்கை யென்றபடி. சித்த்ரவ்யத்துக்கு அசித்த்ரவ்யங்களை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிற்று- பாரதந்த்ர்யாதிஶயம் சொல்லுகைக்காகவிறே. ஆகம் ஸ்வரூப யாதாத்ம்யம் இதுவாகையாலே யிறே! பராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிறதளவிலே (௧௨௪) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று, ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது (௧௨௫) "பரகதாதிஶயாதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ ஶேஷ: பரஶ்ஶேஷீ" என்று, சேஷசேஷித்வலக்ஷணம் பாஷ்யகாரராலே யருளிச்செய்யப்பட்டது. இந்த லக்ஷணவாக்யார்த்தத்தை யநுஸரித்துக்கொண்டு, (௧௨௬) "உத்தேஶ்யாய அதிஶயம் யஸ்யாதிஶய ஸிஷ்யோ ஸ்யாந்-ஸம்பந்தே ஜ்ஞாதாஸ்த ஶேஷ ஶேஷிணௌ" என்று, சேஷசேஷித்வலக்ஷணத்தை அபியுக்தரானவர்களும் சொல்லிவைத்தார்கள். (௧௨௭) 'யஸ்யேச்சா விநியோகார்ஹ: ஶேஷ: ஶேஷீ ஸ ப்ரோக்தோ ஶேஷ ஜ்ஞாநஸ்வம் யஸ்யேச்சம் விநியோஜ்யதே' என்று சொல்லுகையாலே, சேஷத்வமாவது- இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வம் என்று ஶாஸ்த்ரஸித்தம்.

சக. இதுதான் க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே, ஶரீரம்போலே யவற்றுக் கயோக்யமா யிருக்கை.

இப்படி, ஈஶ்வரவிஷயத்தில் ஆத்மாவுக்குண்டான ஶேஷத்வம், (கஉஅ) "யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி" (கஉகூ) "ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதே" (கஙo) "தாஸபூதாஸ் ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: । நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச" (கஙக) "ஸ்வோஜ்ஜீவநேச்சா யதி தே ஸ்வஸத்தாயாம் ஸ்ப்ருஹா யதி । ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதா ஸ்மர" என்று, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே சொல்லப்படாநின்றதிறே.

(சக) ஒருவனுக்கு க்ருஹக்ஷேத்ராதிகளும் ஶேஷமாய், ஸ்வஶரீரமும் ஶேஷமா யிருக்கச்செய்தே, க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள் - ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு அர்ஹமாய், ஶரீரம் - அவற்றுக்கு அநர்ஹமாயிருக்கக்காண்கையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமாமிடத்தி லிருக்கும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இதுதான்) என்று தொடங்கி.

இதுதானென்றது - இப்படி ஈஶ்வரஶேஷமாகச் சொல்லப்பட்ட ஆத்மவஸ்துதா னென்றபடி.

(க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே) என்கிற விடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே - தநதாந்யாராம தாஸ தாஸீவர்க்கங்களைச் சொல்லுகிறது.

(ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே) என்கிறவிடத்தில், ப்ருதக்ஸித்தியாவது - ஸம்பந்தியை அவலம்பியாமல் ஸ்வயமேவ ஸ்திதியாதல் ... [illegible]

ஆதிஶப்தத்தாலே - அநேக ஸாதாரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது; க்ருஹக்ஷேத்ர தாஸதாஸீப்ரப்ருதிகள் - பித்ரு புத்ர ஜ்யேஷ்ட கநிஷ்டாதிகளுக்கு ஸாதாரண ஶேஷமாயிருக்கும்; புத்ரனும்

௪௨, ஆத்மஸ்வரூபந்தான், பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்று படிப் பட்டிருக்கும்.

பர்தா பித்ரு பித்ருவ்யாதிகளுக்கு ஸாதாரணசேஷமாயிருக்கும்; களத்ரமும் (க௱உ) "ஸோம꞉ ப்ரதமோ விவிதே கந்தர்வோ விவித உத்தர꞉, த்ருதீயோ அக்நிஷ்டே பதிஸ்துரீயஸ்தே மநுஷ்யஜா꞉" என்று - பாணிக்ரஹணாநந்தரம் ஸோமாதிகளுக்கு சேஷமாகச் சொல்லுகையாலே, அநேகஸாதாரணமாயிருக்கும்; இப்படி யன்றிக்கே, சரீரம்போலே யவற்றுக்கு அயோக்யமாயிருக்கையாவது- அப்ருதக்ஸித்தமாய், அநந்யஸாதாரணமான சரீரம்போலே. ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளானவற்றுக்குத் தான் அநர்ஹமாயிருக்கை.

"ப்ருதக்ஸ்த்தித்யாதிகளுக்கு" என்று பாடமாகில், ஆதிசப்தத்தாலே ப்ருதகுபலப்தியைச் சொல்லுகிறது. அப்போதைக்கு, இதுதான் க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர மித்ர களத்ராதிகளைப்போலே, பிரிந்து நிற்கைக்கும், பிரிந்துதோற்றுகைக்கும் அர்ஹமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே, சரீரம்போலே ததுபயாநர்ஹமாயிருக்குமென்று பொருளாகக்கடவது. (க௱௩) "ஸர்வே ஶப்தா꞉ ஶரீரவாசகா꞉ வ்யக்தீநாம் ஸம்ஸ்தாநாநாம் ஆதாராதேயபாவ꞉, நியந்த்ருநியாம்யபாவ꞉, சேஷசேஷிபாவஶ்ச" என்றும், (க௱௪) "யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதும் ச ஶக்யம் தச்சேஷதைகஸ்வரூபம் ச தத்தஸ்ய ஶரீரம்" என்றும் வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்திலும், ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும், ஆத்மசரீரபாவலக்ஷணமாக பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த நியந்த்ருநியாம்யபாவம், ஆதாராதேயபாவம், சேஷசேஷிபாவமாகிற மூன்றும் இவ்விடத்திலே சொல்லப்படுகையாலே, (க௱௫) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம்" என்று, இத்யாதி ஸ்ருதிஸித்தமான ஆத்மாவினுடைய பரமாத்ம சரீரத்வம் அர்த்தாத் உக்தமாயிற்று.

ஆக, கீழே ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய சோதநம்பண்ணப் பட்டது.

(௪௩) இனி, ஏவம்பூதமான ஆத்மஸ்வரூபம், அநாத்யசித்ஸம்பந்த தத்வியோக ததநந்வயங்களாலே பத்தமுக்த நித்யரூபேண த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்:

௩௩ பத்தரென்கிறது-ஸம்ஸாரிகளை.

௩௪ முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றவர்களை.

---

(௩௩) (ஆத்மஸ்வரூபந்தான் பத்தமுக்தநித்ய ரூபேண மூன்று படிப்பட்டிருக்கும்) என்று.

இதில், பத்தரென்கிறதாரை! என்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்: (பத்தரென்கிறது ஸம்ஸாரிகளை) என்று.

அவர்களாகிறார் - திலதைலவத், தாருவஹ்நிவத், துர்விவேச குணத்ரயாத்மகாநாதி பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வரூபராய், அநாதி யவித்யா ஸஞ்சிதாநந்த புண்யபாபரூப கர்மவேஷ்டிதராய், தத்தத் கர்மாநுகுண விவித விசித்ர தேவாதிரூபதேஹவிசேஷ ப்ரவிஷ்டராய், அவ்வோ தேஹங்களிலே அஹம்புத்தியையும் தேஹாநுபந்திகளிலே மமதாபுத்தியையும் பண்ணி துர்வாஸநாருசி விவசராய், ஸ்வஸ்வகர்மாநுகுண ஸுகதுக்கபரம்பரைகளை யநுபவிக்குமவர்கள்.

(௩௪) இனி, முக்தரென்கிறதாரை யென்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றவர்களை) என்று; அவர்களாகிறார்—அநாதிகர்ம ப்ரவாஹ ப்ரயுக்தமான ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் நடவாநிற்கச்செய்தே, மோக்ஷருசிக்கு ப்ரதிபந்தகமான கர்ம விசேஷம், அநுபவத்தாலே யாதல், ஸாமாந்யேநவநுஷ்டிக்கும் ப்ராயச்சித்த கர்மங்களாலே யாதல், அநபிஸம்ஹிதபலமாய் அத்யுத்கடமான ப்ராமாதிக புண்யங்களாலேயாதல்க்ஷபித்து, அதுயாக ஜாயமாநதசையில் பகவத்கடாக்ஷத்தா லுண்டான ஸத்வோத்ரேகத்தாலே மோக்ஷருசிபிறந்து, ஸத்குருஸமாச்ரயண ஸம்ப்ராப்த வேதாந்தவேத்ய பரப்ரஹ்மஜ்ஞாநராய், தத்ப்ராப்திரூப மோக்ஷ வித்யர்த்தமாக, ஸ்வவர்ண ஸ்வாச்ரமோசிதமான கர்மங்களை பலஸங்க கர்த்ருத்வத்யாக பூர்வகமாக வநுஷ்டித்து (கரு) "யஜ்ஞேந தாநேந" என்றும் (௩௰) "கஷாயே கர்மபி: பக்வே ததோ ஜ்ஞாநம் ப்ரவர்த்ததே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அந்த ஸத்கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேஜ்ஞாநோத்பத்தி விரோதி ப்ராசீநகர்மம் க்ஷபித்தவாறே அந்த:கரணம்

௨௫. நித்யரென்கிறது-ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளை.

நிர்மலமாய், பகவதேகாவலம்பியான ஸம்யக்ஜ்ஞாநமுதித்து, அநந்தரம், (கஙஅ) "ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாந ஸமாதிபி: । நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே, இப்படி பஹுதர ஜந்மஸாத்யமான கர்மஜ்ஞாநங்களாலே பிறந்த தைலதாராவதவிச்சிந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூப பக்திமூலமாகவரும் பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாதல், அன்றிக்கே தன்னுடைய நிர்ஹேதுகஸௌஹார்த்தவிஶேஷத்தாலே யாத்ருச்சிகாதி ஸுக்ருத பரம்பரைகளைக் கல்பித்து, அதடியாக விஶேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி, அநந்தரம் அத்வேஷத்தைஜநிப்பித்து, ஆபிமுக்யத்தை யுண்டாக்கி ஸாத்விக ஸம்பாஷணத்தை விளைத்து, அவ்வழியாலே ஸதாசார்ய ஸமாஶ்ரயணத்திலேமூட்டி, ததுபதேஶமுகேந தத்வஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்தல், தன்னுடைய விஶேஷகடாக்ஷந் தன்னாலே தத்வஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்தல்செய்து, மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாகத் தன்திருவடிகளே உபாயமென்று நிற்கும்படி பண்ணும் பகவதாகஸ்மிகக்ருபையாலே உபாயாந்தரவிஷயத்தில் பிறந்த துஷ்கரத்வாதி புத்திமூலமாக வரும் ப்ரபதநமூலமான பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாதல, ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் கழிந்து ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபராய் பகவதநுபவ கைங்கர்யைக போகரானவர்கள்.

அவிஶேஷேண, "முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்றவர்களை" என்கையாலே பகவதநுபவத்தில் ருசியின்றிக்கே, தத்ஸமாஶ்ரயணத்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யுண்டாக்கிக் கொண்டு தேஶவிஶேஷத்திலேபோய் ஸ்வஸ்வரூபாநுபவம்பண்ணியிருக்கும் கேவலரையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௨௫) இனி, நித்யரென்கிற தாரையென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(நித்யரென்கிறது - ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளை) என்று. ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத வென்கையாலே - முக்தரை வ்யாவர்த்திக்கிறது; நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரரிறே! அவர்கள்; இவர்கள் அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரிறே! (கஙக) "ஸஹஸ்ர

ஸஹஜஸ்நாஸ்ய ஸம்ப்ரயஸ்ய ஸ்வபாவா:" என்றாரிறே! பட்டர்; (௧௪௰) "நித்யோ நித்யாநாம்" என்றும், (௫௮) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபம் நித்யமாயிருக்க; (௧௪௧) "ஸதைவ" என்பது, (௧௪௧) "ஸதேநம்" என்பதாகிறது பகவத்விஷயஜ்ஞாந ராஹித்ய ஸாஹித்யங்களாலேயிறே; ஆகையால், இவர்களை நித்யரென்கிறதும், பகவத்ஜ்ஞாநத்துக் கொருநாளும் ஸங்கோச மில்லாமையாலே யென்று கொள்ளவேணும். இந்த வைபவத்தைப்பற்றவிறே! (௧௪௨) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா:" என்றும், (௧௪௩) "யத்ரர்ஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:" என்றும் ஶ்ருதி இவர்களை ஶ்லாகிக்கிறது. பாஷ்யகாரரும் இவர்களுடைய வைபவத்தை, (௧௪௪) "ஸ்வஜ்ஞாநாநவ்ருத்தி" இத்யாதியாலே, ஸ்ரீகத்யத்திலே பரக்கவருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே, "ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத" என்றபோதே, இவர்களுடைய வைபவமெல்லாம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அஶேஷ ஶேஷவ்ருத்தியிலும் அந்விதனாய், கைங்கர்யபரர்க்கெல்லாம் படிமாவாயிருக்கையாலே, திருவநந்தாழ்வானை ஶேஷனென்கிறது. (௧௪௫) "நிவாஸஶய்யாஸந பாதுகாம்ஶுகோபதாந வர்ஷாதபவாரணாதிபி: । ஶரீரபேதைஸ்தவ ஶேஷதாம் கதைர்யதோசிதம் ஶேஷ இதீரிதே ஜநை:" என்றிறே! ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது.

மற்றுள்ள ததீயரைப்போலே அநியமமாயிராதே, ஸர்வேஶ்வரன் அமுதுசெய்த ஶேஷமொழிய வமுதுசெய்யாத நியமத்தைப் பற்ற, ஶேஷாஶநரென்று-ஸேநமுதலியாரை நிரூபிக்கிறது. (௧௪௬) "த்வதீயபுக்தோஜ்ஜிதஶேஷபோஜிநா" என்றாரிறே! ஆளவந்தாரும்; (௧௪௭) "வநாத்ரிநாதஸ்ய ஸஸ்வாநுஸாரஸ்யைவ ஸர்வஸ்ய பரிஷ்கார்யஸ்ய ஸேநாந்யஸ்ய ஶக்தி:" என்று, ஆழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

ஆகிஶப்தத்தாலே - (௧௪௮) "ஶேஷஶேஷாஶந ஸர்வ பூர்வ நாநாவிதாநந்த பரிஜந பரிசாரிகா பரிசரித

௪௯. ஜலத்துக்கு அக்நி ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்த்தாலீ ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தாதிக ளுண்டாகிறப்போலே, ஆத்மாவுக்கும் அசித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசிக ளுண்டாகிறன.

யாணய-மல” என்கிறபடியே, பகவத் கைங்கர்யைக போகராயிருந்துள்ள வைநதேயப்ரமுகரான நித்யஸித்தரை யெல்லாம சொல்லுகிறது.

(௪௯) பூர்வோக்தமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை யுடைய ஆத்மாவுக்கு அவித்யாதி தோஷஸம்பந்தம் வந்தபடியென்? என்கிற சங்கையிலே, ஸத்ருஷ்டாந்தமாக தத்ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார்; ஜலத்துக்கு என்று தொடங்கி.

அதாவது ஸ்வபாவதஏவ நிர்விகாரமாய் ஶீதளமாயிருக்கிற ஜலத்துக்கு, அக்நியோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டையான ஸ்த்தாலியோட்டை ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தோத்ரேக ரூபங்களான விகாரங்க ளுண்டாகிறப்போலே, ஸ்வதஃஜ்ஞாநாநந்தாமல ஸ்வரூபனான ஆத்மாவுக்கும் குணத்ரயாஶ்ரயாசித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யாகர்ம வாஸநாருசிக ளுண்டாகிறனவென்கை.

இவருடைய திருத்தம்பியாரும், ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலே (௯௪௧) “𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂” என்று அருளிச்செய்தாரிறே,

இப்படி, ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே (௨௮) “𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑍋𑌮𑌲𑌃 । 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌲𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌲𑍀𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌿 । 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌦𑍍𑌰𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍇 । 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌹𑌂𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑍋𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃” என்று சொல்லப்பட்டது.

அவித்யையாவது-அஜ்ஞாநம். அதுதான்-ஜ்ஞாநாநுதய, அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந ரூபேண அநேகவிதமாயிருக்கும்.

சஎ. அசித்துகழிந்தவாறே அவித்யாதிகள் கழியுமென்பர்கள்.

கர்மமாவது-கரணத்ரயக்ருதமாய், புண்யபாபாத்மகமான க்ரியாவிசேஷம். அதில், புண்யம் ஐஹிகாமுஷ்மிக நாநாவித போகஸாதநதயா பஹுவிதமாயிருக்கும்; பாபமும்-அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாராஸஹ்யாபசார ரூபேண அநந்தமாயிருக்கும்.

வாஸனையாவது - முன்புசெய்துபோந்தவற்றிலே மீளவும் மூளுகைக்கு ஹேதுவான ஸம்ஸாரம். இதுதான், ஹேதுபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

ருசியாவது - ரஸாந்தரத்தாலும் மீட்கவொண்ணாதபடி யொன்றிலேசெல்லுகிற விருப்பம். இதுவும், விஷயபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

அவித்யாகர்மவாஸநாருசிக ளுண்டாயிற்றின வென்னாதே, உண்டாகிறன வென்கையாலே - இவற்றினுடைய ப்ரவாஹரூபத்வம் சொல்லப்பட்டது,

சஎ. இப்படி, ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான அவித்யாதிகள் தானே எவ்வவஸ்த்தையிலே கழிவது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(அசித்துகழிந்தவாறே அவித்யாதிகள் கழியுமென்பர்கள்) என்று. அதாவது-காரணநிவ்ருத்யா கார்யநிவ்ருத்தியாகையாலே, அசித்ஸம்பந்த நிபந்தநமாக வந்த விவையும், தத்ஸம்பந்தம் கழிந்தவாறே கழியுமென்று தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்க ளென்றபடி.

"என்பர்கள்" என்ற வித்தை பரமதமாக்கி, * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர்களுக்கு பகவத்ப்ரஸாதவிசேஷத்தாலே, அசித்துகழியும்முன்னே அவித்யாதிகள் கழிகைக்காண்கையாலே அந்த நியமமில்லையென்று இவர்க்குக்கருத்து என்று சொல்லுவாரு முண்டு. அது முக்யமன்று; அவர்கள் திருமேனியோடேயிருக்கச் செய்தே, பரமபக்தி பர்யந்தமாகப் பிறந்ததேயாகிலும் (க௫௦) "விண்ணப்படலம் விள்ளவிழித்துன்னை மெய்யுற்றுள்ளவுளவும் யானு முளனுவனென்கொலோ" என்கையாலே; (௩௫௧) "லவ-௰

ருஅ. இம்மூன்றும் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்.
ருக. சிலர், ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள்

ஹ வஸ்ரீ வஸ்ரு்தி" என்கிற முக்தாவஸ்தையில், வைஶத்யம் அசித்து கழிவதற்கு முன்பில்லாமையாலே.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்றது-ஆத்மஸ்வரூபம் பத்தமுக்த நித்யரூபேண மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கு மென்றும், அதில் பத்தசேதநர்க்கு அவித்யாத்புத்பத்திமூலமும், தந்நிவ்ருத்திக்ரமமும் சொல்லி நின்றது.

ருஅ. இப்படி உக்தமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும், இத்தனை சேதநரென்று ஸங்க்யேயமா யிருக்குமோ? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(இம்மூன்றும் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்) என்று. இம்மூன்றும் அநந்தமாயிருக்குமென்றால் வர்க்கத்ரயமுமாக அநந்தமென்று தோற்றுமென்று நினைத்து, தனித்தனியேயென்று விஶேஷிக்கிறார். அநந்தமாயிருக்கு மென்றது அஸங்க்யேயமா யிருக்குமென்றபடி.

ருக. உக்தமான ஜீவாநந்த்யத்துக்கு விரோதியான ஐகாத்ம்யவாதத்தை நிராகரிக்கிறார் மேல்;

(சிலர் ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள்) என்று தொடங்கி; சிலரென்று-அநாதரோக்தியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

இப்படிச் சொல்லுவர்கள்தாங்களாரோ? என்னில்; ஜீவாத்வைத ப்ரதிபாதக ஶாஸ்த்ரத்தில் குத்ருஷ்டிகள். அதாவது-ப்ரஹ்மாத்வைதமென்றும், ஜீவாத்வைதமென்றும் ஶாஸ்த்ரப்ரதிபாத்யமான வத்வைதம் த்விவிதமா யிருக்கும். ஜீவாத்வைதமாவது-ப்ரகாராத்வைதம். இதுக்கு நியாமகமேது! என்னில்; ப்ரஹ்மப்ரகரணங்களிலே (கடு) "ஸவ-ம் வஓிஷம் ஸ ஹ" (கடு) "வெ தஜா-த் ஷிம்ஸவ-ம்" (கடு) "வ-ா-ஷவெஷம் ஸவ-ம்" என்று, ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ப்ரஹ்மாத்வைதத்தை ப்ரதிபாதிக்கையிலும், ஸாமாநாதிகரண்யம் ப்ரகாரபேதவிஶிஷ்ட ப்ரகார

௫௦. அந்தப்பக்ஷத்தில், ஒருவன் ஸுகிக்கிறகாலத்திலே வேறே யொருவன் துக்கிக்கக்கூடாது.

யேகத்வபரமாகையாலும், (௪௫௫) "வநகஸ்ய ஸஹ-ஸ்ருதிவஹ ரஸ" என்று, ப்ரகாரபஹுத்வம் கண்டோக்த மாகையாலும், ஐக்யஸ்ருதிக்கு ஶேஷமான (௪௫௬) "நேஹ நாநாஸ்தி" இத்யாதி பேதநிஷேதம் ஸ்ருதிகைச்யவிரோதிபேதவிஷயமாகையாலும், ஸாமாந்யநிஷேதம் விஹிதவ்யதிரிக்த விஷயமாகையாலே ப்ரகாரிபஹுத்வ நிஷேதபரமாகையாலும், (௪௫௭) "நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்று, ப்ரஹ்மதுல்யப்ரகார்யந்தர நிஷேதகண்டோக்தியாலும் ப்ரகார்யத்வைதமே ப்ரஹ்மாத்வைதம்.

ஜீவபஹுத்வம் ஸ்ருதிஸித்தமாகையாலும். அல்லாதபோது பத்தமுக்தவ்யவஸ்த்தாநுபபத்தியாலும், உபதேஶாநுபபத்தியாலும், ஸுகாதிவ்யவஸ்த்தாநுபபத்தியாலும், (௪௫௮) "ஸ்வர்க நரக கதி வ்யாதயோ வா யதி ஸ்யாத் ஏக ஆத்மா தஸ்ய தேவ தீவ்ர ஶாஸ்த்ர நிஷ்பலம்" இத்யாதிகளாலே, தேவாதி ஶரீரபேத விஶேஷநிஷேதம் கண்டோக்தமாகையாலும், முக்தாத்மாக்களுக்கு ஸாம்யதை சொல்லுகையாலும் ஜீவாத்வைதம் ப்ரகாராத்வைதமே.

இதுதான் ஸ்ருதப்ரகாஶிகையிலே, ஆதிபாத சதுஶ்ஶ்லோகீ வ்யாக்யாநோபக்ரமத்திலே (௪௫௯) "ப்ரஹ்மாத்வைதம் ஜீவாத்வைதம் விஷயம் ஶாஸ்த்ர ப்ரதிபாத்யம்" என்று தொடங்கி, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

இப்படி ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்வைதத்துக்கு ஹ்ருதயமறியாதே. ஆத்மபேதமில்லை ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்று, சிலகுத்ருஷ்டிகள் சொன்னார்களென்கை.

௫௦. அது அயுக்தமென்னுமிடம் ஸாதிக்கிறார்;

(அந்தபக்ஷத்தில்) இத்யாதியாலே. அதாவது-அப்படி ஆத்மபேதமில்லாதபக்ஷத்தில், (௪௬௦) "ஸுகஸம்ஸாரீ" என்று, ஒருவன்

ருக. அது தேஹபேதத்தாலே யென்னில்.
ருஉ. ஸௌபரிஶரீரத்திலு மதுகாணவேணும்.
ருங. ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், ஒருவன் முக்தனாகையும், ஒருவன் சிஷ்யனாகையும், ஒருவன் ஆசார்யனாகையும் கூடாது.

ஸுகோத்தரனா யிருக்கிறகாலத்திலே வேறேயொருவன் (கசுo) "அஹம்து:கீ" என்று, து:கோத்தரனாயிருக்கிற விந்த ஸுகது:க்கவ்யவஸ்தை கூடாதென்கை; ஸுகது:கங்களிரண்டும் ஏகாஶ்ரயகதமாகில் உபயப்ரதிஸந்தாநமும் ஒருவனுக்கே யுண்டாகவேணுமிறே; ஆகையால், ஸுகது:கங்கள் நியதங்களாகையாலே, ஆத்மபேதமுண்டாகவேணுமென்று கருத்து.

ருக. அந்த ஸுகது:கவ்யவஸ்தைக்கு ஹேது, தேஹபேதமென்கிறவர்களுக்கிதை யநுவதிக்கிறார்;

(அது தேஹபேதத்தாலே யென்னில்) என்று.

ருஉ அதுக்கு அநுபபத்தி சொல்லுகிறார்;

(ஸௌபரிஶரீரத்திலும் அது காணவேணும்) என்று. அதாவது-தேஹபேதம் ஸுகது:கநியமத்துக்கு ஹேதுவாகில், அநேகதேஹபரிக்ரஹம்பண்ணின ஸௌபரிஶரீரத்திலும் அந்த நியமம் காணவேணுமென்கை.

தேஹபேதம் ஸுகது:கநியமத்துக்கு ஹேதுவன்றாகில், ஜந்மாந்தராநுபவத்தை இஜ்ஜந்மத்திலே ஸ்மரிக்க வேண்டாவோ! என்னில்; ஸ்மரியாதொழிகிறது ஸம்ஸ்காரத்திலுடைய அநுத்பவத்தாலேயாதல், நாஶத்தாலேயாதல் ஶரீராந்தரத்தில் ஸுகது:கஸ்ம்ருத்யாதிகளின்றிகே யொழிகிறதும் இரண்டதொன்றாலேயென்னில், ஒருஶரீரந்தன்னிலும் ஸ்ம்ருதிகூடாதொழியவேணும். ஆகையால், ஸுகது:கநியமத்துக்கு ஹேது-தேஹபேதமென்னவொண்ணாது.

ருங. அப்படி, ஸுகது:கவ்யவஸ்தாநுபபத்தியே யன்று. ஏகாத்மாவென்னும்பக்ஷத்தில் பத்தமுக்தவ்யவஸ்தாநுபபத்தியும் ஶிஷ்யாசார்ய வ்யவஸ்தாநுபபத்தியும் உண்டென்கிறார் மேல்;

௫௪. விஷமஸ்ருஷ்டியுங்கூடாது.

௫௫. ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியோடும் விரோதிக்கும்.

(ஒருவன்ஸம்ஸரிக்கையும்)என்று தொடங்கி. அதாவது-ஏகாத்மாவாகில், (கசுக) "அநேகஜந்ம ஸாஹஸ்ரீம் ஸம்ஸாரபதவீம் வ்ரஜந் । மோஹஶ்ரமம் ப்ரயாதோஸௌ வாஸநாரேணுகுண்டித:" என்கிறபடியே ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், (கசுஉ) "ஶ்ரோத்ரோத்ரா வாஸுதேவோ விமுக்த:" என்கிறபடியே ஒருவன் முக்தனாகையும், (கசுங) "தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத், ஸமித்பாணி: ஶ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம், தஸ்மை ஸ வித்வாநுபஸந்நாய ஸம்யக் ப்ரஶாந்தசித்தாய ஶமாந்விதாய யேநாக்ஷரம் புருஷம் வேத ஸத்யம் ப்ரோவாச தாம் தத்த்வதோ ப்ரஹ்மவித்யாம்" என்கிறபடியே, ஒருவன் ஶிஷ்யனாய்வந்து உபஸத்திபண்ண ஒருவன் ஆசார்யனாயிருந்து அவனுக்குஉபதேஶிக்கையுங் கூடாதென்கை.

(௫௪) இன்னமுமோரநுபபத்தி சொல்லுகிறார்; (விஷமஸ்ருஷ்டியுங்கூடாது) என்று. அதாவது - ஏகாத்மாவாகில் தேவதிர்யகாதிரூபேண, சில ஸுகோத்தரமாகவும், சில துஃகோத்தரமாகவும், சில ஸுகதுஃகமிஶ்ரமாகவும், இப்படி லோகத்தில் பதார்த்தங்களை விஷமமாக ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கக்கூடாதென்கை. ஜீவபேதமும், கர்மதாரதம்யமுமிறே! விஷமஸ்ருஷ்டிக்குஹேது.

(௫௫) இப்படி, யுக்தியாலே அநேகவிரோதங்களை தர்ஶிப்பித்தார் கீழ்; இவ்வளவேயன்று, இப்பக்ஷத்துக்குஶ்ருதிவிரோதமுமுண்டென்கிறார்; (ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியோடும் விரோதிக்கும்) என்று. அதாவது-ஏகாத்மாவென்கிறபக்ஷம், (கசு௦) "நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந்" என்று, ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிற ஶ்ருதிக்கும் சேராதென்றபடி. இந்த ஶ்ருதி ஆத்ம

ஞசு. ஶ்ருதி, ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிற தென்ன வொண்ணது.

ஞஎ. மோக்ஷதசையிலும பேதமுண்டாகையாலே.

ஞஅ. அப்போது தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேத மும் கழிந்து, ஆத்மாக்கள் ஸ்வரூபம் அத்யந்தம் ஸம மாய், ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணதபடி யிருந்ததேயாகிலும்.

பேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்னில்; (கசு) "ஹோத்ருஹோம..." என்றும், (கஅ) "வ்யமாத்ராநந்த" என்றும், (ஞஅ) "ஜ்ஞா ஜ்ஞௌ த்வாவஜா வீஶநீஶௌ" என்றும், (கசுசு) "க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய ஜ்ஞா விஜ்ஞாநயோ:" என்றும், ஜீவைகத்வ ப்ரதிபாதிகைகளான அநேகஶ்ருதிகளோடும் விரோதிக்கும். ஆகையால், இது ஔபாதி கபேதத்தைச சொல்லுகிறதென்றிறே! அவர்கள் சொல்லுவது.

(ஞசு) அத்தை நிஷேதிக்கிறுர்; (ஶ்ருதி, ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிற தென்னவொண்ணது) என்று. ஔபாதிக பேதமா வது - தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேதமும்.

(ஞஎ) ஔபாதிகபேதமென்ன வொண்ணமைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறுர்; (மோக்ஷதசையிலும் பேத முண்டாகையாலே) என்று. அதாவது - (கசுஞ) "ஸதா பஶ்யந்தி" (கசுசு) "... ..." (கசுஎ) "... ..." (கசுஅ) "... ..." (கசுகூ) "... ..." என்று, மோக்ஷதசையிலும் ஆத்மபேதத்தை ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகையாலே அப்படி சொல்லவொண்ணதென்கை.

மோக்ஷதசையாவது - ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்ததசையிறே. அந்ததசையிலும் ஆத்மபேதம் ஶ்ருதி ஸித்தமாகையாலே, (கஎ0) "நித்யோநித்யாநாம்" என்கிற ஶ்ருதியும் ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

(ஞஅ) ஆனால், ஆத்மபேதப்ரதிபத்திக்கு ஹேதுவாய், ஔபா திகமாயிருந்துள்ள தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேத

௩௯. பரிமாணமும், எடையும், ஆகாரமும் ஒத்திருக்கிற பொற்குடங்கள், ரத்நங்கள், வ்ரீஹிகள் தொடக்கமானவற்றுக்கு பேதமுண்டாகிறாப்போலே ஸ்வரூபபேதமும் ஸித்தம்.

௪௦. ஆகையா லாத்மபேதம் கொள்ளவேணும்.

மும்கழிந்த ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபம் அத்யந்தம்ஸமமாய், ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் பேதகதநத்துக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி யிறே! மோக்ஷதசையிருப்பது; அவ்விடத்தில், ஆத்மபேதம் ஸித்திக்கிறபடி யெங்ஙனே?என்கிற வாதிப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்;(அப்போது) என்று தொடங்கி - (ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாத படி யிருந்ததேயாகிலும்) என்று.

(௩௯) த்ருஷ்டாந்தமுகேந பேதத்தை ஸாதிக்கிறார்; (பரிமாணமும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - அளவும், தூக்கமும், வடிவும் ஒத்திருக்கிற பொற்குடங்கள், ரத்நங்கள், வ்ரீஹிகள் முதலான பதார்த்தங்களுக்கு பேதகமா யிருப்பதொரு லக்ஷணமில்லையோயாகிலும் அதிலே நாநாத்வம் காண்கிறாப்போலே, ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்ல வொண்ணாதபடி ஏகாகாரரான முக்தாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரூபபேதம் ஸித்திக்குமென்றபடி.

(௪௦) கீழ்ச் சொன்னவற்றையெல்லாம் அநுபாஷித்துக்கொண்டு, "ஆகையால் ஆத்மபேதம்கொள்ளவேணும்" என்று நிகமிக்கிறார்.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று - சிலர் ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள் என்றுதொடங்கி இவ்வளவாக, முன்பு தாமருளிச்செய்த ஜீவாநந்த்யப்ரதிபடமான ஏகாத்மவாதத்தை உத்க்ஷேபித்து, யுக்தியாலும், ஶாஸ்த்ரத்தாலும் பஹுமுகமாக வத்தை தூஷித்து, ஆத்மபேதத்தை ஸாதித்தாராயிற்று. கீழே, ஆத்மஸ்வரூபலக்ஷணத்தை விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார். அதில், அசித்விலக்ஷணத்வம், அஜடத்வம், ஆநந்தரூபத்வம், அவ்யக்தத்வம், அசிந்த்யத்வம், நிரவயவத்வம், நிர்விகாரத்வம்,

கூக. இப்போ திவர்களுக்கு லக்ஷணம், சேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வம்.

கூஉ. இவர்களுடைய ஜ்ஞாநந்தான் ஸ்வரூபம்போலே நித்ய த்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாயிருக்கும்.

கூங. ஆனால், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வருபத்துக்கும் வாசி என்? என்னில்;

ஜ்ஞாநாச்ரயத்வமாகிற இவை ஜீவேச்வர ஸாதாரணம். நியாம்யத்வாதிகள் மூன்றும் சிதசித்ஸாதாரணம். நித்யத்வம் தத்வத்ரய ஸாதாரணம். அணுத்வமும் அசித்பரமாணுஜீவஸாதாரணம். இவையித்தனையும் சேரக்கூடி, ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அசிதீச்வர வ்யாவ்ருத்தியை விளைப்பிக்கையாலே, இவற்றைலக்ஷணமென்னக் குறையில்லை.

(கூக) அப்படியன்றிக்கே,ஸங்க்ரஹமாக வொருலக்ஷணம் அருளிச்செய்கிறார், (இப்போது இவர்களுக்கு லக்ஷணம், சேஷத்வத் தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வம்) என்று. இவர்களென்கிறது-த்ரிவிதசேதநரையும். லக்ஷணமாவது - அஸாதாரண தர்மமிறே. ஆகையால், சேஷத்வமாத்ரத்தைச் சொல்லில் அசித்வ்யாவ்ருத்தி விளைத்தியாமையாலும், ஜ்ஞாத்ருத்வமாத்ரத்தைச் சொலில் ஈச்வரவ்யாவ்ருத்தி விளைத்தியாமையாலும், சேஷத்வேஸதி ஜ்ஞாத்ருத்வமே லக்ஷணமென்கிறார்.

(கூஉ) இப்படி, ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்குமுண்டான ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இவர்களுடைய ஜ்ஞாநந்தான்) என்று தொடங்கி.(ஸ்வரூபம்போலே நித்யத்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாயிருக்கும்) இத்தால்-நித்யத்வ த்ரவ்யத்வ அஜடத்வ ஆநந்தரூபத்வங்கள், ஸ்வரூபத்தோபாதி ஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டென்றபடி.

(கூங) நித்யத்வாதிகளையுபபாதித்து வைதர்ம்யத்தைச்சொல்லுமளவில் அநேகக்ரந்த வ்யவஹிதமாமென்று நினைத்து, ஸாதர்ம்யஞ் சொன்ன வநந்தரம், வைதர்ம்யத்தையும் சொல்லுவதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸ ப்ரச்நத்தை யறுவதிக்கிறார்; (ஆனால், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி யென்? என்னில்) என்று.

௬௪. ஸ்வரூபம் - தர்மியாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக் கயோக்யமாய், தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாசிப்பியாமலே தனக்குத் தான் ப்ரகாசிக்கக் கடவதாய், அணுவாயிருக்கும். ஜ்ஞாநம்-தர்மமாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு யோக்யமாய், தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவதாய், தனக்குத்தான் ப்ரகாசியாதே ஆத்மாவுக்கு ப்ரகாசிக்கக் கடவதாய், விபுவாயிருக்கும்.

௬௫. அதில்; சிலருடையஜ்ஞாநம் எப்போதும் விபுவாயிருக்கும்; சிலருடையஜ்ஞாநம் எப்போதும் அவிபுவாயிருக்கும்; சிலருடைய ஜ்ஞாநம் ஒருகால் விபுவாய் ஒருகால் அவிபுவாயிருக்கும்.

---

(௬௪) வைதர்ம்யந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வரூபம் தர்மியாய்) என்றுதொடங்கி. அதாவது-தர்மித்வம், ஸங்கோச விகாஸாயோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்தா ப்ரகாஶகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம், அணுத்வம், இவைஸ்வரூபத்துக்குவிஶேஷம்.

தர்மத்வம், ஸங்கோச விகாஸயோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்த ப்ரகாஶகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶரஹிதத்வம், ஸ்வாஶ்ரயஸ்ய ஸ்வப்ரகாஶகத்வம், விபுத்வம், இவை ஜ்ஞாநத்துக்கு விஶேஷமென்றபடி. (விபுவாயிருக்கும்) என்று-ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸ்வாபாவிகவேஷத்தை யருளிச்செய்தாரித்தனையிறே.

(௬௫) ஸகல சேதநருடைய ஜ்ஞாநமும் இப்படி யிராதொழிவானென்? என்கிற சங்கையிலே ஸங்கோசா ஸங்கோச நிபந்தநமான தாரதம்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அதில் சிலருடையஜ்ஞாநம்) என்று தொடங்கி.

அதாவது (௧௦) "அயர்வறு மமரர்கள்" என்கிறபடியே பகவத்ஜ்ஞாநத்துக்கொருநாளும் ஸங்கோச மின்றிக்கே தத் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை ஸதாநுபவம்பண்ணுகிறநித்யஸூரிகளுடைய ஜ்ஞாநம், எப்போதும் விபுவாயிருக்கும். * பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமாயிருக்கிற பத்தருடையஜ்ஞா

சுசு. ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, நஶித்தது" என்கிறபடி யென்? என்னில்;

சுஎ. இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரித்து, விஷயங்களை க்ரஹிப்பது மீளுவதாகையாலே, அப்படிச்சொல்லக் குறையில்லை.

நம், கர்மாநுகுணமாகஸங்கோசவிகாஸங்களோடே கூடிக்கொண்டு எப்போதும் அவிபுவாயிருக்கும். (ளஎக) "கரைகண்டோர்" என்கிறபடியே, பகவதப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக்கடந்து அக்கரைப்பட்ட முக்தருடையஜ்ஞாநம், பூர்வாவஸ்த்தையில அவிபுவாய், உத்தராவஸ்த்தையில (ளஎஉ) "ஸ ச ஆநந்த்யாய கல்பதே" என்கிறபடியே, விபுவா யிருக்குமென்கை.

(சுசு) இனிமேல், ஜ்ஞாநத்துக்குச்சொன்ன நித்யத்வாதிகளை உபபாதிக்கிறார்; அதில் ப்ரதமத்திலே, "எனக்கிப்போது ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, எனக்கிப்போது ஜ்ஞாநம் நஶித்தது" என்று, உத்பத்திவிநாஶவத்தாகச் சொல்லப்படுகிற ஜ்ஞாநத்துக்கு நித்யத்வம கூடும படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்காக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது நஶித்தது என்கிறபடி யென்னென்னில) என்று-

(சுஎ) அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்; (இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரித்து விஷயங்களை க்ரஹிப்பது மீளுவது ஆகையாலே அப்படி சொல்லக் குறையில்லை) என்று. அதாவது - (ளஎஉ) "ஸ ச ஆநந்த்யாய கல்பதே" (சுஅ) "ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி" என்று, முக்ததசையில் ஸர்வவிஷயமாகச் சொல்லுகையாலே ஸர்வத்தையும ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்கு யோக்யமா யிருக்கச்செய்தேயும, (ளஎங) "யதா ந க்ரியதே ஜ்யோத்ஸ்நா மலப்ரக்ஷாளநாந்மணே: । தோஷப்ரஹாணாந்ந ஜ்ஞாநமாத்மந: க்ரியதே ததா" என்கிறபடியே, காமத்தாலே ஸங்குசிதமாய், (ளஎச) "யதோதபாநகரணாத் க்ரியதே ந ஜலாம்பரம் । ஸதேவ நீயதே வ்யக்திமஸத: ஸம்பவ: குத: ।। ததா ஹேயகுணத்வம்ஸாதவபோதாதயோ குணா: । ப்ரகாஶ்யந்தே ந ஜந்யந்தே நித்யா ஏவாத்மநோ ஹி தே" என்கிறபடியே, கர்மாநுகுணமான தாரதம்யத்தை யுடைத்தாய்

சூ-அ. இது தான் ஏகமா யிருக்கச்செய்தே நாநாவாய்த் தோற்று கிறது, ப்ரஸரணபேதத்தாலே.

கொண்டு, (௧௭௫) "[illegible] யாணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" என்கிறபடியே, இந்த்ரியத்வாரா புறப்பட்டு விஷயங் களை க்ரஹிப்பது மீளுவதாகையாலே, தாத்ருஶமான விகாஸத்தா லும் ஸங்கோசத்தாலும் வந்த ப்ரகாஶாப்ரகாஶங்களைக் கொண்டு, பிறந்தது நஶித்தது என்னக்குறையில்லை என்கை.

(சூ-அ) இப்படி, இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரிக்கிற ஜ்ஞாநம் ஏகமா யிருக்கச்செய்தே, விஷயக்ரஹணவேளையில் ப்ரகாஶிக்கும்போது தர்ஶந ஶ்ரவணாதி ஸமஜ்ஞாபேதத்தை யுடைத்தாய்க்கொண்டு, அநேகத்வேந ப்ரகாஶிக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;(இதுதான் ஏகமாயிருக்கச்செய்தே நாநாவாய்த் தோற்றுகிறது, ப்ரஸரணபேதத்தாலே) என்று. அதாவது-ஏகமுக மாக ப்ரஸரிக்கை யன்றிக்கே, சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ராத் யநேகேந்த்ரிய த்வாரா ப்ரஸரித்து, ரூபஶப்தாத் யநேகவிஷயங்களை க்ரஹிக்கிற வித்துக்கு தர்ஶந ஶ்ரவணாதி ஸம்ஜ்ஞாபேதேந தோற்றுகிற நாநாத் வம்-ப்ரஸரணபேத நிபந்தநமென்கை. இத்தால் - நித்யமான ஜ்ஞா நத்துக்கு உத்பத்திவிநாஶ வ்யவஹாரஹேது வின்னதென்று சொன்ன வநந்தரத்திலே, ப்ராஸங்கிகமாக அதினுடைய நாநாத் வேந ப்ரகாஶநஹேதுவும் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

ஆத்மாவினுடைய தர்மபூதஜ்ஞாந நித்யத்வம், (௧௭௬) "ந [illegible] [illegible] [illegible]" (௧௭௭) "ஜ்ஞா [illegible]" என்று, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளில் சொல்லப்பட்டதிறே.

௬௯, த்ரவ்யமானபடி யென்னென்னில்;

௭௦. க்ரியாகுணங்களுக் காஶ்ரயமாய், அஜடமா யிருக்கை யாலே த்ரவ்யமாகக்கடவது.

---

(௬௯) இப்படி யிருந்துள்ள ஜ்ஞாநநித்யத்வத்தை யருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழ்; இனி. இதினுடைய த்ரவ்யத்வத்தை உபபாதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (த்ரவ்யமான படி யென்? என்னில்;) என்று.

(௭௦) தத்ஹேதுக்களை யருளிச்செய்து த்ரவ்யத்வத்தை ஸாதிக்கிறார்; (க்ரியாகுணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய் அஜடமாயிருக்கை யாலே த்ரவ்ய மாகககடவது) என்று. க்ரியையாவது - ஸங்கோசவிகாஸங்கள். குணமாவது - ஸம்யோகவியோகங்கள். அஜடத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம், (௧௭௮) "க்ரியாஶ்ரயோ த்ரவ்யம், குணாஶ்ரயோ த்ரவ்யம்" என்று, த்ரவ்யலக்ஷணம் சொல்லப்படுகையாலே, க்ரியாஶ்ரயத்வமும் குணாஶ்ரயத்வமும் ஓரொன்றே த்ரவ்யத்வஸாதகம். இவற்றோடே அஜடத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே அதுவும் த்ரவ்யத்வஸாதகமென்று இவர்க்குக்கருத்து. எங்ஙனே? என்னில்; ஜடவஸ்துக்களிலே த்ரவ்யாத்ரவ்யங்க ளிரண்டு முண்டு; அஜடவஸ்துக்களிலே அத்ரவ்யமாயிருப்ப தொன்றிலலையிறே. ஆகையால-"ஜ்ஞாநம், த்ரவ்யம், அஜடத்வாத், யதஜடம, தத்த்ரவ்யம, யதாஆத்மாதி" என்று அஜடத்வந தனனைக்கொண்டே தரவ்யத்வம ஸாதிக்கலாமிறே. ஆகையிறே! "இதுதான் அஜடமுமாய், ஸஙகோசவிகாஸஙகளுக்கும் ஸம்யோக வியோகாதிகளுககும் ஆஶ்ரயமுமாயிருக்கை யாலேத்ரவ்யம" என்று, ததவஸாரததிலும் இவ ரருளிச்செய்தது. இப்படி த்ரவ்யமாயிருக்குமாகில, இதுக்கு ஆத்மகுணத்வம் கூடும்படி என்? என்னில்; நித்யததாஶ்ரயத்வத்தாலே கூடும். (௧௭௯) "ஆஶ்ரயாந்நரோதா வ்ருத்தே ராஶ்ரயேண ஸமந்வயாத். த்ரவ்யத்வஞ்ச குணத்வஞ்ச ஜ்ஞாநஸ்யைவோபபத்யதே" என்றிறே ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது. ஆஶ்ரயாநந்ய தோவ்ருத்தித்வம, கரியாஶ்ரயத்வஞ் சொன்னபோதே சொல்லிற்றாயிறறு. இதுதான் ஜ்ஞாநத்துககே யன்றிறே! தீபாதிதேஜஃபதார்

எக. அஜடமாகில் ஸுஷுப்தி மூர்ச்சாதிகளில் தோற்றவேண்டாவோ வென்னில்;

எஉ. ப்ரஸரண மில்லாமையாலே தோன்றாது.

எங. ஆநந்தரூபமாகையாவது - ஜ்ஞாநம்ப்ரகாஶிக்கும்போது அநுகூலமாயிருக்கை.

எச. விஷஶஸ்த்ராதிகளைக் காட்டும்போது ப்ரதிகூலமாகைக்கடி தேஹாத்மப்ரமாதிகள்.

த்தப்ரஸ்யங்களுக்கு யொக்குமிறே. ஆகையால், த்ரவ்யத்வ குணத்வங்களிரண்டும் ஜ்ஞாநத்துக்கு உபபந்நம்.

(எக) கீழ் ஜ்ஞாநத்துக்குத் தாமருளிச்செய்த அஜடத்வ விஷயமான ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (அஜடமாகில்ஸுஷுப்திமூர்ச்சாதிகளில தோற்றவேண்டாவோ? என்னில்) என்று. அதாவது-ஜ்ஞாநம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்குமாகில் எப்போதும் ப்ரகாஶிக்கவேண்டாவோ, ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளில் ப்ரகாஶியாதொழிவானென்? என்கை.

(எஉ) அதுக்கு உத்தர மருளிச்செய்கிறார்; (ப்ரஸரண மில்லாமையாலே தோன்றாது) என்று. அதாவது-ஜ்ஞாநம ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயமேவப்ரகாஶிப்பதுதான விஷயக்ரஹணவேளையிலிறே. ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளில தமோகுணத்பபிபவத்தாலே ஸங்குசிதமாய், திரோஹிதங்களான மணிப்ரகாஶாதிகளைப்போலே, ப்ரஸரண மில்லாமையாலே ப்ரகாஶியாதென்கை.

(எங) இனிமேல், இதினுடைய வாநந்தரூபத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (ஆநந்தரூபமாகையாவது) என்று தொடங்கி; ஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶிக்கும்போதாவது-ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு விஷயங்களைதர்ஶிப்பிக்கும்போது; அப்போதிறே இதுதான் ப்ரகாஶிப்பது. அவ்வவஸ்தையில் அநுகூலமாயிருக்கையாவது - அவ்வோ விஷயங்களெல்லாம் அநுகூலமாய்த் தோற்றுகையாலே, அவற்றை விஷயீகரிக்கிந்த ஜ்ஞாநம-ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸுகரூபமாயிருக்கை.

(எச) ஆனால், விஷஶஸ்த்ராதிகளை தர்ஶிப்பிக்கும்போது அவற்றை விஷயீகரித்த ஜ்ஞாநம் ப்ரதிகூலமாயிருப்பானென்? என்

௭௫. ஈஸ்வராத்மக மாகையாலே யெல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம், ப்ராதிகூல்யம் வந்தேறி.

௭௬. மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமாகில், ஒருவனுக்கு ஒருகாலோரிடத்திலே அநுகூலங்களான சந்த்ர குஸுமாதிகள், தேசாந்தரே காலாந்தரே இவன்றனக்கும், அத்தேசத்திலே அக்காலத்திலே வேறேயொருவனுக்கும் ப்ரதிகூலங்களாகக்கூடாது

கிற ஶங்கையை யுடைகொண்டு அருளிச்செய்கிறார்; (விஷஶஸ்த்ராதிகள்) என்று தொடங்கி. அதாவது - அவற்றைஸ்பர்ஶிப்பிக்கும் போது, அவற்றை விஷயீகரித்த ஜ்ஞாநம் து:கரூபமாயிருக்கைக்குக் காரணம் அவற்றில் பாதகத்வபுத்திக்கு மூலமான தேஹாத்மப்ரமமும், கர்மமும், ஈஸ்வராத்மகத்வஜ்ஞாநராஹித்யமுமென்கை;

௭௫. இவை தனக்கு ஸ்வாபாவிக வேஷமேது? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஈஸ்வராத்மக மாகையாலே) என்று தொடங்கி. அதாவது - (ரா-யு) "ஜகத் ஸர்வம் ஶரீரம் தே" (கஅக) "தாநி ஸர்வாணி தத்வபு:" (கஅ௨) "தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸ் தநு:" என்று, ஸகலபதார்த்தங்களும் பகவச்சரீரமென்று ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்டு நின்றதிறே. அப்படி பகவதாத்மகமாகக் காணும்போது, ஸகல மநுகூலமாய்க்கொண்டு தோற்றுகையாலே எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம்; இவற்றில் தோற்றுகிற ப்ராதிகூல்யம், தேஹாத்மப்ரமாதி மூலமாகையாலே வந்தேறி என்கை.

(௭௬) இப்படி, ஈஸ்வராத்மகமாகையாலே ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவமென்பானென்? சந்த்ர குஸுமாதிகளிலுண்டான வாநுகூல்யம ஸ்வாபாவிகமன்றோ' என்கிற சங்கையிலேமேலே யருளிச்செய்கிறார்; (மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமாகில்) என்று தொடங்கி. மற்றையாநுகூல்யமென்கிறது - தாமருளிச்செய்த பகவதாத்மகத்வத்தால வந்த வாநுகூல்யத்தையொழிய, சந்த்ரகுஸுமாதி பதார்த்தங்களில தோற்றுகிற வாநுகூல்யத்தை. அது அவற்றுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகில், போக்தாவாயிருப்பானொருவனுக்கு ஒருகாலத்திலே ஒருதேசத்திலே அநுகூ

அநுகூலமாயிருந்ததுவே, காலாந்தரத்திலேயாதல், தேசாந்தரத்திலே யாதல்; இவன்றனக்கே ப்ரதிகூலங்களாவது; இவனுக்கநுகூலங்களாயிருக்கிற தேசகாலங்கள்தன்னிலே வேறேயொருவனுக்கு ப்ரதிகூலங்களாவதாகை கூடாது, இப்படி, ப்ரதிகூலங்களாய்த் தோற்றக் காணாநின்றோமிறே. ஆகையால, பகவதாத்மகங்களிவைய் தநமான வாநுகூல்யமே ஸ்வாபாவிகம்; மாறான ப்ராதிகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமன்று, என்கை. (உ அரு) "வஸ்த்வேகமேவ து:காய ஸுகாயேர்ஷ்யாகமாய ச। கோபாய ச யதஸ்தஸ்மாத் வஸ்து வஸ்த்வாத்மகம் குத:॥ ததேவ ப்ரீதயே பூத்வா புநர்து:காய ஜாயதே। ததேவ கோபாய யத: ப்ரஸாதாய ச ஜாயதே। தஸ்மாத் து:காத்மகம் நாஸ்தி ந ச கிஞ்சித் ஸுகாத்மகம்" என்று, இவ்வர்த்தம் ஸ்ரீபராஸரபகவானாலே விஸதமாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்? என்னில்; விஷயங்கள்தாங்கள் ப்ரதிகூலங்களாயும், சந்தநகுஸுமாதிகள் அநுகூலங்களாயும் தோற்றுகிறது - தேஹாத்மாபிமாநிகளாலே. ஸர்வாத்மகமாகையாலே, எல்லாபதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம், ஆகையால், அவ்வாகாரத்தாலே காணும்போதும், ஸர்வவிஷய ப்ரகாஸகமாயிலும், ஜ்ஞாநம் - ஆநந்தரூபமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று - "சித்தென்கிறது ஆத்மாவை" என்று, முதலிலே சிச்சப்தவாச்யமான ஆத்மவஸ்துவை உத்தேசித்து, அநந்தரம், "தேஹாதிவிலக்ஷணமாய்" என்று தொடங்கி "ஸேஷமாயிருக்கும்" என்னுமளவாக தத்ஸ்வரூப லக்ஷணத்தை விஸ்தரேண சொல்லி, "தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென்; என்னில" என்று தொடங்கி "ஸேஷமாகையாவது" என்னுமளவாக உக்தலக்ஷணத்தைப் பரீக்ஷித்து, அநந்தரம், ஏவம்பூதமான வாத்மஸ்வரூபம் பக்த முக்த நித்யரூபேண த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்படியையும், பத்தாத்மாக்களுக்கு அவித்யாதிகளுண்டாகைக்கு ஹேதுவையும், தந்நிவ்ருத்திக்ரமத்தையும், த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்படியையும் சொல்லி, அந்த ஜீவாநந்த்ய ப்ரதிபட்டமான ஏகாத்மவாதத்தை யுக்திஸாஸ்த்ரங்களாலே நிரஸித்து, ஆத்ம

[illegible]ரூபமாக தாஸ்தாதமாகங்களுக்கு முண்டான [illegible]
[illegible]ரம்பிப்பித்து, அநந்தரம், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கு முண்டான ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களைச் சொல்லி, ஜ்ஞாந விபுத்வ ப்ரஸங்கத்திலே த்ரிவித சேதநருடைய ஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டான விசேஷத்தைச் சொல்லி, முன்பு ஜ்ஞாநத்துக்குச்சொன்ன நித்யத்வ த்ரவ்யத்வா஽ஜடத்வா஽஽நந்தரூபத்வங்களை யடைவே உபபாதித்து, இப்படி சித்தத்வத்தினுடைய வேஷத்தை யருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

சித்ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

அசித்ப்ரகரணம்

க. அசித்து-ஜ்ஞாநசூந்யமாய், விகாராஸ்பதமாயிருக்கும்.

உ. இது, ஶுத்தஸத்வமென்றும், மிஶ்ரஸத்வமென்றும், ஸத்வ ஶூந்யமென்றும் த்ரிவிதம்.

ங. இதில் சுத்தஸத்வமாவது - ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதே கேவலஸத்வமாய், நித்யமாய், ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாய்,

---

தத்வத்ரயமாவது-சித்தும அசித்தும ஈஶ்வரனும் என்று உத்தேசித்த க்ரமத்திலே, ப்ரதமம் சித்சப்தவாச்யனான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ஸ்புடமாக வருளிச்செய்தார் கீழ்; அநந்தரம, அசித்வஸ்துவினுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விசேஷங்களை அதிஸ்ப்புடமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(க) அதில் ப்ரதமத்திலே அசில்லக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அசித்து - ஜ்ஞாநசூந்யமாய், விகாராஸ்பதமா யிருக்கும்) என்று. அசித்தாகிறது-சைதந்யாநாதாரமான வஸ்துவிறே! அது தன்னை யருளிசசெய்கிறார்; (ஜ்ஞாநசூந்யமாய்) என்று. அத்தைப் பற்றவிறே! ஶ்ருதி, போக்யஶப்தத்தாலே அசித்தைச் சொல்லிற்று. விகாராஸ்பத மாகையாவது - விகாரத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை. விகாரமாவது- அவஸ்த்தாந்தராபத்தி; அதாவது-சித்ஸ்வரூபம்போலே, ஸதைகரூபமா யிராதொழிகை.

(உ) இப்படி இதினுடைய லக்ஷணத்தை யருளிச்செய்தவநந்தரம், இவ்வசித்தத்வந்தான் - ஸத்வைகாதாரமாயும், ஸத்வாதிகுணத்ரயாதாரமாயும், ஸத்வாதிகுணஶூந்யமாயும், மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கும்படியை யருளிசசெய்கிறார்; (இது, சுத்தஸத்வமென்றும், மிஶ்ரஸத்வமென்றும, ஸத்வசூந்யமென்றம் த்ரிவிதம்) என்று

(ங) உத்தேசித்த க்ரமத்திலே, அசித்த்ரயத்தினுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிப்பதாக நினைத்து, ப்ரதமம்

கர்மத்தாலன்றிக்கே கேவலபகவதிச்சையாலே விமாந கோபுரமண்டப ப்ராஸாதாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கட வதாய், நிரவதிகதேஜோரூபமாய், நித்யமுக்தராலும் ஈஶ் வரனாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதாய், அத்யத்புதமாயிருப்ப தொன்று.

ஸ்ரீ ஸங்கல்பத்தின்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இதில் சுத்தஸத் வமாவது) என்று தொடங்கி சுத்தஸத்வமென்றது - குணாந்தரா கலசாதஸத்வகுணத்ரவ்யமுடையதென்றபடி; அத்தை யருளிச்செய் கிறார்; (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதே கேவலஸத்வமாய்) என்று. (௧௮௪) "[illegible]" (௪௮௫) "[illegible]" (௪௮௬) "[illegible]" (௪௮௭) "[illegible]" என்று, ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிக ளிலே யிப்படி சொல்லாநின்றதிறே. (நித்யமாய்) அதாவது,- அநாதிநிதநமா யிருக்கை. (௪௮௮) "[illegible]" (௧௮௯) "[illegible]" (௪௯0) "[illegible]" என்று, இதி னுடைய நித்யத்வமும் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே சொல்லப்பட்டது. (ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாய்) ஶுத்தஸத்வமாகையாலே ஜ்ஞாநாநந்த ஜநகமாயிருக்குமிறே. ஸத்வம் - ஜ்ஞாநஸுகாவஹமாயிறே! இருப் பது. ஆகையிறே! (௪௮௭) "[illegible]" என்றவநந்தரத்திலே "[illegible]" என்றது.

(கர்மத்தாலன்றிக்கே கேவல பகவதிச்சையாலே, விமாந கோ புர மண்டப ப்ராஸாதாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய்) அதா வது-சேதநன் கர்மாநுகுணமாக விச்சிக்க. அந்த விச்சாநுகுண மாக பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே சதுர்விம்ஶதிகத்வமாய்க்கொண்டு பரிணமித்து, சேதநர்க்கு போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாந ங்களாகிற ப்ரக்ருதிதத்வம்போ லன்றிக்கே, ஸ்வபோகார்த்தமாக, வுண்டான பகவதிச்சையாலே விமாநகோபுராதிரூபேண பரிண மியாநிற்கு மென்கை. (௪௯௧) "[illegible]"

[illegible]
[illegible]ந்ருக்தாம்வஷீ” (ககூஉ) “ஸர்வாநீகா [illegible]
ஷணை”’ (ககூங) ஆஜாநுபெத ஸுஹாம்ஸெஷு ப்ரஸவிஷ்ணு
என்று ஶ்ருதியிலேயும் ஸங்க்ரஹேண நித்யவிபூதியிலுண்டான
திவ்யநகர திவ்யாயுதாதிகள் சொல்லப்பட்டது.
இது தன்னை பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே (ககூச)
“திவ்யாவரண ஶதஸஹஸ்ராவ்ருதே, திவ்யகல்பக தரூப
ஶோபிதே, திவ்யோத்யாந ஶதஸஹஸ்ர கோடிபிராவ்ருதே
அதிப்ரமாணே, திவ்யாயதந ஸம்ஸ்தித்ரஸ்த திவ்யரத்ந
திவ்யாஸ்தாந மண்டபே” என்று தொடங்கி, விஸ்தரேண அருளிச்செய்
தாரிறே. (நிரவதிகதேஜோரூபமாய்) அதாவது - அப்ராக்ருதே
ஜபதார்த்தங்களையும் கதயோதகமாக்கும்படி, அளவிறந்ததேஜ
ஸ்ஸை வடிவாயிருக்கை. (ககூரு) “ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி
ந சந்த்ரதாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோயமக்நி:”
(ககூசா) “அத்ர் ந தஸ்ய தஸ்யா நம் வித்யுதோ பாஸ்தே வந: ।
ஸ்வயைவ ப்ரபயா ராஜந் துஷ்ப்ரேக்ஷம் தேவதாநவை:”
என்னக்கடவதிறே. (ககூஎ) “சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச
சோதி” (ககூஅ) ‘சுழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த சுடர்ச்சோதிவெள்ளம்’ (ககூகூ)
“விளக்குச்சுடர்ச்சோதி” என்று ஆழ்வாரும், இதினுடைய நிரவ
திக தேஜோரூபத்வத்தை பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்தாரிறே.
(நித்யமுக்தராலுமீஶ்வரனாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதாய்) அதா
வது - இதினுடையபரிமாணத்தை ஒருவராலும், அளவிட வொண்
ணாதபடியிருக்குமாயிறு. (உ00) ‘தேஷாமபி இயத் பரிமாணம்
இயதைஶ்வர்யம் ஈத்ருஶஸ்வபாவமிதி பரிச்சேதுமயோக்ய’
என்று நித்யரால் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதென்று ஸ்ரீவைகுண்ட
கத்யத்திலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது நித்யமுக்தருக்கு மொக்
குமிறே. ஈஶ்வரஜ்ஞாநத்தோபாதி இவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும்
ஸாக்ஷாத்தர்ஶித்வமுண்டாகையாலே; அவனாலபரிச்சேதிக்கலாமாகில்
இவர்களாலும் பரிச்சேதிக்கலாமிறே. ஆகையால் அவனுக்குமிதெ
ன்னை. ஆனால், இவர்களுடைய ஸர்வஜ்ஞதைக்குக்கொத்தை வாரா
தோ? என்னில்; வாராது. ஸர்வஜ்ஞதையாவது-ஸர்வத்தையுமுள்

௫. அஜடமானபோது, நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் ஈச்வரனுக்கும் ஜ்ஞானத்தையொழியவும் தோற்றும்.

ளபடி யறிகையிறே. பரிச்சேத்யமாகில் பரிச்சேதித்தறிகையும், அபரிச்சேத்யமாகில் அப்படி யறிகையுமிறே! உள்ளது; ஸீமையில்லாததொன்றுக்கு ஸீமையறியாமை ஸர்வஜ்ஞதைக்கு அநுகுண மென்னுமிடம், (உ0௪) "[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]" என்று, ஸ்ரீஸ்துதியிலே ஆழ்வானருளிச்செய்தார். இங்ஙனன்றாகில், (உ0௨) 'தனக்குந் தன்றன்மை யறிவரியான்' என்கிறவிதுவும், ஸர்வஜ்ஞதையோடு விரோதிக்கும். ஆகையால், நித்யமுக்தேச்வரர்களால் அபரிச்சேத்யமென்றவிதில் குறையில்லை; இத்தால், இதினுடைய வைபவம் சொன்னபடி. (அத்யத்புதமாயிருப்பதொன்று) அத்யத்புதத்வமாவது அநுக்ஷணம் அபூர்வாச்சர்யாவஹத்வம். (உ0௫) "[illegible]" என்றாரிறே! பாஷ்யகாரர். ஆக, சுத்தஸத்வமாவது-இப்படி யிருப்பதொன்றென்றதாயிற்று.

(௪) (இத்தைச்சிலர் ஜடமென்றார்கள், சிலர் அஜடமென்றார்கள்) அதாவது - இந்த சுத்தஸத்வந்தன்னை, இந்தர்சநஸ்தர்தங்களிலே சிலர் ஜடமென்றுசொன்னார்கள்; அங்ஙனன்றிக்கே, சிலர் அஜடமென்றுசொன்னார்களென்கை. (உ0௪) "[illegible]" என்றிறே! அபியுக்தருஞ்சொல்லிற்று.

(௫) ஜடமாகையாவது-ஸ்வயம்ப்ரகாசமன்றிக்கேயிருக்கை; அஜடமாகையாவது-ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கை. அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அஜடமானபோது, நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் ஈச்வரனுக்கும் ஜ்ஞானத்தை யொழியவுந்தோற்றும்) என்று. அஜடமானபோதென்றது,ஜடமென்றும் ஒருபக்ஷஞ் சொல்லுகையாலே, அப்படி யன்றிக்கே யிப்படியானபோதென்றபடி. அந்தப்பக்ஷத்தை [illegible] இத்தை யுபபாதிக்கையாலே இவர் தமக்கு இதுவே இஷ்

வுள்ளமென்று தோற்றுகின்றதிறே; ஜ்ஞாநத்தை யொழியவும் தோற்றுமென்றது - ஜ்ஞாநத்தாலே தன்னை யறியவேண்டாதபடித் தானே ப்ரகாசிக்குமென்றபடி.

(௩௩) இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசமா யிருக்குமாகில், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஜ்ஞாநவேத்யமாகவேண்டாதே தானே தோற்றவேண்டாவோ? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தோற்றாது) என்று. இதுதான், அபியுக்தராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. எங்ஙனே யென்னில்; "த்ரிவிதாசேதநங்கள்" என்றெடுத்து, "அவற்றில், ப்ராக்ருதியும் காலமும் ஜடங்கள்; சுத்தஸத்வமான காவ்யபதத்தையும் ஜடமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். ஜடத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாசமன்றிக்கே யிருக்கை. பகவச்சாஸ்த்ராதி பராமர்சம் பண்ணினவர்கள் ஜ்ஞாநாத்மகமாக ப்ரஸ்தாவிததமாகையாலே, சுத்தஸத்வத்ரவ்யத்தை ஸ்வயம்ப்ரகாசமென்பார்கள். இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகில், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷவேத்யமாகவேண்டாதே தானே தோற்றவேண்டாவோ? என்னில்; ஸர்வாத்மாக்களுடையவும் ஸ்வரூபமும், தர்மபூதஜ்ஞாநமும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்க, ஸ்வரூபம் தனக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் வேறொருவர்க்கும் ஜ்ஞாநாந்தரவேத்யமாறுப்போலவும், தர்மபூதஜ்ஞாநமும் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய், இதரர்க்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமல்லாதாப்போலவும், இதுவும் நியதவிஷயமாக ஸ்வயம்ப்ரகாசமானால் விரோதமில்லை. (௨௦௫) "யோவேத்தி யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத: । தம் ப்ரணம்ய ஹரிம் ஶாஸ்த்ரம் ந்யாயதத்வம் ப்ரசக்ஷ்மஹே" என்கிறபடியே, தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஈஶ்வரனுக்கு ஶுத்தஸத்வத்ரவ்யம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்னில்; இவனுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநம், இவ்வாத்மஸ்வரூபம் முதலாக ஸர்வத்தையும் விஷயீகரியாநிற்க, இவ்வாத்மஸ்வரூபம் - ஸ்வயம்ப்ரகாசமா யிருக்கிறாப்போலே இதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமா யிருக்கலாம். இப்படி நித்யர்க்கும் துல்யம். விஷயப்ரகாசநகாலத்திலே தர்மபூதஜ்ஞாநமு

எ. ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் பிந்நமானபடி யேன்? என்னில்;

அ. நானென்று தோற்றுமையாலும், ஶரீரங்களாய்ப் பரிணமிக்கையாலும், விஷயங்களையொழியவுந் தானே தோற்றுகையாலும், ஶப்தஸ்பர்ஶாதிகளுண்டாகையாலும் பிந்நமாகக்கடவது.

ஸ்வாஶ்ரயமாத்ரத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானாப்போலே முக்தர்க்கும அவ்வவஸ்தையிலே இது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானால் விரோதமில்லை. தர்மபூதஜ்ஞாநத்தினுடையஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தியானது விஷயப்ரகாஶநமில்லாதகாலத்தில் கர்மவிஶேஷங்களாலே ப்ரதிபத்தையானாப்போலே, சுத்தஸத்வத்தினுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தியும் பத்ததஶையில் ப்ரதிபத்தையாகையாலே, சுத்தஸத்வம் பத்தர்க்கு ப்ரகாஶிப்பதொழிகின்றது. (உ0கூ) ... ... "இவ்வளவு அவஸ்தாந்தராபத்தி, விகாரித்ரவ்யத்துக்கு விருத்தமன்று. ஆகையால, ப்ரமாணப்ரதிபந்நார்த்தத்துக்கு யுக்திவிரோதஞ்சொல்ல வழியில்லை." என்று இப்படி, ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே.

(எ) இனி, ஆத்மாவும அஜடமாய் ஜ்ஞாநமும் அஜடமாயிருக்கச்செய்தே, அந்யோந்யம் பிந்நமெனனுமித்தை தர்ஶிப்பித்தாப்போலே சுத்தஸத்வமும் அஜடமாயிருக்கசசெய்தே, இவையிரண்டிலும் பிந்நமாயிருக்கும்படியை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக, தஜ்ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் பிந்நமானபடி யேன்? என்னில) என்று.

(அ) அநேகஹேதுக்களாலே யது தன்னை தர்ஶிப்பிக்கிறார்; (நானென்று தோற்றுமையாலும) என்று தொடங்கி; அதாவது - ஆத்மவஸ்து ப்ரத்யக்காகையாலே அஹமென்று ப்ரகாஶியாநிற்கும்; இது பராக்காகையாலே இதமென்றிறே! ப்ரகாஶிப்பது. இத்தாலே ஆத்மாவில் பிந்நமென்றபடி. ஶரீராதிகளாய்ப் பரிணமிக்கையாலே, ஆத்மாவிலும ஜ்ஞாநத்திலும் இரண்டிலும் பிந்நமென்றபடி ஏகரூபனாகையாலே, ஆத்மாவுக்குப் பரிணாமமில்,

௧. மிஶ்ரஸத்வமாவது-ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றோடு ங்கூடி பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோதாயகமாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாய், நித்யமாய். ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ப்ரதேஶபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் ஸத்ருஶமாயும் விஸத்ருஶமாயு மிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய், ப்ரக்ருதி, அவித்யை, மாயையென்கிற பேர்களை யுடைத்தா யிருக்கும் அசித்விஶேஷம்.

லயிறே;ஜ்ஞாநத்துக்குப் பரிணாமமுண்டேயாகிலும் ஶரீராதிகளாய் பரிணமியாதிறே. விஷயநிரபேக்ஷமாக ப்ரகாஶிக்கையாலும், ஶப்தஸ்பர்ஶாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயமாகையாலும்,விஷயஸந்நிதியிலொழிய ப்ரகாஶிப்பதுஞ்செய்யாதே ஶப்தாத்யாஶ்ரயமன்றிக்கே தத்க்ராஹகமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தில் பிந்நமென்றபடி.

(௯) ஆகவிப்படி, சுத்தஸத்வத்தினுடைய ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம். மிஶ்ரஸத்வப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்வதாக (மிஶ்ரஸத்வமாவது) என்று தொடங்குகிறார்; மிஶ்ரஸத்வமாவது- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடே கூடினஸத்வகுணத்தை யுடைத்தானது. அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றோடுங்கூடி) என்று. (உ௦எ) "த்ரிகுணம் தஜ்ஜகத்யோநிரநாதிப்ரபவாப்யயம்" என்று (உ௦அ) "த்ரிகுணம் கர்மிணாம் க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதே ரூபமுச்யதே" (உ௧௧) "ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி குணாঃ ப்ரக்ருதிஸம்பவாঃ" என்னக்கடவதிறே.(பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குதிரோதாயகமாய்) அதாவது - குணத்ரயாத்மகமா யிருக்கையாலே ரஜஸ்தமோம்ஶத்தாலே ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு திரோதாநத்தைப் பண்ணு மென்கை. சேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோதாயகமா யென்று ஸாமாந்யேநசொல்லாதே, "பத்தசேதநருடைய" என்று விஶேஷிக்கையாலே,கர்மஸம்ஸ்ருஷ்டரானசேதநருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கே அது திரோதாயக மென்றபடி. அல்லது, இச்சையாக ப்ராக்ருத ஶரீரபரிக்ரஹம்பண்ணுகிற நித்யமுக்தருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் இது ஸங்கோசத்தைப் பண்ணவேண்டிவருமிறே. ஆகையாலே,

(உ௧0) "ஸஹ்ரஸ்தவஸஹஜஷ்டிஸ்ஸ்யா ஸ்வ-ஸ்வாயஸ்ஸ ஸ்வபோஸா விசே
ப்ரசேஷைஹாஜதந்த்ரீஷ்யாசே । சேஷிதசேந-ஜதிஸ்ஸ்க் ஸ்வாய
ஸ்வாஸ்ய யசேஷ" என்கிறபடியே நித்யமுக்தரும் இங்கேவந்து ப்ராக்ருததேஹங்களைப் பரிக்ரஹித்து சேஷிக்கு அதிசயத்தைப் பண்ணுமளவில் அவர்களுக்கிது ஸங்கோசத்தைப் பண்ணுமை யாலே, பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கே இது திரோதாயக மென்னுமிடம் ஸித்தம். (உ௧௧) "அநீஸயாசோசதி சேஹ்யமாநஹ்" (௧) "அநாதிமாயயாஸுப்த:" (உ௧உ) "ஹரவநாயாதி ரோஹித ஸ்வரூப காஸ:" என்னக்கடவதிறே. (விபரீதஜ்ஞாந ஜநகமாய்) விபரீதஜ்ஞாநமாவது-அதஸ்மிம்ஸ்தத்புத்தி:. அதாவது-அநாத்மாவானதேஹத்தில் ஆத்மபுத்தியும், அஸ்வதந்த்ரமான வாத் மவஸ்துவில ஸ்வதந்த்ரபுத்தியும், அநந்யசேஷமானவது தன்னில் அந்யசேஷத்வபுத்தியும், அநீஸ்வரரானவர்கள் பக்கல ஈஸ்வரத்வ புத்தியும், அபுருஷார்த்தமான ஐஸ்வர்யாதிகளிலே புருஷார்த்த த்வபுத்தியும் அநுபாயஙகளானவற்றில உபாயத்வபுத்தியும் தொடக்க மானவை. யதாஜ்ஞாநத்தைமறைக்கு மளவன்றிக்கே, இப்படியிருந் துள்ள விபரீதஜ்ஞாநஙகளையும பத்தசேதநர்க்கு உண்டாக்காநிற்கு மாயிற்று, (உ௧௩) "ஹரவஸ்தா-ஸ்வதிரோதாயாநகரீம் விபரீதஜ்ஞாநஜநநீம்' என்று இதுதன்னை பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தா ரிறே. (நித்யமாய்) அதாவது -உத்பத்திவிநாஸரஹிதமா யிருக்கை. (உ௧௪) 'அஜாமேகாம்' (உ௧௫) "கௌரநாத்யந்தவதீ ஸாஜநித்ரீ பூதபாவிநீ" (உ௧௬) "ஈஸ்வநாஸ்யா நித்யா ஸதத விக்ரியா" (உ௧௭) "விகாரஜநநீ மஜ்ஞாம் அஷ்டரூபா மஜாம் த்ருவாம்" என்னக்கடவதிறே. (ஈஸ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய்) அதாவது-ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலைக்கு உபகர ணமா யிருக்கை. (உ௧அ) "க்ரீடாஹரேரிதம் ஸர்வம்" "ஷ்டா ஸ்ய நிஸாமய" (உ௧௯) "ஸவ தயோ நியோஜ்யஸ்ய யது காமகாம் ரோவஸீ। ஹோஷதஹரவா நூஸூதபோ-ஜக்ரீடநமே ரிவ," (உ௨0) "ஸ்வந்தஹ்ஹ ஹூாஷஹஹிஸ்தஸமஸ்வக்ரீடோபகரணம் ரோஹவிஹாரஸலீக்ரீடாகரணமேவாஸ்ய:" என்று

சொல்லப்படுகிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய லீலைக்கு [illegible] யானப்ரக்ருதியிறே ப்ரதானோபகரணம். (௨௨௧) "[illegible] ரர்த்தாய ஸ்வ-லோகாபேக்ஷ-பவாதிஷோ:" என்னக்கடவதிறே. (௨௨௨) "ஜெகஜ்ஜன்மாதி-மணிமயீ" என்று, தானே [illegible] ணிறே. (ப்ரதேசபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் ஸத்ரு[illegible] விஸத்ருஶமாயுமிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய்) [illegible] தேசபேதமாவது-குணவைஷம்யமில்லாத ப்ரதேசமும், குணவை ஷம்யமுள்ள ப்ரதேசமும். இது தனக்கு குணவைஷம்யமுள்ள [illegible] கார்யோந்முகமான ஸ்தூலத்திலேயிறே. அல்லாதவிடமெல்லாம் குணஸாம்யாபந்நமா யிருக்குமித்தனை. அதில், குணவைஷம்ய மில்லாதவிடம ஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும், வைஷம்யமுள்ளவிடம் விஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும். ஸத்ருஶவிகாரமாவது - நாமரூப விபாக நிர்த்தேஶாநர்ஹமாயிருக்கும் ஸூக்ஷ்மவிகாரம். விஸத்ருஶ விகாரமாவது - நாமரூபவிபாக நிர்த்தேஶயோக்யமா யிருக்கும் ஸ்தூலவிகாரம். (௨௨௩) "ஸ-மணவா[illegible]" என்கையாலே, அவ்யக்தாவஸ்தையிலுள்ள விகாரமெல்லாம் ஸத்ருஶமா யிருக்கும்; மஹதாதி-விஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும்.

இனி, காலபேதமாவது - ஸம்ஹாரகாலமும், ஸ்ருஷ்டிகாலமும். ஸம்ஹாரகாலத்தில இது அவிபக்த தமஸ்ஸாய்க்கிடக்கையாலே. ஓரிடத்திலும் குணவைஷம்ய மில்லாமையால் எங்குமொக்க ஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும். ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே பகவ தநிஷ்டாந விஶேஷத்தாலே விபக்தமாய், கார்யோந்முகமாய், குணவைஷம்யம பிறந்தவாறே விஸத்ருஶவிகாரத்தை யுடைத்தாகாநிற்கும். ஸததவிகாராஸ்பதமாயிருக்கையாலே, இதுக்கு ஸத்த்வப்ராயுக்தமிறே விகாரம்; அதினுடைய ஸௌக்ஷ்ம்யாஸௌக்ஷ்ம்ய நிபந்தநமான விபாகநிர்த்தேசமிறேயுள்ளது. அல்லது, நிர்விகாரமா யிருப்பதோரவஸ்தையும் இல்லையிறே. (ப்ரக்ருதி, அவித்யை, மாயை என்கிற பேர்களை யுடைத்தா யிருக்கும் அசித்விஶேஷம்) மிஶ்ரஸத்த்வமாவது-இப்படி யிருப்பதோர் அசித்விஶேஷமென்று வாக்யார்த்தம்.

௧0. ப்ரக்ருதியென்கிறது - விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே; அவித்யையென்கிறது - ஜ்ஞாநவிரோதி யாகையாலே; மாயை யென்கிறது - விசித்ரஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுகை யாலே.

௧௧. இதுதான் "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதமிங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதிமானாங்காரமனங் கள்" என்கிறபடியே, இருபத்துநாலுதத்வமாயிருக்கும்.

---

(௧0) ப்ரக்ருத்யாதிநாமபேதங்கள் இதினுடைய ஸ்வபாவங்களைப்பற்றவந்ததென்கிறார்; (ப்ரக்ருதியென்கிறது) என்றுதொடங்கி, அதாவது-(௨௨௪) "மூலப்ரக்ருதிரவிக்ருதிః" இத்யாதிகளிலே, ப்ரக்ருதிஶப்தம் காரணவாசியாகச்சொல்லப்பட்டதிறே இதுதான் உபாதாந காரணத்துக்கேவாசகம். ஆகையிறே! ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஜகதுபாதாநத்வத்தைச் சொல்லுகிற ஸூத்ரகாரர், (௨௨௫) "ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்" என்று, ப்ரக்ருதிஶப்தத்தாலே சொல்லிற்று. ஆகையால், இத்தை ப்ரக்ருதியென்கிறது - மஹதாதிவிகாரங்களைத் தன்பக்கலில் நின்றும் ஜநிப்பிக்கையாலே. அவித்யாஶப்தம், வித்யாபாவத்துக்கும், வித்யேதரத்துக்கும், வித்யாவிரோதிக்கும் வாசகமாயிருந்ததேயாகிலும், விஷயாநுகுணமாயிறே ப்ரயோகமிருப்பது ஆகையால், இத்தை அவித்யை என்கிறது- ஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே. (ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குத் திரோதாயகமாய்) என்று, இதினுடைய ஜ்ஞாநவிரோதித்வந்தான் கீழே சொல்லப்பட்டதிறே. ஆஸுரராக்ஷஸாதிகளை, ஆஶ்சர்யகரத்வத்தைப் பற்ற மாயாஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறாப்போலே, இத்தையும் மாயை என்கிறது - விசித்ர ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே. அதாவது- ஒன்றுபோலொன்றன்றிக்கே, விஸ்மயநீயங்களான கார்யங்களை ஜநிப்பிக்கை.

(௧௧) ஏவம்பூதமான வஸ்துதான், கார்யகாரணரூபேண அநேகதத்வமாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இதுதான் ௨௨௬) பொங்கைம்புலன்) என்று தொடங்கி. ஐம்புலன் - ஶப்தாதிகள்; பொங்குதலால் - சேதநனை விக்ருதனாம்படி பண்ணுமவை யென்கை. இவற்றினுடைய வுத்ரேகஞ் சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் விஶேஷ்யமாத்ரமே அபேக்ஷிதம். பொறியைந்தாவன-

கஉ. இதில் ப்ரதமதத்வம் ப்ரக்ருதி.

கங. இது, அவிபக்ததமஸ்ஸென்றும், விபக்ததமஸ்ஸென்றும், அக்ஷரமென்றும் சில வவஸ்த்தைகளை யுடைத்தா யிருக்கும்.

ஶ்ரோத்ராதிகள். கருமேந்திரியம் - வாகாதிகள். ஐம்பூதம் - ஆகாசாதிகள், "இங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதி" என்றது - ஸம்ஸாரதஶையில் இவ்வாத்மாவோடே அத்யந்த ஸம்ஸ்ருஷ்டையாய்க் கிடக்கிற ப்ரக்ருதி யென்றபடி. இங்கும் விஶேஷ்யமாக்ரமிறே! தத்வ ஸங்க்யைக்கு வேண்டுவது. மானாங்காரமனங்களாவன-மஹானும், அஹங்காரமும், மநஸ்ஸும்; இப்படி இருபத்துநாலு தத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிற வாழ்வார் தந்மாத்ரங்களை யருளிச்செய்யாதே, ஶப்தாதிகளை யருளிச்செய்தது, தந்மாத்ரங்களுக்கு பூதங்களோடு ஸ்வரூபபேதமின்றியிலே அவஸ்தாபேதமாத்ரமாகையாலே. தந்மாத்ரங்களான பூதங்கள் பத்தையும் அஞ்சு தத்வமாக்கி ஶப்தாதிகளைந்தையும் ஐந்து தத்வங்களாகக்கொண்டு இவையும், ஏகாதஶேந்த்ரியங்களும், ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காரங்களுமாக சதுர்விம்ஶதி தத்வமென்றுகொள்ளுவதும் ஒருபக்ஷமுண்டாகையாலே, உபயபக்ஷத்திலும் தத்வஸங்க்யையில் ந்யூநாதிரேக மில்லையிறே. ஆகையால், இப்பாட்டிற் சொன்னபடியே, இருபத்துநாலு தத்வமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

(௧௨) இப்பாட்டில் தத்வங்களைச்சொன்ன வித்தனை யொழிய, அவற்றினுடைய க்ரம கதநம்பண்ணிற்றில்லையிறே; ஆகையால், இதில் ப்ரதமதத்வமேது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இதில் ப்ரதமதத்வம் ப்ரக்ருதி) என்று ப்ரக்ருதியென்றும், ப்ரதாநமென்றும், அவ்யக்தமென்றும் ப்ரதமதத்வத்துக்குப்பேர். ப்ரக்ருதி என்று சொல்லுகைக்கடி முன்னே சொல்லப்பட்டது; ப்ரதாநமென்கிறது - எம்பெருமானுடைய லீலைக்கு ப்ரதாநமான வுபகரணமாகையாலே; அவ்யக்தமென்கிறது - அநபிவ்யக்தகுணவிபாகமாகையாலே.

(௧௩) இப்படி, ப்ரதமதத்வமான ப்ரக்ருதிக்குண்டான வவஸ்த்தாவிஶேஷங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (இது அவிபக்ததமஸ்ஸு)

காடங்கி. அந்தாவது (உஉ ... வ்யக்தே ... யங்கி, ... லீயதே, தமேகேபவதே ... வதி' என்கிறபடியே, ... நிலமைதந்தில் அவ்யக்தாவஸ்த்தைதகுலைந்து அக்ஷராவஸ்த்த மாய், அதுதானும் குலைந்து அதிஸூக்ஷ்மமாய், தமஶ்ஶப்தவாச்ய மாய், அதுதானும் நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாம்படி ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஏகீபவித்து நிற்கையாலே அவிபக்த தமஸ்ஸென்றும், ஸர்க்க காலம்வந்தவாறே (உஉ அ) "வ்யாதாநாஸீ தபோ நாஷ்டீ" என்கிற படியே, அவனுக்கு பரிகரமாய்க்கொண்டு நாமரூபவிபாக யோக்யமாம்படி அவன்பக்கல் நின்றும் விபக்தமாய், காரியோந்முக மாகையாலே விபக்த தமஸ்ஸென்றும்; அநந்தரம், தத்ஸங்கல்பவிஶேஷத்தாலே புருஷஸமஷ்டி கர்ப்பமான வசேதநமென்று விவேகிக்கைக்கு யோக்யமாம்படியான தமோவஸ்தைகுலைந்து, புருஷஸமஷ்டி கர்ப்பகத்வம் தோன்றும்படியான அவஸ்த்தையை ப்ராபித்து நிற்கையாலே அக்ஷரமென்றும், இங்ஙனே சிலவவஸ்த்தைகளை யுடைத்தாயிருக்குமென்கை. ஆகையால், இது அவிபக்ததமஸ்ஸாகையாவது - அவ்யக்தாக்ஷராவஸ்த்தைகள் குலைந்து தமஶ்ஶப்தவாச்யமாய், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஏகீபவித்து நிற்கை. விபக்ததமஸ்ஸாவது - நாமரூபவிபாகார்ஹமாம்படி விபக்தமாய், காரியோந்முகமாகை; அக்ஷரமாகையாவது - இது அசிதென்றும், இதினுள்ளே புருஷஸமஷ்டி கிடக்கிறதென்றும் விவேகிக்கவொண்ணாதபடி, அதிஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிற தமோவஸ்த்தைகுலைந்து புருஷஸமஷ்டி கர்ப்பத்வம் தோன்றும்படியான அவஸ்த்தையை பஜிக்கை யென்றதாயிற்று, (உஉக) "ம்ருத் பிண்டவதேகஸ்யா ... வஸ்தா ம்ருண்மயாநாம், ம்ருண்மயாநாமபவஸ்தா ... யஸ்யா ... ம்ருண்மய ... வேஷ ... தத்வஸ்ய ... அவிபக்த ... நாமரூப ... தஸ்யா ... தமஸ் ... ... "வ்யாநாதி ... " இதி ... (உகூ0) "அத ... ... உபவர்ணிதம், வ்யோமாந்த ... "அக்ஷரம் தமஸி லீயதே"

௧௪. இதில் நின்றும், குணவைஷம்யத்தாலே மஹதாதிவிகாரங்கள் பிறக்கும்.

௧௫. குணங்களாகிறன-ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள்.

௧௬. இவை ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளான ஸ்வபாவங்களாய், ப்ரக்ருத்யவஸ்தையிலநுத்பூதங்களாய், விகாரதசையிலுத்பூதங்களாயிருக்கும்.

---

(௨௩௧) [illegible] ”என்று, ஸுபாலோபநிஷத் வ்யாக்யாநத்திலே ச்ருதப்ரகாசிகாகாரர், இதினுடைய அவஸ்தாவிசேஷங்களை ஸுஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்தார்.

இத்தால், அக்ஷரமும், தமஸ்ஸும் குஸுமத்தினுடைய முகுளகோரகாவஸ்தைகள்போலே, இதினுடைய ஸங்கோசதசையாகையாலே, மஹதாதிகளைப்போலே தத்வாந்தரமன்று என்னுமிடம் ஸித்தம்.

(௧௪) இனி, இந்தப்ரக்ருதியில்நின்றும் மஹதாதிவிகாரங்கள் ஜநிக்கைக்கு மூலம் இன்னதென்கிறார்; (இதில் நின்றும், குணவைஷம்யத்தாலே மஹதாதிவிகாரங்கள் பிறக்கும்) என்று. குணங்களுக்கு வைஷம்யமாவது பரஸ்பரோத்ரேகம.

(௧௫) அப்படியிருக்கிறகுணங்கள்தானெவை? என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே, (குணங்களாகிறன-ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள்) என்கிறார்;

(௧௬) இவை தானிருக்கும்படி எங்ஙனேயென்கிற சங்கையிலேயருளிச்செய்கிறார், (இவைப்ரக்ருதிக்கு) என்று தொடங்கி. '(இவை

௧௭. ஸத்த்வம் - ஜ்ஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளான ஸ்வபாவங்களாய்) (௨௬௨) “ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதிஸம்பவா:” (௨௬௩) “ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி குணை: கர்மாணி ஸர்வஶ:” (௨௬௪) “ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி ப்ரக்ருதேரபவந் குணா:” என்னக்கடவதிறே. ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்றது - ஆகந்துகங்களன்றிக்கே ஸத்தா ப்ரயுக்தங்களாகையாலே, இவற்றை யொழிந்திருப்பதோரவஸ்தையுமில்லையென்கை. இவற்றை ஸ்வபாவங்களென்றும், ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்றும் சொல்லுகையாலே, (௨௬௫) “ஸத்த்வம் ப்ரக்ருதிநா ஸ்வபாவதோ ஹர்ஷாதீநி ஸாவயவ ப்ரகாஶலகுத்வாதீநி [illegible] கார்யைகநிரூபணீயாநி ஸத்த்வரஜஸ்தமாம்ஸி த்ரவ்யாணி” என்று, இவற்றை த்ரவ்யங்களாகவும், இவைதானே ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபமாகவும் கொள்ளுகிற ஸாங்க்யமதம் நிரஸ்தமாயிற்று. இந்த மதநிராகரணார்த்தமாகவிறே! ஆளவந்தார். (௨௬௬) “குணாநாம் ஆஶ்ரய:” என்று, பிரித்தருளிச்செய்தது.

(ப்ரக்ருத்யவஸ்தையில் அநுத்பூதங்களாய், விகாரதசையில உத்பூதங்களாயிருக்கும்) அதாவது - ஸாம்யாபந்நங்களாயிருக்கையாலே, ப்ரக்ருத்யவஸ்தையில் இவற்றினுடைய ஸ்வரூபவிபாகம் தோற்றாது. வைஷம்யாபத்தியாலே விக்ருத்யவஸ்தையில இவற்றினுடைய ஸ்வரூபவிபாகம் தோற்றியிருக்குமென்கை. (௨௬௭) “ஸத்த்வரஜஸ்தமாம்ஸி த்ரயோ குணா:, ப்ரக்ருதேஸ்ஸ்வரூபாநுபந்திந: ஸ்வபாவவிஶேஷா: கார்யைகநிரூபணீயா: ப்ரக்ருத்யவஸ்தாயாமநுத்பூதா: தத்விகாரேஷு ச உத்பூதா:” என்றிறே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

(௧௭) விகாரதசையில் இவைதான் கார்யைகநிரூபணீயங்களாகையாலே, கார்யமுகத்தாலே இவற்றினுடைய ஸ்வரூபங்களைதர்ஶிப்பிக்கிறார்; ஸத்த்வம்-ஜ்ஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்) அதாவது-ஸத்த்வகுணம் நிர்மலமாகையாலே,

௧௯. ரஜஸ்ஸு - ராகத்ருஷ்ணாஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

௧௯. தமஸ்ஸு விபரீதஜ்ஞாநத்தையும், அநவதாநத்தையும் ஆலஸ்யத்தையும், நித்ரையையும் பிறப்பிக்கும்.

௨0. இவை ஸமங்களானபோது விகாரங்கள் ஸமங்களுமாய், அஸ்பஷ்டங்களுமா யிருக்கும்; விஷமங்களானபோது, விகாரங்கள் விஷமங்களுமாய், ஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்கும்.

ஜ்ஞாந ஸுகாவரண மன்றிக்கே அவற்றுக்கு ஜநகமுமாய், அவற்றினுடைய பேற்றுக்கு ப்ரவர்த்திக்கும்படி அவையிரண்டிலும் ஸங்கத்தையு முண்டாக்கு மென்கை. (௨௩-அ "தத்ர ஸத்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாஶகமநாமயம் । ஸுகஸங்கேந பத்நாதி ஜ்ஞாநஸங்கேந சாநக" என்னக்கடவதிறே.

(௧அ) (ரஜஸ்ஸு - ராகத்ருஷ்ணா ஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்) (௨௩-௯) "ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம் । தந்நிபத்நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேந தேஹிநம்" என்னக்கடவதிறே. ராகமாவது - யோஷித் புருஷர்களுக்கு அந்யோந்யமுண்டான ஸ்ப்ருஹை. த்ருஷ்ணையாவது-ஶப்தாதி ஸர்வ விஷயஸ்ப்ருஹை; கர்மஸங்கமாவது-க்ரியைகளில் ஸ்ப்ருஹை.

(௧௯) (தமஸ்ஸு-விபரீதஜ்ஞாநத்தையும், அநவதாநத்தையும் ஆலஸ்யத்தையும், நித்திரையையும் பிறப்பிக்கும்) (௨௩-௨) "தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம் வித்தி மோஹநம் ஸர்வதேஹிநாம் । ப்ரமாதாலஸ்ய நித்ராபிஸ்தந்நிபத்நாதி பாரத" என்னக்கடவதிறே. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-வஸ்துயாதாத்ம்ய விபரீதவிஷயமானஜ்ஞாநம்-அநவதாநமாவது-செய்யுமதொன்றில் குறிக்கோளில்லாமை. ஆலஸ்யமாவது ஒரு கார்யத்திலும் ஆரம்பமற்றிருக்கும் சோம்பல்; நித்திரையாவது-புருஷனுக்கு இந்த்ரியப்ரவர்த்தந ஶ்ராந்தியடியாக வருகிறஸர்வேந்த்ரியப்ரவர்த்தநோபரதி.

(௨0) இனி யிக்குணங்களினுடைய ஸமதஶையிலும், விஷமதஶையிலும், ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்களிருக்கும் படியை யரு

உக. விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரம் மஹான்.

உஉ. இது, ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், அத்யவஸாயஜநகமாயிருக்கும்.

ளிச்செய்கிறார்; (இவை ஸமங்களானபோது) என்று தொடங்கி. அதாவது - இக்குணங்கள் பரஸ்பரோத்ரேகமாதல், ந்யூநஸ்ரோத்ரேகமாதலன்றிக்கே ஸாம்யாபந்நங்களா யிருந்தபோது, ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்கள் நாமரூபவிசேஷராஹித்யத்தாலே தன்னில் ஸமங்களுமாய், ப்ரமாணங்களால் தர்சிக்கப்போகாதபடி அஸ்பஷ்டங்களுமன்றிக்கே யிருக்கும். இக்குணங்கள் உத்ரேகித்து விஷமங்களானபோது, ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்களும் நாமரூபவிசேஷராஹித்யத்தாலே தன்னில விஷமங்களுமாய், ப்ரமாணங்களாலே தர்சிக்கலாம்படி ஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்குமென்னை. ப்ரதேசபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலுமென்று கீழ்ச்சொன்னதுக்கும், இந்த குணஸாமய வைஷம்யங்களேயிறே ஹேது. அது இங்கே விசதமாயிற்று.

(உக) இந்தகுண வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரமேது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே,(விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரம மஹான்) என்கிறார்.

(உசக.) "குணஸாம்யாத் ததஸ்தஸ்மாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞாதிஷ்டிதாந்நுப । குணவ்யஞ்ஜநஸம்பூதிர் ஸர்க்ககாலே த்விஜோத்தம" என்னக்கடவதிறே. அதாவது - குணஸாமயத்தையுடைத்தாய், க்ஷேத்ரஜ்ஞனை பத்தசேதநனாலே அதிஷ்டிதமான அவ்யக்தத்தில் நின்றும் வ்யக்தகுணோத்ரேக ஹேதுவாகையாலே, குணவ்யஞ்ஜநமென்று பேரான மஹத்தத்வம் உத்பந்நமாமென்றபடி.

(உஉ) இதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படி யெங்ஙனே?என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இது ஸாத்விகம்) என்று தொடங்கி. அதாவது-இந்தமஹத்தத்வம், (உசஉ) "ஸாத்விகோ ராஜஸஸ்சைவ தாமஸஸ்ச த்ரிதா மஹாந்" என்று ப்ரகாசப்ரவ்ருத்தி மோஹஹேதுவான ஸத்வ ரஜஸ் தமோரூபகுணத்ரயத்தாலே, ஸாத்விகம் ராஜஸம்தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், (உசந) "மஹாந்

௨௫. இதில் நின்றும், வைகாரிகும், தைஜஸமும், பூதாதியென்று த்ரிவிதமான அஹங்காரம்பிறக்கும்.

"...லக்ஷண:" என்று, புத்திலக்ஷணமாகையாலே அத்யவஸாய ஜநகமாயிருக்கும் என்கை.

அதில், ஸாத்விகபுத்தியாவது-(௨௯௪) "ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யே பயாபயே । பந்தம் மோக்ஷஞ்ச யா வேத்தி புத்திஸ்ஸா பார்த ஸாத்விகீ" என்று ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுடையவும், கார்யாகார்யங்களினுடையவும், பயாபயங்களினுடையவும், பந்த மோக்ஷங்களினுடையவும் யதாவத் வ்யவஸாயமென்றும்; ராஜஸபுத்தியாவது- (௨௯௫) "யயா தர்மமதர்மஞ்ச கார்யஞ்சாகார்யமேவ ச । அயதாவத் ப்ரஜாநாதி புத்திஸ்ஸா பார்த ராஜஸீ" என்று, தர்மாதர்மங்களையும், கார்யாகார்யங்களையும் அந்யதாவாக அறுதியிடுகையென்றும்; தாமஸபுத்தியாவது - (௨௯௬) "அதர்மம் தர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ருதா । ஸர்வார்த்தாந் விபரீதாம்ஶ்ச புத்திஸ்ஸா பார்த தாமஸீ", என்று, அதர்மத்தை தர்மமாகவும், தர்மத்தை அதர்மமாகவும், இப்படி ஸர்வார்த்தங்களையும் விபரீதமாகவும் நிஶ்சயிக்கையென்றும், பகவான் தானே கீதோபநிஷத்திலே யருளிச்செய்தான்.

ஆக, ப்ரக்ருதியினுடைய விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதம விகாரமின்னதென்றும, அதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படியும், அதினுடைய க்ருத்யமும சொல்லிற்றாயிற்று.

(௨௫) இனி, மற்றுமுண்டான விகாரங்களும் க்ரமத்திலே சொலலப்படுகிறது;(இதில் நின்றும்)இத்யாதி. அதாவது-இந்தமஹானில்நின்றும், (௨௯௭) "வைகாரிகஸ்தைஜஸஶ்ச பூதாதிஶ்சைவ தாமஸ: । த்ரிவிதோऽயமஹங்காரோ மஹத்தத்த்வாதஜாயத" என்கிறபடியே, ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸரூப பேதத்தாலே வைகாரிகமென்றும், தைஜஸமென்றும், பூதாதியென்றும் த்ரிவிதமான அஹங்காரமும் பிறக்குமென்கை. இத்தால - த்ரிகுணாத்மிகையான மூலப்ரக்ருதியில் நின்றும் பிறந்ததாகையாலே, மஹானும் த்ரிகுணாத்

உச. அஹங்கார மபிமாந ஹேதுவாயிருக்கும்.

உரு. இதில் வைகாரிகத்தில்நின்றும் ஶ்ரோத்ரத்வக் சக்ஷுர் ஜிஹ்வாக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்த்தங்களென்கிறகர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், மநஸ்ஸுமாகிறபதினொரிந்த்ரியங்களும்பிறக்கும்

மகமாயிருக்கும்; அப்படியேத்ரிகுணாத்மகமான மஹானில் நின்றும் பிறந்ததாகையாலே, அஹங்காரமும் த்ரிகுணமாயிருக்குமென்கை.

(உச) (அஹங்காரம் அபிமாநஹேதுவாயிருக்கும்) அதாவது-தேஹாத்மாபிமாநாதிகளை ஜநிப்பிக்கை. இத்தால் - இதினுடைய க்ருத்யம் சொல்லப்பட்டது.

(உரு) (இதில் வைகாரிகத்தில் நின்றும்) இத்யாதி. அதாவது இப்படி த்ரிவிதமான அஹங்காரத்தில் வைகாரிகமாவது-ஸாத்விகாஹங்காரமாகையாலே, இதில நின்றும், ஸத்வகார்யமானலகுத்வப்ரகாஶத்வங்களையுடைத்தான இந்த்ரியங்கள் பதினொன்றும் பிறக்குமென்கை. வைகாரிகத்தில் நின்றும் ஏகாதஶேந்த்ரியங்களும் பிறக்குமென்று சொல்லிவிடாதே (ஶ்ரோத்ர த்வக் சக்ஷுர் ஜிஹ்வ ஆக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், வாக் பாணி பாத பாயு உபஸ்த்தங்களென்கிற கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், மநஸ்ஸுமாகிற பதினொரிந்த்ரியங்களும்) என்று, இப்படியருளிச்செய்தது-இவற்றினுடைய கார்யபேதத்தையும், ஸம்ஜ்ஞாபேதத்தையுமொழிய, இவற்றினுடைய ஸ்வரூபபேதமும், வ்யவஹாரபேதமும் தோற்றதென்று, மநஸ்ஸுக்கு சார்யம உபயஸஹகாரித்வம். அதுதான் இவ்விடத்தில் சொலலாதொழிந்தது-மேலே யிவை தன்னை விஸ்தரேண சொலலுகிறவிடத்திலே சொல்லுகிறோமென்று. இந்த்ரியங்கள் ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்று அருளிச்செய்கையாலே இவற்றை ராஜஸாஹங்காரகார்ய மென்கிறபக்ஷம் ப்ரதிக்ஷிப்தம். (௧சஅ) "ஐஜஸா நீந்தியாணூானூ ஜெவா வைகாரிகா [illegible] । ஏகாஊஶம ந்துா ஊெவா வைகாரிகா ஜு தாஃ", என்றும் (உசக) "கஜிவ-ரூ-ஷுதா-வெசவ ரவிஶக । வாயாா ணொஸ-ஷுதா நாவலிகெவ ரவிஶக । ஜிஃ [illegible] -ஷுதா

க்ஷிணீ ப்ராவிஶத் । திஶ: ஶ்ரோத்ரம் பூத்வா கர்ணௌ ப்ராவிஶத் । ஓஷதிவனஸ்பதயோ லோமானி பூத்வா த்வசம் ப்ராவிஶத் । சந்த்ரமா மனோ பூத்வா ஹ்ருதயம் ப்ராவிஶத் । ம்ருத்யுரபானோ பூத்வா நாபிம் ப்ராவிஶத் । ஆபோ ரேதோ பூத்வா ஶிஶ்னம் ப்ராவிஶத்" என்கிறபடியே, தேவாதிஷ்டிதங்களாகையாலே தேவஶப்த வாச்யங்களான இந்த்ரியங்கள் பதினொன்றும் ராஜஸாஹங்கார கார்யமென்பர்கள் சிலர், ஸாத்விகாஹங்கார கார்ய மென்பர்கள் சிலரென்று சொல்லி, அதில் ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்கிறதே ஸ்வபக்ஷமாக ஸ்ரீபாஷ்யகாரன் நிஶ்சயிக்கை யாலே, இவர்க்கு இப்படி யருளிச்செய்யக் குறையில்லையிறே. இந்த்ரியங்கள் பதினொன்று என்கிற நியமமும் வ்யஷ்டி விஷய மன்று, ஸமஷ்டி விஷயம்; (௨௫௦) "தேஷாம் த்வவயவான் ஸூக்ஷ்மான் ஷண்ணாமப்யமிதௌஜஸாம் । ஸந்நிவேஶ்யாத்மமாத்ராஸு ஸர்வபூதானி நிர்மமே" என்று, அநுக்தங்களாகையாலே, ஸூக்ஷ்மங்களான இந்த்ரியங்களினுடைய அம்ஶங்களை ஆத்மமாத்ரைகளிலே ப்ரவேஶிப்பித்து ஸர்வபூதங்களையும் ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டித்தானென்று மநுவசந முண்டாகையாலே. இதில், (௨௫௧) "ஸூக்ஷ்மான்" என்கையாலே (௨௫௨) "அணவஶ்ச" என்கிற ஸூத்ரமர்யாதையாலே, இந்த்ரியங்கள் அணுவென்றும், (௨௫௩) "அவயவான்" என்கையாலே, இந்த்ரியங்கள்தோறும் வ்யக்தி பாஹுள்யமுண்டென்றும், ஆத்மமாத்ரைகளிலே கூட்டினென்கையாலே, அடியிலே கொடுத்த இந்த்ரியங்களை யாவத்ஸம்ஹாரம் அநுவர்த்திக்குமென்றும், (௨௫௪) "ஶரீரம் யதவாப்னோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீஶ்வர: । க்ருஹீத்வைதானி ஸம்யாதி வாயுர்கந்தானிவாஶயாத்" என்கிற படியே, ஶரீரத்தைவிட்டு ஶரீராந்தரத்தை ப்ரவேஶிக்கும்போது இந்த்ரியங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு போமென்றும் தோற்றுகிறது. (௨௫௫) "ஷண்ணாம்" என்றும் (௨௫௬) "ஏனேஷ்ஷாம்" என்றும் சொல்லுகிற ஸங்க்யாநிர்த்தேஶத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை, இந்த்ரியாந்தரங்களும் கூடிப்போகையாலே.

உசு. பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், இதில் நின்றும் ஆகாஶமும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் வாயுவும் ரூபதந்மாத்ரையும் பிறக்கும் இதில் நின்றும் தேஜஸ்ஸும் ரஸதந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் அப்பும் கந்ததந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும்.

(உசு) இனிமேல், (உருஎ) "[illegible]" என்கிறபடியே, பூதாதிஶப்தவாச்யமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் தந்மாத்ரபஞ்சகமும், தத்விஶேஷமான ஆகாஶாதி பஞ்சபூதங்களும் உத்பந்நங்களாம் க்ரமம் அருளிச்செய்கிறார்; (பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - பூதாதிஸம்ஜ்ஞிகமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும ஆகாஶத்தினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையான ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும் ; இந்த ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் வ்யக்தஶப்த குணகமான ஆகாஶமும், வாயுவினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையும் பிறக்கும் ; இந்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ஸ்பர்ஶகுணகமான வாயுவும; தேஜஸ்ஸினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரூப தந்மாத்ரையும பிறக்கும்; இந்த ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ரூபகுணகமான தேஜஸ்ஸும், அப்பினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரஸதந்மாத்ரையும் பிறக்கும ; இந்த ரஸதந்மாத்ரையில நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ரஸகுணையான அப்பும், ப்ருதிவியினுடைய ஸூக்ஷ்மமான கந்ததந்மாத்ரையும் பிறக்கும் ; இந்தகந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடையஸ்தூலாவஸ்தையாய், கந்த குணையான ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை.

ஆகாஶமும் ஸ்பர்ஶ தந்மாத்ரையும பிறக்கும், வாயுவும் ரூப தந்மாத்ரையும் பிறக்கும் என்று உத்பத்திசொல்லுகிற வளவில், பூதத்தை முற்படச்சொல்லி தந்மாத்ரையைப் பின்படச்சொல்லிக்கொண்டுவந்தது - பூதோத்பத்திக்கு அநந்தரம் தந்மாத்ரோத்பத்தி யென்கிற க்ரமம் தோற்றுகைக்காக. இந்த தந்மாத்ராத்தந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமம் நமமாசார்யர்களுக்கு மிகவும் ஆதரணீயமாய்ப்

உஎ. ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை தொடக்கமான நாலுதந்மாத்ரைகளும் ஆகாஶம் தொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் கார்யமாய், வாயுதொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் காரணமாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

போருமா; அதுக்கடி - (உருசு) "ஷோடஶகஸ்து விகாரா:" என்கிற ஶ்ருதிக்கு ஸ்வாரஸ்யம் ஸித்திக்கையாலே; (உருஎ) "ஸம்ஹாரக்ரமவிபர்யயேண ஸ்ருஷ்டிக்ரம:, மஹதோऽஹங்காரோऽஹங்காராச்சப்ததந்மாத்ரம், ஶப்ததந்மாத்ராதாகாஶம் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம், ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராத்வாயுர்வாயோ ரூபதந்மாத்ரம், ரூபதந்மாத்ராத் தேஜஸோ ரஸதந்மாத்ரம், ரஸதந்மாத்ராதாபோऽத்ப்யோ கந்ததந்மாத்ரம், கந்ததந்மாத்ராத் ப்ருதிவீ" என்று, இந்தக்ரமத்தை யாதவப்ரகாஶாதிகளும் ஆதரித்துக்கொண்டு போந்தார்கள்.

(உஎ) இனி, பூதத் தந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமமும் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே அத்தையும் ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை தொடக்கமான நாலுதந்மாத்ரைகளும்) என்று தொடங்கி. அதாவது-பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ஆகாஶம் பிறக்கும், ஆகாஶத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் வாயு பிறக்கும், வாயுவில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரை பிறக்கும். ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும், தேஜஸ்ஸில் நின்றும் ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் ஜலம் பிறக்கும், ஜலத்தில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், கந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்றபடி.

இந்தக்ரமம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணஸித்தம்; பூர்வக்ரமம் புராணாந்தரஸித்தமென்று சொல்லுவர்கள்; அது சொல்லவொண்ணாதிறே. (உருகூ) "ஷோடஶகஸ்து விகாரா:" என்று, ஆகாஶாதிபூதங்களைந்தையும், இந்த்ரியங்களோபாதி கேவலம் விக்ருதிகளாக ஶ்ருதி சொல்லுகையாலே. ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே (உருஅ) "ஆகாஶஸ்து விகுர்வாண: ஸ்பர்ஶமாத்ரம் ஸஸர்ஜ ஹ

ஜஷ" என்று கொண்டு, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதிகளுக்கு காரண மாகச்சொன்ன வாகாஶாதி பதார்த்தங்களையும், தந்மாத்ரலக்ஷண மான பூதங்களாக ஸ்ரீ பராஶரபகவானுக்கு விவக்ஷித மென்று நினைத்து வ்யாக்யாதாக்கள் வ்யாக்யாநம்பண்ணி வைக்கையாலே. ஆகையால், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் பூததந்மாத்ரோத்பத்தி ஸாம்ப்ரதமாய்த் தோற்றியிருந்ததே யாகிலும், வ்யாக்யாநப்ரக்ரியை யைப் பார்த்தால் தந்மாத்ராத் தந்மாத்ரோத்பத்தி யென்றே கொள் ளவேணும். பூதாத்தந்மாத்ரோத்பத்தி பக்ஷத்திலும், (உருக) "அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய: ஷோடஶவிகாரா:" என்று சொல்லுகிற ஷோடஶ விகாரங்களாகிறது- பூதங்களையொழிய ஏகாதஶேந்த்ரியங் களும் ஶப்தாதிகளைந்தும் என்று. தந்மாத்ரங்களுக்கு பூதங்க ளோடு ஸ்வரூபபேதமின்றியிலே அவஸ்தாபேதமாத்ர மாகை யாலே; (உருகூ) "அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய:" என்று ப்ரக்ருதி மஹ தஹங்காரங்களையும், ஆகாஶாதிகளைந்தையுஞ் சொல்லுகிறதென் றும் ஶ்ருதப்ரகாஶிகையிலே நிர்வஹிப்பர்கள். இதுதான், ஸ்ரீவேதவ்யா ஸபகவானாலே (உருக) "அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய: ப்ரோக்தா விகா ராஶ்சாபி ஷோடஶ | அவ்யக்தஞ்ச மஹாம்ஶ்சைவ ததாஹங்காரஏவ த்விஜகா: | ப்ருதிவீ வாயுராகாஶமாபோ ஜ்யோதிஶ்ச பஞ்சமம் | ஏதா: ப்ரக்ருதயஸ்த்வஷ்டௌ விகாராநபி மே ஶ்ருணு | ஶ்ரோத்ரம் த்வக்சக்ஷுஷீ ஜிஹ்வா க்ராணம் ச பஞ்சமம் | வாக் ஹஸ்தௌ ச பாதௌ ச பாயுர்மேட்ரம் ததைவ ச | ஶப்த: ஸ்பர்ஶஶ்ச ரூபம் ச ரஸோ கந்தஸ்ததைவ ச | ஏதே விஶேஷா ராஜேந்த்ர மஹாபூதேஷு பஞ்சஸு | புத்தீந்த்ரியாண்யதைதாநி ஸவிஶேஷாணி மைதில | மந: ஷோடஶகம் ப்ராஹுரத்யாத்மகதிசிந்தகா:" என்று, மோக்ஷதர்மத்திலே யாஜ்ஞவல்க்ய ஜநக ஸம்வாதத்திலே சொல்லப்பட்டது. அப்படியே யமஸ்ம்ருதியி லும் (உகூ0) "ஜ்ஞாநாதீந் ஸஹஸ்ரார வாநிஷாஞ்ஜயா நிஜஹ்நே:। ஏதாஶ் ப்ரக்ருதயஸ்த்வஷ்டௌ விகாராஷ்ஷோடஶாபரே | ஶ்ரோத் ராக்ஷிரஸநாக்ராண த்வக்ஸஞ்ஜ்ஞாநி வை | ஶப்தாதயோ விஶ ஷாஶ்சைவ ஸ்யுர்வாக்பாணியாதயஶ்ச | உபஸ்தபாயூ இதி விகாரா

ஷோடசஸங்க்யகா:" என்று சொல்லப்பட்டது; இந்த ஸ்ம்ருதியில் ப்ரக்ருதிகளிலே பரிகணிக்கையாலும், ப்ரதமத்திலே யெடுக்கையாலும் மந்தவ்யதையாலே மநஸ்ஸினுடைய ப்ராதாந்யம் சொல்லப்படுகிறது. ஸங்கல்பரூபத்தாலே தத்காரணமான மநஸ்ஸு லக்ஷிக்கப்படுகிறதென்று ஸுபாலோபநிஷத் வ்யாக்யாநத்திலே ஸ்ருதப்ரகாசிகாகாரராலே வ்யாக்யாதமாயிற்று; இப்படி இதிஹாஸாதிகளிலே சொல்லப்படுகையாலே, (௨௫௯) "அசேஷ வ்யக்தய:" என்கிற ஸ்ருதிக்கு பூதாதி தந்மாத்ரோத்பத்தி வ்ருத்தி விரோதாபாவம் ஸுஸ்பஷ்டம். (௨௬௧) "ஸ்வாபீஜ த்வசாவ்ருதம்" என்கிற த்ருஷ்டாந்தபலத்தாலே த்வக்கில்லாத பீஜத்துக்கு அங்குரசக்தியில்லாதவோபாதி, ஆவரணத்வக் கொழிந்தபோது உத்தரகார்யசக்தியில்லை யென்று தோற்றுகையாலும் காரணத்வத்தையொழிய உத்தரோத்தரவிசேஷங்களில (௨௬௨) "ஸூக்ஷ்மாஸூக்ஷ்ம ஸமஸ்தாநாம் ஸ்தாநாதீந வாஸவா:" என்று, ஸ்வவிசேஷத்துக்குச் சொல்லுகிற ஸ்ருதிஸ்வாரஸ்யம் கூடாமையாலும், (௨௬௩) "ஸூக்ஷ்மம் ஸப்தமாத்ரம் ஸ்பர்சமாத்ரம் ஸஸர்ஜ ஹ। ரூபம் தஸ்மாத்விஸர்ஜ ஸப்தஸ்பர்ச ஸம்வஷ்டிதம் ஸர்வாநுவாஹந। ஸப்தஸ்பர்சரூபவத் ரஸ ஸர்ஜஹ ஸமாவிசந்। தஸ்ய தந்மாத்ராண்யவிசேஷா விசேஷாஸ்ததஸ்ஸ்ம்ருதா:" என்கிற புராணவசநங்களினுடைய வாநுகுண்யத்துக்காகவும், (௨௬௪) "தேஷ்வநுப்ரவிஷ்டோ யயா ஸம்வ்ருத்தோ ஸம்வேக்ஷிதம் வஸ்துஸ்வஹம்ஸ்யா ஸூக்ஷ்மாந்யாகாசாதி பூதாந்யவசிஷ்டாந்யஸ்ருஜத் யஜாயதே" என்று, இதில் அதிக்ருதனான ஸாங்க்யவாசஸ்பதி சொல்லுகையாலும். "ஸார்வோத்பாதகங்களான தத்வங்கள் ஸ்வஸ்வகாரணத்வங்களைக்கொண்டே யுத்பாதிக்கிறதென்று சொல்லவேணும்" என்று, தத்வத்ரய விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்கையாலும், (௨௬௫) "ப்ரயாநதஸ்வ ஸர்வஜ்ஞம் ஸ்தாநம் தத்ஸ்வரூபேணாவ்ருணோத்" (௨௬௬) "யதாப்ரயாநே ந ஸமாந்ருதாஸ்தயா வ்ருத:" (௨௬௭) "ஸப்தமாத்ரம் ததாகாசம் பூதாதிஸ்ஸஸமாவ்ருணோத்" (௨௬௮) "ஆகாச ஸப்தமாத்ரம் து ஸ்பர்சமாத்ரம்

ஸமாவ்ருணோத்" (௨௧௮) "ஸ்பர்ஶமாத்ரஸ்து வை வாயூ ரூபமாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத்" (௨௧௯) "ரஸமாத்ராணி சாம்பாம்ஸி ரூபமாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத்" என்று, ஸ்ரீபராஶரபகவானாலே உக்தமாகையாலும், "முன்புத்தை தந்மாத்ரைகளோடே கூடிக்கொண்டு உத்தரோத்தர தந்மாத்ரைகள் ஸ்வவிஶேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே" என்று, இவர்தாம் மேலேயருளிச்செய்கையாலும் ஆவரணக்ரமம் கொள்ளவேணும்.

அப்படியே, பூர்வபாவநியமத்தைப்பற்ற ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதிகளுக்கு ஸ்வஸ்வவிஶேஷங்களை உத்பாதிக்குமளவில, ஸ்வஸ்வபூர்வபூதஸஹாயத்வமும் கொள்ளவேணும். அதாவது-பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரையை பூதாதி ஆவரிக்கும்; இதில நின்றும் ஆகாஶம் பிறக்கும், அநந்தரம் இந்த ஶப்ததந்மாத்ரையில்நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையை ஶப்ததந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதையாய், ஆகாஶத்தை ஸஹாயமாக வுடைத்தான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் வாயுபிறக்கும். இந்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரை பிறக்கும். ரூபதந்மாத்ரையை ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையாவரிக்கும், இப்படி ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராவ்ருதையாய், வாயுவை ஸஹாயமாக வுடைத்தான ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும். இந்த ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும், ரஸதந்மாத்ரையை ரூபதந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ரூபதந்மாத்ராவ்ருதையாய், தேஜஸ்ஸை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் அப்பு பிறக்கும்; இந்த ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், கந்ததந்மாத்ரையை ரஸதந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ரஸதந்மாத்ராவ்ருதையாய், அப்பை ஸஹாயமாகவுடைத்தான கந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை. ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதமாய், ஆகாஶத்தை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் வாயுபிறக்குமென்று தொடங்கிச் சொன்ன விஶேஷோத்பத்தியில் க்ரமம் பூதாத் தந்மாத்ரோத்பத்திபக்ஷத்துக்கும் ஒக்கும்; பூர்வபூர்வபூதத்தில் நின்றும் உத்தரோத்தர தந்மாத்ரோத்பத்தி

யாதிறவித விசேஷம். இது தத்வத்ரய விவரணத்தில் ஆச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்த க்ரமம்.

இங்ஙனன்றிக்கே, தத்வநிரூபணத்திலே ஜீயரருளிச்செய்தது ஒருக்ரமமுண்டு. அதாவது-பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் அதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையான ஆகாஶம் பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரத்தையும் ஆகாஶத்தையும் பூதாதியாவரிக்கும்; இப்படி பூதாத்யாவ்ருதமாய் ஸ்தூலாகாஶஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு விக்ருதமான ஶப்ததந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம் பிறக்கும்; இதில் நின்றும் ஸ்பர்ஶகுணகமான வாயு பிறக்கும்; அவையிரண்டையும், காரணமான ஶப்ததந்மாத்ரை யாவரிக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதமாய், வாயு ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரை பிறக்கும்; அதில் நின்றும் ரூபகுணகமான தேஜஸ்ஸு பிறக்கும்; அவையிரண்டையும், காரணமான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை யாவரிக்கும்; இத்தாலே ஆவ்ருதமாய், தேஜஸ்ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ரூபதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ரஸதந்மாத்ரைபிறக்கும்; இதில் நின்றும் ரஸகுணமான ஜலம் பிறக்கும்; அவையிரண்டையும் காரணமான ரூபதந்மாத்ரம் ஆவரிக்கும்; இத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அப்பஸ்ஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு விகரித்த ரஸதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரம் பிறக்கும், அதில் நின்றும் கந்தகுணையான ப்ருதிவி பிறக்கும்; அவையிரண்டையும், காரணமான ரஸதந்மாத்ரம் ஆவரிக்குமென்கை. இதில் முற்பட்ட க்ரமத்திலே, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதி சதுஷ்டயத்துக்கு ஸ்வஸ்வவிஶேஷோத்பாதகத்தில் பூர்வபூர்வபூத ஸாஹாய்யம் சொல்லப்பட்டது; பிற்பட்ட க்ரமத்தில் பூர்வதந்மாத்ரத்துக்கு உத்தரோத்தரதந்மாத்ரோத்பாதகத்தில் ஸ்வவிஶேஷ ஸாஹாய்யம்சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் அந்யோந்ய விரோதமில்லை. ஓரொன்றில் இரண்டும் அநுக்தமேயாகிலும், இரண்டும் அபேக்ஷிதமாகையாலே, ஆவரணகரத்திலும் "பூர்வபூர்வ தந்மாத்ரம்-உத்தரோத்தரதந்மாத்ரத்தையும், தத்விஶேஷத்தையும் ஆவரிக்கும்" என்றுஜீயரருளிச்செய்கையாலும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே, (உஎ0) "ஶப்³த³மாத்ரம் ததா²காஶம் பூ⁴தாதி³ஸ்ஸஸர்ஜ ஹ" என்றவிதுக்கு - (உஎ0) "ஶப்³த³மாத்ரம் - ஶப்³த³தந்மாத்ரம், ததா²

உஅ. தந்மாத்ரங்களாவன - பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தைகள்.

காஶம் ஶப்தமாத்ரம் து பூதாதிஸ்ஸமாவ்ருணோத்; ஸதேத்ர ஷ்வஷ்வஷ்வ தந்மாத்ரா தந்மாத்ரதா தந்மாத்ரதம் தஸ்மி ஶேஷணா ஶ்ருணோதி திஷ்ருதிகம்' என்று, பிள்ளை பெங்களாழ்வார் வ்யாக்யாநம்பண்ணுகையாலும், தத்வத்ரய விவரணத்திலே, தந்மாத்ரத்துக்கு ஆவரணம் சொன்னவோபாதி தத்விஶேஷத்துக்கு ஆவரணம் சொல்லிற்றில்லையேயாகிலும் அது உபலக்ஷணமாயித்தனை. அல்லாதபோது, அவ்விடந்தன்னில் பூதாத்தந்மாத்ரோத்பத்தி சொல்லவும் போகாது. ஆகையாலிரண்டும் கொள்ள வேணும்.

தத்வநிரூபணத்திலே, தந்மாத்ர தத்விஶேஷங்களிரண்டுக்கும் ஆவரணம் சொல்லுகிறவளவிலே இரண்டையுஞ் சேர்த்துப்பிடித்துச் சொல்லப்பட்டதேயாகிலும், விஶேஷோத்பத்திக்கு முன்பே தந்மாத்ரத்துக்கு ஆவரணங்கொள்ளவேணும்; த்வக்கில்லாத பீஜத்துக்கு அங்குரஶக்தியில்லாதாப்போலே, ஆவரகத்தை யொழிந்தபோது உத்பாதகஶக்தியில்லையென்னுமிடம் கீழே சொல்லப்பட்டதிறே. இப்படி, பூததந்மாத்ரஸ்ருஷ்டி சொல்லுகிறவிடத்திலே ஆவரணக்ரமம்-வக்தவ்யமாயிருக்கச்செய்தேயும், அருளிச்செய்யா தொழிந்தது அபேக்ஷிதமல்லாமையன்று; ஸங்க்ஷேபேண உத்பத்திக்ரமத்தை யருளிச்செய்தாரித்தனை. பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் இப்படியிறே அருளிச்செய்தது.

(உஅ) ஆக, பூததந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமம் அருளிச்செய்தார் கீழ்; அதில் தந்மாத்ரங்கள்தான் எவை? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (தந்மாத்ரங்களாவன - பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தைகள்;) என்று அதாவது - (உளக) "தஸ்மிம்ஸ்தஸ்மிம்ஸ்து தந்மாத்ரம் தேந தந்மாத்ரதா ஸ்ம்ருதா । தந்மாத்ராண்யவிஶேஷாணி அவிஶேஷாஸ்ததோ ஹி தே । ந ஶாந்தா நாபி கோராஸ்தே ந மூடாஶ்சாவிஶேஷிண:" என்று, ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வலக்ஷணமான விஶேஷங்களையுடைத்

௨௧. மற்றையிரண்டஹங்காரமும் ஸ்வகார்யங்களைப் பிறப்பிக்கும்போது, ராஜஸாஹங்காரம் ஸஹகாரியா யிருக்கும்.

தல்லாத ஶப்தாதிமாத்ரத்தை குணமாகவுடைத்தாயிருக்கிற ஆகாஶாதிபூதஸூக்ஷ்மங்கள்.

ஶாந்தத்வமாவது - அநுகூலவேதநீயத்வம்; கோரத்வமாவது - ப்ரதிகூலவேதநீயத்வம், மூடத்வமாவது - உதாஸீநவேதநீயத்வம். அதில், ஸ்வபாவேந ஶாந்தங்களாயிருக்கும் - பூமியும் ஜலமும்; கோரங்களாயிருக்கும் - தேஜஸ்ஸும் வாயுவும்; மூடமாயிருக்கும் ஆகாஶம். மேளநத்தாலே யெல்லாபூதங்களும், ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வங்களை யுடையனவாயிருக்கும். தந்மாத்ரங்களுக்கு இந்த ஶாந்தத்வாதிவிஶேஷமில்லாமையாலே, அவை அவிஶேஷங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. ஆகையாலே, தந்மாத்ரங்களென்றும், அவிஶேஷங்களென்றும் பர்யாயம். அதில் அபியுக்தரான யாதவப்ரகாஶாதிகளும், (௨௭௨) "[illegible]" என்று சொல்லிவைத்தார்கள்.

ஆக, த்ரிவிதாஹங்காரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஸாத்விகாஹங்காரத்தில் நின்றும் ஏகாதஶேந்த்ரியங்களும், தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் பூததந்மாத்ரங்களும் உத்பந்நமாம் க்ரமம் சொல்லிநின்றது.

(௨௧) இனி, ராஜஸாஹங்காரத்தினுடைய கார்யஞ்சொல்லுகிறது, (மற்றையிரண்டு அஹங்காரமும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - ஸாத்விக தாமஸாஹங்காரங்களிரண்டும் ஸ்வகார்யங்களை யுத்பாதிக்கும்போது, பீஜத்தினுடைய அங்குரத்துக்கு ஜலம்போலவும், அக்நியினுடைய ஜ்வலநத்துக்கு வாயுபோலவும், ராஜஸாஹங்காரம் ஸஹகாரியா யிருக்குமென்கை. இது ஸஹகரிக்கை

[illegible] என்று சொல்லுகையாலே; இதிஹாஸாதிகள் தன்னிலேயும் இந்த்ரியங்களுக்கு பௌதிகத்வம் சொல்லப்படுகையால் பூதங்கள் இவற்றுக்குக் காரணமாகவேணுமே! என்ன; (பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்தனை) என்கிறார். அதாவது - இதிஹாஸாதிகளில் இந்த்ரியங்களுக்குச் சொன்ன பௌதிகத்வம் - பூதங்களாலுண்டான ஆப்யாயநமாத்ரத்தைப் பற்றவாகையாலே, இந்த்ரியங்களுக்கு பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்தனை, காரணங்களன்றென்கை. ஆப்யாயகத்வமாவது - போஷகத்வம்; இன்னமும், அஹங்காரத்தை இந்த்ரியங்களுக்கு நிமித்தகாரணமாகவும் பூதங்களையிவற்றுக்கு உபாதாநகாரணமாகவும் சொல்லுகிறதொரு குத்ருஷ்டிமதமுண்டிறே. (உஎசு) “[illegible]” “அந்நமயம் ஹி ஸோம்ய மந: ஆபோமய: ப்ராணஸ் தேஜோமயீ வாக்” “[illegible]” என்று; பிள்ளைபெங்களாழ்வாரெடுத்துக்கழித்தது. அதுவும், “இந்த்ரியங்களிலே சிலவற்றை” என்று தொடங்கி இவரருளிச்செய்த க்ரமந்தன்னாலே ப்ரதிக்ஷிப்தம். அப்போதைக்கு, (அது ஸாஸ்த்ரவிருத்தம்) என்றது. (உஎஎ) “[illegible]” இத்யாதிகளாலே இவற்றை ஸாத்விகாஹங்கார கார்யமாகவே சொல்லுகிற புராணாதிகளுக்கு விருத்தமென்கை. புராணாதிகளைப்பற்ற, (உஎசு) “அந்நமயம் ஹி ஸோம்ய மந:” இத்யாதி ஸ்ருதிக்கு ப்ராபல்யமுண்டேயாகிலும், (உஎஅ) “இதிஹாஸபுராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத்” என்கையாலே, உபப்ரும்ஹணாநுகூலமாக அதுக்கு அர்த்தங்கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனால், உபப்ரும்ஹணங்கள் தன்னிலேயும் பௌதிகத்வஞ் சொல்லுகையாலே, இவற்றுக்கு பூதங்கள் காரணமாயன்றோ தோற்றுகிறது என்ன; (பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்

௩௪. இவைகூடினாலல்லது கார்யகரமல்லாமையாலே, மண்ணையும் மணலையும் நீரையும் சேர்த்தொரு த்ரவ்யமாக்கிச்சுவரிடுவாரைப்போலே, ஈஶ்வரனிவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சேர்த்தோரண்டமாக்கி, அதுக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்

தனை) என்று நிர்வாஹம். ச்ரோத்ராதிகளான இந்த்ரியங்களுக்கு ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களாலுண்டான வாப்யாயநம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தம். இதுதான் ஸ்வாபாலோபாக்யாநத்திலே,(௨௭௧) "ப்ராணாதீநாமிந்த்ரியாணாம் ஆப்யாயிதாநி ஸம்ப்ரதே ராப்யாயநம் ஶ்ருதிஷ்டவ்யபதேஶ:" "அந்நமயம் ஹி ஸோம்ய மந: ஆபோமய: ப்ராணஸ்தேஜோமயீ வாக்" (௨௭௦) "ஶ்ரோத்ரம் ஹோத்ரம் ப்ராணஶ்சக்ஷு: ஆப்யாயிதா:" இத்யாதிஷு, "வாயுத்தம் ஸமாநாநாம் ஸஞ்ஜாதம் ஶ்ரோத்ரம் தநயம்" இத்யாதிஷு" என்று, ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யராலே அபிஹிதமாயிற்று.

இப்படி, இந்த்ரியங்களுக்கு பூதங்கள் எப்போதும் ஆப்யாயகங்களாயிருக்குமென்னுமிடம், மோக்ஷதர்மத்திலே, ப்ருகு பரத்வாஜ ஸம்வாதத்திலே (௨௮௦) "ஆப்யாயந்தே ச தே நித்யம் தாதவஸ்தைஸ்து பஞ்சபி:" என்று, ஸுவ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால், பூதங்கள் இந்த்ரியங்களுக்கு ஆப்யாயகங்களித்தனை; காரணங்களன்று என்றதாயிற்று.

(௩௪) ஆக, இப்படி மஹதாதிபதார்த்தங்களினுடைய வுத்பத்திக்ரமம் அருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழ்; இவற்றைக்கொண்டு ஈஶ்வரன் அண்டஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்படியை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இவைகூடினாலல்லது கார்யகரமல்லாமையாலே) என்று. அதாவது-(௨௮௧) "நாநாவீர்யா: ப்ருதக்பூதாஸ்ததஸ்தே ஸம்ஹதிம் விநா । நாஶக்நுவந் ப்ரஜா: ஸ்ரஷ்டும் ஸமாகம்ய க்ருத்ஸ்நஶ:" என்கிறபடியே, ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வங்களாலே நாநாஶக்தியுக்தங்களாய் ப்ருதக்பூதங்களாயிருக்கிற இம்மஹதாதி

பதார்த்தங்கள் பரஸ்பர ஸங்கதமானாலல்லது அண்டரூபமான கார்யத்தை யுத்பாதிக்கமாட்டாமையாலே யென்கை.

(மண்ணையும், மணலையும், நீரையும் சேர்த்து ஒரு த்ரவ்யமாக்கிச் சுவரிடுவாரைப்போலே) அதாவது - ப்ருதக் வீர்யங்களாய், ப்ருதக்ஸ்திதங்களா யிருக்கிறம்ருத்வாலுகாஸலிலங்களை அந்யோந்யம்சேர்த்து தத்ஸமுதாயாத்மக மானதொரு த்ரவ்யமாக்கி பித்திரூபமானதொரு கார்யத்தை நிர்மிப்பாரைப்போலே என்கை.

(ஈச்வரன் இவற்றையெல்லாந் தன்னிலேசேர்த்து ஓரண்டமாக்கி) அதாவது-ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான ஈச்வரன், (உ அஉ) "ஸமேத்ய அந்யோந்ய ஸம்யோகம் பரஸ்பர ஸமாச்ரயா:" (உ அங) "மஹதாத்யா விசேஷாந்தாஸ் ஸ்ரஷ்டா பவந்தி" "விசேஷாந்தாஸ் த்வண்டமுத்பாதயந்தி தே" என்கிறபடியே இவற்றையெல்லாம் அந்யோந்யம் ஸங்கதமாக்கி யிவற்றாலே அண்டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி யென்கை. இவ்வண்டத்துக்குள்ளே மஹதாதிகார்யங்களை யடையக்காண்கையாலே, மஹதாதிபதார்த்தங்களெல்லாவற்றையும்சேர்த்து அண்டஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணினனென்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம். ஆகையாலே, (உ அச) "பூதேப்யோऽண்டம் மஹாபுத்தே ப்ருஹத்தது உதகேசயம்" என்று, பூதங்களில் நின்றும் அண்டம் உத்பந்நமாம்; அது உதகத்திலே கிடக்குமென்று சொன்னது உபலக்ஷணம் (உ அரு) "சுபாவஸ்ஸஜ்ஜா ஸ்தாஸ்ஸமீரிதாஸ்ஸஜ்ஜ: தஸ்மின்ஸ்ஸம்பபூவ ராம ப்ரஜாபதி:" என்று, அப்புக்களில்நின்றும் அண்டம் உத்பந்நமாமென்று மநுபகவான்சொன்னதும் உபலக்ஷணம். அதாவது-பூர்வபூதாம்சங்களோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டமுமாய், ப்ருதிவியும் தனக்குள்ளே கரைந்துகிடக்கிற ஜலத்தில்நின்றும் உத்பந்நமாய் அதிலே கிடக்குமென்றபடி.

இப்படி, அண்டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணும்படியை யருளிச்செய்து, அநந்தரம், இந்தபாஹ்யமானபூதங்கள் ஆந்தரமான வாகாசாதிகளாய்ப் பரிணமித்தபின்பு அவற்றைக்கொண்டு லோகவிபாகங்களைப்பண்ணுகைக்காகவும், அந்த லோகங்களில் தேவாதிஜீவவிபா

௩௫. அண்டத்தையும் அண்டகாரணங்களையும் தானே யுண்டாக்கும்; அண்டத்துக்குட்பட்டவஸ்துக்களை சேதநர்க் கந்தர்யாமியாய் நின்றுண்டாக்கும்.

கங்களைப் பண்ணுகைக்காகவும், இவ்வண்டத்துக்குள்ளேபத்தாத்ம ஸமஷ்டி பூதனான ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்படியை யருளிச் செய்கிறார்;(அதுக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்)என்று. சதுர்முகனுக்கு பத்தாத்ம ஸமஷ்டிபாவமாவது-இவ்வண்டத்துக்கு வேண்டும் கர்மவஶ்யசேதநர் இவன் ஶரீரத்திலே யுண்டாய்க்கிடக்கை. இப்படி சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தது இனிமேலுண்டான ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாகநின்று செய்வதாகவிறே,

(௩௫) அதுதன்னை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியிலும், வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியிலும் ஸர்வேஶ்வரன் செய்யும் க்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (அண்டத்தையும், அண்டகாரணங்களையும் தானேயுண்டாக்கும்,; அதாவது - ஸமுதாயகார்யமான வண்டத்தையும், தத்காரணமான மஹதாதி பதார்த்தங்களையும் ஸத்ய ஸங்கல்பனான தன்னுடைய அவ்யவஹிதஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்குமென்கை. (௨௮௬) "ஸொ௨பிஸஂயஶரீராத் ஸ்வாத் ஸிஸ்ருக்ஷுர்விவிதாঃ ப்ரஜாঃ। அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமவாஸ்ருஜத்। தத³ண்ட³மப⁴வத்³தை⁴மஂ ஸஹஸ்ராஂஶுஸமப்ரப⁴ம்" என்னக்கடவதிறே.

(அண்டத்துக்கு உள்பட்ட வஸ்துக்களை சேதநர்க்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று உண்டாக்கும்) அதாவது-சதுர்முகாதி சேதநருடைய ஹ்ருதயங்களிலேயிருந்து, (௨௮௭) "யொ ப்³ரஹ்மாணஂ வித³தா⁴தி பூர்வஂ யொ வை வேதா³ஂஶ்ச ப்ரஹிணொதி தஸ்மை" என்று, ஸங்கல்பஜ்ஞாநாதிகளை ஜநிப்பித்துக்கொண்டு, அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கை. (௨௮௮) "யச்ச கிஂசிஜ்ஜக³த்யஸ்மிந் த்³ருஶ்யதே ஶ்ரூயதே௨பி வா। அந்தர்ப³ஹிஶ்ச தத்ஸர்வஂ வ்யாப்ய நாராயணஃ ஸ்தி²தঃ"என்று, ஈஶ்வரன் ஸகலசேதநஶரீரியாய்க்கொண்டு ஸகலகார்யங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் என்னக்கடவதிறே.

௫௬. அண்டங்கள்தானநேகங்களாய், பதினாலுலோகங்களோடேகூடி, ஒன்றுக்கொன்று பதித்துமடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு, ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்தாநீயங்களாய், ஜலபுத்புதம்போலே ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்.

---

(௫௬) (ஈஶ்வரன் இவற்றையெல்லாந் தனனிலேசேர்த்து ஓரண்டமாக்கி) என்று, ஸர்வேஶ்வரன், மஹதாதிபதார்த்தங்களைச் சேர்த்து அண்டஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுமென்னும் இவ்வளவிறே கீழருளிச்செய்தது; இப்போது, அந்த அண்ட பஹுத்வத்தையும், அவற்றினுடைய கட்டளையிருக்கும்படியையும், அவைதான் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு இன்னவிநியோகத்துக்கு உறுப்பென்னுமத்தையும், அவற்றினுடைய பரிணாமப்ரகாரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்; (அண்டங்கள் தான்) என்று தொடங்கி. (அண்டங்கள்தான் அநேகங்களாய்) (௨௮௯) "அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச । ஈத்ருஶாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடிஶதாநி ச" என்னக்கடவதிறே. (பதினாலுலோகங்களோடேகூடி) பதினாலுலோகங்களாவன-கீழில் அண்டகபாலத்துக்குமேல் எண்பத்துமூன்று நூறாயிரத்தைம்பதினாயிரம் யோஜநம் உயர்த்தியுடைத்தான கர்ப்போதகத்தின்மேலே, (௨௯௦) "ஸப்ததிஸ்து ஸஹஸ்ராணாம் த்விஜோச்ச்ராயோऽபி கத்யதே । தஶஸாஹஸ்ரமேகைகம் பாதாலம் முநிஸத்தம । அதலம் விதலஞ்சைவ நிதலஞ்ச கபஸ்திமத் । மஹாக்யம் ஸுதலஞ்சாக்ர்யம் பாதாலஞ்சாபி ஸப்தமம்" என்கிறபடியே, ஒரோன்று பதினாலாயிரம் யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையும் பரப்பையு முடைத்தாய், தைத்யதாநவபந்நகஸார்வபௌமாதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமாய், (௨௯௧) "ஶுக்லக்ருஷ்ணாருணா: பீதா: ஶர்க்கராஶ்ஶைலகாஞ்சநா: । பூமயோ யத்ர மைத்ரேய வரப்ராஸாதஶோபிதா:" என்கிறபடியே. ஶுக்லங்களாயும், க்ருஷ்ணங்களாயும், அருணங்களாயும், பீதங்களாயும், அவாலுகாமயமான ஶர்க்கராரூபமாயும், ஶைலமாயும், பொன்னாயுமிருக்கிற ஸ்தலவிஶேஷங்களையுடையவையாய், விலக்ஷணமான மாளிகைகளாலே யலங்க்ருதமாய், ஸ்வர்க்காதிகளிலுங்காட்டில் அதிஶயபோக்யமாய், அதலமென்றும், விதலமென்றும்,

நிதலமென்றும், கபஸ்திமத்தென்றும் சொல்லப்பட்ட தலாதலமென்றும், மஹாதலமென்றும், ஸுதலமென்றும், பாதாளமென்றும் பேரை யுடைத்தான அதோலோகங்களேழும், இதுக்குமேல் எழுபதினாயிரம் யோஜநமகலத்தை யுடைத்தாய், ஸப்தத்வீபஸாகரபர்வதாதி விஶிஷ்டமாய், பாதசாரிகளான மநுஷ்யாதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமாய், டத்மாகாரமான பூலோகமும், பூலோகத்துக்குமேல் ஆதித்யனுக்குக்கீழ் நூறாயிரம் யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், கந்தர்வாதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான புவர்லோகமும், ஆதித்யனுக்குமேல் த்ருவனுக்குக்கீழ் பதினைனூறாயிரம் யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், ஸாதிகாரரான க்ரஹ நக்ஷத்ரேந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஸ்வர்லோகமும், த்ருவனுக்குமேல் ஒருகோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், (உகூஉ) "விநிவ்ருத்தாதிகாராஸ்து மஹர்லோக நிவாஸிந:" என்று, நிவ்ருத்தாதிகாரராய், அதிகாராபேக்ஷரான இந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான மஹர்லோகமும், அந்த மஹர்லோகத்துக்குமேல் இரண்டுகோடியோஜநத்தளவு வுயர்த்தியை யுடைத்தாய், ப்ரஹ்மபுத்ரர்களான ஸநகாதிபரமயோகிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஜநர்லோகமும், ஜநர்லோகத்துக்குமேல் எட்டுகோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியை யுடைத்தாய், வைராஜாக்யரான ப்ரஜாபதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான தபோலோகமும், தபோலோகத்துக்குமேல் நாற்பத்தெட்டு கோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியை யுடைத்தாய், (உகூ௩) "தேஷாமேஷாம் ஏவ நஶ்யந்தி ஸஹஸ்ரஶோ ... ... ஶ்ருத்வா ... ... ஸ்வஸ்தி ... ... ஜகதி" என்கிற படியே, ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஶிவர்களும், அவர்களை யுபாஸிக்கு தத்ப்ராப்தி பண்ணினவர்களும் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஸத்யலோகமும், ஆக ஊர்த்வாதஃகடாஹங்களுக்கு நடுவு அறுபதுகோடியோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமாயிருக்கும். ஐம்பதுகோடியோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமென்பாருமுண்டு. அதில், உகூச, "ஸூர்யாண்டகடாஹயோர் ... ... வஶிஷ்டம்" என்கிற ஶாஸ்த்ர வசநத்தின்படியே, ஸூர்யனுக்குமேல் இருபத்தஞ்சுகோடியும், கீழ் இருபத்தஞ்சுகோடியுமாயிருக்கும்.

இப்படி யிருந்துள்ள சதுர்த்தஶபுவநங்களோடேகூடி, (ஒன்றுக்கொன்று பதிந்துமடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு) அதாவது-கீழ்ச்சொன்ன பதினாலுலோகத்தையும், (௯௫) “ஏதத³ண்டகடாஹேந திர்யகூ³ர்த்⁴வமத⁴ஸ்ததா² । கபித்த²ஸ்ய யதா²பீஜம் ஸர்வதோ வை ஸமாவ்ருதம்” என்கிறபடியே, உள்வாயில் விளாஞ்சதையை விளாவோடு எங்குமொக்க ஆவரிக்குமாபோலே, (௯௬) “கோடியோஜநமாநஸ்து கடாஹஸ்ஸம்வ்ருதஸ்ஸ்தித:” என்று, கோடியோஜநமடிப்பம் அவகாஶதயோக்தமான படியே அண்டகடாஹம் ஆவரித்துநிற்கும். ஸாண்டகடாஹமான இவ்வண்டம், (௯௭) “தஶோத்தரேண பயஸா மைத்ரேயாண்டஞ்ச தத்³த்⁴ருதம்” என்கிறபடியே, தன்னில் பதிந்துமடங்கு பரந்திருக்கிற ஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்கும். (௯௮) “ஶதகோடிவிஸ்தாரா பஞ்சாஶத்கோடிஹாரிணா । ஸஹைவாண்டகடாஹேந ஸத்³வீபாப்³தி⁴மஹீயஸா” என்று, ஸாண்டகடாஹமான பூமண்டலம் பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாரும், (௯௯) “ஸப்தத்³வீபஸ்ய ஶதகோடிவிஸ்தாரம் ஸார்ணகடாஹம்” என்று, வாராஹபுராணத்திலே சொல்லுகையாலும், இப்படி, ஸ்காந்தபுராணத்திலே ஶிவரஹஸ்யத்திலே பரக்கச் சொல்லுகையாலும், மேருவைச் சுற்றும் பஞ்சாஶத்கோடிவிஸ்தாரத்தைக் கொண்டு பூமியை ஶதகோடிவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாருமாயிருக்கும். இதில், இரண்டத்தொரு மர்யாதையைத்தளமாக்கி, அதில் பதித்துமடங்கு பெருத்தஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்குமென்றபடி. அண்டகடாஹத்தைப்பற்ற பதித்துமடங்கு பெருத்த ஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமென்பாருமுண்டு. இப்படி தஶோத்தரமாய்க்கொண்டு ஜலதத்வத்தை தேஜஸ்தத்வம் ஆவரிக்கும், அப்படி யத்தை வாயுதத்வம் ஆவரிக்கும், வாயுவை ஆகாஶம் ஆவரிக்கும், ஆகாஶத்தை அஹங்காரம் ஆவரிக்கும், அஹங்காரத்தை மஹத்தத்வம் ஆவரிக்கும், அந்த மஹத்தத்வத்தை அவ்யக்தம் ஆவரிக்கும் (௧௦௦) “தமஸ்ஸஹஸ்ராவரணம்” என்று, அபரிமிதப்ரமாணமான அவ்யக்தத்துக்கு ஆவரணத்வப்ராப்தமான தஶோத்தரத்வம் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்னில்; ஆயிரத்திலே பத்துமுண்டாமாபோலே அபரிமிதஸங்க்யையிலே யதுவுமுண்டாகையாலே

௯௭. பூதங்களில் ஆகாஶம் அவகாஶஹேது; வாயு வஹநாதி ஹேது; தேஜஸ்ஸு பசநாதிஹேது; ஜலம் ஸேசநபிண்டீகரணாதிஹேது; ப்ருதிவி தாரணாதிஹேது வென்பார்கள்.

கூடும். (௯௦௪) "வாரிவஹ்ந்யநிலாகாஶைஸ் ததோ பூதாதிநா பஹி: । வ்ருதம் தஶகுணைரண்டம் பூதாதிர் மஹதா ததா । அவ்யக்தேநாவ்ருதோ ப்ரஹ்மந் தைஸ்ஸர்வைஸ்ஸஹிதோ மஹாந் । ஏபிராவரணைரண்டம் ஸப்தபி: ப்ராக்ருதைர்வ்ருதம்" என்கிறபடியே, இப்படி. தஶோத்தரங்களான ஸப்தாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு;(ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்தாநீயங்களாய்) அதாவது-க்ரீடாபரனான பாலனுக்கு க்ரீடநகங்கள்போலே, க்ரீடாரஸாநுபூஷ்ணுவான வீஶ்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களாயிருக்கை. (௯௦௨.) "ஹரேர்விஹரத: க்ரீடாகந்துகைரிவ ஜந்துபி:" என்றும், (௯௦௩) "க்ரீடதோ பாலகஸ்யேவ சேஷ்டாம் தஸ்ய நிஶாமய" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாக லீலோபகரணமாயிறே இருப்பது. (ஜலபுத்புதம்போலே, ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்) அதாவது - இவ்வண்டங்களை ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்குமளவில், ஒரோரு படையாக இட்டு அதுகமெடுக்குமாபோலே,க்ரமத்தாலேபரிணமிக்கையன்றியே, (௯௦௪) "நக்ரமேண விவ்ருத்திஸ்ஸ்யாத் ஜலபுத்புதவத்" என்கிறபடியே, நீர்க்குமிழிபோலே யொருகாலே உத்பந்நங்களாமென்கையும், அநேக ஜலபுத்புதங்கள் ஏககாலத்திலே யுத்பந்நங்களாமாபோலே, (௯௦௫) "ஸக்ருதேவ ப்ரஸூயந்தே" என்கிறபடியே, ஸகலாண்டங்களும் ஏககாலத்திலே யுத்பந்நங்களாமென்கையும். ஆக, "அண்டங்கள் தான் அநேகங்கள்" என்னுமிடமும், அவை தான் எல்லாமொன்றுபோலே யிருக்குமென்னுமிடமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௯௭) பூதபஞ்சகங்களுக்கும் தனித்தனியே விநியோகங்களை தர்ஶிப்பிக்கிறார்மேல்; (பூதங்களில் ஆகாஶம் அவகாஶஹேது) அதாவது - ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், ஸ்த்திதி கமநாதிகளுக்கு இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவிது - ஆகாஶத்துக்கு விநியோகமென்கை. (௯௦௬) "ஶப்தைகவைஶப்ய மயதோ ஶாவவம் ஸஸ

௩௮ ஶ்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்துக்கும் அடைவே ஶப்தாதிகளைந்தையும் க்ரஹிக்கை தொழில்; வாகாதிகர்மேந்த்ரியங்களைந்துக்கும் விஸர்க்க ஶில்ப கத்யுக்திகள் தொழில்; மநஸ்ஸு-இவை யித்தனைக்கும் பொது.

க்ஷேத்ரேவ ச । ஸ்பர்ஶஶ்ரோத்ரம் ப்ராணஸ்ய ஸம்ஸ்பர்ஶகம் விவக்ஷதா" என்று, இதுக்கு அநேகவிநியோகங்களுண்டாயிருக்க இவையொன்றையும் அருளிச்செய்தது இதினுடைய ப்ராதாந்யத்தைப் பற்ற. இதுதான் மற்றையவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். (வாயுவஹநாதிஹேது) வஹநம் - வஹிக்கை. ஆதிஶப்தத்தாலே - வ்யூஹந சேஷ்டாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுதான்-(௩௦௭) "வாயோஃ ஸ்ரோதஸாம் நிர்யந்த்ருத்வம் காஶ்யம் ஸம்ஶோஷணம் ச । வ்யூஹநம் வஹநம் ஸங்கர்ஷணாதிகம் க்ருதம்" என்று சொல்லப்பட்டதிறே. (தேஜஸ்ஸு பசநாதிஹேது) பசநமாவது-பாகம்பண்ணுகை, ஆதிஶப்தத்தாலே-ஔஷ்ண்ய ப்ரகாஶாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுவும், (௩௦௮) "அக்நேரௌஷ்ண்யம் ப்ரகாஶஶ்ச ரூபவத்த்வம் ச பாசநம் । ஸந்தாபஶோஷணே தீப்திர் வர்ணம் ச தேஜஸோ ஸ்ம்ருதா । க்ஷயதே ஸம்ஹாரதேஹம் ஸம்ஹாரகம் ஸ்திரஜங்கமம்" என்று. கதிதமாயிற்று (ஜலம் ஸேசநபிண்டீகரணாதிஹேது) ஸேசநமாவது-நனைக்கை, பிண்டீகரணமாவது - திரட்டுகை. ஆதிஶப்தத்தாலே - ஶைத்ய மார்த்தவாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுவும் - (௩௦௯) "க்லேதநம் ஶைத்யம் ஸ்நேஹம் த்ருப்திம் ஸங்க்ரஹம் ஸ்நேஹநம் ச । ஆப்யாயநம் பிண்டீகரணம் க்லேதநஞ்சைவ" என்று, அபிஹிதமாயிற்று. (ப்ருதிவி தாரணாதிஹேது, என்பர்கள்) தாரணம்-தரிக்கை, ஆதிஶப்தத்தாலே, மூர்த்திமத்வ குருத்வாதிகளைச் சொல்லுகிறது. (௩௧௦) "ஸர்வேஷாம் தாரணம் ஸ்தைர்யம் மூர்த்திமத்வம் ச காரணம் । ஸ்திதிர் ஸர்வேஷாம் ஸம்ஸ்திதம் ப்ருத்வீ யதா" என்று, இதுவும் வ்யாஹ்ருதமாயிற்று. என்பர்கள் என்றது-தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்கள் என்றபடி.

(௩௮) இனி, ஏகாதஶேந்த்ரியங்களினுடையவும் வ்ருத்தி பேதத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல் (ஶ்ரோத்ராதி) இத்யாதி.

௩௯. ஆகாஶாதி பூதங்களுக்கு அடைவே ஶப்தாதிகள் குணங்களாயிருக்கும்.
௪0. குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணத்தாலே.

ஶ்ரோத்ரத்துக்கு ஶப்தக்ரஹணமும், த்வகிந்த்ரியத்துக்கு ஸ்பர்ஶக்ரஹணமும், சக்ஷுஸ்ஸுக்கு ரூபக்ரஹணமும், ஜிஹ்வைக்கு ரஸக்ரஹணமும், க்ராணத்துக்கு கந்தக்ரஹணமும் தொழில்; (௩௧) "ஶ்ரோத்ரம் த்வக் சக்ஷுஷீ ஜிஹ்வா நாஸிகா சைவ பஞ்சமீ। ஶப்தாதீநாமவாப்த்யர்த்தம் புத்தீந்த்ரியாணி வை த்விஜ" என்னக்கடவதிறே; இந்த ஶ்லோகத்தில், இந்த்ரியங்களை வ்யுத்க்ரமமாக வெடுக்கையாலே, இன்னதுக்கு இன்னது விஷயமென்கிற நியமம் ந்யாயங்கொண்டு நிஶ்சயிக்கவேணும். ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு ஶப்தாதிகளை க்ரஹிக்கை தொழிலென்னுமிவ்வளவே ப்ரகாஶிப்பது. (வாகாதி) இத்யாதி. இப்படி வ்யுத்க்ரமமாக வருளிச்செய்தது வாக்யஸ்வாரஸ்யத்துக்காக. இத்தால, வாக்குக்கு உக்தியும், பாணிக்கு ஶில்பமும், பாதத்துக்கு கதியும், உபஸ்த்தபாயுக்களுக்கு ஜலமலவிஸர்ஜநமும் தொழிலென்கை. (௩௨) "பாயூபஸ்த்தம் கரௌ பாதௌ வாக் சைவ தஶமீ ஸ்ம்ருதா। விஸர்க்கஶில்பகத்யுக்தி கர்ம தேஷாஞ்ச கத்யதே" என்னக்கடவதிறே. (மநஸ்ஸு - இவையித்தனைக்கும்பொது) அதாவது - ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ஸ்வஸ்வவிஷயங்களை க்ரஹிக்கும்போதும், கர்மேந்த்ரியங்கள் ஸ்வஸ்வகர்மங்களைப் பண்ணும்போதும் மநஸ்ஸஹகாரம் வேண்டுகையாலே உபயாத்மகமான மநஸ்ஸு - இவையித்தனைக்கும் ஸாதாரணமாயிருக்குமென்கை.

(௩௯) ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு விஷயங்களாகச் சொல்லப்பட்ட ஶப்தாதிகள் ஐந்தும், ஆகாஶாதிகளுக்கு ப்ரதிநியதகுணங்களா யிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (ஆகாஶாதி பூதங்களுக்கு) இத்யாதியால். அதாவது - ஆகாஶகுணம்-ஶப்தம், வாயுகுணம்-ஸ்பர்ஶம், அக்நிகுணம்-ரூபம், ஜலகுணம்-ரஸம், பூகுணம்-கந்தம் என்றபடி.

(௪0) இப்படி, ப்ரதிநியதகுணங்களான பூதங்களுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு அடி யருளிச்செய்கிறார்; (குணவிநிமயம் -

பஞ்சீகரணத்தாலே) என்று. குணவிநிமயமாவது - ஏகபூதத்திலே பூதாந்தரகுணங்களும் காணலாம்படி பூதங்களிலுண்டான குணக் கலப்பு. ஸ்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் ஸூக்ஷ்மபக்ஷியத்திலே, (௩௧௩) "தே ஜோவாரிக்ஷிதிநாம் பரஸ்பரம் விநிமய:" என்கிறவிடத்துக்கு (௩௧௪) "விநிமய:-பரஸ்பரஸம்மிச்ரீகரணம்" என்றாரிறே. இங்கும், பரஸ்பர ஸம்மிச்ரீகரணமே விநிமயசப்தார்த்தம். அங்கு, பூதங்களுக்கு அந்யோந்யம் கலப்புச்சொல்லிற்று; இங்கு, குணங்களுக்கு அந் யோந்யம் கலப்புச்சொல்லுகிறது. குணங்களுக் கந்யோந்யம் கலப் பாவது-பூதமும் பூதாந்தரமும்போலே, குணமும் குணாந்தரமும் தன்னிலே கலக்கையன்று; ஒன்றினுடையகுணம் ஒன்றிலேபுக்கு, எல்லாவற்றிலும் எல்லாமுண்டாம்படியிருக்கை. அதவா, விநிமய மாவது - ஒன்றைக்கொடுத்து ஒன்றைக் கொள்ளுகையாய், தன் குணத்தை பூதாந்தரங்களுக்குக்கொடுத்து, அதின் குணத்தைத் தான் பெறுகையென்னவுமாம்; இத்தால், தன்குணம் அந்யத்தின் பக்கலிலுண்டாய் அந்யத்தினுடையகுணம் தன்பக்கலிலுண்டாம் படி யிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. இந்த குணவிநிமயம்-பஞ்சீகர ணத்தாலே என்றதுக்குக்கருத்து - குணங்களாகையாலே ஆச்ர யாதந்யத்ர வ்ருத்தி யில்லையிறே இவற்றுக்கு; ஆகையால், த்ரவ்யத்தினுடைய கலப்பே குணக்கலப்புக்கு ஹேதுவென்கை. பஞ்சீகரணமாவது - (௩௧௫) "ஸர்வம் ஜாதே தேஷு ஸஷ்டா நி வ தேஷ்வகம் ஸமுத்பாதயாததி: । வதாயாமினப்தேகைக யாமயாம் தயா ஸ்ரீ ஸப்ரவேத்யாமாஸா ஸுவர்ண ரோவா யா தேஜஸ் வயோஷஹவாஷு । கயாஷ்தியாமி வாயோஷு வ்யோம் தேஜஸ் வயோஷஹவாஷு" இத்யாதி புராணங்களிலே சொல்லு கிறபடியே ஆகாசாதிபூதங்களைந்தையும் தனித்தனியே யிரண்டு கூறாக்கி, அவற்றிலே யொருகூறை நாலுகூறாக்கி, அந்தக்கூறுகளை பூதாந்தரங்களிலே கூட்டி, ஸர்வபூதங்களிலும் ஸர்வமுண்டாம்படி பண்ணுகை. இப்படி பஞ்சீகரணமானாலும், அவிபக்தமானவர்த்தங் கள் ப்ரதானங்களாய் நிற்கையாலே, ஆகாசாதிபூதபேத வ்யவஹா ரத்துக்கும் குறையில்லை.

௪௬. ஆகாஶம்-கறுத்துத்தோற்றுகிறதுமத்தாலே.

௪௨. முன்புத்தை தந்மாத்ரைகளோடே கூடிக்கொண்டு, உத்த ரோத்தரதந்மாத்ரைகள் ஸ்வவிஶேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே, குணாதிக்யமுண்டாயிற்றென்றும் சொல்லுவர்கள்.

---

௪௬. (ஆகாஶம் கறுத்துத் தோற்றுகிறதும் அத்தாலே) அதாவது - அதிஸூக்ஷ்மதையாலே கண்ணுக்குத் தோற்றாதபடியிருக்கு மாகாஶத்துக்கு சக்ஷுர்விஷயத்வமும், (௩௧௬) "யதக்ரேரோஹிதம்ரூபம்" என்று, ஶ்ருதிவிக்கு உள்ளதொன்றாகச் சொல்லுகிறக்ருஷ்ணத்வமும் உண்டாயிற்றது பஞ்சீகரணத்தாலே என்கை இத்தால், த்ரிவ்ருத்கரணத்தைச் சொன்னவநந்தரம், ஶ்ருதிதானே, (௩௧௭) "யதக்ரே ரோஹிதம் ரூபம் தேஜஸ ஸ்தத்ரூபம் யச்சுக்லம் தத்வபாம் யத்க்ருஷ்ணம் ததந்நஸ்ய" என்று, அக்நியிலே த்ரிரூபத்வத்தை தர்ஶிப்பித்தாப்போலே, இவரும் பஞ்சீகரணத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம், அதுதன்னை ஸர்வத்தையும் பற்ற ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதொரு பூதத்திலே தர்ஶிப்பித்தாராயிற்று. இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே (௩௧௮) "யதக்ரே ரோஹிதம் ரூபம் தேஜஸஸ்தத்ரூபம் | யச்சுக்லம் தத்வபாம் யத்க்ருஷ்ணம் ததந்நஸ்ய | அபாகாதக்நேரக்நித்வம் வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம் த்ரீணி ரூபாணீத்யேவ ஸத்யம்" என்று, பாஷ்யகாரரு மருளிச்செய்தார். சாந்தோக்யத்தில், பஞ்சீகரணம்சொல்லாதே த்ரிவ்ருத்கரணத்தைச் சொல்லுவானென் ? என்னில்; இங்கு, தேஜோபந்நங்கள் மூன்றினுடையவும் உத்பத்திமாத்ரமிறே சொல்லிற்று; ஶ்ருத்யந்தரத்திற் சொல்லுகிற ஆகாஶவாயுக்களினுடையவும், அவ்வக்த மஹதஹங்காராதிகளினுடையவும் உத்பத்தி தானுஞ் சொல்லிற்றில்லையிறே; ஆகையால், தேஜோபந்நமாத்ரகதநம்- தத்வாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமானாப்போலே, த்ரிவ்ருத்கரணகதநமும்-பஞ்சீகரணத்துக்கும் உபலக்ஷணம். இப்படி, பஞ்சீகரணத்தாலே ஸகலபூதங்களும் பரஸ்பர மிஶ்ரங்களாகையாலே, ஶப்தாதிகுணபஞ்சகமும் ஸர்வபூதங்களிலுமுண்டாயிருக்குமென்று, குணவிநிமயஹேதுசொல்லிற்றாய் நின்றது.

(௪௨) இனி, ஆகாஶாதிகளில் பூர்வபூர்வத்தைப்பற்ற, உத்தரோத்தரதத்வத்துக்கு குணாதிக்ய முண்டாகைக்கு மூலம் அருளிச்

செய்கிறார்; (மூன்புத்ததந்மாத்ரைகள்) என்று தொடங்கி; அதாவது-ஶப்ததந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய்க்கொண்டு, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான வாயுவை ஜநிப்பிக்கையாலே வாயுவுக்கு ஸ்பர்ஶஶப்தங்களிரண்டும் குணமாயிற்று. இப்படி, ஶப்ததந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அவையிரண்டோடுங்கூடி நின்று, ரூபதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான தேஜஸ்ஸை ஜநிப்பிக்கையாலே அத்தத்வத்துக்கு, ஶப்தஸ்பர்ஶ ரூபங்களாகிற மூன்றுகுணங்களுமுண்டாயிற்று. இப்படி, பூர்வ தந்மாத்ர த்வயவிஶிஷ்டமான ரூபதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அவைமூன்றோடே கூடி நின்று, ரஸதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான ஜலத்தை ஜநிப்பிக்கையாலே, அதுக்கு ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸங்களாகிற நாலுகுணங்களுமுண்டாயிற்று. இப்படி, பூர்வ தந்மாத்ரத்ரய விஶிஷ்டமான ரஸதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய்க்கொண்டு, கந்த தந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான ப்ருதிவியைப் பிறப்பிக்கையாலே, அதுக்கு ஶப்தாதிகளான அஞ்சு குணங்களும் உண்டாயிற்று என்கை. இத்தால் ஏகைகதந்மாத்ராஶ்ரயமான ஆகாஶாதிபூதங்களுக்கு குணவிநியமம் பஞ்சீகரணப்ராயுக்தமானவோபாதி உத்தரோத்தரபூதங்களில் குணாதிக்யமும் ஸ்வஸ்வதந்மாத்ரங்களுக்குண்டான ஆவரணப்ராயுக்தமென்றதாயிற்று என்றும் சொல்லுவார்களென்று கீழ்ச்சொன்னதோடே இத்தையும் ஸமுச்சயித்தருளிச் செய்கிறார்; இப்படி, தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்களென்கை. (கூகசு) "ஆகாஶம் ஶப்தமாத்ரம் ஸ்பர்ஶமாத்ரம் ஸமாவிஶத் । த்விகுணஸ்து ததோ வாயு: ஶப்தஸ்பர்ஶகுணோऽபவத் ॥ ஶப்தஸ்பர்ஶ த்விகுணஸ்து ரூபமாத்ரம் ஸமாவிஶத் । ததஸ்த்ரிகுணஸம்பந்நோ விஶேஷாத்ஸங்ஜ்ஞிதஸ்ததா:" என்னக்கடவதிறே.

(சஅ) உத்தேஶக்ரமத்திலே, ஶுத்தஸத்வ மிஶ்ரஸத்வங்களினுடைய ஸ்வரூபாதிகளைத் தெளியவருளிச்செய்தார் கீழ்; இனி, ஸத்வஶூந்யமாகிறது ஏது? என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச் செய்கிறார்; (ஸத்வஶூந்யமாவது-காலம்) என்று. ஸத்வகுணம்-ரஜ

௪௪. இது, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய், கலாகாஷ்டாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய், நித்யமாய், ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ஶரீரபூதமாயிருக்கும்.

ஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்குப் உபலக்ஷணமாய், ஸத்வஶூந்யமென்றது - ஸத்வாதிகுணத்ரய ஶூந்யமென்றபடி. இத்தால், கேவல ஸத்வமாயும் குணத்ரயாஶ்ரயமாயு மிருக்கிற அசித்த்வயத்தையும் பற்ற இது வ்யாவ்ருத்தஸ்வரூபமா யிருக்குமென்கை.

(௪௪) இதினுடைய ப்ரகாரம் ஏது? என்னு மாகாங்க்ஷயிலே சொல்லப்படுகிறது மேல்; (இது, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்குஹேதுவாய்) ப்ரக்ருதியென்கிறது - அவ்யக்தத்தை; ப்ராக்ருதமென்கிறது - வ்யக்தத்தை; ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலதத்வம் ஹேதுவாகையாவது - இவற்றை ஸ்வஸங்கல்பாதிகளாலே பரிணமிப்பிக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், காலத்தினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, அவ்வவகாலங்கள் வந்தவாறே யிவற்றை நிர்வஹிக்கையாலே, இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு இது அபேக்ஷிதமா யிருக்கை; (௩௨௦) "[illegible] ।
[illegible]" (௩௨௧) "[illegible] ।
[illegible]" என்கிறபடியே, ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறபோது, அக்காலம் வருமளவும் பார்த்துக்கொண்டிருந்திறே ஸ்ருஷ்டித்தது. இதுதான் ஸ்த்ரீத்யாதிகளுக்கு மொக்குமிறே. இப்படி, காலப்ரதாநமாக ஸர்வேஶ்வரன் நிர்வஹித்தருளுகை யாலே, இவ்விபூதியில் ஸகலபதார்த்தமும் காலக்ருத பரிணாமமா யிருக்கும். இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலம் ஹேது வென்னுமிடம், இதினுடைய அந்வயவ்யதிரேகங்களாலே, லௌகிகபதார்த்தங்களிலே காணலாமிறே. ஆகையால், காலத்தினுடைய ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருத பரிணாமஹேதுத்வம், ஆகமத்தாலும், ப்ரத்ய

டித்தாலும் ஸித்தம். அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்னத்துக்கு உபயோகியான விதின் பரிணமவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது; (கலாகாஷ்டாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய்) (௩௨௨) "காஷ்டா பஞ்சதஶ க்யாதா நிமேஷா முநிஸத்தம | காஷ்டாஸ்த்ரிம்ஶத் கலா த்ரிம்ஶத் கலா மௌஹூர்திகோ விதி: | தாவத்ஸங்க்யைரஹோராத்ரம் முஹூர்த்தைர் மாநுஷம் ஸ்ம்ருதம் | அஹோராத்ராணி தாவந்தி மாஸ: பக்ஷத்வயாத்மக: | தை: ஷட்பிரயநம் வர்ஷம் த்வேயநே தக்ஷிணோத்தரே | அயநம் தக்ஷிணம் ராத்ரிர் தேவாநாமுத்தரம் திநம் | திவ்யைர்வர்ஷஸஹஸ்ரைஸ்து க்ருதத்ரேதாதிஸம்ஜ்ஞிதம் | சதுர்யுகம் த்வாதஶபிஸ்தத்விபாகம் நிபோத மே | சத்வாரி த்ரீணி த்வே சைகம் க்ருதாதிஷு யதாக்ரமம் | திவ்யாப்தாநாம் ஸஹஸ்ராணி யுகேஷ்வாஹு: புராவித: | தத்ப்ரமாணை: ஶதைஸ்ஸந்த்யா பூர்வா தத்ராபிதீயதே | ஸந்த்யாம்ஶகஶ்ச தத்துல்யோ யுகஸ்யாநந்தரோ ஹி ஸ: | ஸந்த்யாஸந்த்யாம்ஶயோரந்தர்ய: காலோ முநிஸத்தம | யுகாக்யஸ்ஸ து விஜ்ஞேய: க்ருதத்ரேதாதிஸம்ஜ்ஞித:" என்று தொடங்கி, "ஏதேந ப்ரஹ்மணோ வர்ஷம் ஏவம் வர்ஷஶதஞ்ச தத் | ஶதம் ஹி தஸ்ய வர்ஷாணாம் பரமாயுர்மஹாத்மந:" என்னுமளவாக, காலத்தினுடைய பரிணமவிஶேஷம், ஸ்ரீபராஶரபகவானாலே கதிதமாயிற்று. இதுதன்னை, நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டர், "நிமேஷம் பதினைந்துகொண்டது காஷ்டை, காஷ்டை முப்பதுகொண்டது கலை, கலை முப்பதுகொண்டது முஹூர்த்தம், முஹூர்த்தம் முப்பதுகொண்டது திவஸம், திவஸம் முப்பதுகொண்டது பக்ஷத்வயரூபமான மாஸம், மாஸமிரண்டுகொண்டது ருது, ருதுமூன்றுகொண்டது அயநம், அயநமிரண்டுகொண்டது ஸம்வத்ஸரம். இப்படி, மாநுஷஸம்வத்ஸரம் முந்நூற்றறுபதுகொண்டது ஒரு தேவஸம்வத்ஸரம், தேவஸம்வத்ஸரம் பன்னீராயிரங்கொண்டது சதுர்யுகம். அதில், க்ருதயுகம் நாலாயிரம், த்ரேதை மூவாயிரம், த்வாபரம் இரண்டாயிரம், கலியுகம் ஆயிரம். க்ருதயுகத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை நானூறு, அபரஸந்த்யை நானூறு; த்ரேதைக்கு பூர்வஸந்த்யை முந்நூறு, அபர

ஸந்த்யை மூந்நூறு; த்வாபரத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை யிருநூறு, அபரஸந்த்யை யிருநூறு; கலியுகத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை நூறு, அபரஸந்த்யை நூறு. இப்படி எழுபத்தொன்று சென்ற சதுர்யுகம் ஒரு மந்வந்தரம்; இப்படி பதிநாலுமந்வந்தரம ஆயிரம் சதுர்யுகம். இது ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒருபகல்; ராத்ரியும் இத்தோடே ஸமமா யிருக்கும். இப்படி அஹோராத்ரங்களும், மாஸஸம்வத்ஸரங்களு மாகப் பெருக்கி, ஶதாந்தமாந பரிகணிதமான ப்ரஹ்மாயுஸ்ஸுக்கு பரமென்று பேராம்." என்று ஸாவ்யக்தமாக வருளிச்செய்தார். ஆக, காலத்தினுடைய கலாகாஷ்டாதிரூப பரிணாமப்ரகாரம் சொல்லப்பட்டது. (நித்யமாய்) இவ்விடத்தில் நித்யத்வமாவது - (௩௨௩) "அநாதிர்பகவாந் காலோ நாந்தோஸ்ய த்விஜ வித்யதே" என்கிறபடியே ஆத்யந்தரஹிதமாகை.

(ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய்) அதாவது - நிகிலஜகது தயவிபவலயலீலனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு தத்தல்லீலோபகரண மாகை. ப்ரக்ருதி புருஷகாலங்கள் மூன்றும் லீலோபகரணமா யிறே இருப்பது. அதில், ப்ரக்ருதிபுருஷர்கள் ஸ்ருஷ்ட்யாதி களுக்கு கர்மீபவித்து லீலோபகரணமாவர்கள்; இது, ஸஹகாரித் வேந லீலோபகரணமாயிருக்கும்; ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நிர் வஹிக்கு மிடத்தில் ஸத்யஸங்கல்பனான தான் அடியிலேபண்ணி வைத்த காலநியமம் தப்பாதபடி அவ்வவகாலாகமநம பார்த் திருந்தே நிர்வஹிக்கைபாலே. இது தன்னை நிமேஷகாஷ்டாதி ரூபேண பரிணமிப்பிக்கையாலே, இது தான் ஸ்ருஷ்டிவிஷயமுமா யிறே இருப்பது. ஆக இப்படிகளாலே ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரி கரமா யிருக்கும். இத்தை க்ரீடாபரிகரமென்றே சொல்லுகையாலே காலக்ருதபரிணாமமேபாய்ச் செல்லுகிறலீலாவிபூதியிலே யிதுக்கு விநியோகம. (௩௨௪) "நகாலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:" என்கிறபோக விபூதியில் இதுகொண்டு அபேக்ஷை யில்லை யென்றதாயிற்று. அநந் தரம், ஏவம்பூதமான காலதத்வம்-ஈஶ்வரனுக்கு அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமா யிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார், (ஶரீரபூதமா யிருக்கும்) என்று. (௩௨௫) "காலஸ்ய ச ஹரேரூபம்

(remaining Sanskrit quotation in Grantha script, partially legible) (௩௨௬)

௩௫. மற்றை யிரண்டசித்தும், ஈஶ்வரனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாயிருக்கும்

காலஸ்வரூபவிஷ்ணுஶ்ச । ரூபாணி ஸ்திதஸர்கஸ்ய வ்ருத்திஸ
ம்ஹாரஹேதவ:"(௧-௨-௭) "விஷ்ணோ ஸ்வரூபாத் பரதோஹிதே
த்வே ரூபே ப்ரதாநம் புருஷஶ்ச விப்ர । தஸ்யைவதே
ந்யேந த்ருதம் வியுக்தம் ரூபாந்தரம் தத்த்விஜகாலஸம்ஜ்ஞம்"

என்னக்கடவதிறே, ஒருசேதநனோடு ஒருத்ரவ்யத்துக்குண்டான ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹாதாராதேயபாவமும், நியந்த்ருநியாம்ய பாவமும், ஶேஷஶேஷி பாவமும் ஒன்றே ஶரீரலக்ஷணமாயிறே இருப்பது; காலஸம்ஜ்ஞிகாசித்த்ரவ்யத்துக்கு ஏதத் ஸம்பந்தத்ரயமும் ஈஶ்வரனோடே யுண்டாகையாலே, இது அவனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்றதாயிற்று. இப்படி, ப்ரக்ருத்யாதி பரிணாம ஸஹகாரியான காலம் - ஈஶ்வரனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்கை யாலே ஸஹகாரிகாரணமும் ஈஶ்வரனேயென்னுமதுக்கு விரோதமில்லை. ஆக, ஸத்வஶூந்யமாகிறது இன்னதென்றும், அது செய்யும் கார்யமும், அதுக்குறுப்பான அதினுடைய பரிணாமமும், அதினுடைய அநாதிநிதநத்வமும், அதுதான் ஈஶ்வரனுக்கு இன்னதுக்குப் பரிகரமாயிருக்குமென்றும், அதுதான் அவனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்றும் சொல்லிநின்றது.

(௩௫) த்ரிவிதாசித்தையும் அருளிச்செய்கிறவிடத்தில, அவனுக்கு போகோபகரணமான கௌரவத்தைப்பற்ற ஶுத்தஸத்வத்தை ப்ரதமமருளிச்செய்தார்; அநந்தரம, அவனுடைய லீலைக்கு ப்ரதாநோபகரணமாய்க்கொண்டு ப்ரதாநஶப்தவாச்யமான மிஶ்ரஸத்வத்தை யருளிச்செய்தார்; அநந்தரம, அந்த ப்ரதாநபரிணாமத்துக்கு ஸஹகாரியாய்க்கொண்டு லீலோபகரணமா யிருக்கும் ஸத்வஶூந்யத்தை யருளிச்செய்தார். இப்படி அசித்த்ரயத்தையும சொல்லுகிறவிடத்தில, (ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய்) என்று, காலதத்வத்துக்கு விநியோகம் சொன்னவோபாதி, பூர்வாசித் த்வயத்துக்கும் விநியோகம் சொல்லப்பட்டதில்லையிறே. அத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (மற்றை யிரண்டு அசித்தும்) என்று தொடங்கி. ஈஶ்வரனுக்கும், ஆத்மா

சசூ. போக்யங்களாகிறன - விஷயங்கள்; போகோபகரணங்களாகிறன - சக்ஷுராதிகரணங்கள்; போகஸ்த்தாநங்களாகிறன-சதுர்த்தசபுவநமும், ஸமஸ்ததேஹமும்.

வுக்கும் என்றது - சேதநரிறே அசேதநத்துக்கு போக்தாக்கள், சேதநராகவுள்ளது ஈச்வரனும் ஆத்மாவுமிறே; ஆனபின்பு, உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருக்குமென்றபடி. 'ஆத்மாவுக்கு' என்ற ஏகவசநம் ஜாத்யபிப்ராயமாகையாலே த்ரிவிதசேதநரையும்சொல்லுகிறது. இப்படி, உபயாஸித்தும் உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருந்ததேயாகிலும் கேவல பகவதிச்சையாலே தத்போகார்த்தமாக ப்பரிணமிக்கையாலும் அநவாதாபரோக்ஷித ஸ்வ பர ஸ்வரூபரான நித்யமுக்தரில், (கூஉஎ) 'திருமகளும் நீயும்' என்கிறபடியே, அம்மிதுநத்தினுடைய போகத்துக்குக் கைதொடுமானமா யிருக்குமதொழிய (கூஉஅ) "ஸஹம்88" என்றிருப்பா ரில்லாமையாலும், ஶுத்தஸத்வத்தினுடைய விநியோகம் ஈச்வரப்ராதாநமாயிருக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, சேதநகர்மாநுகுணமாக பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே பரிணமிக்கையாலும், சேதநரெல்லாரும் தேவாதிஶரீரங்களிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணி ஸ்வதந்த்ரபோக்தாக்களா யிருக்கையாலும், ஈச்வரனுக்கு இந்தவிபூதியில் லீலாரஸமே ப்ரசுரமாய் போகரஸம் அத்யல்பமாகையாலும் மிஶ்ரஸத்வத்தினுடைய விநியோகம் பத்தசேதநப்ரதாநமா யிருக்கும்.

(சசூ) அந்த விபூதியில் போக்யங்களாவன - அப்ராக்ருதமான ஶப்தாதிகள். போகோபகரணங்களாவன - திவ்யமால்யாதிகளும், சத்ரசாமராதிகளும், கரணங்கள் தானும். போகஸ்த்தாநங்களாவன- அப்ராக்ருத பத்மமயமான மண்டபமென்ன மாளிகையென்ன இத்யாதிகளும், பஞ்சோபநிஷண்மயமான திவ்யவிக்ரஹங்களும். இப்படி, நித்யவிபூதி ப்ரக்ரியையும் இவ்விடத்திலே யருளிச்செய்ய வேண்டியிருக்க, ஸங்கோசித்து லீலாவிபூதி ப்ரக்ரியாமாத்ரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (போக்யஙகளாகிறன) என்றுதொடங்கி இது தானே உபயவிபூதிக்குமாகாதோ? என்னில்; போகோபகரணங்களில் ப்ரதாநங்கள் சொல்லாமையாலும், போகஸ்த்தாநங்களில் வைஷம்யத்தாலும் சேராது. இங்கு, சேதநர்க்கு போகமாவது - ஸுகதுःகரூபமான அநுபவஜ்ஞாநம். அந்தஜ்ஞாநத்துக்கு விஷய

சஎ இதில், முற்பட்டவசித்துக்குக் கீழெல்லையுண்டாய், சுற்றும் மேலுமெல்லையின்றிக்கே யிருக்கும்; நடுவிலசித்துக்குச் சுற்றுங்கீழுமெல்லையின்றிக்கே, மேலெல்லையுண்டாயிருக்கும், கால மெங்குமொக்க வுண்டாயிருக்கும்.

காலந்தான் - பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

[illegible], சப்தாதிவிஷயங்கள் போக்யங்கள். அந்த ஜ்ஞாநத்[illegible]கரணங்களாகையாலே, இந்த்ரியங்கள் போகோபகரணங்கள். [illegible]மொரு அதிகரணத்திலே நிற்கிற சேதநனுக்கு அந்தஜ்ஞாநம் பிறக்கிறது, அது போகஸ்தாநமாதற்கு அர்த்தமாகையாலே போகஸ்தாநங்களென்று லோகங்களையும், தேஹங்களையும் சொல்லுகிறது. லோகவிபாகம் கீழே சொல்லப்பட்டது. ஸமஸ்த தேஹங்களாவன-ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமான ஶரீரங்கள். ஈஶ்வரனுக்கு இந்தவிபூதியிலுண்டான போக்ய போகோபகரணாதிகளையும், அவதாரகந்தமான க்ஷீரார்ணவ ஶயநத்திலும் அவதாரவிஶேஷங்களிலும், அர்ச்சாவதாரங்களிலுமுண்டான விநியோகவிஶேஷங்களாலே கண்டுகொள்வது

சஎ. அநந்தரம், த்ரிவித அசித்தினுடையவும் பரிணாமங்களையருளிச்செய்கிறார்; (இதில் முற்பட்ட அசித்துக்கு) என்று தொடங்கி. பூர்வாசித்துக்குக் கீழெல்லையுண்டு என்கிறது - மிஶ்ரஸத்வாவதியாகையாலே. நடுவில் அசித்துக்கு மேலெல்லை யுண்டென்கிறது - ஶுத்தஸத்வாவதியாகையாலே; காலத்துக்கு அங்ஙனொரு அவச்சேதமில்லாமையாலே எங்குமொக்க வுண்டாயிருக்கும் என்கிறது. இப்படி, ஸார்வத்ரிகையான காலந்தான் உபயவிபூதியிலும் நித்யமென்றிறே தமக்குத்திருவுள்ளம்.

(சஅ) இங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்குவிபூதி விபாகத்தையிட்டு ஒருபேதம் சொல்லுவாருமுண்டென்கிறார்; (காலந்தான்-பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யம் என்றும் சொல்லுவர்கள்) என்று. இப்படி சொல்லுகைக்கடி-பரமபதத்தில் இதுக்கு உத்பத்யாதிகளுண்டாக ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லாமையாலும், இந்த விபூதியிலே

௪௯. சிலர் காலத்தை யில்லையென்றார்கள்.

இதுக்கு உத்பத்யாதிகளைச் சொல்லுகையாலும், வ்யூஹக்ருத்யங்களைச் சொல்லுமிடத்திலே கால ஸ்ருஷ்டியை அநிருத்த க்ருத்யமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. ப்ரக்ருதியை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - மஹதாதிரூபேண பரிணமிப்பிக்கையானாப்போலே; காலத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - நிமேஷகாஷ்டாரூபேண பரிணமிப்பிக்கை; ஸததபரிணாமியான ப்ரக்ருதிக்கு மஹதாதிரூபமான ஸ்தூல பரிணாமம்போலேயிறே ஸததபரிணாமியான இதுக்கும் நிமேஷாதிரூபேண பரிணாமம். அந்த மஹதாதியோபாதி நிமேஷாதியான இதுவும் உத்பத்திவிநாசவத்தாகையாலே இவ்வளவைக்கொண்டு காலம் இங்கு அநித்யமாயிருக்கும் என்கிறது; பரமபதத்தில் ஈத்ருஶ பரிணாமவிஶேஷ ப்ரயுக்தோத்பத்த்யாதி வ்யவஹாராராஹித்யத்தாலே நித்யமாயிருக்கும் என்கிறது. இப்படி, காலத்துக்கு பரிணாமங்கொள்ளாதே ஏகரூபத்வத்தைக்கொண்டு, இப்படி யிருந்துள்ள காலந்தான், தன்னுடைய நிமேஷம், காஷ்டை, முஹூர்த்தம், அஹோராத்ரம் தொடக்கமாக பரார்த்தமீறாகவுண்டான விஶேஷ வ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவான நிமேஷோந்மேஷங்கள், ஆதித்யகதி தொடக்கமான அவச்சேதகங்களோடே ஸம்பந்தித்திருக்கும். ஆகையாலே, க்ஷணலவாதிபேத வ்யவஹாரமுண்டாகிறதென்று சொல்லுவதும் ஒருபக்ஷமுண்டிறே. இதுவிறே! தத்வத்ரயவிவரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை ப்ராதாந்யேந வருளிச்செய்தது; அந்தப்பக்ஷத்தில் உபயவிபூதியிலும் காலஸ்வரூபம் ஏகரூபமாயிருக்குமாகையாலே பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யமென்கிறவிது சொல்லப்போகாது. ஆகையால், இது பரிணாமபக்ஷத்தை யவலம்பித்து சிலர் சொன்னதென்று கொள்ளவேணும், நம்முடைய தர்ஶநஸ்தர்தங்களிலே யிங்ஙனேயும் சிலரருளிச்செய்கையாலே, அத்தையும் தர்ஶிப்பித்தருளினாராயிற்று.

(௪௯) காலந்தன்னை யில்லையென்று பௌத்தாதிகள் சொல்லுகையாலே, (சிலர் காலத்தை யில்லையென்றார்கள்) என்கிறார்.

௫௦ ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஆகமத்தாலும் ஸித்திக்கையாலே அது சொல்லவொண்ணாது.

௫௧. பலரும் திக்கென்று தனியேயொரு த்ரவ்ய முண்டேன்ன்றார்கள்.

---

(௫௦) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (ப்ரத்யக்ஷத்தாலும்) இத்யாதியாலே. ப்ரத்யக்ஷமாவது - ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான ஸமஸ்த பதார்த்தமும் காலக்ருதபரிணாமமாகவே காணப்படுகிறவிது; ஆகமமாவது - ஸ்ருத்யாதிகள். (௩௨௧) "கலா முஹூர்த்தா: காஷ்டாச்ச அஹோராத்ராச்ச ஸர்வச:" (௩௩௦) "அர்த்தமாஸா மாஸா ருதவ: ஸம்வத்ஸரச்ச கல்பந்தாம்" என்று காலபரிணாம விசேஷங்களான கலை காஷ்டை முஹூர்த்த மஹோராத்ரங்கள் ருதுவிசேஷங்களைச் சொல்லாநின்றதிறே! ஸ்ருதி; (௩௩௧) "காஷ்டா நிமேஷா தச பஞ்ச சைவ" இத்யாதியாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே யிதுதான் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டதிறே. புராணாந்தரங்களிலும், இதிஹாஸாதிகளிலும் இப்படிகண்டுகொள்வது; இதுக்கென்னவே நிர்மிதமாய், அத்யயநாதி காலநியமங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற ஜ்யோதிஶ்சாஸ்த்ரத்தை வேதத்துக்கு த்ருஷ்டியாகச் சொல்லாநின்றதிறே அந்த ஶாஸ்த்ரந்தன்னில், "இந்தக்காலத்திலே இன்னதுண்டாம்" என்று சொன்னால அது ப்ரத்யக்ஷிக்கலாயிராநின்றதிறே. ஆகையால், ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஆகமத்தாலும் இப்படி ஸித்திக்கையாலே காலாபாவம் சொல்லவொண்ணாதென்கை.

௫௧- வைஶேஷிகாதிகள் ப்ருதிவ்யாதிகளைப்போலே திக்கென்றும் தனியே யொரு த்ரவ்யமுண்டென்று சொல்லுகையாலே, (பலரும் திக்கென்று தனியே யொருத்ரவ்ய முண்டென்றார்கள்) என்கிறார். (௩௩௨) "ப்ருதிவ்யப்தேஜோ வாய்வாகாஶகாலதிகாத்மமநாம்ஸி நவைவ" என்றிறே! அவர்கள்சொல்லுவது (௩௩௩) "ஶ்ரோத்ரேந்த்ரியம் ப்ருதிவ்யாதிகாலமாத்மாஶ்ச நவத்ரவ்யாணி" என்றானிறே வரதராஜன்.

௫௪. பலஹேதுக்களாலும், ஆகாஶாதிகளிலே அந்தர்ப்பூத மாகையாலே அதுவுஞ்சேராது.

௫௫. சிலர் ஆவரணாபாவம் ஆகாஶமென்றார்கள்.

(௫௪) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (பலஹேதுக்களாலும்) இத்யாதியாலே. அதாவது- நாலுபேர் நாலு திக்கிலும் நின்றால், நால்வர்க்கும் நடுவானப்ரதேஶம் ஒருவனுக்குக்கிழக்காய், ஒருவனுக்கு மேற்காய், ஒருவனுக்கு வடக்காய், ஒருவனுக்குத் தெற்காய்த் தோற்றா நின்றதிறே. அதுக்கடி - த்ரவ்ய மன்றிக்கே ப்ரதியோக்யநுகுணகால்பநிகமாகை. நால்வர்க்கு நடுவே யிருக்கிற ப்ருதிவ்யாதிகள் த்ரவ்யமாகையாலே இப்படி விப்ரதிபத்திவிஷயமாகிறதில்லையிறே. இனித்தான், ஆதித்யன் உதிக்கிறவிடம் கிழக்காகவும், அவன் அஸ்தமிக்கிறவிடம் மேற்காகவுமிறே கொள்ளுகிறது. அதுதான், மஹாமேருவுக்கு நாலுபார்ஶ்வத்திலும் பேதித்திறே இருப்பது. ஆகையாலேயிறே நாலுபார்ஶ்வத்திலு முள்ளவர்களுக்கு மஹாமேரு வடக்காயிருக்கிறது. (௩௩௪) "ஸர்வேஷாமேவ வர்ஷாணாம் மேருருத்தரதஸ்ஸ்தித:" இதுதான், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே சொல்லப்பட்டது. இப்படி, பலஹேதுக்களாலும் ஆகாஶாதிகளிலே அந்தர்ப்பூதமாய், தனக்கென்னவொரு த்ரவ்யவ்யவஸ்த்தையில்லாமையாலே திக்கென்று ஒரு த்ரவ்ய முண்டென்கிற வதுவும் சேராதென்கை (ஆகாஶாதி) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே-பூமியைச் சொல்லுகிறது. இவற்றிலே, திக்கு அந்தர்ப்பூதமாகையாவது-ஸூர்யனுடைய உதயாதிகளுக்கு ஈடாக விவற்றுக்குள்ளே திக்விபாகத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளுகிறதொழியப் பிரித்துக்காணலாவதொரு வஸ்துவின்றிக்கே யிருக்கை. அதுவும் சேராதென்றது, முன்பேயு மொரு பக்ஷத்தை நிஷேதிக்கையாலே ஸமுச்சயம்.

(௫௫) ப்ருதிவ்யாதி சதுஷ்டயத்தோபாதி ஆகாஶத்தையும் பாவரூபபதார்த்தமாகக் கொள்ளாதே, ஆவரணாபாவரூபமாகக் கொள்ளுகிற பௌத்தமதத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (சிலர் ஆவரணாபாவம் ஆகாஶமென்றார்கள்) என்று (௩௩௫) "ஆவ்ருதிரேவ ஸேந" என்கிற கரணவ்யுத்பத்தியாலே, ஆவரணங்களாவன -

௫௪. பாவரூபேண தோற்றுகையாலே அதுவுஞ் சேராது.
௫௫. வேறே சிலர் இதுதன்னை, நித்யம், நிரவயவம், விபு, அப்ரத்யக்ஷ மென்றார்கள்,
௫௬. பூதாதியிலே பிறக்கையாலும், அஹங்காராதிகளிலில்லாமையாலும், கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலும் அவை நாலுஞ்சேராது.

...ர்த்தங்களான ப்ருதிவ்யாதிகளாய், அவற்றினுடைய ...ஆகாஶஶப்தவாச்யமல்லது, இது ஆகாஶம் என்று ...படி பாவரூபமான தொருபதார்த்தமன்று எனகை. ...ந்தவ்யாயிவ்ராதிவ்ஹாவ ஶாத்ராகாஶ ஊதிவத... என்று, இது பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது.

...) அதனை நிராகரிக்கிறார்; (பாவரூபேண) இத்யாதி ...அதாவது-பாவரூபத்வேந அங்கீகரிக்கப்பட்ட ப்ருதிவ்யா...யாதி (...) "...வதி, ...ஃ ...'' என்று, ஶயநாதிகளுடைய பதநத்துக்கு தேஶமாய்க் ...தி, ஆகாஶமும் பாவரூபேணதோற்றுகையாலே, இதனை ...பாவரூபமாகச் சொல்லுகிற வது சேராதென்கை; 'அதுவும்' என்று நிஷித்தஸமுச்சயம்; இதுதன்னை, (...) "...ஶா விஶேஷாச'' என்கிற ஸூத்ரத்திலே, (...) "...வ்யாயிவ்ராதி வஷாகாஶஸ்ராவ்வாயிதவ்யதீதி ஸிஜிகாவி ஶேஷாச, வ்யதீயதெஹ்ராகாஶோத ... ஊதிஶெஹ்நாவிவதநஷெஶகேந'' என்று தொடங்கி பாஷ்யகாரர் விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

(௫௫) இனி, ஆகாஶத்துக்கு நித்யத்வ நிரவயவத்வ விபுத்வ அப்ரத்யக்ஷத்வங்கள் கொள்ளுகிற நையாயிக வைஶேஷிகமதத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (வேறேசிலர்) என்றுதொடங்கி.

(௫௬) அதுதன்னை நிராகரிக்கிறார்; (பூதாதியிலே பிறக்கையாலும்) இத்யாதியாலே. அதாவது-பூதாதி ஸம்ஜ்ஞிகமானதாமஸாஹங்காரத்திலே உத்பந்நமாகையாலும், ஒன்றிலே நின்றும் உத்

ருஎ. த்வகிந்த்ரியத்தாலே தோற்றுகையாலே, வாயு அப்ரத்யக்ஷமென்கிற வதுவுஞ்சேராது.

ருஅ. தேஜஸ்ஸு-பௌமாதி பேதத்தாலே பஹுவிதம்.

பந்நமானதொன்றுக்கு ஸாவயவத்வம் ஸித்தமாகையாலும் நித்யம், நிரவயவமென்கிற விரண்டுஞ் சேராது. (பூதாதியிலேபிறக்கையாலும்) என்றது, ஸ்பர்சதந்மாத்ரத்தினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாகையாலே, அதுக்கும் இதுக்குமுண்டான ஐக்யத்தைப்பற்ற. இனி, விபுவாகில ஸர்வகதமாக வேணுமிறே? ஸ்வகாரணமான வஹ்யகாராதிகளில் இதுக்கு வ்யாப்தியில்லாமையாலே அதுவும் சேராது. பஞ்சீகரண ப்ரயுக்தமான ரூபவத்வத்தாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலே அப்ரத்யக்ஷமென்கையும் சேராது. "ஆகாசம் கறுத்துத் தோற்றுகிறதும் அத்தாலே" என்றாரிறே; இது தன்னை, (ரு௫௦) "[illegible]" என்று, பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தார்.

(ருஎ) வாயுவும் ப்ரத்யக்ஷமன்று, ஸ்பர்சாநுமேயமென்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது. அத்தையும் நிராகரிக்கிறார்; (த்வகிந்த்ரியத்தாலே) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களிலே ஏதேனுமொன்றுக்கு கோசரமானபோதே ப்ரத்யக்ஷத்வம் ஸித்தமாகையாலே, த்வகிந்த்ரியத்தாலே தோற்றுகிறவாயுவை அப்ரத்யக்ஷமென்ன வொண்ணாதென்கை.

(ருஅ) இனி, பரஸ்பர விலக்ஷணஸ்வபாவங்களான பூதவிசேஷங்களில் ஜ்ஞாதவ்யாம்சங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (தேஜஸ்ஸு - பௌமாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்) அதாவது - பௌமம், திவ்யம், ஔதர்யம், ஆகரஜமென்கிற பேதத்தாலே அநேகவிதமாயிருக்குமென்கை. பார்த்திவமாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - பௌமம், அதாவது - தீபாதி. ஜலமாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - திவ்யம், அதாவது - ஆதித்யாதி; பார்த்திவஜலேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - ஔதர்யம், அதாவது - ஜாடராக்நி; நிரிந்தநமான தேஜஸ்ஸு

ரு௬ அதில் ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸு-ஸ்த்திரம்; தீபாதிதேஜஸ்ஸு அஸ்த்திரம்.

௬0. தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம் சிவப்பு; ஸ்பர்ஶமௌஷ்ண்யம்.

௬௧ ஜலத்துக்குநிறம்வெளுப்பு; ஸ்பர்ஶம் ஶைத்யம்; ரஸம் மாதுர்யம்.

௬௨. பூமிக்கு நிறமும் ரஸமும் பஹுவிதம்.

௬௩. ஸ்பர்ஶம் இதுக்கும் வாயுவுக்கு மநுஷ்ணஶீதம்.

ஆகரஜம், அதாவது-ஸுவர்ணாதி.

(ரு௬) இதில், ஸ்திராஸ்த்திர விபாகம் பண்ணுகிறார்; (அதில் ஆதித்யாதி) என்று தொடங்கி. சிரகாலவர்த்தித்வத்தாலே ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸு ஸ்திரமென்கிறது; க்ஷிப்ரவிநாஶித்வத்தாலே தீபாதிதேஜஸ்ஸு அஸ்த்திரமென்கிறது.

(௬0) (தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம் சிவப்பு) இத்தாலே-தேஜஸ் பதார்த்தங்களில் வர்ணபேதம் பதார்த்தாந்தர ஸம்ஸர்க்கஜமென்கை. (ஸ்பர்ஶமௌஷ்ண்யம்) இத்தால், உஷ்ணஸ்பர்ஶம், ஶீதஸ்பர்ஶம், அநுஷ்ணஶீதஸ்பர்ஶமென்கிற த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் இதுக்கு ஸ்பர்ஶம் ஔஷ்ண்யமென்கை. இதுதான், தேஜஸ் பதார்த்தங்களான ஸுவர்ணாதிகளில் (ப)பலவத்ஸஜாதீயத்ரவ்யங்களாலே அபிபூதமாகையாலே தோன்றாது.

(௬௧) (ஜலத்துக்கு நிறம் வெளுப்பு) இதுக்கு ஸ்வாபாவிக வர்ணமிது. வர்ணபேதம் வந்தவிடம் ஔபாதிகம். (ஸ்பர்ஶம்ஶைத்யம்) இத்தால், த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் ஶைத்யம் இதுக்குள்ளதென்கை. ஆகையால், இதுக்கு ஸ்பர்ஶபேதமுண்டாகிறதும் அந்யஸம்ஸர்க்கத்தாலே. (ரஸம்மாதுர்யம்) இத்தால்-இதுக்கு ஸ்வாபாவிகரஸமிது, ரஸாந்தராபத்தி ஸம்ஸர்க்கஜமென்கை.

(௬௨) (பூமிக்கு நிறமும், ரஸமும் பஹுவிதம்) அதாவது-லோகத்தில் காணப்படுகிற நாநாவித வர்ணரஸங்களுக்கெல்லாம் உத்பத்தி ஸ்தாநமிதுவென்கை.

(௬௩) (ஸ்பர்ஶம் இதுக்கும், வாயுவுக்கும் அநுஷ்ணஶீதம்) அதாவது-த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, இவற்றுக்கு

௯௪. இப்படி, அசித்து மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கும்.

ஸ்பர்ஶம் இதிலில்லை. ஆகையால், இவற்றிலும் ஸாதாரணமாகச்சொல்லப்படுகிற ஸ்பர்ஶபேதமும் ஔபாதிகம்.

(௯௪) (இப்படி, அசித்து மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கும்) இப்படியென்று-ஸிம்ஹாவலோகந ந்யாயத்தாலே, முன்பு அருளிச்செய்தவற்றையெல்லாம் கடாக்ஷித்து அநுபாஷித்துக்கொண்டு, அசித்தத்வோபந்யாஸத்தை நிகமிக்கிறாராயிற்று.

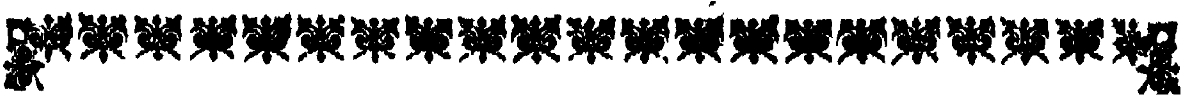
ஆக ப்ரதமத்திலே, "அசித்து-ஜ்ஞாநஶூந்யமாய், விகாராஸ்பதமாயிருக்கும்" என்று, அசித்தினுடைய லக்ஷணத்தைச்சொல்லி, அநந்தரம், அதுதான் ஶுத்தஸத்வாதிபேதேந த்ரிவிதமாயிருக்கும்படி சொல்லி; உத்தேஶக்ரமத்திலே ப்ரதமம் ஶுத்தஸத்வமாகிற வஸ்துவினுடைய ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, தத்நந்தரம், மிஶ்ரஸத்வமாகிற வஸ்துவிஶேஷம் இன்னதென்றும், அதுதான் சதுர்விம்ஶதி தத்வமாயிருக்குமென்றும், அதில் ப்ரதமதத்வம் இன்னதென்றும், அந்தத்தத்வத்தினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களிருக்கும்படியையும், அதில் நின்றும் தத்வாந்தரங்கள் உத்பந்நமாகைக்கு ஹேது-அதினுடைய குணவைஷம்யமென்றும், அந்தகுணங்கள்தான் இன்னதென்றும், அவைதான் அதுக்கு அவிநாபூதங்களாய், அதினுடைய அவஸ்தாபேதங்களாலே அநுத்பூதங்களாயும் உத்பூதங்களாயுமிருக்குமென்றும், அவைதான் கார்யாநுமேயங்களென்றும், அவற்றினுடைய வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான மஹதாதி தத்வோத்பத்திக்ரமத்தையுஞ்சொல்லி; அநந்தரம், இப்படியுத்பந்நங்களான தத்வங்களினுடைய ஸமுதாயகார்யமான அண்டோத்பத்தியையும், அந்தவண்டத்துக்குள்ளில் ஸமஷ்டிபுருஷ சதுர்முகோத்பத்தியையும், ஈஶ்வரன் ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிபதார்த்தங்களை அத்வாரகமாகவும் ஸத்வாரகமாகவும் நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கும்படியையுஞ்சொல்லி; அநந்தரம், அண்டங்களினுடைய பஹுத்வத்தையும், அவற்றினுடைய கட்டளையையும், அவைதான் ஈஶ்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களென்னுமத்தையும், அவற்றினுடைய வ்யுத்பத்தி ப்ரகாரத்தையுஞ்சொல்லி, அநந்தரம் ஆகாஶாதிபூதங்களுக்குத் தனித்தனியேயுண்டான விநியோகத்தையும், ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்

களுக்கும், உபயாத்மகமான மநஸ்ஸுக்குமுண்டான வ்ருத்திபேதத்தையும், ஆகாசாதிகளுக்கு சப்தாதிகள் ப்ரதிநியத குணங்களாயிருக்கும்படியையும், அவற்றுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு ஹேதுவையும் குணநிக்யத்துக்கு ஹேதுவையுஞ்சொல்லி; இப்படி, மிஶ்ரஸத்வத்தினுடைய ப்ரகாரத்தை விஸ்தரேண உபபாதித்து, அநந்தரம், இதினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள ஸத்வஶூந்யமாகிற வஸ்துவிஶேஷத்தையும் ஸங்க்ரஹேண சொல்லி: அநந்தரம், ஏதத்பூர்வோக்தமான வஸ்த்வபத்தினுடைய விநியோகப்ரகாரத்தையும், அசித்த்ரயத்தினுடைய பரிணாமங்களையுஞ்சொல்லி, ஏதத்தர்ஶநைகதேஶிகளுடைய காலவிஷயப்ரதிபத்திபேதத்தையுங்காட்டி, அநந்தரம், கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவற்றில் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளுடைய விப்ரதிபத்தி ப்ரகாரங்களையும், அவைதான் அயுக்தமென்னுமிடத்தையுஞ்சொல்லி, அநந்தரம், பரஸ்பரவிலக்ஷணமான பூதவிஶேஷங்களில ஜ்ஞாதவ்யாம்ஶங்களையும் தர்ஶிப்பித்து, இப்படி, அசித்த்ரயத்தினுடைய ப்ரகாரத்தையுமருளிச் செய்து தலைக்கட்டினார்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

அசித்ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஈஶ்வரப்ரகரணம்.

க. ஈஶ்வரன், அகிலஹேய ப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணகண பூஷிதனாய், ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்த்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய், "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ" என்கிறசதுர்வித புருஷர்களுக்கு மாஶ்ரயணீயனாய், தர்மார்த்தகாம மோக்ஷாக்ய சதுர்வித பலப்ரதனாய், விலக்ஷணவிக்ரஹ யுக்தனாய், லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனாயிருக்கும்.

இப்படி, சிதசித்ரூபமான தத்வத்வயத்தினுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஶேஷங்களை ஸுவ்யக்தமாம்படி யருளிச்செய்து, அநந்தரம் (சக) "க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:" என்கிறபடியே, ததுபயநியந்தாவான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை ஸம்ஶயவிபர்யயமற வருளிச்செய்கிறார்.

அதில் ப்ரதமசூர்ணையாலே, ஈஶ்வரத்வம் அஸாதாரணதர்மதயா வஸ்துவுக்கு நிரூபகமாயிருக்கையாலே, "ஈஶ்வரன்" என்றே வஸ்துவை நிர்த்தேஶித்து, தத்ஸ்வரூபாதி வைலக்ஷண்யத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்.

(க) அதில், ப்ரதமத்திலே குணாதிகளுக்கும் ஆதாரபூதமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அகிலஹேய ப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய்) என்று; அதாவது-ஸமஸ்தஹேய ப்ரதிபடமாய், த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதமாய், ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஸுகரூபத்வமே வடிவான ஸ்வரூபத்தை யுடையவனென்கை. (கூசக) "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (கூசஉ) "விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம" (கூசங) "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" என்னக்கடவதிறே. (கூசச) "அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணாநந்தஜ்ஞாநைகஸ்வரூபஸ்வ" என்றிறே எம்பெருமானாருளிச்செய்தது. அப்படியே இவரு மருளிச்செய்கிறார்.

ஆனால், கல்யாணைகதாநத்வமும், ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணத்வமும் இவரருளிச்செய்யாதொழிவா னென்னென்னில்; ஹேயப்ரத்யநீகதை புக்கவிடத்தே கல்யாணைகதாநத்வம் வருமென்னுமத்தைப்பற்றவும், ஆநந்தரூபத்வம் சொல்லுகையாலே தன்னடையே [illegible]மென்னு மதத்தைப்பற்றவும கல்யாணைகதாநத்வம் அ[illegible]லர். ஸ்வேதரஸமஸ்த வஸ்து விலக்ஷணலிங்கத்வம் உபயவிசிஷ்டத்வ ப்ரயுக்தமாகையாலே, அர்த்தாதுக்த மென்று அருளிச்செய்திலர்.

(ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணகண பூஷிதனைப்) ஆநிஶப்த த்தாலே-குணபூர்ணேயில, எம்பெருமானருளிசசெய்தகுணங்களையெல்லாம் சொல்லுகிறது; குணஙகளுக்கு கல்யாணத்வமாவது-ஆஶ்ரிதர்க்கு பரமபோக்யமாயிருக்கை, கணஶப்தம்-ஸமூஹவாசி. பூஷிதனுகைபாவது- இவற்றாலே பலகநகனாயிருக்கை. திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்துக்கு திவ்யாபரணங்கள்போலே யாயிறறு, திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு குணஙகள் ஔஜ்ஜ்வல்ய கரமாயிருக்கும்படி. இததால் (௩௪௫) "[illegible]" (௩௪௬) '[illegible]" (௩௪௭) "[illegible]" என்ற குண கணயோகத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்) ஜகச்சப்தத்தாலே - கார்யவஸ்துவைசசொல்லுகிறது. ஸகலஶப்தத்தாலே - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டிரூபமான ஸமஸ்த பதார்த்தங்களையுஞ்சொல்லுகிறது ஸர்க்கமாவது - ஸ்ருஷ்டி ; இதுதான், ஸத்வாரகாத்வாரக ரூபேண த்விவிதையாயிருக்கும ஸ்திதியாவது - ரக்ஷணம; இதுவும், பாஹ்யாப்யந்தரரூபேண த்விவிதமாயிருக்கும ஸம்ஹாரமாவது அழிக்கை ; இதுவும் ஸதவாரகாத்வாரகரூபேண த்விவிதமாயிருக்கும. இவையெல்லாம், மேல இவருபாதிக்கிறவிடத்திலே காணலாம. (௩௪௮) " யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி, தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத் ப்ரஹ்ம" இத்யாதி ஶ்ருதிகளாலே, இவனுடைய ஸகலஜகத்

ஸர்க்காதிகள் சொல்லப்படாநின்றதிறே. இத்தால், கீழ்ச்சொன்ன குணவிஶிஷ்டனானவனுடைய வ்யாபார விஶேஷங்களை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(௫௪௮) ("ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ" என்கிற சதுர்விதபுருஷர்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனாய்) ஆர்த்தனானவன் - முன்புண்டான ஐஶ்வர்யத்தையிழந்து அதுபெறவேணுமென்று ஆசைப்படுமவன். ஜிஜ்ஞாஸுவாகிறான் - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான வாத்மாவை யநுபவிக்கவாசைப்படும் கேவலன். அர்த்தார்த்தியாகிறான் - அபூர்வமாக ஐஶ்வர்யத்தை யாசைப்படுமவன். ஜ்ஞாநியாகிறான் - பரமபுருஷார்த்தமான பகவத்ப்ராப்தியை யாசைப்படுமவன். (௫௪௯) "ஆர்த்த: ப்ரதிஷ்டாஹீந: ப்ரஷ்டைஶ்வர்ய: புநஸ்தத்ப்ராப்திகாம:, அர்த்தார்த்தீ அப்ராப்தைஶ்வர்யதயா ஐஶ்வர்யகாம:, தயோர்முகபேதமாத்ரம் ஐஶ்வர்யவிஷயதயா ஏகத்வாதேகாதிகார:; ஜிஜ்ஞாஸு: ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபாவாப்தீச்சு:; ஜ்ஞாநமேவாஸ்ய ஸ்வரூபமிதி ஜிஜ்ஞாஸுரித்யுக்த:, ஜ்ஞாநீ ச 'இதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம்' இத்யாதிநாபிஹித பகவச்சேஷதைகரஸாத்மஸ்வரூபவித், ப்ரக்ருதிவியுக்த கேவலாத்மந்யவஸ்யந் பகவந்தம் ப்ரேப்ஸு: பகவந்தமேவ பரமப்ராப்யம் மந்வாந:" என்று, சதுர்விதாதிகாரி வேஷத்தையும், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே யருளிச்செய்தாரிறே. இந்தசதுர்விதபுருஷ ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை (௫௫௦) 'சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநா: ஸுக்ருதிநோர்ஜுந । ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப" என்றும், (௫௫௧) "சதுர்விதா மம ஜநா பக்தா ஏவ ஹி தே ஶ்ருதா: । ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ சேதி ப்ருதக் ப்ருதக்" என்றும், தானே யருளிச்செய்தானிறே. இத்தால் ஜகத்காரணபூதனாகக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவனுடைய ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்ய சதுர்விதபலப்ரதனாய்) (௫௫௨) "தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாக்யா: புருஷார்த்தா உதாஹ்ருதா:" என்று, புருஷார்த்தம் சதுர்விதமாயிறே இருப்பது. தர்ம

மாவது- இஷ்டாபூர்த்தங்கள்; இஷ்டமாவது-யாகாதி; பூர்த்தமாவது (வா)தாத்ராதி. அர்த்தமாவது-ஸுவர்ணரஜதாதிகள். காமமாவது- ஐஹிகபாரலௌகிக போக்யபதார்த்தாநுபவஸுகம். மோக்ஷமாவது- ஆத்மாநுபவ பகவதநுபவங்கள் இவற்றில். தர்மம் - ஸாதநதயா புருஷார்த்த மாயிருக்கும்; அர்த்தம் - ஸாதநதயாவும், ஸ்வயமாயும் புருஷார்த்தமாயிருக்கும்; காமமோக்ஷங்களிரண்டும் - ஸ்வயம் புருஷார்த்தமாயிருக்கும். ஏவம்விதமான சதுர்விதபலங்களையும் அதிகாராநுகுணமாகக் கொடுக்குமவனென்கை.

இத்தால் - ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனான விவனுடைய ஸகலபல ப்ரதத்வத்தையும் அருளிச்செய்தாராயிற்று. (௫௨௩) “ [illegible] ஸகலஃபலப்ரதோ ஹி விஷ்ணு: ” என்னக்கடவதிறே.

(விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனுய்) அதாவது விக்ரஹந்தான், ஸ்வரூபகுணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாயென்று தொடங்கி மேலருளிச்செய்கிற வைலக்ஷண்யத்தையுடைய விக்ரஹத்தோடே கூடியிருக்குமவனென்கை. (௫௨௪) “ நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா” இத்யாதியாலே விக்ரஹவைலக்ஷண்யம் ப்ரதிபாதிதம். (௫௨௫) “ ஸ்வாபிமதாநுரூபைகரூபாசிந்த்யதிவ்யாத்புத நித்யநிரவத்யநிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸௌந்தர்யஸௌகந்த்யஸௌகுமார்யலாவண்யயௌவநாத்யநந்தகுண நிதிதிவ்யரூப ” என்று, திவ்யமங்கள விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்தாரிறே எம்பெருமானர்.

இத்தால், கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாய், ஜகத்காரணத்வத்துக்கும், ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்துக்கும், ஸர்வபலப்ரதத்வத்துக்கும் ஏகாந்தமான திவ்யவிக்ரஹயோகத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனுயிருக்கும்) அதாவது (௫௨௬) “உன க்கேற்கும் ” என்னும்படியான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையளாய்

௨. அகிலஹேயப்ரத்யநீகனாகையாவது - தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸு போலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும் விகாராதி தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடனா யிருக்கை.

சேதநர்க்கு புருஷகாரபூதையாயும், ப்ராப்யையாயு மிருக்கும் ப்ரதாநமஹிஷியான பெரிய பிராட்டியார்க்கும், அவளோடொக்கச் சொல்லலாம்படி யிருக்கும் பூமி நீளைகளான மற்றை யிரண்டுபிராட்டிமார்க்கும் அநுரூபநாயகனாயிருக்குமென்கை.

(௱௫௭) "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்று, லக்ஷ்மி பூமிகளிருவரையும் வேதபுருஷன் சொன்னவிது நீளைக்கும் உபலக்ஷணம். (௱௫௮) "வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்தந: । உபாப்யாம் பூமிநீளாப்யாம் ஸேவித: பரமேஶ்வர:" என்னக்கடவதிறே. (௱௫௯) "ஸ்வாபிமத நித்ய நிரவத்ய அநுரூப ஸ்வரூப ரூப குண விபவ ஐஶ்வர்ய ஶீலாத்ய நவதிகாதிஶய அஸங்க்யேய கல்யாண குண கண ஶ்ரீவல்லப, ஏவம்பூத பூமி நீளா நாயக" என்றிறே எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது; இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன விக்ரஹவைலக்ஷண்யம், காட்டிவரித்த நிலாவாசாதபடி யநுபவிக்கக்கடவரான பிராட்டிமாரோட்டைச்சேர்த்தியை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(௨) இப்படி, உக்தமான ஸ்வரூபாதிகளை விஸ்தரேண உபபாதித்தருளுகிறார் மேல். அதில, ப்ரதமத்திலே "அகிலஹேயப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாய" என்றதில், அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அகிலஹேயப்ரத்யநீகனாகையாவது) என்று தொடங்கி. ஹேயமாவது-தோஷம். அகிலஹேயமென்கையாலே - த்ரிவிதசேதநாசேதந தோஷங்களையும் சொல்லுகிறது. "த்ரிவித சேதநாசேதநதோஷமும் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது" என்று இதுதன்னை வ்யக்தமாக மேலே யருளிச்செய்கிறாரிறே.

(தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸுபோலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும்) என்றது - தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸு ப்ரதிபடமாயிருக்குமாபோலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடன் ப்ரதிபடனாயிருக்குமாபோலேயுமென்கை.

ரு. அநந்தனுகையாவது - நித்யனாய், சேதநாசேதநங்களுக்கு வ்யாபகனாய், அந்தர்யாமியாயிருக்கை.

(விகாராதிதோஷங்கள்) என்கிறவிடத்தில், விகாரசப்தத்தாலே - த்ரிவிதாசித்திநுடையவும் பரிணாமத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆதிசப்தத்தாலே - பத்தசேதநருடைய அஜ்ஞாநது:க்கங்களையும் முக்தருடையசேஷுகோய்த்துக்கழிவினைப்போலே, ப்ரக்ருதிஸம் ஸ்ருஷ்டராய் விடப்பட்ட வாகாரத்தையும், நித்யருடைய பரிச் சிந்நஸ்வரூபத்வ பாரதந்த்ர்யங்களையும் சொல்லுகிறது. பாரதந்த் ர்யம் தோஷமோ? என்னில்-புருஷனுக்கு ஸ்தநோத்பேதம்போலே ஸ்வதந்த்ரனுக்கு தோஷமென்கை. இத்தோஷங்களுக்கு ப்ரதி படமாயிருக்கையாவது-தான்மாறாயிருக்கை. ப்ரதிபட மென்கை யாலே- (உஅ) "அஜ்ஞாநஸம்ஸ்லேஷ:" என்கிறபடியே, ஸ்வரூப நிபந்தநமாக மலஸம்பந்த மில்லையேயாகிலும், உபாதிநிபந்தநமான மலஸம்பந்தத்துக்கு யோக்யமான வாத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டில் புகவத் ஸ்வரூபத்துக்கு வாசிதோற்றுகிறது. (ருசுo) "[illegible] நிகிலஜகதேகஸ்வரூபம் [illegible]" (ருசுக) "[illegible]" (ருசுஉ) "அவிகாராயஶுத்தாய நித்யாய பரமாத்மநே" என்னக்கடவதிறே.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வமாவது - ஆஶ்ரிதருடைய ஹேய நிரஸ கத்வத்துக்கு அடியான ஹேயப்ரதிபடத்வ மென்னவுமாம் என்னு மொருயோஜநையுமுண்டிறே. கத்யவ்யாக்யாநங்களிலே நஞ்சீயர் ஆச்சான்பிள்ளை முதலான வாசார்யர்களருளிச்செய்தது. "ஸர்ப் பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும்" என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலே, அதுவும் இவ்விடத்துக்கர்த்தமானாலோ வென்னில்; விகாராதி தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடனாயிருக்கையாலே, இவ்விடத்தில் இவர்க்கது விவக்ஷிதமன்று.

(ரு) அநந்தாம், அநந்தத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அநந்தனு கையாவது) என்று தொடங்கி. அநந்தத்வமாவது தேஶகால வஸ்துதஸ்த்ரிவிதபரிச்சேதராஹித்யம் ; விபுத்வாத்தேஶபரிச்சேத

௪. அந்தர்யாமியானால் தோஷங்கள்வாராதோவென்னில் ;

௫. ஶரீரகதங்களான பால்யாதிகள் ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப் போலே, த்ரிவிதசேதநாசேதநதோஷமும் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது.

ராஹித்யம், நித்யத்வாத் காலபரிச்சேதராஹித்யம்,ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களுக்கும் ப்ரகாரியா யிருக்கையாலும், தனக்கு ப்ரகாரர்யந்தர மில்லாதபடி நிற்கையாலும், ஸத்ருஶவஸ்த்வபாவத் தாலே வஸ்துபரிச்சேதராஹித்யம். அத்தை யருளிச்செய்கிறார் ; (நித்யனாய், சேதநா சேதநங்களுக்கு வ்யாபகனாய், அந்தர்யாமியா யிருக்கை) என்று. இத்தால், நித்யனாகையாலே, இன்னகாலத்தி லுள்ளான் காலாந்தரத்தில் இல்லையென்கிற காலபரிச்சேதமு மின்றியிலே, ஸகல சேதநாऽசேதநங்களுக்கும் வ்யாபகனாய்க் கொண்டு விபுவாயிருக்கையாலே, இன்ன தேஶத்திலுள்ளான், தேஶாந்தரத்தி லில்லையென்கிற தேஶபரிச்சேதமின்றியிலே, ஸர் வாந்தர்யாமியாகையாலே ஸர்வத்துக்கும் தான் ப்ரகாரியாய், தனக்கு ப்ரகாரர்யந்தர மில்லாதபடி யிருக்கையாலே, இன்னவஸ் துபோலே யென்கிற வஸ்துபரிச்சேதமு மின்றியிலே யிருக்கை யென்றதாயிற்று. (௩௯௩)"நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம்" (௩௯௪) "அந்தஃப்ரவிஷ்டஃ ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (௩௯௫) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" (௩௯௬) "ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்னக்கடவதிறே.

(௪) இவற்றோடு தானொட்டற்றிருக்கையன்றிக்கே, அந்தர்யா மிதயா அவஸ்திதனாயிருக்குமாகில், தத்கததோஷங்கள் வாரா தோ வென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் ; (அந்தர்யாமியானால் தோஷங்கள் வாராதோவென்னில்) என்று.

(௫) அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார்; (ஶரீரகதங்களான) என்றுதொ டங்கி. அதாவது - இந்த ஶரீரத்தை யதிஷ்டித்து ஸ்வாதீநமாக நிர்வஹித்துக்கொண்டிரா நிற்கச்செய்தேயும், தத்கதமான பால்ய யௌவநாதி விகாரங்கள் ததந்தர்வர்த்தியான ஜீவாத்மாவுக்கு வா ராதாப்போலே,த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுக்கும்அந்தர்யாமியாய்,

௬. ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாகையாவது - ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனாயிருக்கை.

௭. அதாவது-கட்டடங்க வநுகூலமாய், ப்ரகாஶமுமாயிருக்கை.

இவற்றை ஶரீரமாகக்கொண்டு இராநிற்கச்செய்தேயும் தத்கத தோஷம் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது என்கை. (௩௯) "ஆவிசேருயிரி னுள்ளா லாதுமோர்பற்றிலாத பாவனையதனைக்கூடி லவனையுங் கூடலாமே" என்றிறே! ஆழ்வாருமருளிச்செய்தது. ஶரீரியான ஜீவாத்மாவுக்கு ஶரீரகதங்களான பால்யாதிகள் வந்ததில்லை யே யாகிலும், ஶரீரஸம்பந்த நிபந்தநமாக துக்காஜ்ஞாநாதிகள் வரு கிறவோபாதி, ஶரீரபூதமான விவற்றோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே இவனுக்குமிங்ஙனே சிலதோஷங்கள் வாராதோ? என்னில்; வா ராது. அதுக்கடி-ப்ரவேஶஹேது விஶேஷத்தாலே; இவனைப்போ லே கர்மமடியாக வன்றிக்கே, அநுக்ரஹமடியாகவிறே அவனு க்கு இவற்றில் ப்ரவேஶமிருப்பது. (௩௦) "அநஶ்நந்நந்ய:" (௩௮) "ஸாக்ஷீ சேதா கேவலோ நிர்குணஶ்ச" (௩௯) "விஷ்ணுஶேஷீ ஶேஷீ" என்னாநின்றதிறே.

(௬) அநந்தரம், ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபத்வத்தை யுபபாதிக் கிறார்; (ஜ்ஞாநாநந்த) இத்யாதியாலே. ஜ்ஞாநாநந்தங்களையே ஸ்வரூபமாக வுடையனாயிருக்கை யென்று, ஶப்தத்துக்கு அர்த் தம் சொல்லவேண்டியிருக்க, ஜ்ஞாநமென்றும் ஆநந்தமென்றும் பிரிந்துச்சொல்லலாவது, இரண்டவஸ்த்தை யின்றிக்கே ஜ்ஞாந மே ஸ்வரூபமாய், அதுதான் அநுகூலமாயிருக்கை - ஆநந்தமாகை யாலே, "ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனாயிருக்கை" என்று அருளிச்செய்கிறார். "அநுகூலஜ்ஞாநமே ஸ்வரூபமாயிருக்க ஜ்ஞாநாநந்தங்களென்று பிரித்துச்சொல்லுகிறது, இரண்டுமுண்டாகைக்காக" என்றிறே இவர்தாமிட்டருளின தத்யவ்யாக்யானத்திலே யருளிச்செய்தது.

(௭) "ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனாயிருக்கை" என்றதுதன்னை யுபபாதி க்கிறார்; (அதாவது) இத்யாதியாலே. கட்டடங்கவென்றது - ஸ்வ ரூபமுள்ள பரப்பெங்கும் என்றபடி. இத்தால், ஸ்வரூபத்தில் அநு கூலமாயாதல், அப்ரகாஶமா யாதலிருக்கு மிடமில்லை யென்கை. ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனென்றவிதில், ஏகஶப்தார்த்தமிதுவிறே.

அ. இவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள் நித்யங்களாய், நிஸ்ஸீமங்களாய், நிஸ்ஸங்க்யங்களாய், நிருபாதிகங்களாய், நிர்த்தோஷங்களாய், ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்கும்.

ஆநுகூலத்வமாவது - ஆஹ்லாதகரத்வம். ப்ரகாஶத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம். (௧௭௰) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

அ. இப்படி, ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யுபபாதித்த வநந்தரம், ஸ்வரூபாஶ்ரிதமான குணங்களினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (இவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள்) என்று தொடங்கி. ஆதிஶப்தத்தாலே-பலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களும், வாத்ஸல்யாதிகளும், ஶௌர்யாதிகளுமாகிற குணவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது.

நித்யங்களாகையாவது - உத்பத்தி விநாஶரஹிதங்களாயிருக்கை. ஸ்வரூபாநுபந்திகளாகையாலே, யாவதாஶ்ரயபாவிகளாயிருக்குமிறே. (௧௭௧) "[illegible]" என்று, குணங்களினுடைய நித்யத்வம் ஶ்ருதிஸித்தம். (௧௭௧) "[illegible]" என்றிறே இத்தஶ்ருதிக்கர்த்தம். (௧௭௨) "ஈறிலவண்புகழ்" என்றாரிறே ஆழ்வார்.

நிஸ்ஸீமங்களாகையாவது - ஒரொன்றே அவதிகாணவொண்ணாதிருக்கை. (௧௭௩) "[illegible]" என்று, மீண்டுவிட்டதிறே ஆநந்தகுணத்தையெல்லாங் காணப்புக்கவேதம். இது, ஆநந்தகுண மொன்றிலுமன்றிறே; குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே இருப்பது. (௧௭௪) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (௧௭௫) "உயர்நலம்" என்றிறே! ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தது.

நிஸ்ஸங்க்யங்களாகையாவது- இப்படிப்பட்ட குணங்கள் தான் எண்ணிறந்திருக்கை. (௩எ௬) " [illegible] " (௩எஎ) " [illegible] " [௩எ௮] " [illegible] " [௩எ௯] " [illegible] " என்னக் கடவதிறே. (௩௮0) "எண்ணில் தொல் புகழ்" என்றாரிறே ஆழ்வாரும். (௩௮௧). " [illegible] " என்கிற ஶ்லோகத்திலே, குணங்களினுடைய நித்யநிஸ்ஸீமநிஸ்ஸங்க்யத்வங்களை யருளிச்செய்தாரிறே ஆழ்வான்.

நிருபாதிகங்களாகையாலே - ஸ்வோதயாதிகளிலே ஈஶ்வரேச்சையாகிற உபாதியை யபேக்ஷித்திருக்கும் சேதநகுணங்கள் போலன்றிக்கே, ஸ்வாபாவிகங்களா யிருக்கை. ஶ்ரீபாஷ்யத்தில் (௩௮௨) "[illegible]" என்கிறவிடத்துக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிற ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர், அநவதிகாதிஶயபதத்தாலே நித்யஸித்த வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறதென்று முந்துறவொரு யோஜநைபண்ணி, (௩௮௩)" [illegible]

ஷாட்குண்ய பூர்ணகம் ஹிமவந்தி தத்வத்ரயீஶம்" என்று, அநந்தரயோஜனையிலே யிவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்தாரிறே. (௩௮௪) "ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" என்று, குணங்களினுடைய ஸ்வாபாவிகத்வத்தை ஶ்ருதி சொல்லா நின்றதிறே. இந்தஶ்ருதியில், க்ரியையென்கிறது-நியமநத்தை; (௩௮௫) "பராஸ்ய ஶக்தி-ஜ்ஞாநஶக்த்யாதீநாம் ஸ்வாபாவிகத்வோக்தி:; க்ரியா-நியமநம்" என்றிறே இதுக்கும் ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர் வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்று.

நிர்த்தோஷங்களாகையாவது - ஹேயகுண ஸம்ஸர்க்கமாகிற தோஷமின்றிக்கேயிருக்கை. (௩௮௬) "அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர் விஶோகோ விஜிகத்ஸோ(அ)பிபாஸ: ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப:" (௩௮௭) "ஸகலாதயோ நஸந்தே யத்ர ஸர்வகல்யாணகுணா:" (௩௮௮) "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர்குணாதிபி:" (௩௮௯) "தேஜோபலைஶ்வர்ய மஹாவபோத ஸுவீர்யஶக்த்யாதி குணைகராஶி: । பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேஶாதய: ஸந்தி பராவரேஶே" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரயம் - ஹேயப்ரத்யநீக மாகையாலே, இவற்றுக்கு, ஹேயகுணஸம்ஸர்க்க தோஷப்ரஸக்திக்கு யோக்யதையில்லையிறே.

ஸமாநாதிகரஹிதங்களாகையாவது - சேதநாந்தரகுணங்களை ஸமமாகவும், ஈஶ்வரகுணங்களை அதிகமாகவுமுடைத்தாயிருக்கும் சேதநகுணங்கள் போலன்றிக்கே, தனக்கொத்ததும் மிக்கதுமின்றிக்கேயிருக்கை. (௩௯௦) "ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்கிற ஸமாதிகதரித்ரவஸ்துவை யாஶ்ரயமாக வுடையவையாகையாலே, இவையும் ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்குமிறே. (௩௯௧) "தோஷா யஸ்ய ந ஸந்தி ஸந்தி ச ஸ்வாத்ம்யாநி ரூபாணி ஸர்வகுணா: ஸகலா: । ஜ்ஞாநைஶ்வர்யஶக்திவீர்ய பலாதி ஷட்ஸ்ரம் ஸமஸ்ஸ ஸாமஸ்தவாந்தவர்நயந்தி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே, இவையித்தனையும் பட்டரருளிச்செய்தாரிறே.

௯. இவற்றில் வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு விஷயமநுகூலர், ஶௌர்யாதிகளுக்கு விஷயம் ப்ரதிகூலர், இவற்றுக்குக் காரணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்கெல்லாரும் விஷயம்.

---

(௯) இப்படியிருந்துள்ள குணங்கள்தான் மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கையாலே, அம்மூன்று வகைக்கும் விஷயங்களை வகுத்து அருளிச்செய்கிறார்; (இவற்றில்) என்றுதொடங்கி. (வாத்ஸல்யாதிகள்) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே, ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய மார்த்தவார்ஜவாதிகளான குணவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது; விஷயம் அநுகூலரென்றது - ஆஶ்ரிதரென்றபடி.

(ஶௌர்யாதிகளுக்கு) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே, பராக்ரமத்தைச்சொல்லுகிறது. விஷயம் ப்ரதிகூலரென்றது - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளென்றபடி. (௩௯௧) "த்விஷதந்நம் ந போக்தவ்யம் த்விஷந்தம் நைவ போஜயேத் | பாண்டவாந் த்விஷஸே ராஜந் மம ப்ராணா ஹி பாண்டவா:" என்று, ஆஶ்ரிதவிரோதிகள் தனக்கு ஶத்ருக்களென்று அருளிச்செய்தானிறே.

(இவற்றுக்கு காரணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள்) என்கிறவிதில், ஆதிஶப்தத்தாலே - பலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களைச் சொல்லுகிறது.

வாத்ஸல்யாதிகளுக்கும், ஶௌர்யாதிகளுக்கும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் காரணமாகையாவது (௩௯௨) "வ்யக்ருஷ்டம் விஜ்ஞாநமேவைதத் [illegible] | [illegible] குணஷட்கம் ப்ரயோஜனம் [illegible] குணாநாம் ப்ரஸவஸ்ஸ்ம்ருத:" என்றும், (௩௯௩) "[illegible] குணா: [illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அவற்றுக்கு ஊற்றுவாயாயிருக்கை.

அவைதான், வஸ்தூத்கர்ஷாபாதக ஷாட்குண்யாயத்தகுண பாவமாயிறே இருப்பது. "எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மகுணங்களாவன - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஷட்குணங்களும், அதிலேபிறந்த ஸௌஶீல்யாதிகளும்" என்கிற விவ்வாக்யத்துக்கு அர்த்தமே

மூதுகிறவளவில், "அதிலே பிறக்கையாவது - வஸ்தூத்கர்ஷாபாதக ஷாட்குண்யாயத்தகுணபாவமாகை" என்றிறே விவரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது.

இந்தகுணஷட்கத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஜ்ஞாநமாவது- (௧௯௪) "அஜடம் ஸ்வாத்மஸம்போதி நித்யம் ஸர்வாவகாஹநம்। ஜ்ஞாநம் நாம குணம் ப்ராஹு: ப்ரதமம் குணசிந்தகா:" என்கிறபடியே, என்றுமொக்க ஸர்வவிஷய ப்ரகாஶகமுமாய், ஸ்வப்ரகாஶமுமான குணவிஶேஷம்; ஶக்தியாவது - (௧௯௫) "ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோ யஸ்ஸா ஶக்தி: பரிகீர்த்திதா" என்கிற ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவமாதல், அகடிதகடநாஸாமர்த்யமாதல். பலமாவது- (௧௯௬) "ஶ்ரமஹாநிஸ்ததாயாஸ்ய ஸததம் குர்வதோ ஜகத்। பலம் நாம குணஸ்தஸ்ய கதிதோ குணசிந்தகை:" என்கிற ஜகத்காரணத்வப்ரயுக்தமான ஶ்ரமமின்றியிலேயொழிகையாதல், [௧௯௭] "பலம் தாரணஸாமர்த்த்யம்" என்கிற ஸமஸ்தவஸ்து தாரணஸாமர்த்த்யமாதல். ஐஶ்வர்யமாவது - [௧௯௮] "கர்த்ருத்வம் நாம யத்தஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யபரிப்ரும்ஹிதம்। ஐஶ்வர்யம் நாம தத்ப்ரோக்தம் குணதத்வார்த்தசிந்தகை:" என்கிற கர்த்ருத்வலக்ஷணமான ஸ்வாதந்த்ர்யமாதல், ஸமஸ்தவஸ்துநியமநஸாமர்த்த்யமாதல். வீர்யமாவது-௧௯௯ "தஸ்யோபாதாநபாவேபி விகாரவிரஹோ ஹி ய: । வீர்யம் நாம குணஸ்ஸோயம் அச்யுதத்வாபராஹ்வய:" என்று, ஜகதுபாதாநமாகாநிற்கச் செய்தேயும்ஸ்வரூபவிகாரமின்றியிலே யொழியும்படியான அவிகாரதை. தேஜஸ்ஸாவது - [௨௦௦] "ஸஹகார்யநபேக்ஷா யா தத்தேஜ: ஸமுதாஹ்ருதம்" என்கிற ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யமாதல், பராபிபவநஸாமர்த்யமாதல். இவற்றுக்கு எல்லாரும் விஷயமாகையாவது- அநுகூலரக்ஷணாதிகளும் ப்ரதிகூலநிரஸநாதிகளும் - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிர்வஹிக்கவேண்டுகையாலே, இவற்றுக்கு ஸர்வரும் விஷயமாயிருக்கை.

ஜ்ஞாநம் அஜ்ஞர்க்கு; ஶக்தி அஶக்தர்க்கு, க்ஷமை ஸாபராத தர்க்கு, க்ருபை து:கிகளுக்கு, வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்கு, ஶீலம் மந்தர்க்கு; ஆர்ஜவம் குடிலர்க்கு; ஸௌஹார்த்தம் துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு; மார்த்தவம் விஶ்லேஷபீருக்களுக்கு; ஸௌலப்யம் காணவாசைப் பட்டவர்களுக்கு. இப்படி யெங்கும் கண்டுகொள்வது.

இப்படி குணங்களை மூன்றுவகையாக்கி அவற்றுக்கு விஷயங்களை தர்ஶிப்பித்தவளவன்றிக்கே, குணங்களுக்கு ப்ரத்யேகம் விஷயநியமமுண்டாகையாலே, அத்தையும் தர்ஶிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, கீழெடுத்த குணங்களிலே சிலவற்றுக்குத் தனித்தனியே விஷயங்களை தர்ஶிப்பிக்கிறார்; (ஜ்ஞாநம் அஜ்ஞர்க்கு) என்று தொடங்கி.

ஜ்ஞாநமாவது - சேதநருடைய ஹிதாஹித நிரூபணத்துக்கு உறுப்பான குணமாகையாலே, (௬௦௧) "ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாணகுணாநாம் ஹிதமீக்ஷணம் । யஸ்தஸ்யைவ ஸ்வபக்ஷாஜ்ஞாநாம் ஶரணாய ச" என்கிறபடியே, ஸ்வஹிதாஹிதநிரூபணாதிகளில் அஜ்ஞராயிருக்குமவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஶக்தி அஶக்தர்க்கு) என்றது-ஶக்தியாவது - அகடிதகடநாஸாமர்த்யமாகையாலே, ஸ்வேஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களில அஶக்தராயிருக்குமவர்களுடைய கார்யஸித்திக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (க்ஷமை ஸாபராதர்க்கு) என்றது - க்ஷமையாவது - அபராத ஸஹத்வமாகையாலே, (௬௦௨) "க்ஷமிஷ்யேமஹமப்ராப்ய நாராயண:" என்கிறபடியே, அபராதஸஹிதராகத்தங்களை யநுஸந்திக்கிறவர்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (௬௦௩) "க்ஷமாஸாகராயேந்த்ராதி ... வ்யாக்யம் ஸாகராயேதி ... " என்றிறே பட்டருளிச்செய்தது. (க்ருபை து:கிகளுக்கு) என்றது - க்ருபையாவது - பரது:கா ஸஹிஷ்ணுத்வமாகையாலே, ஆவாரார்துணையென்றலைநீர்க்கடலுளழுந்தும நாவாய்போல்- பிறவிக்கடலுள்நின்று துளங்குகைமுதலான து:க்கமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (௬௦௪) "தயாவாஸ்யஸந்ஹஸ்ராஸவஸ்யா

ஷ-ரவாசயதெசு88தநஹமஷயாமதி:"என்று அருளிச்செய்தாரிறே பட்டர். (வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்கு) என்றது-வாத்ஸல்யமாவது- அன்றீன்றகன்றினுடம்பின் வழும்பை யாதரித்து புஜிக்கும்தேநு வைப்போலே ஆஸ்ரிதருடைய தோஷங்களை போக்யமாகக்கொள்ளுவதொரு குணமாகையாலே, அவித்யாகர்மாதிதோஷ ஸஹிதராகத் தங்களை யநுஸந்திப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (ஶீலம் மந்தர்க்கு) என்றது - ஶீலமாவது-பெரியவன் தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, தங்களுடையதண்மையை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஆர்ஜவம் குடிலர்க்கு) என்றது-ஆர்ஜவமாவது - கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாயிருக்கையாகையாலே, தங்களுடைய கரணத்ரய கௌடில்யத்தைநினைத் திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஸௌஹார்த்தம் துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு) என்றது-ஸௌஹார்த்தமாவது-எப்போதும் நன்மையைச சிந்தித்திருக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, ஸர்வகாலமும் தீமையே சிந்தித்திருக்கும் துஷ்டஹ்ருதயராகத் தங்களை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (மார்த்தவம் விஶ்லேஷபீருக்களுக்கு) என்றது-மார்த்தவமாவது - ஆஶ்ரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாத மென்மையாகையாலே, தன்னுடைய விஶ்லேஷத்தில் பயமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (ஸௌலப்யம் காணவாசைப்பட்டவர்களுக்கு) என்றது - ஸௌலப்யமாவது - அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கிலக்காம்படி பண்ணுகையாகையாலே, தன்னைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை.

இத்தால், இவனுடைய ஜ்ஞாநத்தில் அபேக்ஷையுள்ளது - தங்தாமுடைய ஹிதாஹித நிரூபணத்தில் அறிவில்லாதவர்களுக்காகையாலே, ஜ்ஞாநம் - அஜ்ஞர்க்காயிருக்கும். இவனுடையஶக்தியில் அபேக்ஷையுள்ளது - ஸ்வேஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்தில் அஶக்தராயிருப்பாருக்காகையாலே,ஶக்தி - அஶக்தர்க்காயிருக்கும். பொறையில் அபேக்ஷையுள்ளது - அபராதமுடையார்க்கா

௧௦. இப்படி, ஈஶ்வரன் கல்யாண குணங்களோடேகூடி யிருக்கையாலே,

கையாலே, க்ஷமை - ஸாபராதர்க்காயிருக்கும். ஐயோவென்று இரங்கவேண்டுவது - நோவுபட்டவர்க்காகையாலே, க்ருபை-து:கிகளுக்காயிருக்கும்; தோஷத்தை போக்யமாகக் கொள்ளவேண்டுவது - ஸதோஷர்களுக்காகையாலே, வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்காயிருக்கும். தன்மையாராதே புரையறக்கலக்கவேண்டுவது-தாழ்ந்தவர்கள் விஷயத்திலே யாகையாலே, ஶீலம் - மந்தர்க்காயிருக்கும். கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாய்க்கொண்டு தன்னை யமைத்துப் பரிமாறவேண்டுவது - செவ்வைக்கேடர்விஷயத்திலாகையாலே, ஆர்ஜவம் - குடிலர்க்கா யிருக்கும். தானெப்போதும் நன்மை சிந்திக்கவேண்டுவது - தந்தாமுக்குத் தீமைகளைச்சிந்திக்கும் துர்மனத்தர்விஷயத்திலாகையாலே, ஸௌஹார்த்தம் - துஷ்டஹ்ருதயர்க்காயிருக்கும். விரஹம்பொறாத மென்மைவேண்டுவது - விரஹத்துக்கு அஞ்சுவார்திறத்திலாகையாலே, மார்த்தவம் - விஶ்லேஷபீருக்களுக்காயிருக்கும். அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கு இலக்காக்கவேண்டுவது - அவ்வடிவைக் காண்கையிலாசையுடையவர்களுக் காகையாலே,ஸௌலப்யம்- காணவாசைப் பட்டவர்களுக்காயிருக்குமென்று, குணங்களினுடைய விஷயப்ரதிநியதத்வத்தை தர்ஶிப்பித்தாராயிற்று. (இப்படியெங்குங்கண்டு கொள்வது) என்றது - கீழ்ச்சொன்னப்ரகாரத்திலே அநுக்தமான குணங்களெல்லாவற்றுக்கும் ப்ரத்யேகம் விஷயங்களை தர்ஶித்துக் கொள்வது என்றபடி.

௧௦. ஏவம்பூதகுணவிஶிஷ்டனாகையாலே, ஈஶ்வரன் ஆஶ்ரித விஷயத்தில் பரிமாறிப்போரும்படிகளை விஸ்தரேண வொருசூர்ணையாலே யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இப்படி, ஈஶ்வரன் கல்யாண குணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே) என்றுதொடங்கி.

இப்படியென்று - கீழுக்தமான குணயோகப்ரகாரத்தைப் பராமர்ஶிக்கிறது. (கல்யாணகுணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே) என்று, குணயோகத்தை ஹேதுவாக வருளிச்செய்தது - மேற்

பிறர்நோவு கண்டால், ஐயோ! என்றிரங்கி, அவர்களுக் கேப்போதுமோக்க நன்மையைச் சிந்தித்து, தனக் கேயாயிருத்தல், தனக்கும் பிறர்க்கும்போதுவாயிருத்தல் செய்யாதே, நிலா, தென்றல், சந்தநம், தண்ணீர்போலே பிறர்க்கேயாய், தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் பக்கல் ஜந்ம ஜ்ஞாநவ்ருத்தங்களாலுண்டான நிகர்ஷம் பாராதே,

---

சொல்லுகிறபரிமாற்றங்களெல்லாம் ஓரோகுணகார்யமென்றுதோற் றுகைக்காக. (பிறர்நோவுகண்டால் ஐயோ! என்று இரங்கி) இது-க்ருபாகார்யம். பிறர்நோவுகண்டால் ஐயோ! என்று ஈடுபடுகிறது-பரதுஃகாஸஹிஷ்ணுவாகையாலேயிறே. (அவர்களுக்கு எப்போது மொக்க நன்மையைச்சிந்தித்து) இது - ஸௌஹார்த்தகார்யம். எப்போது மொக்கவென்றது - இவர்கள் அறிந்தகாலத்தோடு அறி யாதகாலத்தோடு வாசியற ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. ஆஶ்ரித ஸர்வமங்களாந்வேஷணபரனாயிருக்கிறது - ஸௌஹார்த்தத்தாலே யிறே.(தனக்கேயாயிருத்தல். தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாயிரு த்தல்செய்யாதே, நிலா, தென்றல், சந்தநம், தண்ணீர்போலே பிறர் க்கேயாய்) இது-ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யகார்யம். ஸ்வார்த்தபரனாயிரு ருத்தல், ஸ்வார்த்த பரார்த்தங்கள் இரண்டுக்கும் பொதுவாயிருக் தல் செய்கையன்றிக்கே, சந்த்ரிகாதிபதார்த்தங்கள்போலே, பரார்த் தைகவேஷனாயிருக்கிறது—பாரதந்த்ர்யத்தாலே யிறே, (தன்னை யாஶ்ரயித்தவர்கள் பக்கல் ஜந்மஜ்ஞாநவ்ருத்தங்களால் உண்டான நிகர்ஷம்பாராதே) இது-ஸாம்யகுணகார்யம். ஆஶ்ரிதர் பக்கல் ஜந்மாதிகளால் உண்டானதண்மை பாராமல் பரிமாறுகிறது - (சூ0நு) "ஸமோऽஹம் ஸர்வபூதேஷு" என்கிறபடியே, ஜந் மாதிகளால் உத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டரோடு வாசிபறஆஶ்ர யணீயத்வே ஸமனாயிருக்கும் ஸ்வபாவத்தாலேயிறே. (தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான்தஞ்சமாய்) இது - அஶரண்ய ஶரண்யத்வகார்யம். தாங்களும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று, பிறரும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்றென்றுகைவாங்கின தசையில் தான் ரக்ஷக னாகிறது -]சூ0சு] பற்றிலார்பற்றநின்ற னாகையாலேயிறே.

தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான்தஞ்சமாய், ஸாந்தீபிநீபுத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக்கொண்டுவந்தாப்போலே அரியனசெய்தும், அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும், அவர்களுக்கு த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையுமுண்டாக்கியும்,

---

(ஸாந்தீபிநீபுத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக்கொண்டுவந்தாப்போலே அரியனசெய்தும், அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும்) இது - ஸத்யகாமத்வகார்யம். (சOஎ) "மாதவத்தோன்புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானை" என்கிறபடியே, நெடுங்காலத்திலே கடல் கொண்டுபோன ஸாந்தீபிநீ புத்ரனையும், (சOஅ)" பிறப்பகத்தேமாண்டொழிந்த பிள்ளைகளைநால்வரையும்" என்கிறபடியே, ஜநித்தபோதே, [சOகூ] "என்னுடைமனைவி காதன் மக்களைப் பயத்தலுங்காணாள்" என்கிறபடியே, பெற்ற தாயும் தர்சிக்கப்பெறாதபடி நாய்ச்சிமார் தங்கள் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யழைப்பிக்க,(சகO)"தப்பினபிள்ளைகளை" என்கிறபடியே, கைதப்பிப்போய் * சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதியிலே கிடந்த வைதிகன்புத்ரர்களையும்,(சOஎ) 'உருவுருவேகொடுத்தான்' என்றும், (சகக) "உடலொடுங்கொண்டு கொடுத்தவனை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அவ்வவ ரூபங்களோடேமீட்டுக்கொடுவந்துகொடுத்தாப்போலே, துஷ்கரங்களைச்செய்தும் ஆச்ரிதர் அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டுகிறது-[சகக] "ஸுஸ்ரீ-காரக்ஷணவிஷயொ ஐநா ரயணீகாமீநீ வொஸ்வூ-திஷமெகாஜவதீதிஸ-த்ஸ்காமீ" என்கிற ஸத்யகாமனுகைபாலேயிறே. "ஸத்யகாமனுகைபாவது - ஸாந்தீபிநீ புத்ரனைக்கொடுவந்தாப்போலே, ஸகலாபேக்ஷிதங்களும் முடிக்க வல்லனுகை." என்றிறே நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், தத்வத்ரயத்திலே யருளிச்செய்தது.

(அவர்களுக்கு, த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்கியும்) இது - ஸத்யஸங்கல்பத்வகார்யம். உத்தாநபாத

தந்தாம் ஸ்வம் தாந்தாம் விநியோகம் கொண்டாப்போலேயிருக்க தன்னையும் தன்னுடைமையையும்வழங்கி, அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினால்தான் க்ருதக்ருத்யனாய்,

---

புத்ரனான த்ருவனுக்கு, ஸ்வர்க்கத்தினுடைய ஊர்த்வாவதியிலே அபூர்வமாயிருப்பதொருபதம் கல்பித்துக் கொடுத்தாப்போலே, ஆஸ்ரிதர்க்குப் பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்குகிறது - அபூர்வ போக்யங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவல்ல அமோகஸங்கல்பனானகையாலே யிறே. "ஸத்யஸங்கல்பனாகையாவது - த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாத வற்றையுமுண்டாக்கவல்லனாகை" என்று, இதுவும்பட்டர்தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. (தம்தாம்ஸ்வம் தாம்தாம் விநியோகங்கொண்டாப்போலே யிருக்கத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் வழங்கி) இது-ஔதார்யகார்யம். (௬௩௨) "வாஉவஸகல ஜெதஹரஸி தாயஃஹுகயஃ" என்கிறபடியே, தங்களுடைமையைத் தாங்கள் விநியோகங் கொள்ளுமாபோலே விநியோகங் கொள்ளலாம்படி, ஆத்மாத்மீயங்களை ஆஸ்ரிதர்க்குக்கொடுக்கிறது-கொடுத்தோம் என்னு மபிமானம் தன்னெஞ்சிலில்லாதபடியாகவும், கொள்ளுமவர்களுக்கு ப்ரத்யுபகாரந்தேடி நெஞ்சாறல்படவேண்டாதபடியாகவும்கொடுக்கும்பரமோதாரனாகையாலேயிறே.

(அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினால், தான் க்ருதக்ருத்யனாய்) இது-க்ருதித்வகார்யம்! ஆஸ்ரிதர் கார்யந்தலைக்கட்டினால், அவர்கள் க்ருதக்ருத்யராகையன்றிக்கே, (௬௩௩) "கஙிஷிவ௺வஊஜாயாழு" இத்யாதிப்படியே, தான் க்ருதக்ருத்யனாகிறது - ஆஸ்ரிதரக்ஷணம்பெற்றால், பேறுதன்னதாயிருக்கும்ஸ்வபாவத்தாலேயிறே. † "க்ருதியாவது - ஆஸ்ரிதருடையவபேக்ஷிதம் பூர்ணமானால், தான்க்ருதக்ருத்யனாகை." என்றிறே பட்டரும் அருளிச்செய்தது

---

† [பா] க்ருதித்வமாவது.

தான் செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே அவர்கள் செய்த ஸாக்ருதலவத்தையேநினைத்து, அநாதிகாலம் வாஸிதங்களான ரஸங்களைமறக்கும்படி யெல்லா தசையிலும் இனியனாய், பார்யா புத்ரர்கள்குற்றங்களைக் காணக் கண்ணிட்டிருக்கும் புருஷனைப் போலே, அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தால்நினையாதே,

---

(தான்செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே, அவர்கள் செய்தஸாக்ருதலவத்தையேநினைத்து) இது-க்ருதஜ்ஞதாகார்யம்; தன்திறத்திலே யொருபாவனாக்கிமுதலானஸாக்ருதலேஶத்தைப்பண்ணினால், அவர்களுக்குத் தான் எல்லா நன்மைகளுஞ் செய்தாலும் அவற்றை யொன்றையும் நினையாதே, அவர்கள் செய்த ஸாக்ருதலவத்தையே நினைத்திருக்கிறது-செய்த நன்றியறியுமவனாகையாலேயிறே. "க்ருதஜ்ஞனாகையாவது - ஆஶ்ரிதருடைய ஸாக்ருதலவத்தை யொன்றையும் நினைத்து, தான் செய்த நன்மைகளொன்றும் பாராதேயிருக்கை" என்று, இதுவும் பட்டரருளிச்செய்தார். (அநாதிகாலம் வாஸிதங்களான ரஸங்களை மறக்கும்படியெல்லா தஶையிலும் இனியனாய்) இது - மாதுர்யகார்யம். அநாதிகாலமே பிடித்துக்கொண்டு திக்கிடக்கிறப்ராக்ருதவிஷயரஸங்களை விஸ்மரிக்கும்படி ஸர்வாவஸ்தையிலும இனியனாகிறது - (சுகச) "ஸவ-லீரஸ:" என்கிறபடியே, நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கையாலேயிறே.

(பார்யாபுத்ராதிகள் குற்றங்களைக் காணக்கண்ணிட்டிருக்கும் புருஷனைப்போலே, அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தாலேநினையாதே) இது-சாதுர்யகார்யம். பார்யா புத்ராதிகளோடே கூடி வர்த்திப்பானொரு புருஷன், அவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் காணாதானைப்போலே யிருக்குமா போலே ஆஶ்ரிதர் செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது - ஆஶ்ரித தோஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயிறே.

குற்றங்களைப் பெரியபிராட்டியார் காட்டினாலும் அவளோடே மறுதலைத்துத் திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷித்து, காமினி யுடைய அழுக்கு உகக்கும் காமுகனைப்போலே,அவர் கள் தோஷங்களை போக்யமாகக் கொண்டு அவர்கள் பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாய், பிரிந்தால் அவர்கள்வ்யஸநம் குளப்படியென்னும்படி தானீடுபட்டு

வர்த்திப்பானொருபுருஷன், அவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும காணாதாரைபபோலே யிருக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிதர்செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச்செய்தேயும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது -ஆஶ்ரித தோஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயிறே. (குற்றங்களைப் பெரிய பிராட்டியார் காட்டினாலும் அவளோடே மறுதலைத்துத திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷித்து) இது - ஸ்த்தைர்யகார்யம். சொன்னது செய்யவேண்டும்படி தனக்கு அபிமதையாய், சேதநர் குற்றங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிடும் பெரியபிராட்டியார் (சகடு) "தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே, குற்றங்களைக்காட்டினாலும், (சகடு) "என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்று, அவளோடே மறுதலைத்து நிஶ்சலனாய் நின்று ரக்ஷிக்கிறது - ஸ்திர ஸ்வபாவனாகையாலேயிறே; (காமினியுடைய அழுக்கு உகக்கும காமுகனைபபோலே, அவர்கள தோஷங்களை போக்யமாகக்கொண்டு) இது - பரணயித்வகார்யம். காமிநிவிஷயத்தில்பாரவஶ்யததாலே அவளுடையஅழுக்கையிரும பும் காமுகனைபபோலே, ஆஶ்ரிதரானவர்களுடைய ப்ராக்ருதஸம் பந்தாதிதோஷங்களை போக்யமாககொள்ளுகிறது - ப்ரமப்ரணயியாகையாலேயிறே. (அவர்கள்பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும்செவ் வியனாய்) இது - ஆர்ஜவகார்யம். மநோவாக்காயங்கள் மூன்றிலும் செவ்வைக் கேடராயிருக்குமவர்கள் பக்கலிலே, நீரேறுமேடுகளி லே விரகாலே நீரேற்றுவாரைப்போலே, தன்னையமைத்து த்ரிவித கரணங்களாலும் செவ்வியனாய்ப் போருகிறது - ருஜுஸ்வபாவ னாகையாலேயிறே. (பிரிந்தால் அவர்கள்வ்யஸநம் குளப்படி யென்னும்படி தான் ஈடுபட்டு) இது - மார்த்தவகார்யம். (சகசு) "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்" என்றால் (சகஏ) "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி"

அவர்களுக்குப் பாங்காகத் தன்னைத்தாழவிட்டு, அவர்களுக்குக்கட்டவுமடிக் கவுமாம்படி யெளியனாய், அன்றீன்ற கன்றுக்குத் தாயிரங்கி முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலுமேற்குமாபோலே பெரியபிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும் விட்டு ஸ்நேஹித்துக் கொண்டுபோரும்.

கக. இவனே ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்.

உடு" என்கிறபடியே, தன்னைப்பிரிந்தால் ஆஶ்ரிதர்படும் வ்யஸநம்-கடல்போன்ற தன் வ்யஸநத்துக்கு ஒரு குளப்படி மாத்ரமென்னும் படி தான் க்லேஶப்படுகிறது ஆஶ்ரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாதமென்மையாலேயிறே. (அவர்களுக்குப்பாங்காகத்தன்னைத்தாழவிட்டு) இது - ஸௌஶீல்யகார்யம். ஜந்மாதிகளால் தண்ணியராயிருக்கு மவர்களுக்கு அநுகூலமாக ஸர்வேஶ்வரன், ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான தன்னைத்தாழவிடுகிறது - ஶீலவத்தையாலேயிறே. (அவர்களுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி யெளியனாய்) இது - ஸௌலப்யகார்யம். அவதாரதஶையிலே நவநீதசௌர்யவ்யாஜத்தாலே (உகஅ) "சிக்கெனவார்த்தடிப்ப" என்கிறபடியே யஶோதாதிகளுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி யெளியனாயிற்றது-(உகக) எளிவரும்மியல்வினனாகையாலேயிறே. (அன்று ஈன்றகன்றுக்குத்தாயிரங்கி முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலு மேற்குமாபோலே, பெரிய பிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும்விட்டு ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோரும்) இது-வாத்ஸல்யகார்யம். அன்று தான்பெற்ற கன்றுக்குத் தாயான பசுவிரங்கி, முன்புதான் ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோந்த முன்னணைக்கன்றையும், தனக்கு போக்யமானபுல்லிடவந்தவர்களையும் உட்பட முசிக் கொம்பிலேகோத்தெடுப்பது,குளம்பாலே மிதிப்பதாமாபோலே, பரிசம்பணுறி போக்யோபகரணையான பெரியபிராட்டியாரையும், முன்பு ஸ்நேஹவிஷயமாய்ப்போந்த நித்யஸூரிகளையும் தள்ளிவிட்டு, இன்று ஆஶ்ரயித்தவிவர்களை ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோருகிறது - வத்ஸலனாகையாலேயிறே.

(கக). ஆக, "ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாணகுணகணபூஷிதனாய்" என்றத்தை விஸ்தரேண உபபாதித்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம்

கஉ. சிலர்பரமாணுவை காரணமென்றார்கள்.

"ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதிஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்" என்றதை, விஸ்தரேண உபபாதிப்பதாக ப்ரக்ரமிக்கிறார் ; (இவனே ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்) என்று. இவன் என்று, கீழ்ச்சொன்ன விலக்ஷணஸ்வரூபகுண விஶிஷ்டனான ஈஶ்வரனைப்பராமர்ஶிக்கிறது; அவதாரணத்தாலே, ஜகத்காரணத்வத்தினுடைய அந்யயோக வ்யவச்சேதம்பண்ணுகிறது; வேதாந்தத்திலே (சஉ0) "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்று சாந்தோக்யத்திலும், (சஉக) "ப்ரஹ்ம வா இதமேகமேவாக்ர ஆஸீத்" என்று வாஜஸநேயகத்திலும், (சஉஉ) "ஆத்மா வா இதமேகமேவாக்ர ஆஸீத்" என்று ஐதரேயகத்திலும், ஸத்ப்ரஹ்மாத்மரூப ஸாமாந்ய ஶப்தங்களாலே சொல்லப்பட்ட காரணவஸ்துவேது ? என்னுமாகாங்க்ஷையிலே, கதிஸாமாந்யாயத்தாலே (சஉங) "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்" என்று, மஹோபநிஷத்திலே விஶேஷிக்கப்பட்ட நாராயணனே ஜகத்காரணபூதனாக நிஶ்சயித்திருக்கும்பரமவைதிகராகையாலே, "இவனே" என்று ஸாவதாரணமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்) என்றது - ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி ரூப ஸமஸ்தகார்யங்களுக்கும் காரணபூதனென்றபடி. இத்தால்- ஸமந்வயமும், அவிரோதமும், ஸாதநமும், பலமுமாகிற வர்த்தகசதுஷ்டயத்தையும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்கிறவுத்தரமீமாம்ஸையில் அத்யாயசதுஷ்டயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, (சஉச) "அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா" என்று, ஜிஜ்ஞாஸ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணமாக (சஉரு) "ஜந்மாத்யஸ்ய யத:" என்று, ஜகத்காரணத்வத்தைச்சொல்லி, அதினுடைய அயோகாந்யயோகவ்யவச்சேதமுகத்தாலே, ஜகத்காரணவஸ்து ப்ரதிபாதக ஸகலவேதாந்தவாக்யங்களுக்கும் ப்ரஹ்மணிஸம்யகந்வயத்தைப்ரதிபாதித்த ப்ரதமாத்யாயத்தில் அர்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(கஉ) அவிரோத ப்ரதிபாதகமான த்விதீயாத்யாயத்திற்படியே, ப்ரஹ்மகாரணத்வவிரோதியான பரமாணு காரணவாதிகளை நிராகரிக்கிறார் ; (சிலர் பரமாணுவை காரணமென்றார்கள்)

கங. பரமாணுவில் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஶ்ருதிவிரோ தத்தாலும் அது சேராது.

கச. காபிலர் ப்ரதாநம் காரணமென்றார்கள்.

என்று தொடங்கி. சிலரென்று, பௌத்தார்ஹத வைஶேஷிகாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதில், பௌத்தார்ஹதர்க்கு கேவல பரமாணுக்களே ஜகத்காரணமாக மதமாயிருக்கும்; வைஶேஷிகாதிகளுக்கு பரமாணுக்கள் உபாதாநகாரணமாய், அநுமாநிகேஶ்வரன் நிமித்தகாரணமாக மதமாயிருக்கும். இவர்களில்பௌத்தவைஶேஷிகாதிகள், பார்த்திவாப்யதைஜஸவாயவீயங்களென்று, பரமாணுக்கள் சதுர்விதமாகக்கொள்ளுவர்கள்; ஆர்ஹதர், ஏகரூபமாகக்கொள்ளுவர்கள். இங்ஙனே சிலவிஶேஷங்கள் உண்டாகிலும், பரமாணுகாரணத்வாங்கீகாரம் எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கையாலே, சிலரென்று, ஸமுச்சித்யோபாதாநம்பண்ணுகிறார்.

(கங) இவர்கள், மஹீ மஹதாதி ஸகலகார்யங்களும் பரமாணுபரிணாமமென்றிறே! சொல்லுவது. அந்தப்பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார்; (பரமாணுவில் ப்ரமாண மில்லாமையாலும், ஶ்ருதிவிரோதத்தாலும் அதுசேராது) என்று. அதாவது-ஜகத்காரணதயா அங்கீகரிக்கப்படுகிற பரமாணுக்கள் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமுமன்றியே, ஆகமஸித்தமுமன்றியே, அநுமாநத்தாலே ஸாதிக்கப்பார்க்கில், அது,ஆகமவிருத்தமான வர்த்தத்தை ஸாதிக்கமாட்டாமையாலே, அநுமாநஸித்தமுமன்றியே யிருக்கையாலே, பரமாணுஸத்பாவத்தில் ஒரு ப்ரமாணமும் இல்லாமையாலும், ஈஶ்வரனே ஜகத்காரணம் என்கிற ஶ்ருதிக்கு விரோதமாகையாலும், பரமாணுக்கள் ஜகத்காரணம் என்கிறவது சேராது என்கை.

(கச) அநந்தரம், ஜகத்துக்கு ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரகாரணம் என்று சொல்லுகிற காபிலமதத்தை நிராகரிக்கைக்காகவத்தை யுத்க்ஷேபிக்கிறார்; (காபிலர் ப்ரதாநம் காரணமென்றார்கள்)என்று. காபிலரென்கிறது - கபிலமதநிஷ்டரான ஸாங்க்யரை. ம்ருதாத்மகமான க(வ)டத்துக்கும்ருத்த்ரவ்யமே காரணமாகிறாப்போலே, ஸத்வ ரஜஸ் தமோமய ஸுகதுக்கமோஹாத்மகமான ஜகத்துக்

கரு. ப்ரதாநம் அசேதந மாகையாலும், ஈஶ்வரனதிஷ்ட்டியாத போது பரிணமிக்க மாட்டாமையாலும், ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரவ்யவஸ்த்தை கூடாமையாலும் அதுவும் சேராது.

கஅ. சேதநனும் காரணமாகமாட்டான்,

கும், குணத்ரயங்களினுடைய ஸாம்யரூபமான ப்ரதாநமே ஸ்வதந்த்ரமான காரணம். ததிபாவேந பரிணமியாநிற்கும் பயஸ்ஸுக்கு, அநந்யாபேக்ஷமாக ஆத்யபரிஸ்பந்தம் முதலான பரிணாமபரம்பரை ஸ்வதஏவகூடுகிறாப்போலேயும், மேகவிமுக்தமாய் ஏகரஸமாயிருக்கிறஜலத்துக்கு நாரிகேள தால சூத கபித்த நிம்ப திந்த்ரிண்யாதிவிசித்ர ரஸரூபேண பரிணாமப்ரவ்ருத்தி காணப்படுகிறாப்போலேயும் பரிணாமஸ்வபாவமாய், ப்ரதிஸர்க்காவஸ்த்தையில்ஸத்ருஶபரிணாமமுமாயிருந்த ப்ரதாநத்துக்கு, அநந்யாதிஷ்ட்டிதமாக வேஸர்க்காவஸ்த்தையில் குணவைஷம்ய நிமித்தமான விசித்ர பரிணாமங்கூடுமாகையாலே, ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிறதென்றிறே! அவர்கள் சொல்லுவது.

(கரு) அத்தை நிராகரிக்கிறார் ; (ப்ரதாநம் அசேதநமாகையாலும்) என்றுதொடங்கி. அதாவது - விசித்ரஜகதாகாரேண பரிணமிக்குமிடத்தில், இன்னபடி பரிணமிப்போமென்றிருக்கைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி ப்ரதாநம் சைதந்யரஹிதமான வஸ்துவாகையாலும்,(சஉக)"[illegible] யாவஸ்யஸ" என்கிறபடியே,ஈஶ்வரன் அதிஷ்ட்டித்தபோதொழிய பரிணமிக்கமாட்டாமையாலும், தததிஷ்ட்டாநமொழிய பரிணமிக்குமாகில், ஸர்வகாலமும் ஸ்ருஷ்டியேயாய்ச் செல்லுமதொழிய ஸம்ஹ்ருதமாய்க் கிடக்கையென்னுமது கூடாமையாலே, காலபேதேந வருகிற ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார வ்யவஸ்த்தை கூடாமையாலும், ப்ரதாநம் காரணமென்கிற வதுவும் சேராதென்கை. (அதுவும்) என்று-பூர்வோக்த பரமாணு காரணவாதத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது.

கஅ. இப்படி அசேதநமான ப்ரதாநத்தை ஜகத்காரணமாகக் கொள்ளுகிறபக்ஷத்தை நிராகரித்த வநந்தரம், சேதநனை ஜகத்கா

கஎ. கர்ம பரதந்த்ரனுமாய் துக்கியுமாயிருக்கையாலே.

ரணமாகக்கொள்ளும் பாசுபதாதிமதத்தை நிராகரிக்கிறார்; (சேதநனுமகாரணமாகமாட்டான்) என்று. சசப்தத்தாலே, கீழ்ச்சொன்னவசேதநத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது. ஆகமஸித்தேஶ்வரன் நிமித்தகாரணமென்றும், ஆநுமாநிகேஶ்வரன் நிமித்தகாரணமென்றும், பாஶுபதவைஶேஷிகாதிகள் சொல்லுகிற ருத்ரன் - சேதநரிலே அந்யதமனிறே; (சஉஎ) "ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே" இத்யாதி வாக்யங்களைக்கொண்டு, சேதநரிலே அந்யதமனான ப்ரஹ்மாவையும் ஜகத்காரணமாகச் சொல்லுவாருமுண்டிறே. அவையெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே (சேதநனும்) என்று, பொதுவிலே யருளிச்செய்தது. காரணமாகமாட்டான் என்றது-காரணமாக க்ஷமன் அல்லன் என்றபடி.

(கஎ) எத்தாலேயென்னவருளிச்செய்கிறார்;(கர்மபரதந்த்ரனுமாய்) என்றுதொடங்கி. அதாவது - அஸங்குசித ஜ்ஞாநஶக்திகளைக்கொண்டு, தான்நினைத்தபடி யொன்றுஞ்செய்ய க்ஷமனல்லாதபடி கர்மாதீநனுமாய், ஆநந்தியாய்க்கொண்டு ஜகத்வ்யாபாரத்திலே மூளுகைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி துக்கியுமாயிருக்கையாலேயென்கை. (சஉஅ) "அவஶஸ்தவாப்யா" என்கிறபடியே; அகர்மவஶ்யனுமாய், (ருக) "ஆநந்தமய:" என்கிறபடியே, நிரதிஶயாநந்தியுமாயிருக்குமவனுக்கிறே! அப்ரதிஹதஜ்ஞாநஶக்திகனாய், மந்தப்ரீதியோடே பண்ணும் ஜகத்வ்யாபாரங்கூடுவது; (சஉகூ) "ப்ரஹ்மாத்யா: ஸகலா தேவா மநுஷ்யா: பஶவஸ்ததா | விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தமோஹாந்தமஸாவ்ருதா: | ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா: | ப்ராணிந: கர்மஜநிதஸம்ஸாரவஶவர்த்திந:" என்கிறபடியே, கர்மவஶ்யருமாய், (ச௩0) "ததஸ்தேஷாம் த்ரைலோக்யவர்த்திநாம் ஸம்ஸாரிணாம் | வாதிதாநாம் வாநேந்த்ரியஹிம்ஸ்யஸ்ப்ருஶிரோதயோ | யஸ்தாதநவாஸ்யஸ்ப்ருஶிரஸ்மிம்ஸயாதத: | தஸ்யாஸ்மாவஸ்தோவிஷ்டகவ்யாஸ்யம் ஸவிஷ்ய்தி" என்கிறபடியே, தலையறுப்பாரும், அறுப்புண்பாருமாய்க்கொண்டு துக்கிகளுமாயிருப்பார்க்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங் கூடாதிறே.

கஅ. ஆகையால் ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்குகாரணம்.

ககூ. இவன்காரணமாகிறது - அவித்யாகர்மபாரதந்த்ர்யாதிகளா லன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலே.

கஅ. ஆக, இப்படி விரோதிபரிஹாரங்களைப் பண்ணி, ப்ரதிஜ்ஞாநுகுணமாக நிகமிக்கிறார்; (ஆகையால், ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்குக்காரணம்) என்று. ஆகையால் என்றது - சேதநாசேதநங்கள் இரண்டும் காரணமன்றிக்கே யொழிகையாலே யென்கை.

(ககூ) லோகத்திலே அவித்யாகர்மநிபந்தநமாகவும், பாரதந்த்ர்ய நிபந்தநமாகவும் காரணமாகையுண்டாகையாலே அவற்றைக்கழித்து, இவனுடைய காரணத்வஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (இவன்காரணமாகிறது) என்று தொடங்கி. அவித்யாகர்ம நிபந்தநமான காரணத்வம் ஸகலஜந்து ஸாதாரணம். அதாவது- லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகமாய்க்கொண்டு வருகிற காரணத்வம், வைஷயிகஸுகப்ராவண்யஹேதுவான வஜ்ஞாநத்தாலும், கர்மத்தாலுமிறே. அதில், ஶாஸ்த்ரவஶ்யமானவற்றினுடைய வுத்பாதகத்வம் கர்மப்ரதாநமா யிருக்கும்; அல்லாதது, அவித்யா ப்ரதாநமாயிருக்கும். இரண்டும், ஒன்றையொன்றுவிட்டிராது. அதிகாரிபுருஷர்களான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய காரணத்வம் பாரதந்த்ர்யப்ரதாநமாயிருக்கும்.(௬௩௧) "[illegible]" (௬௩௨) "[illegible]" இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. "ஆதிஶப்தத்தால், இவர்க்குவிவக்ஷிதம் - அவர்ஜநீயமான ரோகமோ" என்று, நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டர் அருளிச்செய்ததாமித்தனை. "இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்கள், எம்பெருமானுக்கு அவித்யாகர்மநிபந்தநமோ? அன்றிக்கே, அவர்ஜநீயமாயிருப்பதொரு ரோகமோ? இல்லையாகில், பரப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு செய்கிறானோ?" என்றிறே! அவர் ஶங்காவாக்யத்தில் அருளிச்செய்தது.

இவற்றாலன்றிக்கே, ஸ்வேச்சையாலே என்றது (௬௩௩) "நிரவத்³யம் நிரஞ்ஜநம்" (௬௨அ) "அபஹதபாப்மா" (௬௩௪)

உ௦. ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே, இதுதான் வ்ருத்தமற்றிருக்கும்.

உக. இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை.

“[illegible]” என்கிறபடியே, அவித்யாதிதோஷ ப்ரதிபடனாய், தனக்கொரு நியாமகரின்றிக்கே யிருப்பானொருவனாகையாலே, தன்னிச்சையொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்றபடி. (சஙரு) “[illegible]” (சஙசு) “[illegible]” என்றிறே! பட்டரருளிச்செய்தது.

உ௦. இப்படி, இச்சையாலே யானாலும் இதுதான் ஆயாஸரூபமாயிருக்குமோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும்) என்று. அதாவது - யத்நரூபமான காயிகவ்யாபாரத்தாலன்றிக்கே, அயத்நமான மாநஸவ்யாபாரரூபஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே, இந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரந்தான் அவனுக்கு அநாயாஸமா யிருக்குமென்கை. (சஙஎ) “[illegible]” (சஙஅ) “[illegible]” (சஙகூ) “நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும் வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமை” என்னக்கடவதிறே.

(உக) அநாயாஸமாயிருந்ததேயாகிலும், அவாப்த ஸமஸ்த காம தயா பரிபூர்ணனாயிருக்கிறவனுக்கு இந்தவ்யாபாரத்தால் ப்ரயோஜநமென்? என்ன வருளிச்செய்கிறார்; (இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை) என்று. அதாவது - இந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூப வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் வெறும் லீலையென்றபடி. லீலையாவது - தாதாத்விகரஸமொழிய காலாந்தரத்தில் ஒருவதொருபலத்தைக்கணி

சியாமல் பண்ணும் வ்யாபாரமேயாகிலும், "இதுக்குப்ரயோஜநம்" என்று, ஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநமாகச் சொல்லுகையாலே, தாதாத்விகரஸமாத்ரத்தைச் சொல்லிற்றாகக்கடவது. இந்தஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரந்தான் - ஸார்வபௌமரான ராஜாக்களுக்கு த்யூதாதிகள் போலேயும், பாலர்க்கு மணற்கொட்டகம்போலேயும் தாதாத்விகரஸமாயிருப்பதொன்றிறே இவனுக்கு. இத்தால், (௪௪௦) "லோகவத்து லீலாகைவல்யம்" என்கிற ஸூத்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. (௪௪௧) "க்ரீடா ஹரேரிதம் ஸர்வம்" என்று, ஸ்ரீபராஶரபகவானும் (௪௪௨) "க்ரீடார்த்தமபி தேவஸ்ய" என்று, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானும், (௪௪௩) "நளிர்மாமலருந்தி வீட்டைப்பண்ணி விளையாடும்விமலன்" (௪௪௪) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்று அபியுக்தரும், இவனுடைய ஜகத்வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் லீலையாகவே சொன்னார்களிறே.

ஆனால், (௪௪௫) "சென்றுசென்றாகிலும் கண்டு சன்மம்கழிப்பானெண்ணி யொன்றியொன்றி யுலகம்படைத்தான்" என்றும், (௪௪௬) "உய்யவுலகுபடைத்து" என்றும், (௫) "விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும் । பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மன் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" என்றும், (௪௪௭) "மாயவன்றன்னை வணங்கவைத்தகரணமிவை" என்றும், (௪௫) "...................." என்றும், சேதநருடைய உஜ்ஜீவநம் ப்ரயோஜநமாக ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணினானென்று சொல்லுகிற இவ்வசநங்களுக்கு சேர்த்தியாம் வாராதோவென்னில்; வாராது. எங்ஙனேயென்னில்; உபயப்ரயோஜநமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், லீலையேப்ரயோஜநமென்றவிது - ப்ராசுர்யத்தைப்பற்றச்சொன்ன வித்தனையாகையாலே; (௪௪௮) "...................." என்கிறபடியே, நினைத்தபடி செய்யவல்ல ஸ்வதந்த்ர

உஉ. ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலை குலையாதோவென்னில் ;

உங. ஸம்ஹாரந்தானும் லீலையாகையாலே குலையாது.

னாகையாலே, ஸகலாத்மாக்களையும் யுகபதேவமுக்தராக்கவல்லனாயிருக்கச்செய்தேயும்,ஸ்வாதீநஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகரானவாத்மாக்களை கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்துக் கைகழியவிட்டு, ஶாஸ்த்ரமர்யாதையிலே வரவர வங்கீகரிப்பனென்றிருக்கிறவிது லீலாரஸேச்சையாலேயிறே. லீலாவிபூதியென்றிறே இதுதனக்கு நிரூபகம். ஆகையாலே, இவ்விபூதியில் லீலையே ப்ரசுரப்ரயோஜநமாய்ச் செல்லுகையாலே, ஸூத்ரகாராதிகளெல்லாரும், ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜநம்-லீலையேயாகச்சொல்லுகையாலே,இவரும் "கேவலலீலை" என்றருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உஉ) இப்படி ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணுகிறது-லீலார்த்தமாகவாகில், ஸம்ஹாரதஶையில் லீலைகுலையாதோ வென்கிற ஶங்கையையநுவதிக்கிறார் ; (ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலைகுலையாதோ வென்னில்) என்று.

(உங) அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் ; (ஸம்ஹாரந்தானும் - லீலையாகையாலே குலையாது) என்று. அதாவது - கொட்டகமிட்டுவிளையாடுகிறபாலர்க்கு, இட்டகொட்டகந்தன்னை மீளவழித்துப்போகடுகிறதுதானும் லீலையாயிருக்குமாபோலே, இவற்றை ஸம்ஹரிக்கைதானும் ஸ்ருஷ்டியோபாதி லீலையாயிருக்கையாலே, எப்போதும் லீலைகுலையாதென்றபடி. (சசகூ) "[illegible]"என்றும்,(சருO)"[illegible]" என்றும், ஸ்ருஷ்டியோபாதி ஸம்ஹாரத்தையும் அவனுக்கு லீலையாக வருளிச்செய்தாரிறே எம்பெருமானார்.

ஆக, இதுக்குக்கீழ் ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்கு காரணமென்றும், இவன்காரணமாகிறது ஹேத்வந்தரங்களாலன்று; ஸ்வேச்சையாலேயென்றும், ஸங்கல்பமாத்ராவக்லுப்தமாகையாலே, இதுதான் அநாயாஸமாயிருக்குமென்றும், இதுதனக்கு ப்ரயோஜநம் லீலையென்றும் சொல்லிநின்றது.

உச. இவன், தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே, உபாதாநமுமா யிருக்கும்.

(உச) இனி, இவனுக்கு ஜகத்தைப்பற்றவுண்டான காரணத்வம், கடபடாதிகளைப்பற்ற குலாலாதிகளுக் குண்டான காரணத்வம் போலே,நிமித்தத்வ மாத்ரமோவென்கிற ஶங்கையிலே, உபாதாநகாரணமும் இவனே யென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (இவன் தானே) என்று தொடங்கி. லோகத்தில், கார்யோத்பத்தியில் காரணம் நிமித்தோபாதாநஸஹகாரிரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும். இதில், நிமித்தகாரணமாவது - உபாதாநமான வஸ்துவை கார்யரூபேண விகரிப்பிக்கும் கர்த்த்ருவஸ்து. உபாதாந காரணமாவது - கார்யரூபேண விகரிக்கைக்கு யோக்யமான வஸ்து. ஸஹகாரிகாரணமாவது-கார்யோத்பத்திக்கு உபகாரணமான வஸ்து; கடபடாதிகளுக்கு குலால குவிந்தாதிகள் நிமித்தமாய்,ம்ருத் தந்த்வாதிகள் உபாதாநமாய், தண்டசக்ரவேமாதிகள் ஸஹகாரியாயிருக்கும். இங்ஙனன்றிக்கே, ஜகத்ரூபகார்யோத்பத்தியில் ஈச்வரனே த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில்;(௬௩௭) "பஹு-ஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல்பவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிமித்தகாரணனும், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிறஸூக்ஷ்ம சிதசித்விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு உபாதாந காரணமாயும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸஹகாரிகாரணமாயுமிருக்கும். ஆகையாலே,உபாதாநகாரணமும் இவனே யென்கிறார்.

"இவன்" என்று, கீழ் நிமித்தகாரணமாகச் சொன்ன ஈச்வரனைப்பராமர்ஶிக்கிறது. சிதசித்துக்கள் இரண்டும் அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமாய்க் கொண்டு, தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே அந்தர்ப்பூதமாம்படி யிருக்கையாலே, "தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே" என்கிறார்."உபாதாநமுமாயிருக்கும்"என்று, கீழ்ச் சொன்ன நிமித்தகாரணத்வத்தோடே உபாதாந காரணத்வத்தையும் ஸமுச்சயிக்கிறது.

இத்தால், ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஜகத்காரணத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாந்த ஸூத்ரத்தில் நிமித்தகாரணத்வத்தை ஸாதித்த வநந்தரம், (௬௩௮) "ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநு

உரு. ஆனால், நிர்விகாரனென்னும்படி யென்னென்னில்;

ரோதாத்" என்று, உபாதாந காரணத்வத்தையும் சொன்னப்போலே, இவரும் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உஉரு) "ப்ரக்ருதிஶ்ச" என்றத்தைப் பற்றிக்கொண்டிறே இவரும் உபாதாநமுமாயிருக்குமென்றது. அங்கு, (உஉரு) "ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்" என்று, ஸாத்யம் முன்னாக ஸாதநத்தைச்சொல்லிற்று; இங்கு, "இவன், தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே" என்று, ஸாதநம் முன்னாக ஸாத்யத்தைச்சொல்லிற்று. அங்கு, (சருக) "யேநாஶ்ருதம் ஶ்ருதம் பவத்யமதம் மதமவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத்" என்று, ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வ விஜ்ஞாந ப்ரதிஜ்ஞையாலும், (சருஉ) "யதா ஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருண்மயம் விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத்" என்கிற த்ருஷ்டாந்தமான க்ருஷ்டாந்தத்தாலும், "ஜகத்து பரிணாமம்" என்கிற சொல்லிற்று அந்த ஏகவஸ்துவாகிற ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டமான ப்ரஹ்மமிறே. அதனைப் பற்றி இவரும், "தானே" என்கிற சொல்லாலே யருளிச்செய்தது. ஆகையால், அந்த ஸாதநமே இதென்னத்தட்டில்லை. (சருங) "ஏகமேவாத்விதீயம்" (சருச) "ததாத்மாநம் ஸ்வயமகுருத" (சருரு) "ஸ்ரஷ்டா ஸ்ருஜதி சாத்மாநம் விஷ்ணு: பால்யம் ச பாதி ச। உபஸம்ஹ்ரியதே சாந்தே ஸம்ஹர்த்தா ச ஸ்வயம் ப்ரபு:" (சருசு) "ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்ய: ஸ ச ஸர்க்ககர்த்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச। ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபிரஶேஷமூர்த்திர்விஷ்ணுர்வரிஷ்டோ வரதோ வரேண்ய:" இத்யாதிகளாலே, இந்த நிமித்தோபாதாநைகயத்தை, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் ஸ்வ்யக்தமாகச் சொல்லாநின்றனவிறே.

(உரு) இப்படி தானே ஜகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமாகில், (சஙங) "நிர்குணம் நிரஞ்ஜநம் நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் ஶாந்தம்" (ஙசக) "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (ஙஙஉ) "அவிகாராய ஶுத்தாய" என்று, இவனை நிர்விகாரனைச்சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார்; (ஆனால், நிர்விகாரனென்னும்படி யென்னென்னில்) ஏன்னு.

உசு. ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே.

உஎ. ஆனால், பரிணாம முண்டாம்படி யென்னென்னில்;

உஅ. விஶிஷ்டவிஶேஷணஸத்வாரகமாக.

(உசு) அதைப் பரிஹரிக்கிறார். (ஸ்வரூபத்துக்கு) இத்யாதியாலே; அதாவது-சிதசித்ரூபவிஶேஷண விஶிஷ்டனான தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்குமிடத்தில் விஶேஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே, நிர்விகாரனென்னக் குறையில்லை யென்கை.

(உஎ) ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லையாகில், "இவன் தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கிறான்" என்ற பரிணாமம்-இவனுக்குண்டாம்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார்; (ஆனால், பரிணாம முண்டாம்படி யென்னென்னில்) என்று.

(உஅ) அதற்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்; (விஶிஷ்டவிஶேஷண ஸத்வாரகமாக) என்று. (சரு) "விஶிஷ்டஞ்ச தத்விஶேஷணஞ்ச இதி விஶிஷ்டவிஶேஷணம்" என்று, ப்ரதமம் கர்மதாரய ஸமாஸத்தைப்பண்ணி, (சருஅ) "த்வாரேண ஸஹ வர்த்ததே இதி ஸத்வாரகம்" என்று, அநந்தரபதத்தை பஹுவ்ரீஹித்து (சருக) "விஶிஷ்டவிஶேஷணேந ஸத்வாரகம் விஶிஷ்டவிஶேஷணஸத்வாரகம்" என்று, த்ருதீயாதத்புருஷனாக ஸமஸ்தத்திற்கு வ்யுத்பத்தி பண்ணிக்கொள்வது. விஶிஷ்டமாவது - விஶேஷ்யாத்மகமானதாய், விஶிஷ்டமான விஶேஷணமென்று - தண்டகுண்டலாதிகள்போலன்றிக்கே ஶரீர பூதமாகையாலே, ப்ருதக்ஸித்யர்ஹமல்லாத விஶேஷத்தை யுடைத்தான சிதசித்ரூப விஶேஷணத்தைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, விஶிஷ்டவிஶேஷணமென்கிற விதுக்கு - ஶரீரபூதமாய்க்கொண்டு, என்றுமொக்கத் தன்னோடே கூடி யிருக்கிற விஶேஷண மென்று பொருளாகவுமாம். அப்போதும், ப்ருதக்ஸித்யர்ஹமான தண்டகுண்டலாதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி ஸித்திக்குமிறே. விஶேஷணத்தாலே ஸத்வாரகமாகவென்றது - இப்படி அப்ருதக்ஸித்தமான விஶேஷணமாகிற ஹேதுவாலே த்வாரஸஹிதமாக இவனுக்கு பரிணாமமுண்டாகிறதென்கை. இத்தால். அப்ருதக்ஸித்தமான சிதசித்ரூப விஶேஷணத்வாரா இவனுக்கு பரிணாம முண்டாகிறதென்றதாயிற்று.

உகூ. ஒரு சிலந்திக்குண்டான ஸ்வபாவம் ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறே.

(உகூ) இப்படி, ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரமின்றிக்கே யிருக்க, ஸ்வஶரீரபூதவிஶேஷணத்வாரா, கார்ய ஜாதத்துக்கெல்லாம் இவனே உபாதாநமாகை கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒரு சிலந்திக்கு உண்டான) என்று தொடங்கி. அதாவது - அல்பஶக்திகமான சிலந்திக்கு ஸ்வரூபவிகாரமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, ஸ்வஶரீரபூத விஶேஷண முகத்தாலே தந்துஜாதமான கார்ய ஜாதத்துக்குத் தான் உபாதாநமாம்படி யுண்டான ஸ்வபாவம், (சகூ0) "பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதைவ ஶ்ரூயதே" என்று ஓதப்படுகிற ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறேயென்கை. (சகூக) "யதோர்ணநாபிஸ் ஸ்ருஜதே க்ருஹ்ணதே ச" (சகூஉ) "ஊர்ணநாபிர் யதா ஸூத்ரம் ஸ்ருஜதே தந்தும் ஸ்வத: । ததா விஶ்வஸ்ய ஸர்கஸ்ய ஸ்வயம் ஹேது: ஸ ஏவ ஹி: ।" என்னக்கடவதிறே. (சகூங) "கார்பண்யதந்துஜாலஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸ்வஶக்தித: ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகர்த்ரூர்ணநாபிவத் த்வமுதாஹ்ருத: ।" ... என்றருளிச் செய்தாரிறே பட்டர்.

இப்படி, நிமித்தோபாதாந காரணத்வங்களைச்சொல்லி, ஸஹகாரி காரணத்வம் சொல்லாதொழிந்தது - ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குண யோகம் கீழே சொல்லுகையாலும், நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு ஐக்யம் சொல்லுகையாலும், தன்னடையே ஸித்திக்கு மென்னுமத்தாலே. ஆகையிறே வேதாந்த ஸூத்ரத்திலும், இது விஶேஷித்துச் சொல்லாதொழிந்தது.

(ரு0) ஆக, ஈஶ்வரனே த்ரிவித காரணமுமென்னுமிடம் ஸாதித்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம், (உகச) "ஜந்மாத்யஸ்ய" (சகூச) "ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்" (சகூரு) "தத்து ஸமந்வயாத்" ... (சகூகூ) "ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்" (ரு அ) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவ

௫௦. ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது-அசித்தைப் பரிணமிப்பிக்கையும், சேதநர்க்கு ஶரீரேந்த்ரியங்களைக் கொடுத்து ஜ்ஞாந விகாஸத்தைப் பண்ணுகையும்.

௫௧. ஸ்த்திதிப்பிக்கையாவது - ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே, பயிருக்கு நீர்நிலைபோலே, அநுகூலமாக ப்ரவேசித்து நின்று ஸர்வ ரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை.

ஜாவீஶநீஶௌ" இதி "அஜோ நித்ய: ஶாஶ்வதோऽயம் புராண:" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, நித்யமாயிருந்துள்ளவசித்தையும் சித்தையும் ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது தானேதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது) என்று தொடங்கி. இதில், ஜகத்காரணபூதனாகச் சொல்லப்பட்ட வீஶ்வரன் சேதநாசேதநாத்மகமான ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது-(சுஎ) "தம: பரே தேவ ஏகீபவதி" என்கிறபடியே, தன்னோடு அவிபக்தமாய்க்கிடந்த தமஶ்ஶப்தவாச்யமானவசித்தை-(சுஅ) "ததஸ்ஸ்வயம்பூர்பகவாநவ்யக்தோ வ்யஞ்ஜயந்நிதம் । மஹாபூதாதி வ்ருத்தௌஜா: ப்ராதுராஸீத் தமோநுத:" என்கிறபடியே, ஸ்வஸங்கல்ப விஶேஷத்தாலே ஸ்வஸ்மாத் விபக்தமாக்கி, அநந்தரம் அக்ஷராவஸ்தமாக்கி, அதுதன்னைப்பின்பு அவ்யக்தாவஸ்தமாக்கி, அத்தை வ்யக்தஶப்தவாச்யமான ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிரூப ஸமஸ்தகார்யங்களுமாம்படி பரிணமிப்பிக்கையும், (சுக) "அவிபாகவிஶேஷிதாநுவ்ருத்தயஸ்ஸந்தி ஸம்ஸாரத:" என்கிறபடியே, கரணகளேபர விதுரனாய், போக(மோஹ)மோக்ஷ ஶூந்யனாய், அசித்விஶேஷிதனாய்க்கிடந்த சேதநனுக்கு, போகஸ்தாநமான ஶரீரத்தையும், போகோபகரணங்களான விந்த்ரியங்களையும் கொடுத்து, போகமோக்ஷ பாகித்வார்ஹனாம்படி முன்பு ஸங்குசிதமாய்க்கிடந்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய விகாஸத்தைப் பண்ணுகையுமென்கை. சேதநனுக்கென்றவிது-ஜாத்யேகவசநம்.

அநந்தரம், ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களினுடைய ப்ரகாரங்களையுமருளிச்செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம்ஸ்திதியினுடைய ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்த்திதிப்பிக்

ருஉ. ஸம்ஹரிக்கையாவது அவிநீதனான புத்ரனை பிதாவிலங்கிட்டு வைக்குமாபோலே, விஷயாந்தரங்களிலே கை வளருகிற கரணங்களைக் குலைத்திட்டுவைக்கை

கையாவது) என்று தொடங்கி. ஸ்திதிக்கையாவதென்னுதே, ஸ்திதிப்பிக்கையாவதென்றது-ஸ்திதியாவது-ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள்போலே கர்த்ருகதமன்றிக்கே, ரக்ஷணத்துக்கு கர்மீபவிக்கிற வஸ்துகதமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, ஸ்திதிப்பிக்கையே கர்த்ருவ்யாபாரமாகையால்.

(ஸ்ருஷ்டமான) இத்யாதி. அதாவது (சஎo) "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா" என்கிறபடியே, தன்னாலே ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே, பயிருக்கு ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு அநுகூலமாய் நிற்கும் நீர்நிலைபோலே (சஎo) "ததேவாநுப்ராவிசத்" என்கிறபடியே தத்ரக்ஷணாநுகூலமாக வுள்ளே ப்ரவேசித்து நின்று, தத்ததவஸ்தாநுகுணமான ஸர்வ ரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை யென்கை. அநுப்ரவேசப்த்தத்திற்கு அநுகூலதயாப்ரவேசம் இவர்க்கிவ்விடத்தில் விவக்ஷிதம. இத்தால் - ஸ்திதிப்பிக்கையாவது-நிலைப்பிக்கை யாகையாலே, தத்ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகை யென்றதாயிற்று.

(ருஉ)அநந்தரம், ஸம்ஹார ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்; (ஸம்ஹரிக்கையாவது)என்று தொடங்கி, அதாவது-(ரு)"விஷிதாஜ்ஞேஹஸம்வத்ரிஸ்ராயநிவெஷிதாங்க" என்கிறபடியே, ஸ்வஸமாச்ரயணத்தைப் பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உறுப்பாகத் தான் கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு தன்னை வழிபடுகையன்றிக்கே, பாஹ்யவிஷய ப்ரவணனாய்ப்போகப்புக்கவாறே, விதிநிஷேதவச்யனாய் ஒடுங்கிவர்த்தியாமல், அவைரசாரியான புத்ரனை ஹிதபரனான பிதாவானவன் ஒரு வ்யாபாராஹனல்லாதபடி விலங்கையிட்டு ஒடுக்கி வைக்குமாபோலே, தன்னை யொழிந்த விஷயங்களிலே அதி ப்ரவணமாய் நடக்கிற கரணங்களைக்குலைத்து ஒடுக்கிவிட்டு வைக்கை யென்கை.

(ருகூ)இனி, இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் தான் ப்ரத்யேகம் சதுர்விதமாயிருக்கையாலே, அத்தையும் தர்சிப்பிக்கைக்காக வருளிச்

௯௩. இம்மூன்றும் தனித்தனியே நாலு ப்ரகாரமாயிருக்கும்.

௯௪. ஸ்ருஷ்டியில், ப்ரஹ்மாவுக்கும், ப்ரஜாபதிகளுக்கும், காலத்திற்கும், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமி யாய், ரஜோகுணத்தோடே கூடி ஸ்ருஷ்டிக்கும்.

௯௫. ஸ்த்திதியில், விஷ்ண்வாதிரூபேண அவதரித்து, மந்வாதி முகேந ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து, நல்வழி காட்டி,

---

செய்கிறார். (இம்மூன்றும், தனித்தனியே நாலு ப்ரகாரமாயிருக்கும்) என்று.(சஎக)" [illegible] *' என்னக்கடவதிறே.*

௯௪. (ஸ்ருஷ்டியில்) இத்யாதி; அதாவது-ஸ்ருஷ்டியில் வந்தால், சதுர்த்தஶபுவந ஸ்ரஷ்டாவாய் ஸமஷ்டி புருஷனை ப்ரஹ்மாவுக்கும், அவனாலே ஸ்ருஷ்டராய் நித்யஸ்ருஷ்டி கர்த்தாக்களான தஶப்ரஜாபதிகளுக்கும், ஸ்ருஷ்டிக்கு அபேக்ஷிதமான காலத்திற்கும், ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகங்களான ஸகல ஜந்துக்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகளுடையத் தன் பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்படி அந்தராத்மாவாய், ப்ரவ்ருத்திஹேதுவான ரஜோகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கை.(சஎஉ) " [illegible] *" என்னக்கடவதிறே.*

௯௫. (ஸ்த்திதியில்) இத்யாதி. அதாவது - ஸ்த்திதியில் வந்தால் (சஎ௩) " [illegible] *" என்கிற விஷ்ண்வவதாரம் தொடக்கமாக, (சஎச) "* [illegible] *" (சஎ௫) "எந்நின்றயோநியுமாய்ப் பிறந்தாய்" என்கிறபடியே அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணி, (சஎசு)* [illegible] *" என்று, ஆப்ததமனாக ஶ்ருதிப்ரஸித்த*

காலத்துக்கும், ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ஸத்வகுணத்தோடே கூடி ஸ்த்திதிப்பிக்கும்.

௩௯. ஸம்ஹாரத்தில், ருத்ரனுக்கும், அக்நியந்தகாதிகளுக்கும், காலத்துக்கும், ஸகலபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், தமோகுணத்தோடே கூடி ஸம்ஹரிக்கும்.

ஞா மநுமுதலான யாஜ்ஞவல்க்ய பராஸர வால்மீகி ஸௌநகாதிகள் முகேந ஸம்ருதிஇதிஹாஸ புராணரூப ஸாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து, சேதநர் அபதே(ஶ)ப்ரவ்ருத்தராகாமல் ஈடேறுகைக்கு உறுப்பான நல்வழிகளை தர்ஸிப்பித்து, ரக்ஷணோபயோகியான காலத்துக்கும், லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று ரக்ஷகமான ஸர்வ பூதங்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகள் தன்னதாம்படி அந்தராத்மாவாய், ஜ்ஞாநப்ரகாஸாதிஹேதுவான ஸத்வகுணவிஸிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்த்திதிப்பிக்குமென்கை. (௪௭௭) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. புராணத்தில் (௪௭௭) "[illegible]" என்று - விஷ்ணவவதாரமொன்றையும் சொன்னவிது-அவதாராந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்று கொள்ளவேணும்; "விஷ்ணுவாகிரூபேண அவதரித்து" என்று, இவர் அருளிச்செய்கையாலே.

௩௯. (ஸம்ஹாரத்தில்) இத்யாதி. அதாவது - ஸம்ஹாரத்தில் வந்தால், ஸம்ஹர்த்தாக்களில் தலையான ருத்ரனுக்கும், அவாந்தர ஸம்ஹர்த்தாககளான அக்நியந்தகாதிகளுக்கும், ஸம்ஹாரோபயோகியான காலத்துக்கும், ஒன்றுக்கொன்று நாஸகமான ஸகல பூதங்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகளெல்லாம் தன்னதாம்படி அந்தராத்மாவாய், கண்பாராமல் செய்கைக்கு உறுப்பான தமோகுண விஸிஷ்டனாய்க்கொண்டுஸம்ஹரிக்குமென்கை. (௪௭௮) "[illegible]

௯௭. சிலரை ஸுகிகளாகவும், சிலரை து:கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால் ஈஶ்வரனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்கள் வாராதோ வென்னில்;

௯௮. கர்மமடியாகச் செய்கையாலும், மண்தின்று ப்ரஜையை

ந்ருஸ்வர்ஸ்ருஷ்டாநிவாவாஸ:। விநாஶம்கரவர்த்தஸ்ய ஸர்வ ஶக்தேர் ஹி ஶாந்தந:" என்னக்கடவதிறே. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் சதுர்விபாகஞ் சொல்லுகிறவிடத்தில் அம்ஶ ஶப்தத்தாலே - ப்ரஹ்மாதிகளைச் சொல்லிற்று அவர்கள் அவனுக்கு ப்ரகாரபூதராகையாலே யென்னுமிடத்தை, அநந்தரம், (௪௭௯) "ப்ரஹ்மதக்ஷாதய: காலஸ்ததைவாகிலஜந்தவ: விபூதயோ ஹரேரேதா ஜகத: ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: । விஷ்ணுர்மந்வாதய: கால: ஸர்வபூதாநி ச த்விஜ । ஸ்திதேர்நிமித்தபூதஸ்ய விஷ்ணோரேதா விபூதய: । ருத்ர: காலாந்தகாத்யாஶ்ச ஸமஸ்தாஶ்சைவஜந்தவ: । சதுர்தா ப்ரலயாயைதா ஜநார்தநவிபூதய:" என்று, மூன்று ஶ்லோகத்தாலே ஸ்புடமாக ப்ரதிபாதித்தானிறே ஸ்ரீபாராஶரபகவான். இத்தை நினைத்திறே இவரும், "அந்தர்யாமியாய்" என்று அருளிச்செய்தது. (சாகூ) "விஷ்ணுர்மந்வாதய:" என்கிற ஶ்லோகத்தில், விஷ்ணுவையும் விபூதியாகச்சொன்னவிது அவதாரப்ரயுக்தமான விக்ரஹபரமாகக்கடவது.

௯௭. இனி, விஷமஸ்ருஷ்டியடியாக மந்தமதிகளுக்கு உண்டாகக்கடவ ஶங்கையைப்பரிஹரிக்கைக்காக ப்ரதமம், தத்விஷயஶங்கையையநுவதிக்கிறார்; (சிலரை) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஸ்ருஷ்டிக்கிறவளவில், ஸர்வாத்மாக்களையும் ஏகப்ரகாரமாக வன்றிக்கே, தேவமநுஷ்யாதிவிபாகே(ஸா மே)ந, சில வாத்மாக்களை ஸுகிகளாகவும், சிலவாத்மாக்களை து:கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால், ஸர்வஸமனுப், பரமதயாவானுமிருக்கும் ஈஶ்வரனுக்கு, எல்லாரளவிலும் ஒத்திராமையாகிற வைஷம்யமும், து:கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே, பரது:காஸஹிஷ்ணுத்வ ரூபையான க்ருபையில்லாமையும் வாராதோ வென்கிறதாகிலென்கை.

௯௮ அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார்; (கர்மமடியாக) என்று தொடங்கி. அதாவது-சிலரை ஸுகிகளாகவும், சிலரை து:கிகளாகவும், ஸ்ருஷ்

நாக்கிலே குறியிட் டஞ்சப்பண்ணும் மாதாவைப் போலே ஹிதபரனாய்ச் செய்கையாலும் வாராது.

௫௯. இவன்றான் "முந்நீர்ஞாலம்படைத்த வெம்முகில்வண்ணன்" என்கிறபடியே ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்.

டிக்கிறவிது-விஷமஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பான சேதநருடைய கர்மமடியாகச் செய்கையாலும், துக்கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறவிது-தனக்கு ரோககரமான மண்ணை விரும்பித்தின்ன ப்ரஜையை மேலே தின்னாதபடி நாக்கிலேகுறியிட்டு மண்தின்ன பயப்படும்படி பண்ணும் ஹிதபரையான மாதாவைப்போலே, இவர்கள், மேல் துக்கஹேதுவான கர்மங்களைப் பண்ண வஞ்சும்படி ஹிதபரனாய்ச் செய்கையாலும், வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்களிரண்டும் இவனுக்கு வாராதென்கை.

இத்தால், (௪௮௦) "வைஷம்ய நைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத்" என்கிற வேதாந்த ஸூத்ரார்த்தத்தை யருளிச் செய்தாராயிற்று. (௪௮௧) "[illegible]" என்று இது தன்னை பட்டரும் அருளிச்செய்தாரிறே.

௫௯ ஆக, 'ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்'' என்றத்தை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ்; அநந்தரம், ''விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய்'' என்றத்தை யுபபாதிப்பதாக வுபக்ரமிக்கிறார்; (இவன்றான்) என்று தொடங்கி. நடுவுசொன்ன ஆர்த்தாதி சதுர்வித புருஷஸமாஶ்ரயணீயத்வமும், தர்மாதி சதுர்விதபல ப்ரதத்வமுமாகிற விவை யிரண்டையும் உபபாதியா தொழிவானென்னென்னில், (௪௮௨) "காரணம் து த்யேய:" (௪௮௩) "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமும், ஆஶ்ரயணீயமுமாகையாலே, காரணத்வஞ் சொன்னபோதே, (௫௦) "சதுர்விதா பஜந்தே மாம்" என்கிற சதுர்விதபுருஷ ஸமாஶ்ரயணீயத்வமும், (௪௮௪) "[illegible]" என்கிறபடியே, பலப்ரதத்வஹேதுவான

௪௦. விக்ரஹந்தான் ஸ்வரூப குணங்களிலும் காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாய், ஸ்வாநுரூபமாய்,

ஸர்வஶக்தியோகம். கீழே உக்தமாகையாலே, தர்மாதி சதுர்வித பலப்ரதத்வமும் அர்த்தாத் உக்தமென்னும் நினைவாலும், அவற்றில் உபபாதநீயாம்ஶம் மிகவுமில்லாமையாலும் ததுபபாதநம் பண்ணிற்றிலர். ஆகையாலே, கீழ்ச்சொன்ன காரணத்வத்தோடே விக்ரஹ யோகத்துக்கு அந்வயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு கிளருகிறார்; (இவன்றான் (௩) "மூந்நீர் ஞாலம்படைத்த வெம்முகில் வண்ணன. என்கிறபடியே, ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்) என்று.

அதாவது - இப்படி ஜகத்ஸர்க்காதி கர்த்தாவாகச்சொல்லப் பட்ட விவன்றான், எனக்காக, ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் வர்ஷஜலமென்று மூன்றுவகைப்பட்ட நீரை யுடைத்தான ஸமுத்ரத்தோடே கூடின ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்த வர்ஷுகவலாஹகம்போலே யிருக்கிறவடிவை யுடையவனே யென்று, ஆழ்வாருடைய திவ்யப்ரபந்தத்திற் சொல்லுகிறபடியே, விக்ரஹ ஸஹிதனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றையும்பண்ணுமென்கை. " முகில்வண்ணன் " என்கிறவிது - ஔதார்யகுணபரமாக, வ்யாக்யாதாக்கள் பலரும் வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்களேயாகிலும், விக்ரஹபரமாக விவாருளிச்செய்கையாலே, இங்ஙனுமொரு யோஜனையுண்டென்று கொள்ளவேணும். ஒன்றுக்குப் பலயோஜனையுமுண்டாயிறேயிருப்பது.

௪௦. இனி, இந்த விக்ரஹத்திநுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யொருசூர்ணையாலே விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார்; (விக்ரஹந்தான்) என்று தொடங்கி. ஸ்வரூப குணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாகையாவது-ஆநந்த மயமானஸ்வரூபமும் ஆநந்தாவஹமான குணங்களும் போலன்றியே, நிரதிஶயாநந்தாவஹமா யிருக்கையாலே, அவற்றிற்காட்டிலும் மிகவுமபிமதமாயிருக்கை. (௪அடி) "ஊர்ஜ்ஜஹ்ஸ்ரீகாஸி²ஸொதாஸ ஹ௦" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வாநுரூபமாகையாவது - அநநுரூபமாயிருக்கச்செய்தேயும் அபிமதமாயிருக்கு மவைபோலன்றிக்கே, தனக்குஅநுரூபமாயிருக்கை.

நித்யமாய், ஏகரூபமாய், ஶுத்தஸத்வாத்மகமாய், சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞாநமயமான ஸ்வரூபத்தை மறைக்கை யன்றிக்கே, மாணிக்கச்செப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப் போலே யிருக்க, பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரகாஶகமாய்,

---

நித்யமாகையாவது - ஸ்வரூபகுணங்களோபாதி அநாதிநிதநமாயிருக்கை. லோகத்தில் அவயவிகளுக்கு அநித்யத்வம் காண்கையாலே இதற்கும் அவயவித்வேந அநித்யத்வம் வாராதோ வென்னில்; வாராது. "எங்குமொக்க அவயவஸம்பந்த மாத்ரமல்ல அநித்யத்வஹேது; அவயவாரப்தத்வம். அவயவ ஸம்பந்தமாத்ரமே அநித்யத்வ ஹேதுவாமாகில், கரசரணாத்யவயவ ஸம்பந்தமுண்டான வாத்மாவுக்கும் விநாஶம் வரவேணும்; இங்கு அப்படி அவயவாரப்தத்வத்தில் ப்ரமாணமில்லாமையாலே, இது கரசரணாத்யவயவ யோகியாகாநிற்கச்செய்தேயும் நித்யமாயே யிருக்கும்" என்று, இப்படி விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்தாரிறே.

ஏகரூபமாகையாவது- வ்ருத்தி க்ஷயாதிவிகார ரஹிதமாயிருக்கை. (௩௯௨) " ஸதைகரூபரூபாய " என்னக்கடவதிறே. ஶுத்தஸத்வாத்மகமாகையாவது - குணாந்தர ஸம்ஸர்க்கமில்லாத ஸத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்கிற அப்ராக்ருத த்ரவ்யமே வடிவாயிருக்கை. (௩௯௩) " நதஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திः " என்னக்கடவதிறே.

சேதநதேஹம்போலேயித்யாதி - பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரகாஶகமாகையாவது-ஶுத்தஸத்வாத்மகமாகையாலே, குணத்ரயாஶ்ரயமான சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞாநமயமாகையாலே, தேஜோரூபமான ஸ்வரூபத்தை புறந்தோற்றாதபடி மறைக்கையன்றிக்கே, மாணிக்யத்தைச் செப்பாகச்சமைத்து அதிலே பொன்னையிட்டு வைத்தால் உள்ளிருக்கிற பொன்னை அது புறம்பே நிழலெழும்படி தோற்றுவிக்குமாபோ

நிரவதிகதேஜோரூபமாய், ஸௌகுமார்யாதி கல்யாணகுண கண நிதியாய், யோகித்யேயமாய், ஸகலஜநமோஹநமாய், ஸமஸ்த போக வைராக்ய ஜநகமாய்,

---

லே, (சஅஎ) "எண்ணும் பொன்னுருவாய்" என்கிறபடியே, ஸ்ப்ரு ஹணீயமாகையாலே, பொன்னுருவென்று சொல்லப்படுமதான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்குத்தான் ப்ரகாஶகமாயிருக்கை.

நிரவதிகதேஜோரூபமாகையாவது - நித்யமுக்த விக்ரஹங்களும் இதுவும் ஏகஜாதீய த்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தே, ஏகஜாதீய த்ரவ்யாத்மகமான கத்யோதஶரீர தேஜஸ்ஸிற்காட்டில் ஆதித்ய ஶரீரத்திற்குண்டான தேஜோதிஶயம்போலே, இவை ஸர்வதிக தேஜஸ்ஸாம்படி தான் நிரவதிக தேஜஸ்ஸை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கை.

ஸௌகுமார்யாதி கல்யாண குணகண நிதியாகையாவது - ஸௌகுமார்யம், ஸௌந்தர்யம், லாவண்யம், ஸௌகந்த்யம், யௌவநம் முதலான கல்யாணகுண ஸமூஹத்திற்குக் கொள்கலமாயிருக்கை. (சஅஅ) "[illegible]" என்று, எம்பெருமானாருளிச்செய்தாரிறே.

யோகித்யேயமாகையாவது - பகவத்பரா பரரான பரமயோகிகளுக்கு ஶுபாஶ்ரயமாய்க்கொண்டு எப்போதும் த்யாநவிஷயமாயிருக்கை. (சகூ0) "[illegible]". என்று அஸாதாரண விக்ரஹமே யோகிசிந்த்யமாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

ஸகலஜநமோஹநமாகையாவது - ஜ்ஞாநஜ்ஞ விபாக(ஶாம)மற ஸகலஜநங்களையும் ஸ்வவைலக்ஷண்யத்தாலேபிச்சேற்றுமதாயிருக்கை. (சகூக) "[illegible]" (சகூக) "[illegible]" (சகூஉ) "கண்டவர் தம்மனம் வழங்கும்" என்னக்கடவதிறே.

ஸமஸ்தபோக வைராக்ய ஜநகமாகையாவது - தன்வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டவர்களுக்கு ஸ்வேதர ஸகல விஷயாநுபவத்தி

நித்யமுக்தாநுபாவ்யமாய், * வாசத்தடம் போலே ஸகலதாப ஹரமாய், அநந்தாவதார கந்தமாய் ஸர்வ ரக்ஷகமாய், ஸர்வாஸ்ரயமாய்,

---

னும் ஆசையறுதியை விளைக்குமதாயிருக்கை. (சகூ) "பேரின்ப மெல்லாம் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்" என்னக்கடவதிறே.

நித்யமுக்தாநுபாவ்யமாகையாவது - அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதி குணகரான நித்யராலும் முக்தராலும், (கரு)*ஸதாபஶ்யந்திப்படியே அநவரத மநுபவிக்கப்படுமதா யிருக்கை.

* வாசத்தடம்போலே ஸகல தாபஹரமாகையாவது-(சகூச) "கண் கை கால் தூய செய்ய மலர்கள்" என்று தொடங்கி ஆழ்வார் வர்ணித்தபடியே, திவ்யாவயவங்களும் திருமேனியுமான சேர்த்தியாலே, பரப்புமாறத் தாமரைபூத்து பரிமளம் அலையெறியாநிற்பதொரு தடாகம்போலே யிருக்கையாலே, தன்னைக் கிட்டினவர்களுடைய ஸாம்ஸாரிக விவிததாபத்தோடு விரஹதாபத்தோடு வாசியற ஸகலதாபத்தையும் போக்குமதாயிருக்கை.

அநந்தாவதார கந்தமாகையாவது- (சகூரு)"அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே"(சகூகூ) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி" என்று சொல்லப்படுகிற அஸங்க்யாதமான அவதாரங்களும், அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு, தீபாத்உத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே வருகிறவை யாகையாலே அவை யெல்லாவற்றிற்கும் மூலமாயிருக்கை.(சகூள) "பூதம் ஸ்ரீஷ்டோ ஸம்ஹாரீ" (சகூஅ) "கல்பே கல்பே ஜாயமாநஸ் ஸ்வமூர்த்யா" (சகூகூ) "ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத் திங்குப்பிறந்த" என்னக் கடவதிறே.

ஸர்வரக்ஷகமாகையாவது - ஐஶ்வர்யார்த்திகளோடு, கேவலரோடு, பகவச்சரணார்த்திகளில் உபாஸகரோடு ப்ரபந்நரோடு,அநுபவகைங்கர்யபரரான நித்யமுக்தரோடு வாசியற ஸர்வருடையவும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளைப் பண்ணுவது திவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாய்க்கொண்டாகையாலே, எல்லாருக்

௬௧. ஈஶ்வரஸ்வரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்றஞ்சுப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்.

கும் ரக்ஷகமாயிருக்கை. ஸர்வாஶ்ரயமாகையாவது—உபய விபூதிக்கும் ஆஶ்ரயமாயிருக்கை. அஸ்த்ரபூஷணபூஷிதமாகையாவது கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வாஶ்ரயத்வஸூசகமாம்படி, அஸ்த்ரபூஷணாத்யாயத்திற் சொல்லுகிறபடியே, விபூத்யபிமாநிகளான திவ்யாயுதங்களாலும், திவ்யாபரணங்களாலும் அலங்க்ருதமாயிருக்கை. (௫௦௦) “[illegible]” என்னக்கடவதிறே.

௬௧ ஆக, “விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனை” என்றத்தை யுபபாதித்தார் கீழ்; அநந்தரம், இந்த விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான ஈஶ்வரனுடைய பரத்வாதி பஞ்சப்ரகாரத்தையும், தனித்தனியே ஸவ்யக்தமாக தர்ஶிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் அது தன்னை யுத்க்ஷேபிக்கிறார். (ஈஶ்வரஸ்வரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்று அஞ்சு ப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்) என்று. “லக்ஷ்மீ பூமிநீளா நாயகனை” என்றத்தையும் உபபாதித்துவிட்டு, பின்னை

சஉ. அதில் பரத்வமாவது - அகாலகால்யமான நலமந்தமில்லதோர் நாட்டிலே நித்யமுக்தர்க்கு போக்யனாய்க் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

யிதுசொல்லாதொழிவா னென்னென்னில்; அதில் உபபாதிக்க வேண்டுவதொரு பணியில்லாமையாலும், (ருoக) "ஓெவக-ு ஷ த-ு ஷ்ரெ லொகெ ஶ்ரீவஹாவொ ஜநாஷ்நஃ உஸாஷ்யாஂ ஹ-ு தினாஷ்யாஂ ஷெஷிதா வாஜெஷூாஃ" என்கையாலே, மேல் சொல்லுகிற பரத்வத்திலே அர்த்தாதுக்தமா மென்னுமதனைப் பற்றவும் தனித்து உபபாதித்திலர். ஆகையால், விரோதமில்லை.

"ஈஶ்வரஸ்வரூபம்" என்கிறவிடத்தில், ஸ்வரூபஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது - ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தையாதல், விக்ரஹ விஶிஷ்டமான ஸ்வரூபந்தன்னையாதல். ஸங்க்ரஹேண இட்டருளின மற்றை யிரண்டு தத்வத்ரயப்படியிலும், ஒருபடியிலே, "திருமேனியும் அஞ்சுபடியாயிருக்கும்; அதாவது - பரத்வமும், வ்யூஹமும், அந்தர்யாமித்வமும், விபவமும், அர்ச்சாவதாரமும்" என்றும், மற்றைப் படியிலே, "ஈஶ்வரஸ்வரூபம் ஹேயப்ரதிபடமாய்" என்று தொடங்கி, "பத்நீ பரிஜநவிஶிஷ்டமாயிருக்கும்" என்றதை யுபபாதித்தவநந்தரம், "இதுதான் அஞ்சுபடியாயிருக்கும்" என்று இதம் ஶப்தத்தாலே - ப்ரக்ருதமான ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தைப் பராமர்ஶித்து, அதுதான் பரத்வாதிரூபேண பஞ்சப்ரகாரமாயிருக்குமென்றும் இவர்தாமே யருளிச்செய்கையாலே; இப்படி, பரத்வாதி பஞ்சப்ராகார விஶிஷ்டனா யிருப்பானென்னுமிடத்தை, (ருoஉ) "ஸ ஏஷ ப்ரகாராந் ஷஷ திஷ்டாஹஂஷெஷாஂஷாஂஷிவாமஷாஃ। ஷரொ வ்யூஹஶ்ச விஷவொ நியந்தாஸவஂஷெஹிநாஂ। ஷஷாவதாரஶ்ச தஷா ஷயாலுஃ ஷுருஷாக்ருதிஃ। இதெஷ்வஂஷஷயா ப்ராஹுஃஷாஂ வெஷாஂஷவிஷொ ஜநாஃ" என்று, விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையிலே தானே யருளிச்செய்தானிறே.

சஉ. இனி, இந்த அஞ்சுப்ரகாரத்தையும் அடைவே யுபபாதிக்கக் கோலி, ப்ரதமம், பரத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அதில் பரத்வமாவது) என்று தொடங்கி. அதாவது - அவையைந்திலும் வைத்துக்கொண்டு, பரத்வமாவது (ருoங) "நகாஷஷ்ஷ ஷெ வ்ர

௪௩. வ்யூஹமாவது - ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரார்த்தமாக வும், ஸம்ஸாரிஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும், உபாஸகாநுக்ர ஹார்த்தமாகவும், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபே ண நிற்கும்நிலை.

[illegible]'' என்றும், (௫௦௪) "[illegible] பரிணாமஹேதவ:'' என்றும் (௫௦௫) "[illegible]'' என்றும், (௫௦௬) "[illegible]'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே, காலக்ருதபரிணாம மில்லாத தேஶமாகையா லே, கால கால்யமின்றிக்கே யிருப்பதாய், (௫௦௭) "நலமந்தமில்ல தோர்நாடு'' என்னுமபடி, ஆநந்தம் அளவிறந்து அத்விதீயமா யிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே, (௫௦௮) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா:'' (௫௦௯) "யத்ரர்ஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:'' என்றும், (௧௭௦) "அபர்வறுமமரர்கள்'' என்றும் சொல் லுகிறபடியே, நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளான நித்யஸூரிகளுக்கும், (௫௧௦) "ஸஹஸ்ர கோடி [illegible] ஸம்ஸாரபயவர்ஜிதா:'' என்கிறபடியே, நிவ் ருத்த ஸம்ஸாரராய், அஸங்குசித ஜ்ஞாநரான முக்தர்களும், அநு பவவிஷய பூதனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பென்கை. (௫௧௧) "வைகுண்டே து பரே லோகே [illegible] நித்யை: [illegible]'' என்னக்கடவதிறே.

௪௩. அநந்தரம், வ்யூஹத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (வ்யூஹமா வது) என்று தொடங்கி, அதாவது - வ்யூஹத்துக்கு விநியோகம் லீலாவிபூதியிலே யாகையாலே, இவ்விபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டி யென்ன, ஸ்த்திதியென்ன, ஸம்ஹாரமென்ன, இவற்றை நிர்வ ஹிக்கைக்காகவும், புபுக்ஷுக்களான ஸம்ஸாரிகளை அநிஷ்டநிவ் ருத்த்யாதிகளைப்பண்ணி - ரக்ஷிக்கைக்காகவும், முமுக்ஷுக்களாய் உபாஸிக்குமவர்களுக்கு, ஸம்ஸார நிவ்ருத்திபூர்வகமாகத் தன்னை வந்து ப்ராபிக்கைக்கு உடலான அநுக்ரஹத்தைப் பண்ணுகை

௪௩. பரத்வத்தில் ஜ்ஞாநாதிகளாறும் பூர்ணமாயிருக்கும்; வ்யூஹத்தி லிவ்விரண்டு குணம் ப்ரகடமாயிருக்கும்.

கு உடலாகைக்காகவும், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தர்களாய்க் கொண்டு நிற்கும்நிலை வ்யூஹமாவதென்கை. இதில், இன்ன வ்யூஹத்தாலே யின்னது செய்யுமென்னுமிடம், மேல் உபபாதநத்திலே கண்டுகொள்வது. (௩௧௨) "[illegible]" என்றும் (௩௧௩) "[illegible]" என்று தொடங்கி, (௩௧௪) "[illegible]" என்றும், (௩௧௫) [illegible] என்றும். பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளும், ஸம்ஸாரி ஸம்ரக்ஷணமும் உபாஸகாநுக்ரஹமுமாகிற வ்யூஹக்ருத்யங்களும், ஸங்கர்ஷணாதி வ்யூஹங்களும் சொல்லப்பட்டதிறே. (௩௧௨) "[illegible]" என்கிறவிடத்தில், சதுர்விதமாகச் சொல்லிற்று - வாஸுதேவரையுங் கூட்டுகையாலே.

௪௪. இந்த பர வ்யூஹங்களுக்கு, தன்னில் விசேஷமேதென்னவருளிச் செய்கிறார்; (பரத்வத்தில) என்று தொடங்கி. அதாவது (௩௧௬) "[illegible]" என்றும், (௩௧௭) [illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, 'வாஸுதேவரூபமான

சரு. அதில் ஸங்கர்ஷணர், ஜ்ஞாநபலங்க ளிரண்டோடுங்கூடி ஜீவதத்வத்தை யதிஷ்ட்டித்து, அத்தை ப்ரக்ருதியில் நின்றும் விவேகித்து, ப்ரத்யும்நாவஸ்த்தையையும் பஜித்து, ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்தையும் ஜகத்ஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பர்.

பரத்வதசையில் ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்ய வீர்ய ஶக்தி தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறுகுணங்களும் பரிபூர்ணமாயிருக்கும். ஸங்கர்ஷணாதிரூபமான வ்யூஹத்தில், (நுகஅ) “𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌗𑌁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌮𑍍” என்கிறபடியே, அவஶிஷ்டமான குணசதுஷ்டயமும தத்ர தத்ராநுவ்ருத்தமாய்நிற்கச்செய்தேயும, அதிகரித்த கார்யங்களுக்கு அநுகுணமான விவ்விரண்டுகுணமேப்ரகாஶமாயிருக்குமென்க. (நுகக) “𑌶𑍌𑌣𑍍𑌡𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃” என்று, இதுதன்னை ஆழ்வானருளிச் செய்தாரிறே.

சரு. இனி, இந்தஸங்கர்ஷணாதிகள் மூவர்பக்கலிலும் ப்ரகாஶிக்கிற குணவிஶேஷங்களையும், இவர்கள்தான் இன்னக்ருத்யங்களுக்குக் கடவராயிருப்பார்களென்னுமத்தையும, தனித்தனியேயருளிச் செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளமபற்றி, ப்ரதமம் ஸங்கர்ஷணர்படியை யருளிசசெய்கிறார்; (அதில்ஸங்கர்ஷணர்) என்று தொடங்கி. அதாவது - வ்யூஹ த்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஸங்கர்ஷணர், (நுஉ0) “𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃” என்றும் (நுஉக) “𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வகுணங்களுமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் கார்யாநுகுணமாக ஜ்ஞாநபலங்களிரண்டோடுங்கூடி, (நுஉஉ) “𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃” என்றும், (நுஉங) “𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣

௪௫. ப்ரத்யும்நர், ஐஸ்வர்யவீர்யங்களிரண்டோடுங்கூடி, மநஸ் தத்வத்தை யதிஷ்டித்து, தர்மோபதேஶத்தையும், மநு சதுஷ்டயந் தொடக்கமான சுத்தவர்க்க ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பர்.

[illegible] ” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரக்ருதிக்குள்ளே மயங்கிகிடக்கிற ஜீவதத்வத்தை யதிஷ்டித்து, அந்த வதிஷ்டாந விஶேஷத்தாலே யித்தை ப்ரக்ருதியிலேநின்றும், நாமரூபவிஶேஷநதோற்றும்படி விவேகித்து, (௫௨௪) “[illegible]” என்றும், (௫௨௫) “[illegible]” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரதயும்நாவஸ்த்தையையும் பஜித்து, (௫௨௬) “[illegible]” என்றும், (௫௨௭) “[illegible]” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, வேதாதி ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்தையும், ஜகத் ஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பரென்கை.

௪௬. அநந்தரம், ப்ரத்யும்நர்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (ப்ரத்யும்நர்) என்று தொடங்கி. அதாவது-ப்ரத்யும்நர் (௫௨௮) “[illegible]” என்றும், (௫௨௯) “[illegible]” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸகல குணங்களு முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், கார்யாநுகுணமாக விஶேஷேண ஸ்ப்புடங்களாயிருக்கிற வைஶ்வர்ய வீர்யங்களோடேகூடி, (௫௩௦) “[illegible]” என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநப்ரஸரணத்வாரமான மநஸ்தத்வத்தை யதிஷ்டித்து (௫௩௧) “[illegible]

[illegible] என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டாந ரூபமான கர்மங்களினுடைய வ்ருத்தே ஶத்தையும், (நிரூ) " [illegible] " என்று விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே, முகபாஹூருபாதஜராய், மிது நமாயிருக்கிற ப்ராஹ்மணாதி மநுசதுஷ்டயந்தொடக்கமாக இந்த மநுக்கள்பக்கலிலேநின்றும மிதுநங்களாய்க்கொண்டு, தனித்தனியே வர்ணபேதேந வுண்டான மாநவமாநவஶதமும, அப்படியே ஸ்த்ரீயும் மிதுநங்களாய்க்கொண்டு, அநந்தமாநவா பக்கலிலேநின்றுமுண்டானமாநவரும், அவர்கள் பக்கலிலே நின்றுமுண்டான மநுஷ்யருமாய்க்கொண்டு, நிரமத்ஸராய், ஶாந்தஸத்வஸ்தராய், தேஹாந்தமநயயாஜிகளன்றிக்கே பலாபிஸந்தி ரஹிதராய்க்கொண்டு, பகவத்ஸமாராதநரூபமான கர்மத்தை யநுஷ்டியாநிற்பாராய், வேதாந்தத்திலே நிஷ்ணாதராய், த்வாதஶாக்ஷரமுகேந அத்யாத்மசிந்தகராய், ஸர்வேஶ்வரனுடைய வ்யூஹாநுவ்ருத்தியை எப்போதும்பண்ணா நின்றுகொண்டு, பகவத் ப்ராப்தியைப்பண்ணாநிற்கும் ஶுத்தவர்க்கத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பரென்கை.

௪௭ அநிருத்தர், ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களிரண்டோடுங்கூடி ரக்ஷணத்துக்கும், தத்வஜ்ஞாந ப்ரதாநத்துக்கும், காலஸ்ருஷ்டிக்கும், மிஶ்ரஸ்ருஷ்டிக்கும் கடவராயிருப்பர்.

---

௪௭. அநந்தரம், அநிருத்தர்படியை யருளிச்செய்கிறார் (அநிருத்தர்) என்று தொடங்கி, அதாவது - அநிருத்தர், (௫௩௩) "[illegible]" என்றும், (௫௩௪) "[illegible]" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகுணங்களுமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், கார்யாநுகுணமான ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களோடேகூடி, (௫௩௫) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கும், உஜ்ஜீவநஹேதுவான தத்வஜ்ஞாநப்ரதாநத்துக்கும், "[illegible]" என்றபடியே த்ருடிமுதலாக த்விபரார்த்த பர்யந்தமாகவுண்டான காலஸ்ருஷ்டிக்கும், (௫௩௬) "[illegible]" என்று. விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரஹ்மாவினுடைய முகபாஹூருபாதஜராய், ப்ராஹ்மணாதிவர்ணராய், ரஜஸ்ப்ரசுரராய், பர்வபாக

மார்க்க நிஷ்ணாதராய், பலவாதத்திலே ரமியாநிற்பாராய், ஈஶ்வரனையொழிய தேவாதிகளையே ஆராத்யராகநினைத்து. அதிலே சிலர் தமஃப்ராசுரராய் பகவந்நிந்தையைப்பண்ணி, ஆராத்யனுப் நியந்தாவாயிருக்கிற வவனையறியாமல் வ்யக்ரமான வேதவாதங்களிலே மநஸ்ஸைவைத்து, ஒருவர்க்கொருவர் அவற்றை ஸல்லாபித்துக் கொண்டு, † ஆகையாலே, பகவத்ஜ்ஞாந பக்திகளில் அந்வயமின்றிக்கே, ஸ்வர்க்காதிகளிலே ரமியாநின்று கொண்டு, ஸ்வகர்மபலாவஸாநத்திலே அதஃபதித்து காமவிஷயமான மநஸ்ஸையுடையராய், ஜராமரணங்களை யடைந்து, ஸம்ஸாரமார்க்க காமிகளாய்த் திரியுமவர்களாகிற மிஶ்ரவர்க்கத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும பண்ணக் கடவராயிருப்ப ரென்கை.

"அண்டத்தையும். அண்டகாரணங்களையும் தானேயுண்டாக்கும், அண்டத்துக்கு உட்பட்டவஸ்துக்களை, சேதநர்க்கு அந்தர்யாமியாய்நின்று உண்டாக்கும" என்று, ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியெல்லாம் அத்வாரகமாகவும. வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாகவும், இவர்தாம கீழ் அருளிச்செய்கையாலும, "இவ்வண்டத்திலே பத்தாத்ம ஸமஷ்டி பூதனான ப்ரஹ்மாபிறக்கும்; இதுக்குக்கீழ் ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே, எம்பெருமான்றானே ஸ்ருஷ்டிததருளும; இதுக்குமேல், ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டித்தருளும்" என்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்கையாலும், வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாகவே கொள்ளவேண்டுகையாலே, ப்ரத்யும்நக்ருத்யமாகச் சொன்ன ஶுத்தவர்க்க ஸ்ருஷ்டி அத்வாரகம்; அநிருத்தக்ருத்யமாகச் சொன்ன மிஶ்ரவர்க்க ஸ்ருஷ்டி ஸத்வாரகமென்னவொண்ணாது. ஆகையால், ஶுத்தவர்க்கஸ்ருஷ்டியும், மிஶ்ரவர்க்கஸ்ருஷ்டியும, ஸத்வாரகஸ்ருஷ்டிதன்னிலே சேதநருடைய கர்மவிஶேஷப்ரயுக்தமான ஸங்கல்பவிஶேஷத்தாலேயாகக் கடவது. இந்த ஶுத்தவர்க்கஸ்ருஷ்டியும் மிஶ்ரவர்க்கஸ்ருஷ்டியும் எம்பெருமான்றானே யருளிச்செய்யக் கேட்ட வந்ததாம், (நிகூ) " [illegible]

† அநர்விதம்.

௪௮. விபவம், அநந்தமாய் கௌணமுக்யபேதத்தாலே பேதித்திருக்கும்.

[illegible] " என்று, ஸேனைமுதலியார்கேட்க, (௫௯௮) " [illegible] " என்று, பகவான்றானே யருளிச்செய்கையாலே,

௪௮ ஆக, வ்யூஹத்தின்படியை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ், அநந்தரம், விபவத்தின்படியை விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார் மேல், (விபவம், அநந்தமாய்) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௫௯௯) " [illegible] " என்றும், (௫௪௦) " [illegible] " என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, விபவமானது - பரிகணித்துத் தலைக்கட்டப் போகாதபடி அநந்தமாய், கௌணமுக்யமுமாகிற பேதத்தாலே யிரண்டுவகையாகப் பிரிந்திருக்குமென்கை. விபவமாவது - இதர ஸஜாதீயமாய்க்கொண்டு ஆவிர்ப்பவிக்கை. இதில். கௌணமென்றது - அவரமென்றபடி; முக்யமென்றது - ஶ்ரேஷ்டமென்றபடி. கௌணமாவது - ஆவேஶாவ

௪௯. மநுஷ்யத்வம், திர்யக்த்வம், ஸ்த்தாவரத்வம் போலே, கௌணத்வமும், இச்சையாலேவந்தது; ஸ்வரூபேண வன்று.

௫௦. அதில், அப்ராக்ருத விக்ரஹங்களுமாய், அஜஹத்ஸ்வபாவ விபவங்களுமாய், தீபாதுத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே யிருக்கக்

காரம்; முக்யமாவது - ஸாக்ஷாதவதாரம். ஆவேஶந்தான்-ஸ்வரூபாவேஶமென்றும், ஶக்த்யாவேஶமென்றும் த்விவிதமாயிருக்கும். அதில், ஸ்வரூபாவேஶமாவது - ஸ்வம்மானரூபத்தாலே ஆவேஶிக்கை; அதாவது பரஶுராமாதிகளான சேதநருடைய ஶரீரங்களிலே, தன்னுடைய வஸாதாரணவிக்ரஹத்தோடே யாவேஶித்து நிற்கை. ஶக்த்யாவேஶமாவது - கார்யகாலத்திலே விதிஶிவாதிகளான சேதநர்பக்கலிலே ஶக்திமாத்ரத்தாலே ஸ்புரித்துநிற்கை.

௪௯. இனி, முக்ய விபவத்தோடு கௌணவிபவத்துக்குண்டான ஸாம்யவைஷம்யங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (மநுஷ்யத்வம்) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௫௪௧) “ [illegible] ” என்கிறபடியே, ராமக்ருஷ்ணத்வாதியான மநுஷ்யத்வம், மத்ஸ்ய கூர்மத்வாதியான திர்யக்த்வம், குப்ஜாம்ரத்வமாகிற ஸ்த்தாவரத்வமாகிற விவை இச்சையாலேயானாப்போலே ஆவேஶரூபமான கௌணத்வமும் இச்சையாலே வந்ததென்னுமாகாரமொக்கும்; அப்ராக்ருதமாயிருந்துள்ள ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தோடே வந்ததன்றென்கை. உபாத்தவசநங்கள் இச்சையாலேவந்ததென்கிற மாத்ரத்தைச்சொல்லிற்றேயாகிலும், கௌணத்வமாவது மநுஷ்யத்வாதிகள்போலே, அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தை இதரஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு அவதரித்ததல்லாமையாலே, ஸ்வரூபேணவந்ததன்றென்னுமிடமும் ஸித்தமிறே.

௫௧. இன்னமும், உபாஸ்யத்வாநுபாஸ்யத்வகதநமுகத்தாலும், உபயத்துக்குமுண்டான விஶேஷத்தை தர்ஶிப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் முக்யவிபவத்தினுடைய வுபாஸ்யத்வத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச்செய்கிறார்; (அதில்) என்று

கடவதான முக்யப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்கும்.

௱௧. விதிஶிவபாவக வ்யாஸ ஜாமதக்ந்யார்ஜுந வித்தேஶாதிகளாகிற கௌண ப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம், அஹங்காரயுக்த ஜீவர்களை யதிஷ்டித்து நிற்கையாலே, முமுக்ஷுக்களுக்கநுபாஸ்யங்கள்.

தொடங்கி. அதாவது - உபயவிதமான விபவத்திலும் வைத்துக் கொண்டு, (௱௪௨) " ப்ராது³ர்பா⁴வாஸ்து முக்²யா யே மத³ம்ஶத்வாத் விஶேஷத꞉ । அஜஹத்ஸ்வபா⁴வவிப⁴வா தி³வ்யா꞉ ப்ராக்ருதவிக்³ரஹா꞉ । தீ³பாத்³தீ³பா இவோத்பந்நா ஜக³தோ ரக்ஷணாய தே । அர்ச்யா ஏவ ஹி ஸேவ்யாஶ்ச ஸம்யக் த்⁴யாநாய தே । முக்²யா உபாஸ்யா ஸேவ்யாஶ்ச முமுக்ஷூணாம் நிராகுலம் " என்கிறபடியே (௱௪௩) * ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப் பிறந்ததாகையாலே, அப்ராக்ருதவிக்ரஹங்களுமாய், (௱௪௪) " அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூ⁴தாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந் " என்கையாலே, விடாதேயிருந்துள்ள அஜத்வாऽவ்யயத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வாதியான ஸ்வபாவ விபவங்களை யுடையவையுமாய், அதஏவ தீபத்தில்நின்றும் உத்பந்நமான ப்ரதீபம் ஸ்வகாரணமான தீபத்தினுடைய ஸ்வபாவங்களை யுடைத்தாயிருக்குமாபோலே, ஸ்வகாரணதுல்ய ஸ்வபாவமாயிருக்கிற முக்யப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்குமென்கை.

௱௧ அநந்தரம், கௌணவிபவத்தினுடைய வநுபாஸ்யத்வத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச் செய்கிறார் ; (விதிஶிவ) இத்யாதியாலே. அதாவது-(௱௪௫) " அநந்தா ப⁴க³வத்ப்ராது³ர்பா⁴வா முக்²யாஶ்ச கௌ³ணா꞉ । வஹ்நிஶக்ரேந்த்³ரப்ரமுகா²꞉ ஸ்வாவதாரே ப்ரகீர்திதா꞉ । கௌ³ணா꞉ ஸ்வஶக்த்யா ஆவேஶாந் ப்ராது³ர்பா⁴வாந் ந்ருஷி꞉ வேதா³ந் ஸ்யாஸ்ஸந்தத தேவ நியோஜித꞉ । அநந்தா நரோத்தமோ ஜாமத³க்³ந்யோ ந்ருஷி꞉ । வஸுதா⁴நாம் ஶுக்ராதி³ விதே³ஶதயே வ । வர்தா⁴ந்த்யாஸ்து வேஶிதே

[illegible] " என்கிற படியே, ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான ப்ரஹ்மாவும், ஸம்ஹாரகர்த்தாக்களான ஶிவபாவகர்களும், வேதங்களை வ்யஸித்த வ்யாஸனும், துஷ்டக்ஷத்ரிய நிரஸநம்பண்ணின ஜமதக்நிபுத்ரனான பரஶுராமனும், (ரு-சஅ) " [illegible] " என்கிறபடியே, சாபதரனைக்கொண்டு ஜகத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டுபோந்த கார்த்தவீர்யார்ஜுநனும், ஔதார்ய ப்ரதாநனான வித்தேஶனும், ஆதிஶப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருதரான கருத்ஸ்த்த முசுகுந்த ப்ரப்ருதிகளுமாகிற கௌணப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம, ஸ்வாதந்த்ர்ய ரூபமான அஹங்காரயுக்தரான ஜீவர்களை கார்யார்த்தமாக ஆவேஶமுகேந அதிஷ்டித்துநிற்கையாலே, புபுக்ஷுக்களாயிருப்பார்க்கொழிய முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களன்றென்கை. "வ்யாஸஜாமதக்ந்யார்ஜுநன்" என்கிறவிடத்தில், அர்ஜுனனென்றது - பாண்டுபுத்ரனான அர்ஜுநனையாகவுமாம்; அவனையும் ஆவேஶாவதாரமாக, இதிஹாஸாதிகளிலே சொல்லுகையாலே. இந்தகௌணப்ராதுர்ப்பாவாநுபாஸ்யத்வந்தான் (ருசஎ) " [illegible] ' என்றும், ஸம்ஹிதாந்தரத்திலும் சொல்லப்பட்டதிறே.

உபாத்தவசநங்களில், புத்தமுநியையும் ஆவேஶாவதாரங்களிலே யொன்றாகச் சொன்னவிது, (ருசஅ) " மாவுருவிற்கள்ளவேடம் " என்று, ஸ்வேநரூபேண வவதரித்ததாகச்சொன்ன நம்மாசார்யர்கள் வசநத்தோடு விருத்தமன்றோவென்னில்; கல்பபேதத்தாலே யப்படியுஞ் செய்யக்கூடுகையாலே விருத்தமன்று.

ஜாமதக்ந்யன் - ஸ்வரூபாவேஶாவதாரமாயிருக்க, ஶக்த்யாவேஶங்களோடே ஸஹபடித்தது - ஸ்வரூபேண ஆவேஶிக்கிறது,

௫௨. நித்யோதித ஶாந்தோதிதாதிபேதமும், ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்ம்யமும்,

---

ஶக்திவிஶேஷத்தாலே யாகையாலே யென்று நியமித்துக்கொள்வது.

௫௨. ஆக, விபவங்களினுடைய ஆநந்த்யத்தையும், அதில் கௌணமுக்ய விபாகத்தையும், அந்த கௌணமுக்யங்களுக்குண்டான பரஸ்பர விஶேஷத்தையும் அருளிச்செய்தார்கீழ்; அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன பரவ்யூஹங்களிலும் முக்யவிபவங்களிலும் உண்டான அவாந்தரபிதைகளும், அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ணாதி பேதங்களுஞ் சொல்லவேண்டியிருக்கச் செய்தேயும், சொல்லாமைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (நித்யோதித) இத்யாதியாலே. நித்யோதித ஶாந்தோதிதாதி பேதமாவது - (௫௪) "நித்யோதித ஶாந்தோதித ..." இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, நித்யமுக்தாநுபாவ்யராய், நித்யோதித ஸம்ஜ்ஞகராயிருக்கிற பரவாஸுதேவரும், அவர்பக்கலில் நின்றும் உத்பந்நராய், ஸங்கர்ஷண வ்யூஹகாரணமாய், ஶாந்தோதித ஸம்ஜ்ஞகராயிருக்கிற வ்யூஹவாஸுதேவரும் முதலான வாஸுதேவமூர்த்தியில்பேதமும், வ்யூஹங்கள் நாலென்றும், மூன்றென்றும், ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லும். "நாலுமுண்டாயிருக்க மூன்றென்கிறது-வ்யூஹவாஸுதேவரூபத்துக்கு பரரூபத்திற்காட்டில் அநுஸந்தேய குணபேதமில்லாமையாலே" என்று, அபியுக்தர் சொல்லுகையாலே, இவர், கீழ் வ்யூஹத்ரயமென்றருளிச்செய்ததுக்கும், இங்குவ்யூஹ வாஸுதேவருண்டாக வருளிச்செய்ததுக்கும் விரோதமில்லை.

(ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்ம்யமாவது - ஶாந்தோதிதோத்பத்தி சொன்ன வநந்தரம், (௫௫) "வாஸுதேவாத் ... ... ஶாந்தோதிதாத் ... வாஸுதேவாத் ... ..."

[illegible] " என்றும், (நிநிக) " [illegible] " என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, உபாஸகா நுக்ரஹார்த்தமாகத் தன்க்ருபையாலே பண்ணினதாய், த்யாயிகளுடைய கேதஶாந்தியின்பொருட்டும், தத்தத்பதஸ்த்தஜீவர்களுக்குத் தந்நிவ்ருத்தியின்பொருட்டுமாய், தத்ததவஸ்த்தஜீவர்களுக்கு அதிஷ்டாத்ருத்வேந தத்பதஸ்தனுக்கொண்டு கர்மவஶ்யரான சேதநர்க்கு உபாஸ்யனுகையே ப்ரதபேதப்ரயோஜநமுமாய்க்கொண்டு, வ்யூஹசதுஷ்டயத்திலும் ப்ரத்யேகமுண்டான ஜாக்ரத் ஸ்வப்நஸுஷுப்தி துரீயஸம்ஜ்ஞகமான நாலுவடிவையுமுடையனுயிருக்கை.

கேஶவாதிமூர்த்த்யந்தரமாவது - (நிநிஉ) " [illegible] " என்றும், (நிநிஈ) " [illegible] " என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, லலாடாதிகளிலே நின்று ஶரீரரக்ஷணத்தைப் பண்ணி நின்றுகொண்டு, த்யாயிகளுடைய தாபஶாந்தியின் பொருட்டாயிருப்பதாய், வ்யூஹசதுஷ்டயத்திலும் ஒரொன்றிலே மும்மூன்றாக வுத்பந்நமாய், மூர்த்த்யந்தரஸமாஹ்வயமாயிருக்கிற கேஶவாதி வ்யூஹாந்தரம்.

ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமான பத்மநாபாதிவிபவமும், உபேந்த்ர த்ரிவிக்ரமததிபக்த ஹயக்ரீவ நரநாராயண ஹரிக்ருஷ்ண மத்ஸ்ய கூர்மவராஹாத்யவதார விஶேஷங்களும்,

---

ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமான பத்மநாபாதிவிபவமாவது-(ருருச) "பத்மநாபாதிகாஶ்சைதே வைபவீயாஶ்ச தேவதா: | ஷட்த்ரிம்ஶத் ஸம்ப்ரஸங்க்யாதா: ப்ராயோ ந்ருபமணேர்யதா | ஷட்த்ரிம்ஶத்பேதபிந்நாஸ்தே பத்மநாபாதிகாஸ்து யே | அநிருத்தாத் ததங்காஸ்து தீபாத் தீபா இவோதிதா:" என்கிறபடியே, தீபாத்தீபாந்தரம் போலே, அநிருத்தாத்பந்நங்களாய், ப்ரதாநங்களாய், ஷட்த்ரிம்ஶத்பேதத்தாலே பிந்நங்களாயிருக்கிற பத்மநாபாத்யவதார விஶேஷங்கள். இந்த பத்மநாபாதிகள்தான், (ருரு) "விபவாஶ்ச பத்மநாபாத்யா: த்ரிம்ஶந்நவ ச வைபவா: | பத்மநாபோ த்ருவோऽநந்த: ஶக்த்யாத்மா மதுஸூதந: | வித்யாதிதேவ: கபிலோ விஶ்வரூபோ விஹங்கம: | க்ரோடாத்மா படபாவக்த்ரோ தர்மோ வாகீஶ்வரஸ்ததா | ஏகார்ணவாந்தஶ்ஶாயீ ச பகவாந் கமடேஶ்வர: | வராஹோ நரஸிம்ஹஶ்ச பீயூஷாஹரணஸ்ததா | ஶ்ரீபதிர் பகவாந் தேவ: காந்தாத்மாம்ருததாரக: | ராஹுஜித் காலநேமிக்ந: பாரிஜாதஹரஸ்ததா | லோகநாதஸ்து ஶாந்தாத்மா தத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபு: | ந்யக்ரோதஶாயீ பகவாந் ஏகஶ்ருங்கதநுஸ்ததா | தேவோ வாமநதேஹஸ்து ஸர்வவ்யாபீ த்ரிவிக்ரம: | நரோ நாராயணஶ்சைவ ஹரி: க்ருஷ்ணஸ்ததைவ ச | ஜ்வலத்பரஶுத்ருக்ராமோ ராமஶ்சாந்யோ தநுர்தர: | வேதவித் பகவாந் கல்கீ பாதாலஶயந: ப்ரபு: | த்ரிம்ஶந்நவ சைவைதே வைபவா தேவதா:" என்று, முப்பத்தொன்பதாக அஹிர்ப்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகளிலே சொல்லிற்றேயாகிலும் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே முப்பத்தா கருச் சொல்லியிருக்கையாலே, இவர் ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமென்றதில் குறையில்லை. இனி, அந்த முப்பத்தொன்பதிலே மூன்றைக் குறைத்துக்கொள்ளுகையிறே யுள்ளது. அவையாவன:- கபில தத்தாத்ரேய பரஶுராமரூபமான ஆவேஶாவதாரங்கள். உபேந்த்ர த்ரிவிக்ரம ததிபக்த ஹயக்ரீவ நரநாராயண ஹரிக்ருஷ்ண

அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ண க்ருத்யஸ்த்தாநாதி பேதங்களும்,

மத்ஸ்யகூர்மவராஹாத்யவதாரவிஶேஷங்களாவன - அவதாரகந்தமாகையாலே ஸர்வாவதாரங்களுக்கும் அநிருத்தனே காரணமாகச் சொல்லிற்றேயாகிலும், முன்புசொன்ன பத்மநாபாதிகளிலே ஸஹபடிதங்களானவற்றிலே, பூர்வோத்பந்ந விபவத்தில்நின்றும் விபவாந்தரங்களாக வ்யக்தங்களானவையு முண்டென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பிக்கை முதலான ப்ரயோஜநத்தைப்பற்ற, (௫௫௯) “[illegible] । [illegible] । उपेन्द्राह्वय[illegible] त्रिविक्रम[illegible] । दधिभक्त[illegible] । [illegible] शिष्याचार्यतया । नरो नारायणश्चैव हरिः कृष्णस्तथैव च” என்று, பிரித்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த்ரனுக்குத் துணையாயிருந்து ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணுகிற வுபேந்த்ராவதாரமும், எல்லைநடப்பாரைப்போலே லோகத்தை யளந்து அவனிழந்த வைஶ்வர்யத்தைக் கொடுத்த த்ரிவிக்ரமாவதாரமும், அவனுக்கு அம்ருதப்ரதாநார்த்தமாகக்கொண்ட ததிபக்தாவதாரமும், வேதப்ரதாநார்த்தமாகக் கொண்ட ஹயக்ரீவாவதாரமும், ஶிஷ்யாசார்யரூபேண நின்று திருமந்த்ரத்தைவெளியிட்டருளின நரநாராயணாவதாரங்களும். அவர்களோடொக்க தர்மதேவதைபக்கலிலே பிறந்து லோகரக்ஷணம்பண்ணின ஹரியும் க்ருஷ்ணனுமான வவதாரங்களும், ப்ரளயரக்ஷணம், மந்தரதாரத்வம், பூம்யுத்தரணமாகிற விவற்றோடே வித்யாப்ரதாநங்கள்பண்ணின மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹாவதாரங்களும், ஆதிஶப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருதங்களான நரஸிம்ஹ கல்க்யவதாரந்தொடக்கமானவையும்.

அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ணக்ருத்யஸ்த்தாநாதி பேதங்களாவன - கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட பரவ்யூஹவிபவங்களாகிற வவற்றினுடைய (௫௫௭) “भुजायुधानां नियम[illegible] । [illegible] । [illegible] नायकः । [illegible]

துரவதரங்களுமாய், குஹ்யதமங்களுமாயிருக்கையாலே சொல்லு
கிறிலோம்.

[illegible] " என்றும், ([illegible]) " [illegible] " என்றும், இத்யாதிகளாலே சொல்லப்படுகிற புஜபேதங்களும் வர்ணபேதங்களும், இந்தவ்யூஹபேத விபவபேதங்களுக்கெல்லாம் ப்ரத்யேகமுண்டான க்ருத்யபேதங்களும், ஆமோதாதிகளும், அயோத்யாமதுராதிகளுமாய்க்கொண்டு வ்யூஹவிபவங்களுக்கு ப்ரத்யேகமுண்டானஸ்த்தாநபேதங்களும். ஆதிசப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருதங்களான பூஷணவஸ்த்ராதி பேதங்களும். (துரவதரங்களுமாய், குஹ்யதமங்களுமா யிருக்கையாலே, சொல்லுகிறிலோம்) என்றது - இவையெல்லாஞ் சொன்னுலும், ஒருவர்க்கு புத்திபண்ணவுமரிதாய், அவதாரரஹஸ்யங்களாகையாலே, மிகவும் குஹ்யமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறோமில்லை யென்கை.

௫௩. அவதாரங்களுக்கு ஹேது - இச்சை.

௫௪. பலம் - ஸாதுபரித்ராணாதித்ரயம்.

---

௫௩. லோகத்தில், ஜந்மங்களுக்குஹேது - கர்மமாயன்றோ இருப்பது; இவனுடைய வவதாரங்களுக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளிச் செய்கிறார்; (அவதாரங்களுக்குஹேது-இச்சை) என்று அதாவது - (௪௬௫) "பஹுதா விஜாயதே" (௪௬௬) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி" (௪௭௫) "பலபிறப்பாய்" (௫௫௬) "எந்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்" (௫௬௦) "மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த" என்று, இப்படி பஹுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிற விவனுடைய வவதாரங்களுக்குஹேது - இப்படி யவதரிப்போமென்னும் ஸ்வேச்சை யொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்கை. ௫௪) "ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா" என்று, தானேயருளிச்செய்தானிறே. "ஆத்மமாயயா" என்றது - ஆத்மேச்சயா என்றபடி. (௫௬௧) "மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநம்" என்று, மாயாஶப்தம்-ஜ்ஞாநவாசியாகையாலே, இச்சாரூபமான ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது. (௫௬௨) "இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ" என்னக்கடவதிறே. (௫௬௩) "ந பூதஸங்கஸம்ஸ்தாநோ தேஹோऽஸ்ய பரமாத்மந: । ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திர் மாம்ஸமேதோऽஸ்திஸம்பவா" என்றும், (௫௬௪) "கர்மாதிஷு வ ஶ்ருயமாணாஸ்வபி யோநிஷு ... ஸ்வேச்சயா ... " என்றும், அவதாரஹேது- இச்சையென்னுமிடத்தை, ஆழ்வான் விஶதமாக வருளிச்செய்தாரிறே.

௫௪. ஹேதுவிதுவானாலும். இவ்வவதாரங்கள் தனக்கு பலமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார்; (பலம்-ஸாதுபரித்ராணாதித்ரயம்) என்று. அதாவது-(௫௬௫) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்று, அவன்றானருளிச்செய்தபடியே, தன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தராய், தன்னுடைய வநுபவமொழிய க்ஷணகாலமும்

ருரு. பலப்ராமாணங்களிலும் ப்ருகுஶாபாதிகளாலே பிறந்தா னென்கையாலே, அவதாரங்களுக்கு ஹேது - கர்மமாக வேண்டாவோ வென்னில்;

செல்லாதே தன்னைக்காண வேணுமென்றுசைப்பட்டிருக்கும் ஸாதுஜநங்களைத் தன்னுடைய ரூபசேஷ்டிதாவலோகநாலாபநதாந முகேந ரக்ஷிக்கையும், தத்விரோதிகளான துஷ்க்ருத்துக்களை நஶிப்பிக்கையும், தன்னுடைய வாராதந ரூபமாய், க்ஷீணமாய்க்கிடக்கிற வைதிகதர்மத்தை ஆராத்யனான தன் ஸ்வரூபத்தை தர்ஶிப்பித்து ஸ்தாபிக்கையுமாகிற விம்மூன்றுமே பலமென்கை. (ருகசு) "[illegible]" என்றிறே! இந்தஶ்லோகத்துக்கர்த்தம், பாஷ்யகார ரருளிச்செய்தது. (ருகஎ) "[illegible]" என்றிறே! ஆழ்வானு மருளிச்செய்தது.

ருசு. அவதாரம் இச்சமென்றறியாதே, கர்மநிபந்தநமாக நினைத்து மந்தமதிகள் பண்ணும் ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (பலப்ராமாணங்களிலும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - இதிஹாஸ புராணரூபமான பலப்ரமாணங்களிலும், (ருகஅ) "[illegible]" என்றுப்போலே யுண்டான ப்ருகுஶாபம்முதலா

௫௯. அவைதன்னிலே ஶாபம் வ்யாஜம்; அவதாரமைச்சமே ன்று பரிஹரித்தது.

௬௦. அந்தர்யாமித்வமாவது-அந்தஃ ப்ரவிஶ்யநியந்தாவாயிருக்கை.

௬௧. ஸ்வர்க்க நரகப்ரவேஶாதி ஸர்வாவஸ்த்தைகளிலும் ஸகல சேதநர்க்கும் துணையாய், அவர்களை விடாதேநிற்கிற நிலைக்

ன வற்றாலே பிறந்தானாகச் சொல்லுகையாலே, அவதாரஹேது-இச்சையன்றிக்கே, கர்மமாகவேண்டாவோவென்கிறதாகிலென்கை.

௫௯. அதுக்கு உத்தரமருளிச் செய்கிறார்; (அவைதன்னிலே) என்று தொடங்கி. அதாவது (௫௯௯) “ ... ” என்று, உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்திலும், (௬௦) “ ... ” என்று, லைங்கபுராணாதிகளிலும் சொல்லுகையாலே, ப்ருகுஶாபாதிகளாலே பிறந்தானென்கிற வவைதன்னிலே, ஶாபம் வ்யாஜமாத்ரம்; அவதாரம் இச்சாக்ருஹீதமென்று பரிஹரித்ததென்கை.

௬௦. ஆக, இப்படி விபவத்தை யுபபாதித்தவநந்தரம், அந்தர்யாமித்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அந்தர்யாமித்வமாவது) என்று தொடங்கி அதாவது - (உ௯) “ ... ” (௬௧) “ ... ” (௬௨) “ ... ” இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, சேதநருடைய வுள்ளேப்ரவேஶித்து ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கை அந்தர்யாமித்வமாவதென்கை.

௬௧. இதுதான், ஆத்மாவினுள்ளே தன் ஸ்வரூபத்தாலே வ்யாபித்துநின்று நியமிக்குமதும், ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே வ்யாபித்திருந்து நியமிக்குமதுமாய்க்கொண்டு த்விவிதமாயிருக்கையாலே, உபயத்தையுமருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வர்க்க நரகப்ரவேஶாதி) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௬௫) “ ...

---

* ஸநாரகஃ-கோரமை.

கு மேலே ஶுபாஶ்ரயமான திருமேனியோடே கூடிக்கொண்டு அவர்களுக்கு த்யேயனாகைக்காகவும், அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும், பந்துபூதனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

யதாபிஸ்வர்க்கஞ்ச ஸம்வேஶாம்ஸம்ஸாரேஷு கர்மஸு" என்று தொடங்கி, (௨௭௪) "ஸ்வர்க்கநரகப்ரவேஶே ஸாக்ஷீ ஹ்ருதிஸ்தித: கேஶவ:" என்று சொன்னபடியே, புண்யநிபந்தநமாக ஸ்வர்க்கத்தைப்ரவேஶிக்கையும், பாபநிபந்தநமாக நரகத்தை ப்ரவேஶிக்கையும், உபயநிபந்தநமாக கர்ப்பத்தை ப்ரவேஶிக்கையும் முதலான வெல்லாவவஸ்தைகளிலும், எல்லாசேதநர்க்கும், இராமடமூட்டுவாரைப்போலே உள்ளேபதிகிடந்து ஸத்தையைபிடித்துநோக்கிக்கொண்டு போருகையாலே துணையாய், அவர்களை யொருகாலும் விடாதே அந்தராத்மாவாய் நிற்கிற நிலைக்குமேலே, (௨௭௫) "அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோ ஜ்யோதிரிவாதூமக:" என்றும், (௨௭௯) "நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா" என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஜ்யோதிரூபமாய், ஶ்யாமளமான தன்னை முட்டாக்கிடும்படி, செம்பொனேதிகழுகிற புகராலே, நீலதோயதத்தை விழுங்கின வித்யுல்லேகைபோலே யிருக்கையாலே, பாஹ்யவிஷயப்ரவணமான மநஸ்ஸை அதில்நின்றும் பற்றறுத்து, தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாக்கிக்கொள்ளும்படி, ஶுபாஶ்ரயமான திருமேனியோடே அந்தசேதநர்க்கு த்யாநருசி பிறந்தபோது த்யேயனாகைக்காகவும், புத்த்யாதிகளுக்கு நியாமகனாய்க்கொண்டு அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும் நாராயணத்வப்ரயுக்தமான குடற்றுடக்காலே பந்துபூதனாய்க்கொண்டு, (௨௭௯) "பத்மகோஶப்ரதீகாஶம் ஹ்ருதயஞ்சாப்யதோமுகம்" என்கிற, ஹ்ருதயகமலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பென்கை. அந்தராத்மதையை முதற்சொல்லி, அதுக்குமேலே ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதய கமலத்திலிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லித் தலைக்கட்டிற்று, விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான பாத்வாதிகளைச் சொல்லி வருகிற ப்ரகரணமாகையாலே.

டுக. அர்ச்சாவதாரமாவது - "தமருகந்ததேவ்வுருவும்" என்கிற படியே, சேதநர்க் கபிமதமான த்ரவ்யத்திலே விபவவி ஶேஷங்கள்போலன்றிக்கே, தேஶகாலாதிகாரி நியமமில் லாதபடி ஸந்நிதிபண்ணி அபராதங்களைக் காணுக்கண் ணிட்டு, அர்ச்சகபரதந்த்ரமான ஸமஸ்த வ்யாபாரங்களை யுமுடையனாய்க்கொண்டு, கோயில்களிலும், க்ருஹங்க ளிலும் எழுந்தருளிநிற்கும் நிலை.

டுக. ஆக, அந்தர்யாமித்வத்தை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ்; அநந்தரம், அர்ச்சாவதாரத்தை யுபபாதிக்கிறார் ; (அர்ச்சாவ தாரமாவது) என்று தொடங்கி. அதாவது - (டுஎஎ) "தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவந்தானே" என்று, ஆஶ்ரிதர் யாதொன்றைத் தனக்குத் திருமேனியாகக் கோலினார்கள், அத்தையே தனக்கு வடிவாகக்கொள்ளுமென்கிறபடியே,ஆஶ்ரிதரானசேதநர்க்கு அபி மதமான ஸ்வர்ணரஜதாதி ஶிலாபர்யந்தமான ஏதேனுமொருத்ரவ் யத்திலே, அயோத்யாமதுராதி தேஶநியமமென்ன, பதினோராயி ரம்ஸம்வத்ஸரம் நூறுஸம்வத்ஸரமென்றாப்போலே யுண்டான கால நியமமென்ன, தஶரத வஸுதேவாதிகளென்றாப்போலேயில் அதி காரிநியமமென்ன, இவற்றையுடைத்தாய்க் கொண்டு ஸந்நிதிபண் ணின ராமக்ருஷ்ணாதிவிபவ விஶேஷங்கள்போலன்றிக்கே,(டுஎஅ) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஒரு தேஶநியமமில்லாதபடியாகவும்; அர்ச்சகனுடையவபேக்ஷா காலமொழிய தனக்கென்று ஒரு காலநியமமில்லாதபடியாகவும், ருசியுடையாரெல்லார்க்குமாகையாலே, இன்னாரென்பதொரு அதி காரிநியமமில்லாதபடியாகவும் ஸந்நிதிபண்ணி, "[illegible]" என்கிறபடியே ஸஹிஷ்ணுவாகையாலே, அவர்கள்செய் யுமபராதங்களைக் காணுக்கண்ணிட்டு, "[illegible]" என்கிறபடியே, அர்ச்சகபரதந்த்ரமான ஸ்நாநஶயநாதிகளான ஸமஸ்தவ்யாபாரங்களையுமுடையனாய்க்கொண்டு எழுந் தருளிநிற்கும்நிலை-அர்ச்சாவதாரமாவதென்கை. (டுஎகூ) "[illegible]" என்கையாலே, அர்ச்சாஶப்தம் - ப்ர திமாவாசி.

கூ௦. ருசிஜநகத்வமும், ஸாபாஶ்ரயத்வமும், அஶேஷலோக ஶரண்யத்வமும். அநுபாவ்யத்வமு மெல்லா மர்ச்சாவதா ரத்திலே பரிபூர்ணம்.

கூக. ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை மாறுடிக்கொண்டு

கூ௦. இவ்வர்ச்சாவதாரத்தினுடைய ருசிஜநகத்வாதி குண பூர்த்தியை யருளிச் செய்கிறார்; (ருசிஜநகத்வமும்) என்றுதொ டங்கி, அதாவது - ஶாஸ்த்ரங்களால் திருத்தவொண்ணாதே விஷ யாந்தரங்களிலே மண்டிவிமுகராய்ப் போரும சேதநர்களுக்குத் தன் னுடைய ஸௌந்தர்யகுணங்களாலே வைமுக்யத்தைமாற்றி, தன்பக்கலிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கையும், ருசிபிறந்தவநந்தரம், தன் னை பஜிக்குமவர்களுக்கு, கண்ணுக்கும் நெஞ்சுக்கு மினிதாம்படி ஸாபாஶ்ரயமா யிருக்கையும், அவ்வளவன்றிக்கே, தன்னையே உபாயமாக ஸ்வீகரிக்குமளவில் குணாகுண நிரூபணம்பண்ணாதே, ஸகலலோகங்களி லுள்ளவர்களுக்கும் ஶரண வரணார்ஹமாயிருக் கையும். உபாயமானமாத்ரமாய் ஒருதேஶவிஶேஷத்திலேபோனால் அநுபாவ்யமாம்படி யிருக்கையன்றிக்கே,கைங்கர்யத்தில் வாசி யறிந்தவர்களுக்கு (௫அ௦) "என்னமுதனைக்கண்டகண்கள் மற் றொன்றினைக்காணாவே" என்னும்படி, அநுபாவ்யமா யிருக்கையு மாகிற விவையெல்லாம் அர்ச்சாவதாரத்திலே பரிபூர்ணமாயிருக்கு மென்கை. (௫அக) "[illegible] [illegible] [illegible]" என்று, இவ்வர்ச்சாவதாரத்தில், ஆஶ்ரிதருகந்ததொருத்ரவ்யத்தைத் தன க்குத் திருமேனியாகக்கொண்டு அவர்களுக்கு உபாஸ்யனுமாய், ப்ராப்யனுமாயிருக்குமென்னுமிடம், ஸ்ரீஶௌநக பகவானாலுஞ் சொல்லப்பட்டதிறே.

கூக. இன்னமும், இவ்வர்ச்சாவதார குணாதிக்யத்தை யரு ளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு. இப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டி யரு ளுகிறார்; (ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை) என்றுதொடங்கி. அதாவது - (௫அ௨) "[illegible]" என்கிறபடியே, சேதநனுக்கு ஸ்வத்வமும், தனக்கு ஸ்வாமித்வ

அஜ்ஞரைப்போலேயும், அஶக்தரைப்போலேயும், அஸ்வதந்த்ர ரைப்போலேயும் இருக்கச்செய்தேயும், அபாரகாருண்ய பரவஶனாய்க்கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளும்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

மும் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்க, இவன் தன்னுடைமைகளோடேகூடத் தன்னையும் ஸ்வீகரிக்கும்படி ஸ்வாமித்வம் இவன்பக்கலிலும், ஸ்வத்வம் தன்பக்கலிலுமாகத் தன்னிச்சையாலே மாறாடிக்கொண்டு, (நுகஅ) "யஸ்யாஜ்ஞாவஶவர்திந:" (கசக) "பாண்டவேயாநாம் மந்த்ரி ஸாரதி:" (நுஅச) "தவ ஸ்ம ஸாரதி:" என்றும் (நுஅநு) "ஸர்வஸ்வதாந ஸந்துஷ்ட ப்ரத்யுப காரார்த்தக ஸ்வாத்மதாந ஸமர்த்த:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே. ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய், நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற தன்னையமைத்துக்கொண்டு, தன்காரியமும் பிறர்காரியமு மறியமாட்டாத வஜ்ஞரைப்போலேயும், தன்னைத் தான் ரக்ஷிக்கமாட்டாத அஶக்தரைப்போலேயும், தனக்கென்னவொருமுதன்மையில்லாத அஸ்வதந்த்ரரைப்போலேயுமிராநிற்கச்செய்தேயும், விழுக்கரையுமுட்பட விடமாட்டாதபடி கரைபுரண்டுசெல்லுகிற காருண்யம் இட்டவழக்காய்க்கொண்டு, நேத்ரபுத்ரவிதரணம்முதலாக மோக்ஷதாநபர்யந்தமாக யதாதிகாரம் சேதநருடைய ஸகலாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளுமென்கை.

(நுஅகூ) "ஸர்வதா ஸர்வதேஶேஷு பாந்தவோ பக்தவத்ஸல: ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்" என்று, அர்ச்சாவதாரமானது - ஸர்வர்க்கும் பாந்தவமாய், பக்தவத்ஸலமாயிருக்கும். ஸ்வத்வமானது - ஆத்மாவின் பக்கலிலும், ஸ்வாமித்வமானது- என்பக்கலிலும் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்குமென்றும், (நுஅஎ) "உதிஷ்ட்ட தேவி ஶயநம் கேஶவஸ்ய மஹாத்மந: ஶயநாந் தேவதேவஸ்ய பாஶ்ரூஷார்த்தம் ந:" என்று, இப்படி ஶேஷித்வம் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்கச்செய்தேயும், என்னுடைய கேஶவனென்றும், பாஶ்ரூஷையை யுடையாளாகவுடைய தேவனாராமன் என்னுடையவனென்றும். (நுஅஅ) "ஶயநம் தேவ தாநாந் தாநாவஸம் ஹாரகாந்த்ரீஸ்ஸம்ஸ்ரீ

வராஹவேஷோ ஹயவாஹநோ நரநாராயணஸ்ததா" என்று, என்னுடையவன் இந்த வாமநனானவன், ப்ரபுவான நரஸிம்ஹரூபியானவன், வராஹவேஷத்தையுடைய பகவான், அப்படியே நரநாராயணனென்றும், (ருஅங) "ததா க்ருஷ்ணஶ்ச ராமஶ்ச மதீயோ பகவாநிதி । ஸ்வக்ராமஸ்தோ மதீயோऽயமிதி பாவஶ்ச" என்னும்படியே க்ருஷ்ணனும், ராமனும் என்னுடையவனென்றுஞ் சொல்லாநிற்கும். என்னுடைய க்ராமத்திலிருக்கிற பகவான் என்னுடையவனென்னும் மமத்வபுத்தியுண்டாகாநிற்கும். (ருகூo) "ஜகந்நாதம் ஸ்வாமிநம் பரமார்த்தத: । அஶக்தம் சாஸ்வதந்த்ரம் ச ரக்ஷ்யபூதம் ஜநார்த்தநம்" என்று, பரமார்த்தத்தால் ஜகந்நாதனைப், ஸ்வாமியான ஜநார்த்தநனை அஶக்தனாகவும், அஸ்வதந்த்ரனாகவும், ரக்ஷ்யபூதனாகவும் சிந்திப்பதுஞ் செய்யாநிற்கும். (ருகூக) "பக்தவத்ஸலோ மஹாதேஜா ஜகந்நாதோ ஜகத்பதி: । ஸ்நாநம் பாநம் ததா யாத்ராம் குருதே ஜகதாம் பதி:" என்று, பெரிய தேஜஸ்ஸையுடைய ஜகத்பதியானவன், பக்தனுக்கு வத்ஸலனாய்க்கொண்டு அவன் இச்சித்தபோது அமுதுசெய்யாநிற்கும்; அப்படியே, ஸ்நாநத்தையும் பாநத்தையும் யாத்ரையையும் பண்ணாநிற்குமென்றும், (ருகூஉ) "ஸ்வதந்த்ரம் ஜகந்நாதோऽப்யஸ்வதந்த்ரோ யதா ததா । ஸர்வஶக்திர்ஜகத்ஸ்ரஷ்டா அஶக்த இவ சேஷ்டதே" என்று, ஸ்வதந்த்ரனைப் ஜகந்நாதனையிருக்கச்செய்தேயும், அவன் யாதொருபடி அஸ்வதந்த்ரன், அப்படியாகாநிற்கும் ஸர்வஶக்தியாய் ஜகத்துக்கு ஸ்ரஷ்டாவாயிருக்கச்செய்தேயும், அஶக்தனைப்போலே சேஷ்டியாநிற்குமென்றும்; (ருகூ௩) "ஸர்வகாமப்ரத: ஸ்வாமீ அஶக்த இவ த்ருஶ்யதே । அபராதேஷ்வஜ்ஞவத்ஸந் ஸர்வதா குருதே தயாம்" என்று, எல்லாக்காமங்களையும் கொடாநின்று ஸ்வாமியாயிராநிற்கச்செய்தேயும், அஶக்தனைப்போலே காணப்படாநிற்கும்; அபராதங்களில் அறிவிலனாகாநின்றுகொண்டு, எப்போதும் தயையைப் பண்ணாநிற்குமென்றும், (ருகூச) "ஸர்வாவதாரவிஷயே ததா ஸம்க்ஷேபதோ மயா । உக்தம் ஸம்க்ஷேபதோ ஹ்யர்ச்சாவதாரவிஷயே புந:" என்று, அர்ச்சாவதார விஷயத்தில் என்னுடைய சுருக்கச்

சொல்லப்பட்ட வத்தனை ; குணங்களானவை நூறுவர்ஷம் கூடி னாலும் சொல்ல முடியாதங்களல்ல வென்றும், (௫௯௫) "[illegible]" என்று, என்னுடைய ப்ரஸாதமொழிந்தாலும், ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாநமில்லாதபோது சொல்லமுடியாதென்றும், (௫௯௬) "[illegible]" என்று, இப்படி பரவ்யூஹாதி பஞ்சப்ரகாரனை நான் அநுபதிக்கிற வாத்மாக்களுக்கு, பூர்வ பூர்வ ப்ரகாரங்களிற் காட்டில் உத்தரோத்தர ப்ரகாரத்தில் ஸௌலப்யத்தாலே ஸ்ரேஷ்ட்டனாயிருப்பேனென்றும், (௫௯௭) "[illegible]" என்று, ஜகத்ஸ்வாமியான நான், ஸௌலப்யத்தாலே மேலே மேலே ஸுலபனாயிருப்பனிறே! என்றும், (௫௯௮) "[illegible]" என்று, ஸர்வத்தையும் அதிசயிப்பதான ஷாட்குண்யரூபமானது - மந்த்ர பிம்பங்களிலே நிற்கும் ; மந்த்ரத்திலே வாச்யாத்மநா என்றும் நிற்கும் ; பிம்பத்திலே க்ருபையாலே நிற்குமென்றும், இப்படி, அர்ச்சாவதாரத்தினுடைய குணாதிக்யம் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே ஸர்வேஸ்வரன்தன்னாலே யருளிச்செய்யப்பட்டதிறே. (௫௭௮) "[illegible]" என்று. அவதாரங்களை யருளிச்செய்தவநந்தரத்திலே, அர்ச்சாவதாரவைபவத்தை, ஸங்க்ரஹேண ஒரு ஸ்லோகத்தாலே யருளிச்செய்தாரிறே! பட்டர்.

ஆக, ஈஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும், அந்த ஸ்வரூபத்தையும் நிறம்பெறுத்தும் குணவைலக்ஷண்யத்தையும் அக்குணங்களடியாக அவன்பண்ணும் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களையும், அப்படி காரணபூதனானவனுடைய ஸர்வ ஸமாஸ்ரயணீய

,த்வத்தையும், அவனுடைய ஸர்வ பலப்ரதத்வத்தையும், காரணத்வாத்யுபயோகியான விலக்ஷண விக்ரஹயோகத்தையும். அந்த விக்ரஹ வைலக்ஷண்யாநுரூபமான லக்ஷ்மீ பூமி நீளா நாயகத்வத்தையும், அந்த விக்ரஹயோகப்ரயுக்தமான பரத்வாதிபஞ்சப்ரகாரத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, ஈஶ்வரதத்வத்தை நிகமித்தாராயிற்று.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌜𑌗𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍇 ॥

ஸர்வஜ்ஞஜகதாசார்யக்ருததத்வத்ரயஸ்யய: ।
வ்யாக்யாமாக்யந்நமஸ்தஸ்மை ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகிநே ॥

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈஶ்வரப்ரகரணம் - முற்றிற்று.

—:(o):—

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

தத்வத்ரயவ்யாக்யானம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

தத்வத்ரய வ்யாக்யான ஶுத்தாஶுத்த பத்ரிகை.

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
ஸ்யூத	ஸ்யூத	7	9
யஜ்யாதியரீர	யஜ்ய தி + யரீர	9	27
உத்தேஶம	நு. (அ-கை) உத்தேஶம	10	29
(நு) (அ-கை) அநில்	அநில்	11	9
தேஹம்	" தேஹம்	,,	15
விவாத	அவிவாத	,,	18
[" ஓரவய	ஓரவய	,,	19
ஶரீரம் அவ	ஶரீரம், அவ	,,	23
கர்த்தா	(ஸம்பர்த்தா)	12	11
கல்பிதங்களாகை	கல்பிதமாகை	,,	12
அந்த:கரண	ஆந்தரகரண	,,	16
அந்த:கரண	ஆந்தரகரண	,,	17
ஶிரதூவ	ஶ்ரீ வாதவ	15	26
க்லேஶக	க்லேதக	24	9
ஶைதில்யம்	ஶைதில்யமும்	25	2
ஶைதில்யம்	ஶைதில்யமும்	,,	13
விடுகையாலும	விடுகையிலும்	27	26
'கையாலும	கையிலும்	,,	27
' இவனுடைய	இவனுடைய	31	25
இப்படி	" இப்படி	,,	25
பூர்வவாஸநா	பூர்வவாஸநா	32	10
" ஸர்வஜ்ய	ஸர்வஜ்ய	,,	20
எனில்	என்னில்:	33	6
இப்படி.	கக. இப்படி	34	20
இப்படி.	கஎ. இப்படி.	35	6
(ஸியாம்ய	கஅ. (ஸியாம்ய	35	21

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
(ரு.கூ) இவனு	இவனு	36	12
(தார்ய	ரு.கூ. (தார்ய	36	15
" இத்கால்	இத்கால்	37	16
நக்ஷத்ரா	நக்ஷத்ரம்	,,	20
(ஶேஷ	சு0. (ஶேஷ	38	5
ஜாஷள	ஜாஷா	,,	26
ஸொ	ஸொ	39	9
ஸஸ த்ரா	ஸஸ த்ரா	,,	10
ஞ்தஷா	ஞ்தஷா	,,	10
சு௩. (ஆத்ம	(ஆத்ம	41	3
இதில்	சு௩. இதில்	,,	5
ஸம்ஸாரம்	ஸம்ஸ்காரம	45	8
ஜீவாத்வைத	அதில், ப்ரஹ்மாத்வைதமாவது-ப்ராகார்யத்வைதம். ஜீவாத்வைத	46	25
நாஶத் தாலேயாதல்	நாஶத்தாலேயாதல்	48	23
ஶாகொ	ஶாகொ	49	7
இந்தஶரு	ரு௬. இந்தஶரு	,,	27
(ரு௬) அத்தை	அத்தை	50	14
ஜேழ	கூ௫. ஜேழ	51	27
சொலில்	சொல்லில்	52	18
விபுவாய்	அவிபுவாய்	53	11
ஸ்வப்ரகா	ஸ்வயம்ப்ரகா	,,	19
நஹிதரவெ	நஹிதரவஷாதரவெ	55	24
போதும்	போது	59	17
அஜடமெமறு	அஜடமென்று	61	23
உவக்ஷ, யஸ்யா	உவக்ஷ (அவக்ஷஉக்ஷ ரொவியமெ) உதி-யஸ்யா	72	25
ஸாசெவெஷச	ஸாச	72	25
கஷவஷஸஸ	கஷவஷம்	,,	26
மஷ	மஷம்	,,	,,

அசுத்தம்	சுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
க்ஷேக்ஷர	தக்ஷக்ஷா	,,	27
வெதாதக	வெதநாதக	,,	30
ஞயாநஸெவு	ஞயாநம தஸெஷாஹிவைஞம்,	73	8
விஷிஜயி	விஷிஜயி	,,	10
விதீண	விஷீந	,,	11
ஸ்வரூபாப	ஸ்வரூபாநுப	74	3
விஶேஷாஃகா	விஶேஷாஃ, வ்யாகாஶாதிகா	,,	25
கஶநாஶயஷ்	கஶநாஶயஷ்	75	12
விஷயஸ்ப்ருஹை. கர்ம	விஷயஸ்ப்ருஹை. ஸங்ம மாவது- புத்ரமித்ராதிகளி லவில் ஸம்ஶ்லேஷஸ்ப் ருஹை. கர்ம	,,	19
விஶேஷாஹி	விஶேஷஸாஹி	76	11
தாஶஸஶ	தாஶஸஶ	,,	28
சக்ஷு ஜிஹ்வ	சக்ஷுர்ஜிஹ்வா	78	16
ஆக்ராண	க்ராண	,,	17
என்றும்	என்று	,,	29
ஶிஶா	ஶிஶும்	79	4
ப்ரதாநத்வம்	ப்ரதாநத்த்வம்	83	3
ஸ்பஶ	ஸ்பர்ஶ	84	15
ளாழ்வார்	ளாழ்வான் (இப்படி எங் குங்கண்டுகொள்வது.)	86	6
ஐகமுஹாஜ	ஐகநமுஹாஜ	87	15
தெநஶவெநக	தெநஶவக	,,	17
ப்ரதிவ்யாம்ஶமான	ப்ரதிவ்யம்ஶமான	88	28
கயஶெவெந்தியஸ்யஷி	கபஶெதந்தியஸ்யஸ்யஷி	89	12
ஶஷாதிவஜக	ஶஷுநநாதாதிவஜக	89	13
வஜகஸ்ய	வஜகஸ்யஸ்ய	,,	14
நியவஜகஸ்ய	நியவஜகஸ்யஸ்ய	,,	15
ஶநஸ்ய	ஶநஸ்யஸ்ய	,,	15

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி
வ்யாயகலெக்ஷ	வ்யாயகலெக்ஷண	90	18
வெதஃ	வெக்தஃ	,,	19
இக்ஷாஶு	இக்ஷ்வாஶு	92	11
சொன்னது உபலக்ஷணம்	சொன்னதும்	,,	20
சொன்னதும் உப லக்ஷணம்	சொன்னதும் பூதாந்தரத் துக்கு முபலக்ஷணம்.	,,	23
ஜஹாம்ஶ	ஜஹாவஶ்யம்	94	22
பதினாலாயிரம்	பதினாயிரம்	,,	23
அவாலுக	வாலுக	,,	20
ஶர்க்காரூபமாயும்	ஶர்க்கராரூபங்களாயும்	,,	,,
ஶைலமாயும்	ஶைலரூபமாயும்	,,	,,
மாளிகைகளாலே யலங்	மாளிகைகளாலேயும், ப்ராஸாததோரணங்க ளாலேயுமலங்	,,	22
மடுப்பம் அவகாஶ தயோக்தமான	ம(ா)டுப்பமாக ஶைவோக்தமான	96	8
ஆவயுக்கும்	ஆவரிக்கும்	,,	28
நக்ஷத்ரெணை	நக்ஷத்ரெணை	97	19
ஶிணீகாஶ	ஶிஞ்ஜிணீகாஶ	98	22
இங்கு	அங்கு	101	22
செயு	செயுஃ	103	22
ஹ்யயீயதெ	ஷியீயதெ	104	11
புவநமும்	புவநங்களும்	107	3
தேஹமும்	தேஹங்களும்	,,	,,
காஷ்டாரூபேண	காஷ்டாதிரூபேண	109	6
ஜக-ஸ்வ	ஜக்ஷ-ஸ்வ	111	16
யதஃ"	யதஃ" என்று	,,	18
இது	இதே	112	11
நீரவா	நிரவா	,,	20
கும்படி	கும்படியைச்	115	11
விலக்ஷணைவிங்க	விலக்ஷண	118	6

அசுத்தம்	சுத்தம்	பக்கம்.	வரி
உபாலி	உபாலிங்கலி	,,	7
ஸம்ஷ்டி வ்ருஷ்டி	ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி	,,	,,
ஸாரூ கயா	ஸ்வாரூ தயா	119	12
த்ரீவ:	த்ரீவம:	,,	14
ப்ரக்ருதிப்ர	ப்ர	120	19
லாவை	வ்லாவை	121	13
லஜை	லஜ்ஜை	122	17
ப்ரதிபடனுயிருக்கையாலே	ப்ரதிபடமா(னு)யிருக்கை" என்கையாலே	122	26
அநாகூல	அநுகூல	124	29
குணத்தைபெல்லாங்கா	குணத்தை (யின்)பெல்லாங்கா	125	24
வைசேஷிக	வைசேஷிக	126	12
யோகாசாரம்	யோகாசாரம்	,,	13
நிருபாதிகங்களானகையாலே-ஸ்வோ	நிருபாதிகங்களானையாவது - பரதந்த்ரவஸ்துகதங்களாகையாலே, ஸ்வோ	126	19
ஸ்வகைவஸி	ஸ்வகைக்ஷவஸி	127	1
வாஹாலிகீ	வ்லாஹாலிகீ	,,	3
ஜ்ஞாபகம்	க0. ஜ்ஞாபகம்	130	1
இப்படி குண	(க0) இப்படி குண	,,	7
வையாக்யம்	வையாக்யம்	,,	25
க0. இப்படி	கக. இப்படி	132	1
க0. எவம்பூத	(கக, எவம்பூத	,,	24

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీభగవచ్ఛాస్త్రాన్తర్గత

జితన్తాస్తోత్రమ్.

ఇతఱ్కు-

పరమకారుణికరాన

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానముమ్,

ఇన్దజితన్తై కళుక్కుమ్ పదవురైయుమ్.

ఇతు

శ్రీమాన్, పుదుప్పట్టు - తిరువేఙ్కటాచార్యరాల్

నన్రాక పరిశోధిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపకసభైయారాల్,

చెన్నై,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిడప్పట్టతు.

విజయతేతరామ్.

సిద్ధార్థినామ సంవత్సరమ్

1919

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ వైష్ణవ గ్రన్థముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్.)

ఈసభలో తెనుఁగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రన్థములు,

		రూ.అ.పై.
౧.	రామచరమశ్లోకము	౦-౧-౬
౨.	భారత్నాది తనిశ్లోకము	౦-౨-౬
౩.	దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	౦-౨-౬
౪.	శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	౦-౯-౦
౫.	ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్బదప్రమాణ తిరట్టుసహిత	౧-౬-౬
౬.	రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ ౧-వ సంపుటం	౧-౮-౦
౭.	డిటో ౨-వ సంపుటం	౦-౯-౦
౮.	పరన్దరహస్యమ్	౦-౮-౦
౯.	చతుశ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬
౧౦.	చరమశ్లోకటిప్పణి	౧-౮-౬
౧౧.	శరణశబ్దార్థవిచారమ్	౦-౨-౦
౧౨.	తిరుప్పల్లాణ్డు	౦-౭-౬
౧౩.	తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్బదసహితమ్	౧-౫-౬
౧౪.	తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్	౦-౧౩-౦
౧౫.	తిరుప్పావై ఆఱాయిరప్పడి	౧-౮-౦
౧౬.	నాచ్చియార్ తిరుమొళి	౧-౧౦-౬
౧౭.	పెరుమాళ్ తిరుమొళి	౦-౧౨-౬
౧౮.	కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్	౦-౧౫-౬
౧౯.	ముదల్ (తిరువన్దాది) వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రతిపదసహితము	౦-౧౦-౦
౨౦.	రెండో తిరువన్దాది	౦-౬-౦
౨౧.	మూడో డిటో	౦-౬-౦
౨౨.	నాల్గవ డిటో	౦-౭-౦
౨౩.	తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉక్తి ప్రతిపదతాత్పర్యసహితం)	౨-౪-౦
౨౪.	తిరువాశిరియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	౦-౩-౦
౨౫.	పెరియతిరువందాది	౦-౭-౦
౨౬.	తిరువెళుకూత్తిరుక్కై	౦-౨-౦
౨౭.	శిఱియతిరుమడల్	౦-౫-౦
౨౮.	పెరియతిరుమడల్	౦-౭-౬
౨౯.	ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాది	౧-౧౨-౦
౩౦.	శ్రీవచనభూషణమ్	౧-౧౨-౬
౩౧.	ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	౦-౧-౦
౩౨.	న్యాయమాహాత్మ్య భాష్యమ్	౦-౨-౬
౩౩.	యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-౦
౩౪.	దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	౨-౦-౦
౩౫.	తత్త్వసఙ్గ్రహమ్	౦-౨-౦
౩౬.	గురుపరమ్పరాప్రభావమ్	౨-౧-౬
౩౭.	యతీన్ద్రప్రవణప్రభావమ్	౦-౧౨-౬
౩౮.	సమ్ప్రదాయ అకరాతి	౧-౧౩-౦
౩౯.	స్తోత్రరత్నవ్యాఖ్యానమ్	౦-౭-౬
౪౦.	గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	౧-౦-౦
౪౧.	ఆచార్యహృదయం ౨ ప్రకరణములు	౨-౦-౬
౪౨.	తాత్పర్యదీపికై	౨-౪-౬
౪౩.	జితన్తాస్తోత్రవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬

పై కనుపరిచిన గ్రన్థములకన్నిటికిని పోస్టుచార్జి ప్రత్యేకము.

మ. తిరువేఙ్గడముడయానయ్య,

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

నెం. ౩౧ వెంకటాచల [illegible]వీధి చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పరమకారుణికరాన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానసహితమాన

జితన్తా స్తోత్రమ్.

శ్రీమత్కృష్ణ సమాహ్వాయ నమో యామునసూనవే।
యత్కటాక్షైక లక్ష్యాణాం సులభ శ్శ్రీధరస్సదా॥

అవతారికై.

జితన్తైయానతు-ఋగ్వేదఖిలమ్; తత్ప్రతిపాదన పరమాన శ్రీ పురుషసూక్తమ్ సర్వశ్రుతికళిలుమొత్తి ప్పోరుమాపోలే, ఇతువుమ్-శ్రీశాస్త్రత్తిలుమ్ ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలుమ్ "మహామన్త్రమ్" ఎన్ఱు తిరుమన్త్రత్తోపాతి పరమరహస్యమాకచ్చొల్లి ప్పోరుకిన్ఱతు.

వేదాక్షరరాశియాకిల్ పౌరుషేయమాన ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే ఎప్పడి ప్పడిత్తు ప్పోరువా నెన్నెన్నిల్;—ఖిలమాకిఱతు-అప్రహతం స్థానమ్; సూత్రకారర్కళ్ ఖిలసహితమాక త్తాఙ్గళధ్యయనమ్ పణ్ణిప్పోన్దవర్కళాకైయాలే, శ్రౌతవిధానఙ్గళిలే "మన్త్ర

మాక వినియోగిత్తు ప్పోరానిన్టార్కళితే. ఇప్పడి ఇతిహాస పురాణ జ్గళిలే శ్రీశాస్త్రత్తిలే "జితన్తఇతి మన్త్రేణ" ఎన్టు మన్త్రమాక వినియోగిత్తు ప్పోరుమతొన్టు.

శ్వేతద్వీపవాసికళ్ క్షీరాబ్ధినాథనుడైయ సౌన్దర్యాదికళిలే తోఱ్ఱిదుపట్టు చ్చొల్లుమ్ స్తోత్రమ్; ఇతుక్కు స్తోత్రత్వముమ్-* స్తవప్రియనుక్కు ప్రియతమమాకై.

బ్రహ్మాదికళుక్కు దుష్ప్రాపమాన స్థలత్తిలే తోఱ్ఱినవితు- ఇతిహాసపురాణజ్గళిలే ఎల్లారిక్కుమ్పడి సులభమానపడి యెన్నెన్నిల్;—ఇమ్మన్త్రత్తుక్కు ప్రతిపాద్యనాన క్షీరాబ్ధినాథనై త్తిరువడిత్తొழువాదరిత్తు శ్రీ నారదభగవాన్ శ్వేతద్వీపత్తిలే శెన్టు వళవిలే, ఏకత ద్వీత త్రితర్కళ్ తపస్సుపణ్ణి కణ్డు ఇవర్కళుక్కుమ్ కిట్టవొణ్ణాతవిషయత్తై నమ్మాల్ కాణముడియాతెన్టు మీణ్డు, అవర్కళైక్కేట్టు "ఎనక్కు చ్చెయ్యవడుప్పతెన్" ఎన్టు కేట్క, "ఇత్తిరుమాళిక్కైక్కుళ్ళే శ్వేతద్వీపవాసికళ్ క్షీరాబ్ధినాథనై కణ్డు పణ్ణుమ్ స్తోత్రమ్ నెడునాళే నాజ్గళ్ తపస్సుపణ్ణుకిఱ మాకైయాల్ జ్ఞాతవ్యమాయిత్తు; ఎజ్గళ్ పక్కలిలే ఇత్తై లభిత్తు అనుసన్ధి" ఎన్న, అవనుమ్ అవర్కళ్ పక్కలిలే జితన్తైయై లభిత్తుప్పోరానిక్క, జయన్తమెన్గిఱ పర్వతత్తిలే భగవదుపాసనమ్ పణ్ణుకిఱ బ్రహ్మావై వన్టు అనువర్తిత్తు ప్పిఱన్దవృత్తాన్తత్తై అవనుక్కు విజ్ఞాపిక్క, "ఎనక్కు అన్దస్తోత్రత్తైచ్చొల్" ఎన్టు శ్రీనారదభగవాన్ పక్కలిలే గ్రహిత్తాన్ కుటుమ్బి; అవన్ పక్కలిలే పుక్కతాకైయాలే ఇతిహాసపురాణజ్గళిలే ఎల్లుతప్పట్టు భగవత్పరరా యిరుప్పారెల్లార్క్కుమ్ లభిక్కుమ్పడి సులభమాయిత్తు; ఇతు జితన్తైయినుడైయ అవతారమ్.

ఇతు తన్నుడైయ ఉళ్వాఱై యనుసన్ధిత్తాల్ ప్రపత్తిక్కు వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కిఱతు. ప్రాప్య ప్రాపకజ్ఞ శిరస్సైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. (జితన్తే) "ప్రపత్తిక్కు అధికారికళ్-అజ్ఞరుమ్ సర్వజ్ఞరుమ్ భక్తిపరవశరు మెన్ఱు త్రివిధర్" ఎన్ఱు భట్టరరుళిచ్చెయ్తారిఱే. (౧) [అవిద్యాతో దేవే పరిబృఢతయావా విదితయా స్వభక్తేర్భూమ్నా వా జగతి గతిమన్యామవిదుషామ్ । గతిర్గమ్యశ్చాఽసౌ హరిరితి జితన్తాహ్వాయ మనోరహస్యం వ్యాజహ్రే సఖలుభగవాన్ శౌనకమునిః] అజ్ఞనాకిఱాన్ భగవల్లాభత్తుక్కు త్తన్పక్కలిలే జ్ఞానశక్త్యాదికళిల్లాతవన్; సర్వజ్ఞనాకిఱాన్—"దేశకాల వస్తుక్కళాలే పరిచ్ఛేదిక్క వొణ్ణాత వైభవత్తైయుడైయవన్ ఈశ్వరన్" ఎన్ఱిరుక్కైయాలే అనన్యసాధ్యనెన్ఱిరుక్కుమవన్; భక్తిపరవశనాకిఱాన్—జ్ఞానశక్త్యాదికళుణ్డాయిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ అడైవుపడ అనుష్ఠిక్కమాట్టాతవన్; ఇవర్కళ్ మూవరుమ్ భగవద్విషయమొఴియ వేఱుపాయ ముణ్డెన్ఱిరాతవర్కళ్; ఇవర్కళుక్కు ప్రాపకనుమాయ్ ప్రాప్యనుమాయిరుక్కుమ్ సర్వేశ్వరనెన్ఱు జితన్తేయెన్ఱు పేరైయుడైత్తాన మన్త్రరహస్యత్తై సర్వజ్ఞనాన శౌనకభగవాన్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణప్పుకువతే యెన్గిఱార్.

(౨)"స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతమ్" ఎన్ఱుమ్, (3) "ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావశ్చ"ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే ద్వయత్తుక్కధికారియానవన్ - ఈశ్వరనుక్కే అనన్యార్హ శేషభూతనానవనిఱే ; ఇప్పడిప్పట్ట శేషత్వత్తై యుడైయ వివ్వాత్మాక్కళ్, అనాదియాన ప్రకృతి సమ్బన్ధత్తాలే అఱియాతే, ఈశ్వరనుడైయ స్వామిత్వస్వాత

(౧) భట్టర్ ముక్తకమ్. (౨) (3)

న్ఱ్విజ్ఞళై త్తజ్గళ్ తలైయిలే యేఱిట్టుక్కొణ్డు ఆత్మాపహారికళాయ్ వర్తిప్పర్ కళ్.

ఆత్మాపహారమావతు— అహఙ్కార మమకారఙ్గళ్; (౧) "ద్వ్యక్షరస్తు భవేన్మృత్యుః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుః" ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే, (౨) "యానే యెన్నైయఱియకిలాతే యానేయెన్ఱనతే యెన్ఱిరున్దేన్" ఎన్ఱిఱే అభియుక్తర్ వార్త్తైయుమ్; పాపఙ్గళిల్ తలైయాన పాపముమ్ ఇవ్వాత్మాపహారమే. (౩) "యోన్యథా సన్తమాత్మానమ్" ఇత్యాదికళిలే స్ఫుటమ్; పాపత్తుక్కు ప్రాయశ్చిత్తమ్ - ఇవ్వాత్మాభగవచ్ఛేషమెన్ఱాల్ వివాదమ్ పణ్ణాతిరుక్కై. (౪) 'తేనచేద వివాదస్తే" ఎన్ఱుమ్, (౫) "ఉమ్ముయిర్ వీడుడైయా నిడత్తే వీడుశెయ్మినే" ఎన్ఱుమ్, (౬)"క్షేత్రజ్ఞస్యేశ్వరజ్ఞానాద్విశుద్ధిః పరమామతా" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

ఈశ్వరన్ ఇప్పడి అహఙ్కార మమకారగ్రస్తరాయ్ శబ్దాదివిషయప్రవణరాయ్, అతిలే(౭) "పరమేశ్వర సంజ్ఞోఽజ్ఞ కిమన్యో మయ్యవస్థితే" ఎన్ఱుమ్, (౮) "ద్విధాభజ్యేయ మప్యేవం ననమేయన్తు కస్యచిత్" ఎన్ఱు మిరుక్కుమ్ హిరణ్య రావణాదికళైప్పోలే తన్నోడే యెతిరమ్బుకోత్తు నిఱ్కుమ వాత్మాక్కళై ప్పార్త్తరుళి, "ఇవై శాస్త్రమార్గ్గఙ్గళాలే తిరుత్తవొరుప్పట్టతల్ల; ఇవర్ కళుడైయ విషయప్రావణ్యామే పఱ్ఱాశాక నమ్ముడైయ వడివుకళైయుమ్ శీలాదిగుణఙ్గళైయుమ్ కాట్టి త్తిరుత్తువోమ్; ఇవర్ కళుడైయ పాపఙ్గళై క్షమైక్కు విషయమాక్కువోమ్" ఎన్ఱు నన్ఱియిట్టు, ప్రథమ

(౧) భార-ఆశ్వ-౫౧-౩౦. (౨) తిరువాయ్-౨-౯-౯. (౩) భార-ఆది-౭౪-౨౮
(౪) మను-౮-౯-౨. (౫) తిరువాయ్-౧-౨-౧. (౬)
(౭) వి-పు-౧-౧౭-౨౩. (౮) రా-యు-౩౬-౧౧.

త్తిలే రుచిజనకనాయ్ రుచిపిఱన్దార్కుక్కు ఉపాయముమాయ్, అతిలే నిష్కరానార్కుక్కు ప్రాప్యనుమాయిరుక్కుమ్బడియై చ్చొల్లుకిఱతు-ఇప్ప్రబన్ధమ్.

ప్రాప్యప్రాపకజ్గళై ముతల్శ్లోకత్తిలే సజ్గ్రహేణచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకజ్గళాలే విస్తరిక్కిఱతెన్ఱు భట్టర్ నిర్వాహమ్. ముతలిరణ్డుశ్లోకత్తాలే ప్రాప్యప్రాపకజ్గళైచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకజ్గళాలే అతుక్కుడియాన శరణ్యత్తైయె చ్చొల్లుకిఱతాకవుమామ్; శరణ్యత్తైయె ముతలిల్శొల్లి ఉపాయోపేయజ్గళైచ్చొల్ల ప్రాప్తమాయిరుక్క, పిన్నై శరణ్యత్తైయె చ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్; * మునియేనాన్మకనిలే తిరువాణైయిట్టు ప్పిన్బు అతు పెఱావాణైయల్లామై సాధిత్తాప్పోలే ఇతువెన్ఱు తిరునఱైయూరఱైయర్ నిర్వాహమ్.

ప్రవేశమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

జితన్తాస్తోత్రమ్.

జితం తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన।
నమస్తేఽస్తు హృషీకేశ మహాపురుషపూర్వజ॥ (౧)

(ప్రతిపదమ్) హే పుణ్డరీకాక్ష=శెన్దామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయ వెమ్బెరుమానే! తే=ఉన్నాలే, జితమ్=జయమడైయప్పట్టతు, హే విశ్వభావన=ఇన్ద జగత్తైయుణ్డాక్కిన సర్వేశ్వరనే! తే=నమః=ఉనక్కు, శరణమడైకిఱేన్, హృషీకేశ=ఎన్ ఇన్ద్రియఙ్గళై విషయప్రవణమాకామల్ నియమిక్కుమవనాయ్, మహాపురుష=అర్థికళుడైయ అపేక్షితఙ్గళై మికవుమ్ కొడుక్కవల్ల పరమోదారనాయ్, పూర్వజ=సృష్ట్యవతారాదికళాలే ఎతిర్ శూழల్ పుక్కు ఎన్నై అభిముఖనాక్కుకైక్కు ముఱ్పాడనాన సర్వేశ్వరనే! నమః అస్తు=ఎనక్కాకై తవిర వేణుమ్; తే-అస్తు=ఉనక్కే యామ్పడి పణ్ణియరుళ వేణుమ్. (౧)

వ్యా:—ముతల్ శ్లోకత్తాలే ప్రాప్యనిష్కర్షపర్యన్తమాక ఇవన్ ప్రార్థిక్కుమ్పడియాక, ఈశ్వరన్ తన్నழకాలే తోఱ్ఱిత్తు క్కొణ్డపడియై చ్చొల్లుకిఱతు.

(జితం తే) (౧) "యాతానుమ్ పఱ్ఱి నీఙ్గుమ్ విరతమ్" ఎన్గిఱపడియే విషయాన్తరఙ్గళై ప్పఱ్ఱి, "ఎమ్బెరుమాన్ ముకత్తిల విழియేన్" ఎన్ఱు ఇవన్ వ్రతమ్కొణ్డిరుక్క, ఈశ్వరన్ (౨) "తానొట్టివన్దు" ఎన్గిఱపడియే విషయాన్తరఙ్గళిల్ తువక్కైయఱుత్తు స్వరూపజ్ఞానత్తైయుణ్డాక్కి "అవశ్యమ్ ఉన్మై క్కొణ్డల్లతువిడేన్" ఎన్ఱువ్రతఙ్గొణ్డు, యాదృచ్ఛికమాక ఇవన్ విషయాన్తరఙ్గళిలే నెకిழ

(౧) తిరువిరు-౯౫. (౨) తిరువాయ్-౧-౭ 3

నిన్ఱవళవిలే (౧) "ఇరున్దార్ కణ్ణకొణ్ణు" ఎన్గిఅపడియే తన్నుళ్ళై కాట్టి జయిత్తు, ఇవన్‌తోళ్ఱ్ఱమైకణ్ణు ప్రీతనాయ్ "తోళ్ఱ్రా రార్" ఎన్ఱు కేట్టరుళ, (౨) "తోళ్ఱ్రోమ్ మడనెఞ్జె మెమ్బెరుమా న్‌నారణఱ్కు" ఎన్గిఅపడియే "జయ స్తవ" ఎన్గిఱాన్.

తృతీయార్థే షష్ఠియాయ్— ఉన్నాలే జయమెన్నుతల్; భావేషష్ఠియాయ్ †ఉన్నుడైయ వితు జయమెన్నుతల్; బద్ధమడియాన, సఙ్కల్పమ్ అవనతు; అతిన్‌సన్నిధియిలే కర్మవుడియాక వన్ద వివన్ సఙ్కల్పమ్ జీవిక్కుమో; సర్వశక్తిసఙ్కల్పత్తై విషయచపలనుడైయ సఙ్కల్పమ్ అళిక్కవో;

నామ్ ఎన్గొణ్ణు ఉనై వెల్లవెన్న; (పుణ్డరీకాక్ష) అళ్ళకియ కణ్గళాకిఱ బ్రహ్మాస్త్రత్తైయుడైయ వునక్కు వెల్లవొణ్ణాతతుణ్డో? చేతనర్ చేతనఙ్గళై యకప్పడుత్తువతు కణ్వళియాలేయాకైయాలే తిరుక్కణ్గళాలే జయిత్తాయెన్గై; స్వతన్త్రనై ముఱైయైక్కాట్టి మీట్కలామ్; విషయప్రవణనై మీట్క అళ్ళకల్లతు పరికరముణ్డో?

(నమస్తే) ఆరత్తై ఆర్ వెన్ఱారెన్నిల్; ఆరాయ్న్దవాఱే ఉన్నత్తైనాన్ అపహరిక్క ఎన్నైజయిత్తు, నీయే ఉన్నత్తైక్కొణ్డాయాయిరున్దతు; (3) "అహమపి నమమ; భగవత ఏవాఽహమస్మి" ఎన్నక్కడవతిఱే; నమశ్శబ్దమ్ శరణపర్యాయమాకైయాలే ప్రపదనమెన్నవుమామ్; ఎఙ్గనేయెన్నిల్; కణ్ణళకిలే యీడుపట్టు మిడుక్కఱుకైయాలే అశక్తాధికారమాన వుపాయత్తై ప్పఱ్ఱుకిఱాన్. ప్రాప్యత్తిల్ రుచిపిఱన్దాల్ అత్తై లభిక్కుమ్‌సాధనమిఱే అనన్తరమ్ తేట్టమ్; అత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. విషయాన్తరఙ్గళిల్ తువక్కైయఱుత్త వుపకా

(౧) తిరువాయ్-౮-౩-౨ (౨) తిరువాయ్-౨-౧-౩. (3) †ఉన్నుడైయతు.

తత్తుక్కు ప్రత్యుపకారమాక ఎన్నాత్మావై త్తన్దేనెన్ఱు ఆత్మసమర్ప ణత్తై చ్చొల్లుకిఱతెన్ఱుమామ్; (௧) "ఎన తావితన్దొழిన్దేన్" ఎన్ను మాపోలే. ఇతువక్తైప్పొరుళ్.

(నమః తే అస్తు) అప్పడి ఎనక్కాకై తవిర్న్దు ఉనక్కేయాహ్పడి పణ్ణియరుళవేణుమ్; (௨) "మనక్కారామై మన్నియుఱ్ఱాయినియుణ్డొழిన్దేయాయ్" ఎన్ను మాపోలే; రుచియై ప్పిఱప్పిత్తు త్తన్నైక్కాక వుపకరియానిఱ్క మేల్వ్విழுన్దు అర్థిప్పా నెన్నెన్నిల్;— రుచియై విళైప్పిత్తు స్వరూపజ్ఞానత్తై యుణ్డాక్కినవాఱే స్వరూపాను గుణమానవడిమైయై ప్రాప్తిక్కిఱాన్, కూనికూన్నిమిర్న్దు యోగ్య తైపెఱ్ఱవాఱే, (3) "వస్త్రే ప్రగృహ్యాగోవిన్ద మమగేహం వ్రజేతి నై" ఎన్ఱు మఃపిసిత్తాప్పోలే, ఇఙ్గుమ్ ఆత్మావినుడైయ కోణాకైయాలే కణ్ణుకాలే నిమిర్త్తుక్కొణ్డానెన్గై; అహఙ్కార మమకారమాకిఱ కోణ్పోయ్ పారతన్త్ర్యమ్ ప్రకాశిత్తాలిఱే కైఙ్కర్యరసత్తుక్కు యోగ్యమావతు. శ్రీమాలాకారర్ అళకాలే రుచియై ప్పిఱప్పిత్తు (௪) "పునః పునః ప్రణమ్యాహ మాలాకారోతివిస్మితః" ఎన్ఱు తిరువడికళిలే విழுమ్పడి పణ్ణి అడిమైకొణ్డానిఱే.

(విశ్వభావన) మేల్ అపేక్షితమ్ శెయ్కైక్కు ప్రాప్తిశొల్లుకిఱతు; విశ్వంభావయతీతి విశ్వభావనః; ఉరుమాయ్న్దు కిడన్ద విశ్వజగత్తై యుణ్డాక్కినవ నల్లైయో? ఇల్లాతతై యుణ్డాక్కినవనుక్కు ఉళ్ళతుక్కొరుగుణమ్ విళైప్పిక్కైపణియుణ్డో? * ముముక్షుసిసృక్షయావన్ఱో భగవత్సృష్టి.

(௧) తిరువాయ్-௨-3-௪. (௨) తిరువాయ్-౧౦-౧౦-௬.
(3) వి పు-౫-౨౦-౧౧. (௪) వి-పు-౫-౧౯-౨3.

(హృషీకేశ) సృష్టికాలత్తిల్ విలక్కుమ్ పరికరఙ్గళై ఇప్పోదు ఉన్నిన్ద్రియఙ్గళై త్తిరుత్తవొణ్ణామైయాలే విలక్కుమ్ పరికరముణ్డోయెన్నిల్; అనైయుమ్ నీయిట్ట వఴక్కన్ఱో? "హృషీకాణీన్ద్రియాణ్యాహుః స్తేషామీశో యతో భవాన్ । హృషీకేశ ఇతి ఖ్యాతః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "ఇరుడీకేశన నెమ్బిరా నిలఙ్గై యరక్కర్ కులమ్ మురుడుతీర్త్తపిరాన్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే. ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కు ఎన్నోడుణ్డాన సమ్బన్ధమ్ కర్మోపాధికమ్; (౨) "యశ్చక్షుషి తిష్ఠన్-వాచితిష్ఠన్" ఎన్గిఱపడియే నిరుపాధికసమ్బన్ధమ్ ఉన్పాడేయన్ఱో?

(మహాపురుష) శక్తియుణ్డానాలుమ్ వల్లతెల్లామ్ శెయ్వారుణ్డోవెన్నిల్; (పురుష) "పురు-బహు, సనోతీతి-పురుషః" ఎన్నుమ్పడియే మఱిత్తు ఉన్పాడు నరవేణ్డాతపడియపేక్షితఙ్గళై మికవుమ్ కొడుక్కవల్ల పరమోదారనల్లైయో? (మహాపురుష) ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయైయుమ్ "భక్తానామ్" ఎన్గిఱపడియే అర్థియాయ్క్కొడుక్కై; (3) "ససర్వానర్థినో దృష్ట్వా సమేత్య ప్రతినన్ద్యచ" ఎన్నక్కడవతిఱే.

(పూర్వజ) కీఴ్చ్చొన్న ఔదార్యన్దన్నై అనుష్ఠానత్తాలే విన్దఱిక్కుమతు. సృష్టియోఽ అవతారత్తోడు ఉపాయత్తోడు వాశియఱ ఇఴప్పేఱు తుడక్కమాన వెల్లాత్తుక్కుమ్ ముఱ్పాడనల్లైయో? (౪) "బహుస్యామ్" ఎన్ఱు ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్నతానపోవాతి (౫) "సఏకాకీ నరమేత" ఎన్నుమిఴవుమ్ తన్నతాకచ్చొల్లి

(౧) తిరువాయ్-౨-౭-౧౦. (౨) బృ-౫-౧-౫.
(3) రా-అయో-౧౬-౨౭. (౪) తై-౬-౬. (౫) మహోపని.

దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్య మధిదైవతమ్ ।
సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణం తవ॥ (౨)

శ్రీతే. అవతార త్తిలుమ్ సృష్టమానజగత్తిలే నమ్మై యభిముఖరాక్కడవాన్ వెన్నుమ్ నోయ్యా శైయాలే (౧) "సమ్భవామ్యాత్మమాయయా" ఎన్ఱు స్వేచ్ఛైయాలేయాయిఱేయిరుప్పతు; (౨) "సఖ-దేవై రర్థితో జజ్ఞే" ఎన్ఱు దేవర్కళుడైయ వర్థిత్వమిఱైయో వెన్నిల్: అతువ్యాజమ్; సాధుపరిత్రాణమే ప్రయోజనమ్. (౩) "పరిత్రాణాయ సాధూనామ్" ఎన్ఱుతొడఙ్గి "ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ సమ్భవామి యుగేయుగే" ఎన్ఱానిఱే. అర్జుననుడైయ యుద్ధప్రోత్సాహనవ్యాజమాక స్వవిషయభక్తియోగత్తై అవతరిప్పిత్తాప్పోలే, (౪) "ఉపాయోపేయత్వేతదిహ తవ తత్త్వమ్" ఎన్ఱు ఉపేయభావత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ నిత్యమిఱే. ఒరుత్తన్ స్వీకరిత్తపోతాక ఉపాయమాకిఱా నన్ఱిఱే. భోగవేళైయిలుమ్ పఞ్చలక్షుడియి ఱ్పెణ్గళికాట్టిల్ తన్నుడైయ ముకప్పాడుతోన్ఱుక్కైక్కాకవిఱే తిరుక్కాప్పులై వాయ్వై తిరుళిర్ప్పు; ఇష్టభోగస్థాన్ అవిచ్ఛిన్నమాకవేణుమెన్ఱు అభినివేశమ్ పిఱన్దవనుక్కు, అప్పోతు అవిచ్ఛిన్నభోగస్థానమ్ ఎఙ్గేయోవెన్ఱు తేడవేణ్డాతపడి (౫) "శ్రియాసార్ధం జగత్పతిః-ఆస్తే" ఎన్నిఅపడియే నిత్యవిభూతియిలే ఇవనుడైయ వరవాఱుపార్త్తిరుక్కిఱానిఱే. (౧)

(పదవురై) దేవానామ్-విష్ణుభక్తియుడైయ దేవర్కళుక్కుమ్ దానవానాఞ్చ - విష్ణుభక్తివిహీనరాన ఆసురప్రకృతికళుక్కుమ్

(౧) గీ.౪-౬. (౨) రా-ఆ-యో-గా-౭.
(౩) గీ-౪-౮. (౪) ర-స్త-౨-౮౮. (౫) వాయు-పు.

సర్వదా-ఆనుకూల్యదశైయోడు ప్రాతికూల్యదశైయోడు వాశియఱ, సామాన్య మధిగైవతమ్-సర్వసాధారణమాక ప్పుఱ్ఱిలాన్నుడి యిరుక్కిఱ,తవ-దేవరీరుడైయ, చరణద్వన్ద్వమ్- శేర్త్తియుఙ్కైయుడైయ తిరువడికళై, శరణమ్-ఉపాయమాక, వ్రజామి-అధ్యవసిక్కిఱేన్.(౨)

(౨ శ్లో-వ్యా-దేవానా మిత్యాది) కీళ్ శ్లోకత్తిలే ఉపేయత్తై నిర్ణయిత్తు, తత్సిద్ధ్యర్థకమాక ఉపాయత్తై అధ్యవసిక్కిఱాన్. ఉపేయత్తిలుమ్ తలైయాన ఉపేయత్తై లభిత్తాప్పోలే ఉపాయత్తిలుమ్ తలైయాన ఉపాయత్తై లభిక్క ప్పెఱ్ఱపడి; పుత్రపశ్వాన్నాదికళైయే ప్రాప్యమెన్ఱిరుప్పారుమ్, దేవర్కళై ప్పఱ్ఱి స్వర్గత్తై లభిక్కైయే పురుషార్థమెన్ఱిరుప్పారుమ్, ఈశ్వరనైయే పఱ్ఱివైత్తు ఇన్ద్రపదమ్ ముతలాన పదఙ్గళైయే పురుషార్థమెన్ఱు అవన్బక్కలిలే లభిక్క విరుప్పారుమా యిరుక్కిఱ సంసారత్తిలే సర్వాధికనాయ్ సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనాయ్ ఉభయవిభూతినాయకనాయిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళిలే నిత్యకైఙ్కర్యత్తైయే పురుషార్థ మెన్ఱిరుక్కై యాకిఱ వితు ఒరుత్తరుక్కుమ్ కిట్టువతొన్ఱన్ఱే.

(౧) "మనుష్యాణాం సహస్రేషు" ఎన్ఱుమ్, (౨) "స మహాత్మా సుదుర్లభః" ఎన్ఱుమ్ అవన్ఱనక్కుమ్ దుర్లభమాయిత్తే యిరుప్పతు; అతుపోలే ఉపాయఙ్గళిలుమ్ వన్దాల్ కర్మయోగా ద్యుపాయఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్ (౩) "కింజప న్ముచ్యతే జన్తుర్జన్మ సంసార బన్ధనాత్" ఎన్గిఱపడియే తిరునామఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్, (౪)"దేశోऽయం సర్వకామధుక్" ఎన్గిఱపడియే దేశవిశేషఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్,

(౧) గీ-౭-౩. (౨) గీ-౭-౧౯.
(౩) భార-అను-౧౪౯. (౪) నారసింహపు

ఆక ఇప్పడి చేతనభేదత్తోపాతి ఉపాయభేదముమ్ అసఙ్ఖ్యాతమాక చ్చొల్లుకిఱు సంసారత్తిలే సుఖకమాయ్ నిరపాయమా యిరుక్కైఱ సిద్ధోపాయపరిగ్రహమ్ కిడైప్ప తొన్ఱనిత్తే; అప్పడిప్పట్ట ఉపాయ పరిగ్రహత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. ద్వయత్తుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణుకిఱ తాకిల్, అతిల్ క్రమమొత్తియ ముఱ్పాడ ప్రాప్యనిష్కర్షమ్ పణ్ణువా నెన్నెన్నిల్, ఇవ్వ్రిప్యస్థాన్ ఇత్తలైయిల్ రుచియాల్వన్ద తన్నిక్కే రుచియే తొడఙ్గి అత్తలైయాల్ వన్దతాకైయాలే ముఱ్పాడనిష్కర్షిత్తు అనన్తరమ్ ఉపాయస్వీకారత్తై ప్పణ్ణుకిఱాన్;

"దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్య మధిదైవతమ్" ఎన్ఱు- ఇ వ్వుపాయస్వీకారత్తుక్కు అధికారి నియతియిల్లై యెన్గిఱతు; దేవర్కళాకిఱార్ - ఈశ్వరనుక్కు అనుకూలకోటియిలుళ్ళార్; దానవరాకిఱార్ - ప్రాతికూల్యత్తిలే వ్యవసితరా యిరుక్కుమవర్కళ్; (౧) "విష్ణుభక్తిపరో దేవో విపరీతస్తథాసురః" ఎన్నక్కడవతిఱే; (౨) "ద్వౌభూతసర్గౌ లోకేస్మిన్ దైవ ఆసుర ఏవచ" ఎన్ఱు ఇరణ్డుక్కుళ్ళే అన్తర్భావిత్తైయిఱే సృష్టి.

(సామాన్య మధిదైవతం చరణద్వన్ద్వమ్) సర్వసాధారణమాన తిరువడికళై; ఇత్తాల్ సమ్బన్ధసామాన్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతన్ఱు; ఆశ్రయణీయత్వే సమమాయిరుక్కు మపడియై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇప్పడి విశేషిక్కిఱతు ఎత్తాలేయెన్నిల్, విముఖరానకాలత్తిల్ ఆశ్రితవిరోధికళై స్సిట్టు అశ్రియచ్చెయ్యుమవ నాకైయాలే;(3)"అవుణర్క్కెన్ఱుమ్ శలమ్బురిన్ద జ్గరుళిల్లాత్తన్మైయాళన్" ఎన్నక్కడవతిఱే; నిహీన

(౧) (౨) గీ.౧౬-౬

(3) తిరు-౫-౬.

న్మగుణవృత్తరోడు ఇవఱ్ఱా లుత్కృష్టరోడు వాళియుఱ ఎల్లా క్కుమ్ ఆదిత్యోదయమ్బోలే ఎనక్కెనక్కెన్ఱు పఱ్ఱలామ్బడియాన రువడికళైనె.

౨

రావణనచ్చిలై తిరువన్ద శ్రీవిభీషణాళ్వాన్ (౧) "సర్వ లోక శరణ్యాయ" ఎన్ఱు వఴుక్కేప్పేశిప్పఱ్ఱలామ్బడియిఱే యిరు ప్పతు; (౨) "సమోఽహం సర్వభూతేషు" ఎన్నిఱే శరణ్యన్ వార్త్తై, (౩) "వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతి దుఃఖితః" ఎన్ఱు ఆశ్ర యణయోగ్యమాన మనుష్యసామాన్యత్తిలే కృపై మిక్కిఱే యిరు ప్పతు; పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వమిఱే కృపైయావతు; ఆశ్రయణవేళై యిలే (౪) "యదివా రావణ స్స్వయమ్" ఎన్ఱానిఱే: (౫) "ఎల్లా ప్పులకుమ్ తొఴుమాతిమూర్త్తి" ఎన్ఱుమ్, (౬) "పాతునిన్ఱ పొన్న జ్గఴల్" ఎన్నుమిఱే అభియుక్తర్ వార్త్తై.

(సర్వదా) ప్రాతికూల్యమ్ పణ్ణుకిఱవేళైయేయానాలుమ్ రక్షాపేక్షైయే వేణ్డువతాక విషయీకరిక్కుమ్ తిరువడికళ్; (౭) "పాపానాం వా - కార్యం కరుణమార్యేణ" ఎన్నక్కడవతిఱే. (౮) "ఈసుమెదుప్ప మిలీశన్" ఎన్ఱు ఆళ్వారు మరుళిచ్చెయ్తతుక్కు మడి ఇతువిఱే. (౯) "అనాలోచిత విశేషాఽశేష లోకశరణ్య" ఎన్నతుక్కుమ్ ముతలితువిఱే; (చరణద్వన్ద్వమ్) అన్యోన్యమ్ శేర్త్తి యుఴైయ చ్చొల్లుకిఱతు. ఉపాయమాక వనుసన్ధిక్కుమళవిలే వేఱొరు ప్రయోజనమ్ వేణ్డా; ప్రయోజనముమ్ ఇతువే పోరుమెన్నిరుక్కై.

---

(౧) రా-యు-౧౭-౧౫. (౨) గీ-౯-౨౯. (౩) రా-అయో-౨-౪౦.
(౪) రా-యు-౧౮-౩౪. (౫) తి-వాయ్-౩-౩-౫. (౬) ౩-తిరువ-౮౮.
(౭) రా-యు-౧౧౬. (౮) తి-వాయ్-౧-౬-౩. (౯) శరణాగతిగద్య

(శరణంప్రపద్యే) ఉపాయమాక వరిక్కిఱేన్; కీழ்చ్చొన్న సర్వాధికారత్వమ్ సిద్ధోపాయత్తైక్కుఱిత్తన్ఱు; సాధనాన్తరఙ్గళ్ అధికృతాధికారఙ్గళాయిఱే యిరుప్పతు; "వ్రజ-గతౌ" ఎన్గిఱ గత్యర్థమ్ బుద్ధ్యర్థమాయ్, అధ్యవసిక్కిఱేన్ఎన్ఱపడి; ఇత్తాల్ శరణ్యన్ సన్నిధివేణ్డా, ప్రాప్తియే అమైయుమెన్గై; ఆచార్య రుచిపరిగృహీతమాన వాక్యత్తిల్ క్రియాపదత్తిల్ వర్తమాన నిర్దేశత్తుక్కు మడి "వ్రజామి" ఎన్గిఱ వర్తమాననిర్దేశమే; అతె గౌణమాక ఉపదేశిత్తుప్పోనుకిఱతుమ్-అతినుడైయ (౧)"సకృదేవ ప్రపన్నాయ" ఎన్గిఱ వాక్యత్తైప్పఱ్ఱి; ఆకసకృద్విధానమ్-ఈశ్వరవిషయాకారత్తైప్పఱ్ఱి; ప్రాప్యరుచియాలే ప్రాప్తియళవుమ్ శెల్ల వనువర్తిక్కక్కడవతు రాగత్తాలే; (వ్రజామి) వ్రీహిస్వీకారమ్ దేవతాముద్దిశ్య ద్రవ్య త్యాగరూపమాన యాగము మన్ఱిక్కే, తదఙ్గమాన ప్రయాజాదికళుమన్ఱిక్కే యిరుక్కిఱాప్పోలే ఉపాయస్వీకారముముపాయమన్ఱు, అతుక్కఙ్గము మన్ఱిక్కే అధికారివిశేషణమాయ్క్కిడక్కిఱతు.

(తవ) (౨) "అప్యహం జీవితం జహ్యామ్" ఎన్ఱుమ్, (౩) "కపోతో వానరశ్రేష్ఠ కిం పునర్మద్విధో జనః" ఎన్ఱుమ్ తన్నైయుఖ్యియమాకి శరణాగత పరిత్రాణమ్ పణ్ణిన కపోతోపాఖ్యానము మరుళిచ్చెయ్త దేవరుడైయ, "చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి" ఎన్ఱన్వయమ్.

ముతల్ శ్లోకమ్ ప్రాప్యసఙ్గ్రహమానపోతు, ఇన్ద శ్లోకమ్ - "నమస్తే" ఎన్గిఱ పదత్తుక్కు వివరణమాకిఱతు. వివరణాపేక్షై

(౧) రా-యు-౧౮-౩౩. (౨) రా-అ-౧౦-౧౯.
(౩) రా-యు-౧౮-౨౪.

ఏకస్త్వమసి లోకస్య స్రష్టా సంహారకస్తథా ।
అధ్యక్షశ్చానుమన్తా చ గుణమాయా సమావృతః ॥ (3)

మెన్నెన్నిల్; (౧) "మద్యాజీమాం నమస్కురు" ఎన్ఱు నమశ్శబ్దమ్ సాధనాన్తరత్తుక్కుమ్ సాధారణమాకైయాలే † శరణశబ్ద పర్యాయమ్ నమశ్శబ్దత్తినుడైయ వివరణమాకిఱతు; (౨) "గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః" ఎన్ఱు విధిత్త శరణాగతియై పడైయ వనుష్ఠానవేళైయిలే "ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్" ఎన్ఱు నమస్సై ప్పణ్ణినార్కళ్. ఆకైయాలే స్థానప్రమాణత్తాలే శరణశబ్దపర్యాయమ్ నమశ్శబ్దమ్. (౨)

లోకస్య-ప్రత్యక్షసిద్ధమాయుమ్ శ్రుతిసిద్ధమాయుముళ్ళ సకల పదార్థఙ్గళైయుమ్, స్రష్టా-సృష్టిత్తవన్, ఏకః-సహాయాన్తర నిరపేక్షనాన, త్వమ్-నీయొరువనే, అసి-ఆకిఱాయ్; తథా-అప్పడియే, సంహారకః-హితకామనాయ్ సంహరిక్కిఱవనుమ్ నీయొరువనేయాకిఱాయ్; అధ్యక్షశ్చ-రక్ష్యాపేక్షా ప్రతీక్షకనాయుమ్, అనుమన్తా చ-బన్ధకమాన కర్మఙ్గళిలే ప్రవర్త్తియానిన్ఱాలుమ్ నిషేధియామల్ అనుమతిప్రదానమ్ పణ్ణుమవనాయుమ్, గుణమాయా సమావృతః-సత్త్వ రజస్తమోమయియాన ప్రకృతియాలే చేతనరుక్కు స్వస్వరూపత్తై ఉళ్ళపడి యఱికైక్కు అసాధ్యనాయు మిరానిన్ఱాయ్; (3)

(3-శ్లో-వ్యా—ఏకస్త్వమసీత్యాది) కీళిరణ్డుశ్లోకత్తాలే ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళై చ్చొల్లిన్ఱాయ్, అన్ద వుపాయస్వీకారత్తుక్కుడియాన శరణ్యత్తైయె చ్చొల్లుకిఱతు మేలిల్ శ్లోకఙ్గళ్. అతిలిన్ద శ్లోక

---

(౧) గీ-౧౮-౬౫. † శరణశబ్దమాకిఱ పర్యాయపదమ్-శరణశబ్దపర్యాయమ్ నమశ్శబ్దః

(౨) భార-౫౮-౧౭౯.

త్తిల్ అన స్తరఙ్ శరణ్యనై కణ్డు అవ్వాక అవనుడైయ జగత్కార ణత్వ ప్రయుక్తమాన సర్వజ్ఞత్వాది మహాగుణఙ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు.

(౧) "కారణన్తు ధ్యేయః" ఎన్గిఱపడియే ఉపాస్యమ్ జగ త్కారణవస్తువానవోపాతి శరణ్యముమ్ జగత్కారణవస్తువేయిఱే. ఎణ్ణ నేయెన్నిల్; (౨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతితస్మై" ఎన్ఱు జగత్కారణవస్తువై చ్చొల్లి, "ముముక్షుర్వై శరణ మహం ప్రపద్యే" ఎన్ఱు మోక్షసిద్ధిక్కాక అవ న్తిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ ప్రపత్తియై సోపానమాక విధిత్తతిఱే.

[లోకస్య స్రష్టా-త్వమ్-ఏకః-అసి] లోకశబ్దత్తాలే "లోక్యత ఇతి లోకః" ఎన్గిఱ వ్యుత్పత్తియాలే ప్రత్యక్షసిద్ధమాయ్ శ్రుతి సిద్ధముమాయుళ్ళ సకలపదార్థఙ్గళుక్కుమ్ స్రష్టావెన్గై; "త్వమ్" ఎన్గిఱఏకవచనత్తాలే స్రష్ట్రన్తరవ్యావృత్తియైచ్చొల్లుకిఱతు (౩) "ఆకా శాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః, అగ్నేరాపః, అద్భ్యః పృథివీ" ఎన్ఱు అచేతనఙ్గళుక్కుమ్, (౪) "బ్రహ్మాసృజత్" ఇత్యాదికళాలే చేతనర్ క్కుమ్ శ్రుతిస్మృతికళిలే కర్తృత్వమ్ శొల్లానిఱ్క, ఈశ్వరనే సర్వ స్రష్టా వెన్గిఱపడియెన్నెన్నిల్, చేతనాచేతనశరీరియానవన్ సర్వస్ర ష్టావాకైయాలే సర్వస్రష్టా ఈశ్వరనే; (౫) "స్వాత్ శరీరాత్ సిసృ క్షుర్వివిధాః ప్రజాః" ఎన్ఱు మనుః; (౬) "సఏవ సృజ్యస్సచ సర్గకర్తా సఏవ పాత్యత్తిచ పాల్యతేచ। బ్రహ్మాద్యవస్థాభి రశేషమూర్తి ర్విష్ణుర్వరిష్ఠో వరదో వరేణ్యః" ఇతి పరాశరః; (౭) "తదభిధ్యానా దేవతు తల్లిఙ్గాత్సః" ఇతిసూత్రమ్.

---

(౧) అధర్వశిఖా, (౨) శ్వే-౬. (౩) తై-అ. (౪)
(౫) మను-౧-౮. (౬) వి-పు-౧-౨-౨౧. (౭) బ్రహ్మసూ-౨-౧

ఏకపదత్తాలే సహాయాన్తరనిరపేక్షత్తైయుమ్ చొల్లుకిఱతు. (౧) "ఏకాకీ నరమేత" ఎన్ఱు ఇరుప్పుతన్నై తానపడిచొల్లుకిఱతు (౨) "బహుస్యాం ప్రజాయేయ" * ఎన్ఱు ఇవనుడైయ ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్నతెన్గిఱతు. (3) "ఏకమేవా ద్వితీయమ్" ఎన్ఱు సహాకారి నైరపేక్ష్యమ్ శొల్లుకిఱతు; ఇన్ద సహాయాన్తరనైరపేక్ష్యన్దన్నై (౪) "తనిమాప్పుకళ్ఞ్ఞే ఎఞ్ఞాన్ఱుమ్" ఎన్గిఱపాట్టిలే ఆళ్వారరుళిచ్చెయ్తారికే; ఇత్తాల్ అర్థిత్వనిరపేక్షనుమాక వివక్షితైయుణ్డాక్కి నవన్ అర్థిత్వముముణ్డానాల్ రక్షిక్కచ్చొల్లవేణ్డావితేమెన్గై. చరమశ్లోకత్తిల్ ఏకపదమ్ ఉపాయనైరపేక్ష్యత్తై చొల్లుకిఱతు. ఇన్ద ఏకపదమ్ ఉత్పాదకత్వత్తిల్ నైరపేక్ష్యత్తై చొల్లుకిఱతు.

(తథాసంహారకః) సృష్టియోపాతియుమ్ హితకామనాయ్ సంహరిక్కిఱాయ్ నీ యొరువనుమే యన్ఱో? పురుషార్థోపయోగియాక శరీరత్తైక్కొడుక్క, ఇత్తైక్కొణ్డు పరహింసాదికళిలే ఇఴిన్దు అతిప్రవృత్తనాయ్ త్తన్నై నశిప్పిత్తుక్కొళ్ళుమళవిలే అన్ద శరీరత్తైయుమ్ అఴియచ్చెయ్కై హితమేయిఱే. ఇత్తాలుమ్ శరణ్యత్తైయే చొల్లుకిఱతు. ఇవన్దన్నై ఇవన్కైయిల్ కాట్టిక్కొడామైయాలే.

(అధ్యక్షశ్చ) "సృష్టిప్రయోజనమాన మోక్షరుచి ఇవర్కళుక్కు ఉణ్డాకవత్తే" ఎన్ఱు అవసరప్రతీక్షనాయిరుక్కై అవడిత్తై చొల్లుకిఱతు; (౫) "ఆళ్పార్ త్తుఴితరువాయ్ కణ్డుకొళ్" ఎన్న క్కడవతిఱే; పురుషార్థసాధనమాన స్వశరీరజ్గొణ్డు పురుషార్థత్తిలిఴిక్కై యన్ఱిక్కే సృష్టిసంహారత్తుక్కే విషయమావతే ఇవై" ఎన్ఱు ఇవ

(౧) మహోప.
(౨) తై. ఆ.
(3) ఛా-౬-౨.
(౪) తి-వాయ్-౭-౯-౪.
(౫) తి-తిరువ-౬౦.
* ఇతినుడైయ

శ్రీ శాస్త్ర ప్రశ్న.

శ్రీ నిరుక్తియుం వసత్తై ఉండన్ని త్తిరు క్కిఅపడిక్కై చ్చొల్లుకిఅతెన్ఱు [illegible]; (౨) "వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతిదుఃఖితః" ఎన్నక్కడవతిఱే; ఇప్పడి యిరుక్కి అవన్ పురుషార్థత్తై యపేక్షిత్తాల్ రక్షిక్కచ్చొల్లవేణ్డావిఱే.

(అనుమన్తాచ) విషయాన్తరఙ్గళిల్ ప్రావణ్యత్తాలే తత్సా ధనమాన బన్ధకకర్మఙ్గళిలే ప్రవృత్తియానిన్ఱాలుమ్ అజ్ఞనాయ్క్కొణ్డు నిషేధిక్కమాట్టాతే నిఱ్కుమ్; ఎత్తాలే యెన్నిల్, "క్షుద్రప్రయోజ నత్తుక్కాకవాకిలుమ్ నమ్పక్కలిలే వరప్పెఱ్ఱోమ్; సర్వశక్తి యాననామురోమిఱే; ఇదమ్వన్దవిడత్తిలే రక్షిక్కిఱోమ్" ఎన్నుమ్ నినైవాలే; ఇప్పడి వత్సలనానవన్ ఇత్తలై ఇశైన్దాల్ హితకామ నెన్నుమిడమ్ శొల్లవేణుమోవెన్ఱు కరుత్తు.

(గుణమాయా సమావృతః) ఇప్పడి ఇవర్కళ్ బహిర్ముఖ రాకైక్కడి యెన్నెన్నిల్; గుణమయియాన మాయైయాలే మఱైక్క ప్పడుకైయాలే; (౧) "భగవత్స్వరూప తిరోధానకరీమ్" ఎన్గిఅపడి యే ఇచ్చేతననై మాయై మఱైక్కైయాలే అవనైయుమ్ మఱైత్తా మిఱే; తన్నుడైమైయానవివన్ గుణవశ్యనాయ్ పోయ్నిన్ఱ నిలైత్తిలే కలఙ్గినాల్ ఇగ్గుణసమ్బన్ధమిన్ఱిక్కే సర్వజ్ఞనానవనే శరణ్యా నాకవేణుమెన్ఱు కరుత్తు. (౨) "సత్త్వాదయోన సన్తీశే యత్రచ ప్రాకృతాగుణాః" ఎన్నక్కడవతిఱే. ముతల్శ్లోకమ్ సర్వసఙ్గ్రహ మానపోతు ఇశ్లోకమ్ "శీలభావన" ఎన్గిఅపదత్తినుడైయ వివరణ మాకిఱతు. (3)

---

(౧) శా-అ-౨-౪౦. (౧) శరణాగతిగ.

(3) వి-పు-౧-౯-౪౪.

వ్యాఖ్యానసహితమ్

సంసారసాగరంఘోర మనన్త క్లేశభాజనమ్ ।
త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః॥ (౮)

(పదవురై) మనీషిణః-మనస్సై విషయాదికళిల్ శెల్లవొట్టా మల్ జయిత్తిరుక్కుమవర్కళ్, త్వామేవ - మోక్షప్రదనాన ఉన్నైయే, శరణమ్-నిరపేక్షోపాయమాక, ప్రాప్య-స్వీకరిత్తు, అనన్తక్లేశభాజనమ్ - అసఙ్ఖ్యాతమాన దుఃఖఙ్గళుక్కు ఆకరమాయ్, ఘోరమ్-ఆత్మస్వరూపత్తై నశిప్పిక్కైయాలే మికవుమ్ కొడియ తాయ్, సంసారసాగరమ్-స్వయత్నత్తాల్ కడక్కవరితాన సంసారమాకిఱ సముద్రత్తై, నిస్తరన్తి-కడక్కిఱార్కళ్. (౮)

(౮-శ్లో-వ్యా) జనిస్థితిలయఙ్గళుక్కాశ్రయమాకైయుమ్ సహకారినైరపేక్ష్యముమిఱే భగవల్లక్షణమ్. అతు - ఇశ్లోకత్తిల్ శొల్లుకిఱతు. (సంసారసాగర మిత్యాది) కీళ్ చ్చొన్న భగవత్కారణత్వమ్-(౧) "కారణన్తుధ్యేయః" ఎన్ఱుమ్, (౨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వమ్" ఎన్ఱుమ్, "ముముక్షుర్వై శరణ మహంప్రపద్యే" ఎన్ఱుమ్ ఉపాయద్వయత్తుక్కుమ్ సాధారణమాకైయాలుమ్ ప్రపత్తి ఉపాసనత్తుక్కు అఙ్గమావతోడ్ఱియ స్వతన్త్రోపాయ మాన్గక్కు అనుష్ఠానముణ్డోవెన్న; సృష్టియిల్ కర్మీభవిత్తవర్కళిలే తన్దాముడైయ మనస్సుక్కు నిర్వాహకరాయిరుప్పార్ శిలర్ ఉన్నైయే ఉపాయమాకప్పఱ్ఱి సంసారత్తై క్కడన్దు నిఱ్పార్కళెన్గిఱతు. ఇత్తాల్ ప్రపత్తిక్కు ప్రమాణ ప్రసిద్ధియేయన్ఱు ఉళ్ళతు; శిష్టాచారముముణ్డెన్గిఱతు.

---

(౧) అథర్వశిఖ. (౨) శ్వేతా-ఉ.

సంసారమాకిఱతు- అవిద్యా కర్మ వాసనారుచి ప్రకృతి సమ్బన్ధజ్గళుమ్, షడ్భావవికారజ్గళుమ్; పుత్ర మిత్ర కళత్రాదికళుమ్ తత్కార్యమాకైయాలే సంసార శబ్దవాచ్యజ్గళాకిఱన విత్తనై. (౧) "జన్మ సంసారబన్ధనాత్-ముచ్యతే" ఎన్ఱు జన్మాదికళై కార్య వర్గజ్గళాకవుమ్, అవిద్యాదికళై కారణవర్గమాకవుమ్ శొల్లిర్ఱిత్తే.+ పరిచ్ఛేదిక్క వొణ్ణామైయాలుమ్ తప్పక్క లిప్తదాతై కొణ్డు ఇత్తియు మక్కాకైయాలుమ్ వుకలా మిత్తనై పోక్కి, వుకాల్ తద్దామాల్ కత్తై యేఱ వొణ్ణామైయాలుమ్ ఇత్తై సాగరమాక నిరూపిక్కిఱతు.

(ఘోరమ్) కొడితాయిరుక్కై, అతాకిఱతు-సర్వర్క్కుమ్ దుఃఖమెన్ఱు మీళలామ్ నరకాదికళైప్పో లన్ఱిక్కే ఆత్మావుక్కు వినాశహేతువా యిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, (౨) "ఇన్నముతేన తోన్ఱు" ఎన్ఱు మకప్పిలే ఆకర్షకమా యిరుక్కుమ్ తన్మైయై యుడైత్తాయిరుక్కై. అహజ్కారసిద్ధిక్కుమ్ విషయాన్తరభోగత్తుక్కుమ్ సంసారికళ్ ఉపాయానుష్ఠానమ్ పణ్ణుకిఱార్కళిత్తే. (అనన్తక్లేశభాజనమ్) [illegible]త్రయదుఃఖత్తాలే తొకైయత్త క్లేశత్తుక్కెల్లామ్ [illegible]యిరుక్కై. (౩) "నలమన్దమిల్ల తోర్నాడు" ఎన్ఱు [illegible] త్తిల్ సుఖత్తుక్కు ముడివిల్లాతాపోలే [illegible] ముడివిల్లైయెన్ఱ్.

[illegible] (ప్రాప్య) [illegible] చొల్లిల్ [illegible]

+ [illegible] స్సంసారస్య [illegible] సంసార ఇతి [illegible] అవిద్యాకర్మవాసనారుచి ప్రకృతి [illegible] సంపరమపదప్రాప్తి [illegible]

వ్విక్కు ముపాయ త్తినుడైయ సౌలభ్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. (త్వామ్) "ఏక స్త్వమసి" ఎన్గిఱ శ్లోక త్తిల్ జగత్కారణత్వ ప్రయుక్తమాన మహాగుణఙ్గళై యుడైయ వున్నై; అవధారణత్తాలే జగత్సృష్టియిల్ సహాయాన్తర నైరపేక్ష్యమ్బోలే ఉపాయభావ త్తిలుమ్ సహాకారి సాపేక్ష నల్ల నెన్గిఱతు. (౧) "త్వమేవోపాయ భూతో మే భవ" ఎన్గిఱ విటత్తినుడైయ ఉపబృంహణమాన శాస్త్ర త్తిలుమ్ ఇన్ద నైరపేక్ష్యమ్ ఉక్తమిఱే. (౨) "మామేవ యే ప్రపద్యన్తే" ఎన్నిఱే శర ణ్యాన్ వార్త్తైయుమ్; ఆచార్యసేవైయుమ్ ఇవ్వవధారణత్తుక్కు త్తాత్పర్యమఱిక్కై.

"శరణమ్" ఎన్ఱు ఉపాసనత్తై వ్యావర్త్తిక్కిఱతు. "వ్రజామి శరణం తవ" ఎన్గిఱవిడత్తిలే వ్రజామియినుడైయ స్థానత్తిలే "ప్రాప్య" ఎన్గిఱతు - భగవల్లాభత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ సులభ మెన్ఱు తోన్ఱుకైక్కాక; (3) "ఆఱెనక్కు నిన్పాతమే శరణాక త్తన్దొழிన్దాయ్" ఎన్ఱు ఇవ్వుపాయప్రసిద్ధియై భగవత్ప్రసాదకార్య మాక అழ్వా రరుళిచ్చెయ్తారిఱే. (నిస్తరన్తి) ఉన్నాలే [illegible] [illegible]ప్పర్కళ్. (మనీషిణః) మనోజేతారః-మనీషిణః. వి[illegible]స్తర[illegible] [illegible]మాన [illegible]నస్సైయుమ్ సాధనాన్తరప్రవణమా[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]యక్కుమవర్కళ్.

(౪) " సర[illegible]ర్థ వ[illegible]గ్నానామ్" ఎన్ఱు శాస్త్రి[illegible] [illegible]బృంహి త్తతిఱే. మ్మఱల్ శ్లోకమ్ వ్యాఖ్యానవ[illegible] [illegible] [illegible]" ఎన్ఱవ[illegible] తైప్పర్ త్తి ఉదిక్కిఱతు ఇశ్లోకముమ్. ఇర[illegible] [illegible] [illegible]తినుడైయ వనుష్ఠానప్రకార[illegible]ల్లుకిఱతు అతినుడై[illegible]

---

(౧) [illegible] (౨) గీ-[illegible]
(౩) [illegible] (౪) [illegible]

[illegible]రూపం నచాకారో నాయుధాని నచాస్పదమ్।
తథాపి పురుషాకారో భక్తానాం త్వం ప్రకాశసే॥ (౫)

సావణ్యత్తుక్కాక ఫలపర్యన్తమాన శిష్టాచారమ్ శొల్లుకిఱతు ఇ[illegible] (౪)

[illegible]) రూపమ్ - ఉన్నుడైయ, దివ్యాత్మస్వరూప[illegible] తే-ఉన్నుడైయ ప్రయోజనత్తుక్కాక. న-ఇరాతు; ([illegible] [illegible]కారమ్ కుఱైన్దు ఆశ్రిత పారతన్త్ర్యరూపాకారత్తై [illegible] [illegible]మ్మపడి).ఆకారశ్చ-దివ్యమఙ్గళవిగ్రహముమ్, తే-న-త్వదర్థమా[illegible] [illegible]రాతు; ఆస్పదంచ-పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానఙ్గళుమ్, తే-[illegible]త్వదర్థమాయిరాతు. (ఇవైయెల్లామ్ ఆశ్రితాధీనమా యిరుక్కు[illegible]పడి) భక్తానాం-త్వమ్ - భక్తర్కళుడైయ ఉడైమైయాననీ [illegible]థాపి-ఇప్పడి స్వరూపాదికళై ఆశ్రితార్థమాక్కి వైత్తిరుక్కచ్చెయ్[illegible]యుమ్, పురుషాకారః - పురుషసూక్తాదికళిల్ ప్రతిపాద్యమాన [illegible]ర్వాధికత్వాకారమ్ కుఱైయాతవనాయ్, ప్రకాశసే-(ఇప్పడిప్ప[illegible] [illegible]ర్వాధికవస్తు ఆశ్రితపరతన్త్రమా యిరుప్పతేయెన్ఱు) విస్మయనీ[illegible] మాన కల్యాణగుణఙ్గళాల్ విళఙ్గానిన్ఱాయ్. (౫)

(౫-శ్లో-వ్యా) (నతేరూపమిత్యాది) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి" ఎన్ఱు ఉన్నైయే ఉపాయమాకప్పఱ్ఱి సంసార త్తై క్కడక్కుమవర్కళుక్కు ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయెయుమ్ అనుకూలమాక్కి వైప్పతిఎన్నిఱతు ఇత్తాల్; ఆశ్రితర్ తఙ్గళైయుమ్ తఙ్గళుడైమైయెయుమ్ ఈశ్వరనుక్కాక్కి వైక్కిఱతు స్వరూపత్తాలే; అవన్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయెయుమ్ అవర్కళుక్కాక్కి వై[illegible] [illegible] వాత్సల్యశీల్యాదికళాలే; ఆకైయాలే ఇత్తాల్ వాత్సల్య[illegible]

గాశీల్యాదికళై చ్చొల్లుకిఱతు, ఇత్తాలుమ్ శరణ్యత్తైయైచ్చొల్లుకిఱతు; [illegible] "ఏకస్త్వమసి" ఎన్గిఱశ్లోకత్తిల్ సొన్న స్వామిత్వ సౌలభ్యఙ్గళో [illegible]లి వాత్సల్య సౌశీల్యఙ్గళుమ్ శరణ్యలక్షణమాకైయాలే.

(న తేరూపమ్) "రూపమ్" ఎన్ఱు దివ్యాత్మస్వరూపత్తై చ్చొల్లు కిఱతు; "ఆకారమ్" ఎన్ఱు దివ్యవిగ్రహత్తై మేలే శొల్లుకైయాలే; [illegible] [illegible]కత్తాల స్వరూపాదికళ్ ఇవనుక్కిల్లై యెన్గిఱ శబ్దనేయన్ని[illegible] "తే" ఎన్ఱు నిర్దేశిత్తువైత్తు స్వరూపాదికళై నిషేధిక్కైయాలే [illegible]షేధిక్కిఱతు ఎవ్వాకారత్తాలే యెన్నిల్, స్వరూపాదికళాలే దేవ[illegible] [illegible]ళ్ళువ తొరుకార్యమిల్లై యెన్ఱు స్వార్థత్తై నిషేధిక్కిఱతు.

(తే-రూపమ్-న తే) ఉన్నుడైయ దివ్యాత్మస్వరూపముమ్ [illegible]నక్కాయిరాతు; ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కనుకూలమాయిరుక్కిఱ [illegible]స్వతన్త్రమాయిరుక్కిఱతు పరతన్త్రమాయిరుక్కిలుమిరుక్కుమ్; (౧) "మయిభృత్యే స్థితే దేవానా జ్ఞాపయత కిం నృపైః" (౨) "[illegible]జ్ఞా సముపస్థితా" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే. సర్వనియన్తా [illegible]వన్ ఒరు సంసారిక్కు పుత్రనానానిఱే. ఇతిఱే ఆశ్రితార్థమాన [illegible]స్వరూపాన్యథాభావమ్.

ఇవ్వ స్వరూపశబ్దత్తాలే స్వరూపాశ్రయమాన జ్ఞానశక్త్యాది [illegible]కళైయుముపలక్షిక్కిఱతు, ఎత్తాలే యెన్నిల్, ఇశ్లోకత్తై వివరి క్కిఱ కూరత్తాழ్వాన్, (3) "ప్రవరగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాదయస్తే" ఎన్ఱానిఱే. (౪) "యస్సర్వజ్ఞ స్సర్వవిత్" ఎన్ఱు శ్రుతిసిద్ధమాన సర్వజ్ఞత్తైయుడైయవన్, ఆశ్రితార్థమాక (౫) "అవిజ్ఞాతా" ఎన్ఱు అజ్ఞనుమాయ్, ఆయుధమెడేనెన్ఱు ఆయు[illegible]డుత్తు

(౧) (౨) రా-భా-౩౧-౪. (3) వర-స్త-౭-3. (౪) ముణ్డ-౧-౧-౯. (౫) భార-అను-౧౪౫.

...ల్ప హానానితే. (౧) "అనన్యాధీనత్వం తవ కిలజగుర్వ్య దితిరః పరాధీనం త్వాంతు ప్రణతపరతన్త్రం మనుమహి। తవమ్భా యంభోక్త్రయతి బత సార్వజ్ఞ్యమపితే యతోదోషం భక్తస్య హావరదనైవా కలయసి" ఎన్ఱు అరుళ్యానుమ్ ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పారతన్త్ర్యత్తైయుమ్ తద్గతదోషత్తిల్ అజ్ఞతైయైయుమ్ సొన్నానితే.

దివ్యవిగ్రహముమ్ ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కనుకూలమాన ప్రకాశత్తైయుడైత్తాయిరుక్కుమ్; పరమపదత్తిల్ సూరికళుక్కు భోగయోగ్యమాయిరుక్కుమ్; వ్యూహఙ్గళిల్ వన్దాల్ శ్వేతద్వీపవాసికళుక్కు భోగయోగ్యమాయిరుక్కుమ్; బ్రహ్మాదికళుక్కు ఆశ్రయణీయమాయిరుక్కుమ్; విభవఙ్గళిల్ వన్దాల్ అతీన్ద్రియమాన విగ్రహత్తై సాధుపరిత్రాణార్థమాక ఇన్ద్రియగోచరమాక్కి అనుభవిప్పిక్కప్పార్త్తాల్ అనుభవిక్కలాయిరుక్కుమ్; ఇన్ద వాకారశబ్దత్తాలే ఆకారాశ్రయమాన దివ్యాభరణఙ్గళైయు ముపలక్షిక్కిఱతు, (౧) "భూషణా న్యాయుధాని" ఎన్ఱానితే ఆళ్వానుమ్. (౨) "వస్త్రాణ్యాభరణానిచ।తం వినా కైకయీ పుత్రం భరతం ధర్మచారిణమ్" ఎన్ఱవైయుమ్ ఆశ్రితార్థమాయత్తే ఇరుప్పతు.

(ఆయుధాని) ఇవైయుమ్ ఆశ్రితవిరోధి నిరసనత్తుక్కు ఆయుధమాయుమ్ విస్తైయక్ఱు అనుభవిప్పార్క్కు ఆభరణమాయుమిరుక్కుమ్; (3) "ఎప్పోతుమ్ కైకళులా నేమియాన్ నమ్మేల్ వినైకడివాన్" ఎన్ఱుమ్; (౪) "కూరారాళి వెణ్శఙ్గేన్ది కొడియేన్పాల్ వారాయ్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "శఙ్గెన్నుమ్ శక్కరమెన్నుమ్ తుళా

(౧) పరవస్తు-౨౦-
(౨) రా-యు-౧౨౪.౭.
(3) పెరియతిరువ-౮౭.
(౪) తి-వాయ్-౭-౯.౧.
(౫) తి-వాయ్-౪-౨-౯.

[illegible] ఎన్గిఱ శ్లోకత్తి[illegible] (౧) "[illegible]
[illegible]యుధాని" ఎన్గిఱపడియే పరిజనపరిచ్ఛదఙ్గళుక్కు [illegible]
[illegible]మాయ్. (౨) "యత్రపూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః" [illegible]
[అ]డియార్ కళ్ కుళాఙ్గళై యుడన్ కూడువతెన్ఱు కొలో" [illegible]
ఆశ్రితర్ క్కు ప్రాప్యమాయ్త్తే పరిజనమిరుప్పతు; పరిచ్ఛదఙ్గళు[మ్]
సూరికోటియిలే అన్తర్భూతమా యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్; నిత్య
సూరికళుక్కు కైఙ్కర్యోపకరణ మాయిత్తే యిరుప్పతు;(నచాస్య
దమ్) పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానఙ్గళుమ్ తనక్కు భోగస్థాన
మన్ఱిక్కే ఆశ్రితర్ క్కాక నిన్ఱ నిలైకళిలేకాట్టి అనుభవిక్క చ్చెన్ఱై
న్దవైయా యిరుక్కుమ్.

(తథాపి పురుషాకారః) ఇప్పడి యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ పురుషప్రకారనాయిరుక్కిఱ విరుప్పు ఎప్పోతుమ్ కులైయాతే యిరుక్కుమ్. (౨) "పురుషఏవేదం సర్వమ్" (౪) "సహస్రశీర్షా పురుషః" ఎన్ఱుమ్ వేదాన్తఙ్గళిలే సర్వాధికనాకచ్చొల్లప్పట్టిరుక్కిఱవన్, ఇప్పడి ఆశ్రితాధీననాననిఱ మహాగుణమ్ తోన్ఱుకైక్కాక.

(భక్తానాం త్వమ్) భక్తర్ కళుక్కా+ యిరుప్పతు. అవర్ కళ్ ఉనక్కా యిరుక్కుమిరుప్పు-స్వరూపత్తాలే; నీ అవర్ కళుక్కా యిరుక్కు మిరుప్పైప్పెక్కుఱిత్తు ఉన్నుడైయ తాదర్థ్యమ్ ఆశ్రితసఙ్కల్పత్తాలేయా యిరుక్కుమ్; ఇత్తై (౧) సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ" ఎన్ఱానిత్తే అళ్వానుమ్; "పరిజన పరిబర్హాభూషణాన్యాయుధాని [illegible]

(౧) వర- స్త-౬౫. (౨) పురుషసూక్త.
(౩) తై-నారా-౨-౩-౧౧. (౪) పురుషసూక్తమ్.
+ ఇరుప్పతి.

నైవకిఞ్చిత్పరోక్షంతే ప్రత్యక్షోఽసి నకస్యచిత్ ।
నైవకిఞ్చిదసిద్ధంతే నచసిద్ధోఽసి కస్యచిత్॥ (౬)

రగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాదయస్తే । పరమపద మథాణ్డాన్యాత్మ
దేహాస్తథాత్మా వరద సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ"

(ప్రకాశసే) స్వతన్త్రినుక్కు తద్విగుద్ధమాన పారతన్త్ర్యమ్
అనుపపన్నమన్ఱో వెన్నిల్; ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే (౧) "యద్వినాథ
రతం త్వాఞ్చ శత్రుఘ్నఞ్చాపిమానద । భవేన్నమసుఖంకిఞ్చి ద్భస్మ
సాత్కురుతాం శిఖీ" ఎన్ఱుమ్ (౨) "నిస్పృహాత్మా సహ్యాత్మ్యచ"
ఎన్ఱుమిత్యాదికళిలే ఆశ్రితపరతన్త్రినాయ్ ప్రకాశియా నిన్ఱామె
న్నుతల్; ఆశ్రయిప్పార్క్కు ఎళియనాక ఉజ్జ్వలియా నిన్ఱామెన్ను
తల్; ముతల్ శ్లోకమ్ సఙ్గ్రిహామానపక్షత్తిల్ "హృషీకేశ" ఎన్గిఱ
పదత్తిన్ వివరణమాయిరుక్కిఱతు ఇశ్లోకమ్. అప్రాప్తమాన విష
యాన్తరఙ్గళిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు తన్నైయే విషయమాక్కుకైయాలే;
అప్రాప్తఙ్గళిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు ప్రాప్తఙ్గళిలే అన్వయిప్పిక్కై నిర్వా
హకకృత్యమిఱే. (౫)

(పదవురై) తే-ఉనక్కు, పరోక్షమ్-అప్రత్యక్షమానతు, న
కిఞ్చిత్-ఒన్ఱుమిల్లై; కస్యచిత్ - ఒరువర్క్కుమ్, ప్రత్యక్షః - కణ్ణాల్
కాణక్కూడియవనాక, నాఽసి-ఆకిఱాయిల్లై; తే-ఉనక్కు,అసిద్ధమ్-
అసాధ్యమానతు, నకిఞ్చిత్-ఒన్ఱుమిల్లై; త్వమ్-నీ, కస్యచిత్-ఒరువర్
క్కుమ్, సిద్ధః-తన్ ముయర్చియాలే ప్రాపిక్కక్కూడియవనాక,
నాఽసి-ఆకిఱాయిల్లై. (౬)

---

(౧) రా-అయో-౫౭-౨౦. (౨) రా-యు-౧౭-౧౪.

(౬-శ్లో-వ్యా-నైవకిఞ్చిదత్యాది) "ఏకస్త్వమసి" ఎన్గిఱశ్లోకత్తిల్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన స్వామిత్వసౌలభ్యఙ్గళుణ్డానాలుమ్ కీఴ్శ్లోకత్తిల్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయైయుమ్ ఆశ్రితర్గ మాక్కిన వాత్సల్యసౌశీల్యఙ్గళుణ్డానాలుమ్ జ్ఞానశక్త్యాదికళిల్లైయాకిల్ శరణ్యనాకక్కూడాతు; అతుక్కాక జ్ఞానశక్త్యాదికళై చ్చొల్లుకిఱతు ఇశ్లోకత్తిల్; మున్బు ఉక్తమానగుణఙ్గళ్ ఆశ్రితర్కళుక్కు అవనై విషయీకరిక్కైక్కు ఉఱుప్పాయిత్తనైయొఴియ అభిమతసిద్ధిక్కు జ్ఞానశక్తికళ్ వేణుమిత్తే;

(నైవకిఞ్చిత్పరోక్షంతే) [తే-పరోక్షం న కిఞ్చిదేవ] ఉనక్కు అప్రత్యక్షమాయిరుప్పతొన్ఱుమిల్లై; (౧) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్" ఎన్గిఱపడియే సర్వజ్ఞనెన్ఱుమ్, (౨) "స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియాచ" ఎన్ఱు స్వతస్సర్వజ్ఞత్వమ్ సత్తాప్రయుక్తమెన్ఱుమ్, (3) "యోవేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదాస్వతః" ఎన్ఱు యుగపత్సాక్షాత్కారముమ్ ప్రమాణసిద్ధమిఱే; అప్పడిప్పట్ట దేవర్కళుక్కు ఎన్నుడైయ స్వరూపయాథాత్మ్యత్తైయుమ్, స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యస్వరూపత్తైయుమ్, తద్విరోధిప్రకృతిసమ్బన్ధమెన్నుమిడత్తైయుమ్, ప్రకృతిసమ్బన్ధత్తాలే నాన్ పుకాతనరకమిల్లై; నాన్ నుఴైయాత గర్భమిల్లై, యెన్ఱుమ్ వాయాలే విణ్ణప్పమ్ శెయ్యవేణ్డువతొన్ఱుణ్డో; ఇన్నముమ్ నాన్ అజ్ఞనవశవన్ఱో విణ్ణప్పమ్ శెయ్యాలావతు; ప్రవాహరూపేణ అనాదియాయ్ప్పోన్దవెన్నుడైయ అకృత్యకరణాది పూర్వవృత్తమ్ ఉళ్ళకిప్పోన్దదేవరై యొఴియమఱ్ఱఱివారుణ్డో? అఱిన్దు విణ్ణప్పమ్ శెయ్యలాన విజ్ఞాపనప్రకారన్దాన్ వేఱఱివారుణ్డో? ఇవర్త్తిల్

(౧). ముణ్డ-౧-౧. (౨). శ్వే-౬. (3) న్యాయతత్త్వే.

వొరుక్కు ఒరుజ్ఞాన మిల్లాతాప్పోలే దేవర్కుమ్ అజ్ఞాతమాయిరుప్ప తొన్నుమిల్లై.

(కస్యచిత్-నప్రత్యక్షోసి) (౧) "న సన్దృశే తిష్ఠతి రూపమస్య నచక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్" ఎన్ఱు ఒరువర్క్కుమ్ చక్షుర్విషయమల్లై; అన్వయ వ్యతిరేకత్తాలే దేవరుడైయ అతీన్ద్రియత్వత్తై స్థాపిక్కిఱతి శ్రుతితాన్; ఇప్పడిప్పట్ట దేవరై ప్రత్యక్షిక్కప్పాతు అనైక్కు ఉతవినాప్పోలే ఆవిర్భవిత్తు క్కాట్టక్కాణుతల్; అఱిరిత్తు క్కాట్టక్కాణుతలిఱే; మయర్వఱ మతినలమరుళినన్ ఎన్ఱార్, (౨) "వాళ్ త్తడమెయ్బాల్ పరుమానే యొరునాళ్ కాణవారాయే" ఎన్ఱు కాణవాశైప్పట్టారిత్తనైయిఱే. తామ్ కాణ ముత్నమ్ పణ్ణిఱ్ఱిలర్; (౩) "కదాను సాక్షాత్కరవాణి చక్షుషా" ఎన్ఱితే ఆళవన్దార్ వార్త్తైయుమ్,

(తే - అసిద్ధం సకిఞ్చిదేవ) (౪) "పరాస్యశక్తి ర్వివిధైవ శ్రూయతే" ఎన్గిఱపడియే సర్వశక్తియాన దేవర్క్కు ఆశ్రితరక్షణత్తిల్ అఘటితమెన్ఱు కైవాఙ్గవేణ్డువ తొన్ఱుణ్డో? సఙ్కల్ప మాత్తిరత్తాలే సర్వముమ్ సిద్ధమన్ఱో? (౫) "సఞ్జీవయన్నపిమృతం సుతముత్తరాయా స్సాన్దీపనేశ్చిరమృతం సుతమానయంశ్చ। ధామ్నోనిజాద్ద్విజసుతాన్ పునరానయంశ్చ స్వామేవతాం తనుమహో కథమానయస్త్వమ్" ఎన్ఱు ఇప్పడి అఘటితఙ్గళై ఘటిప్పిక్కుమ్ దేవరే నిత్యసంసారియాన వెన్నై నిత్యసూరికళ్ పరిమాఱ్ఱత్తిలే యున్వయిప్పిక్క త్తట్టిల్లై యెన్ఱు కరుత్తు.

(౧) శ్వే-నా-౧. (౨) తి-వాయ్-౮-౫-౧. (౩) స్తో-౫౦.
(౪) శ్వే ౬. (౫) అతిమా-౫౫.

కార్యాణాం కారణంపూర్వం వచసాం వాచ్యముత్తమమ్
యోగానాం పరమాంసిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః॥

(కస్యచిత్ - నసిద్ధోఽసి) ఒరువర్క్కుమ్ స్వసామర్థ్య[illegible] ప్రాప్తిక్కు- అరిదాయ్ యాకానిన్ఱాయ్. కృతకృత్యనానాలుమ్ ప్రా[illegible] (౧) "నయామి పరమాంగతిమ్" ఎన్ఱిఱపడియే అవన్నై ప్రా[illegible] క్కవేణుమెన్నై; ఆక, పేఱ్ఱుక్కుఉపాయాన జ్ఞానశక్త్యాదిక[illegible] [illegible]క్కు; ఉన్నైయొழిన్దారడఙ్గలుమ్ అజ్ఞరుమ్ అశక్తరుమ్; [illegible] కాలుముడైయాయ్ నీయే; ఉన్నైయొழిన్దా రడఙ్గళుక్కురు[illegible] ముడముమ్; చేతననుడైయ జ్ఞానశక్తికళుక్కు వినియోగమ్- ప్రథమ[illegible] త్తిలుపాయస్వీకారత్తిలే జ్ఞానముమ్, అధ్యవసాయత్తిలే శక్తియు మాకక్కడవతు. ఇన్న జ్ఞానశక్త్యాదికళిరణ్డుమ్ భోగత్తిలే యాక క్కడవతు; ఇత్తాల్ శొల్లిఱ్ఱాయిత్తు ఇత్తలై ఇశైవే యుడియాక క్కణ్డు స్వసమ్బన్ధత్తాలే రక్షియావిడిల్ దేవర్క్కు ప్పఴియెన్ఱ తా యిఱ్ఱు; రక్షణధర్మత్తిల్ ఈశ్వరనుడైయ జ్ఞానశక్త్యాదికళే ధారక మ్. "ఆత్మావుక్కు ఈశ్వరప్రాప్తియన్ఱు, ఈశ్వరనుక్కు [illegible] ప్రాప్తి కాణ్ నినైప్పు" ఎన్ఱు జీయ రరుళిచ్చెయ్వర్. (౨) "అ[illegible] మన్నమ్" ఎన్ఱిఱవితువే అర్థమ్; "అన్నాదః" ఎన్ఱు ఇత్తలైయి[illegible] భోక్తృత్వమ్ స్వలాభత్తాలీశ్వరనుక్కు ప్పేఱానపడియ్, [illegible] ప్పురుషార్థమాకై. సఙ్గ్రహావస్థత్తిల్ ఇశ్లోకమ్ "జితన్తే" ఎన్ఱి[illegible] త్తినుడైయ వివరణమాకక్కడవతు.

(పదవురై) తే-ఉన్నుడైయ, పరమంపదమ్-నిరతిశయ[illegible] మాన పరమపదత్తై, కార్యాణామ్-కార్యఙ్గళాన సకలవస్తుక్కు[illegible]

(౧) వరాహచరమ. (౨) తై-భృగు.

పూర్వంకారణమ్-పూర్వత్తుణవత్తియాన కారణమాకవుమ్, వచసామ్-శొల్కళుక్కుళ్ళే, ఉత్తమంవాచ్యమ్ - "పరమేవ్యోమన్" ఎన్నుమ్ "తెనియులకు" ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవతామ్పడి శిఱన్ద శొల్పొరుళాకవుమ్, యోగినామ్-యోగిగళుక్కు, పరమాంసిద్ధిమ్-శిఱన్ద సిద్ధిపదమాన ఇడమాకవుమ్, విదుః-జ్ఞానికళ్ అఱియానిఱ్పర్‌కళ్. (౨)

(౨-శ్లో-వ్యా - కార్యాణాంకారణమిత్యాది) కీఴైశ్లోకత్తిఱ్చొన్న జ్ఞానశక్త్యాదికళై యనుసన్ధిత్తు, అన్దశక్తికారితమాన భగవదనుభవత్తుక్కు వర్ధకమాన పరమపదత్తే యెన్నై ప్పోకవిడవేణు మెన్గిఱతు: "ముక్తప్రాప్యమాన భూమియై త్తరువానిఱ్ఱే శరణ్యనావాన్." ఎన్ఱు భట్టర్ నిర్వాహమ్; "నిత్యానుభావ్యమాన దేవర్ తిరువడికళై లభిక్కవేణు మెన్గిఱతు" ఎన్నవుమామ్; ఇతు పూర్వర్‌కళ్ నిర్వాహమ్.

(కార్యాణాం కారణంపూర్వమ్) అన్యోన్యకార్యకారణభావఙ్గళై వ్యావర్త్తిక్కిఱతు,(౧) "ప్రధానపుంసోరజయోః కారణం కార్యభూతయోః" ఎన్గిఱపడియే ప్రధానపురుషర్‌కళుమ్ ఈశ్వరనైక్కుఱిత్తు క్కార్యఙ్గళాకక్కడవతిఱే;(౨) "యతః ప్రసూతా జగతః ప్రసూతీ తోయేన జీవాన్ వ్యససర్జ భూమ్యామ్" ఎన్ఱతిఱే. అన్ద ప్రకృతిపురుషర్‌కళై క్కారణమాక వుడైత్తాయిఱ్ఱే మహదాదికార్యఙ్గళిరుప్పతు; అవఱ్ఱై క్కారణమాకవుడైత్తాయిఱ్ఱే అణ్డమిరుప్పతు, అణ్డాన్తర్వర్త్తియాన బ్రహ్మావై కారణమాకవుడైత్తాయిఱ్ఱే, దేవాదిచతుర్విధచేతనరుమ్, తద్భోగ్య భోగోపకరణ భోగస్థానఙ్గళుమిరుప్పతు; ఆక బహుముఖమాన కారణఙ్గళుక్కెల్లామ్ ప్రథమకారణమాయిఱ్ఱు సర్వేశ్వరనిరుప్పతు.

(౧) వి-పు-౧-౯-౩౭ (౨) తై-నా-౧.

"కార్యాణాం కారణం పూర్వమ్" ఎన్ఱు దేశపరమానపోతు అవనుక్కు ప్రకృతి నిత్యవిశేషణమాకైయాలే అత్తై జగత్కారణమెన్ఱాప్పోలే, పరమపదముమ్ అవనుక్కు నిత్యవిశేషణమాకైయాలే పూర్వత్తుణవర్తియాయ్ పూర్వకారణమెన్నలామ్. ఇత్తాల్ పరమపదత్తినుడైయ నిత్యత్తై శొల్లుకిఱతు. (౧) "తదక్షరే పరమే వ్యోమన్" ఎన్ఱుమ్, (౨) "కలఙ్గాప్పెరునకరమ్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే.

(వచసాం వాచ్యముత్తమమ్) లౌకికమాయుమ్ వైదికమాయుముళ్ళ సర్వశబ్దఙ్గళుక్కుమ్ ప్రధానవాచ్యన్ ఈశ్వరనెన్గిఱతు (3) "అనేన జీవేనాత్మనానుప్రవిశ్య నామరూపే వ్యాకరవాణి" ఎన్ఱుమ్, (౪) "తత్సృష్ట్వా తదేవానుప్రావిశత్" ఎన్ఱు తొడఙ్గి, "సత్యఞ్చానృతఞ్చ సత్యమభవత్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే. (౫) "చరాచరవ్యపాశ్రయస్తుస్యాత్తద్వ్యపదేశో భాక్తస్తద్భావభావిత్వాత్" ఎన్గిఱసూత్రత్తిలుమ్ ప్రధానతయా వాచ్యన్ ఈశ్వరనెన్ఱతిఱే.

ఇత్తాల్ సృష్టమాన పదార్థఙ్గళిల్ ఆరాధ్యరాన దేవతైకళోడు ఆరాధకరాన మనుష్యరోడు ఆరాధనోపకరణఙ్గళాన తిర్యక్స్థావరఙ్గళోడు వాశియఱ సర్వాన్తరాత్మావాయిరుక్కిఱపడియై చ్చొల్లుకిఱతు. "వచసాం వాచ్యముత్తమమ్" ఎన్గిఱతు - దేశపరమానపోతు ప్రాధాన్యత్తై లక్షిక్కిఱతు. (౬) "పరమే వ్యోమన్" ఎన్ఱుమ్, (౭) "తనియులకు" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే.

---

(౧) తై-నా-౨! (౨) ౩-తిరువ-౫౧. (౩) ఛా-౬-౩-౨.
(౪) తై-ఆ-౬. (౫) బ్రహ్మసూ-౨-౩-౧౭. (౬) తై-నా-౧.
(౭) పెరి-౮-౫ ౪౯.

(యోగినాం పరమాం సిద్ధిమ్) ఎన్ఱు-ప్రాప్యాన్తర్గతమాన సంసారవిమోచనత్తై వ్యావర్త్తిక్కిఱతు; (౧) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః" ఎన్ఱతిఱే. ఇత్తాల్ నిరవధికభోగ్యమాన తిరువడికళై చ్చొల్లుకిఱతు. (౨) "నలమన్ద మిల్లతోర్ నాడు" ఎన్ఱు, దేశముమ్ నిరతిశయభోగ్యమాయిఱే యిరుప్పతు.

(తేపరమం పదమ్) సర్వకారణనుమాయ్ సర్వశబ్దవాచ్యనుమాయ్ సర్వోపాయసాధ్యనుమా యిరున్దుళ్ళ వున్నుడైయ సర్వాధికమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరువడికళై యెన్నుతల్; ఉన్నుడైయ నిరతిశయభోగ్యమానస్థానత్తై యెన్నుతల్;

(విదుః) జ్ఞానాధికరా యిరుక్కుమవర్కళ్ అఱియా నిఱ్పర్కళ్; నిత్యమాయ్, ప్రధానాదధికమాయ్, నిరతిశయభోగ్యమా యిరుప్పతొరునాడు ఉణ్డెన్నుమ్, అన్దదేశత్తే, (3) "శ్రియాసార్ధం జగత్పతిః - ఆస్తే" ఎన్గిఱపడియే యిరుప్పతొరు విగ్రహముణ్డెన్నుమ్ అఱివార్ సకలవేదాన్తతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టసర్వజ్ఞరిఱే.

అపేక్షిక్కిఱవన్ తన్ శిఱుమైయై ప్పార్త్తుమ్ అవనుడైయ నిరుపాధిక స్వాతన్త్ర్యత్తై ప్పార్త్తుమ్ అర్థియాతే ఇఙ్గుత్తై వైలక్షణ్యత్తై క్కొణ్డాడుకిఱాన్, కరుత్తఱిన్దు అఙ్గే పోకవిడుకైక్కాక; ఒరుత్తన్కైయిలే ఎలుమిచ్చమ్పళమిరున్దాల్ అతిన్ నన్మైయాలే ఒరుత్తన్ అత్తై క్కొణ్డాడినాల్ ఉదారనానవన్ ఎతిర్త్తలైయిల్ నినైవఱిన్దు కొడుక్కుమాపోలే; సప్రహపక్షత్తిల్; "మహాపురుష" ఎన్గిఱపదత్తినుడైయ వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కిఱతు. (౭)

(౧) ౧-౫-౨. (౨) తి-వాయ్-౬-౧-౪.
(3) శై. పే.

అహంభీతోఽస్మి దేవేశ సంసారేస్మిన్ భయావహే।
పాహిమాం పుండరీకాక్ష నజానే శరణంపరమ్॥ (౨)

(పదవురై.) దేవేశ-దేవర్కళుక్కు_త్తలైవనే! భయావహే-భయజ్కరమాన, అస్మిన్ సంసారే-ఇన్దసంసార_త్తిలే, అహమ్-అడియేన్, భీతోఽస్మి-అఞ్జిక్కిడక్కిఱేన్, పుణ్డరీకాక్ష-శెన్దామరైక్కణ్ణనే! మామ్-అడియేన్నై, పాహి-రక్షి_త్తరుళ్; పరం శరణమ్-ఉన్నైయొழிయ వేఱోరువుకలై, నజానే-అఱికిఱిలేన్. (౨)

(ఉ-శ్లో-వ్యా) (అహంభీతోఽస్మి) ఇత్యాది. కీழ్శ్లోక_త్తిలే పరమపద_త్తిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తాన్; అన్ద భోగ్యతానుసన్ధానత్తాలే సంసార_త్తిలే పొరున్దాతపడియాన భయమ్పిఱన్దతు. అన్దభయనివృత్తియై ప్పణ్ణి యరుళవేణుమెన్ఱు అపేక్షిక్కిఱతు ఇశ్లోకమ్.

సంసారభయనివర్తక నితే శరణ్యనావాన్. సంసారత్తై యుళ్ళపడియఱిన్దవనుక్కుమ్ సంసారమ్ భయస్థానమాయిరుక్కుమ్. స్వరూపత్తై యుళ్ళపడి యఱిన్దవనుక్కుమ్భయస్థానమాయిరుక్కుమ్; అవ్వోపాతి ప్రాప్యభూమియిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తాలుమ్ భయస్థానమా యిరుక్కుమిఱే.

(భయావహే-అస్మిన్ సంసారే-అహంభీతోఽస్మి) సంసారమావతేతు; అతు భయావహమా యిరుక్కిఱపడి యెజ్ఙనేయెన్నిల్;-అవిద్యా కర్మవాసనారుచి ప్రకృతిసమ్బన్ధజ్గళ్-సంసారమావతు; అవిద్యైయావతు-అజ్ఞానమ్, అతావతు-పుక్క-శరీర_త్తిలహంబుద్ధియుమ్ శరీరానుబన్ధియాన పదార్థ_త్తిల్ మమతాబుద్ధియుమ్; (౧) అ

(౧) వి-పు-౬-౭-౧౧।

హార్ష్నస్యాల్సబుద్ధర్యా అస్వా స్వామిటియామారిల్ ఎమ్బారిన్ శ్రీ భట్టార్భగవాన్; (౧) "యాసేయెన్నై యటియయిలాలే యాసే యున్నవతే యెన్నిరుక్కేన్" ఎన్నుమ్, పిటార్కుక్కు ఉపదేశిక్క-అవిడత్తి లుమ్, (౨) "నీర్ నుమతు" ఎన్నుమ్ అరుళిచ్చెయ్తారిఱే ఆశ్చార్యారుమ్; అహఙ్కారమ్-శేషత్వత్తై యఴిక్కైయాలే భయావహమ్; మమ తై-భగవద్విషయత్తిల్ భోగ్యతైయై యఴిక్కైయాలే భయా వహమ్.

పుణ్యపాపరూపమాయియిత్తు కర్మమిరుప్పతు. పాపమ్-నర కాద్యనుభవత్తుక్కు హేతువాకైయాలే భయావహమ్. పుణ్యమ్-భయావహమానపడి యెన్నెన్నిల్, పుణ్యఫలమావతు - స్వర్గాద్యను భవఙ్గళిఱే. అవై స్వరూపత్తై నశిప్పిక్కక్కడవ అహఙ్కార మమ కారత్తై వర్ధిప్పిక్కైయాలే భయావహమ్. అనర్థహేతువాన శబ్దాది కళిలే మూట్టుకైయాలే భయావహమ్.

దేహసమ్బన్ధమ్—ఆధిరూపత్తాలుమ్ వ్యాధిరూపత్తాలుమ్ పరిభవరూపత్తాలుమ్ శీతోష్ణాదికళాలుమ్ భయావహమ్; ఇప్ప డికళాల్ రుచివాసనైకళుమ్ భయావహఙ్గళ్; ఎఙ్గనేయెన్నిల్, ఆది భరతన్ సమాధిదశైయిలే మానిన్పక్కలిలే రుచిపిఱన్దు మానాయ్ పిఱన్దానిఱే. అతులసక్కడి విషయాన్తరప్రావణ్య మన్ఱు; రఘుకత్వ వాసనైయాలే యిఱే. ఆకైయాలే వాసనారుచికళుమ్ భయావహ ఙ్గళ్; దృష్టివిషమ్పోలే రుచితానే భయావహమాయిరుక్కై-అష్టదిక్ కాకిఱతు-సంసారికళుక్కు విట్టిల్పోలే అహఙ్కారత్తై యాడనిత్తు మేల్ విఴున్దు వర్త్తిక్కైయాలే కాణ్కైతానే భయావహమా యిరు

(౧) తి-హాయ్-౩-౯-౯. (౨) తి-వా-౧-౨-౩.

[illegible] (౧) "భూమా నివాత్యమ్హానార్ [illegible] [illegible]
[illegible]" ఎన్ను మత్తై యిల్ నిన్ఱుమ్ భూమియిల్ విழుకిఱవన్ [illegible] యుఱ్ఱుక్కిఱాప్పోలే యిఱే, సంసారికళ్ వరుకిఱ వనర్థత్తై ప్పార్[illegible] ఋద్ధిపణ్ణాతే సుఖిక్కిఱపడి; (౨) "నలమన్దమిల్లతోర్ నాడు" ఎన్[illegible] శ్రుద్ధిభూతియాక ముఱ్ఱప్పిట్ట సుఖమాయిరుక్కుమాప్పోలేయిఱే ఇఙ్గుమ్ కట్టప్పట్ట భయావహమా యిరుక్కుమ్పడి.

(అహం భీతోస్మి) సంసారత్తై అనన్తక్లేశభాజనమాక వనుస న్ధిత్తనాన్ భయప్పడానిన్ఱేన్. వర్తమాన నిర్దేశత్తాలే భయనివృ త్తిక్కు ఓరవకాశమ్ కాణ్గిఱిలేన్. సంసారత్తిల్ భయనివృత్తిక్కు అవకాశముణ్డో వెన్నిల్, ఈశ్వరన్ పక్కలిలే న్యస్తభరనా యిరు క్కుమవన్ నిర్భ(ర)యనా యిరుక్కుమిఱే; అతువు మెనక్కు అధ్య వసాన మాకిఱతిల్లై; ప్రాప్యత్తిలతిప్రావణ్యత్తాలే త్వరై పిఱన్దవ నుక్కు అధ్యవసాయత్తాలే ధరిక్కవొణ్ణాతిఱే. (౩) "కళైకణ్మఱ్ ఱిలేన్" ఎన్ఱుమ్, (౪) "నాకణ్ణై మిత్తై నమ్బిరాన్ శరణే శరణ్ నమక్కు" ఎన్ఱుమ్ అధ్యవసితరాన వాళ్వార్ (౫) "అన్దమిల్ పేరి న్బత్తడియరోడిరున్దమై" ఎన్ఱు అద్దేశవిశేషత్తిల్ భోగ్యత్తైయు సాక్షాత్కరిత్తు, అనన్తరమ్ (౬) "మువియే నాన్ముకనే" ఎన్ఱు కూప్పి ట్టారిఱే.

(దేవేశ) (౭) "అయర్వఱుమ్ మమరర్కళ్" ఎన్గిఱపడియే నీయుమ్ మమరర్కళుమాయ్ అఙ్గే కళిత్తు త్తిరియానిఱ్క అవర్కళోప్పాతి భోగత్తుక్కుమ్ యోగ్యనా యిరుక్కిఱ నాన్ ఇఙ్గే క్లేశప్పడుమత్తై

(౧) (౨) తి-వాయ్-౨-౮-౬. (౩) తి-వాయ్-౫-౮-౫.
(౪) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧. (౫) తి-వాయ్-౧౦-౯-౧౧.
(౬) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౧. (౭) తి-వాయ్-౧-౧ ౧.

దేవర్కు ప్పోరుమో ? పిరాట్టియుమ్ భయస్థానమాన ల్లైక్కు
ముళ్లే యిరున్దవిడత్తిలే (౧) "హా రామ హా లక్ష్మణ" ఎన్నాళిఱే,
(౨) "ఇమ్మైయోర్ తల్లైవా" ఎన్నుమ్, (౩) "విణ్ణుళార పెరుమాన
తో" ఎన్నుమ్ అరుళిచ్చెయ్ తారిఱే ఆళ్వార్.

(మాంపాహి) "యోగానాం పరమాం సిద్ధిమ్" ఎన్గిఱ
పడియే అద్దేశత్తిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తు మే ల్విళున్దవనై,
(౪) "ఫహి పశ్య శరీరాణి" ఎన్నుమాపోలే వడివై క్కాట్టుకి
రున్మాన్; (పాహి) శరీరసమ్బన్దత్తై యఱుత్తు అర్చిరాదిమార్గత్తాలే
నిత్యమాన దేశత్తిలే కొణ్డుపోక వేణుమ్.

(పుణ్డరీకాక్ష) ఉన్నుడైయ వాత్సల్యమాన తిరుక్కణ్గళాలే
ఎన్నై క్కుళిర నోక్కి యరుళ వేణుమ్; నాన్ ఎన్నుడైయ భయని
వృత్తిక్కు యత్నమ్ పణ్ణుమన్నో నేర్త్తియుళ్ళతు. దేవర్ శెయ్
దరుళుమిడత్తిల్ అనాయాసమన్నో? కీళ్ చ్చొన్న వాశ్రయణీయ
మాన వాత్సల్యాదికళుమ్ ఫలసిద్ధిక్కుడలాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుమ్
వేణుమో ఎన్నై రక్షిక్కైక్కు. ముతల్ "జితం తే పుణ్డరీకాక్ష"
ఎన్న మెనక్కు ప్పుఱమ్బుళ్ళ వన్యపరతైయై త్తవిర్త్తాప్పోలే భయ
త్తైయుమ్ పోక్కి రక్షిత్తరుళ వేణుమ్.

(నజానే శరణం పరమ్) [పరం శరణం నజానే] ఉన్నై క్కు
త్తియ... ఉపాయ మఱికిఱిలేన్; (౫) "నిదిధ్యాసితవ్యః" ఎన్ఱ
శ్రుతికళ్ శొన్నాలుమ్ (౬) "మన్మనాభవ మద్భక్తః" ఎన్ఱు రక్షకరాన
దేవరీర్ అరుళిచ్చెయ్ తాలుమ్ నాన్ వేఱో రుపాయ మఱికిఱిలేన్;

(౧) రా-సు-౨౮-౨. (౨) తిరువి-౧. (౩) తిరువాయ్-౩-౧-౨
(౪) రా-౩-౬-౧౬. (౫) బృహ-౬-౫-౬. (౬) గీ-౧౮-౬౫

కాలేష్వపిచ సర్వేషు దిక్షు సర్వాసు చాచ్యుత ।
శరీరేచ గతౌ చాపి వర్తతే మే మహద్భయమ్ ॥

అతుక్కు హేతు వెన్నన్నిల్, చేతననోడు అవనుక్కు ఉపకరణ మాన కరణ్గళోడు వాశియఱ దేవరధీన మాగైయాలే; "నమస్తే స్తు" ఎన్నుమ్, "హృషీకేశ" ఎన్నుమ్ అనుసన్ధిత్తవనితే. (౧) "మత్త స్స్మృతిర్జ్ఞాన మపోహనఞ్చ" ఎన్నిఱే దేవర్ వాక్యముమ్. సఙ్గ్రహ పక్షత్తిల్, ఇశ్లోకమ్ "పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్గిఱ పదత్తినుడైయ వివరణమ్.

(పదవురై) అచ్యుత-ఆశ్రితరై కైవిడాతవనే! సర్వేషు కాలేష్వపిచ-ఎల్లాక్కాలఙ్గళిలుమ్, సర్వాసుదిక్షుచ-ఎల్లాదిక్కుక్కళిలుమ్, శరీరేచ-శరీరత్తిలుమ్, గతావపిచ - శరీరాన్తరగతియిలుమ్, మే-అడియేనుక్కు, మహత్ భయమ్-మిక్కనభయమానతు, వర్తతే-ఇరానిన్ఱతు.

(౯-శ్లో-వ్యా) (కాలేష్వపిచేత్యాది) "నజానే శరణం పరమ్" ఎన్నలామో? ఆత్మావుక్కు ఉజ్జీవనహేతువాన ఉపాయఙ్గళై శాస్త్రముఖత్తాలే యుణ్డాక్కివైత్తు అతుక్కుమేల్ అల్పవ్యాపారత్తినాలే సకల దురితఙ్గళుమ్ నశిక్కుమ్పడియాగ పుణ్యకాలఙ్గళ్ పుణ్యక్షేత్రఙ్గళ్ ముతలానవఱ్ఱై యుణ్డాక్కివైత్తిలోమో?; శేయుపాయాన్తరఙ్గళు ముణ్డాక వఱికిఱశే నెన్నలామో వెన్నిల్; అవఱ్ఱిల్ దైయ సద్భావత్తై యుళ్ళై యెన్గిఱేనల్లేన్; అవఱ్ఱిలే యుళ్ళదు నిత్యసంసారియాన నానాగైయాలే మున్పు నిన్ఱనిలైయుమ్ మున్న సొన్నేనెన్గిఱాన్; ఇత్తాల్ ఉపాయాన్తర పరిత్యాగపూర్వక

(౧) గీ-౧౫-౧౫.

మాయిరుక్కుమ్ సిద్ధోపాయపరిగ్రహ మెన్ను మత్తై చొల్లుకిఱతు. ఇప్పడి నిరపేక్షోపాయభూతనిత్తే శరణ్యనావాన్.

(కాలేష్వపిచ) పుణ్యమాన అయన విషువాదికళిలుమ్, అవ ఱ్ఱై విశేషిక్కుమ వర్ధోదయాదికాలఙ్గళిలుమ్; అతాకిఱతు-ఇవ్విల క్షణ కాలఙ్గళిలే సేతుదర్శనఙ్గఙ్గళిలే పణ్ణుమ్ తీర్థదానాదికళుక్కు సకల పాపవిమోచనాదికళై చొల్లక్కడవతిఱే. (౧) "కృతఘ్నాపి విశుధ్యతి"-"ఎన్ను గోఘ్నేచైవ సురాపేచ చోరే భగ్నవ్రతేతథా। నిష్కృతిర్విహితాసద్భిః కృతఘ్నే నాస్తి నిష్కృతిః॥ ఎన్ఱిఅపడియే ప్రాయశ్చిత్తమిల్లైయెన్ఱిఅకృతఘ్ననుడైయ పాపముట్పడపోమెన్నతు. (సర్వేష్వపి) "అశ్వత్థం సిన్ధురాజంచ సదా సేవేతసన్స్పృశేత్।మన్దవారే స్పృశేత్పూర్వ మపరం పర్వణిస్పృశేత్" ఎన్ను అపర్వణికడల్ తీణ్డ లాకాతెన్నుమ్ నియమమిన్ఱిక్కే సర్వకాలముమ్ సేవిక్కలా యిరు క్కుమ్ గఙ్గాదితీర్థఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు.

(దిక్షు) సకల పావనఙ్గళాక చ్చెయ్తు వైత్త విసైకళైయుమ్ (౨)"దేశోయం సర్వకామధుక్" ఎన్ఱిఅపడియే ప్రథమత్తిలే పావన మాయ్,పిన్పుభగవత్ప్రాప్తిక్కుసాధకముమాయ్, పిన్పుభోగ్యముమా యిరుక్కుమ్ పుణ్యదేశమ్ ముతలాన దేశఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు. (3) "మధురానామనగరీ పుణ్యాపాపహరీశుభా" ఎన్నక్కడవతిఱే, (సర్వాసుచ) ఇత్తాల్ అవతరిత్తరుళిన దేశఙ్గళైయుమ్ భగవత్సన్నిధి మాత్రాతసాళగ్రామమణ్డలమ్ ముతలాన దేశఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు.

(శరీరేచ) కీర్ఱచ్చొన్న దేశఙ్గళిల్ పణ్ణుముపాయానుష్ఠానత్తు క్కు (౪) "శరీరమాద్యం ఖలుధర్మసాధనమ్" ఎన్నుమ్, (౫) "వి

(౧) (౨) గారుడే. (3)
(౪) (౫) విష్ణుతత్త్వే

ధ్రౌ "దేహసంప్రాప్తి రీశ్వరాయనివేదితుమ్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లప్పడుకిఱ ఇన్దశరీరమ్ ఎనక్కు వ్యర్థమాకానిన్ఱతాకై.

(గీతాచ) (౧) "స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయావహః" ఎన్గిఱపడియే సాధనానుష్ఠానమధ్యే మరణముణ్డానాలుమ్ శరీరాన్తరప్రాప్తియై తలైక్కట్టుమ్బడియాన శరీరాన్తరగతియుమ్ ఎనక్కు వ్యర్థమ్; [గతౌ] శరీరాన్తరగతౌ; అపిశబ్దత్తాలే అనుష్ఠీయమాన కర్మజ్ఞానభక్త్యాదికళై చ్చొల్లిల్ గ్రైన్నుతల్; మున్బుపోన శరీరఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱ తెన్నుతల్; మున్బు పరిగ్రహిత్తుప్పోకట్ట శరీరఙ్గళ్ వ్యర్థమానవోపాతి వర్తమానశరీరముమ్ వ్యర్థమెన్ఱు కరుత్తు.

(మే మహద్భయమ్) ఇవై వ్యర్థమానవళవేయల్ల. దేశకాల శరీరఙ్గళిలుమ్ ఇవఱ్ఱై ప్పఱ్ఱి నిన్ఱనుష్ఠిక్కుమ్ కర్మయోగాద్యుపాయభయమ్ వర్తియానిన్ఱతు; భయమ్ వర్తిప్పానెన్నెన్నిల్; మున్బు దేవర్ తిరువడికళై ఉపాయమాకప్పఱ్ఱి వర్తిక్కైయాలే దేవరుడైయ ఉరక్కముమ్ కెడుమెన్ఱు ఇవై భయావహమాకానిన్ఱన;

అనుకూలమానవై భయస్థానమావానెన్నెన్నిల్; స్వీకరిత్త ఉపాయమ్ వేఱొన్ఱై సహియామైయాలే; ముతలిలే "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య" ఎన్ఱవనిఱే; (౨) "తమేవ" ఎన్ఱిఱే శాస్త్రవిధానముమ్; (౩) "మామేకమ్" ఎన్ఱిఱే శరణ్యనుడైయ వాక్యముమ్; (మహాత్ భయం వర్తతే) "భయావహే" ఎన్గిఱ సంసారభయత్తై వన్ఱు ఇన్దభయమ్; విషయాన్తరప్రావణ్యత్తాల్ వన్ద భయత్తళవన్ఱిఱే సాధనాన్తరానుష్ఠానత్తాల్ వన్ద భయమెన్గై; విషయాన్తరప్రావణ్య

(౧) గీ-౩-౩౫. (౨) గీ-౧౫-౪. (౩) గీ-౧౮-౬౬.

త్తాల్ వస్త్వభావత్తుక్కు ఈశ్వరన్ కృత్తిమై వ్యత్ర్తులో. అక్తై యుమ్ వ్యుత్పత్తి పణ్ణికట్టితే సాధనాన్తరపరిగ్రహమ్;

(అచ్యుత) ఇప్పడి సర్వోపాయశూన్యరాయిరుప్పారైయుమ్ నఝువవిడాత స్వభావత్తాలే యి దేవర్క్కు "అచ్యుత" ఎన్గిఱ తిరునామముణ్డాయిత్తు; "యస్మాత్ ప్రాప్తాః నచ్యవన్తే సోచ్యుతః" ఎన్గిఱతే తిరునామత్తుక్కు నిర్వాహమ్; (౧) 'ద్వారకానిలయాచ్యుత" ఎన్ఱు దేవరై విశ్వసిత్తు క్కేయై విట్టవళై, అర్ధరాత్రియిల్ విడాతవరన్ఱే దేవర్; (౨) "త్వత్ప్రసాదాన్మయాచ్యుత' ఎన్ఱు శొల్లక్కడవతు; సర్వసజ్ఞ్రహాపక్షత్తిల్ "నమస్తే" ఎన్గిఱ పదత్తుక్కు శేషమాకక్కడవతు. అన్ద ప్రపదనముమ్ ఉపాయాన్తరనివృత్తిపూర్వకమాకై యాలే. (౯)

(పదవుర్రై) యేన-యాతొరుమఙ్గళత్తాలే, సద్గతిమ్-శిఱన్దగతియై, గచ్ఛామి-అడియేన్ అడైవేనో; తస్యకుశలస్య-అప్పడిప్పట్టమఙ్గళత్తుక్కు, నిమిత్తమ్-హేతువానతు, త్వత్పాదకమలాత్, అన్యత్ దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైకళిత్కాట్టిలుమ్, మే-అడియేనుక్కు, జన్మాన్తరేష్వపి నాస్తి-ఎన్దజన్మత్తిలుమ్ఇల్లై. (౧౦)

(౧౦-శ్లో-వ్యా) (త్వత్పాదకమలాదిత్యాది) ఉపాయోపేయఙ్గళిరణ్డుమ్ నామే యానాలుమ్, అనాదికాలమ్ ఇప్పడి విషయప్రవణనాయ్ నమ్పక్కలిలే విముఖనాయ్ పోన్ద సంసారిక్కు, విష

(౧) భార-సభా-౬౮-౪౧. (౨) గీ-౧౮-౭౩.

యువై ముఖ్యపూర్వకమాక నమ్పక్కలిలే అభిముఖ్యమ్పిఱక్కైక్కడ
యాన ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్ తన్నై యిలేయాక వేణ్డావో? ఇస్సుకృత
త్తాలే అభిముఖ్యమ్ పిఱన్దాల్ పిన్బన్ఱో యథాజ్ఞానమ్ పిఱప్పతు; అన్ద
జ్ఞానత్తాలేయన్ఱో త్యాజ్యోపాదేయవిభాగమ్ పిఱప్పతు. త్యాజ్య
నివృత్తిపూర్వకమాన ప్రాప్యసిద్ధిక్కు ఉపాయ మపేక్షితమావతు
పిన్బన్ఱో? అత్తాలేయన్ఱో ప్రాప్యసిద్ధి; ఇతెల్లాత్తుక్కు మడియాన
ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్కైయాలే యాకవేణ్డావో వెన్నిల్; అన్ద
సుకృతముమ్ దేవర్ తిరువడికళే ఎనక్కు, వేఱిల్లై యెన్గిఱతు;
ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళ్ అవనేయెన్ఱు కీళ్ఉక్తమానవర్థత్తై నిగమిక్కిఱతు
ఎన్నవుమామ్; "తవ చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి" ఎన్ఱుమ్, "యోగా
నాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తేపదం విదుః" ఎన్ఱుమ్ ప్రాప్యప్రాప
కఙ్గళ్ కీళ్ఉక్తమిఱే.

(త్వత్పాదకమలాదన్యత్ - కుశలస్య నిమిత్తం మే నాస్తి)
దేవర్తిరువడికళ్ ప్రాప్యముమాయ్ ప్రాపకముమానవోపాతి
ప్రథమసుకృతముమ్ ఎనక్కు దేవర్తిరువడికళైయొళియ వేఱిల్లై,
"త్వదన్యత్ కుశలస్య నిమిత్తమ్ మే నాస్తి" ఎన్నవుమాయిరుక్క
"పాదకమలమ్" ఎన్గిఱ పదద్వయఙ్గళ్ ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళై స్మరిప్పి
క్కిఱన. కమలపదమ్ - భోగ్యత్తైయై స్మరిప్పిక్కిఱవోపాతి, పాద
పదమ్-ఉపాయత్తై స్మరిప్పిక్కిఱతు; "చరణద్వన్ద్వం శరణంవ్రజామి"
ఎన్ఱు తిరువడికళైయిఱే ఉపాయమాకచ్చొల్లిఱ్ఱు; (కుశలస్య నిమి
త్తమ్) మఙ్గళరూపమాన వుపాయసిద్ధిక్కు హేతువాన ప్రథమసుకృ
తమ్. చేతననుక్కు మఙ్గళరూపమాయిఱే ఇవ్వుపాయమ్ గసిత్తిరు
ప్పతు; (౧) "బహూనాం జన్మనామన్తే జ్ఞానవాన్మాం ప్రపద్యతే"

(౧) గీ-౭-౧౯.

ఎన్గిఱపడియే ఉపాయసిద్ధిహేతువాయ్ అనేకజన్మ సుకృతసాధ్యమా యిరుక్కిఱ భగవజ్జ్ఞానమాకిఱ ప్రథమసుకృతమ్ "త్వత్పాదకమలా దన్యన్నాస్తి" ఎన్నక్కడవతో వెన్నిల్, (మే నాస్తి) అజ్ఞాని యానాలుమ్ ఎనక్కు తిరువడియొழிయ వేఱిల్లై; అతువెన్నెన్నిల్; సుకృతకార్యమావతు-శబ్దాదివిషయప్రావణ్యత్తిల్ నిన్ఱుమ్ విట్టు ఇవ్వాత్మావుక్కు భగవదాభిముఖ్యత్తై ప్పిఱప్పిక్కైయిఱే; అతు "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్గిఱపడియే ఇవ్వర్థమ్ దేవరழகాలే పిఱన్ద పిన్పు అన్ద సుకృతమ్ ఎనక్కు దేవర్ తిరువడికళే;

(జన్మాన్తరేష్వపి) అழுక్కై క్కాట్టి మీట్టతువుమ్ జన్మాన్తర ఙ్గళి లోరుసుకృతవిశేషముణ్డాయ్ అతిన్ ఫలమానాలో వెన్నిల్; విషయప్రవణనై మీట్కైక్కు ఒరుసుకృతాపేక్షై యిల్లామైయాలే అతువుమ్ వేణ్డువతిల్లై; (౧) "ఎన్నావిమై నదువేవన్దుయ్యక్కొళ్ కిన్ఱ నాతనై" ఎన్ఱు ఆழ்వారరుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ అడి ఇతువిఱే.

[యేన కుశలేన సద్గతింగచ్ఛామి] "సద్గతి" ఎన్గిఱతు విలక్షణ మానప్రాప్యమ్; అతావతు-"యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః" ఎన్గిఱ పరమపదమ్. "యేన కుశలేన సద్గతింగచ్ఛామి, తస్య కుశలస్య నిమిత్తం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాద కమలాదన్యత్ మేనాస్తి" ఎన్ఱన్వయమ్. నిగమనభేదత్తిలే "యేన ఉపాయేన సద్గతిం గచ్ఛామి, తస్య సద్గతిరూపస్య కుశలస్య హేతుభూత ముపాయం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాదకమలాదన్యత్ మేనాస్తి" ఎన్ఱపడి

(౧) తి-వాయ్-౧-౭-౫.

విజ్ఞానం యదిదం ప్రాప్తం యదిదం స్థానమార్జితమ్ ।
జన్మాన్తరేపి మే దేవ మాభూత్తస్య పరిక్షయః॥ ౧౧

సఙ్గ్రహపక్షత్తిల్, "పూర్వజ" ఎన్గిఱపద త్తినుడైయ వివరణ మాయిరుక్కిఱతు. (౧౦)

(పదవురై) దేవ-స్వామిన్, మే-అడియేనుక్కు, యదిదం విజ్ఞానమ్-'నీయేపుకల్' ఎన్గిఱ యాతొరుజ్ఞానమానతు, ప్రాప్తమ్-కిడైత్తిరుక్కిఱతో, యదిదం స్థానమ్-యాతొరు స్థితియానతు, ఆర్జితమ్ - సమ్పాదిక్కప్పట్టిరుక్కిఱతో, తస్య-అవ్విరణ్డుక్కుమ్, పరిక్షయః - లోపమానతు, జన్మాన్తరేపి-జన్మాన్తరత్తిలుమ్, మాభూత్-ఉణ్డాకాతొழియవేణుమ్. (౧౧)

(౧౧-శ్లో-వ్యా) (విజ్ఞానమిత్యాది) ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళుమ్, అతుక్కడియాన సుకృతముమ్ నామేయాకిలుమ్ ఉపాయభూతనాన నాన్ మేల్ శెయ్యవేణ్డున తెన్నెన్నిల్; పిఱన్దవిజ్ఞానముమ్ జ్ఞానమడియాక ప్పిఱన్ద వధ్యవసాయముమ్ నశియాతొழియప్పెఱిల్ "యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదంవిదుః" ఎన్గిఱ ప్రాప్యభూమియిలే పోకవుమ్ వేణ్డా; భయావహమాన సంసారనివృత్తియుమ్ వేణ్డా; ఎనక్కు ఎన్ఱుమొక్క ఇతువే అమైయుమెన్గిఱతు.

(విజ్ఞానమ్) విలక్షణమానజ్ఞానమ్; సర్వాధికమాన ప్రాప్యవిషయమాకవుమ్, సర్వాధికమాన ప్రాపకవిషయమాకవుమ్ పిఱన్ద జ్ఞానమ్; ప్రాప్యఙ్గళిల్ భగవత్ప్రాప్తిక్కు అవ్వరుకా యిరుప్పతొరు ప్రాప్యమిల్లాతాప్పోలే, సాధనఙ్గళిలుమ్ సిద్ధోపాయత్తుక్కు అవ్వరుకాయిరుప్పతొన్ఱిల్లైయిఱే;

(యదిదం జ్ఞానమ్) ప్రమాణసిద్ధముమాయ్ హృదయకమలత్తిలే సన్నిహితముమా యిరుక్కిఱ అజ్ఞానమ్. వేదాన్తఙ్గళిలే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమ్ ఈశ్వరనేయెన్ఱు ప్రసిద్ధమిఱే. (౧) "ఆనన్దమయః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "రసోవై సః" ఎన్ఱుమ్, (౨) "సర్వగన్ధస్సర్వరసః" ఎన్ఱుమ్ ప్రాప్యమాక ప్రసిద్ధమిఱే. (౩) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వమ్" ఎన్ఱు తుడఙ్గి, (౩) "ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే" ఎన్ఱుమ్, (౪) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసా మతిరిక్తమాహుః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "ఏష హ్యేవా నన్దయాతి" ఎన్ఱుమ్ ఉపాయమాకవుమ్ ప్రసిద్ధమిఱే. (ప్రాప్తమ్) ప్రయోజనాన్తరపరర్క్కుమ్ సాధనాన్తరనిష్ఠర్క్కు ముట్పడ ఉణ్ణాలే ప్రాపిక్కప్పట్టతు.

(యదిదంస్థానమాశ్రితమ్) "స్థానమ్" ఎన్ఱు-స్థితి, అతాకిఱతు-ఇన్ద జ్ఞానవిషయమాన అధ్యవసాయమ్; "యదిదమ్" ఎన్ఱు ప్రదేశాన్తరత్తిల్ ప్రసిద్ధిమైయుమ్ స్వహృదయసన్నిధిమైయుమ్ శొల్లుకిఱతు; (౫) "వ్యవసాయాదృతే బ్రహ్మ న్నాసాదయతి తత్పరమ్" ఎన్నక్కడవతిఱే. (౬) "నాకన్ఱై మిన్ఱై నమ్బిరాన్ శరణేశరణ్ నమక్కు" ఎన్ఱారిఱే ఆழ்వారుమ్. (ఆశ్రితమ్) భగవత్ప్రసాదసిద్ధమాకైయాలే జ్ఞానత్తై ప్రాప్తమెన్గిఱతు; అధికారివిశేషణమాయ్. ఈశ్వరనై యర్థిత్తే నామ్ పురుషార్థమాక ప్పెఱవేణ్డువ తొన్ఱాకైయాలే అధ్యవసాయత్తై ఆశ్రిక్కప్పట్టతెన్గిఱతు.

(జన్మాన్తరేపి) ఇజ్జన్మమ్ నశిత్తాలుమ్, ఇన్ద జ్ఞానాధ్యవసాయఙ్గళ్ నశియా తొழிయవేణుమెన్గిఱతు. ఇత్తై ప్పురుషార్థమాక వపే

---

(౧) తై-అ. (౨) ఛా-౩-౧౪-౨. (౩) శ్వే-౬.
(౪) తై-నా. (౫) (౬) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧.

క్షిప్పార్రై క్కణ్డరుళాయో మే ఎన్ను; (మే) ఎనక్కు ఇతువే పురుషార్థమ్, తాన్దామ్ అర్థిత్తతన్రో పురుషార్థమావతు. (దేవ) అర్థిప్పారుణ్డానాలుమ్ నామ్ పురుషార్థమాక క్కొడుత్తు ప్పోరువతొన్రన్రో వెన్ను; (దేవ) సంసారికళై ప్పోలే ఎన్నైయుఙ్గొణ్డు అరుళియాతొழియ వేణుమ్. లీలారస మనుభవిక్కైక్కు విషయభూతర్ సంసారికళన్రో?

(తస్య) జ్ఞానాధ్యవసాయఙ్గళుక్కు ణ్డాన ఐకరూప్యత్తాలే, ఏకవచనత్తాలే శొల్లుకిరతు. (పరిక్షయో మాభూత్) జ్ఞానత్తుక్కు పరిక్షయమాకిరతు-విస్మృతి; అధ్యవసాయత్తుక్కు పరిక్షయమాకిరతు-వినాశమ్; జ్ఞానవిస్రమ్భఙ్గళుక్కు విస్మృతివినాశ మిన్రిక్కే యొழియ వేణుమెన్గిరతు.

కీழ్ పరమపదత్తే కొడుపోక వేణుమెన్రపేక్షిత్తుమ్ భయావహమాన సంసారత్తై త్తవిర్త్తు త్తరవేణుమెన్రపేక్షిత్తుమ్వైత్తు జ్ఞానాధ్యవసాయఙ్గళే అమైయుమెన్రనెన్రతు, ఇవర్ గ్రినుడైయ రస్యత్తైయాలే; ఉపకారస్మృతియాలే ఆచార్యన్ పక్కల్ పిఱన్ద భోగ్యతాతిశయత్తాలే (౧) "తేవుమర్ఱఱియేన్" ఎన్న ప్పణ్డిర్ఱితే; సంసారికళై దర్శిత్తాల్ జ్ఞానాధ్యవసాయఙ్గళ్ ముక్తప్రాప్యస్థలమ్బోలేయిఱ్రియిరుప్పతు; (౨) "మేలాల్ పిఱప్పిన్మై పెఱ్ఱు, అడిక్కీழ్ క్కుఱ్ఱేవ లన్రుమ్ మఱప్పిన్రియాన్ వేణ్డుమ్ మాను" ఎన్ను మాழ్వారుడైయ వార్త్తైక్కుమ్ అడి ఇతువిరే.

సఙ్గ్రహపక్షత్తిలే ఇశ్లోకమ్-"నమస్తే" ఎన్గిఱపదత్తై స్మరిత్తుక్కిడక్కిఱతు. (౧౧)

---

(౧) ౧-శత్లి-౨.   (౨) పెరియతిరువ-౫౦.

విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే యొళ్ళిక్కైయాకిఱ వితు కిడైప్పతొన్ఱినాల్, ఒరు దేశ లాభత్తాలేపన్ద సుఖసిద్ధియోపాతియుమ్ సాంసారికమాన దుఃఖ నివృత్తియోపాతియుమ్ జ్ఞానసిద్ధియోపాతియుమ్ ఇమ్మనోరథసిద్ధియుమ్ భగవత్ప్రసాదాయత్తమెన్ఱు కరుత్తు.

(తావతాస్మి కృతీసదా) ఇమ్మనోరథమాత్రత్తాలే కృతకృత్యనాకానిన్ఱేన్, ఎన్ఱు మొక్క కృతకృత్యనాకానిన్ఱేన్; స్వస్థశరీరనాన పోతొడు రుగ్ణశరీరనానపోతొడు వాశియఱ, (౧) "ఆసీనావా శయానావా తిష్ఠన్తో యత్రకుత్రవా" ఎన్గిఱన్యాయత్తాలే స్థితిశయనాద్యవస్థావిశేషఙ్గళోడు జన్మాన్తరఙ్గళోడు వాశియఱ ప్రాప్యసిద్ధియిల్లే ఇమ్మనోరథసిద్ధిమాత్రత్తాలే కృతకృత్యనాకానిన్ఱేనన్నై, కీళ్ శ్లోకత్తిల్ ప్రాప్యసిద్ధియిల్ సారస్యమోపాలే జ్ఞానమాత్రమే రసిక్క మెన్గిఱతు; ఇతిల్ అన్దసిద్ధియుమ్ వేణ్డా; తత్సిద్ధ్యర్థమాన మనోరథమాత్రమే యమైయుమెన్ఱు అన్దసారస్యత్తినుడైయ ఎల్లైయై చ్చొల్లుకిఱతు; స్మర్తవ్య విషయసారస్యమిఱే స్మృతిక్కు సారస్యమ్; ఆకైయాలే స్మర్తవ్యభగవద్విషయ సారస్యత్తినుడైయ అవధియిల్లామైయై చ్చొల్లిఱ్ఱాయిత్తు; (౨) "నిన్నైన్దెన్నుళ్ళే నిన్ఱు నెక్కు క్కణ్గళసుమ్బొళుక నిన్నైన్దిరున్దే శిరమమ్తీర్న్దేన్ నేమినెడియవనే" ఎన్ఱు పెరియాழ్వార్ అరుళిచ్చెయ్తతుక్కు ముతల్ ఇతువేయిత్తే,

(౧) "నాహన్తు సఖ్యో భజతోఽపిజన్తూన్ భజామ్యమీషామనువృత్తివృత్తయే। యథాధనో లబ్ధధనే వినష్టే తచ్చిన్తయాన్యన్నిభృతో న వేద॥ ఏవం మదర్థోజ్ఝితలోకవేదస్వానాం హి వో మయ్యనువృత్తయేఽబలాః। మయాపరోక్షం భజతా తిరోహితం

(౧)   (౨) పెరి-౫౫-౪-౮.   (౧) భాగ-౧౦-౩౨.

న కామకలుషం చిత్తం మమ తే పాదయోస్స్థితమ్।
కామయే వైష్ణవత్వన్తు సర్వజన్మసు కేవలమ్॥ ౧౩

మానుషాంయితుం మార్గ్గమథ తత్ప్రియాం ప్రియాః॥ సపారయేహాం నిరవద్యసంయుజాం సుసాధుకృత్యం విబుధాయుపాసివ॥ యామహా భజన్ దుర్జరగేహశృఙ్ఖలాం సంవృశ్చ్యకద్వాః ప్రతియాతుసాధునా" ఎన్ఱితే శేషివార్త్తైయుమ్. (౧౨)

(పదవురై) తే-ఉన్నుడైయ, పాదయోః-తిరువడిగళిల్, స్థితమ్-పొరున్దియిరానిన్ఱుళ్ళ, మమచిత్తమ్- అడియేనుడైయ మనస్సానతు, కామకలుషం న-వేఱొరు ఆశైయినాలే కలఙ్గుకిఱతన్ఱు; సర్వజన్మసు, ఎల్లాజన్మఙ్గళిలుమ్, వైష్ణవత్వంతు కేవలమ్-ఉనక్కు అడిమైప్పట్టిరుక్కైయై మాత్తిరమ్, కామయే-విరుమ్బుకిన్ఱేన్. (౧౩)

(౧౩-శ్లో-వ్యా) (న కామకలుష మిత్యాది) ఇశ్లోకత్తాలే నానునక్కే యాయిరుక్కుమ్ పారతన్త్ర్యసుఖమే ఎనక్కు ప్రాప్య మెన్గిఱతు; కీఴే పరమపదత్తై ప్రాప్యమెన్ఱుమ్, సంసారభయత్తైప్పోక్కత్తరవేణుమెన్ఱుమ్, ఇవైయెన్ఱుమ్ వేణ్డా; జ్ఞానమే అమైయుమెన్ఱుమ్, అతుతానుమ్ వేణ్డా; మనోరథమాత్రమే అమైయుమెన్ఱుమ్, ప్రాప్య విరోధియాన జన్మత్తై అనుమతిపణ్ణియుమ్, ఇప్పడి వ్యాహతభాషణమ్ పణ్ణత్తానేన్ ?, ఒన్ఱే పురుషార్థమాగ నిర్ణయిత్తపిఱ్కు వేణ్డావొ ణన్నిల్, అవై వ్యాహతభాషణముల్ల; అడిమైక్కు ఏకాన్తదేశ*మాన పరమపదత్తై యాశైప్పట్టేన్, అడిమైక్కు విరోధియెన్ఱు సంసారత్తై వేణ్డావెన్గిఱతు. ఉన్నుడైయ భోగ్యతాతిశయత్తాలే త్వద్విషయ జ్ఞానమే అమైయుమెన్ఱేన్; జన్మత్తై ఇశైన్దతుమ్ జ్ఞానత్తినుడైయ సారస్యాతిశయత్తాలే; ఇవైయెల్లామ్ ప్రాసఙ్గికమ్; ముతలిలే "నమస్తేస్తు"

* మెన్ఱు.

ఎన్టుశొన్న పారతన్త్ర్యసుఖమే ఎనక్కు కామవిషయమెన్టు పురుషార్థత్తై నిర్ణయిత్తు త్తలైక్కట్టుకిఱతు.

(శే పాదయోః స్థితం-మమచిత్తం-నకామకలుషమ్) నిరుపాధికశేషియాయ్ నిరతిశయభోగ్యనాయిరున్దుళ్ళ వున్నుడైయ తిరువడికళిలే స్థితమాన వెన్నుడైయచిత్తమ్ వేఱొన్తై స్వయంపురుషార్థమాక నినైత్తు క్కలఙ్గుకిఱతన్ఱు; "తత్తే పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్గిఱపడియే నానిరున్దవిడత్తేవన్దు ముకమ్ కాట్టి రుచియై ప్పిఱప్పిత్తు ప్పుకురనిఱ్త్రిన పడియాలే నిరుపాధికశేషిత్వముమ్ నిరతిశయభోగ్యత్వముమ్ ఎనక్కనుభూతమిఱే;

(స్థితమ్) సంస్థితమ్; (౧) "యస్యాస్మి" ఎన్గిఱపడియే నన్డ్రాయిన్ఱిక్కే (౨) "గుణైర్దాస్యముపాగతః" ఎన్గిఱపడియే అఴకుక్కుత్తోఱ్ఱిరున్ద వెన్నుడైయ నెఞ్జాకైయాలే విషయాన్తరఙ్ కణ్డుపోకువతొన్ఱన్ఱైనె. (మమచిత్తమ్) (౩) "ఎన్మననే" ఎన్నుమాపోలే నెఞ్జినుడైయ భవ్యతైయై క్కణ్డు ఉకక్కిఱాన్.

(వైష్ణవత్వంతు)*తు శబ్దత్తాలే అవధారణత్తై చ్చొల్లుకిఱతు; వైష్ణవత్వమావతు - భగవత్పారతన్త్ర్యసుఖమాతల్; తదనుకూలవృత్తియాతల్; (౪) "ఏత మానన్దమయమాత్మానముపసఙ్క్రమ్య" "అనుసఞ్చరన్" ఎన్టుమ్, (౫) "యేనయేన ధాతాగచ్ఛతి తేన తేన సహాగచ్ఛతి" "ఛాయావాసత్వమనుగచ్ఛేత్" ఎన్టుమ్, వేదాన్తఙ్గళ్ పారతన్త్ర్యమే పురుషార్థమాక చ్చొల్లిత్తిరినవిఱే; (౬) "కురుష్వమా మనుచరమ్" ఎన్నక్కడవతిఱే.

(౧) అష్ట-౩-౩-ప్ర. (౨) రా-౪-౪-౧౨. (౩) తి-వాయ్-౧-౧౦.
(౪) తై. (౫) పరమసంహితా. (౬) రా-అ-౩౧-౨౨.

జితన్తా స్తోత్రమ్.

(కామయే) సఙ్గత్తైవస్తన్నై; (౧)"తవపరిజనభావం కామయే" ఎన్ఱగుళిచ్చెయ్‌తతుక్కుమ్ ముతలిఱే ఇతు. కేవలపదత్తాల్-ఇత్తలైక్కు రసిత్తిరుక్కుమ్పడి యన్ఱిక్కే స్రక్చన్దనాదికళైప్పోలే అత్తలైక్కే భోగ్యమాయిరుక్కుమెన్నై; (౨) "తనక్కేయాక వెనైక్కొళ్ళుమీతే యెనక్కే కణ్ణనై యాన్ కొళ్ శిఱప్పే" ఎన్నక్కడవతిత్తే.

పారతన్త్ర్యమే స్వరూపమాయిరుక్కుమవనుక్కు అనుకూలవృత్తియిల్ వన్దాల్ స్వభావనియతియిల్లై, (౩) "తద్యథా తరుణవత్సా వత్సం వత్సో వా మాతరమ్" ఎన్నురక్ష్యరక్షకత్వనియతి కణిలోమిత్తే. (౪) "భ్రాతా భర్తా చ బన్ధుశ్చ పితా చ మమ రాఘవః" ఎన్ఱు ఇళైయపెరుమాళుమ్ ఒరుముత్తైయిలే వ్యవస్థితరాయ్ †నిన్ఱవరిత్తే ‡తేరిలే యేఱినపోతు ఛత్రచామరధారికళాయ్ నిన్ఱాప్పోలే కాట్టిలే పోకుంపోతుమ్ ఖనిత్రపిటకాధరరానారిఱే; తళై సీర్ప్పాట్టిలే పరిమాఱుకిఱ పిరాట్టియుమ్ (౫) "దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ" ఎన్ఱు అభిమతనుక్కనురూపమాన రూపమే తనక్కుమ్ రూపమాక ప్పరిగ్రహిత్తాళిత్తే. (౬) "యదా యదా హి కౌసల్యా" ఎన్నిఱపడియే కౌసలైయారుమ్ ఒరుముత్తైయిలే నిన్ఱిలళిఱే చక్రవర్తియైక్కుఱిత్తు.

(సర్వజన్మను) నిత్యనాన వాత్మావుక్కు జన్మమావతు-శరీరసంయోగమిఱే, శేషత్వరసమ్ అవిచ్ఛిన్నమాయ్చ్చెల్లుమాకిల్

---

(౧) స్తో-౪-౪౩. (౨) తి-వాయ్-౨-౯-౪.
(౩) భగవచ్ఛాస్త్రే-మూల. (౪) రా-అయో-౫౮-౩౧.
(౫) వి-పు-౧-౯-౧౪౫. (౬) రా-అ-౧౨ ౬౮.

† నిన్ఱిలరిఱే.

‡ ఇరువరుమాన శేర్త్తియిలే అడిమై శెయ్యుమ్పోతుమ్.

ఇత్యేవ మనయాస్తుత్వా స్తుత్వా దేవం దినేదినే ।
కింకరోస్మీతి చాత్మానం దేవాయైవం నివేదయేత్॥ ౧౪

జన్మపరమ్పరైకళై యనుమతిపక్షనాలుమ్ విరోధమిల్లైయెన్నె. "సంసారేస్మిన్ భయానకే మాంపాహి" ఎన్ఱిఱువిత్తువ్రజ దాస్యాగసత్తుక్కు విరోధమెన్నిల్ ఉ; ఇత్తాల్ జన్మసమ్బన్ధమఱుకై స్వయమ్పురుషార్థమన్ఱికే;

అథవా, (సర్వజన్మసు) (౧) "అజాయమానో బహుధా విజాయతే" ఎన్నుమ్, (౨) "బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని" ఎన్నుమ్ జగద్రక్షణార్థమాక నవలేక్కుమ్ అవతారఙ్గళ్ తోఱుమ్ తుడర్న్దడిమైశెయ్యవేణుమెన్ఱానుమామ్. (౧౩)

(పదవృత్తి) ఇత్యేవమ్ ఇవ్వాఱాక, అనయాస్తుత్యా ఇన్దస్తోత్రత్తాలే, దేవమ్ ఎమ్పెరుమానై, దినేదినే నాళ్ తోఱుమ్, స్తుత్వా స్తోత్రమ్పణ్ణి, కింకరః అస్మి ఇతిచ ఏవమ్ 'ఉనక్కు త్తొణ్డుపట్టిరుక్కవేణుమ్' ఎన్ఱు మిప్పడియాక, దేవాయ ఎమ్పెరుమానుక్కు, నివేదయేత్ ఆత్మసమర్పణమ్ పణ్ణక్కడవన్. (౧౪)

(౧౪-శ్లో-వ్యా) (ఇత్యేవమిత్యాది) ఇతిలోడిన భావవృత్తియిన్నిక్కే యొత్తిన్దవనుక్కు ఇప్పొరుళ్ నాడోఱుమ్ ఏత్తి, అడియేనాక వేణుమెన్ఱు ఆత్మసమర్పణత్తై పణ్ణువాన్

(ఇత్యేవమ్) "ఇతి" ఎన్నుమ్, "ఏవమ్" ఎన్నుమ్ అర్థత్తినుడైయవుమ్ శబ్దత్తినుడైయవుమ్ స్వరూపమ్ శొల్లుకిఱదు. ఇత్తాల్, అల్లాతవిత్తైకళిల్ ఇతుక్కు న్యూనవేఱుపడ్ శొల్లుకిఱదు.

(అనయాస్తుత్యా) "ఇమ ఇతిమన్త్రేణ" ఎన్ఱు ప్రదేశాన్తరత్తిలే మన్త్రమాకచ్చొల్లిల్ ఇఙ్గే స్తోత్రమాకచ్చొల్లిఱు;

(౧) అష్ట ౩ (౨) గీ-౪-౫.

ఇతుక్కడి యెన్నెన్నిల్, “మన్త్రే రంత్రాయత ఇతి మన్త్రః” ఎన్గిఱ పడియే అనుసన్ధానత్తై ఉణ్డాక్కుమతు ఎన్గిఱ మన్త్రమెన్గిఱతు. స్తవ్యనాయ్, * స్తవప్రియనాన పెరుమానై తిరుచ్చెవి శాత్తినాల్ ముకమలరుమ తాక్కైయాలే స్తోత్రమెన్గిఱతు.

(దేవమ్) ఎన్ఱు (౧) “సాక్షాద్దేవః పురాణోసౌ” ఎన్ఱు నిరుపాధిక దేవనాకచ్చొల్లుకిఱపడియే; (దినేదినే) అర్జునముడైయవనుక్కు ఇన్ద శబ్దోచ్చారణమ్ కాదాచిత్కమాకప్రయోగమ్; ఇన్దప్పాశురత్తై ప్పఠిక్కుమవనుక్కు నాడోఱుమ్ ముచ్చరిక్కవేణుమ్.

(కిఙ్కరోస్మీత్యాది) నాన్ కిఙ్కరనాకవేణుమెన్ఱు సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళిలే ఆత్మసమర్పణమ్ పణ్ణువాన్; ఇవ్విధ్యనుష్ఠానత్తుక్కు ప్రయోజనమెన్నెన్నిల్; విలక్షణరాయిరుప్పార్ శొన్న పాశురత్తై దేశాన్తరాభిజ్ఞాలికళ్ శొన్నాలుమ్ అవర్కళై నినైత్తు అవర్కళైప్పోలే ఈశ్వరన్ విషయీకరిక్కుమెన్ఱు కరుత్తు. ఎతుపోలవెన్నిల్; ఓర్రాజు నల్లకట్టుక్కుమఱుపడి పిన్పకల్ కనిట్టాలుమ్ మత్తుక్కొళ్ళత్తై మదువిక్క, పిన్బు తైక్కట్టియే నినైత్తు ప్పాల్ కుడుక్కుమాప్పోలే (౧౮)

జితన్తే వ్యాఖ్యానమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

---

* శ్లోక వ్యాఖ్యానరీతికళై ప్పార్త్తాల్ ప్రథమజితన్తాస్తోత్రమ్ ఇన్దశ్లోకత్తుడన్ ముడిన్దిరుప్పతాయ్ క్కాణ్గిఱతు. మేల్ ౬ శ్లోకఙ్గళుమ్ 3-౪ జితన్తైయుమ్ శ్రీవిష్ణుపురాణ ఇతిహాససముచ్చయాదికళిలుమ్ కాణ్గైయాల్ వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్యప్పట్టిరుక్కైయాల్ తోన్ఱుకిఱతు. మున్బత్తై.

సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వావస్థాసు చాచ్యుత ।
కిఙ్కరోఽస్మి హృషీకేశ భూయోభూయోఽస్మి కిఙ్కరః ॥ ౧౫

(పదవురై) అచ్యుత-ఆశ్రితర్కళై ఒరుకాలుమ్ నఝువవిడాతు నోక్కుమవనే! హృషీకేశ-ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కు నియామకనాన సర్వేశ్వరనే!; సర్వేషు దేశకాలేషు-ఎల్లావిడఙ్గళిలుమ్ ఎల్లా కాలఙ్గళిలుమ్, సర్వావస్థాసుచ-శైశవాది మరణాన్తమాన ఎల్లా అవస్థైకళిలుమ్, కిఙ్కరః అస్మి-దేవరీరుక్కు తొణ్డుపట్టిరానిన్ఱేన్; భూయో భూయః కిఙ్కరోఽస్మి-[కైఙ్కర్యత్తిలుళ్ళ ఆదరాతిశయత్తై క్కుఱిత్తపడి.]

యచ్చాపరాధం కృతవానజ్ఞానాత్పురుషోత్తమ ।
మద్భక్త ఇతి దేవేశ తత్సర్వం క్షన్తుమర్హసి ॥ ౧౬

(పదవురై) పురుషోత్తమ దేవేశ-పురుషోత్తమనాన ఎమ్బెరుమానే! అహమ్-అడియేన్, అజ్ఞానాత్-అఱివిల్లామైయినాలే, అపరాధం కృతవానితియత్-పిఴై శెయ్తేనెన్బతు యాతొన్ఱుణ్డో, తత్సర్వమ్-అత్తైయెల్లామ్, మద్భక్త ఇతి-ఇవన్ నమ్మడియాన్ ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్బఱ్ఱి, క్షన్తుమర్హసి - క్షమిక్కక్కడవీర్. ౧౬

అహఙ్కారార్థకామేషు ప్రీతిరద్యైవ నశ్యతు ।
త్వాం ప్రపన్నస్య మే దేవ వర్ధతాం శ్రీమతీ త్వయి ॥ ౧౭

(పదవురై) హే దేవ-స్వామిన్!, త్వామ్-దేవరీరై, ప్రపన్నస్య-ఆశ్రయిత్తవనాన, మే-అడియేనుక్కు, అహఙ్కారార్థకామేషు-గర్వమెన్న అర్థమెన్న కామమెన్న ఇవఱ్ఱిలుళ్ళ, ప్రీతిః-నశైయానతు,

అద్వైన-ఇప్పొతే, నశ్యతు-ఒழிయక్కడవతు, శ్రీమతి - శ్రియఃపతి యాన, త్వయి-దేవరీరిడత్తిల్, ప్రీతిః-అన్బానతు, వర్ధతామ్ - వళర్ న్దోఙ్గుక. ౧౭

క్వాహ మత్యన్తదుర్బుద్ధిః క్వచాత్మ హితవీక్షణమ్ ।
యద్ధితం మమ దేవేశ తదాజ్ఞాపయ మాధవ॥ ౧౮

(పదవురై) దేవేశ-దేవాధిరాజనే! అత్యన్తదుర్బుద్ధిః-మిక వుమ్ పొల్లాజ్ఞానబుద్ధియైయుడైయ, అహం క్వ - అడియేన్ ఎఙ్గే! ఆత్మహితవీక్షణం క్వ-తనక్కు నన్మై తేడిక్కొళ్ళుకై యెన్బతు ఎఙ్గే; మాధవ-శ్రియఃపతియే! మమ-అడియేనుక్కు, యత్ హితమ్-యాతొన్ఱు నన్మైయాయిరుక్కుమో, తత్ ఆజ్ఞాపయ-అతనై దేవరీర్ తామే జ్ఞాపనమ్ శెయ్తరుళవేణుమ్. [మిక వుమ్ దుర్బుద్ధియాన అడియేన్ స్వబుద్ధియాలే ఒరునన్మై తేడిక్కొళ్ళవల్లేనల్లే నాతలాల్ సర్వజ్ఞరాన దేవరీరే కరుత్తఱిన్దు కార్యమ్ శెయ్తరుళవేణుమెన్ఱబడి.] ౧౮

సోహం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌనచ ।
సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్ర మనోవృత్తిః ప్రసీద మే॥ ౧౯

(పదవురై) దేవదేవేశ- సర్వోత్కృష్టనాన ఎమ్బెరుమానే! సోహమ్- అడియేన్, తే అర్చనాదౌ - దేవరీరుడైయ తిరువారాధనాధికారత్తిలుమ్, న సామర్థ్యవాన్ - శక్తియుడైయేనల్లేన్; స్తుతౌ చ - దేవరీరై స్తోత్రమ్ శెయ్వతిలుమ్, న సామర్థ్యవాన్-శక్తియుడైయేనల్లేన్; [అతః ఆకైయినాలే] కృపామాత్రమనోవృత్తిః-కృపాగుణమొన్ఱైయే మనోధర్మమాక వుడైయ దేవరీర్, మే-అడియేన్

తిఱత్తిల్, ప్రసీద-(అన్ద నిగ్రహత్తుక్కుప్పి యడియాంకళ్) ఇరఙ్గి యరుళవేణుమ్. ౧౯

ఉపచారాపదేశేన కృతాన అహరహర్మయా ।
అపచారా నిమాన్ సర్వాన్ క్షమస్వ పురుషోత్తమ॥ ౨౦

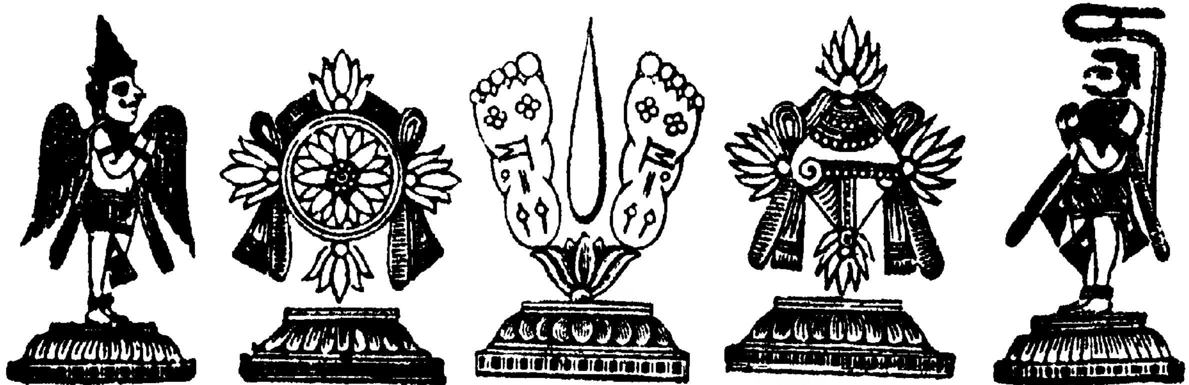
(పదవురై) పురుషోత్తమ-వారీర్ పురుషోత్తమనే। అహరహః-నాళ్తోఱుమ్, మయా-అడియేనాల్, ఉపచారాపదేశేన-ఉపచరిక్కుమ్ వ్యాజత్తాలే, కృతాన్-పణ్ణప్పట్ట, ఇమాన్ సర్వానపచారాన్-ఇన్ద భగవదపచార భాగవతాపచార అసహ్యాపచారఙ్గళెల్లావఱ్ఱైయుమ్, క్షమస్వ-క్షమిత్తరుళవేణుమ్. ౨౦

ప్రథమజితన్తే సమాప్తమ్.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ద్వితీయ జితన్తా వ్యాఖ్యానమ్

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహ ।
పరానంద పరబ్రహ్మన్ నమస్తే పరమాత్మనే ॥ ౧॥

పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహ - జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజస్సుక్కళెన్గిఱ ఆఱుగుణఙ్గళుమ్ అమైన్ద తిరుమేనియై యుడైయావనే!, పుణ్డరీకాక్ష - శెన్దామరై మలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే!, పరానన్ద - ఇతుక్కవ్వరుకిల్లైయెన్నుమ్పడి మేమ్పాడుడైయ ఆనన్దముడైయవనే!. ఇఙ్గనే బహువ్రీహిసమాసమన్ఱిక్కే, 'పరశ్చాసౌ ఆనన్దశ్చ' ఎన్ఱు కర్మధారయమాయ్ ఉత్తమమాన ఆనన్దమే! ఎన్ఱ తాకవుమామ్; "ఆనన్దో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్" ఎన్నక్కడవతిత్తే. తద్గుణసారత్వాత్తద్వ్యపదేశమ్పణ్ణుకిఱపడి. ఇఙ్గనమన్ఱిక్కే, 'పరానానన్దయతీతి పరానన్దః' ఎన్ఱాయ్, "ఏష హ్యేవానన్దయాతి" ఎన్గిఱపడియే పిఱరైయుమ్ తన్నోడొక్క ఆనన్దిప్పిక్కుమవనే యెన్నవుమామ్. పరబ్రహ్మన్ - బ్రహ్మలక్షణమాకిఱతు - జగజ్జన్మాదికారణత్వమన్ఱిత్తే "జన్మాద్యస్యయతః" ఇత్యాది సూత్రఙ్గళాలే నిరూపిక్కప్పట్టతు; మూవులకుమ్ పడైత్తళిత్తుక్కొడుక్కుమవనేయెన్నై. తే జితమ్-ఇప్పడి

ప్పట్టపునక్కు ప్పల్లాణ్డు; పరమాత్మనే తేనమః-ఉలకజ్ఞళెల్లామో రుయిరాన దేవరీర్కె దణ్డన్నమర్పిక్కిఱేన్. ‘జితమ్’ ఎన్ఱ వాయ్ పదైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమాఱుశొల్లి, ‘నమః’ ఎన్ఱ ఉడమ్బు పదైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమ్బడి శొల్లుకిఱతు ౧.

నమస్తేపీతవసన నమః కటకధారిణే ।
నమోనీలాలకాబద్ధవేణీ సున్దరవిగ్రహ ॥ ౨॥

పీతవసన - పీతకవాడైప్పిరానే!, కటకధారిణే తేనమః-తోళ్ వళై పూణ్డిరానిన్ఱ దేవరీరుక్కు నమస్కారమ్; నీలాలకాబద్ధవేణీ సున్దరవిగ్రహ - * మైవణ్ణనఱుఙ్ కుఞ్జికుఴల్ కళాలేశమైన్ద వేణీబన్ధత్తాలే అళకు పెఱ్ఱ తిరుమేనియైయుడైయవనే!, తేనమః-ఆదరాతి శయాన్దామ్రేడితమ్.

స్ఫురద్వలయ కేయూర నూపురాఙ్గదభూషణైః ।
శోభనైర్భూషితాకార కల్యాణగుణవారిధే ॥ 3॥
కరుణాపూర్ణహృదయ శఙ్ఖచక్రగదాధర ।
అమృతానన్దపూర్ణాభ్యాం లోచనాభ్యాంవిలోకయ ॥ ౪॥

శోభనైః - అళకియవాయ్, స్ఫురద్వలయకేయూర నూపు రాఙ్గదభూషణైః - విళఙ్గానిన్ఱళ్ళ వళైకళ్ తోళ్వళైకళ్ పాడకమ్ భుజబన్ధమ్ ముతలియ దివ్యాభరణఙ్గళాలే, (అఙ్గదమెన్ఱుమ్ కేయూర మెన్ఱుమ్ తోళ్వళైక్కు ప్పేరాయినుమ్ ఇఙ్గు సహపాఠబలత్తాలే అర్థభేదమ్ కొళ్ళవేణుమ్; ఒన్ఱు తోళ్వళైయైయుమ్, ఒన్ఱు భుజ వళైయైయుమ్ శొల్లిఱ్ఱాకిఱతు) భూషితాకార - ఇవ్వాభూషణ ఙ్గళాలే అలఙ్కృతమాన దివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యుడైయాయ్!, కల్యాణగుణవారిధే - వాత్సల్యాది మఙ్గళగుణఙ్గళుక్కు క్కడల్పో

స్తవనే!. కరుణాపూర్ణ-హృదయ - ఆశ్రితర్ తిఱత్తిలే ఇరక్కమ్ మిక్కిరానిన్ఱుళ్ళ తిరువుళ్ళముడైయవనే!, శంఖచక్రగదాధర - ఆశ్రితర్ నోవుపడక్కణ్డాల్ ఉడనే పరిహరిత్తరుళ్ వతఱ్కాక-దివ్యాయుధఙ్గళై ఎన్ఱు మొక్కక్కైయిలే ఏన్దియుళ్ళవనే!, అమృతానన్దపూర్ణాభ్యాం లోచనాభ్యాం విలోకయ - అమృతముమ్ ఆనన్దముమ్ నిఱైన్ద తిరుక్కణ్గళాలే కుళిరక్కటాక్షిత్తరుళవేణుమ్. భగవద్విషయమెన్ఱాల్ శెవిప్పుతైక్కుమ్పడియాన ఇవ్విరుళ్ తరుమాఞాలత్తిలే ఇజ్జనే ఓరడియానై లభిక్కప్పెఱ్ఱోమే! ఎన్ఱు తిరుక్కణ్కళిలే అమృతముమ్ ఆనన్దముమ్ పుఱవెళ్ళమిడక్కణవిరుమ్పికిఱపడి. 3. ౪.

కృశం కృతఘ్నం దుష్కర్మ కారిణం పాపభాజనమ్ ।
అపరాధసహస్రాణామాకరం కరుణాకర ॥ ౫॥

కృపయా మాం కేవలయా గృహాణ మథురాధిప ।
విషయార్ణవమగ్నం మాముద్ధర్తుం త్వమిహార్హసి ॥ ౬॥

కరుణాకర - అరుళుక్కు ఆకరమానవనే! మథురాధిప - "నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మథురాం పురీమ్" ఎన్ఱు ఇఙ్గుళ్ళారై వారిప్పిడియాక ప్పిడిత్తుక్కొణ్డుపోవతఱ్కు త్తిరుమథురైయిలే వన్దు తిరువవతరిత్తవనే! కృశమ్ - పలవకైప్పట్ట చిన్తైకళాలే ఉడల్ మెలిన్దుమ్, కృతఘ్నమ్-నీ ఎత్తనై నన్మై శెయ్తరుళినాలుమ్ అవఱ్ఱై ఒరుపొరుళాకవుమ్ మతిక్కమాట్టాతవనాయ్, దుష్కర్మ కారిణమ్ - తీయ శెయల్కళెన్ఱు శాస్త్రఙ్గళిలే యావై శిలకర్మఙ్గళ్ గర్హిక్కప్పట్టిరుక్కుమ్; అవఱ్ఱిన్ స్వరూపమ్ ఎన్నడియాక వాయిఱ్ఱు నిఱమ్పెఱువతు. అవఱ్ఱై చ్చెయ్తుపోరుకైయే తొழிలాకవుడైయనాయ్, పాపభాజనమ్ - ఇప్పాతు శెయ్తుపోరుకిఱవళవేయో!

ఎన్నిన్త్రవొనియుమాయ్ కూ్కడు పూరిత్తుక్కిడక్కుమ్ పాపఙ్గళు క్కుమ్ కళఞ్జియమాయిత్తే అడియేనిరుప్పతు. అపరాధసహస్రాణా మాకరమ్ - దేవర్ “ గుణానామాకరో మహాన్ ” ఎన్ఱు నాడెఙ్గుమ్ పుకళ్ పెట్ఱాప్పోలే, అడియేనుమ్ ‘అపరాధసహస్రాణామాకరః’ ఎన్ఱు విరుతుపిడిత్తు త్తిరికిఱపడిపారీర్. మామ్ - ఇప్పడి దేవరీరుడైయ నిగ్రహహేతుక్కళిల్ అల్పముమ్ కుఱైవిల్లాత అడియేనై, కేవలయా కృపయాగృహాణ-నిర్హేతుకమానకృపైయాలే ఇవన్ నమ్మడియాన్’ ఎన్ఱు తిరువుళ్ళప్పఱ్ఱియరుళవేణుమ్. (కేవలయా) మడిమాఙ్గాయిడు మ్బడిక్కిడాక ఇత్తలైయిల్ శిఱితేనుమ్ తొఙ్గిఱ్ఱుణ్డో వెన్ఱు తేడప్పా క్కలుమ్ కిడైప్పతొన్ఱిల్లైకాణ్; ఉన్నుడైయకృపైయొన్ఱుమే జీవి క్కవేణ్డుమ్కిడాయ్. విషయార్ణవమగ్నం మామ్ - శబ్దాదివిషయఙ్గ ళాకిఱ కడలినుళ్ళే అఴున్దిక్కిడక్కిఱ అడియేనై, త్వముద్ధర్తుమర్హ సి - దేవరీర్ తామే కరైయేఱ్ఱక్కడవీర్. ౧. ౬.

పితామాతాసుహృద్బన్ధుర్భ్రాతాపుత్రస్త్వమేవహి ।
విద్యాధనంచకామ్యంచ నాన్యత్కిఞ్చిత్త్వయావినా ॥ ౭॥

పితా-ఉత్పాదకనాయ్ హితకామనాయిరుక్కిఱ పితావుమ్, మాతా - గర్భధారణమ్పణ్ణి ప్రసవక్లేశత్తై అనుభవిత్తు అశుచిప్రస వఙ్గళుక్కుమ్ ఇఴాయా తేరక్షిత్తు ఉళ్ళతనైయుమ్ ప్రియమేవడత్తి ప్పోరుమ్ తాయుమ్, సుహృత్-ఎప్పోతుమ్ నన్మైయేయెణ్ణుకిఱమ్ సఖావుమ్, బన్ధుః - ఓరాపత్తువన్దవాత్తే కణ్ణైత్తుడైక్కవరుమ్ బాన్ధవ జనముమ్, భ్రాతా-నన్మైతీమైకళుక్కుత్తుణైనిఱ్కుమవనాన ఉడన్ పిఱన్దానుమ్, పుత్రః - నిరయనిస్తారకనాన పిళ్ళైయుమాకిఱవెల్లామ్, త్వమేవహి - “ శేలేయ్కణ్ణియరుమ్ పెరుమ్శెల్వముమ్ నన్మక్క

ళుమ్, మేలాత్తాయ్ తన్దైయుమవరేయినియావారే” ఎన్గిఱపడియే ఎల్లా వుఱవుముత్తైయుమ్ ఎనక్కు నీయేకాణ్. విద్యా - ఇఙ్గు జీవనత్తై యుమ్ అఙ్గు ఉజ్జీవనత్తైయుమ్ విళైవిక్కవల్ల విద్యైయుమ్, ధనంచ- ఆపత్తుక్కు ఉతవుమ్ పొరుళుమ్, కామ్యంచ - మఱ్ఱుముళ్ళ గృహ క్షేత్రపశ్వన్నాది కామ్యవర్గముమ్, త్వయావినా ఽన్యత్ కిఞ్చిత్ న- ఎల్లామ్ నీయేయన్ఱి వేఱొన్ఱిల్లై కాణ్ ఎనక్కు. ౭.

యత్రకుత్రకులేవాసో యేషుకేషుభవోస్తుమే ।
తవదాస్యైకభోగేస్యాత్ సదాసర్వత్ర మేరతిః ॥ ౮॥

మే - ఉన్నైయొఴియత్ తఞ్జమాకప్పఱ్ఱిన ఎనక్కు, యత్రకుత్రకులేవాసః అస్తు - పాతాళపృథివీ నరక స్వర్గాదికళిల్ ఎవ్విడత్తిలాకవుమామ్ వాసమ్. యేషుకేషుభవః అస్తు-‘యోనిషు’ ఎన్ఱిత్తై అధ్యాహార్యమ్ - సురనరతిర్యగ్యోనికళిల్ పేర్ శొల్లవుమ్ పొఱాత తాఴ్న్దయోనియాకవుమామ్ పిఱప్పిడమ్; ఇతిలే ఒరునిర్బన్ధమిల్లైకాణ్. పిన్నై అతుళ్ళతు ఎవ్విషయత్తిలే యెన్నిల్; [తవేత్యాది] దేవరీరుడైయ “ అడిమైయెన్నుమక్కోయిన్మై ” ఎన్గిఱ దాస్యసామ్రాజ్యమెన్బతు యాతొన్ఱుణ్డు, అతు తన్నిలే ఎనక్కు ఎప్పోతుమ్ ఎవ్విడత్తిమ్ అభిరుచి వేణ్డుమ్ ఎన్ఱైకాణ్ తేట్టమ్. “ దివివాభువివామమాస్తు వాసః ” ఎన్బత్తైస్మరిప్పతు. ౮.

మనసాకర్మణావాచా శిరసావాకథంచన ।
త్వాంవినానాన్యముద్దిశ్య కరిష్యేకించిదప్యహమ్ ॥ ౯॥

మనసా కర్మణావాచా శిరసావా - నిన్నైప్పుక్కు ఉఱుప్పాన నెఞ్జినాలావతు, శెయ్కైక్కు ఉఱుప్పాన కరణఙ్గళినాలావతు, శొల్లవుక్కు ఉఱుప్పాన వాక్కినాలావతు, ఉత్తుఙ్గవిషయత్తిలే అధమా

శెయ్యక్కడవ శెయలుక్కు ఉఱుప్పాన శిరస్సినాలావతు. "కర్మణా" ఎన్ఱు ఇన్ద్రియజన్య వ్యాపారత్తై చ్చొల్లక్కడవతాకిలుమ్ ఇవ్విడత్తిలే లక్షణయా కర్మసాధనమాన కరణన్దన్నై చ్చొల్లిఱ్ఱాకిఱతు. "అర్థాత్ప్రకరణాల్లిఙ్గా దౌచిత్యాదర్థనిశ్చయః" ఇతి. ఆక, మనోవాక్కాయ శిరస్సుక్కళిలొన్ఱినాలావతు, కథఞ్చన - ఎన్దక్కైయిలుమ్, త్వాంవినా అన్యముద్దిశ్య - దేవరీరై యొழియ మఱ్ఱొరువరైయుద్దేశిత్తు, అహంకిఞ్చిదపినకరిష్యే - అడియేన్ ఒన్ఱుమ్ శెయ్యక్కడవేనల్లేన్. దేవరీరై యొழియ మఱ్ఱొరువనైయుమ్ నెఞ్జాలుమ్ నినైయేన్, వాయ్కొణ్డుమ్ పేశేన్, కైయాలుమ్ తొழేన్; తలైయాలుమ్ వణఙ్గేనెన్ఱ. కథఞ్చన - ఎప్పడిప్పట్ట ఆపత్తునేర్న్దపోతిలుమెన్ఱపడి.

పాహి పాహి జగన్నాథ కృపయా భక్తవత్సల ।

అనాథోహమధన్యోహ మకృతార్థకథంచనః ॥ ౧౦॥

జగన్నాథ - ఉలకజ్జట్కు అరశే!, భక్తవత్సల-ఆశ్రితర్కళిన్ కుఱ్ఱఙ్గళైయే పచ్చైయాకక్కొళ్ళుమవనే!, కృపయా పాహి పాహి - కేవలకృపైయినాలే రక్షిత్తరుళవేణుమ్ రక్షిత్తరుళవేణుమ్. రక్షణత్వరాతిశయ ద్యోతనాయ ద్విరుక్తిః; అహమనాథః - అడియేన్ దేవరీరైయన్ఱి వేఱొరుపుకలఱ్ఱిరానిన్ఱేన్. అధన్యః - అకిఞ్చనన్, కథఞ్చన అకృతార్థః - శెయ్యవేణ్డియ శెయల్కళిల్ ఏతాకిలుమొన్ఱైయావతు శితిలముత్తైయవాకిలుమ్ అనుష్ఠిక్కప్పెఱ్ఱిలేన్. ఆనపిన్బు, కృపయా పాహి-ఇత్తలైయిలొన్ఱైయుమ్ ప్రతీక్షియాతకృపైయైక్కొణ్డు కార్యమ్ శెయ్యప్పారాయ్. ౧౦.

నృశంసశ్చ పాపకృత్క్రూరో వఞ్చకోనిష్ఠురస్సదా,

భవార్ణవేనిమగ్నస్త్వామనన్యం కరుణోదధే ॥ ౧౧॥

కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యాం దీనంమామవలోకయ ।
త్వదగ్రేపతితంత్యక్తుం తావకంనార్హసిప్రభో ॥ ౧౨॥

నృశంసః - ఘాతుకన్; ఆట్టువాణియన్ శాణడియేన్; పాప కృత్ - హింసై ఒన్ఱుతానో శెయ్‌తుపోరువతు? "నానేనానావిత నరకమ్‌పుకుమ్ పావమ్ శెయ్‌తేన్." క్రూరః - ఇత్తనై పావమ్ శెయ్ తుమ్ నెఞ్జిల్ తాన్ శిఱితుఈరముణ్డో? వఞ్చకః - పెరియతిరువిళా క్కళిలే నాల్వర్ నిన్ఱవిడత్తిలే యుమ్ కత్తరియుమాయ్ త్తిరియుమవన్ కాణ్. సదానిష్ఠురః -మాతృఘాతుకనుక్కుమ్ కై నెన్దాల్ 'అమ్మే!' ఎన్ఱప్రాప్తియుణ్డు, అతువుమిల్లై కాణెనక్కు. భవార్ణవనిమగ్నమ్ - పిఱవిక్కడలుల్ తుళఙ్గానిఱ్కిఱ, అనన్యమ్ - వేఱు పుకలత్తిరు క్కిఱ, దీనమ్ - పోరక్లేశప్పట్టిరుక్కిఱ, మామ్ - అడియేనై, కరు ణోదధే - కరుణైక్కడలే!. కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యామవలోకయ - తిరువరుల్ విఞ్జినతిరుక్కణ్గళాలే నోక్కియరుళవేణుమ్; ప్రభో-ఎమ్బె రుమానే!, త్వదగ్రే -దేవరీర్ తిరుమున్బే, పతితమ్-వేరత్తమరమ్ పోలే వీఴ్న్దవనాయ్, తావకమ్ - 'అహంమమ" ఎన్ఱిరున్దనిలై కులైన్ఱు ఉన్నుడైయవనెన్ఱు పేర్ శుమన్దిరానిన్ఱ, మామ్- అడియేనై, త్యక్తుంనార్హసి-కై విడవల్లైయల్లైకాణ్. [త్వదగ్రేపతితమ్] * ఎత్తి శై యుముఴన్ఱోడి యిళైత్తువీఴ్న్ద కాకాసురనిలుమ్ కెట్టేనో?[త్యక్తుం నార్హసిప్రభో] నిరఙ్కుశస్వతన్త్రనానవునక్కు చ్చెయ్యక్కూడాత తొన్ఱిల్లైయేలుమ్ ఎన్నైక్కైవిడుకై ఉన్నుడైయ శెఙ్గోన్మైక్కు చ్చుతిరన్ఱుకిడాయ్. ౧౨.

మయాకృతానిపాపాని త్రివిధానిపునఃపునః ।
త్వత్పాదపఙ్కజంప్రాప్తుం నాన్యత్త్వత్కరుణాంవినా ॥ ౧౩॥

త్రివిధానిపాపాని- వాచిక కాయిక మానసికభేదత్తాలే మూన్ఱు వకైప్పట్ట పావఙ్గళుమ్, పునః పునః మయా కృతాని - "యద్బ్రహ్మకల్ప నియుతానుభవేప్యనాశ్యం తత్కిల్బిషం సృజతిజన్తురిహక్షణార్ధే" ఎన్ఱ పడియే ఒన్ఱుమ్ కుఱైవిల్లాతపడి అదు త్తదుత్తు అడియేనాల్ శెయ్తు తలైక్కట్టప్పట్టన; త్వత్పాదపఙ్కజం ప్రాప్తుమ్ - దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైకళై అణుకువతఱ్కు, త్వత్కరుణాం వినా అన్యత్ న- నిన్నరుళన్ఱి ప్పుకలొన్ఱుమిల్లై. ౧౩.

సాధనాని ప్రసిద్ధాని యాగాదీన్యబ్జలోచన ।
త్వదాజ్ఞయా ప్రయుక్తాని త్వాముద్దిశ్య కృతాని వై ॥ ౧౪॥

అబ్జలోచన - తామరైక్కణ్ణనే!, త్వదాజ్ఞయా ప్రయుక్తాని - "శ్రుతిస్స్మృతిర్మమైవాజ్ఞా" ఎన్ఱపడియే దేవరీరుడైయ దివ్యాజ్ఞైయాన శ్రుతిస్మృత్యాదికళాలే చోదితమాన, యాగాదీని ప్రసిద్ధాని సాధనాని-యాగమ్ ముతలాన ప్రసిద్ధఙ్గళాన సాధనఙ్గళ్ త్తనైయుమ్, త్వాముద్దిశ్య కృతాని - దేవరీరైయుద్దేశిత్తుచ్చెయ్తుముడిక్కప్పట్టన. కీఴ్ శ్లోకత్తిలే, 'త్రివిధమాన పాపఙ్గళైయుమే అడియేన్ శెయ్తు తలైక్కట్టినేన్, ఇని దేవరీర్ అరుళ్ కొణ్డు కార్యమ్ శెయ్యుమత్తనై' ఎన్ఱు శొల్లివైత్తు, ఇతిల్ 'దేవరీరుడైయ ఆజ్ఞాచోదితఙ్గళాన యాగాదిసాధనఙ్గళైచ్చెయ్తు తలైక్కట్టినేన్' ఎన్ఱాల్ ఇరణ్డుమ్ తన్నిల్ శేరుమో ఎన్నిల్; కీఴ్ శ్లోకత్తుక్కు ప్పొరున్దుమాఱు పొరుళ్ కొళ్ళవేణ్డుకైయాలే - అడియేన్ శెయ్తు తలైక్కట్టియ యాగాది సాధనానుష్ఠానమ్ ఇన్ద త్రివిధపాపఙ్గళేయామత్తనై కాణ్ ఎన్ఱు ఏకవాక్యార్థమాక క్కొళ్ళక్కడవతు. యాగమావతు - భగవదారాధనమ్; "యజ - దేవపూజాయామ్" ఇతి. [కృతాని వై] "నన్ఱాకనానిలత్తైయాళ్విత్తే" ఎన్ఱాప్పోలే త్త్వపోక్తియిరుక్కుమపడి.

భక్త్యైకలభ్యః పురుషోత్తమోఽసౌ ।
జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః ।
అకిఞ్చనోఽనన్యగతిశ్శరణ్యో
గృహాణమాం క్లేశిన మమ్బుజాక్ష ॥

జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః - "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే" ఇత్యాదిప్పడియే ఉలకఙ్గళై ప్పడైత్తళిత్తుత్తుడైక్కవల్ల, అసౌ పురుషోత్తమః-పురుషోత్తమనాకియ ఇన్ద తేవరీర్, భక్త్యైకలభ్యః - "పత్తరామవర్క్కెళియవన్ ముత్తియుమ్ ఉళాకుమే" ఎన్గిఱపడియే భక్తియొన్ఱినాలేయే పెఱత్తక్కవర్. అకిఞ్చనః - ఇత్తలైయిల్ పేఱుక్కు ఉఱుప్పాన కైమ్ముతలొన్ఱుమిల్లై. అనన్యగతిః - ఉపాయాన్తరశూన్యతై మాత్రమల్ల; రక్షకాన్తరశూన్యనాయుమిరానిన్ఱేన్ ; శరణ్య-సర్వలోకఙ్గళుక్కుమ్ అనిష్టనివృత్తియైయుమ్ ఇష్టప్రాప్తియైయుమ్ పణ్ణిక్కొడుక్కుమవనే!, అమ్బుజాక్ష - స్వామిత్వ సూచకమాన శెన్దామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే! క్లేశినమ్- అవిద్యాస్మితారాగద్వేషాభినివేశఙ్గళాకియ క్లేశఙ్గళాలే భరితనాన, మామ్-అడియేనై, గృహాణ-భవదీయనాక అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు నేచ్ఛామమకదాచన ।
త్వత్పాదపఙ్కజాస్వాద జీవితం దీయతాంమమ ॥ ౧౬.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు - ఇష్టాపూర్తాదికళాలుణ్డాకుమ్ పుణ్యత్తిలుమ్, పురుషార్థసాధనమాన ఐశ్వర్యత్తిలుమ్, స్వయమ్ప్రయోజనమాన ఐహికభోగత్తిలుమ్, స్వానుభవరూపకైవల్యత్తిలుమ్ స్వప్రీతిక్కు ఉఱుప్పాన మోక్షత్తిలుమ్, మమ- దేవరీరుక్కు అత్యన్తపరతన్త్రనాన ఎనక్కు, ఇచ్ఛా-విరుప్పమానతు, కదాచన - ఒరుకాలుమ్, నస్యాత్-ఉణ్డాకవేణ్డామ్; పిన్నై ఎతు వేణ్డువతెన్నిల్, త్వత్పా

దవబక్కు-జాస్వాదజీవితమ్ - దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరై కళై యను భవిక్కై-యాకియ జీవనమూనతు, మమ-అడియేనుక్కు, దీయ తామ్-కృపైయినాల్ ప్రసాదిత్తరుళవేణ్డుమ్. ౧౬.

కామయే తావకత్వేన పరిచర్యానువర్తనమ్ ।
నిత్యం కిఙ్కరభావేన పరిగృహ్ణీష్వ మాం విభో ॥ ౧౭.

తావకత్వేన - దేవరీరుక్కు ప్పరతన్త్రనాయ్, పరిచర్యాను వర్తనమ్-కైఙ్కర్యమ్ శెయ్వతిల్ నిరతనాయిరుక్కైయై, కామయే-ఆశైప్పడానిన్ఱేన్ ; హే విభో - సర్వస్వామియే ;, మామ్ - అడియేనై, నిత్యమ్ - మేలుళ్ళకాలమెల్లామ్, కిఙ్కరభావేన - ఉరియవడియానాక, పరిగృహ్ణీష్వ - అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్. ౧౭.

లోకం వైకుణ్ఠనామానం దివ్యం షాడ్గుణ్యసంయుతమ్ ।
అవైష్ణవానామప్రాప్యం గుణత్రయవివర్జితమ్ ॥ ౧౮.

నిత్యసిద్ధైస్సమాకీర్ణం తన్మయైః పాఞ్చకాలికైః ।
సభాప్రాసాదసంయుక్తం వనైశ్చోపవనైర్యుతమ్ ॥ ౧౯.

వాపీకూపతటాకైశ్చ వృక్షషండైస్సుమణ్డితమ్ ।
అప్రాకృతం సురైర్వన్ద్యమయుతార్కసమప్రభమ్ ॥ ౨౦.

ప్రకృష్టసత్వసమ్పన్నం కదా ద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥

దివ్యమ్ - స్వయంప్రకాశమాయ్, షాడ్గుణ్యసంయుతమ్ - జ్ఞానాదిషాడ్గుణ్యవిశిష్టనాన సర్వేశ్వరనోడు కూడియతాయ్, అల్లతు, భగవత్స్వరూపాది తిరోధాయకమాన లీలావిభూతిపోలన్ఱిక్కే సర్వేశ్వరనుడైయ షాడ్గుణ్యప్రకాశకమాయ్, అవైష్ణవానామప్రాప్యమ్-విష్ణుభక్తియిల్లాతవర్కళాల్ అడైవతఱ్కు అశక్యమాయ్, గుణత్రయవివర్జితమ్ - సత్వరజస్తమోరూప గుణత్రయ శూన్యమాయ్,

ళ్యస్త్రైః-సర్వైశ్వర్యసాన ఉన్నైదు పరమసామ్యాపన్నర్కళాలే
పాఞ్చకాలికైః - అఞ్చుకాలఙ్గళ్యమాపడిత్తిలే అభిగమనోపాదాన
ఇజ్యాస్వాధ్యాయ యోగఙ్గళాకియ ఐన్దుకాలఙ్గళాకవిభజిత్త ఆరా
రాధనమ్ శెయ్యుమవర్కళాన, నిత్యసిద్ధైః - నిత్యముక్తర్కళాలే
సమాకీర్ణమ్ - శూழప్పట్టతాయ్, సభాప్రాసాదసంయుక్తమ్- కొలు
మణ్డపమ్ ఉప్పరిక్కై ముతలియవైకళోడు కూడియతాయ్, వనైః-తిల్య
కాన్తారమ్ ముతలియ దూరస్థవనఙ్గళోడుమ్, ఉపవనైశ్చ - సమీ
పస్థమాన ఉద్యానవనఙ్గళోడుమ్, యుతమ్ - కూడియిరుప్పతాయ్,
వాపీకూపతటాకైశ్చ - నడైవావికళ్, శిఱుకిణఱుకళ్, పెరియకుళ
ఙ్గళ్, ఆకియ ఇవైకళాలుమ్, వృక్షషణ్డైః - పలవకైయాన వృక్ష
ఙ్గళాలుమ్, సుమణ్డితమ్ - అలఙ్కరిక్కప్పట్టిరుప్పతాయ్, అప్రాకృ
తమ్ - ప్రకృతియిన్ వికారఙ్గళాక ఉణ్డానతన్నిక్కే పఞ్చోపనిషణ్మ
యమాయ్, సురైర్వన్ద్యమ్ - అయర్వఱుమమరర్కళాలే సేవిక్క
ప్పడుమతాయ్, అయుతార్కసమప్రభమ్ - అనేకమాయిరమ్సూర్య
ర్కళోడొత్త కాన్తియుడైయతాయ్, ప్రకృష్టసత్వసమ్పన్నమ్-శుద్ధ
సత్వమయమాన, వైకుణ్ఠనామానంలోకమ్-శ్రీవైకుణ్ఠమెన్గిఱ పరమ
పదత్తై. కదా, - ఎప్పోతు, చక్షుషా - కణ్గళాల్, ద్రక్ష్యామి - కణ్డు
కళిప్పేన్.

క్రీడన్తంరమయాసార్ధంలీలాభూమిషు కేశవమ్ ।
మేఘశ్యామంవిశాలాక్షం కదాద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥౨౮॥

లీలాభూమిషు - విహారార్థమానస్థలఙ్గళిల్, రమయాసార్ధమ్-
భోగవర్ధకైయాన పెరియపిరాట్టియారుడన్, క్రీడన్తమ్ - విహారియా
నిఱ్పానాయ్, మేఘశ్యామమ్-కుళిర్న్దమేఘమ్పోలే శ్యామళమ్మాన
విగ్రహత్తైయుడైయనాయ్, విశాలాక్షమ్-విశాలమాన తిరుక్కణ్గళై

యుడై యనాయ్, కేశవమ్ - అపత్కాలత్తిల్ బ్రహ్మరుద్రాదికళై త్తన్ తిరుమేనియి లిడమ్‌కొడుత్తు రక్షిక్కుమ్ సర్వాధికనాన వైభవ రుమానై, చక్షుషా కదా ద్రక్ష్యామి - కణ్ణాలక్కండుసేవిత్తు అనద్దిప్పతు ఎప్పోతో.

ఉన్నసంచారువదనంబిమ్బోష్ఠంశోభితాననమ్
విశాలనిమ్ననాభింతమాపీనజఘనంహరిమ్ ।
విశాలవక్షసంశ్రీశం కమ్బుగ్రీవంజగద్గురుమ్
ఆజానుబాహు పరిఘమున్నతాంసం మధుద్విషమ్ ।
కరభోరుంశ్రియఃకాన్తం కదాద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥ ౨౩.

ఉన్నసమ్ - ఉయర్న్ద అళ్ళకియతాన నాసికైయైయుడైయవ నాయ్, చారువదనమ్ - అళ్ళకియ తిరువాయై యుడైయవనాయ్ బిమ్బోష్ఠమ్ - కోవై ప్పళ్ళత్తోడొత్త తిరువధరత్తైయుడైయవనాయ్ శోభితాననమ్ - సముదాయ శోభాయుక్తమాన తిరుముఖమణ్డలత్తై యుడైయనాయ్, విశాలనిమ్ననాభిమ్ - విశాలమాయ్ ఆళ్న్దిరు ప్పతానతిరువున్దియైయుడైయనాయ్, ఆపీనజఘనమ్ - పరుత్తనితంబ ప్రదేశత్తైయుడైయనాయ్, విశాలవక్షసంశ్రీశమ్ - పెరియపిరాట్టి యారుక్కు కోయిల్కట్టణమాన తిరుమార్వైయుడైయవనాయ్, కమ్బుగ్రీవమ్ - శఙ్ఖమ్బోన్ఱ తిరుమిడత్తైయుడైయనాయ్, జగద్గు రుమ్ - సర్వలోకత్తుక్కుమ్ శాస్త్రప్రదానాదికళాల్ అజ్ఞానత్తైపోక్కుమవనాయ్, ఆజానుబాహు పరిఘమ్-ముళ్ళన్దాళళవుమ్ నీణ్డుపరిఘమ్బోల్ వర్తిక్కుమానతిరుక్కైకళైయుడైయనాయ్, ఉన్నతాంసమ్ - ఉయరవెళుత్త తిరుత్తోళ్కళై యుడైయనాయ్, మధుద్విషమ్-ఆశ్రిత విరోధియాన మధువెన్నిఱ అసురనై నిరసిత్త, కరభోరుమ్ - కైయ్యిల్

మణికట్టుముతల్ కడైశివిరల్ నడువిలుళ్ళ స్థలమెల్లాల్ అడిపరుత్తు నుని శిఱుత్తు మృదువాయిరుక్కుమ్ తిరుత్తుడైకళై యుడైయనాయ్ శ్రియఃకాన్తమ్ - పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభనాయ్ ఆశ్రితతాపనివర్తకనాన సర్వేశ్వరనై - కదా ద్రక్ష్యామి కణ్ణాల్ సేవిత్తు ఆనన్దిప్పతు ఎప్పోతో.

శఙ్ఖచక్రగదాపద్మైరఙ్కితం పాదపఙ్కజమ్ ।
శరచ్చన్ద్రశతాక్రాన్తనఖరాజివిరాజితమ్ ।
సురాసురైర్వన్ద్యమానమృషిభిర్వన్దితం సదా ।
కదా వా దేవ మూర్ధానం మామకం మణ్డయిష్యతి ॥ ౨౧

శఙ్ఖచక్రగదాపద్మైరఙ్కితమ్-శఙ్ఖరేఖై చక్రరేఖై గదారేఖై పద్మరేఖై ఇవైకళాల లఙ్కృతమాయ్, శరచ్చన్ద్రశతాక్రాన్త నఖరాజివిరాజితమ్-అనేక శరత్కాల చంద్రర్కళిన్ కాన్తియై అతిక్రమిత్త కాన్తిపొరున్దియ నఖపఙ్క్తికళాల్ విళఙ్గానిఱ్పతాయ్, సురాసురైర్వన్ద్యమానమ్ - దేవాసురవిభాగమఱ ఎల్లారుక్కుమ్ ఆశ్రయణీయమాయ్, ఋషిభిః సదావందితమ్ - మననశీలరాన ఋషికళాలే ఎప్పోతుమ్ సేవిక్కప్పడువతాన, పాదపఙ్కజమ్ - తిరువడిత్తామరైకళై, హే దేవ - వారీర్ సర్వస్వామియే! మామకంమూర్ధానమ్-ఎన్నుడైయ శిరస్సై, కదా వా - ఎప్పోతుతాన్, మణ్డయిష్యతి అలఙ్కరిప్పిక్కప్పోకిఱీర్. ౨౨

కదా గమ్భీరయా వాచా శ్రియా యుక్తో జగత్పతిః ।
చామరవ్యగ్రహస్తం మామేవం కుర్వితి వక్ష్యతి ॥

శ్రియాయుక్తః - కైఙ్కర్యవర్ధకైయాన పెరియపిరాట్టియారోడుకూడియ, జగత్పతిః-సర్వేశ్వరన్, గమ్భీరయావాచా - మేన్మై

తోళ్ మిప్పడిగళిన్వాళ్ళాన వార్త్తైయినాల్, చామరవ్యగ్రహస్తం మామ్-తిరు వెణ్ శామరమ్ పరిమాఱువతిల్ ఆశై పొఱున్దియ క్కైకళై యుడైయ ఎన్నై, ఏవంకురు ఇతి - అప్పడియే వెణ్ శామరమ్ పణి మాఱక్కడవాయెన్ఱు, కదా ఎప్పోతు, వక్ష్యతి - నియమిక్క ప్పోగిఱాన్. ౨౬.

కదాహంరాజరాజేన గణనాథేనచోదితః।

చరేయంభగవత్పాద పరిచర్యానువృత్తిషు॥ ౨౭.

రాజరాజేన - రాజాధిరాజనాయ్, గణనాథేన - పారిషద గణనాయకనాన సర్వేశ్వరనాలే, అహమ్ - నాన్, భగవత్పాదపరి చర్యానువృత్తిషు - ఎమ్బెరుమానుడైయ తిరువడికళిల్ కైఙ్కర్య ఙ్గళై అనుష్ఠిక్కుమాకచ్చెయ్వతిల్, చోదితః-నియమిక్కప్పట్టవనా య్, కదా - ఎప్పోతు - చరేయమ్ - కైఙ్కర్యఙ్గళై చ్చెయ్యక్క డవేన్. ౨౭.

శాన్తాయచ విశుద్ధాయ తేజసేపరమాత్మనే।
నమోభగవతే విష్ణోవాసుదేవామితద్యుతే॥ ౨౮.

హేవిష్ణో - సర్వవ్యాపకనే! అమితద్యుతే - నిరవధికశో భాయుక్తనే! వాసుదేవ - వాసుదేవశబ్దవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనే! శాన్తాయ-అశనాయాపిపాసజన్మమృత్యుశోకమోహఙ్గళాకిఱ ఊర్మి షట్కరహితనాయ్, విశుద్ధాయ - క్లేశకర్మాదిదోష రహితనాయ్, తేజసే-సర్వలోకప్రకాశకరనాయ్, భగవతే - జ్ఞానశక్త్యాదిషాడ్గుణ్య పరిపూర్ణనాయ్, పరమాత్మనే! సకలాత్మాక్కళుక్కుమ్ అన్తరాత్మత యాలిన్ఱు నియమిక్కుమవనాన ఉనక్కు, నమః-నిర్మమనాయ్ నమ స్సైప్పణ్ణుకిఱేన్. ౨౮.

నమస్సర్వగుణాతీత షడ్గుణాయాదివేధసే ।
సత్యజ్ఞానానన్తగుణబ్రహ్మణే పరమాత్మనే ॥

సర్వగుణాతీత-హేయజ్గళాన ప్రాకృతగుణజ్గళై కడన్దవనే! సర్వేశ్వరనే! షడ్గుణాయ - ఎల్లాగుణజ్గళుక్కుమ్ మూలమాన జ్ఞానాది షడ్గుణజ్గళై యుడైయవనాయ్, ఆదివేధసే - ఆదిస్రష్టావాయ్, సత్యజ్ఞానానన్తగుణ బ్రహ్మణే-సత్యత్వజ్ఞానత్వ ఆనన్తత్వరూపగుణజ్గళై యుడైయ పరంబ్రహ్మ శబ్దవాచ్యనాయ్, పరమాత్మనేనమః -ఉలకజ్గళుక్కెల్లామోరుయిరాన ఉనక్కు శరణమడైకిఱేన్. ౨౯.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహదశద్వాదశమూర్తయే ।
నమోనన్తాయ విశ్వాయ విశ్వాతీతాయచక్రిణే ॥ ౩౦.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహదశద్వాదశ మూర్తయే-సృష్ట్యాదికళుక్కాక సజ్కర్షణ ప్రద్యుమ్నానిరుద్ధవాసుదేవాది రూపేణనిఱ్కుమ్ నిలైకళెన్న, సత్యాచ్యుతాది పఞ్చవ్యూహజ్గళెన్న, నవవ్యూహజ్గళెన్న, రామకృష్ణా ద్యవతారజ్గళెన్న, కేశవాదిద్వాదశమూర్తికళెన్న ఏవంవిధమాన దివ్యమంగళవిగ్రహజ్గళై యుడైయనాయ్, అనన్తాయ- దేశకాలవస్తుపరిచ్ఛేదరహితనాయ్, విశ్వాయ-స్వరూపరూపగుణవిభవాదికళాల్ పూర్ణనాయ్, విశ్వాతీతాయ - చేతనాచేతన విలక్షణనాయ్, చక్రిణే - స్వాశ్రిత విరోధిపరిహారార్థమాక ఎప్పోతుమ్ తిరుక్కైయిలానేమియై యుడైయ ఉనక్కు, నమః- నమస్కారం పణ్ణుకిఱేన్. ౩౦.

నమస్తేపఞ్చకాలజ్ఞ పఞ్చకాలపరాయణ ।
పఞ్చకాలైకమనసాం త్వమేవగతిరవ్యయః ॥ ౩౧.

పఞ్చకాలజ్ఞ - అభిగమనాది కాలఙ్గళై యఱిన్దవనే, పఞ్చకాల పరాయణ - పఞ్చకాలఙ్గళిలుమ్ ఆరాధిప్పవర్ కళుక్కు పరమప్రాప్య నానవనే! తేనమః - ఉన్నై శరణమడైకిఱేన్, పఞ్చకాలైకమన సామ్ - పాఞ్చకాలికారాధనమ్ శెయ్వతిల్ అభినివేశముడైయవర్ కళుక్కు, త్వమేవ - దేవరీరే, అవ్యయః - నిరపాయమాన, గతిః - ఉపాయమాకవాకిఱీర్. ౩౧.

పరేవ్యోమ్ని స్థితం దేవం నిరవద్యం నిరఞ్జనమ్।
అప్రమేయమజం విష్ణుమబ్జనాభం సురేశ్వరమ్।
వాగతీతం పరం శాన్తం శరణం త్వాం గతోఽస్మ్యహమ్ ॥ ౩౨.

పరేవ్యోమ్ని స్థితం దేవమ్ - పరమాకాశశబ్దవాచ్యమాన పరమపదత్తిల్ తన్మేన్మైతోన్ఱ వీఱ్ఱిరుక్కుమవనాయ్, నిరవద్యమ్ - ఆశ్రితపరాఙ్ముఖత్వాద్యవద్యరహితనాయ్, నిరఞ్జనమ్ - ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గోడు సమ్బన్ధత్తిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ అనైకళిన్ దోషఙ్గళ్ తట్టాతవనాయ్; అప్రమేయమ్ - అపరిచ్ఛేద్యనాయ్, అజమ్ - ఉత్పత్తిరహితనాయ్, విష్ణుమ్ - సర్వవ్యాపకనాయ్, అబ్జనాభమ్ - సకల జగదుత్పత్తి హేతువాన తిరునాభికమలత్తైయుడైయనాయ్, సురేశ్వరమ్-నిత్యసూరి నిర్వాహకనాయ్, వాగతీతమ్ - వాయాల్ పుకழ్కైక్కు అశక్యమానవనాయ్, పరమ్- సర్వాధికనాయ్, శాన్తమ్-జన్మజరామరణాదిదోష రహితనాన, త్వామ్-దేవరీరై, అహమ్-ఆకిఞ్చన్యాది భరితనాననాన్, శరణంగతోఽస్మి-శరణమడైకిఱేన్. ౩౨.

పర్యఙ్కం ద్వాన్ద్వాతీతం త్వాం కౌస్తుభోద్భాసివక్షసమ్
విశ్వరూపం విశాలాక్షం కదాద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥ ౩౩.

వర్యమ్ - సర్వ్వశ్రేష్ఠనాయ్, ద్వారద్వాతిరిక్తమ్ - ప్రాకృత సుఖదుఃఖఙ్గళై క్కడన్దిరుక్కు మవనాయ్, అల్లతు చేతనాచేతన విలక్షణనాయ్, కౌస్తుభోద్భాసివక్షసమ్-కౌస్తుభత్తాల్ విళఙ్గానిఱ్కిఱ తిరుమార్వైయుడైయవనాయ్, విశ్వరూపమ్ - జగచ్ఛరీరకనాయ్, విశాలాక్షమ్ - విశాలఙ్గళాన తిరుక్కణ్గళై యుడైయనాన, త్వామ్ - ఉన్నై, చక్షుషా కదాద్రక్ష్యామి - కణ్గళాల్ ఎప్పోతు కణ్డుకళిక్కప్పోకిఱేన్. 33.

మోక్షం సాలోక్యసారూప్యం ప్రార్థయే న కదాచన ।
ఇచ్ఛామ్యహం మహాబాహో సాయుజ్యం తవ సువ్రత ॥ 3౪.

సాలోక్య సారూప్యం మోక్షమ్ - పరమపదప్రాప్తియాకిఱ మోక్షత్తైయుమ్, అపహతపాప్మత్వాది గుణాష్టకప్రాదుర్భావాది రూప మోక్షత్తైయుమ్, కదాచన-ఒరుకాలుమ్, నప్రార్థయే - విరుమ్బమాట్టేన్; హేమహాబాహో-సమస్తలోకఙ్గళైయుమ్ ఒతుఙ్గుమ్పడియాన తిరుత్తోళ్కళై యుడైయవనే, సువ్రత - ఆశ్రితరక్షణమే వ్రతమాకవుడైయ సర్వేశ్వరనే! తవ - దేవరీరుడైయ, సాయుజ్యమ్ కైఙ్కర్య మాకిఱ మోక్షత్తైయే, ఇచ్ఛామి - విరుమ్బుకిఱేన్. సాయుజ్యమెన్ఱుకూట్టరవాయ్, కూడినాలల్లతు కైఙ్కర్యమ్ సిద్ధియాతాకైయాల్, కైఙ్కర్యత్తాల్ పిఱక్కుమ్ భోగ్యతైయిల్ సామ్యత్తైయైచ్చొల్లుకిఱ తాకవుమామ్. 3౪.

సకలావరణాతీత కిఙ్కరోస్మి తవానఘ ।
పునఃపునః కిఙ్కరోస్మి తవాహం పురుషోత్తమ ॥ 3౫.

సకలావరణాతీత-దశో త్తరమానసత్తావరణత్తుక్కు మవ్వరుకాన (పరమపదత్తి లెఴున్దరుళియిరుక్కుమ) వనే! అనఘ-ఆశ్రితర్ దోషఙ్గళై క్కాణ్గైయాకిఱకుఱ్ఱమొన్ఱు మిల్లాతవనే! తవకిఙ్కరోస్మి - దేవరీరుక్కు యావదాత్మభావికైఙ్కర్యమ్ శెయ్య ప్పెఱువేనాకవేణుమ్; హేపురుషోత్తమ - ఆశ్రితరిడుమ్ పక్షపాతమై అపేక్షియామల్ నిరవధికైశ్వర్య ప్రదనాన సర్వేశ్వరనే, తవపునః పునః కిఙ్కరోస్మి - దేవరీరుక్కు నిత్యకిఙ్కర నాకవేణుమ్; కైఙ్కర్యత్తిల్ ఆదరాతిశయత్తాలే అనుత్తమత్తుచ్చొల్లుకిఱపడి. 3౧.

ఆసనాద్యనుయాగాన్తమర్చనం యన్మయాకృతమ్ ।
భోగహీనం క్రియాహీనం మన్త్రహీన మభక్తికమ్ ।
తత్సర్వంక్షమ్యతాం దేవ దీనం మామాత్మసాత్కురు॥ 3౨.

ఆసనాది అనుయాగాన్తమ్ - మన్త్రాసనమ్ ముతలాక భోజ్యాసన పర్యఙ్కాసనమ్ ముడివాక నడువిలుణ్డాన-అర్చనంయత్-(దేవరీర్ విషయమాక)యాతొరు ఆరాధనమానతు, మయాకృతమ్ ఎన్నాల్ శెయ్యప్పట్టతో? తత్సర్వమ్-అవైయెల్లామ్, భోగహీనమ్-ఉపచారఙ్గళాల్ కుఱైన్దిరున్దాలుమ్, క్రియాహీనమ్ - శెయ్యవేణ్డుమ్ వ్యాపారఙ్గళాల్ కుఱైన్దిరున్దాలుమ్, మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రఙ్గళాల్ కుఱైవుపెఱ్ఱిరున్దాలుమ్, అభక్తికమ్ - భక్తియిల్లామల్ శెయ్తిరున్దాలుమ్, క్షమ్యతామ్ - పొఱుత్తరుళవేణుమ్, దేవ - సర్వాధికనే! దీనంమామ్ - ఎళియనాననైన్నై, ఆత్మసాత్కురు - (కేవలకృపైయాలే) దేవరీరుక్కు కిఙ్కరనాక్కియరుళవేణుమ్. 3౨.

ఇతిస్తోత్రేణ దేవేశంస్తుత్వా మధునిఘాతినమ్ ।
యాగావసానసమయే దేవదేవస్యచక్రిణః ।
నిత్యంకిఙ్కరభావేన స్వాత్మానం వినివేదయేత్ ॥ ౩౫.

చక్రిణః - ఆశ్రితవిరోధి నివర్తకమాన తిరువాళ్ళియై యుడై య, దేవదేవస్య - సర్వేశ్వరనుడైయ, యాగావసాన సమయే - తిరువారాధన పూర్తికాలత్తిల్, ఇతిస్తోత్రేణ - ఏవంరూపమాన స్తోత్రత్తాలే, మధునిఘాతినమ్ - మధువెన్గిఱ అసురనై నిరసిత్త సర్వేశ్వరనై, స్తుత్వా - స్తోత్రమ్పణ్ణి, స్వాత్మానమ్-తన్నై, నిత్యం కిఙ్కర భావేన - నిత్యకిఙ్కరనాక, వినివేదయేత్-సమర్పిక్కక్కడవన్. ౩౫.

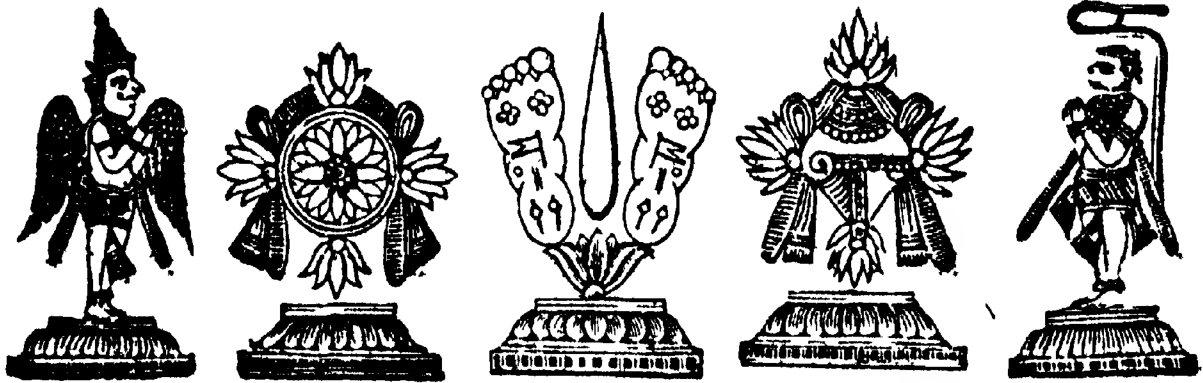
ద్వితీయ జితన్తాసమాప్తమ్.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తృతీయ జితన్తావ్యాఖ్యానమ్.

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ॥
నమస్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుష పూర్వజ॥ ౧.

హేపుణ్డరీకాక్ష - శెవ్వియ తామరైమలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే! తేజితమ్ - ఉనక్కు జయముణ్డాకక్కడవతు. హేవిశ్వభావన - సకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేనమః - ఉన్నై శరణమడైకిఱేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్యవతారాదికళైప్పణ్ణి ముఱ్పాడనాయ్ నిఱ్కుమవనే, హృషీకేశ - తన్నుడైయ సౌన్దర్యాదికళైక్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణఙ్గళానవిన్ద్రియఙ్గళై త్తన్వశ మాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్స్వరూపత్తైయుమ్ ప్రియమాకి కార్యమ్ శెయ్యుమవనాన సర్వేశ్వరనే! నమః తేఽస్తు - ఉన్నుడైయ సౌన్దర్యాది గుణఙ్గళుక్కు త్తోఱ్ఱు శరణమడైకిఱేన్. ౧.

విజ్ఞాపనమిదం దేవ శృణుత్వం పురుషోత్తమ।
నరనారాయణాభ్యాఞ్చ శ్వేతద్వీపనివాసిభిః।
నారదాద్యైర్మునిగణై స్సనకాద్యైశ్చ యోగిభిః।
బ్రహ్మేశాద్యైస్సురగణైః పఞ్చకాలపరాయణైః।
పూజ్యసే పుణ్డరీకాక్ష దివ్యమన్త్రైర్మహర్షిభిః॥ ౩౫.

పురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషనాన, దేవ - సర్వేశ్వరనే! త్వమ్ - దేవరీర్, ఇదం విజ్ఞాపనమ్ - ఇన్ద విణ్ణప్పత్తై, శృణు - తిరుచ్చెవిశాత్తి యరుళవేణుమ్; హేపుణ్డరీకాక్ష - పరత్వ ప్రకాశకమాన శెన్దామరై పోన్ర తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే! నరనారాయణాభ్యాఞ్చ - స్వాంశభూతరాన నరనారాయణర్కళాలుమ్, శ్వేతద్వీపనివాసిభిః - భగవదనుభవవిచ్ఛేదత్తిల్ సత్తైయఱ్ఱియుమ్ స్వభావర్కళాన శ్వేతద్వీపవాసికళాలుమ్, నారదాద్యైః మునిగణైః - సదాభగవద్గుణానుభవ శీలరాన నారదాదిమహర్షికళాలుమ్, సనకాద్యైశ్చయోగిభిః - అస్పృష్టసంసార గన్ధరాన సనకాది యోగికళాలుమ్, బ్రహ్మేశాద్యైః సురగణైః - స్వప్రయోజన పరర్కళాన బ్రహ్మరుద్రాది దేవతైకళాలుమ్, పఞ్చకాలపరాయణైః - భగవదారాధనోపయోగియాన అభిగమనోపాదానేజ్యాస్వాధ్యాయ యోగఙ్గళాకిఱ పఞ్చకాలఙ్గళై పరమప్రాప్యమాక వుడైయముముక్షుక్కళాలుమ్, మహర్షిభిః - జితేంద్రియరాన ఋషికళాలుమ్, దివ్యమన్త్రైః-ఆరాధనోపయోగికళాన విలక్షణ మన్త్రఙ్గళాలే, పూజ్యసే-ఆరాధిక్కప్పడుకిఱీర్. 3.

పాషణ్డ ధర్మసఙ్కీర్ణే భగవద్భక్తి వర్జితే।
కలౌజాతోఽస్మి దేవేశ సర్వధర్మబహిష్కృతే॥ ౪.

హేదేవేశ-అయర్వఱుమమరర్కళధిపతియే! పాషణ్డ ధర్మసఙ్కీర్ణే - వేదబాహ్యర్కళిన్ కర్మానుష్ఠానఙ్గళాల్ కలుషితమాయ్, భగవద్భక్తివర్జితే - జ్ఞానాదిగుణ పరిపూర్ణరాన దేవరీర్ విషయత్తిల్ ప్రీతిరూపాపన్నమానభక్తియినాల్ శూన్యమాయ్, సర్వధర్మబహిష్కృతే - అలౌకిక శ్రేయస్సాధనఙ్గళాన ధర్మఙ్గళిన్ గన్ధమిన్ఱిక్కేయిరుక్కుమ్, కలౌ - ఇన్దకలియుగత్తిలే, జాతోఽస్మి - పిఱవానిన్ఱేన్. ౪.

కథంత్వామసదాచారః పాపప్రసవభూరహమ్।
అర్చయామిదయాసిన్ధో పాహిమాం శరణాగతమ్। ౫.

అసదాచారః - దుష్కర్మఙ్గళై యే శెయ్దుతిరియుమవనాయ్, పాపప్రసవభూః - అతడియాకవరుమ్ పాపఙ్గళుక్కు ఉత్పత్తిస్థానమాన, అహమ్ - నాన్, త్వామ్ - నిత్యసూరికళాల్ ఆరాధిక్కప్పడుకిఱదేవరీరై, కథమ్ - ఎప్పడి, అర్చయామి - ఆరాధిప్పేన్ హేదయాసిన్ధో - కృపానిధియే! శరణాగతంమామ్ - దేవరీరైయే ఉపాయమాకప్పఱ్ఱియిరుక్కుఱ వెన్నై, పాహి - రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

తాపత్రయదవాగ్నౌ మాం దహ్యమానం సదావిభో।
పాహిమాం పుణ్డరీకాక్ష కేవలం కృపయాతవ॥ ౬.

హేవిభో - సర్వస్వామియానవనే! హేపుణ్డరీకాక్ష - శెన్దామరై కణ్ణనే! తాపత్రయదవాగ్నౌ - ఆధ్యాత్మికాధి దైవికాధిభౌతి

కళ్గళాన తాపత్రయజ్గళాకిఅకాట్టు త్తీయులే, సదా - కాలవిచ్ఛేదమి న్ఱియే, దహ్యమానమ్ - దహిక్కప్పట్టుక్కొడక్కిఅ, మామ్-ఎన్నై తవ - దేవరీరుడైయ, కృపయా కేవలమ్ - పరదుఃఖదుఃఖిత్వరూప గుణమొన్ఱినాలేయే ఇరఙ్గి, పాహి - రక్షిత్తరుళవేణుమ్. [illegible].

జన్మమృత్యుజరావ్యాధి దుఃఖసన్తప్తదేహినమ్ ।
పాలయాశుదృశాదేవ తవకారుణ్యగర్భయా ॥

హేదేవ - హితపరనాన సర్వస్వామియే! జన్మమృత్యు[illegible] వ్యాధి దుఃఖసన్తప్తదేహినమ్ - పిఱప్పుఇఱప్పుగళ్ మూప్పు[illegible] దుఃఖఙ్గళాల్ పీడితమాన శరీరత్తైయుడైయ ఎన్నై, [illegible] యా - కృపావర్షిణియాన, తవ - దేవరీరుడైయ, దృశా - [illegible] ళాలే, ఆశు - శీఘ్రమాగ, పాలయ - కటాక్షిత్తు [illegible] వేణుమ్.

ఇన్ద్రియాణి మయాజేతు మశక్యాపురుషోత్తమ ।
శరీరంమమదేవేశ వ్యాధిభిః పరిపీడితమ్ ॥

హేపురుషోత్తమ - ఆశ్రితర్ పక్కల్ తన్పేఱాగ[illegible] త్తముళుమ్ పురుషోత్తమనే - ఇన్ద్రియాణి - చక్షురాదియాన [illegible] యఙ్గళుమ్, వాగాదికళాన కర్మేన్ద్రియఙ్గళుమ్, మయా - [illegible] వెన్నాలే, జేతుమశక్యమ్ - అడక్కవొణ్ణా అసాధ్యమాయి[illegible] న్ఱన, దేవేశ - నిత్యసూరి నిర్వాహకనే! మమ - ఎన్నుడైయ శరీరమ్ - దేహమానతు - వ్యాధిభిః పరిపీడితమ్ - నోయినాల్ [illegible] పుమ్ మిఱిక్కప్పట్టతు

మనోమే పుణ్డరీకాక్ష విషయానేవ ధావతి ।
వాణీమమహృషీకేశ మిథ్యాపారుష్య దూషితా ॥ ౯.

హేపుణ్డరీకాక్ష - ఉన్నుడైయ కణ్ణళ్గైక్కాట్టి విషయాన్తర పరర్గైయుమ్ జితమెన్ఱు శొల్లువిక్కుమవనే! మేమనః - ఎన్నుడై యమనస్సానతు, విషయానేవ ధావతి-అప్రాప్తఙ్గళాన శబ్దాదివిషయ ఙ్గళైయే తేడి త్తిరియానిన్ఱతు. హేహృషీకేశ -సర్వేన్ద్రియఙ్గళైయుమ్ తన్ పక్కలిలే మగ్నమామ్బడి పణ్ణుమవనే, మమవాక్ - ఎన్నుడైయవాక్కానతు, మిథ్యాపారుష్యదూషితా - నరకావహమాన పొయ్యాన్న సర్వలోకభయావహమాన కొడుమైయెన్న ఇవైకళాల్ అదోషఙ్గళినాల్ పూర్ణమాయిరానిన్ఱతు. ౯.

ఏవంసాధనహీనోహం కింకరిష్యామి కేశవ ।
రక్షమాం కృపయాకృష్ణ భవాబ్ధౌపతితం సదా ॥ ౧౦.

హే కేశవ - కేశివధమ్ శెయ్తుతన్నై నోక్కి ఎల్లారుక్కు ముపకరిత్తరుళినవనే! ఏవంసాధన హీనోహమ్- ఇప్పడివిషయాన్తర ప్రవణఙ్గళాన మనోవాక్కాయఙ్గళాల్ ఉన్నై ప్పెఱుకైక్కుత్తక్క కర్మజ్ఞానభక్తికళాకిఱ సాధనఙ్గళొన్ఱుమ్ శెయ్య అశక్తనాననాన్, కింకరిష్యామి -పేఱుక్కు ఉపాయాన ఎన్ద వుపాయఙ్గళై శెయ్యప్పోకిఱేన్, హేకృష్ణ - ఐహికాముష్మికఫలప్రదనాన కృష్ణనే! సదాభవాబ్ధౌప తితంమామ్ - అనాదియాక దుస్తరమాన సంసారమాకిఱ పెరుఙ్గడలిలే విఴున్దు అలమరుకిన్ఱ వెన్నై, కృపయా-దేవరీరుడైయ నిర్హేతు కృపైయినాలేయే, రక్ష - రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

అపరాధశతంచైవ సహస్రమయుతం తథా ।
అర్బుదంచాప్యసఙ్ఖ్యేయం కరుణాబ్ధేక్షమస్వమే ॥ ౧౧.

హేకరుణాబ్ధే - ఎన్నుడైయ అసఙ్ఖ్యాతమాన అపరాధఙ్గళై ప్పొఱుత్తరుళుక్కైక్కిడాన కృపాగుణత్తుక్కు కడల్ పోన్ఱవనే!, మే అపరాధశతంచైవ - అజ్ఞానాది పూర్వమాన ఎన్నాలే శెయ్యప్పట్ట దేవరీరుడైయ నిగ్రహహేతువాన అపచారఙ్గళ్ నూఱైయుమ్, తథాసహస్ర మయుతమర్బుదమసఙ్ఖ్యేయమ్ - అప్పడియే ఆయిర మాయుమ్ పదినాయిరమాయుమ్, అర్బుదమాయుమ్ - ఎణ్ణిఱన్దవై యుమ్ దేవరీర్ తిఱత్తిల్ శెయ్త అపచారఙ్గళై, క్షమస్వ - పొఱుత్తరుళ వేణుమ్.

యచ్చాపరాధంకృతవాన జ్ఞానాత్పురుషోత్తమ ।
మద్భక్తఇతి దేవేశ తత్సర్వంక్షన్తుమర్హసి ॥ ౧౨.

హేపురుషోత్తమ - వారీర్ పురుషోత్తమనే! అజ్ఞానాత్ - కృత్యాకృత్యఙ్గళిల్ అఱివిల్లామైయాలే, యత్-అపరాధంకృతవాన్ - దేవరీర్ తిఱత్తిల్ యాతొరు అపరాధఙ్గళై చ్చెయ్తేనో? తత్సర్వమ్ - అన్దసర్వాపరాధఙ్గళైయుమ్, హేదేవేశ - వారీర్ దేవాధిదేవనే! మద్భక్తఇతి - నమ్మడియాన్ ఎన్ఱు, క్షన్తుమర్హసి - పొఱుత్తరుళ వేణుమ్. ౧౨.

అజ్ఞత్వాదపశక్తత్వా దాలస్యాద్దుష్టభావనాత్ ।
కృతాపరాధం కృపణం క్షన్తుమర్హసి మాంవిభో ॥ ౧౩.

హేవిభో-సర్వవ్యాపకనే! అజ్ఞత్వాత్-సత్కర్మాదికళై అఱియత్తక్క జ్ఞానమిల్లామైయాలుమ్, అశక్తత్వాదపి - అఱిన్దాలుమ్ అనుష్ఠిక్కవల్ల శక్తియిల్లామైయాలుమ్, ఆలస్యాత్ - శక్తియిరున్దాలుమ్ అనవధానత్తైయాలుమ్, దుష్టభావనాత్-కామక్రోధాదిదోష యుక్తమాన మనోభావత్తాలుమ్, కృతాపరాధమ్-అపరాధఙ్గళైయే

[illegible] తిరుళ వేణుమ్.

అపరాధసహస్రాణి క్రియన్తేఽహర్నిశం మయా।
తానిసర్వాణి మే దేవ క్షమస్వ మధుసూదన ॥ ౧౪.

మయా-ఎన్నాలే, అహర్నిశమ్-ఇరవుపకలెన్నామల్ ఎప్పో తుమ్, అపరాధసహస్రాణి-దేవరీర్ తిరువుళ్ళమ్ కలజ్గుమ్పడియాన అనేకమాయిర మపరాధజ్గళానవై, క్రియన్తే - శెయ్యప్పడుకిఱన, హేమధుసూదన - మధువై నిరసిత్తవనే! హే దేవ-వారీర్ సర్వేశ్వ రనే! తానిసర్వాణి-అన్ద సర్వాపరాధజ్గళైయుమ్, క్షమస్వ - పొఱు త్తరుళవేణుమ్. ౧౪.

యజ్జన్మనః ప్రభృతి మోహవశంగతేన
నానాపరాధశతమాచరితం మయా తే।
అన్తర్బహిశ్చసకలం తవపశ్యతో మే
క్షన్తుం త్వమర్హసి హరే కరుణావశేన ॥ ౧౫.

జన్మనః ప్రభృతి - పిఱన్దదుముతల్, మోహవశంగతేన-తమో భిభూతనాయ్ మతిమయజ్గిక్కిడక్కిఱ, మయా-ఎన్నాలే, మే అన్త ర్బహిశ్చసకలం తవపశ్యతః, ఎన్నుడైయ ఉళ్ళుమ్పుఱమ్బుమ్ ఎల్లా వఱ్ఱైయుమ్ దేవరీర్ కటాక్షియా నిఱ్కచ్చెయ్ తే, తే-దేవరీర్ తిఱత్తిల్, యత్ నానాపరాధశతమాచరితమ్-ఎణ్ణిఱన్ద ఎన్ద అపరా ధజ్గళ్ శెయ్యప్పట్టతో. హేహరే - ఆశ్రితదురితజ్గళై ప్పోక్కు మవనే! త్వమ్-దేవరీర్, కరుణావశేన-కృపైక్కు ప్పరతన్త్రరాయ్, క్షన్తుమర్హసి-అవై ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్ పొఱుత్తరుళవేణుమ్.

...త్యక్తి... తుమ్, ...

నాలుమ్, మనసా - నినైక్కైక్కు యోగ్యమాన ...

వాచా - శొల్లుక్కు ఉప్పాన వాక్కునాలుమ్, ...

శెయ్కిఅ వ్యాపారమానతు యాతొన్నుణ్డో? సా... అన్ద వ్యాపార...

నతు, జన్మజన్మాన్తరేష్వపి - నాన్ పిఱక్కుమ్ జన్మన్దోఱుమ్, ...

రాధనేస్యాత్-సర్వాధికరాన దేవరీర్విషయ ఆరాధనత్తిలే ...

గిక్కుమ్బడి కృపై శెయ్దరుళ వేణుమ్; మనోవాక్కాయఙ్గళ్ ...

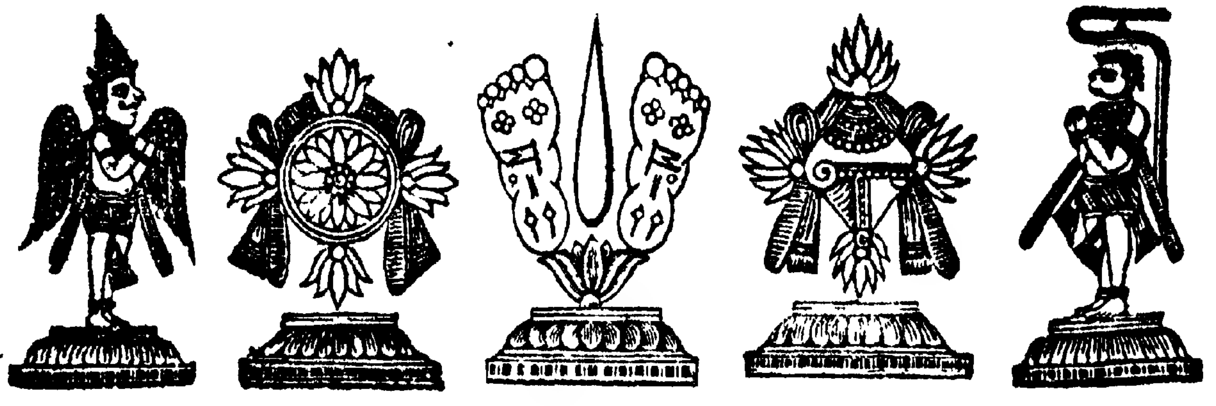
మ్ దేవరీర్విషయ వేఱొన్ఱిల్ శెల్లాతపడి అనుగ్రహిక్క ...

మెన్నపడి. ౧౭

త్రుతీయ జితన్తా సమాప్తా.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

చతుర్థ జితన్తా ప్రారంభః

జిత న్తేపుణ్డరీకాక్ష నమ స్తేవిశ్వభావన ।
నమ స్తేవాసుదేవాయ శాన్తాన న్తచిదాత్మనే ॥ ౧.

హేపుణ్డరీకాక్ష! జితం తే-ఉన్నుడైయ శెవ్వియ తామరై మలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళ్ సౌన్దర్యత్తిలీడుపట్టు ఉనక్కుత్తోఱ్ఱేన్ ఎన్ఱ పడి; నమ స్తే విశ్వభావన-సకలజగత్తుక్కుమ్ కారణభూతనే! ఉన్నై శరణమడైకిఱేన్; శాన్తాన న్తచిదాత్మనే - అశనాయాపిపాసాద్యూర్మి షట్కరహితనాయ్, నిత్యనాయ్ సర్వవస్తుక్కళిలుమ్ వ్యాపిత్తునిఱ్కై యాలే సర్వవస్తు పరిచ్ఛేదానర్హనాయ్ జ్ఞానస్వరూపనా యిరుక్కిఱ వాసుదేవాయ తేనమః-వాసుదేవశబ్ద వాచ్యనాయిరుక్కిఱ దేవరీరై. శరణమడైకిఱేన్. ౧

అధ్యక్షాయస్వతన్త్రాయ నిరపేక్షాయశాసతే ।
అచ్యుతాయావికారాయ తేజసాంనిధయేనమః ॥ ౨.

అధ్యక్షాయ-చేతనరుడైయ రక్ష్యాపేక్షైయై ప్రతీక్షిత్తిరుక్కుమవనాయ్, స్వతన్త్రాయ-స్వేచ్ఛాకృతకార్యత్తిల్ తనక్కొరు నివారకరిల్లాతవనాయ్, నిరపేక్షాయ - చేతనరక్షణత్తిల్ ఒరుకైమ్ము

తన్నై యుమ్ అపేక్షియాతవనాయ్, శాసతే - ఉభయవిభూతియుమ్ తన్ ఆజ్ఞైక్కు పరతన్త్రమామ్పడి నియమిక్కుమవనాయ్, అచ్యుతాయ, దేవమనుష్యాదిరూపేణ తిరువవతరిత్తాలుమ్, తన్నుడైయ పరమైశ్వర్యత్తై నழువవిడాతవనాయ్, అవికారాయ - ప్రకృతిగతమాన స్వరూపాన్యథాభావముమ్, చేతనగతమాన స్వభావాన్యథాభావముమాకిఱ వికారశూన్యనాయ్, తేజసాంనిధయే-లోకప్రకాశకఙ్గళాన సూర్యాది తేజస్సుకళుక్కుమ్ ప్రకాశకమాన నిరవధికతేజస్సైయుడైయ వున్నై, నమః-శరణమడైకిఱేన్. ౨

ప్రధానపురుషేశాయ నమస్తే పురుషోత్తమ ।
క్లేశకర్మాద్యసంస్పృష్ట పూర్ణషాడ్గుణ్యమూర్తయే ॥ 3॥

హేపురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషనానవనే! క్లేశకర్మాద్యసంస్పృష్ట - అవిద్యాస్మితా రాగద్వేషాభినివేశఙ్గళాకిఱ పఞ్చక్లేశఙ్గళెన్న, ఇవఱ్ఱుక్కుక్కారణమాన కర్మఙ్గళెన్న, ఇవఱ్ఱిన్ స్పర్శమిల్లాతవనే! ప్రధానపురుషేశాయ-ప్రకృతి పురుషర్కళై అనుప్రవేశిత్తు బన్ధమోక్షాదికళై ప్పణ్ణుమవనాయ్, పూర్ణషాడ్గుణ్యమూర్తయే-జ్ఞానశక్త్యాదికళాన ఆఱుగుణఙ్గళాల్ పూర్ణమాన దివ్యాత్మస్వరూపప్రకాశకమాన దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయ, తేనమః- దేవరీరై నమస్కరిక్కిఱేన్. 3.

త్రిభిజ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యన్తరాత్మనే ।
త్రియుగాయనమస్తేస్తు నమస్తేచతురాత్మనే॥ ౪.

త్రిభిః-సఙ్కర్షణప్రద్యుమ్నానిరుద్ధర్కళెన్గిఱ మూన్ఱుమూర్త్తికళాలే, జ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యన్తరాత్మనే-జ్ఞానబలైశ్వర్యవీర్యశక్తి తేజస్సుక్కళై స్వాభావిక గుణఙ్గళాక వుడైయనాయిరుక్కచ్చె

య్ తేయుమ్, త్రియుగాయ - సృష్టిస్థితిసంహార రూపమాన అవ్వా కార్యఙ్గళు క్కనుగుణమాక ఇరణ్డిరణ్డు గుణఙ్గళై యే ప్రధానమాక వుడై యవనాయ్, చతురాత్మనే-వ్యూహచతుష్టయత్తిలుమ్ ప్రత్యేక ముణ్డాన జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తి తురీయసంజ్ఞకమాక నాలువడివై యు డైయనాన, తేనమః-ఉన్నై శరణమడై కిఱేన్.   ౪.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహ దశద్వాదశమూర్తయే ।
అనేకమూర్తయేతుభ్య మమూర్తాయైకమూర్తయే ॥   ౫.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహదశద్వాదశమూర్తయే- ఉపాసకాను గ్రహార్థమాక సఙ్కర్షణాది నాలువ్యూహఙ్గళాయుమ్, విష్ణుపురుష సత్యాచ్యుతానిరుద్ధర్ కళెన్నిఱ ఐన్దువ్యూహఙ్గళాయుమ్ ఒన్బతు వ్యూ హఙ్గళాయుమ్, రామకృష్ణాది దశావతారఙ్గళాయుమ్, కేశవాది ద్వాదశమూర్తికళాయు మవతరిత్తరుళిన దివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యు డైయనాయ్,అనేకమూర్తయే-కార్యావస్థైయిల్ స్థూలచిదచిద్విశిష్ట నాయ్, ఏకమూర్తయే-ఎన్ఱు మొరుపడిప్పట్ట దివ్యమంగళవిగ్రహత్తై యుడై యనాయ్ నిత్యవిభూతియిలెழున్దరుళియిరుక్కుమ్, తుభ్యం నమః దేవరీరై దెణ్డన్ సమర్పిక్కిఱేన్.   ౫.

నారాయణనమస్తేస్తు పుణ్డరీకాయతేక్షణ ।
సుభ్రూలలాట సునస సుస్మితాధరపల్లవ ॥   ౬.

పుణ్డరీకాయతేక్షణ - ఆధిరాజ్యసూచకమాన శైవ్వాత్తామరై మలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్ణ్గళై యుడై యవనే। సుభ్రూలలాట - అழకియ తిరుప్పురువఙ్గళై యుమ్ తిరునెఱ్ఱియైయుముడై యవనే। సునస-కోల నీళ్ కొడిమూక్కై యుడై యవనే! సుస్మితాధరపల్లవ-అழకియ మన్ద హాసత్తోడుకూడియ తళిర్ పోన్ఱ తిరువధరఙ్గళై యుడై యవనే!

న్నారాయణ - సమస్తచేతనాచేతన శరీరియాయ్, సమస్తకల్యాణ
గుణ విశిష్టనానవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౬.

పీనవృత్తాయతభుజ శ్రీవత్సకృతలక్షణ।
తనుమధ్యవిశాలాక్ష పద్మనాభనమోస్తుతే ॥ ౭.

పీనవృత్తాయతభుజ-సకలలోకఙ్గళుమ్ తన్నిఴలిలొతుఙ్గుమ్పడి పరుత్తువర్తుళమాయ్ నీణ్డిరుక్కిఱ తిరుత్తోళ్కళై యుడైయవనే! శ్రీవత్సకృతలక్షణ-స్వాసాధారణమాన శ్రీవత్సమెన్నిఱ తిరుమఱువాలే అలఙ్కృతనానవనే! తనుమధ్య - సూక్ష్మమానకటిప్రదేశత్తైయుడైయవనే! విశాలాక్ష-సకలలోకఙ్గళుమ్ ఒరుమూలైప్పరప్పుక్కుప్పోరుమ్పడి విశాలమాన తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే! పద్మనాభ - సకల జగదుత్పత్తిక్కు నిదానమాన తిరునాభికమలత్తై యుడైయవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౭.

విలాసవిక్రమాక్రాన్తత్రైలోక్యచరణామ్బుజ।
నమస్తేపీతవసన స్ఫురన్మకరకుణ్డల ॥ ౮.

విలాసవిక్రమాక్రాన్తత్రైలోక్య చరణాంబుజ - వరుత్తమఱ సవిలాసమాకమూన్ఱడికళాల్ మూన్ఱులోకఙ్గళైయుమ్ అళన్దరుళిన తిరువడికళై యుడైయవనే! పీతవసన-తిరువరై పూత్తాఙ్బోలే తిరుమేనిక్కు ప్పరభాగమాన పీతామ్బరత్తైయుడైయవనే! స్ఫురన్మకరకుణ్డల-తిరుచ్చెవియిల్ విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ తిరుమకరకుణ్డలఙ్కళై యుడైయవనే॥ తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౮.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కౌస్తుభభూషణ।
పఞ్చాయుధనమస్తేస్తు నమస్తేపాఞ్చకాలిక ॥ ౯.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కౌస్తుభభూషణ-తిరుమేనిక్కుప్పరభాగమాయ్ విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ తిరువభిషేకమెన్న, తిరుత్తోళ్వళైక

ళైన్న, ముక్తాహారఙ్గళైన్న, కౌస్తుభమెన్గిఱ మాణిక్కప్పతకమెన్న ఇవై ముతలాన దివ్యాభరణఙ్గళై యుడైయవనే! శఙ్ఖాయుధ- ఆశ్రితవిరోధినిరసనత్తుక్కాక, ఎప్పోతుమ్ ధరియానిన్ఱుళ్ళ దివ్యాయుధఙ్గళై యుడైయవనే! పాఞ్చకాలిక- పఞ్చకాలపరర్కళాలే ఎప్పోతుమ్ ఆరాధిక్కప్పడుమవనే! తేనమః - ఉమక్కునమస్కారమ్ ౯.

పఞ్చకాలపరైకాన్త యోగక్షేమంవహ ప్రభో ।
నిత్యజ్ఞానబలైశ్వర్య భోగోపకరణాచ్యుత ।
నమస్తే బ్రహ్మరుద్రాది లోకయాత్రాపరిచ్ఛద ॥ ౧౦.

పఞ్చకాలపరైకాన్తయోగక్షేమంవహ - పఞ్చకాలఙ్గళిలుమ్ కుఱైవఱ భగవదారాధనమ్ శెయ్యుమవర్కళుక్కు ముఖ్యమాన ఐహికాముష్మికభోగఙ్గళై కొడుక్కుమవనే! ప్రభో-సర్వనియన్తావానవనే! నిత్యజ్ఞానబలైశ్వర్య భోగోపకరణ -నిత్యమాన జ్ఞానబలైశ్వర్యాదికళైయుమ్, దివ్యమాల్యాంబర ఛత్ర చామరాదికళాన భోగోపకరణఙ్గళైయుముడైయవనే! అచ్యుత-ఆశ్రితర్కళై ఒరుకాలుమ్ నఴువవిడాతవనే! బ్రహ్మరుద్రాది లోకయాత్రాపరిచ్ఛద- సృష్ట్యాది లోకవ్యాపారత్తుక్కు బ్రహ్మరుద్రాదికళై ' ప్పరికరమాక వుడైయవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౧౦.

జన్మప్రభృతి దాసోస్మి శిష్యోస్మి తనయోస్మి తే ।
త్వంచస్వామీ గురుర్మాతా పితా చ మమ మాధవ ॥ ౧౧.

జన్మప్రభృతి-అడియేన్ పిఱన్దతుముతల్, తేదాసోస్మి - దేవరీరుక్కు క్రయవిక్రయార్హనాయిరానిన్ఱేన్, శిష్యోస్మి-దేవరీడత్తిల్ సకలరహస్యార్థమ్ కేట్ట శిష్యనాయిరానిన్ఱేన్, తనయోస్మి - దేవరీరుక్కు కించిత్కరిత్తు స్వరూపమ్నిఱమ్బియుమ్ పుత్రనాకానిన్ఱేన్, హే మాధవ-శ్రియఃపతియే !త్వంచ - దేవరీర్, మమ - అడియేనుక్కు

స్వామీ - నాన్ విముఖనానవన్ఱుమ్ ఎన్నైయినోక్కి రక్షిక్కుమ్
పరుత్తస్వామియాయుమ్, గురుః-అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్పణ్ణుకిఱ ఆచార్యనా
కవుమ్, మాతా-ధారకపోషకైయాన మాతావాకవుమ్, పితాచ -
ఉత్పాదకనాయ్ హితప్రవర్తకనాన పితావాకవుమ్ ఆకిఱీర్. ౧౨.

అపిత్వాంభగవన్బ్రహ్మా శర్వశ్శక్రోమహర్షయః ।
ద్రష్టుంయష్టుమపిస్తోతుం నహిస్మర్తుమనీశతే ॥ ౧౩॥

హేభగవన్-షాడ్గుణ్యపరిపూర్ణనాన సర్వేశ్వరనే! త్వామ్-దేవరీరై, బ్రహ్మా - చతుర్ముఖనుమ్, శర్వః - రుద్రనుమ్, శక్రః - ఇన్ద్రనుమ్, మహర్షయోపి - మహర్షికళుమ్, ద్రష్టుమ్ - స్వయత్నత్తాల్ కాణ్గైక్కుమ్, యష్టుమ్ - ఆరాధిక్కైక్కుమ్, స్తోతుమ్ - అపరిచ్ఛిన్న స్వరూపాదికళై యుడైయనాకైయాలే స్తోత్రమ్పణ్ణుకైక్కుమ్. స్మర్తుమపి - మనస్సాల్ స్మరిక్కైక్కుమ్, అనీశతే - సమర్థరాకమాట్టార్కళ్. ౧౩.

తాపత్రయమహాగ్రాహభీషణే భవసాగరే ।
మజ్జతాంనాథనారేషా ప్రణతిస్త్వత్పదార్పితా ॥ ౧౪॥

నాథ - వారీర్సర్వస్వామియే! తాపత్రయమహాగ్రాహభీషణే-ఆధ్యాత్మికాధిదైవికాధిభౌతిక తాపత్రయఙ్గళాకిఱ పెరియముతలైకళాలే భయావహమాన, భవసాగరే - సంసారమాకిఱ పెరుఙ్గడలిలే, మజ్జతామ్ - అழுన్దానిఱ్కుమ్ వెఙ్గళుక్కు, త్వత్పదార్పితా - పరుత్తశేషియాన దేవరీర్ తిరువడికళిల్ శెయ్యప్పట్ట, ఏషాప్రణతిః-ఇన్దశరణవరణమానతు, నౌః - అక్కరైయిలే ప్రాపిక్కుమతాన ఓడమాకానిన్ఱతు.

అనాథాయ జగన్నాథ శరణ్య శరణార్థినే ॥
ప్రసీదసీద తేమహ్యాం నమస్తే భక్తవత్సల ॥ ౧౫॥

హేజగన్నాథ-లోకఙ్గళుక్కెల్లామ్ స్వామియానవనే! అనాథాయ - వేఱొరుస్వామియిల్లాతవెనక్కు, ప్రసీద - కృపైపణ్ణియరుళవేణుమ్, హేశరణ్య-సర్వలోకఙ్గళుక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తియైయుమ్ అనిష్ట నివృత్తియైయుమ్ పణ్ణికొడుక్కుమవనే! శరణార్థినే - దేవరీరైయే రక్షకరాకప్పత్రిన వెనక్కు కృపైపణ్ణవేణుమ్, సీదతేమహ్యమ్ - మికవుమ్ క్లేశభాక్కాన వెనక్కు, ప్రసీద - ఎన్నుడైయ దుఃఖఙ్గళై ఒరోవెన్నిరఙ్గియరుళవేణుమ్, హేభక్తవత్సల - ఆశ్రితరుడైయదోషత్తైయే భోగ్యమాకక్కొళ్ళుమవనే ! తేనమః-దేవరీరైదెణ్డన్ సమర్పిక్కిఱేన్. ౧౫.

మన్త్రహీనంక్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ ।
తత్సర్వం క్షన్తవ్యం ప్రపన్నానా మపరాధసహాహ్యాసి ॥ ౧౬॥

మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రశూన్యమాయుమ్, క్రియాహీనమ్ - తన్త్రఙ్గళాల్ శూన్యమాయుమ్, భక్తిహీనమ్ - ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తిశూన్యమాయుమ్, యత్ అర్చనమ్ - దేవరీర్ విషయత్తిల్ యాతొరు ఆరాధనమానతు ఎన్నాల్ శెయ్యప్పట్టతో ? తత్-అన్ద ఉపచారరూప అపచారమానతు - క్షన్తవ్యమ్-దేవరీరాల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు; ప్రపన్నానామపరాధసహోహ్యాసి- దేవరీర్ తిరువడికళిల్ ప్రపత్తిపణ్ణినవర్కళినపచారఙ్గళై పొఱుత్తరుళుమ్ స్వభావముడైయవరెన్ఱు వైదికప్రసిద్ధియుడైయవరన్ఱో? ౧౬.

అజ్ఞానాద్యదివాజ్ఞానా దశుభం యత్కృతంమయా ।
తత్సర్వంతదశేషేణ దాస్యేనచగృహాణమామ్ ॥ ౧౭.

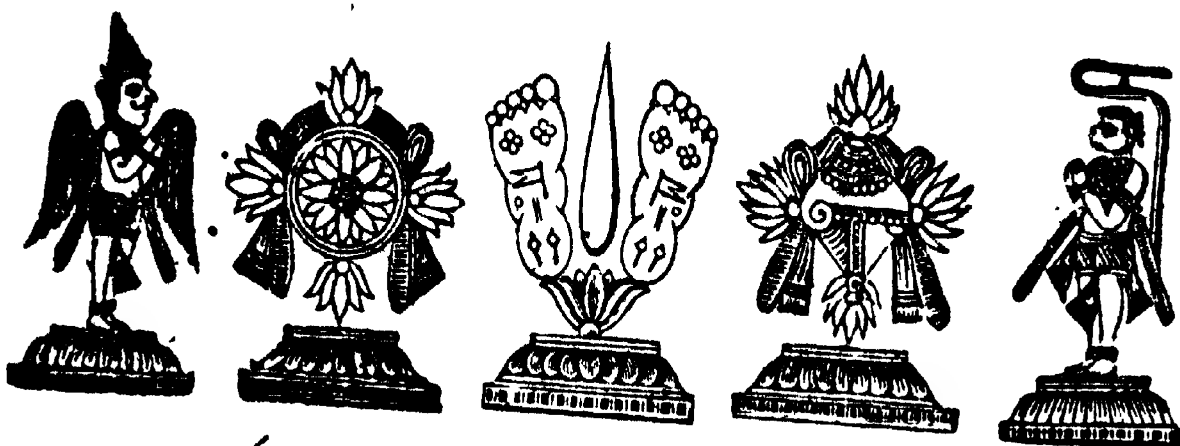
అజ్ఞానాత్ -అబుద్ధిపూర్వకమాకవాతల్, జ్ఞానాత్ -బుద్ధిపూర్వకమాకవాతల్; యత్ - అశుభమ్ - యాతొరు అపచారమానతు, మయా - ఎన్నాలే, కృతమ్ - శెయ్యప్పట్టతో? తత్ అశేషేణ క్షన్తవ్యమ్ - అవై ఒన్ఱుమ్ పఱియామల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు. మామ్ - అడియేనై, దాస్యేనచగృహాణ-నిత్యకైఙ్కర్యమ్ శెయ్యుమ్పడి అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్. ౧౭,

సర్వేషుదేశకాలేషు సర్వావస్థాసుచాచ్యుత ।
కిఙ్కరోస్మిహృషీకేశ భూయోభూయోస్మికిఙ్కరః ॥ ౧౮॥

అచ్యుత - ఆశ్రితరై ఒరుకాలుమ్ నழువవిడాతవనే! సర్వేషు దేశకాలేషు - సర్వావస్థాసు - కిఙ్కరోస్మి - కైఙ్కర్యత్తిలభినివేశాతిశయత్తాలే సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థైకళిలుమ్ దేవరీరుక్కు అడిమై శెయ్యప్పెఱువేనాకవేణుమ్. హృషీకేశ - కైఙ్కర్యత్తిల్ స్వభోగత్తై త్తవిర్ప్పిక్కుమవనే! భూయోభూయోస్మికిఙ్కరః- ఆదరాతిశయత్తాల్ ద్విరావృత్తి ప్రార్థిక్కుఅపడి; ఇనిమేలుళ్ళ కాలమెల్లామ్ పరవ్యూహాది దేశఙ్గళిలుమ్ జాగ్రత్స్వప్నాద్యవస్థైకళిలుమ్ తత్తద్దేశకాలావస్థోచిత సకలవిధకైఙ్కర్యఙ్గళైయుమ్ శెయ్యప్పెఱువేనాకవేణుమెన్ఱపడి. ౧౮.

చతుర్థజితన్తావ్యాఖ్యానం సమాప్తమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పఞ్చమ జితన్తావ్యాఖ్యానమ్.

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ।
నమస్తేస్తుహృషీకేశ మహాపురుషపూర్వజ ॥ ౧॥

హేపుణ్డరీకాక్ష - శివ్వియ తామరైమలర్పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే! తేజితమ్ - ఉనక్కు జయముణ్డాకక్కడవతు. హేవిశ్వభావన - సకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేనమః - ఉన్నైశరణమడైకిఱేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్యవతారాదికళైప్పణ్ణి ముఱ్పాడనాయ్ నిఱ్కుమవనే, హృషీకేశ - తన్నుడైయ సౌన్దర్యాదికళైక్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణఙ్గళానవిన్ద్రియఙ్గళైత్తన్వశమాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్స్వరూపత్తైయఴియమాఱి కార్యమ్ శెయ్యుమవనాన సర్వేశ్వరనే! నమః తేఅస్తు - ఉన్నుడైయ సౌన్దర్యాది గుణఙ్గళుక్కుత్తోఱ్ఱు శరణమడైకిఱేన్.

౧.

నమస్తే వాసుదేవాయ శాన్తానన్త చిదాత్మనే ।
అజితాయనమస్తుభ్యం షాడ్గుణ్యనిధయేనమః ॥ ౨॥

శాన్తానన్తచిదాత్మనే - ఊర్మిషట్కరహితమాయ్, దేశకాల వస్తు పరిచ్ఛేదానర్హమాయ్, జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపత్తై యుడైయనాయ్, వాసుదేవాయ - సర్వభూతజ్గళిలుమ్ అన్తరాత్మతయానిన్ఱు విళజ్గా నిన్ఱుళ్ళ, తేనమః - దేవరీర్కై శరణమడైక్కిఱేన్, అజితాయ - ప్రాకృతమాన జన్మమరణాదికళాల్ జయిక్కప్పడాతవనాయ్, అల్లతు - అజితై యెన్గిఱ పరమపదత్తైయుడైయనాయ్, షాడ్గుణ్యనిధయే - జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణజ్గళుక్కు ఆకరమానవ, తుభ్యంనమః - దేవరీర్కై దణ్డన్సమర్పిక్కిఱేన్. ౨.

మహావిభూతిసంస్థాయ నమస్తే పురుషోత్తమ ।
సహస్రశిరసేతుభ్యం సహస్ర చరణాయ తే ॥ ౩॥

హేపురుషోత్తమ - వాఙ్మనసాఽపరిచ్ఛేద్యమాన గుణవిభూతి విగ్రహాద్యమఖవత్తై ఆశ్రితర్కుత్తక్కపడి అళిక్కుమవనే! మహావిభూతిసంస్థాయ - భోగ్యభోగోపకరణజ్గళాల్ కుఱైవఱ్ఱ త్రిపాద్విభూతియిలెళ్ళున్దరుళి యిరుక్కుమవనాయ్, సహస్రశిరసే - సహస్రశబ్దమ్ - ఆనన్త్యవాచియాంగ్, శిరశ్శబ్దమ్ - సర్వేన్ద్రియవాచియాయ్, తత్కార్యమాన జ్ఞానత్తై లక్షిక్కిఱతాకైయాలే, అపరిచ్ఛిన్నజ్ఞానత్తై యుడైయనాయ్, సహస్రచరణాయ - చరణశబ్దమ్ - కర్మేన్ద్రియకార్యశక్త్యుపలక్షకమాయ్, అపరిచ్ఛిన్నశక్తియైయుడైయనాన, తే నమః - ఉనక్కు దెండన్సమర్పిక్కిఱేన్, అనేకమాయిరమ్ కణ్కాలకళాల్ శెయ్యత్తక్క కార్యత్తై ఇన్ద్రియనిరపేక్షనాకవే శెయ్యవల్ల అపరిమిత జ్ఞానశక్తియుడైయవనెన్ఱు సహస్రశీర్షాదిశబ్దజ్గళుక్కు తాత్పర్యమ్. ౩.

సహస్రబాహవేతుభ్యం సహస్రనయనాయ తే ।
అమూర్తాయనమస్తుభ్య మేకమూర్తాయ తేనమః ॥ ౪॥

సహస్రబాహవే - బాహుశబ్దత్తాల్ కర్మేన్ద్రియ కార్యశక్తి పలక్షకమాయ్, అనన్తశక్తియుక్తనాయ్, సహస్రనయనాయ-నయన శబ్దత్తాలే జ్ఞానేన్ద్రియకార్యమాన జ్ఞానత్తైలక్షిక్కిఅతాయ్, అనన్త జ్ఞానత్తైయుడైయనాయ్, అమూర్తాయ - సూక్ష్మమాన అవ్యక్తపురుషాదికళై శరీరమాకవుడైయనాయ్, అల్లతు స్థూలభౌతికమానమూర్తపదార్థజ్గళిల్ వేఱుపట్టవనాయ్, ఏకమూర్తాయ - తనక్కు సదృశమానవస్త్వన్తరమిల్లామైయాలుమ్, ప్రళయత్తిల్ అవిభక్తతమశ్శరీరకనా యిరుక్కైయాలుమ్, ఒన్ఱెన్ఱుశొల్లలామ్పడియాన దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయనాన, తేనమః - ఉన్నై సేవిక్కిఱేన్. ౪.

అనేకమూర్తయేతుభ్య మక్షరాయచ తేనమః ।
వ్యాపినే వేదవేద్యాయ నమస్తే పరమాత్మనే ॥ ౫॥

అనేకమూర్తయే - రామకృష్ణాద్యనేకావతారమ్ శెయ్యుమవనాయ్, అల్లతు స్థూలసూక్ష్మమాన ఎల్లాపదార్థజ్గళైయుమ్ శరీరమాకవుడైయనాయ్, అక్షరాయ - ఒరుకాలుమ్ నాశమిల్లాతవనాయ్, అల్లతు, (ముక్తర్కళాల్ సదా అనుభవిక్కప్పట్టాలుమ్, అవర్కళై కల్యాణగుణాదికళిల్ అమిర్న్దుకిడక్కుమ్పడి శెయ్తు మేన్మేలనభోగ్యత్తైయే మిక్కిరుక్కుమ్పడి వృద్ధియడైకైయాలే) క్షరణమిల్లాతవనాయ్, వ్యాపినే - సకలచేతనాచేతనజ్గళిల్ సజ్కోచమఱ వ్యాపిత్తు నిఱ్కుమవనాయ్, వేదవేద్యాయ - ఇవన్ వ్యాపిత్తు నిఱ్కున్ నిలైమైతలియవొణ్ణాత ప్రత్యక్షాదిప్రమాణజ్గళాలఱియ అశక్యమాకైయాలే కేవలవేదజ్గళాల్ అఱియత్తక్కవనాయ్, పరమాత్మనే - ఎల్లావస్తుక్కళుక్కుమ్ తాన్ నియామకనాయ్, తనక్కు నియామకాన్తరమిల్లాతవనాన, తేనమః. ౫.

చిన్మాత్రరూపిణేతుభ్యం నమస్త్రయ్యన్తమూర్తయే ।
అణిష్ఠాయస్థవిష్ఠాయ మహిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౬॥

చిన్మాత్రరూపిణే - కేవలం జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపత్తైయుడైయనాయ్, త్రయ్యన్తమూర్తయే - వేదాన్తఙ్గళై శరీరమాకవుడైయనాన, తుభ్యంనమః; వేదాన్తఙ్గళ్ శరీరమాకైయావతు - ఈశ్వరనుక్కు అభివ్యంజకమాయిరుక్కైయినాలావతు, ఈశ్వరనుడైయ ఆజ్ఞారూపమాయిరుక్కైయినాలావతెన్ఱియుమ్; అణిష్ఠాయ - అతిసూక్ష్మఙ్గళాన దహరాకాశాన్యక్తజీవాదికళిల్ ప్రవేశిక్కత్తక్క అతిసూక్ష్మస్వరూపనాయ్, స్థవిష్ఠాయ - ఓరిడత్తిలిరున్దే ఎల్లావస్తుక్కళైయుమ్ స్పర్శిక్కవల్లస్థౌల్యవిశిష్టనాయ్, అల్లతుబహుస్యామెన్ఱిఱ సఙ్కల్పత్తాలే బ్రహ్మాణ్డాది సకలస్థూలకార్య వర్గత్తై సృష్టిక్కవల్ల స్థౌల్యత్తైయుడైయనాయ్, మహిష్ఠాయ - మహత్పరిమాణఙ్గళాన పరమాకాశాదికళిలుమ్ వ్యాపిత్తు అవై శిఱాఙ్గైయెన్ను మ్పడిపణ్ణవల్ల పరమమహత్పరిమాణవానాన, తే నమః ౬॥

నేదిష్ఠాయ యవిష్ఠాయ సర్వాన్తర్యామిణేనమః ।
వర్షిష్ఠాయ జపిష్ఠాయ కనిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౭॥

నేదిష్ఠాయ - పుఱమ్బుణ్డానపఱ్ఱుక్కళైవిట్టు ఉన్నిడత్తిల్ మనస్సైవైత్తు త్యన్యయాళాన ముముక్షుక్కళుక్కు అత్యన్తసమీపత్తిలిరుక్కుమవనాయ్, యవిష్ఠాయ - ఎన్ఱుమొక్క పంచవింశతివార్షికమాన అకుమారయువాకారనాయ్, సర్వాన్తర్యామిణే - ఎల్లావస్తుక్కళిలుమ్ అనుప్రవేశిత్తు కర్మానుగుణమాక నియమిక్కుమవనాన, తేనమః; వర్షిష్ఠాయ - ఎల్లామక్కుమ్ మున్నే ఉణ్డాయిరుక్కైయాలే మికవుమ్ ముతిర్న్దవయస్సైయుడైయవనాయ్, జపిష్ఠాయ -

వామనకపిలాదిరూపేణ అవతరిత్తు మహామన్త్రాది జపశీలనాయ్, కనిష్ఠాయ - భ్రాతాభవయువీయాన ఎన్ఱు కాశ్యపర్ ప్రార్థిత్తపడి దేవకార్యార్థమాక దేవర్ కళుక్కు కనిష్ఠనా యవతరిత్త, తే నమః. ౭.

షణ్ణాం పత్నే నమస్తుభ్యం సర్వాన్తర్యామిణే నమః ।
కల్పనాపోఢరూపాయ సృష్టిస్థిత్యన్తహేతవే ॥ ౮॥

పఞ్చానాం పత్నే-ఆకాశాదిభూతపఞ్చకఙ్గళుక్కుమ్ నిర్వాహకనాయ్, సర్వాన్తర్యామిణే-స్థూలసూక్ష్మఙ్గళాన ఎల్లాపదార్థఙ్గళిలుమ్ సత్తానిర్వాహార్థమాక అన్తః ప్రవేశిత్తు నియమిక్కుమవనాయ్, కల్పనాపోఢరూపాయ-కాల్పనికమన్ఱియే నిత్యమాన దివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యుడైయనాయ్, సృష్టిస్థిత్యన్తహేతవే-బ్రహ్మరుద్రాదిరూపేణ నిన్ఱు సృష్టిస్థితి సంహారఙ్గళై పణ్ణానిన్ఱుళ్ళ, తుభ్యంనమః - దేవరీరై దణ్డన్ సమర్పిక్కిఱేన్. ౮.

సమస్తగుణరూపాయ గుణరూపాతివర్తినే ।
వ్యస్తాయచ సమస్తాయ సమస్తవ్యస్తరూపిణే ॥ ౯॥

గుణరూపాయ - గన్ధాదిగుణఙ్గళుక్కు పృథివ్యాదిద్వారా నిర్వాహకనాయ్,అన్ఱిక్కే, సత్త్వాదిగుణమయమాన ప్రకృతిశరీరకనాయ్, గుణరూపాతివర్తినే - ప్రాకృతగుణరూపఙ్గళైక్కడన్దిరుక్కుమవనాయ్, సమస్తాయ - సకలచేతనాచేతన శరీరకనాయిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, వ్యస్తాయ - అవైకళిల్ కాట్టిల్ వేఱుపట్టవనాయ్, సమస్తవ్యస్తరూపిణే - సమష్టిసృష్టిక్కుమ్ వ్యష్టిసృష్టిక్కుమ్ విషయమాన సకలపదార్థఙ్గళుక్కు నిర్వాహకనాన, తే నమః.

ఆదిమధ్యాన్తశూన్యాయ తత్త్వస్థాయ నమో నమః ।
ప్రణవప్రతిపాద్యాయ నమః ప్రణవరూపిణే ॥ ౧౦॥

ఆదిమధ్యాన్తశూన్యాయ - ముతల్, నడువు, కడైశియెన్గిఱ కాలకృతపరిచ్ఛేదమిల్లాతవనాయ్, అన్ఱిక్కే., కర్మకృత జన్మనాశాది దోషశూన్యమాన దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టనాయ్, తత్వస్థాయ పఞ్చవింశతితత్వఙ్గళిలుమ్వ్యాపిత్తు నిఱ్కుమవనాయ్, అన్ఱిక్కే పరమార్థభూతనాయ్ నిఱ్కుమవనాయ్, ప్రణవప్రతిపాద్యాయ - అసంహితాకారత్తిల్ ప్రణవత్తాల్, చేతనాచేతనఙ్గళెల్లామ్ ఎమ్బెరుమానుక్కే శేషమెన్ఱుశొల్లుకైయాల్, సర్వశేషియాగ ప్రతిపాదిక్కప్పడుమవనాయ్. ప్రణవరూపిణే - సంహితాకారత్తిల్, ఓమితిబ్రహ్మావెన్ఱు ధ్యానసాధన ప్రణవస్వరూపియాన, తేనమః. ౧౦.

లోకయాత్రా ప్రసిద్ధ్యర్థం సృష్టబ్రహ్మాదిరూపిణే ।

నమస్తుభ్యం నృసింహాదిమూర్తిభేదాయవిష్ణవే ॥ ౧౧॥

లోకయాత్రాప్రసిద్ధ్యర్థమ్ - సృష్ట్యాదిలోక వ్యాపారఙ్గళుక్కాక, సృష్టబ్రహ్మాదిరూపిణే - తన్నాలే ఉణ్డాక్కప్పట్ట బ్రహ్మాదికళుక్కు అన్తర్యామియాయ్ నిఱ్కుమవనాయ్, విష్ణవే - సకలచేతనాచేతనఙ్గళిలుమ్ వ్యాపిత్తిరుక్కుమవనాయ్, నృసింహాదిమూర్తిభేదాయ - వ్యాప్తిఫలమాన రక్షణత్తుక్కాక నృసింహాద్యవతారఙ్గళ్ శెయ్తరుళిన, తుభ్యంనమః. ౧౧.

విపాకైః కర్మభిఃక్లేశై రస్పృష్టవపుషేనమః ।

నమోబ్రహ్మణ్యదేవాయ తేజసాం నిధయేనమః ॥ ౧౨॥

విపాకైః - జాత్యాదివిభాగమాకిఱ విపాకఙ్గళినాలుమ్, కర్మభిః - అతుక్కడియాన పుణ్యపాపరూప కర్మఙ్గళినాలుమ్, క్లేశైః - రాగద్వేషాభినివేశఙ్గళాకిఱ క్లేశఙ్గళినాలుమ్, అస్పృష్టవపుషే - "క్లేశకర్మవిపాకాశయైరపరామృష్టః పురుషఈశ్వరః" ఎన్గిఱపడియే స్పృ

క్కుప్పడాత దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయనాయ్, బ్రహ్మణ్యదేవాయ - వేదప్రతిపాద్యనాయిరుక్కైయాకిఱ ఔజ్జ్వల్యత్తైయుడైయనాయ్, తేజసాంనిధయే - నిరవధిక తేజోరూపననాన, తేనమః. ౧౨.

నిత్యసాధారణానేక లోకరత్నాపరిచ్ఛదే ।
సచ్చిదానన్దరూపాయ వరేణ్యాయనమోనమః ॥ ౧౩॥

నిత్యసాధారణానేక లోకరత్నాపరిచ్ఛదే- జగద్రక్షణార్థమాక నిత్యమాన అనేకపరికరఙ్గళై యుడైయనాయ్, సచ్చిదానన్దరూపాయ- నిరుపాధిక సద్భావత్తైయుడైయనాయుమ్ సద్గుణవిశిష్టనాయుమిరుక్కైయాలే సచ్ఛబ్దవాచ్యనాయ్, నిరుపాధికమాయ్ నిత్యమాయ్ దుఃఖాసమ్భిన్నమాయ్ ఎన్ఱుమొక్క అనుకూలమే స్వభావమాన జ్ఞానస్వరూపజ్ఞానగుణకనాయ్, వరేణ్యాయ-ఆశ్రితరాల్ తన్నైయే తరుమ్పడి ప్రార్థిక్కత్తక్కవనాన, తేనమః ౧౩.

యజమానాయయజ్ఞాయ యష్టవ్యాయనమోనమః ।
ఇజ్యాఫలాత్మనేతుభ్యం నమ ఇజ్యాదిశీలినే॥ ౧౪॥

యజమానాయ-ఆశక్తర్కుత్తానే కర్మానుష్ఠానమ్పణ్ణుమవనాయ్, అన్ఱిక్కే, సర్వముమ్ భగవచ్ఛరీరమాకైయాలే యజ్ఞమ్ శెయ్యుమవనుక్కు నియామకనాయ్, యజ్ఞాయ - స్వారాధనరూపయాగోపకరణశూన్యర్కుత్తానే అన్తయజ్ఞరూపియాయ్, యష్టవ్యాయ - అన్తయాగోపకరణముమ్ తానేయాయ్, ఇజ్యాఫలాత్మనే- అన్తయాగమ్ శెయ్వతినాలుణ్డాకుమ్ ఫలత్తుక్కుమ్ తానే నిర్వాహకనాయ్, ఇజ్యాదిశీలినే - పఞ్చమహాయజ్ఞాదికళాల్ ఫలసఙ్గకర్తృత్వత్యాగపూర్వకమాక ఆరాధిక్కత్తక్కవనాన, అల్లతు, రామావతారాదికళిల్ అనేకాశ్వమేధాదియాగఙ్గళై అనుష్ఠియానిఱ్కుఱ, తేనమ... దేవరుక్కు నమస్కారమ్. ౧౪.

నమః పరమహంసాయ నమస్సత్త్వగుణాయచ ।
స్థితాయపరమవ్యోమ్ని భూయోభూయోనమోనమః ॥

పరమహంసాయ-పుఱమ్బుణ్ణానపక్షియుక్కుళ్ళి నవాసనమాన అఱుత్తుప్పాకడుమవనాయ్, సత్త్వగుణాయ - జ్ఞానప్రకాశకత్వేన మోక్షమూలమాన సత్త్వగుణప్రవర్తకనాయ్, పరమవ్యోమ్నిస్థితాయ - ఇప్పడి బాహ్యసంగమఱ్ఱ సత్త్వనిష్ఠర్కళుక్కు ప్రాప్యమాన పరమపదత్తిలే పెరుమతిప్పోడువీఱ్ఱిరుక్కుమవనాన - తేభూయోభూయోనమోనమః - దేవరీర్క్కై కదాకదావెన్ఱు అనుభవిప్పతిల్ ఆదరాతిశయత్తాలే, ద్విరావృత్తినిర్ణమనాయ్, శరణవరణం పణ్ణుకిఱేన్.

సంసారేవిషయావర్తసంకులేచమహాభయే ।
అపారదుస్తరేగాధే పతితంకర్మభిస్స్వకైః ॥ ౧౬॥

అనాథమగతింభీరుం దయయాపరయాహరే ।
మాముద్ధరదయాసిన్ధో సిన్ధోరస్మాత్సుదుస్తరాత్ ॥ ౧౭॥

విషయావర్తసంకులే - అనర్థహేతుక్కళాన శబ్దాదివిషయఙ్గళాకిఱ శుళిల్కళాల్ వ్యాకులమాయుమ్, మహాభయే - శేషత్వాదికళై యళిక్కైయాలుమ్ శబ్దాదికళిలే మూట్టుకైయాలుమ్, ఆధివ్యాధికళాలుమ్ పదే పదే మిక్కభయజనకమాయ్, అపారదుస్తరే - కడల్పోల్ అక్కరై కాణవొణ్ణాతతాయుమ్, పుకాల్ తన్ద్రామాల్ కరైయేఱ అశక్యమాయుమ్, అగాధే సంసారే - తరై కాణవొణ్ణాతపడి ఆళమాయిరుప్పతాన అవిద్యాకర్మవాసనారుచి ప్రకృతిసంబన్ధఙ్గళాకిఱ సంసారత్తిలే, స్వకైఃకర్మభిః - అశల్ పిళన్దేఱిముకై యిన్ఱిక్కే నానేమనోవాక్కాయఙ్గళాల్ శెయ్తపాపకర్మఙ్గళాలే, పతితమ్ - వీళ్న్దుతుళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ, అనాథమ్ - రక్షకాన్తరశూన్యనాయ్, అగతిమ్ -

ఉపాయాన్తర శూన్యనాయ్, భీతమ్ - దేశకాలశరీరఙ్గళిలుమ్, ఇవ ర్రాలనుష్ఠిక్కుమ్ కర్మయోగాదికళిలుమ్ మికవుమ్ భయన్దవనాన, మామ్ - దేవరీరై శరణమాకవఱ్ఱైన్దడియేనై, దయాసిన్ధో - కృపానిధియే, హరే-ఆశ్రితతాపన్నివర్తకనే, దయయాపరయా- దేవరీరుడైయ పరమకృపైయాలే, (ఐయో! వెన్నిరఙ్గి) సుదుస్తరాత్ - స్వయత్నత్తాల్ కడప్పుతఱ్కు అశక్యమాన, అస్మాత్ సిన్ధోః - ఇన్ద సంసారమాకియ పెరుఙ్గడలినిన్ఱుమ్, ఉద్ధర - ప్రళయఙ్గొణ్డభూమియై ఎడుత్తాప్పోలే, ఎడుత్తరుళవేణుమ్ ౧౭.

మన్త్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ దీనం మామాత్మసాత్కురు ॥ ౧౮॥

యత్ అర్చనమ్ - యాతొరు దేవరీర్ తిఱత్తిల్ శెయ్త ఆరాధనమానతు, మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రలోపముళ్ళతాయిరున్దాలుమ్ క్రియాహీనమ్ - తన్త్రలోపముళ్ళతాయిరున్దాలుమ్, భక్తిహీనమ్ - ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తిశూన్యమాయిరున్దాల్లుమ్, తత్సర్వమ్ - ఉపచారమెన్ఱు నామమాత్రమాన అన్దఎల్లా అపచారఙ్గళుమ్, క్షమ్యతామ్ - దేవరీరాల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు; దేవ-సర్వరుమ్ దేవరీర్ తిరువడికళై ఆశ్రయిక్క వేణ్డుమ్పడిక్కీడాన మేన్మైయుడైయవనే, దీనం మామ్ - పేఱ్ఱుక్కు ఒరుకైమ్ముతలిల్లామల్ కేవలమ్ దేవరీరుడైయ దయైక్కే పాత్రనానవెన్నై, ఆత్మసాత్కురు - తనక్కే యాకుమ్పడి అనుగ్రహిక్కవేణ్డుమ్; ౧౮.

నాహం హితం న జానామి త్వాం ప్రజామ్యేవ కేవలమ్।
బ్రహ్మైవం నయ గోవిన్ద ముక్త్యుపాయేన వర్త్మనా॥ ౧౯॥

అహమ్ - అజ్ఞానాదికళాల్ పూర్ణనాననాన్, హితమ్-స్వరక్షణోపాయత్తై, నజానామి - అఱియమాట్టుకిఱిలేన్, త్వామేవకేవలమ్-సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వాది విశిష్టరాయ్ నిరపేక్షసిద్ధోపాయభూతరాన దేవరీరైయే, వ్రజామి - ఎన్నుడైయ. అనిష్టనివృత్తిక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తిక్కుమ్ కడవరాక అధ్యవసిక్కిఱేన్, హేగోవిన్ద-స్వరక్షణత్తిల్ జ్ఞానమిల్లాతపశుక్కళై రక్షిత్తవనే, ఏవంబుధ్వా - స్వరక్షణోపాయ శూన్యనెన్బత్తై తిరువుళ్ళత్తిల్ కొణ్డు, ముక్త్యుపాయే నవర్తనా - సంసారసమ్బన్ధముళ్ళ దేవరీరై ప్రాపిక్కైక్కీడాన నల్వళియోడే, నయ - ఎన్నైచ్చేర్త్తరుళవేణ్డుమ్. ౧౯.

త్వమేవవేత్సి శ్రేయో మే నేదమేతదితీతిచ ।
బుద్ధియోగంచ మే దేహి యేన త్వాముపయామ్యహమ్॥ ౨౦॥

మే - దేవరీరై ప్పఱ్ఱి నిన్ఱ వెనక్కు, ఇదం శ్రేయః ఇతి-ఇతు ఉత్తమపురుషార్థసాధనమెన్బతైయుమ్, ఏతత్ నేతిచ - ఇతు పురుషార్థసాధనమాకమాట్టాతెన్బతైయుమ్, త్వమేవ - సర్వజ్ఞరాన దేవరీరే వేత్సి - అఱియవల్లర్, అహమ్ - అజ్ఞానాశక్తి పూర్ణనాననాన్, యేన - ఎన్త ఉపాయత్తాలే, త్వామ్ - పరమప్రాప్యరాన దేవరీరై ఉపయామి-అడైవనో? బుద్ధియోగంచ-అన్త భక్తిరూపోపాయత్తై, మే - అడియేనుక్కు, దేహి - ప్రసాదిత్తరుళవేణ్డుమ్. ౨౦.

పఞ్చమజితన్తార్థస్సమ్పూర్ణః.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

